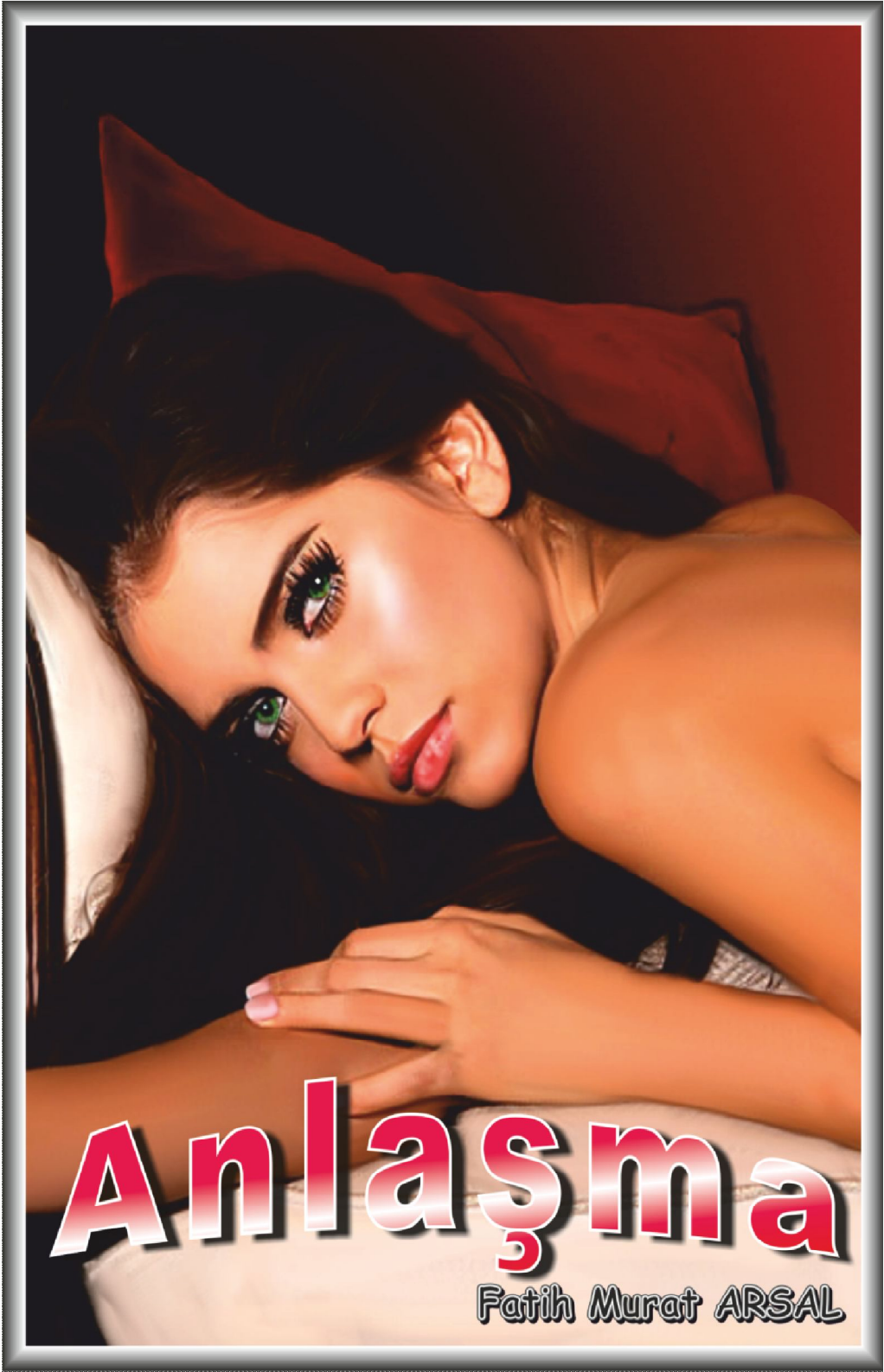

Anlaşma

Fatih Murat ARSAL

Yazan
Fatih Murat ARSAL

Mail : fatiharsal@yahoo.com
Web : www.fatiharsal.com

2011©

1. BÖLÜM

Korkunç bir gök gürültüsü, kafeteryanın uğultusunu bastırdı. Hatta bazıları konuşmalarına ara verip başlarını dışarıya çevirdi. Bert Kafe'nin çevresi çok işlekti. Arabaların ve çevredeki dükkânların ışıkları ile yeterince de aydınlıktı. O aydınlık sayesinde dışarıda koşuşturan ve bir yerlere gizlenmeye çalışan insanlar, rahatlıkla görülmüyordu. Gök gürültüsünün ardından, bazıları bu manzarayı bir an izledikten sonra yine konuşmalarına devam ettiler. Dışarısının yağmurlu ve soğuk havasının aksine, içerisi sıcak ve kuruydu. Sigara içilmediği için temiz bir havası vardı. İlerideki ocakta pişen yemeklerin kokusu, sağlıklı havalandırma sayesinde çevreye dağılmıyordu.

Karanlık köşelerden birisinde, genç bir adam, elinde telefonu, düşünceli bir şekilde duruyordu. Gözleri telefonundaydı. Koyu mavi gözleri dalgındı. Belli ki birisini arayıp aramama konusunda kararsızdı. Islak saçları az önce dışarıdan geldiğini ve bir miktar yağmur yediğini gösteriyordu. Eliyle rastgele güzel saçlarını sıvazlamıştı ve koyu saçları, üzerindeki yağmur ıslaklığı ile daha da koyu duruyordu. Neredeyse gece kadar siyahtı.

“Ara hadi...” dedi kalın bir erkek sesi. Başını çevirdi. Yanında uzun boylu, kumral bir adam duruyordu. Adamın gülümseyen yüzü, elinde telefonunu kararsızca tutan bu esmer genç adamı tanıdığını gösteriyordu. Oturan adam, dudağını kıvrırdı hafifçe...

“Merhaba Suat...” dedi sıkıntıyla. Anlaşılan onun, ayaktaki arkadaşı gibi gülümsemeye hiç niyeti yoktu. Sert yüzü durgundu.

“Beş dakikadır sana bakıyorum. Kimi arayacaksın? Sevgilini mi?”

Oturan esmer adam olumsuzca başını salladı. Yandan ayrılmış dalgalı saçları, bakımlıydı. Hafif uzun ve gürdü. “Hayır...”

dedi yavaşça. Kıskanılacak kadar, erkeksi ve güzel bir sesi vardı. Çatık kaşlarla hâlâ telefonuna bakıyordu. “Otursana!” dedi dişlerinin arasından.

Suat dediği kişi usulca karşısındaki sandalyeye yerleşti. Alay edercesine genç adamın yüzüne bakıyordu. Gülümseyen yüzündeki sevimli kahverengi gözleriyle, karşısındaki esmer suratı süzdü bir an.

“Hadi... Niye böyle canın sıkkın? Söyle bana? Ne oldu? Yoksa bir kızı hamile falan mı bıraktın?”

“Saçmalama Suat! O kadar aptal olmadığımı bilirsin! Böyle şakalar yapma!?”

“Eee?” diye uzatarak sordu arkadaşı. “Ne var o zaman?”

Genç adam telefonu masaya geri bıraktı. Koyu mavi, laciverte yakın renkteki gözleri, kısılmıştı.

“Sorun annem! Haftaya onun yaş günü...”

“Ne var ki bunda?”

“Dünden beri neredeyse saat başı arıyor. Bugün hiç açmadım.”

“Aç konuş!..”

“Her zaman ki gibi vıdı vıdı edecek. Geçen hafta telefonda biraz tartıştık. O günden beri ben aramıyorum. Fakat annem, inatla her gün arıyor. Bu gece ruhum zaten sıkılıyor. Bir de onun dırdırını dinleyemem!..”

“Saçmalama Yavuz! O senin annen! Arayacaksın tabii! Açmadığın için merak etmiştir şimdi.”

Genç adam omuz silkti. “Belki sonra! Ben onun derdini biliyorum.”

Suat onun yüzündeki ifadeye güldü. Bu adamı ilkokuldan beri tanırdı. Küçüklükleri Akçay’da beraber geçmişti. Onun huyunu suyunu iyi bilirdi. Canının ne zaman sıkıntıda olduğunu anlardı. Bu gün hakikaten huzursuzdu.

“Annenden korktuğuna inanamıyorum!..” dedi alayla. “Senin hiçbir şeyden korkmadığını sanırdım?”

“Aptallaşma... Tabii ki korkmuyorum. Ama son

zamanlarda iyice canımı sıkmaya başladı. Şimdi onunla konuşmak içimden gelmiyor.”

“Sen de onun dediğini yap o zaman!”

Arkadaşı o kadar ters baktı ki, Suat neşeyle güldü. Onu kızdırmanın kolay olduğunu biliyordu zaten! Yavuz bir anda parlayan insanlardandı. Olgunlaştıkça bu huyunu kontrol altına almaya başlamıştı ama şu an patlayacak gibi duruyordu.

“Ne var ki?” dedi keyifle. “Evlilik senin sandığın kadar da kötü bir şey değil! Kadın haklı. Otuzunu geçtin. Avansı yeterince kullandın. Artık evlenme vaktin geldi. Bak bana!.. Üç yıldır harika bir evlilik sürdürüyorum. Karıma hiç karışmıyorum. O da beni rahat bırakıyor. Kızımı da çok seviyorum.”

“Allah mesut etsin!” dedi genç adam alaycı bir sertlikle. “Senin açından seviniyorum. Ama evlilik bana göre değil! Bu evlilik meselesi de sanırsın memleket meselesi? Geçen gün, beni evlatlıktan reddetmekle bile tehdit etti. İnanabiliyor musun? Artık evlenmezsem beni evlatlıktan reddedecekmış?”

“Normal! Bir evin tek oğlusun. Baban öldü. Rahmetli seni evli görmek isterdi. Annen de istiyordur. Ne var bunda?”

“Şeytan diyor...” Sustu. Gözlerini camdan dışarıya çevirmiş, koşuşturan insanlara bakıyordu. Sonra yeniden arkadaşına baktı. Sinirli hali çok belirgindi. “...Şeytan diyor ki, bul rastgele bir kız, evlen gitsin. Şöyle cadı... Konuşmasını bile bilmeyen bir öküz... Görsün o da gününü! Sanıyor ki seçtiği kızlarla evleneceğim. Şimdi de bir kuyumcunun kızını bulmuş. Arkadaşının kızımıymış. Ona göre çok güzelmış, biçimli bir vücudu varmış! Allahım, ne saçma! Sanki kendisi evlenecek?”

Suat kıkırdadı. Şu karşısında oturan yakışıklı adam, epeyce kapana kısılmış gibi gözüküyordu. “Bir şey sipariş ettin mi?” dedi gülmesini bastırmaya çalışarak. “Karnın aç olunca hiç çekilmiyorsun. Sana ne ısmarlayayım?”

“Karnım aç değil...”

“Olmaz... Bugün harika biftek var. Onu yemeni öneririm.” Elini kaldırdı. Bütün çalışanlar müşterilerle ilgileniyorlardı. Oldukça işlek bir yerdi. Bu yerin patronu olarak, işlek olmasından

memnundu. Çalışan kızlardan birisi yakındaki bir başka masaya servis bırakıyordu. Ona doğru el kaldırdı. Garson kız gözünün ucundan kendisinin işaret ettiğini görünce, hemen yanlarına geldi.

“Buyurun Suat Bey?” diye sordu patronuna.

“Merve... Sanırım şu eski dostumun karnı aç... O yüzden somurtup duruyor. Söyle Ali’ye, ona az pişmiş bir biftek hazırlasın... Yanına da patates cipsi... Tamam mı?”

Garson kız başını salladı. Başını çevirdi ve “İçecek bir şey alır mısınız?” diye sordu Yavuz’a... Genç adam çatılı kaşlarla önündeki telefona bakıyordu. Kızın sorusu ile başını kaldırdı. Kırmızı garson kıyafetleri içindeki kızın gözlerine baktı. Çok canlı yeşil gözler, sabırlıca kendisini izliyordu. Başına taktığı işyeri logolu kasketinin kıyılarından, açık kahverengi saçları lüle lüle taşıyordu. Saçlarını içine zorlukla topuz yaptığı belliydi. Uzun saçları olmalıydı.

“Su alayım sadece...” diye sıkıntılı bir sesle mırıldandı. Genç garson kız giderken, arkasından yuvarlak hatlı kalçalarını izledi bir an. Sonra arkadaşına döndü. “Artık umutsuzluğa düşmüş...” diye homurdandı. “Önüme her gelen kıızı bana uygun görüyor. Şu garson kız bile eminim annemim seçtiği kızdan daha güzeldir...”

“Merve mi? Saçmalama... Garson olduğuna bakma! O dünya güzeldir. Annenin bulduğu kız onun yarısı kadar bile güzelse hiç kaçırma, hemen evlen derim. Zaten bence boşuna inat ediyorsun. Nasılsa bir gün evleneceksin?”

“Ama onun istediğiyle asla!”

Yeni bir gök gürlemesi üzerine başını dışarıya çevirdi. Yağmur hızını arttırmıştı. Gece de ilerlemeye başlamıştı. Buna rağmen İzmir’in hareketli hayatı halen devam ediyordu. Kordon meydanı, gece geç saatlere kadar yine böyle işlek olurdu. Kasım başına göre bu sene iyi yağmur yağmıştı. Neredeyse bir haftalık yağıştan sonra iki gün ara vermişti. Bugün ise daha şiddetli olarak yeniden başlamıştı.

“Ne yapacaksın peki? Ona inat ilk gördüğün kızla mı evleneceksin?” diye şakayla sordu Suat. Gözleri gülüyordu.

Yavuz da hafif ama acı bir tavırla gülümsedi. “Fena fikir değil. Şu garson kıza ne dersin? Bekâr mı acaba?”

Arkadaşı da güldü. “Bekâr bildiğim kadarıyla... Fena da olmaz hani? Hem güzel hem de dünya tatlısı bir kızdır. Hiç akrabası yok! Zavallı kızcağız okuyabilmek için geceleri gelip burada çalışıyor...”

Yavuz onun dedikleriyle fazla ilgilenmeden telefonuna baktı. Arayıp aramama konusunda hâlâ kararsızdı. Vakit geç oluyordu. Annesi birazdan yatardı. Annesini çok severdi ama bu son zamanlarda onu tanıyamıyordu. Babasının ölümünden sonra kendi üzerine fazlasıyla düşmeye başlamıştı. Yani son üç yıldır yoğun baskı altındaydı. Önceleri sadece laf vurduruyordu. Şimdilerde ise açıkça söylüyordu. Bir kızla evleninceye kadar da vazgeçmeyeceği belliydi.

Bir süre sessizce oturdular. Telefonu çalınca hafif irkildi. İki arkadaşın gözleri, ışığı açılan telefona kilitlendi. Yavuz alaycı bir tavırla başını salladı.

“Yine o arıyor. Hiç vazgeçmez mi bu kadın? Annemin bu kadar inatçı olduğunu bilmiyordum.”

Suat gülümsedi. “Kendi inatçılığının nereden geldiğini sanıyordun?” Gözleri arkadaşı ile telefon arasında gidip geliyordu. “Açsana hadi! Belli ki sen açıncaya kadar arayıp duracak!”

Yavuz isteksizce telefonu eline aldı. Yine de bir an durakladı. Zarif ellerindeki pahalı telefon, inatla çalmaya devam ediyordu. Sonra yeşil düğmeye basarak telefonu kulağına götürdü.

“Efendim anne?”

“Merhaba oğlum, ne yapıyorsun?” Karşı taraftan gelen annesinin sesi hafif meraklıydı. “Tüm gün seni aradım... Hiç açmadın?..”

“Toplantım vardı anne... Daha yeni çıktım...”

“Öyle mi? Niye bu saatlere kadar çalışıyorsun?”

“Öyle gerekti.”

“Bana öyle somurtuk cevaplar verme! Peki, niye aramadın beni? Görmedin mi seni aradığımı?”

“Gördüm... Gördüm de... aslında...” Ne diyecekti ki?

“Bırak şimdi... Ben niye aramadığını biliyorum. Bana boşuna yalanlar atma! Yaş günüme geliyorsun değil mi? Hem o kuyumcunun kızını da...”

Genç adam sabırsızca annesinin sözünü kesti.

“Anne! Ben o kuyumcunun kızını falan görecek değilim. Neden ısrar ediyorsun bilmiyorum? Aslında gerek de yok! Ben zaten harika bir kızla çıkıyorum. Niyetim ciddi! Yakında da onunla evleneceğim...” Sinirli sesi, asık suratı ile tam bir uyum içindeydi. Çatık siyah kaşları, yüzünü daha da öfkeli gösteriyordu.

Karşı tarafta derin bir sessizlik oldu. Suat da şaşırmıştı. Kaşlarını hayretle kaldırmış, arkadaşına bakıyordu.

“Ne dedin sen?” Annesi şaşkınca sormuştu. Oğlunun dediğine inanmadığı belliydi.

“Ben bir süredir birisiyle çıkıyordum dedim. Evlenmek konusunda kararsızdım ama... Senin bu baskıcı tavırlarından sonra, onunla bir an önce evlenmeye karar verdim...” Yalan söylemekten başka çaresi yoktu. En azından onu bir süre susturabilirdi.

“Sahi mi? Hadi Yavuz... Güldürme beni! Bence... sen yalan söylüyorsun?” Üzerine bastıra bastıra konuşmuştu. Kesinlikle inanmamıştı. Özgürlük düşkünü çapkın oğlunun sözleri pek mantıksız gelmişti.

“İster inan, ister inanma! Yakında görürsün!” diyen genç adamın sesi asabiydi.

“Püh... Adı neymiş bakalım kızın? Ben senin sevgililerinin hepsini tanıyorum. Beni kandıramazsın. Çevrenden birileri bana her şeyi bir bir iletiyor.”

“Nasıl iletiyor?” Genç adamın sesi buz gibi olmuştu. Annesinin bunu yapacağına inanamıyordu ama doğru olabilirdi. Kadın her yolu denerdi.

“Birileri söylüyor işte! Sana ne?”

“Ciddi olamazsın! Kim?”

“Boş ver şimdi kim söylüyor. Sen bana kızın adını söyle!”

Yavuz derin bir nefes aldı. Burun kanatları oynadı. Gözleri

ileriden gelen garson kıza kaydı. Elinde tabak, kendilerine doğru yönelmişti. Hafif gülümseyen yüzü loş ışıktaki hakikaten sevimli gözüküyordu.

“Adı Merve... “dedi ansızın.

Karşısındaki arkadaşı, şaşkınlıktan çenesini masaya düşürecekti neredeyse! Yavuz ona doğru ters ters bakarak sessiz kalması için işaret etti.

“Yalan söylüyorsun!” dedi annesi kendisinden emin bir sesle. “Ben senin yalan söylediğini sesinden bile anlarım...”

“Bu sefer anlayamadın işte!”

“Adı Merve ve sen de onunla evleneceksin... öyle mi?” Karşı taraftan gelen alaycı gülme sesi üzerine Yavuz daha da sinirlendi. Bu kadın gerçekten baş ağrıtırıcıydı. Annesine babası yıllarca nasıl dayanmıştı acaba?

“Evet...” diye homurdandı. “Hatta dur!.. Onunla konuşmanızı bile sağlayabilirim!..”

O sırada garson kız tabağı masaya koydu. Pratik bir tavırla servisi masaya açarken, konuşmayla hiç ilgilenmiyordu. Zarif ince parmakları ile hızla işini bitirmişti. Tam dönüp gidecekken aniden bileğinden yakalandı. Masada oturan genç adamın kelepçe gibi parmakları ansızın ince bileğini kavramıştı.

Yavuz telefonun mikrofonunu göğsüne yaslayıp konuşmaların duyulmasını engelledi. Gözleri kızın şaşkın yeşil gözlerinde, yavaşça sordu.

“Senden bir şey istesem... yapar mısın?”

“Efendim?” Genç adamın bileğini tutması ile zaten şaşkın olan genç kız gerçekten de onun ne dediğini ve ne yapmak istediğini anlamamış gibi duruyordu. Suat bile anlamadan durumu izliyordu.

“Telefonda şimdi annem var! Onunla konuşmanı istiyorum. Ne sorarsa ‘Evet’ de... Tamam mı? Nazik ol! Söz veriyorum, iyiliğinin karşılığını alacaksın!” dedi genç adam sakince. “Sana Yüz Lira veririm...”

“Ama?..”

“Şişşt! Al!..” Koyu lacivert gözleri emreder gibi bakıyordu. Garson kız şaşkınlıkla telefonu aldı. Ne diyeceğini bilemeden bir an duraladı. Yavuz çatık kaşlarıyla konuşması için ona işaret yaptı.

“Alo?” dedi garson kız farkında olmadan.

Karşı taraftan güzel bir kadın sesi yankılandı. “Merhaba kızım, ben Yavuz’ın annesiyim... Senin adın Merve mi?”

“Evet efendim... Benim... Nasılsınız?”

“Evet... Sağ ol yavrum... Ben iyiyim de... Oğlumun dediği doğru mu? Onu sormak istemiştım?..”

Garson kız soran gözlerle masada oturan esmer adama baktı. Patronunun arkadaşı olan bu asık suratlı adam, dikkatle kendisini izliyordu. Ama onun her soruya ‘Evet’ demesini istediğini hatırladı.

“Evet, doğru!..” dedi sakince. Sorun değildi. Evet demek o kadar da zor olmazdı. Karşı tarafta gerçek bir sessizlik olmuştu. Bunun üzerine tam telefonu adama geri verecekti ki, telefondaki kadın yine konuştu.

“Yani... gerçekten evleneceksiniz... Öyle mi?”

Kızın gözleri şaşkınlıkla büyüdü. Kalın güzel kaşları havaya kalkmıştı. O da telefonu eliyle kapatarak adama sordu.

“Evlenecek misiniz diye soruyor?”

“Evet de!” diye emretti adam.

“Alo? Merve, kızım... orada mısın?”

Genç kız telefonu kulağına geri dayadığında, kadının kendisine soru sorduğunu fark etti.

“Evet... Buradayım... Burada korkunç bir fırtına var da... Sanırım hatlarda bir sorun var. Ne dediğinizi tam anlayamadım?”

“Yavuz’la evlenecek misiniz?”

“Evet... Tabii...” diye aceleyle kekeledi.

“Ne zaman?..”

“Yakında...” Gözleri adamdaydı. Sorarcasına başını eğdi. Yavuz hemen elini kaldırdı. Parmaklarının hepsi açıktı. Beş sayısını gösteriyordu.

“Beş ay...” diye fısıldadı genç adam. Tam o sırada yine korkunç bir gök gürültüsü duyuldu. İrkilen kız adamın ne dediğini duymadı. Sadece parmaklarına bakıyordu.

“Beş gün sonra...” dedi bilmeden.

“Beş gün mü?”

Bu soruyu hem Yavuz, hem de annesi aynı anda sormuştu. Genç adam kızın bileğini yeniden tutup dikkatini çekmeye çalıştı. Garson kız da hafif bir sinirle adama baktı. Kaşlarını çatmıştı. Bu oyun sıkılmasına sebep olmuştu.

“Affedersiniz...” dedi sakın bir tonla. “Oğlunuz telefonu istiyor da!.. Sanırım sürprizi açıkladığım için bana biraz kızdı!.. Size iyi akşamlar diliyorum...”

Telefonu biraz sertçe adama uzattı. Bakışları karşılaştı bir an. Yavuz sinirli bir şekilde kızı süzdü. Kız da gizli bir öfkeyle kendisine bakıyordu. Sonra uzanıp telefonu onun minik elinden aldı. Garson kız da fazla oyalanmadan döndü ve yanlarından uzaklaştı.

“Anne?..” Sabırsız sesini sakinleştirmeye çalışan Yavuz, öfkeli gözlerini uzaklaşan kızıdan ayırdı.

“Yavuz?.. Ne yapıyorsun sen oğlum? Neden böyle davranıyorsun? Çok sevindim ama bana inat bu kadar çabuk evlenmen gerekmezdi. Düğün falan yapmayacak mıyız? Ben gelinimi duvaklar içinde görmeyecek miyim? Bak!.. Bak oğlum! Eğer beni kandırıyorsan?.. Yine söylüyorum... Hakkımı helal etmem sana! O kızla gerçekten evlenecek misiniz?”

“Evet anne... Evleneceğim!.. Biraz bekleyecektik ama... Sana inat, onunla hemen evleneceğim! Düğün falan yapmayacağım... O da istemiyor zaten! Kimsesi yok. Sade bir nikâh istiyor...”

“Ne demek istemiyor? Her genç kızın rüyasıdır! Mutlaka ister!”

“Anne, işimize karışma ne olur!”

“Neyse... Olsun, ne yapalım! Allahım, gerçekten çok sevindim bu habere! O zaman evde bir davet falan veririz. Ama Teyzenler bize çok kızacak!..”

“Benim için önemli değil...”

“Olsun... Şimdi herkes arkandan konuşacak! Kız hamile falan değil, değil mi? Onun için böyle hızlı evlenmiyorsun?”

“Elbette hayır. Hamile değil. Sadece beklemek istemiyoruz.”

“Sesi çok güzel... Kendisi de güzel mi bari? Onu çok merak ettim şimdi!”

“Anne...” Onu nasıl tarif edecekti ki? Başını çevirip garson kızı aradı. Uzakta bir masanın siparişini alıyordu. Fiziki güzeldi ama yüzünü tam hatırlamıyordu. Uzaktan da çok seçemiyordu. Soruyu yüzeysel geçiştirmeyi denedi. “...Benim güzel bulmam yeterli değil mi?”

“Bırak şimdi! Sen çirkin kızlarla hayatta çıkmazsın! Yine soruyorum bak! Beni kandırmıyorsun, değil mi? Onun hakkında hiçbir şey duymadım?”

“Demek ki ajanların gerektiği gibi çalışmıyor! Anne, bak, kapatmam lazım... Sonra seni ararım. Burada hava çok kötü ve Merve’yi de evine bırakmam lazım!..”

“İyi, tamam. Nasılsa yakında onu görürüm.”

Yavuz biraz irkildi. “Nasıl?”

“Yaş günüm için onu da getirmeyecek misin?” Kadının sesi biraz hayal kırıklığıyla doluydu. “Beş gün sonra evlenecekseniz eğer?.. Geldiğinizde evli olursunuz. Getirirsin değil mi? İnan bana çok mutluyum. Bana harika bir yaş günü hediyesi olacak.”

“Eee... Evlilik tarihi henüz almadım. Sadece... planlıyoruz. Ne olur bilmem. Belki yaş gününe de gelemeyiz... Ben gelsem bile o gelemeyebilir! Daha okuyor da... Belki dersleri...” Genç adam nasıl kıvracağını bilemiyordu. Git gide batıyordu. Yardım istercesine arkadaşına baktı ama o alaycı bir gülümsemeyle konuşmayı dinliyordu.

“Saçma!” dedi annesi. “Yaş günüm hafta sonuna denk geliyor. Bir iki gün okuldan kaytarsa ne olur ki? Evlenemezseniz bile onu getir. Hem hangi okulda okuyor o?”

Yavuz kısıklı gözlerle arkadaşına baktı. Hakikaten ne

diyecekti şimdi? Konu garson kızın üzerinde geliyordu. Gözleri ile arkadaşına sorarken annesinin sorusunu tekrarlardı. “Hangi okulda mı okuyor?” Suat gülümseyerek ağzını oynattı. Sessizce arkadaşına kızın okuduğu okulu söylüyordu. Yavuz somurtarak cevapladı annesini. “İngilizce öğretmenliğinde okuyor. Evet... zeki bir kız. Anne hadi... Kapatmam lazım artık! Sonra yine ararım seni!”

Telefonu kapatıp sinirlice masaya bıraktı. Kızgın bakışları bir süre sonra arkadaşına kaydı. Çatılı kaşlarının altından ve kısılı gözlerinin sertliğiyle homurdandı.

“Bir şey söyleme! Her şey çorba oldu. Senin şu aptal garson kızın yüzünden, annem beş gün sonra evleneceğimizi sanıyor! Neden böyle kızları işe alıyorsun?”

“Merve aptal değildir. Aksine çok zekidir. Onun ne suçu var? Yalanına sen alet ettin onu! Doğrusu iyi kıvırdı...”

Yavuz onun neşeli haline baktı. Çocukluk arkadaşı gerçekten eğleniyor gibiydi. Kara gözleri parlıyordu. Dudakları kıvrılmıştı.

“Ne olacak şimdi?” diye sordu Suat. “Oraya yaş gününe giderken sevgililerinden birisini mi götürceksin?”

“Olmaz... Annem hemen anlar. Zaten gider gitmez evlilik cüzdanını veya kızın kimliğini isteyecektir. O şimdi Merve isimli bir kız bekliyor. Hem de beş gün sonra evlenmem gibi bir sorun var. O aptal kız beş ay deseydi, hiç değilse beş ay oyalanırdık. Sonra ayrıldık derdim, iş biterdi. Ne yapacağız şimdi? İnan bana, annemi tanıyorsam, hazırlanmaya başlamıştır bile! Gözleriyle görmeden inanmaz. Evlilik cüzdanı da onu kesmez. İlla gelip evlendiğimizi görmek ister! İki üç gün sonra sürpriz yaptım deyip çıkar gelir!”

“Sen de evlilik için gün alamadım dersin!”

Yavuz ters ters Suat’a baktı. Bu dediğine arkadaş da inanmış olamazdı. “Annem bu! Gün alamadığıma asla inanmaz!”

“Doğru! Koca Yavuz Bey istediği her şeyi yapar! Onu evlilik günü almak gibi basit bir şey engelleyemez!” Güldü. Durum gerçekten hoşuna gidiyordu. “Ama kapana kıştın bir kere! Bu sefer

işler senin kontrolünden çıktı. Neyse, olan oldu nasılsa... Hadi, yemeğini soğutmadan ye! Bu arada bir şeyler düşünmeye çalışırız!”

Yavuz isteksizce çatalına ve bıçağına uzandı. Bifteğinden bir parça kesip ağzına attı. Huzursuzca çiğnedi. Bulanık gözleri, kafasının karışık olduğunu gösteriyordu. Belli ki beyin hücreleri şu an fazla mesai yapıyordu. En iyi ihtimali hesaplamaya çalıştığı belliydi. Evlenme fikri çok korkunçtu. Tanımadığı bir kızla evlenme fikri daha da korkunçtu. Bu güne kadar bir sürü sevgilisi olmuştu. Fakat bir süre geçtikten sonra, hepsinin cazibesi geçmeye başlamıştı. En uzun ilişkisi iki ay kadardı. Bir kadına iki ay tahammül edemeyen bir adam, evlenip bir kadına nasıl yıllarca tahammül edebilirdi ki? Bu evlilik işi saçma bir mekanizmaydı.

“Sen yemeğini yerken... ben de gidip bir iki işimi halledeyim!” dedi Suat. Yerinden kalkmıştı. “Takma kafanı! Bir çaresi bulunur nasıl olsa! En kötü ihtimalle evlenirsin!” Neşeyle kıkırdadı. Arkadaşının tuzağa düşmüş olması çok hoşuna gitmişti.

O uzaklaştıktan sonra, Yavuz yemeğini yemeye devam etti. Karnı aç olmasına rağmen, iştahlı yiyemiyordu. Bir süre sonra yarım kalmış yemeğinin üzerine, çatalını ve bıçağını bırakıp ıslak mendil ile temizlendi. Suyundan bir yudum alıp arkasına yaslandı. Ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Gözleri dışarıda yürüyen insanlarda gezindi. Şemsiyeli insanlar, yağmura yakalanmanın şaşkınlığını atmayı başarmış görünüyordardı. Gök gürültüleri de azalmıştı.

Yanında bir hareket hissedince başını çevirdi. Gözünün ucundan kim olduğunu görmüştü. Merve isimli garson kız hemen yanındaydı.

“Alabilir miyim?” diye mesafeli bir sesle sordu genç kız. Adamın yemek yemeyi bıraktığını görmüştü. Servisi toplamak için izin istiyordu.

“Evet... Alabilirsin!” diye mırıldandı Yavuz. Kızın yüzüne bakmadan masayı toparlamasını izledi.

“Yemeği beğenmediniz mi? Yarım bırakmışsınız?” diye nazıkçe sordu kız.

“Güzeldi ama... Sayende iştahım kalmadı!” diye

homurdandı.

“Ben ne yaptım ki?”

Genç adam başını kaldırıp kızın hafif öfkeli, biraz da şaşkın yüzünü süzdü. Bembeyaz cildi pürüzsüzdü. Makyajı bile yoktu ama teni ne kadar da güzeldi! Turuncu şapka ile iyi uyumlu olmuştu. Önceki yaz denize fazla gitmemiş olmalıydı.

“Daha ne yapacaksın? Anneme beş gün sonra evleneceğimizi söyledin?..” dedi ters ters.

Elinde tepsi öylece kalakalan garson kız, biraz üzgün biraz da şaşkınca bakıyordu. Sonra umursamazca omuz silkti. “Öyle işaret ettiniz. Ben ne bileyim?”

Genç adam arkasına iyice yaslanıp genç kızın duru yüzünü süzdü. Çatılı kaşları hafif yumuşamıştı. Dudağını kıvırdı bencilce... “Şimdi beş gün içinde seninle evlenmemiz gerekiyor...” dedi ağır ağır. Kendisinden çok emin ve kararlıydı.

Alaycı sesi, genç kızın dikkatini çekmişti. Bir an duraklayıp genç adamın koyu gözlerine baktı. İri yeşil gözleri hâlâ şaşkındı. Yine de kendisini zorlayarak hafifçe tebessüm etti.

“Yani kız arkadaşınızla? Değil mi? Ben, belli ki bir kızın yerine konuştum. Çıktığınız kız olmalı! Onunla evlenmeyi istemiyor musunuz? Anneniz ne sorarsa onaylamamı istemiştiniz. Ben de o yüzden...”

“Kaç yaşındasın?” Genç adam onu dinlemiyormuş gibi sözünü kesti. Karşısındaki kıza daha da dikkatle bakıyordu.

“Efendim?” İyice şaşırmıştı.

“Kaç yaşındasın diye sordum. Hiç de üniversiteye gidiyor gibi durmuyorsun?”

“Yirmi yaşındayım. İkinci sınıfa gidiyorum. Siz nereden?..”

“Patronun söyledi...” diyerek yine kızın sözünü kesti adam. “Annem gelininin nerede okuduğunu sordu da!”

“Ama bu çok saçma! Gelini ben değilim ki! Neden benim...”

Genç adam onu dinlemiyordu bile. Umarsızca işaret ederek

sözünü yine kesti. “Şu elindekileri bırakıp gelir misin? Seninle bir şey konuşmak istiyorum...”

“Üzgünüm, gelemem. Şu anda servis yapıyorum. İşimden olmak istemem.”

“Olmazsın. Suat bana bir şey demez. Git ve yine yanıma gel.”

Merve, olumsuzca başını salladı. “Üzgünüm... Müşterilerle konuşmamız yasak. Ayrıca tanımadığım kişilerle de konuşmam. Sizi tanımıyorum.”

“O halde bana bir çay getir. Büyük fincanda ve tek şeker olsun... Fazla gecikmezsen Yüz Lira haricinde sana iyi bahşiş veririm.” Bakışları kıza meydan okuyordu. Onun buna karşı çıkamayacağını biliyordu. Görevi gereği getirmek zorunda kalacaktı. Kararsız kalan Merve, yavaşça masadan uzaklaştı. Yavuz da onun arkasından yine yuvarlak kadınsı kalçalarını seyretti. Doğrusu gördüğü en biçimli kalçalara sahipti. Turuncu gömlek ve siyah pantolon vücuduna iyi yapışmıştı. Suat elemanlarının seksi giyinmelerini istiyor olmalıydı.

Birkaç dakika sonra garson kız yanında belirdi. Başını kaldıran Yavuz, gelenin Merve isimli kız olmadığını gördü. Daha tombul, esmer bir kızdı. Masaya sipariş ettiği çayını koyarken, genç adam elinde olmadan gülümsedi. Kendisi gelmemiş, yerine bir başkasını yollamıştı. Bu kızın inatçı olduğu belliydi. İnatçı kadınları severdi. Başka zaman olsa o meydan okuyan yeşil gözleri yumuşatmaktan çok hoşlanırdı ama şimdi buna vakti yoktu.

Çayını yavaş yavaş içerken arkadaşı Suat, yine yanına geldi. Onun da elinde bir çay fincanı vardı. Karşısına oturup kaşlarını kaldırdı. Gülümseyen yüzüyle sordu.

“Eee? Ne yaptın? Neye karar verdin?”

Genç adam omuz silkti. Geniş omuzları, takım elbisesinin altından rahatça belli oluyordu.

“Evleneceğim...” dedi ağır ağır. “Başka çare yok!”

“Ne... ne dedin?” Gülümsemesi silinerek şaşkınlığa karıştı.

“Annemin baskısından bıktım. Sonuna kadar ısrar edecek. Bir gün hastalanacak veya hasta numarası yapacak... O zaman da

ben artık onu kıramayacağım ve gösterdiği ilk kıza evet diyeceğim. Bu duruma düşmek istemiyorum. En iyisi kendi seçtiğim kızla evlenmek!”

“Saçmalama! İnsan durup dururken evlenir mi?”

“Tabii! Niye olmasın?”

“Dalga geçme... Peki, kimden bahsediyorsun? Şu geçen hafta yanında getirdiğin kızıl saçlıyı mı diyorsun yoksa?”

“Daha neler?... O evlenebileceğim bir kadın değil. Aklımda başka birisi vardı...”

“O da güzel kadındı ama!? Ayrıldınız mı?”

“Yok... Fakat onunla evlenmem... Bana sorun çıkarmayacak birisi olmalı... Evliliğimin olabildiğince sade ve sorunsuz olmasını istiyorum...”

“Tamam... Güzel... Anladım da... kim? Aklındaki gizemli kadın kim?”

Yavuz çatılı kaşlarıyla etrafını süzdü. Bir sürü müşteri kendi halinde vakit geçiriyordu. Kimse kendileriyle ilgilenmiyordu. Ama sanki sesler bir an kesilmiş gibi hissetti. Sanki herkes onun cevabını bekliyordu. Vereceği cevap çok önemliydi. Gözü uzakta bir masaya bakan Merve isimli garson kızın ince hatlarına takıldı. Sonra dönüp arkadaşının yüzüne baktı.

“Merve ile dedik ya!...” dedi ansızın.

Suat ağzına aldığı çayın boğazında kalması ile öksürmeye başlamıştı. Çayların bir kısmı dışarıya çıktı. Bir peçete alıp ağzını sildi hemen. Gözlerinden yaş akıncaya kadar öksürdü. Yavuz alaycı bir bakışla onun zorda kalan halini seyretti. Hiç acımadı. Az önce de, o kendisi ile dalga geçiyordu.

“Şaka yapıyorsun... değil mi?” dedi Suat zorlukla. Karşısında kibirli bir kendini beğenmişlikle oturan arkadaşına bakıyordu hayretle. Yavuz eline bir peçete almış, üzerine gelen birkaç damlayı silmeye uğraşıyordu.

“Hayır... Yapmıyorum. Sen onun kimsesiz olduğunu söyledin. Okumak için çalıştığını söyledin. Benim için çok ideal birisi... Annemle de konuşan o! Kader maalesef şartları fazla zorluyor. Onu çağırsana buraya!”

“Ciddi olmadığını söyle ne olur?”

Suat arkadaşının yüzündeki ifadenin ciddiyetini görebiliyordu. Yavuz hiç kırpmadığı gözleri ile dimdik kendisine bakıyordu. Onun her zaman hızlı karar verdiğini bilirdi ama bu sefer kendisini bile aşmıştı.

“Çağır onu! İlgileneceği bir teklifim var ona... Her genç kızın rüyası olan bir teklif...” dedi donuk bir sesle Yavuz. “Sen de yanımızda ol ve olaya şahit ol! İleride yanlış anlaşılmalara olsun istemiyorum...” Kararlı sesi, pürüzsüz ve kendisinden emindi.

Suat mecburen başını çevirdi ve salondaki garsonlara baktı. Merve biraz ileride bir masaya servis yapıyordu. Kendilerinden yana hiç bakmıyordu. Belki de bilerek bakmıyordu. Hemen yanındaki diğer bir garson kıza el işareti yaptı. Garson kız hareketi görünce gelecek gibi oldu ama ona eliyle Merve’yi işaret etti. Kız hemen anlamıştı. Merve’nin koluna dokunup patronun kendisini çağırdığını fısıldadı kulağına.

Patronunun nerede olduğunu fark eden genç garson kız, sıkıntıyla bir an duraladı. Ta uzaktan bile esmer adamın yüzündeki meydan okumayı görmüştü. Bu yakışıklı ama sert görümlü adamın kendisi üzerinde bıraktığı elektrik pek de hayırlı değildi.

Yavuz onun masaya isteksizce yaklaşmasını kısıtlı gözlerle, belirgin bir incelemeyle izledi. Şimdi kızı daha dikkatle süzüyordu. Artık alıcı gözüyle bakıyordu. Tabii ki bakacaktı! Neticede bu kızı kendisine eş olarak alacaktı. Neye benzediğini bilmek hakkıydı. Baştan ayağa kadar süzdü onu...

Merve, uzun boylu bir kızdı. İnce bedeni sürekli hareket halinde olduğunu ve enerjisini hızla harcadığını gösteriyordu. Buna rağmen turuncu gömleği altından açıkça gözüken diri göğüsleri ve daha önceden dikkatini çeken alımlı kalçaları, çok da çocuksu olmadığını gösteriyordu. Yüzü makyajlı değildi. Makyajlıysa bile iyi bir iş çıkarmıştı doğrusu. Asil bir yüzü vardı. Burnu mükemmeldi. Sivri ve küçüktü. Daha evvel dikkat etmemişti ama kırmızı dolgun dudakları ve yeşil gözleri ile güzel sayılırdı. Pek kendi tipi değildi. Belki başındaki erkek şapkası olmasa biraz daha kadındı olurdu. Yavuz genelde böyle sade kızları sevgili olarak tercih etmezdi. Onun tercihi, kadınsı ve erkeğe karşı rahat

olanlardı.

“Buyurun Suat Bey?” dedi genç kız Yavuz’a bakmadan. “Ne alırsınız?”

Suat yapacağı şey konusunda emin değildi. Arkadaşına güveniyordu ama bu kız da onun için çok genç ve tecrübesizdi. Neler olabileceği konusunda bir fikri bile yoktu.

“Merve... Şuraya oturur musun lütfen!” dedi sonra emreden bir tonla. “Yavuz Bey sana bir teklifi olduğunu söylüyor. Ben de henüz içeriğinin ne olduğunu tam olarak bilmiyorum ama... Sanırım oturursan ikimiz de öğreneceğiz.”

“Ama...”

“Otur lütfen!”

Genç kız çaresizce elindeki not defterini ve kalemini masaya bıraktı. Patronunun yanındaki pahalı ahşap sandalyeye oturdu. Cam kıyısında oturan iki erkek de kendisini süzüyordu. Huzursuz gözüken Merve, iri yeşil gözlerini sorarcasına esmer yabancıya dikti. Bu adamın söyleyebileceği şeylere hazır değildi.

“Ne yapabilirim sizin için?” dedi nazikçe. Yine de kibar olmak için kendisini zorluyordu. “Annenizle mi görüşeceğim?.. Nikâh gününü yanlış söylediyimi mi açıklamamı istiyorsunuz?”

Yavuz rahat bir tavırla oturuyordu. Gözleri bir an bile kızın üzerinden ayrılmamıştı. Her nedense kızın mesafeli ve hafif öfkeli tavrı hoşuna gitmişti. Yakışıklı olduğunu biliyordu. Çoğu kadını çok kısa sürede etkilediğini de biliyordu. Ama bu kız tanıdığı kadınların çoğunluğu gibi değildi. Kendisinden etkilenmek bir yana, hoşlanmış gibi bile durmuyordu. Bu iyi bir şeydi. İleride kendisine baygın baygın bakan bir kadın istemezdi.

“Hayır... Öyle bir şey istemiyorum.” dedi yavaşça. “Annemle bir daha konuşmana gerek yok. Nasılsa olan oldu. Suat bana kimsen olmadığımı söyledi?.. Bu doğru mu?”

“Evet...” diye mırıldandı kız. Bu soruya alışık olduğu belliydi. “Kimsem yok...”

“Yurtta mı kalıyorsun?”

“Hayır, iki kız arkadaşım ile birlikte kalıyorum. Sorma sebebinizi öğrene...”

“Ayda iki bin lira kazanmak ister misin?” Genç adam kızın sözünü hemen kesivermişti.

“İki bin lira mı?” Hayretle yineledi genç kız.

“Evet...”

“Ne için?”

“Şu an sana iyi bir iş teklif ediyorum. İyice düşün... Çok zor bir iş değil! Bir süre benim için çalışacaksın ve... fazla bir şey yapmadan ayda iki bin lira kazanacaksın! Hem de okuduğun sürece... Bu para sadece senin için! Ayrıca tüm okul masrafların benden... Okul kitapların, okul harçların, otobüs biletlerin ve yeme içmen dahil... Okul bitinceye kadar her türlü masrafını ben karşılayacağım. Tam üç sene... Sana Suat’ın yanında söz veriyorum. İstersen bir sözleşme bile yaparız?..”

Şaşkınlıktan donup kalmış olan kızın yüzünü dikkatle inceledi. Gerçekten de çok şaşırmış olduğu belliydi. Tatlı kıvrımlı dudakları şaşkınlıkla aralanmıştı. İri gözleri iyice kocaman olmuştu.

“Şu anki işini bırakacaksın ve kısa bir süre sadece bana çalışacaksın... Bir iki ay kadar! Ama paranı okul bitinceye kadar sürekli alacaksın!” diye devam etti ciddi bir sesle.

“Karşılığında... ne istiyorsunuz?..” diye sordu Merve şok olmuş sesiyle.

“Küçük ve basit bir şey...” Dediklerini iyice kavraması için dirsekleriyle hafifçe masaya yaslandı. Koyu mavi gözlerini, kızın gözlerinin içine iyice dikti.

“*BENİMLE EVLENECEKSİN...*” dedi ansızın.

2. BÖLÜM

Merve hayretten güldü. Bembeyaz dişleri meydana çıkmıştı. İnci gibi beyaz ve tertemiz dişleri vardı. “Şaka yapıyorsunuz... değil mi?” dedi gülerek. Bir esmer yabancıya, bir de patronuna baktı. Yalvaran şaşkın bakışları patronundan bir yanıt alamayınca, yeniden karşısındaki adama döndü. “Şaka değil mi?” diye sordu.

“Değil...” dedi Yavuz donuk bir sesle. “Senden benimle evlenmeni istiyorum... Karım ol...”

“Saçma!..”

“Değil... Bak, teklifimin seni şaşırttığını ve... biraz çılgınca olduğunu biliyorum. Fakat yapabiliriz. Seninle bu hafta numaradan evleneceğiz ve bir süre sonra da ayrılacağız. Anneme evliliğin bana göre olmadığını ispatladıktan sonra sorun kalmaz. Eminim beni uzun süre rahat bırakacaktır. Sonra ikimiz de yine kendi yolumuza gideceğiz. Sen yine eski hayatını yaşayacaksın. Arkadaşlarınla yine aynı evi paylaşsın. İstersen kimse evlenip ayrıldığını bile bilmez. Paran da olduğu için mutlu bir öğrencilik yaşarsın. Ben de annemin çenesinden kurtulmuş olarak huzur bulurum.”

“Bu teklife inanamıyorum...”

“Annemin ajanları olduğu için, evlenince tabii ki benimle yaşamak zorunda kalacaksın. Fakat bu senin için çok zor olmaz. Evim çok büyük ve bir sürü odası var. Sana yalnız yatacağın bir oda ayarlarız. Bunun dışında sanırım evde fazla görüşmeyiz. Genelde eve geç gelirim. Annem şu anda Akçay’da yaşıyor. Çok ender olarak yanıma gelir. Senede bir bile olmaz bazen. Oranın havası sağlığına iyi geliyor. Ailemin geri kalanı da orada olduğu için genelde ben Akçay’a giderim. Fakat sık olmasa da bana geldiği zaman bir iki geceliğine birlikte olmamız gerekebilir...”

“Birlikte mi? Nasıl birlikte?”

“Bilirsin işte! Normal karı kocalar gibi... Aynı oda, belki aynı yatak...” Genç adam alaycı bir bakışla kızın sorusuna cevap vermişti. Arkadaşı Suat da kız gibi hafifçe irkilmmişti. Onları rahatlatmak için ekleme yaptı. “Tabii düşündüğün anlamda değil... Ben istersen kanepe üzerinde uyurum. Bu evliliğin tamamen kâğıt üzerinde kalmasını istiyorum. Zaten bir iki ay sonra boşanırız. Böylece anneme evliliğe hazır olmadığımı da kanıtlamış oluruz. En çok iki ay sürer. Bu süre içinde annemim bana gelme ihtimali yok gibi bir şey...”

“Eve kadın falan getirmeyeceksin, değil mi?” diye sordu Suat. Merve’yi koruma içgüdüsü baş göstermişti bir anda. Sanki patronu değil de babası gibi konuşuyordu.

“Elbette hayır. Evlensek bile ikimiz de özgürüz ama tabii ki eve bir kadın getirmeyi düşünmem...”

“Boşanınca parasını almaya devam edecek mi peki?” diye yeniden sordu Suat.

“Elbette... Dediğim gibi, okulu bitinceye kadar parasını alacak. Hatta her sene biraz daha arttırırım. Enflasyon kadar yani! Ne de olsa bir iş anlaşması yapıyoruz, değil mi? Fakat o da bana bir söz verecek. Boşanınca, benden aylık nafaka falan istemeyecek. Belki bir miktar toplu para verebilirim. Teşekkür hediyesi olarak... Mesela elli bin olabilir. Benden tüm elde edeceği bu para... Okul bitince de herkes kendi işine bakacak...” Dirseklerinin üzerine yaslanmayı bırakıp rahat bir tavırla arkasına yaslandı. “Evet? Ne diyorsun?”

Merve’nin şaşkınlığı geçmek üzereydi. Ömründe duyduğu en çığınca teklifi bu! Doğrusu birkaç ay içinde elde edeceği para iyi bir rakamdı ama?..

“Gerçek karı koca olmayacağız?..” diye şüpheyile hafifçe sordu.

“Tabii ki! Rahat ol!”

Merve düşünceli bir şekilde derin bir nefes aldı. Sonra başını salladı iki yana. Bu teklifi kabul edemezdi. Bu kadar çığınca bir teklifi ne kadar cazip de olsa kabul edemezdi.

“Olmaz... yapamam!” dedi kararlı bir sesle.

“Neden?”

“Çünkü daha yirmi yaşındayım. İki ay sonra boşanmış olmak için çok genç bir yaş değil mi sizce?”

“Daha uzun mu evli kalmak istersin?”

“Elbette hayır. Hiç evlenmek istemem. İleride gerçekten evlenmek istediğim birisi çıktığında, evlendiğimi ve hemen ardından boşandığımı nasıl açıklarım? Bu teklifiniz çok saçma! Kabul edemem.”

“Kimsenin haberi olması gerekmiyor.”

“Bir şekilde öğrenilecektir!”

“O zaman evlenmeyi düşündüğün adama gerçeği söylersin. Zaten aramızda bir şey geçmeyeceğine göre... yemin etsen başın ağrımaz.”

“Lütfen... Kabul etmek istemiyorum. Anneniz için başka gelin bulun. Bir sürü kız bu teklifi kabul edebilir.”

“Evet ama... ona senden bahsettim. Ve sen de onunla konuştun! Artık o seni, adını ve hakkında bazı bilgilerini biliyor. İlla ki seni görmek isteyecektir.”

Merve soran gözlerini patronuna çevirdi. Suat başını salladı. “Bence güzel teklif!.. Sorumluluk yok! Bağlayıcılık yok! Tüm yapacağın tek bir imza atmak!”

“Öyle!” diye onayladı Yavuz. “Yüzümü çok sık görmeyeceğin için unutacağımı bile söyleyebilirim” Keyifli bir dudak bükmeyle kıza bakıyordu. Arkadaşının da kendisinden yana çıkması onu biraz rahatlatmıştı.

“Ben... biraz düşünmek... istiyorum. Üstelik sizi tanımıyorum. Hakkınızda hiçbir şey bilmiyorum...”

“Ne öğrenmek istersin? Adımı biliyorsun?.. Otuz bir yaşındayım. Otomotiv sektörüyle uğraşıyorum. Karımın masraflarını karşılayabilecek kadar kazanıyorum. Hiç evlenmedim. Gördüğün gibi, çirkin de sayılmam. Benden rahatsız olmanı gerektirecek hiçbir hastalığım veya sapıklığım yoktur. İçki ve sigara kullanmam. Zaman zaman spor yaparım. Bazen de arkadaşlarla buluşup basket oynarım. Birlikte olacağımız dar zaman içerisinde benden rahatsızlık duyacağın tek şey ilgisizliğim

olabilir. Ama eminim bu da hoşuna gidecektir?..”

“Annenizin yanında... nasıl davranacağım?” Sesi tereddütlüydü. “Bir şekilde... karşılaşırsak tabii!”

“Evlendiğimizi ispat etmek için, haftaya onun yaş gününe gitmemiz gerekebilir. İstemiyorum ama... belli olmaz! Geliniyle tanışmak isteyecektir. Başlangıçta onu üzmemelim. Beni seviyormuş gibi yaparsan memnun olurum. Kısa bir süre tabii! Belki bir gün! Daha sonraki günlerde anlaşılmadığınızı söylerim.”

Merve kararsızca dudaklarını ısırdı. Gözleri hâlâ reddedecek gibi bakıyordu.

“Hadi Merve! Seni engelleyecek kimsen yok! Bu iyi bir teklif! Ben kocan değil patronun olacağım. Sadece kâğıt üzerinde evleneceğiz!” Sesi ikna ediciydi.

“Ben... bilemiyorum?” Bakışları patronundaydı ama ondan da kendisine fazla bir hayır yoktu. “Bütün masraflarım mı?” diye sordu tereddütle.

“Hepsi... Çay paran bile!” Sesinde hafif bir alay vardı. Paranın insanlara neler yaptırabileceğini çok iyi bilen bir adamdı. İş hayatı insanlara çok şey öğretiyordu. Paranın kıza cazip geleceğini biliyordu. Herkes parayı severdi. Merve başkalarından niye farklı olsundu ki?

Genç kız oturuşunu dikleştirdi. Onun hafif alaycı tavrı, gözlerinin yeniden öfkeyle ışıldamasına sebep olmuştu. Gururlu bir edayla çenesini kaldırdı. Derin bir nefes aldı. “Peki! Kabul ediyorum ama...” dedi yinede de içini saran şaşkınlığını atmaya çalışarak. “...Ayrıca bir de sözleşme isterim. Madem sizinle sadece iş yapıyoruz? Bana bu dediklerinizin hepsini bir kâğıda yazacaksınız. Evli olduğumuz sürece bana dokunmayacağınızı, kocalık haklarınızı talep etmeyeceğinizi de ekleyeceksiniz. Aksi takdirde...”

Yavuz alaycı bir bakışla sordu.

“Aksi takdirde?”

“Sizden boşanmam!..” O da genç adama meydan okurcasına bakıyordu. “Koca delisi değilim. Ama aptal da değilim! Bunu sizi ve tabii ki kendimi emniyete almak için söylüyorum.”

“Ayda iki bin vermeme gerek kalmadan, zaten istediğim kadını bulurum ben! Senden faydalanmak, düşüneceğim en son şey olur!” Sesi biraz sertleşmişti.

“Olsun! Erkeklerle çok güvendiğimi söyleyemem...” İnatçı gözlerini bir an bile kırpmadan genç adama bakıyordu.

“Beni tanı mıyorsun?”

“Doğru, tanı mıyorum. Bu yüzden zaten?..” Onun yüzünün değişmesi üzerine adamı kızdırdığını anladı. Fakat fazla da üzülmeydi. Hâlâ vazgeçmesini umuyordu. Bu evlilik fikri ona çok saçma ve inanılmaz geliyordu. Daha yarım saat önce her şey ne kadar da yolundaydı? “Ben de sizden nafaka istemediğimi beyan ederim...” diye devam etti. “Önerdiğiniz para hariç başka hiçbir maddi talebim olmadığını falan da eklersiniz. Ayrıca iki değil, ayda üç bin isterim. Sizinle sadece aylık üç bin lira karşılığı evlenebilirim. Yoksa olmaz! Ne diyorsunuz?”

Suat da hayretle nefesini tutmuştu. Bir kızın inatçı yüzüne, bir arkadaşının ifadesiz ama sert yüzüne baktı. Yavuz her an patlayabilirdi. Merve’nin onu zorladığı kesindi. Zaten annesi yüzünden sinirleri tepede olan adamın, genç kızı masadan kovacağını düşündü bir an. Bunu yapsa hiç şaşırmazdı. Fakat dostu kızmış gibi de durmuyordu. Bakışlarında, bir iş anlaşmasını değerlendiren ciddi bir patron ifadesi vardı.

Yavuz sessizce Merve’yi süzdü bir an.

“Demek üç bin edeceğine düşünüyorsun, öyle mi?” diye sordu soğukça. Genç adam onun talebi karşısında sadece bir kaşını kaldırarak tepki vermişti. Soğukkanlılığını korumuştı. Kendisine kafa tutan insanlara haddini bildirmeyi severdi ama bu kızda durum farklıydı. Bu kızın inatçı olduğunu fark etmişti zaten. Öyle hemen her teklife atlayacak bir tip değildi. Belki de kabul etmemek için bir bahane oluşturmaya çalışıyordu. Üç bin lirayı çok görüp vazgeçeceğini de umuyor olabilirdi.

“Evet... Yoksa bu işten vazgeçebilirsiniz... Evlenmeye çok da can atmıyorum. Sayenizde bir daha hiç evlenemeyebilirim!.. Bu paraya değip değmeyeceğim ise sizin sorunuz...”

Genç adam sakince elini uzattı. İri elinin parmakları bir cerrahinki gibi zarif ve ince uzundu. Başını salladı. “Oldu... O

halde anlaştık!..”

“Anlaştık mı?” İşte Merve bunu beklemiyordu. Sesi yine hafif şaşkıncı. Onun vazgeçeceğini umduğu belliydi. “Üç bini kabul mü ediyorsunuz?”

“Evet... Sorun değil. Bunu karşılayabilirim sanırım. Zorlanırsam Suat’dan borç alırım.” Şaka yapmasına rağmen sesi ciddiye. Merve fark etmedi.

“Eee... ben...” Genç kız onun sözüne inanmıştı. Dudağını ısırıp çekinikçe patronunun yüzüne baktı. Sonra yeniden asık suratlı adama döndü. “O halde... iki ile üç bin arası diyelim. Paranız olmazsa... zorlanmayın...” diye mırıldandı. Bu para onun ödeyemeyeceği kadar çok olabilirdi. İyi paraydı gerçekten. Şu an burada garsonluk yaparak bu paranın sadece dörtte birini kazanabiliyordu. Açgözlülük yapmak istemiyordu. Ama erkeklerin ikisi de keyifle gülümseyince biraz huylandı. Öfkeli bakışlarıyla ikisini birden süzdü. “Komik bir şey mi söyledim?”

Yavuz başını salladı iki yana. Hâlâ gülümsüyordu. “Yok bir şey! Dediğin gibi olsun. Hiç değilse çok paragöz olmadığını da öğrenmiş oldum.”

Merve duruldu. Ne yapacağını bilemiyordu. Her şey karışmıştı. “Ne olacak şimdi?” diye sordu çocuksu bir edayla.

Yavuz hemen cevapladı. “O halde durumu özetleyeyim... Saat geç oldu. Şimdi gidip üstünü değiştiriyorsun. Hava çok kötü! Ben seni evine bırakıyorum. Araban olduğunu zannetmiyorum. Suat da kendisine yeni bir eleman arıyor. Bence artık burada çalışmana gerek yok. Nasılsa okul bitinceye kadar maaş alacaksın. Tüm yapacağın kendini derslerine vermek olmalı. Sınıfta kalıp bir sene daha benden fazla para koparmanı istemem.”

“Tamam, ama ben eve kendim...”

“Merve!..” Yavuz hafif sabırsız bir sesle onun konuşmasını kesti. “Senden tek ricam... benimle fazla inatlaşmaman! Bu tip konularda inatlaşırsan kendimi rahatsız gibi hissederim ki... bu da hiç hoşuma gitmez. Seni eve ben bırakacağım. Oturduğun yeri görmek istiyorum. Sana acil erişmem gerekebilir. Ayrıca yolda fikir değiştirmeni de engellemek istiyorum. Cep telefonun var mı?”

“Evet?”

“İyi, numaranı da bana vereceksin. Seni aramam gerektiğinde sorun olmasın.”

Suat işlerin hızlılığı karşısında en az kız kadar şaşkıındı.

“Bir dakika! Siz şimdi gerçekten evleniyor musunuz?” diye hayretle sordu. “Daha birbirinizi görelî yarım saat bile olmadı!”

“Yıldırım aşkı diyelim!” dedi Yavuz ciddi bir alayla. “Sen benim şahidim olursun. Merve de her halde kendisine bir şahit bulabilir?”

“Oda arkadaşlarımdan birisi olabilir...” diye mırıldandı kız.

“Peki, fakat bu anlaşmayı kimse bilmeyecek! Tamam mı? Annemin bir sürü casusu var. Bir şekilde kulağına gider! Birbirimizden hoşlanmış gibi yapacağız.”

Merve başını kaldırdı. Dalgın hali biraz dağılmıştı. Müstakbel kocasına baktı. “Lütfen!.. Ben korkuyorum!..” dedi içtenlikle. Sesi titremişti. “Vazgeçemez miyiz? İçimden bir şey... sonu kötü olacak diyor!..”

“Korkma! İki ayda ne olabilir ki? Eminim hiç sorun çıkmayacak. Sonu da güzel olacak. Para sıkıntısı çekmeden okuyup gideceksin.” Sesi otoriter ve kendisinden çok emindi.

Merve başını eğip kabullendiğini gösterdi. Şapkasının önü yüzünü gizliyordu. Yavuz kızın hâlâ tereddütlü olduğunu farkındaydı ama şimdilik işler yolunda gidiyordu. Bu anlaşmalı evlilik fikri hoşuna gitmişti. Annesi bir süreliğine yakasından düşerdi artık.

“Hadi, git, üstünü değış de gel. Müstakbel karımın bu sefil yerde çalışmasına dayanmam...” dedi alayla. İğneleyici gözleri arkadaşına bakmıyordu ama onun irkildiğini görebiliyordu.

“Yavuz!” diye kendisine tehditle bakan arkadaşına aldırmadı. Gözleriyle kızın ayağı kalkmasını izledi. Merve masadaki kâğıt ve kalemini aldı. Gözleriyle patronuna bakıyordu. Belli ki ondan onay bekliyordu. Suat başını salladı. “Git hadi. Bu adamın inadıyla baş edemezsin. Yarın da buradaki hesabını kestirip bankaya yatırırım, tamam mı? Tam maaş ödeyeceğim. Ne de olsa

evleniyorsun. Para lazım olabilir.”

Patronunun gülümseyen samimi yüzü, kızı biraz rahatlatmıştı. Dönüp kendilerinden uzaklaştı. O gözden kaybolunca Suat hemen arkadaşına bir tehdit savurdu.

“Bana bak! Eğer bu kızı üzecek bir şey falan yaparsan?.. Seninle bozuşuruz... Tamam mı? Kendi halinde bir kız o! Tüm amacı okuyup geleceğini kurtarmak! Sakın onu kırayım deme!”

“Saçmalama Suat!” Yavuz’un sesi donuktu. “Aklındaki şey ondan faydalanmaya kalkacağım, yanıyorsun! Ona bir baksana! Hiç benim tipim gibi duruyor mu? Ben böyle basit kızlardan hoşlanmam. Evet, sevimli ama bana hiçbir şey ifade etmiyor. Allah sahibine bağışlasın. Sabah uyandığımda yanımda yüzünü görmek isteyeceğim bir tip değil o. Belki de sabahları korkunç çirkin oluyordur!”

“Kızla dalga geçmeyi bırak. Bir buçuk yıldır yanımda ve hiçbir erkekle ilgilendiğini görmedim. Belki elli kişi peşine düştü ama onun umuruna bile gelmedi. Zaten yetimhanede büyümüş. Hayatı zorluklarla geçmiş. Kazandığı her kuruşu eğitimi için harcıyor. Sırf biraz rahat etsin diye bu teklifi kabul etmesini uygun gördüm. Onu üzmeyeceksin... tamam mı?”

“Peki, üzmem!” Genç adamın sesi sıkıntılıydı. “Bir buçuk yıldır yanında olmasına rağmen onu hiç fark etmedim. Demek ki onu çekici bulmuyormuşum. İçin rahat olsun!”

“Gözüm üstünde! Vallahi Sema’ya söylerim, senin gözlerini oyar!”

Sema onun karısıydı. Değişik bir kadındı. Bir iki akşam yemeğinde ve bazen de basketbol maçlarında bir araya gelmişlerdi. Evlendikten sonra epeyce durulan Suat, hakikaten de karısına bağlıydı. Ufak tefek Sema nasıl yapıyorsa, adamı kendisine bağlı tutuyordu. Arkadaşının çoğu zaman karısından söz etmesi, karısını sevdiğini gösteriyordu.

“Senin için yok mu?” diye homurdandı Yavuz. “Sen nasıl patronsun?”

“İşimi senden öğrenecek değilim. Ayrıca Merve’nin, teklifini kabul etmesinde senden yana çıktığımı unutma. İnan bana

bir sözümle vazgeçer. Bana güveniyor.”

Yavuz kaşlarını kaldırdı. Arkadaşına alayla baktı. “Aranızda bir şey yok inşallah?” diye sordu. “Bu kız seni fazla etkilemiş. Onunla sıcak bir ilişkin falan yoktur umarım? Beni aptal durumuna düşürmeyin?”

“Bu dediğini bir daha tekrarlarsan yüzüne yumruğu yersin!” diye ciddi bir şekilde kızdı Suat. Yüzü gerçekten de kızdığını gösterecek şekilde renk değiştirmişti. “Sen onu tanıımıyorsun! O kıza evlenmeden önce kimsenin el sürebileceğini sanmıyorum. Kendisi seninle konuştuğu için bile şanslısın. O senin ve benim gibilere dönüp de bakmaz bile!”

“Yapma! Beyaz atlı prensini mi bekliyor?” diye açıkça dalga geçti Yavuz.

“Dalga geçme dedim sana! Olabilir, niye olmasın? Her zaman ki gibi şansın yaver gidiyor. Arasan bu kadar dürüst ve hoş bir eş seçemezdin kendine.”

“Evet, ama o da şanslı? Dünyanın parasını kazanacak. Hem de hiçbir şey yapmadan! Güzel bile değil!”

Suat yerinden kalktı. Masadaki sipariş fişini alıp avucunda buruşturdu. Hâlâ kızgındı ama şimdi yüzüne bir de hayret ifadesi yerleşmişti. “Güzel değil mi?” dedi ters ters. “Saçmalama! O benim gördüğüm en güzel kızdır. Sana garson kıyafetiyle öyle gözüküyor olabilir. Onu tanıdıkça şaşırmaya hazır ol! Her gün hayrete düşeceksin. Yakında fark edersin. Ben gidiyorum şimdi. Bunlar benden olsun. Bir dahaki sefere fazlasıyla alırım. Merve de geliyor zaten!” Yavuz’a doğru tehdit eder gibi hafifçe eğildi. “Kızı fazla zorlama tamam mı? Onu üzmeyeceksin...”

Yavuz cevap vermedi. Veremezdi de... Duyduğu bile şüpheliydi. Gözleri uzaktan gelen kızın üzerindeydi.

Gözlerini kıstı. Suat birkaç şey daha söylemişti ama o arkadaşının dediklerinin hiç birini dinlemiyordu bile...

Şaşkınlık içindeydi.

Bu kadar yanılacağını beklemiyordu. Kıyafetlerini değiştirdi... bu kız... Merve bambaşka birisi olmuştu.

Aynı renk garson kıyafetleri içinde, diğer garsonlardan çok

farklı gözüküyordu. Aynı fabrikadan çıkmış robotlar gibiydi. Ama şimdi üzerinde siyah uzun bir etek, eflatun boğazlı bir kazak vardı. Bir kolunda siyah kabanını tutuyordu.

Kendisine bakan beyaz ve ince yüzü ifadesizdi. O yüzün iki yanından dümdüz kahverengi saçları omuzlarına dökülüyordu. Saçlarının parlaklığı karşısında hayrete düştü. Kafeteryanın soluk beyaz ışığında bile pırıl pırıl parlıyordu. Az önce konuştuğu kız bu olamazdı? Yürürken bile erkeklerin dönüp ilgiyle süzdükleri bu kız, o basit garson kız olamazdı!? Bilmese, buraya yemek için gelmiş şık bir hanımefendi olduğunu düşünürdü. Suat haklıydı galiba?.. Daha şimdiden hayrete düşmüştü.

Genç kız da Yavuz'un yanına giderken huzursuzdu. Adama belli etmek istemiyordu ama ilk kez bir erkekle eve gidecekti. Bir erkeğin arabasına hiç tek başına binmemişti. Bu dikkat çekici yakışıklı adamın bakışlarından da hoşlanmıyordu. Şu an kendisine öyle bir bakıyordu ki, utandı. Acaba kıyafetinde bir anormallik mi vardı? Niye böyle kısıllı gözlerle, inceleyerek bakıyordu ki? Verdiği paraya değip değmeyeceğini mi düşünüyordu yine acaba?

Yolda patronu ile yan yana geldi. Suat Bey de masadan kalkmış ve kendisine doğru yönelmişti çünkü. Adam bir an kızı durdurdu.

“Ondan çekinme Merve! Böyle göründüğüne bakma, o iyi bir adamdır. Seni kırmayacaktır, buna eminim. Yine de bir sorun olursa bana gelebilirsin! Vazgeçmekte de özgürsün!”

Sesi güven vericiydi. Kıza güven vermeye çalışıyordu. Bakışları da ağabeyce gözüküyordu. Şimdi bir patron gibi değildi. Kızın hayatının değişmesinde kendisinin de bir rolü olduğu için, endişe duyuyordu. Merve başını salladı hafif gülümseyerek.

“Teşekkür ederim, Suat Bey. Ben başımın çaresine bakabilirim. Yetimhanede büyüdüm, unuttunuz mu? Ayrıca kötü birisi olsaydı, sizin gibi iyi birisinin arkadaşı olamazdı. Doğru değil mi?” Çok tatlı, çok sevimli bir şekilde açıklamıştı durumu.

Adam güldü. Rahatlamıştı. “Doğru!” dedi keyifle. “Hadi yanına git ve biraz hayatını yaşa! Onu tanırım, farkında olmadan sana sahiplenecektir. Seni koruyacaktır. Senin hiçbir şeyinin eksik

kalmasını kabullenemez. Evli kaldığınız sürece senin her şeyinle birebir ilgileneceğinden eminim... Sen de zaten bunu hak ediyorsun!”

Merve yine sevimlice gülümsedi. “Teşekkür ederim...” dedi yavaşça.

“Etme, seninle nikâhta görüşürüz... Çok güzel bir gelin olacaksın... Yavuz hayatının en büyük hatasını yaptı!”

Suat’ın o kadar keyifle söylediği son sözler, Merve’nin biraz merakla bakmasına sebep olmuştu. “Anlamadım...” dedi patronuna ama adam çoktan cevap vermeden uzaklaşmıştı bile.

Merve cam kıyısındaki masaya gittiğinde, Yavuz da nazikçe ayağa kalktı. Genç kız bir an irkildi. Ona yaklaşınca adamın iriliği ve boyu daha da meydana çıkmıştı. Otururken, bu kadar yapılı ve uzun olduğu belli olmuyordu. Patronundan bile uzundu. Yutkundü. Başını geriye atmış, onun yakışıklı yüzünü süzüyordu.

“Otururken... bu kadar uzun olduğunuz belli olmuyordu...” diye mırıldandı.

“Uzun erkek sevmez misin?” Alaycı bir tavırla başını eğmişti.

“Erkekler hakkında... fazla bir fikrim yok!” diye mırıldandı çekinikçe.

“Niye? Okulda hiç erkek yok mu? Hoşlandığın bir erkek arkadaşın olmadı mı hiç? Birisiyle çıkmıyor musun?”

“Hayır?”

“Hiç mi çıkmadın?”

“Çıkmadım!...” Cevabı kesindi. İri güzel gözleri dürüstçe bakıyordu.

“Ama sanırım hoşlandığın birisi var?” Bunu kızın bir an titreyen gözlerinden anlamıştı. Merve cevap vermedi. Öylesine bakıyordu.

Yavuz da hâlâ kızı inceliyordu. Sandığı gibi çirkin ördek yavrusu olmadığını, yakından daha da iyi anlamıştı. Çevresine yaydığı ışık, kadınlarda sık gördüğü bir şey değildi. Çok kadın tanımıştı. Birbirinden güzel ve seksi kadınlar. Merve elbette ki

çoğundan da güzeldi. Fakat mesele bu değildi. Onda başka bir şey vardı. Ne olduğunu çözemiyordu. Genç kız, kendisine bakarken gülümsemiyordu. Mesafeli duruyordu. Çok gizemli, bir güzel bir hali olmasına rağmen onun gülümsemesini istedi birden. Merve'ye gülümsemenin çok yakışacağını düşündü. Az önce şaşkınlıkla güldüğünde dişlerinin ne kadar beyaz ve bakımlı olduğunu fark etmişti.

“Suat iyi maaş veriyor herhalde?” diye sordu ansızın. Kıyafeti öyle basit bir kıyafet değildi. Fiyat olarak çok pahalı olmayabilirlerdi belki ama ucuz ve adi şeylerden de olmadığı belliydi. En azından bu kız bunları üzerinde çok zenginmiş gibi taşıyordu.

“Bir kızın iyi giyinmekten başka ne gibi bir arzusu olabilir ki?” diye soruya soruyla karşılık verdi Merve. “Bütün kadınların giysi takıntısı olduğunu biliyor olmalısınız?” Son derece rahat ve kendisinden emin bir kadındı. Bu kesindi. Yaşına göre çok şey görmüş geçirmiş olmalıydı. Ve sesi de ne kadar güzeldi?

“Evet, biliyorum...” diye mırıldandı adam. “Beğendim! Gidelim mi?” Artık şaşkınlığını atmak üzereydi. Evleneceği kızın düşündüğünden daha güzel olduğunu görmek hoşuna gitmişti. Bu durum annesini kandırmakta kendisine büyük kolaylık sağlayacaktı. Merve'nin o zengin kuyumcunun kızı ile rahatlıkla yarışabileceğinden şüphesi yoktu.

Araba, kafeteryanın hemen önündeki park yerindeydi. Ancak yağmur hâlâ deli gibi yağıyordu. Genç adam uzaktan kumandanın düğmesine basınca, arabanın farları yanıp söndü. Böylece Merve bineceği arabanın hangisi olduğunu gördü.

“İslanacağı biraz...” diye mırıldandı Yavuz. “Koşalım mı?”

Kabanını sırtına geçiren Merve başını salladı. Arabaya çok mesafe olmamasına rağmen yağmur damlaları iriydi. Etkisini hissettiriyordu. Yavuz onun binmesi için yanında durup kapıyı açtı. O oturduktan sonra da koşarak kendi tarafına geçti. Direksiyonun başına yerleştikten sonra, eliyle sık saçlarındaki damlaları sıvazladı. Başını çevirip yanındaki kıza baktı. Onun da parlak kahverengi saçları ıslanmıştı. Kapının kıyısındaki peçetelikten

birkaç peçete alıp uzattı.

“Al... Üzgünüm, başka bir şeyim yok.”

Peçeteleri elinden alırken çok dikkatliydi genç kız. Adam ile temas etmemeye özeniyordu. Peçete ile yavaşça yüzünü ve saçlarının uçlarındaki yağmur damlalarını sildi. Adamın kendisini seyrettiğini fark edince duraladı. İri yeşil gözleri biraz daha irileşti. “Bir şey mi oldu?” diye sordu.

“Hayır... Ama kendimi bir hazine bulmuş gibi hissediyorum. Çok güzelmisin! Annemin seni beğeneceğini düşündüm!” dedi açıkça. Bunları söylemekten de biraz rahatsız olmuştu. Daha evvel hiçbir kadın kendisini bu kadar şaşırtamamıştı. Yakın arkadaşı Selim’in güzel karısı Ebru hariç... O kadın da tam bir sürpriz yumağıydı. “Kafeteryada o garson kıyafetleriyle bu kadar güzel gözükmüyordun? Gece on ikiden sonra uykunda değişmezsin inşallah?” diye mırıldandı.

Merve önce utançla baktı. Adamın açık sözlülüğü karşısında yutkunmuştu. Sonra ilk kez samimice gülümsedi. Dolgun dudakları kıvrılmıştı. “Gece uyurken nasıl görüldüğümü soruyorsanız... Ben de bilmiyorum!” dedi yavaşça.

“Nasılsa yakında öğreneceğiz...” dedi adam. “Fakat korkmana gerek yok. Birlikte yatacağımız bir ortamın çok sık oluşacağını sanmıyorum. Vakti gelince düşünüyoruz...”

“Anneniz bize inanacak mı?”

Yavuz başını salladı. “Başka şansı yok. Çünkü gerçekten evleniyoruz. Oyun yapmıyoruz. Daha ötesi var mı?”

“Yok sanırım.”

“Evet... İçeriden çıkarken arkadaşların sana bir şey dediler mi?”

“Pek değil... İşi bıraktığımı öğrenince şaşırdılar biraz. Sizinle ilgili bir şey söylemedim. Tabii ki bizi konuşurlarken görmüşlerdir. Bilmiyorum ne düşünürler?”

Yavuz kızın yeşil gözlerinin karanlıkta bile ışıldadığını fark etti. Arabanın iç lambası söneli çok olmuştu. Dışarıdan gelen loş aydınlıkta birbirlerine bakıyorlardı. Yağmur hâlâ yağıyordu. Silecekler de çalışmadığı için dışarıdan tamamen izole olmuş

gibiydiler. Her cam su ile kaplıydı.

“Buraya sık gelir giderim ama seni hiç görmedim?” dedi yavaşça.

“Müşteriler genelde garson kızlara çok dikkat etmezler. Ben de zaten üst katta çalışıyordum. Orada yemek servisi yok. Sadece içecek... Bugün izin günümdü. Bir arkadaşımın yerine bakıyordum.”

“Üst katta bir şeyler içtiğim de olmuştu?..” diye merakla sordu adam.

“Genellikle akşamları çalışıyorum. Hafta sonları bile... Gündüzleri okuduğum için böylesi daha uygun.” Başını eğip gözlerini kaçırdı hafifçe. “Ben sizi bir iki kere görmüştüm. Suat Bey’in arkadaşı olduğunuzu biliyordum. Yanınızda sürekli yeni güzel bayanlar oluyordu...”

Genç adam sesini çıkarmadı. Bir an kısıklı gözlerle durdu. Sonra “İnşallah evlendik diye kız arkadaşlarıma sınır getirmeyeceksin?” dedi rahatça. Sesindeki ince iğneleme Merve’yi rahatsız etti. Huzursuzca kıpırdandı.

“Ne münasebet!” diye soğukça karşı çıktı hemen. “Beni ilgilendirmez ama...”

“Ama?”

“Evinizde kalacağım ya?..” diye ekledi. “Onları eve getirmezsiz değil mi?”

Adam başını salladı. “İmkânsız zaten! Büyük ihtimalle annemin ajanlarına yakalanırsız!” diye onayladı o da sakince. “Başka çare bulunur, sen merak etme! Seni rahatsız etmem. Benim evim bir apartman dairesi... Ama büyüktür! Çatı katı da var. Sen orada yatabilirsin. Çoğu zaman birbirimizi göremeyiz belki. Okula kaçta gidiyorsun?”

“Sabah sekizde dersler başlıyor.”

“Ben de sekizde falan işte oluyorum. Belki kahvaltıyı beraber yapabiliriz...” Merve cevap vermeyince genç adam hafifçe gülümsedi. Onun tereddütü ve mesafeli tavrı hoşuna gidiyordu. Aklında bir dolu şüphe olduğu da kesindi. O halde aptal değildi. Suat’ın dediği gibi zeki bir kız olmalıydı. “Bana güvenmiyorsun,

değil mi?”

“Evleniyorum ya?” Kendisini savunurcasına konuşmuştu. “Aynı evde yaşayacağız... Bu benim için çok yeni! Gece kıyafetimle beni göreceksiniz ilk erkek olacaksınız!”

“Evet... Anladım... Ben aynı şeyi söyleyemeyeceğim ama... güvenini sarsmamak için elimden geleni yapacağım.” Keyifliydi... Neden keyifli olduğunu anlayamıyordu. Hem de en nefret ettiği şeyi yapacaktı. Evlenecekti! Belki de artık annesinin önüne bir set çekebildiği için mutluydu?

Dönüp arabanın motorunu çalıştırdı. Silecekler hareket edince, etraf görünür oldu. Park yerinden çıktılar. Fazla araç yoktu. Yol boyunca fazla konuşmadılar. Genç kız ona evinin yolunu tarif etmenin dışında, sesini çıkarmadı. Hatay semtine, oturdukları dört katlı eski binanın önüne geldiklerinde, genç adam başını eğip binaya baktı. Metruk, tam öğrenci işi bir evdi. Merve onun bakışından rahatsız oldu.

“Paramız ancak buna yetiyor!” dedi yavaşça. “Öğrenci olup da ev bulmak zaten zor! Ev sahipleri çok acımasız!”

“Bilirim... Ben de üniversite okudum. Kaçınca kat?”

“İkinci...”

“Tamam... Şimdi telefonunu ver bana...” İri ama biçimli elini uzatmıştı. Merve yavaşça elini çantasına sokup eski cep telefonunu çıkardı. Yavuz elindeki telefonu aldı ve kaydırarak kapağını açtı. Hızlıca kendi numarasını yazdı ve çaldırma düğmesine bastı. Kendi telefonu çalınca da hemen kapattı ve kıza geri uzattı. “Oldu... Bu numarayı kaydet! Yarın seni arayacağım... Okuldan kaçta çıkarsın?”

“Neden?..”

“Nikâh hazırlıkları için tabii! Ne gerekiyormuş, öğreneyim de biran önce eksiklerimizi tamamlayalım. Annem gelmeden evlenirsek, belki baskın yapmasını engellemiş oluruz!”

“Anneniz... mi gelecek? Nikâha mı?” Evlilikle ilgili korkusu yeniden baş göstermiş gibiydi.

“Onu tanıyorsam gelmek isteyecektir. Annem tabii! Oğlunun nikâhında olmak isteyecek. Yine de ben gelsin

istemiyorum. Gerdek gecesi diye kapımızda bekleyeceğinden emin olabilirsin!”

“Sanki bir şeytanmış gibi bahsediyorsunuz?” Ürkmüştü. Adamın annesi gelirse aynı odada yatmaları gerekebilir miydi?

“Aksine...” diyerek sıkıntıyla mırıldandı Yavuz. “Annem melek gibidir. Aslında çok iyidir. Çok iyi anlaşıcağınızdan korkuyorum. Fakat konu ben olunca, gözü hiçbir şey görmüyor.”

Merve derin bir nefes aldı. Kafası çok karıştı. Dudaklarını ısırdı.

“Ben... vazgeçmek istiyorum!” dedi sonra alçak bir sesle. “Lütfen beni bırakın! Başka bir kız bulun...”

Adam ansızın uzanıp onun elini tuttu ve hafifçe sıktı. Gözleri güven verircesine bakıyordu.

“Merve...” dedi durgun bir sesle. “Sen benim kaderimsin... Eğer bu gece çalıştığın yere gelmeseydim?.. Ve sen arkadaşının yerine alt kata bakmasaydın?.. Ve annem aradığında yine sen yanımda olmasaydın?.. Seninle asla bir araya gelemezdik! Anlıyor musun? Bir sürü tesadüf bir araya geldi ve bizi bir araya getirdi. Kader bir arada olmamızı istiyor. Üstelik de beş gün sonra evleneceğimizi sen söyledin!?.. Demeseydin eğer bir kaç ay annemi oyalayabilirdim. Fakat bu bile kaderin bir oyunu! Bu evlilik ve sonrasındaki boşanma eminim bizim için en iyi seçenek oldu. Birbirimizi bir süre rahatsız edeceğiz ama kazanacağımız şeyler çok fazla... Beni anlıyor musun? Artık geri dönemeyiz. İkimizin kaderi bu gece keşişti...”

Merve, genç adamın gözlerinin içindeki dürüstlüğü gördü. Sessizce başını salladı. Adamın elinin sıcaklığını hisseden ruhu huzursuz olmuştu. Daha evvel bir erkeğin elini böyle tutmasına izin vermemişti. Adamın güçlü ama pürüzsüz avucunda kaybolan minik elini çekti huzursuzca.

“Peki... Devam edeceğim...” dedi yavaşça “O zaman... yarın saat on ikide çıkabilirim. Öğleden sonra dersim yok. Buca’da okuyorum. Kampüsün kapısının önünde sizi beklerim...” Sesini sakinleştirmeye çalışıyordu. Adam alışık olabilirdi fakat o erkeklerin elini tutmasına alışık değildi. Bu yaşına kadar kendisini beğenen erkeklerden bile özenle uzak kalmıştı. Öncelikli tercihi

hayatını kurtarmaktı.

Kapıyı açtı. Pahalı arabanın içinden inerken adamı engelledi. “Siz inmeyin... Bir gören olsun istemiyorum!..” diye mırıldandı. Genç adam sessiz kalıp bu isteğini onaylayınca da kısaca “İyi geceler!” dileyip kapıyı kapattı. Eve girinceye kadar arabanın hareket etmediğini fark etti. Apartmanın kapısından içeriye girdikten sonra duyduğu motor sesi onun uzaklaştığını gösteriyordu.

Merdivenleri hızlı hızlı çıktı. Asansör yoktu. Kendi katlarına vardığında elini çantasına atıp anahtarı çıkardı. Eski kapının boyaları dökülmüştü. Yeni bir boyaya ihtiyacı vardı. Kendilerinden önceki kiracılar da öğrenciydi ve evi mahvetmişlerdi. Yeniden oturulacak hale getirmek zor olmuştu. Kendisi diğer iki kız arkadaşına katıldığında, onlar da bu eve taşınalı daha bir hafta olmuştu. Kapıyı açıp içeriye girdi ve anahtarlarını yeniden çantasına attı. Gözleriyle oturma odası olarak kullandıkları yere baktı. Ev arkadaşları televizyon seyrediyordu. Sesler geliyordu. Kabanını çıkarıp içeriye girdi.

Basit iki kanepe, eski bir tekli koltuk ve birkaç sandalyeden oluşan oturma odasındaki tek lüksleri renkli televizyondur. Paralarını birleştirip taksitle televizyon almışlardı. Bir de yerdeki halı yeni sayılırdı. Bir halıcıdan ikinci el almışlardı. Eski sahibi ondan bıkmış olmalıydı. Diğerleri tam öğrenci işi basit şeylerdi. Kızların ikisi de bir kanepeye oturmuş, televizyon seyrediyorlardı. Kendisini görünce fazla şaşırmamışlardı. Halbuki erken geldiği için biraz şaşırmalarını bekliyordu.

“Merhaba!” dedi onlara.

Kızlardan esmer ve ufak tefek olanının adı Neşe’ydi. Adı gibi neşeliydi. Fen fakültesinde okuyordu ve son senesiydi. Mezun olunca öğretmen olacaktı. Diğerleri ise hafif toplu ve kumraldı. Adı Gönül’dü. O da Matematik bölümü üçüncü sınıf öğrencisiydi. İçlerinde en küçük olanı kendisiydi. Her biri ayrı branşta olmalarına rağmen, iyi anlaşıyorlardı.

“Hoş geldin!..” dedi Neşe gülümseyerek. “Erken geldin?”

“Evet... Öyle oldu!” Kendisini köşedeki eski koltuğa attı. Yorulmuştu. Yemek servisi yapmak hakikaten zordu ama asıl

yorgunluğu başına gelen ilginç evlenme teklifi yüzündendi.

“Yağmur dinmiş mi diye camdan dışarıya bakıyordum...” diye gülümsedi Neşe. Her şeyi gördüğü belliydi. Niye şaşırmadıklarını anladı. “Seni kim getirdi? Patronun mu?”

“Gördün mü?” diye ilgisizce sordu.

“Elbette! O ne güzel arabaydı öyle! Modeli neydi?”

“Bilmem... Ama hakikaten güzeldi. Çok rahattı. Yoksa bu gece her zamanki gibi otobüsle gelecektim.”

“Anladım da?.. Eee? O adam kimdi? Yüzünü göremedim maalesef...”

“Yazık olmuş... Çok mu merak ettin?”

“Merve! Dalga geçme hadi...” Kızın yanına, koltuğun koluna oturup yüzünü süzdü. Gönül de merakla bakıyordu. Merve omuz silkti. Onlara açıklama yapmadıkça rahat olamayacağını biliyordu.

“Patronumun bir arkadaşıydı...”

“Suat Bey’in mi?”

“Evet...”

“Hayret!.. Niye o getirdi ki?”

“Hava bozuk diye...”

“Bırak şimdi! Sen kimsenin arabasına binmezsın. Ortada bir şeyler dönüyor. Ya bu adam seni etkileyecek kadar çok yakışıklı, ya da senin başına bir iş geldi! Fenalaştın mı yoksa?”

Merve gülümsedi. “Yok canım! Gayet iyiyim. Ama doğrusu...” Gözleri bir an bulandı. Yavuz’un yakışıklı yüzü gözünün önüne geldi. Daha evvel bu kadar yakışıklı bir adam görmediğini düşündü. Onu kafede her görüşünde de böyle düşünmüştü zaten. Dalgalı siyah saçları, zeki bakışlı gözleri ile çok etkileyiciydi. O gözlerin mavisini içinde insan kendisini kaybedebilirdi. Yakışıklı olduğunu itiraf etmek zoruna gitmedi. “...Evet, adam gerçekten çok yakışıklı!” diye lafını bitirdi. Genç kızlık hayallerinde bile böyle bir erkeği hayal etmekten korkardı. Eğer şu andan başka bir erkekten hoşlanmasaydı, onu gerçekten de çok çekici bulabilirdi.

“İnanamıyorum sana! Senin Serkan hocadan hoşlandığını sanıyordum? Yoksa sen?..”

Merve onları biraz daha meraklandırmak için mümkün olduğunca yüzeysel davranıyordu. Eğlenceliydi. “Ne olmuş bana?”

“Hem zengin hem de yakışıklı mı? Bize ondan hiç bahsetmedin? Aşık mı oldun yoksa?”

Merve çocuk gibi kıkırdadı. “Âşık falan değilim. Ama o bana bir teklif yaptı!”

“Yapma ya!” Neşe heyecanla yerinde zıplarken, Gönül de merakla gülümseyerek yanlarına yanaşmıştı. “Ahlâksızca bir teklif mi yoksa?”

“Daha neler!” dedi Merve. “Ahlâksızca değil ama... biraz hızlı oldu doğrusu.”

“Çıldırma adamı da ne teklif etti söyle bize!” Neşe kızın kolunu tutmuş, heyecanla sarsıyordu. “İşten eve erken geliyorsun ve yanında bir adam var. Sen erkeklerle fazla ilgilenmezsin. Bir de sana teklif yaptı öyle mi? Ne teklifi? Söyle hadi! Nedir?”

“Kızlar...” Biraz ciddileşti. Gerçeği söyleme vaktiydi. “Sizden saklayamam ama önce kimseye söylemeyeceğinize yemin edin. Bir kişi bile duymayacak. Ben duyulmasını istemiyorum.”

“Neyi?”

“Yemin edin!” İki kız da ellerini kaldırıp komik bir şekilde yemin ettiler. Merve onların komikliği üzerine elinde olmadan güldü. “Peki, tamam! Sizi şaklabanlar! Söylüyorum işte...”

“Söyle hadi!”

“Kızlar... Bu gece ben...” Sustu. Sözleri daha etkili olsun diye ikilinin yüzlerine ısrarla baktı. Sonra devam etti. “... Bu gece ben evlenme teklifi aldım...”

Gönül gözleri pırltlamış bir halde yandaki eski sandalyeye otururken, Neşe az kalsın koltuğun kıyısından aşağıya düşüyordu.

“Ne... Ne dedin?” diye hayretle çılgık atıldılar.

“Yakında... evleniyorum!” dedi Merve sakince.

“Kabul mü ettin? Ne kadar yakında?”

“Çok yakında... Birkaç gün içinde!..”

“Ama... Ama nasıl? Bir dakika, dur! Hamile misin yoksa?” diye küçük bir çığlık attı Neşe.

“Saçmalama... Ne hamilesi? Ben o kadar rahat bir kız mıyım? Öyle bir şey yok. Sadece beni getiren o adamla evleneceğim. Çok hoş... Aslında çok yakışıklı bir adam... Biraz asık suratlı, gülmeyi pek sevmiyor gibi ama... Olsun! Benim için çok önemli değil! Acil evlenmesi gerekiyormuş ve bana anlaşmalı evlilik teklif etti. Benim bütün ihtiyaçlarımı karşılayacak... Okul masraflarım, harçlığım... Ayrıca kendisi patronun arkadaşı! İşten de çıkmamı istedi... Zorla çıkarttırdı beni...”

“Anlaşmalı evlilik mi?” dedi arkadaşları şaşkınca.

“Tam üstüne bastınız!” dedi Merve gülümseyerek.

“Onunla yatacak mısınız?”

Merve arkadaşlarının yüzündeki meraklı ifadeye güldü. “Belki de yatarım...” dedi şakacıktan. “Çok seksi bir erkek olduğunu kabul etmeliyim.”

“Gerçekten mi? Yani seninle şey yapmasına?..”

“Şaka yaptım ya! Ne yatması? Adamın beni cazip bile bulmadığına eminim. Gözleri hiç de cazip bulmuş gibi bakmıyordu. Sadece bir anlaşma yaptık. Kısa bir süre için evleneceğiz. Sanırım iki ay kadar... Sonra da boşanacağız. Kimseye rezil olmak istemiyorum. Bu yüzden siz de evlendiğimi kimseye söylemezseniz sevinirim. Ayrıldığımızda milletin maskarası olmak istemiyorum. Sadece iki ay evli kalacağız. O istediğini alacak, ben de istediğimi alacağım...”

“Peki ya... Serkan Hoca?”

Merve bir an duraladı. Sonra omuz silkti. Hocası bu Yavuz denen kendini beğenmiş adam kadar yakışıklı değildi ama yine de okuldaki çoğu kızın hayaliydi. O daha çok karizmatik ve güzel yüzlü bir erkekti. Ayrıca Yavuz Bey gibi uzun boylu ve iyi giyimliydi. Sadece çok daha zayıftı. Üstelik de bekârdı. Hocasının güzel yüzünü gözlerinin önünden uzaklaştırmaya çalıştı.

“Ondan bana bir fayda yok... Sadece arkadaşça davranıyor. Öğretmenin öğrencisine davranacağı gibi...”

“Saçmalama!..” dedi Neşe. “Senden hoşlandığına

eminim!”

“Ama hiçbir çabada bulunmuyor!”

“Geçen gün kantinde birlikte çay içiyordunuz?”

“Sadece o kadar! Ondan hoşlanıyorum ama... bekleyemem! Bu teklifi kabul ettim bile! Zaten gerçek bir evlilik olmayacak. Yavuz Bey bana ilişkilerimize devam edebileceğimizi söyledi. Serkan hocaya gerçeği söylemek zorunda değilim. Bu paraya ihtiyacım var. Benim sizin gibi bir ailem yok. Önerdiği para ile sorunsuz bir okul hayatı sürebilirim. Artık çalışmam gerekmez... Zaten o da istemiyor. Sadece derlerimle ilgilenmemi istiyor!”

“Bak sen! Hemen de üzerinde baskı kurmuş...” dedi alayla Gönül.

“Tabii okuduğum sürece para ödeyecek! Sınıfta kalıp daha fazla para koparmamı istemiyor!”

“Belki o lüks araba başkasınıdır!? Gerçekten de zengin mi?”

“Sanırım...”

“Hem zengin... hem de yakışıklı!.. Saçları var mı?”

Merve güldü. “Hem de kıskanılacak kadar gür! Sık ve simsiyah! Serkan hocadan bile yakışıklı ama... o beni biraz korkutuyor. Çok kendinden emin! Bakışları da... çok... keskin. Kendi bildiğinden başkasını yapmayacak bir adam olduğu belli. Ayrıca yaşı benden epey büyük... Otuz birmiş... Gerçi fark etmez. Ben zaten onunla sadece para karşılığı evleniyorum. Boşanıncaya kadar onun evinde kalacağım. Okul bitinceye kadar da her ay bana üç bin lira verecek!.. Tam üç bin lira! Tabii ben de buranın bana ait kirasını her ay ödemeye devam edeceğim. Sonunda yine geri döneceğim yani! Odama göz dikmeyin sakın, orayı boşaltmayacağım. Dinleyin bakın nasıl oldu...”

İki kız da nefeslerini tutup bir an sustular. Para iyi bir miktardı doğrusu. Merve hızla, adam ile aralarında geçenleri anlattı. Konuşmasını fazla süslemeden, başına gelenleri özetledi. İki kız da hayret ve ilgiyle olayı dinliyorlardı. Sonunda Gönül safça yine sordu.

“Yazık, aranızda bir şey olmayacak yani?”

“Yok... Nasıl olsun ki? Gördüğüm en yakışıklı adam... Parası da var! Evlenmek istememekte haklı... Kim bilir kaç kız vardır hayatında? Dönüp de bana bakmaz bile!”

“Saçmalama... Sen de çok güzelsin! Dönem başındaki partide giydiğin siyah elbiseyle hem çok seksi olmuştun, hem de çok güzel! Herkes günlerce senden bahsetti. Keşke senin gibi bir yüzüm ve vücudum olsaydı!” diyerek itiraz etti Gönül.

“Katılıyorum!” dedi Neşe. “Okulda kaç erkek hasta sana... Dönüp etrafına baksaydın görürdün... Ama şans işte! Sebebi belliymiş. Zengin bir yakışıklı arıyormuşsun!.. O da seni eliyle koymuş gibi bulmuş!”

Merve gülümsedi. “Onun kaderi olduğumu söyledi... İlginçti... Hoşuma gitti doğrusu! Biraz kendisinden fazla emin ama...” Omuz silkti. Adamın kararlı gözleri gözünün önünde canlanmıştı. Kafasına bir şey taktığında yapacak bir erkek görünümü vardı. Kendisini bile kısa sürede ikna etmemiş miydi? “Onunla baş edebilirim sanırım...” diye ekledi. Yurtta erkek çocuklarla mücadele etmeye alışmıştı. Fakat bu adam, iyi tanımadığı bir modeldi.

3. BÖLÜM

Ertesi gün Yavuz arabasıyla Buca'ya, Merve'nin okuluna gittiğinde, hava günlük güneşlikti. Biraz soğuktu ama Kasım ayı için yine de güzel sayılırdı. Sanki bir gün önce deli gibi yağmur yağmamış gibi, her yer kuruydu. Genç adam arabasını kampüsün önüne çevirdiğinde, daha Merve gelmemişti. Etraftaki gençlerin içinde de onu göremiyordu. Saat de zaten daha erkendi. Henüz on iki olmamıştı.

Bir yere park edip, motoru kapattı. Kampüsün önü, arabaların park edebileceği şekilde düzenlenmişti. Çevre uzun çam ağaçları ile doluydu. Kampüsün çok güzel bir girişi vardı. İçinin de daha güzel olduğunu biliyordu. Güneş gözlüğünün ardından etrafını inceleyerek, arabadan indi. Buraya epeydir gelmemişti. Dört beş yıl önce burada çalışan bir sekreter ile çıkmıştı. Şimdi adını bile hatırlamıyordu. Kısa süreli, cinsellik üzerine kurulu bir ilişkiydi. Yolunun yeniden buralara düşeceğini hiç ummazdı. Üstelik kendisini çocuk avcısı gibi hissediyordu. Daha henüz okula giden yirmi yaşında bir kızı beklemek, azıcık utanmasına sebep oluyordu.

Merve'nin yüzünü hatırlamaya çalıştı ama bunda zorlandı. Tam olarak neye benzediğini hâlâ bilmiyordu. İlk kez gündüz görecekti onu... Dün hep loş ortamlarda kızla konuşmuştu. Fakat karakterinin biraz asi olması hoşuna gitmişti. Yeşil gözlerinin bir an ateşle parlaması ve sonra buz gibi soğuk bakması çok büyük bir tezattı. Yüzü üzerine net olarak tek hatırlayabildiği iri güzel gözleri ve dolgun kırmızı dudaklarıydı. Vücudunun ise güzel olduğunu gayet iyi hatırlıyordu.

Bazı kızlar yanından geçerken, gözlerinin ucuyla kendisine bakıyorlardı. Buna alıştı. Gençliğinden beri kızların beğendiği bir tipi olduğunu biliyordu. Buna rağmen genç adamın her gördüğü

kızla ilgilenmesi âdeti değildi. Biraz seçiciydi. Maymun iştahlı olmayı sevmiyordu. Yemek yiyeceği, gezeceği ve büyük ihtimalle yatacağı kızın kendisine uygun olmasını isterdi. Kendisini başkalarının yanında utandırmamalıydı. Hayatında ilk kez, hiç tanımadığı, özelliklerini sezemediği bir kızla işi oluyordu. Neyse ki Merve ile bir sevgili gibi ilgilenmesi gerekmiyordu. Onunla gezip, sevgili gibi dolaşmayacaktı. Aralarında, anlaşmalı evlilikleri dışında bir ilişki olamayacağını bilmek, kendisini rahatlatıyordu.

Annesi de buna karşı çıkamayacaktı. Neticede gerçekten evleniyordu. Aynı evi de paylaşacaklardı. Aynı yatağı paylaşmadıklarını o nereden bilecekti ki? Evet, özgürlüğünden bir süre için fedakârlık etmişti ama artık annesinin yapacağı hiçbir hamle kalmamıştı. İki ay sonra yeniden özgür olacaktı.

Arabaya yaslanıp dalgın dalgın etrafını seyrederken, iki genç kızın kendisine doğru yaklaştığını fark etti. Biri ufak tefek, diğeri de hafif toplu bir kızdı. Elllerinde kitapları, doğruca kendisine geliyorlardı. Kızlardan ufak tefek ve sevimli olanı sürekli gülen bir tip olmalıydı. Gözleri de neşeyle parlıyordu.

“Yavuz Bey?” dedi gülümseyerek...

Biraz şaşırmıştı. Doğrulup gözlüğünü çıkardı ve başını eğdi. “Evet?”

Kızlar adamın iriliği ve yakışıklılığı karşısında hayrete düşmüşlerdi. Tam da Merve’nin tarif ettiği gibi bir adamdı. Onu bulmak hiç zor olmamıştı. Yanında ufak tefek kalmışlardı. Neşe kendisini Gönül’den önce topladı. Kuruyan boğazını temizledi.

“Biz... Biz Merve’nin oda arkadaşlarıyız. Ben Neşe, bu da Gönül...”

Küçük elini uzatmıştı. Yavuz hafif gülümseyerek ikisinin de elini sıktı.

“Merve’nin bir sınavı vardı. Sanırım sınav bir saat geç başlamış. Sınavdan önce bizi arayıp, biraz gecikebileceğini söylememizi istedi. Sizi aramak istememiş. Belki sabah toplantıda falan olursunuz diye...”

“Anladım...” dedi Yavuz. “Sorun değil... Beklerim!..” Sert bakışlı gözlerine rağmen dudakları gülümsüyordu.

“Bu arada tebrik ederiz... Evleniyormuşsunuz... Merve bize her şeyi anlattı. O çok tatlı bir kızdır. Ondan iyisini bulamazdınız...”

“Teşekkürler!” dedi adam onların tebrikine karşı. Esmer yüzü bir şey belli etmiyordu.

“Tabii ki neden evleneceğinizi sadece biz biliyoruz. Kimseye de söylemeyiz. O zaten evlendiğini de saklamak istiyor.”

“Biliyorum. Benim için sorun değil. Nasıl rahat edecekse öyle yapsın.”

Kızlar bir an birbirlerine baktılar. Sonra “Biz gidelim artık...” diye mırıldandı Neşe. “Yemekten sonra bizim de bir sınavımız var da... Size iyi günler.”

“Güle güle...”

Yeniden ikisinin ellerini sıkan adam, onların arkasından bakmadan başını kampüsün giriş kapısına çevirdi. Merve’nin arkadaşlarının konuşurken merakla kendisini süzmelerine fazla aldırmamıştı. Böyle bir şey olacağını biliyordu zaten.

Çok geçmedi. On dakika sonra kapıda, onu gördü.

Hızlı hızlı yürüyordu. Yanında birkaç arkadaşı daha vardı. Sınıf arkadaşları olmalıydı. Sınavın kritiğini yapıyor gibi gözüküyorlardı. Merve’nin ise onların sohbetine fazla takılmadığı belliydi. Huzursuz olduğu anlayan genç adam içinden güldü. Büyük ihtimalle arkadaşları ile gelmek istememişti. Belki de arkadaşları yolda kıza yetişmişler ve ona takılmışlardı. Böylece kendi arkadaşlarının kendisini görmesini istemediği anlaşılıyordu. Anlaşılan dedikodu konusu olacak bir şey olsun istemiyordu?

Hiç aldırmadan onu seyretti. Arabasına burnuna oturmuş bir halde, yakında evleneceği çekici kızın gelmesini izledi. Saçları sandığından da uzundu. Bu sefer başına taktığı bir taç ile geriye doğru salmıştı. Saçları yürüyüşünün etkisiyle sağa sola doğru salınırken, hafif rüzgâr bu sık telleri havalandırmaya uğraşıyordu. Dar, basit bir kot giymişti. Fakat o kadar biçimli bacakları vardı ki, dünyanın en pahalı kotunu giymiş gibi duruyordu. İnce gömleği kar gibi beyazdı. Kitaplarını göğsünde kavuşturduğu için vücudunun üst kısımdaki hatları belli olmuyordu. Taklit deri

kabanı da kalçalarının kıyısına kadar iniyordu. Son derece zarif ve gösterişliydi. Yavuz yine bu durumdan hoşlandı. Merve'nin sandığı kadar basit bir garson kız olmadığını sıklıkla fark ediyordu. Onda, anlamadığı asil bir hava vardı.

Merve arabaya yaklaşırken hızını kesince, kızılı erkekli arkadaşları bir an duraladılar. "Sen yemeğe gelmiyor musun Merve?" diye sordu kızlardan birisi.

"Siz gidin... Ben gelmeyeceğim..." dedi genç kız pürüzsüz sesiyle. Gözleri, kendisini bekleyen genç adama bir an için kaymıştı. Arabasını burnunda oturan Yavuz, doğruldu. Doğrudan Merve'nin yüzüne bakıyordu.

"Ama..." diye başlayan Merve'nin arkadaşı, doğrulan adamı fark edince sustu. Herkes bir anda başını çevirmiş ve uzun yabancıya bakmıştı. Merve de şimdi çekinikçe adamın yüzüne bakıyordu. Grup, başka bir şey demeden uzaklaştı. Durumu kavramış gözüküyorlardı.

Merve yavaşça adama yanaştı. İri gözleri insanın içine işler gibiydi. Doğrudan genç adamın gözlerine bakıyordu. Başını geriye atmış, adamın kendisini seyretmesine müsaade ediyordu.

"Sanırım arkadaşlarının beni görmesini istemiyordun?.." diye mırıldandı Yavuz.

"Yolda peşime takıldılar... Sizi bilmeleri... şimdilik çok işime gelmez." Sesi dürüstçe çıkıyordu.

"Kıvıracak bir yalan bulamaz mısın?"

"Nasıl yapayım? Lüks bir araba, çok yakışıklı bir adam?.. Bozuk buzdolabımız için iki gündür beklediğimiz servis olmadığınız çok belli!"

Genç adam kendisini tutamadı. Gülümsedi. Sert yüz hatları yumuşamıştı. "Fazla seçeneğin yok, değil mi?"

"Evet... Akrabam da olamazsınız. Benim kimsem olmadığını herkes biliyor. Aramızda bir şey var sanacaklar..."

"Gizleme sen de! Herkesin bir şekilde öğreneceğini kendin söylemiştin?"

Merve başını eğdi. "Biliyorum... Sanırım henüz hazır değilim."

“Eğer evlendiğimizi gizlemek istiyorsan, onlara sevgili olduğumuzu söyleyebilirsin...” dedi genç adam. Ciddi yüzü, genç kızı gizlice inatlaşmaya zorluyordu sanki. Bakışları ise durumdan biraz eğlendiğini gösteriyordu. “Eğer benimle çıktığını düşünürlerse... ileride ayrıldığımızda da kimse fazla umursamaz!”

“Öyle mi?”

“Evet... Hadi gel...” Genç adam uzanıp onun koluna girdi ve hafifçe arabaya yönlendirdi. Kapıyı açıp oturmasını sağladı. Kendisi de yerine geçtikten sonra motoru çalıştırdı. Araba hareket ettiğinde de yüzündeki ciddi ifade devam ediyordu.

“Önce yemek yiyelim...” dedi Yavuz. Arabayı sürerken çok rahattı. “Sonra da avukatıma gideriz. Bürosu Kordon’da... Yemeğimizi de orada yeriz. Bildiğim bir yer var. İyi balık yapıyor. Balık sever misin?”

“Evet...”

“Ben de severim. Fırsat buldukça yerim.” Yan gözle kızın ince fiziğine baktı. Bir mankeni bile kıskandıracak vücudu, yemekle arasının fazla iyi olmadığını gösteriyordu. Gözünü yeniden yola çevirdi. Bir süre konuşmadan yol aldılar. Merve’den yayılan hafif ama kadınsı bir koku, arabanın içine yayılmıştı. Bu kokuyu tanııyordu. Çıktığı kadınların hiç biri kullanmıyordu. Yine ucuz ama ona has bir parfüm olduğunu düşündü.

“Sınavın nasıldı?” diye sordu mevzu olsun diye.

“İyi idi... Beklettiğim için üzgünüm. Hocanın çocuğu hastalanmış, geç geldi...”

“Önemli değil... İngilizce öğretmeni mi olacaksın?”

“İnşallah! Okulu bitirirsem ve devlet de öğretmen alımı yaparsa... öğretmen olmak istiyorum.”

“Çocukları seviyor musun?”

“Hem de çok!..”

“İyi, ben fazla sevmem. Sürekli sorun çıkarırlar. Sürekli bir şeyler isterler. Sürekli hasta olur, olmadıkları zamanlarda da etrafta gürültü çıkarırlar. Sanırım ben iyi bir baba olmazdım. Ama eğer bir yere ataman olmazsa... Tanıdığım bir arkadaşım var. Büyük bir dershanesi var. Seni oraya yerleştirebilirim. Üstelik devletin

verdiğinden daha fazla maaş alırsın...”

“Teşekkür ederim ama... daha çok vakit var. Henüz ikinci sııftayım.”

“Evet... vakti gelince konuşuruz.”

Merve merakla adama baktı. Güzel yeşil gözleri adamın yakışıklı profilinde gezindi bir an. “O zamana kadar görüşecek miyiz ki?” diye sordu. “Boşanınca beni unutursunuz hemen...”

Adam omuz silkti. “Bu imkânsız sanırım. Okul bitinceye kadar sana sponsor olacağıma göre! Belki arada görüşürüz bile... Bir ihtiyacın olunca beni rahatlıkla arayabilirsin.”

Merve cevap vermedi. Gözlerini yeniden işlek trafiğe çevirdi. Bir süre sonra İzmir’in ünlü varyantına gelmişlerdi. Virajların sonunda telefon çaldı. Yavuz’un telefonuydu. Genç adam ceketinin cebinden telefonu çıkarıp arayan kişiye baktı. Sonra alaycı bir sıkıntıyla homurdandı.

“Annem! Şu ana kadar beni aramamasına hayret etmiştim zaten?.. Bakalım ne diyor?” Açma düğmesine basarken hoparlörü de açmıştı. Merve de konuşmaları rahatlıkla duyuyordu şimdi. “Efendim anne?” dedi rahat bir sesle.

“Oğlum, nasılsın?”

“Dün akşam seninle konuşmamızdan sonra fazla bir şey olmadı anne... İyiyim kısaca!”

“Dalga geçme benimle! Dün bütün gece uyuyamadım. Hep bana yalan attığını düşünüp korktum. Benimle konuşturduğun o kızcağız, belki de senin yanında çalışanlardan birisidir diye düşündüm. Belki bir arkadaşın falan da olabilir. Bana doğruyu söylüyorsun, değil mi? Gerçekten evlenecek misiniz?”

“Evet anne!”

“Bak, vallahi sütümü helal etmem sana! Hayatta en çok istediğim şeyin bu olduğunu biliyorsun. Oğlumun evlendiğini görmek istiyorum.”

“Merak etme anne! Gerçekten evleneceğiz...” diye homurdandı Yavuz hafif bir sabırsızlıkla.

“Öyle bir kız var mı gerçekten?”

“Elbette... Hatta şu anda yanımda... Konuştuklarımızı o da duyuyor. Onunla şimdi öğle yemeğine çıktık! Bugün nikâh işlemlerini de tamamlayacağız.”

“Merve, kızım, sen de orada mısın?” Kadın iyice garanticiydi. Bu belliydi. Genç kız çaresizce cevap verdi. Artık geriye dönüş yoktu.

“Evet efendim... nasılsınız?”

“Sağ ol yavrum. Kusuruma bakma... Bu deli oğlanın evleneceğine bir türlü inanamıyorum. O yüzden böyle konuşuyorum. O her zaman evlilik karşıtı olmuştur da!”

“Şimdi evlenmeye karşı değil. Gerçekten evleneceğiz... Merak etmeyin!” diye onu güzel sesiyle teskin etmeye çalıştı.

“İşte şimdi çok mutluyum... Demek nikâh işlerini tamamlayacaksınız?”

“Evet...”

“Tam tarihini söylemeniz?.. Belki ben de gelirdim!..”

Yavuz yine hafif homurdandı. “Daha tarih almadık. Zaten senin gelmeni gerektirecek bir şey yok anne! O kadar yolu alıp da ne yapacaksın? Basit, sade bir nikâh olacak.”

“Keşke düğün yapsaydık! Daha güzel olmaz mıydı? Bir sürü dostumuz var...”

“Anne...” Adam sabırsızca kadının sözünü kesti. “Merve biraz tutucu bir kız... Ona elimi bile süremiyorum. Düğüne kadar da sabrederemem... O kadar güzel ve çekici ki... Bir an önce evlenmek istiyorum. Onsuz bir gece daha yalnız yatmak istemiyorum...”

Merve utançla adama baktı. Onun alaycı bakışları kızarmasına sebep olmuştu. Telefonun diğer ucundaki kadın ise hafif kıkırdadı. Oğlunun kıza fazlasıyla tutulduğuna inanmış olmalıydı.

“Peki, siz bilirsiniz. Yaş günüme geliyorsun, değil mi Merve?”

Genç kız soran bakışlarını adamın yüzünde gezdirdi. Onun umursamazca omuz silkmesi üzerine fazla gecikmeden hemen yanıt verdi.

“Elbette... Kayınvalidemi görmek için daha iyi bir fırsat bulamam! Sizi tanımayı çok istiyorum. Sevdiğim adamın annesini çok merak ediyorum doğrusu!”

“Ben de seni merak ediyorum kızım... O halde hafta sonu görüşürüz...”

“Tabii!”

“Tamam, ben sizi tutmayayım. Araba sürüyorsun her halde oğlum? Ama nikâhınız olunca haberim olsun tamam mı? Tam olarak ne zaman evlendiğinizi bilmek istiyorum. Sizin yanınızdaymışım gibi hissetmek istiyorum. Fotoğraf çekilmeyi de unutmayın? Albüme koyacağım...”

“Olur anne. Hadi sonra görüşürüz.”

Telefonu kapattıktan sonra Yavuz alayla mırıldandı. “Sevdiğim adam ha? Çok iyiydi doğrusu?”

Merve de hafif bir öfkeyle onun yüzüne baktı. “Sizi seviyor gibi davranmamı istemiştiniz... Siz de benimle yatmak için çok aceleniz var gibi konuştunuz! Güzel ve çekici lafını etmeseydiniz daha iyiydi...”

“Öylesin ama?.. Yalan söylemedim. Ayrıca...” Trafik ışıklarında durunca başını çevirip kızın inatçı yüzüne baktı. “... Adım Yavuz! Artık sizli bizli konuşma! Birkaç gün içinde evleneceğiz! Aramıza mesafe koymaya çalıştığını anlıyorum ama, nikâhtan sonra bana dünyadaki en yakın kişi sen olacaksın. Tamam mı?”

“Siz sadece patronumsunuz?..” İnâtçı sesi geri adım atmayı istemediğini gösteriyordu. Yavuz kısıklı gözlerle onu süzdü. Meydan okuyan, inatçı, sivri yüzü ilgisini çekti. Bu kızın direnci hoşuna gitmeye başlamıştı. Ehlileştirilmemiş kadınları severdi.

“O halde patronun olarak sana emrediyorum. Bana adımla sesleneceksin...”

“Yoksa beni işten mi kovarsınız?” Şimdi de onun sesinde hafif bir alay vardı.

“Bilemem... Seni uyarayım... Ben uğraşmak istemeyeceğin tipte bir adamım. Benimle inatlaştığına pişman olabilirsin!”

“Beni tehdit mi ediyorsunuz? Daha evlenmedik bile?..”

Genç adam çok hafif gülümsedi. Gözleri kızın beyaz, çocuksu yüzünde gezindi. Kızgın bakışlarındaki ışıltılara baktı. Hafif boyanmış kırmızı dudaklarının kıvrımlarını süzdü. İçinden geçen çılgınca bir hisle onları öpmeyi arzuladı. Öpmek! Kendisine itiraz edemeyecek hale gelinceye kadar öpmek!..

“Bu konuyu daha müsait bir zamanda konuşalım...” dedi yavaşça. Kendisini zorlukla toplamıştı. “Burası uygun yer ve zaman değil. Yine de bana adımla hitap etmen konusunda ısrar ediyorum. Ben senin kocan olacağım ve sen de benim karım... Söylemesi bile garip geliyor ama gerçekten öyle işte! Soyadımı taşıyacaksın...”

“Çok kısa bir süre...”

Genç adam sesini çıkarmadı. Yeşil yanınca korna sesleri gelmişti. Arabayı hareket ettirdi. Onu kordonda lüks bir lokantanın önüne getirdi. Merve'nin eski çalıştığı yere yakındı. Bir masaya oturup, siparişlerini verdiler. Fazla konuşmadan yemeklerini de yediler.

Lokantadan çıktıktan sonra yürüyerek, hemen elli metre geride, yemek yedikleri yerin arka sokağındaki bir binaya gittiler. Birbirlerine değmeden yürüyorlardı. Asansör ile altıncı kata çıktılar. Asansör küçük ve adam çok iriydi. Burada adamın yakınlığını daha fazla hisseden genç kız iyice duvara yanaşmıştı. Sırtında buz gibi çelik duvarı hissediyordu. Allahtan çok kısa bir sürede gidecekleri kata vardılar. Çok lüks bir büroya girdiklerinde, sekreter hemen gülümseyerek karşıladı onları. Yavuz daha evvel de buraya geldiği için, kadın onu tanıyordu. Üstelik gizli bir beğeniyle bakan gözleri, Merve'ye dönünce de hafif bir kıskançlıkla dolmuştu.

Avukatın odasına girdiklerinde, onları, orta boylu ve kır saçlı bir adam karşıladı. Ayağa kalkmıştı ve samimice ellerini uzatmıştı. Biraz kilolu ve toparlak bir yüzü vardı. Gözlükleri pahalı gözüküyordu. Üzerindeki takım elbise de iyi bir geliri olduğunu belli ediyordu.

“Yavuz, hoş geldin...” dedi gülümseyerek. El sıkıştıktan sonra zeki gözleri Merve'ye döndü. Kıza da gülümseyerek bakıyordu. “Siz de hoş geldiniz Merve Hanım!” dedi kibarca.

“Hoş bulduk diye mırıldanan kız, onun gösterdiği koltuğa gülümseyerek oturdu. Karşısına da Yavuz oturmuştu. Rahatlığına bakılırsa epeydir tanışıyorlardı. Onun ne düşündüğünü hissetmiş gibi Yavuz avukatı tanıtıcı bir açıklama yaptı.

“Sinan Bey, babamın çok yakın arkadaşıydı. Önceden Akçay’da oturuyorlardı. Yeğeni Selim ile beraber büyüdük. Selim kız kardeşinin oğlu. Karısı Ebru da büyük bir şirketin sahibi... Patronun Suat da bizim gibi Akçay’lıdır. Selim, ben ve Suat eskiden iyi arkadaştık. Hâlâ öyleyiz ama iş hayatı yüzünden daha az görüşüyoruz.”

“Tek bekâr sen kalmıştın!” dedi Sinan Bey gülümseyerek. “Sonunda sen de evleniyorsun!” Bir an durakladı. “Hiç değilse bir süre için!” diye ekledi.

“Evet...”

“Selim’in karısı Ebru hamile, biliyor musun?”

“Biliyorum.”

İsimler genç kıza tanıdık gelmişti. “Ebru Hanım’la Selim Bey’i tanıyorum...” dedi yavaşça. “Kafeye sık gelirler. Birkaç kez de seninle görmüştüm.”

“Doğru... arada hepimiz bir araya geliriz. Tabii evlilik şartlarımızın gereği onların karılarıyla fazla samimi olmanı doğru bulmuyorum. Fakat mecburen görüşmen gereken zamanlar da olacaktır. Sıkılmayacağını umarım?” Sonra kızın cevabını belemeyen avukata döndü. “Sözleşmeyi hazırlattınız mı?”

“Hazır...” Önündeki sumenin içinden bir tutam kâğıt çıkarıp uzattı. Tek sayfa ama üç nüsha olan bir sözleşmeydi. İkisine de birer tane verdi. “Kimsenin haberi yok...” dedi sakince. İşini yapmaya ve şaşırmamaya alışmış bir insanın hali vardı onda. Gözlüklerinin ardından bakarken yapılan şey çok doğalmış gibi rahattı. “Sözleşmeyi bizzat ben kendim yazdım. Sadece imza atacaksınız.”

Gözleri evrakı inceleyen çiftteydi. Merve fazla ilgilenmeden bir göz atmış ve masaya geri bırakmıştı. Yavuz gözlerini hızlıca yazılanlarda gezdirdi.

“Bana sabah tarif ettiğin gibi... Buna göre her ay Merve

Hanım’a üç bin lira ödenecek. Bize bildireceği bir banka hesabına yatırılacak. Her sene bir miktar da üzerine zam yapılacak. Tüm okul masrafları ve ekstralar için de ayrıca bir ödeme olacak. Kendi beyanına esas olarak bu hesaba sürekli para yatırılacak. Yaptığı harcamalar için belge ya da fatura falan istemiyoruz. Ben telefon açıp kendisine ne kadar yatıracığımı soracağım. Burada Merve Hanım’ın dürüstlüğüne güveniyoruz. Bu ödemeler, okul bitip de diplomasını aldığı aya kadar aralıksız yapılacak. Bizzat kendim her ay ilgileneceğim. Boşanma süresini iki ay olarak düşündüğünüzü biliyorum. Davayı bu sürenin sonunda ben açacağı ama daha erken veya geç boşanmak isterseniz... durumu değiştirebiliriz. Diğer yandan boşanma işlemi gerçekleşirse, kendisinin ek bir şey talep etmemesi karşılığında elli bin lira nakit ödeme yapılacak. Boşanmanın sonunda başka toplu para talebi ve nafaka olamayacak... Sen de bu sürenin sonuna kadar Merve Hanım’dan cinsel anlamda hiçbir talepte bulunmayacaksın. Aksi durumda anlaşma bozulup evliliğiniz kalıcı olacak. Doğru mu anlamışım?”

Yavuz cebinden kalemini çıkarıp kendi isminin bulunduğu yere imza attı. “Evet... aynen böyle! Aramızdaki bu anlaşmayı elbette başka kimse bilmeyecek! Özellikle Annem!”

Diğer sayfaları da imzalatan avukat, kâğıtları Merve’ye çevirdi. Yavuz altın dolma kalemini kıza uzatınca, Merve de kalemi alıp hızlıca hepsine imza attı. Avukat da imzalayınca işlem bitmiş oldu.

“Bunları öğlen notere kendim götüreceğim. Bir iki gün içinde de birer nüshalarını size veririm. Nikâh için başvuruyu da yaptırdım. Biraz zor oldu ama iki gün sonra için gün aldık bile. Orada tanıdığım bir dostum var. Daha evvel avukatlık bir işini yapmışım. Bizi yormayacak. Şimdi ise nüfus kağıtlarınız ve fotoğraflarınız lazım... En az yedi tane fotoğraf. Onları bugün hazırlarsanız işleme yarın sokarız. Şahitlerinizi de ayarlayın! Ben ikamet belgesini ve sağlık raporunu hallettim. Kısacası her şey yolunda...”

“Teşekkürler Sinan Bey... Senden başkasına güvenemezdim zaten.!”

“Yapacağım tabii...” Gözleri Merve’nin güzel ve sade

yüzünde gezindi. “Bir banka hesabınız var mı?” diye nazikçe sordu.

“Evet...”

“Numarasını biliyor musunuz?”

Merve çantasını açıp içinden önce nüfus kâğıdını çıkardı ve avukatın önüne bıraktı. Ardından küçük bir kâğıda bankanın adını ve hesap numarasını yazdı, uzattı.

Avukat Sinan, bu arada basit garson kızın güzelliğini ve zarafetini izliyordu. Kızın duru güzelliğinin şu sersem oğlana ne kadar yakıştığını düşündü. Gözünün ucuyla kendi cüzdanından nüfus kâğıdını çıkaran Yavuz’a baktı. “Keşke bu evlilik gerçek olsaydı. Ben de seni evli görmek isterdim. Baban ara sıra bundan bahsederdi. Karının güzel olacağını, senin zevkli olduğunu söylerdi hep!”

Merve hafif bir utançla adamın gözlerine baktı. “Beni Yavuz Bey’e yakıştıramıyorsunuz sanırım...” diye mırıldandı.

Avukat başını iki yana salladı dürüstçe. Gözlüklerini çıkardı ve geriye yaslandı. “Bilakis... Umduğumdan çok daha güzelsiniz... Biraz gençsiniz ama... önemli değil. Aranızdaki şey anlaşmalı bir evlilik bile olsa, Yavuz sizden daha güzelini bulamazdı...”

Yavuz konuşmanın başka yöne kaymasından hoşlanmamıştı. Ayağa kalkıp o da kimliğini masaya koydu. “Biz gidelim o zaman!” diye mırıldandı. Avukatla el sıkışırken devam etti. “Şimdi gidip fotoğraf çekilelim. Sabah birisiyle yollarım. Merve de eve gidip derslerini çalışır. Bu hafta sınav haftası sanırım. Başarısız olursa benden bilmesin.”

“Alt kattaki pasajda fotoğrafçı var!” dedi Sinan Bey. “Bir saatte teslim ediyor. Ona çekilerseniz, ben oradan aldırırım. Daha çabuk olur.”

“Tamam!” diyerek onayladı Yavuz. “Şimdi gideriz... Nikâhımıza gelecek misin?”

“Elbette... Kaçırmaq istemem... Perşembe günü öğleden sonra saat dörtte kıyılacak! Annen gelecek mi?”

“Gelmeyeceğini umuyorum...” Hafif bir alayla gülümsedi.

“Yoksa bu evliliğin gerçek olduğunu görmek için gelmeyi çok istiyor...”

“O iyi bir kadın. Onu fazla üzme!” dedi avukat Sinan.

“Elimden geleni yapıyorum... Nikâhta görüşürüz!”

Fazla konuşmadan aşağıya inip fotoğraf çektirdiler. Fotoğrafları Sinan Bey’e göndermelerini söyledi Yavuz. Sonra da genç kızı evinin önüne kadar götürdü. Gündüz daha medeni duran sokak, oldukça sakindi. Etrafta kimsecikler yoktu. Arabadan inen Merve, kapıyı kapamadan önce “İyi günler Yavuz Bey!” dedi inadına.

O da alaycı bir tavırla başını salladı. “İyi günler Merve Hanım...” dedi kısıklı gözlerle. “Seni ararım... Para da yarın hesabına yatmış olur...”

“Mesele değil... Param var...”

“Güzel...” Kızın duraklaması üzerine Yavuz kaşlarını kaldırdı. Kendisine bir şey sormak ister gibiydi. “Ne oldu? Bir şey mi isteyeceksin?”

“Aslında... Kızmazsanız?.. Evet!..” Sesi çekinikti. Söyleyip söylememeye karar verememiş gibi duruyordu. Genç adam oturduğu yerde biraz merakla homurdandı.

“Niye kızayım? Söyle hadi?”

“Daha söylemeden kızdınız ama?”

“Kızmadım... Tipim böyle!” dedi adam alayla.

“Şey... Ben... bilemiyorum... Bana biraz yanlış geliyor da...”

“Ne yanlış geliyor?” Kızın tereddüdü devam edince biraz sabırsızlandı. “Söyle hadi Merve! Çekinme!”

“Nikâha... anneniz de gelebilir mi?”

“Efendim?..” Yavuz gerçekten şaşırmıştı. Gözleri duru yüzde gezindi bir an. “Ne dedin?”

“O da gelsin!.. Tek oğlu... Nikâhta bulunmak onun da hakkı...” diye artık kendisinden biraz daha emince açıkladı genç kız.

“Olmaz...” Adamın sesi sakın ama kararlıydı.

“Lütfen!.. Sonra belki ömür boyu beni suçlayacak!”

“Nasılşa boşanacağız?..”

“Ama gerçekten evleneceğiz?.. Öyle demiştiniz?”

Yavuz kaşlarını çatı. “Evet, ama seks yapmayacağız!?!.. Annem gerçek karı kocalar gibi yakınlaşmamızı bekleyecek. Küçük bakışmalar, öpüşmeler falan...” İğneleyici sesi kararlıydı. Kızın isteğini kabul etmeyecek gibi duruyordu. Utanan Merve üzgünce başını eğdi. O kadıncağızın da nikâhta olması gerektiğini yüreğinden hissediyordu. “Onun hatırı için benimle yatmazsın her halde?” diyen adamın alaycı sözü üzerine hızla başını kaldırdı.

“Hayır... Elbette hayır! Fakat... Ona söyleyin... Aynı gün geri dönmesini sağlarsanız... ne bilecek?”

Yavuz dalgın gözlerle genç kızın inatçı yüzünü süzdü. Böyle bir şeyi onun isteyebileceğini hiç tahmin etmemişti. Aksine annesinin düğüne gelmemesinin kızı rahatlatacağını zannetmişti. Fakat görünen oydu ki, bu kız tanıdığı diğer kızlara benzemiyordu. Her ne kadar inatçı ve mesafeli olsa da, insancıl olduğu gözlerinden belli oluyordu.

“Belki... Olabilir...” diye mırıldandı. Canı bu isteğe biraz sıkılmıştı doğrusu. “Onun gelmesi, hiç istemediğim bir şeydi... Nikâhta mutlu rolü yapmak zorunda kalacağız! Ama madem sen doğrusu bu diyorsun?.. Bir şartla olabilir...”

“Nedir?”

“Artık benimle sizli bizli konuşmayacaksın... Tamam mı?”

“Peki, tamam...” Fazla tereddüt etmeden onaylamıştı.

“Tamam ne?”

“Tamam... Yavuz.”

Adam gülümseyince o da gülümsedi. Çekinik, mesafeli ama çok sevimliydi. İri gözleri bir an süzüldü. “Bu arada... Geçici de olsa... Soyadımı öğrenebilir miyim?”

Yavuz kızın sevimliliği karşısında elinde olmadan iyice güldü. Gülüşü bütün yüzüne yayılmıştı.

“Gürkan... Soyadın Gürkan olacak!”

Merve içinden fısıldadı bu soyadını. Sonra başını salladı

sevimli bir tavırla. “Sevdim... Merve Gürkan... Fena durmuyor... Güzelmiş!” Kapıyı kapattı. Dönüp hızlı adımlarla eve girdi.

Yavuz kısa bir süre için Konak meydanındaki bürosuna gitti. Biriken işler var mı diye baktı. Sekreterine çay söyledikten sonra koltuğunda arkasına yaslanıp gülümsedi. Bu Merve denen kız çok hoştu doğrusu... Belirgin bir şey yapmamasına rağmen gülmesine sebep olmuştu. Onu hatırlayınca neden hep gülümsemesi geliyordu? Çayı gelince dikkatini toplamaya çalışarak doğruldu. Kaşıkla fincanın içindeki şekerini karıştırırken annesini aradı.

“Alo anne?”

“Efendim oğlum? Ne oldu?”

“Bir şey yok... Niye olsun ki?”

“Sen beni böyle kendiliğinden pek aramazsın da!”

“Sürekli kafamı şişirdiğin için olmasın?” diye dalga geçti adam.

“Olabilir... Sebebini biliyorsun! İçin rahat etsin... Bundan böyle aramam artık!”

“Alınganlık yapma... Sana iyi bir haberim var. Onu söyleyeyim dedim.”

“Öyle mi? Nedir o?”

Genç adam koltuğunda geri yaslandı. Şimdi söylemek üzere olduğu şeye inanamıyordu. Uyduruk bir evlilik yapıyordu ve sanki gerçekmiş gibi annesini de davet edecekti.

“Az önce Merve’yi evine bıraktım. O illa senin de nikâha gelmeni istiyor...” dedi yavaşça. Karşı tarafta uzun bir sessizlik oldu. Annesi de çok şaşırması olmalıydı.

“Gerçekten mi?” dedi neden sonra. Yavuz annesini iyi tanırdı. Onun sesindeki titreşimi algılamıştı.

“Ağlıyor musun, yoksa?” dedi dalga geçerek.

“Elbette ağlıyorum... Oğlumun nikâhında olmak istemez miyim hiç? O benim hakkım!” Bir burun çekişi geldi. Bu olamazdı! Annesi gerçekten ağlıyordu!

Yavuz huzursuzca kıpırdadı. Suratı iyice asılmıştı. Kendisi

acaba gerçekten de iyi bir evlat değil miydi? Neden bu kadınlar kadar ince düşünemiyordu? *Kahretsin!*

“Merve de aynısını söyledi!” dedi soğukça. “Açıkkçası ben gelmeni istemiyorum ama... onu kırmamak için kabul ettim. Bak, baştan söyleyeyim! Gece falan bizim evde kalamazsın. Aynı gün geri döneceksin. Ne de olsa yeni evli olacağız, değil mi? Evde kimseyi istemeyiz...”

“Evet... Evet, tabii. Nikâhtan sonra hemen dönerim. Sağ ol evladım. Ne tatlı bir kız bulmuşsun sen öyle!” Sesi oğlu vazgeçmesin diye telaşlıydı. O sırada genç adam, gerçekten de bir an için onu bulduğunu düşündü. Hemen yanı başında bulmuştu ve tam bir rastlantıydı işte. O gece olanların hepsi de inanılmaz sayılırdı. “Tarif etsene... Nasıl birisi?” diye sordu annesi. Ağlaması yok olmuşa benziyordu. Kendisini toparlamıştı kadın.

“Gelince görürsün!..”

“Hadi, lütfen... Meraktan ölürüm! Güzel mi?”

“Evlendiğime göre öyle olmalı?.. Uzun boylu ve uzun kahverengi saçlı... Hoşlanacaksınız!”

“Çok hainsin! Neyse, tamam... Ne zaman geliyorum?”

“Perşembe günü bir araba yollatıp seni aldıracağım... Bizim Ahmet Abi gelir seni alır. Sonra da geri götürür. Dayımla teyzelerime haber verme. Fazla kalabalık olsun istemiyorum. Onlar nasılsa hafta sonu öğrenirler.”

Annesiyle konuşmasını bitiren Yavuz, yeniden önündeki işlerine döndü. Aslında onun da içi biraz rahatlamıştı.

Çarşamba günü Merve’yi aradı telefonla. Öğlen olmuştu. Yemek arası vermiş olmalıydı. Kızın sakın ve duru sesini duyunca içini anlamadığı bir huzur sardı.

“Efendim Yavuz Bey?” dedi genç kız.

“Merve... Bu ‘Bey’ lafından sıkıldım... Aramızda anlaşmıştık, öyle değil mi?”

“Evet... haklısın... Özür dilerim. Bir anda ağzımdan öyle çıktı.”

“Tamam, bir daha olmasın. Yarın nikâhımız var, unutmadin değil mi?”

“Hayır, unutmadım... Mümkün mü ki?”

“Üzerine bir kıyafet almak ister misin, diye soracaktım? Bugün zaten seninle çıkıp yüzük bakmamız lazım.”

“Ben... gelemem... Öğlen sınavım var!”

“Ne zaman biter?”

“Bilmiyorum. Belki dört, belki beş gibi...”

“Gelip seni kapıda beklerim. Sınavdan çıkınca görüşelim...”

“Boşuna bekleme istersen?.. Ben sınavdan çıkınca seni arayayım. O zaman gel...”

“Tamam, öyle olsun. Beni ara, gidip üstüne güzel bir şeyler alalım. Eminim nikâhta anneme güzel gözükmek istersin?”

Merve bir an duraladı. Yavuz diğer tarafta onun hafifçe gülümsediğine yemin edebilirdi. “Evet... İsterim!” dedi kız dürtüşçe. “Annen geliyor mu?”

“Sorman bile kabahat?.. Bu gece eminim heyecandan uyuyamaz. Seni çok merak ediyor...”

“Sence... beni begenecek mi?”

Yavuz kaşlarını kaldırdı. Bu kız garip birisiydi. Numaradan evlenmelerine rağmen, kaynanasının kendisini beğenmesini önemsiyordu. Tıpkı âşık bir kadın gibi çekinikti. Kocasını olacak adamın annesini önemseyen, kocasını seven bir kadın gibi davranıyordu.

“Beğeneceğinden eminim. Aslında beğenmesi işime gelmez ama...” İsteksizce itiraf etti. “Güzel bir kızsın. Seni çok begenecek.”

“Sağ ol! Biraz huzursuzum doğrusu... Bu güne kadar hiç aile benzeri bir şeyim olmadı. Kısa bir süre için bile olsa... heyecanlanmaktan kendimi alamıyorum...”

“Siz kadınlar... Hepiniz aynısınız!” dedi Yavuz alay ederek. “Sana sınavda başarılar. Görüşürüz...”

Diğer uçta, telefonu kapatan Merve, hakikaten heyecanlıydı. Yarın tanımadığı bir erkeğin karısı olacağına inanamıyordu. Hem de bu yaşta! Daha okulu bile bitmemişti.

Üstelik evleneceği erkek de öylesine basit birisi değildi. Onun ne kadar yakışıklı ve çekici olduğunun farkındaydı. Fark etmemesi için kör olması gerekirdi.

Bu sabah sınıfta hep diğer kızların sorgusuna maruz kalmıştı. Herkesin dilinde Yavuz vardı. Erkeklerle pek ilgilenmediği, bilinmeyen bir şey değildi. Bu okula geldiğinden beri birçok erkek kendisine yanaşma girişiminde bulunmuştu ama o kesinlikle bunları reddetmişti. Şimdi de zengin görünümlü yakışıklı bir erkeğin onu kapıda beklemesi, bir sürü dedikoduya sebep olmuştu. Bazıları kendisinin burnu havada bir kız olduğunu düşünüyordu. Bunun farkındaydı. Kancayı zengin bir erkeğe atmayı tercih eden çıkarıcı bir kız olduğunu düşünmeleri, doğrusu biraz rahatsız olmasına sebep oluyordu. Yoksulluk içinde büyümüşü ama aksine, paraya o kadar değer vermezdi.

Yapacağı bir şey yoktu. Fazla bir şey açıklamadı. Çoğu arkadaşının onu sevgilisi sanmalarına izin verdi. Adamın dediği taktiği uygulamak en iyisiydi. Evleneceğini kimseye söylememek daha iyisiydi. İleride ayrıldıkları zaman, sadece sevgilisinden ayrılmış, şanssız bir kız rolü yapardı. Gerçeği sadece iki oda arkadaş biliyordu. Evet, en iyisi Yavuz'u sevgilisi sanmalarıydı.

Sınavına girdiğinde dikkatini toplamakta zorlanıyordu. Yine de fena geçmedi. Gözü arada sırada sınavı yapan öğretmenine kayıyordu. Serkan Hoca her zamanki gibi kendisiyle fazla ilgilenmemiş, kısa bir gülümseme atıp sınav kâğıtlarını dağıtmaya devam etmişti. Her zaman adamı gizli bir hayranlıkla seyreden Merve bu sefer fazla üzülmedi. Kafası başka şeylerle meşguldü çünkü. Hayatı inanılmaz bir hızla değişiyordu ve fren yapacak gücü yoktu. Evlenmeyi düşündüğü tek adam karşısındaydı ama Merve şimdi hiç tanımadığı bir yabancı ile evlenmeye hazırlanıyordu. Hayat gerçekten de çok garipti.

Sınavın sonunda telefonunu açıp Yavuz'u aradı. Numarasını kaydetmişti. Sınavdan çıktığını ve onu kapıda bekleyeceğini söyledi. Sonra kadınlar tuvaletine gidip elini yüzünü kontrol etti. Zor bir sınavdı. Fena değildi ama bir türlü kendisini sınava verememişti. Heyecanlı olmasına anlam veremiyordu. Bu iş anlaşması şeklindeki evlilik, geçmiş gibi heyecan duyuyordu.

Elini çantasına atıp makyajını tazeledi. Rujunu düzeltti. Dudaklarının güzel olduğunu biliyordu. Bir parça ruj onları daha da çekici yapıyordu. Daha evvel hiç öpüşmemişti. Bu dudaklar hiç kimseninkiyle buluşmamıştı. Yine arada sırada olduğu gibi, bir erkeğin onları öptüğünde hissedeceği şeyi merak etti. Sonra midesi burkuldu. İlk kez olarak... öpüşmeyi düşündüğünde.... Aklına Serkan Hocası değil de... başka birisi gelmişti. Yutkundu... Yavuz kendisini öpse, ne hissederdi? İstmeden merak etti. O inanılmaz biçimli erkeksi dudakları gözünün önünden uzaklaştırdı. Bu sevgili olma işini abartıyordu galiba!

Kıyafetini kontrol etti. İnce beyaz bir boğazlı kazak ile siyah bir etek giymişti. Çok iyi yakışmıştı. Kıyafetleri çok yeni ve çok pahalı şeyler değildi ama birbirleriyle iyi uymuştu. Biçimli vücudunun ne kadar seksi olduğunun farkında değildi. Sadece giydiği çoğu şeyi kendisine yakıştırdığını biliyordu. Fiziksinin giydiği kıyafetler için uygun olmasından memnundu. Uzun gür saçlarını hızlıca tarayıp tuvaletten dışarıya çıktı.

Binanın önüne çıktığında, hafif ama düzenli esen bir rüzgârın çıkmış olduğunu fark etti. Kabanının önünü ilikleyip yakasını kaldırdı. Uzun saçları kulaklarını örtüyor ve ensesinden beline kadar dökülüyordu. Tam merdivenlerden inecekti ki yanında az önceki sınavı yapan Serkan hocasını gördü.

Otuzuna yakın, genç, yakışıklı bir adamdı. Bütün kızların bayıldığı bir hocaydı. Uzun boylu ve zayıftı. İlgisinin platonik olduğunu bilmesine rağmen, yine de adamı yanında görünce heyecanlandı. Elinde sınav kâğıtlarını koyduğu çantası vardı. O da çıkmaya hazırlanıyor gibiydi.

“Merhaba Merve!” dedi genç adam sakın bir sesle. “Sınavın nasıl geçti?” diye sordu. Kızla fazla ilgilenmiyormuş gibi davranıyordu.

“Fena değildi Hocam!” dedi genç kız. Hafif gülümseyerek gözlerini kaçırdı. Onunla yakın olmak kalbinin hızla atmasına sebep olmuştu. Başını kaldırıp havaya baktı bir an. Yağmur yağacak gibiydi. “Aslında biraz yorulduk...” diye mırıldandı. Yeniden adama bakmıştı. “Her gün sabah ve akşam, iki sınav oluyoruz... Biraz notlarımızı etkiliyor tabii. Ve siz de bu sefer zor

sormuştunuz hocam!”

Adam gülümsedi. Zor sorduğunu biliyordu tabii ama Merve sınıftaki en başarılı öğrencilerden birisiydi. “Senin iyi geçtiğine eminim!” dedi. “Herkesten önce bitirdin?”

“Evet, iyi geçti sayılır. İşin iyi yanı, genelde çalıştığım ve iyi bildiğim yerlerden sormuştunuz.”

“Şanslısın?..” Eliyle işaret etti. “Yürüyelim mi? Ben de çıkıyorum. Arabamla geldim bugün.”

“Olur...” Onunla yan yana yürümek çok harika olurdu. Adamla sadece ders esnasında ve bazen de kantinde karşılaşıyorlardı. Fazla konuşmak mümkün olmuyordu.

Yan yana ağaçlıklı yoldan ilerleyip kampüsün çıkış kapısına doğru yürüdüler. Esen rüzgâr yüzünden üşüyen genç kız, kabanına iyice sarıldı. Ellerini cebinde büzüştürüp ısınmaya çalıştı. Keşke atkısını alsaydı. Allahtan boğazlı kazak giymişti. Etek yerine pantolon giymediğine de pişman oldu. Saat de daha erkendi. Evleneceği adamın henüz kapıya gelmediğine emindi. Şimdi dışarıda soğukta tek başına beklemek zorunda kalacaktı.

“Ev arkadaşlarından memnun musun?” diye sordu öğretmeni.

“Evet Hocam. Bu sene çok rahatım. İyi ki bana Neşe ve Gönül’ün ev arkadaşı aradığını söylediniz. İkisi de çok tatlı. Hiç sorunumuz yok. Geçen seneki ev arkadaşlarım ile anlaşmak biraz zordu. Sayenizde şimdi rahatım çok yerinde. Tek sorunumuz buzdolabı... Tamire gitti ama daha gelmedi.” Neşeyle güldü. Gözleri parlamıştı. “Biz de yiyeceklerimizi bozulmasın diye arka balkona ve pencere diplerine bırakıyoruz. Buzdolabından daha çok soğutuyor inanın...”

Serkan Hoca da güldü. Kapıya gelmişlerdi.

“Seni eve bırakayım mı? Arabam hemen şurada... Hava da çok soğuk?”

Bu teklife inanamıyordu. İki yıldır adamın kendisini fark etmesini bekliyordu ve tam da bugün böyle harika bir teklif yapmıştı. Onunla gitmek isterdi. Yabancı erkeklerin arabasına binmeme kuralını Yavuz’a yaptığı gibi bozmak isterdi. Fakat

imkânsızdı. Gözlerini etrafında gezdirdi. Yeni patronunun daha gelmesine imkân yoktu. Konak ile burası arasında dünyanın yolu vardı. En azından öyle olduğunu düşündü. Çünkü yanıldığını hemen anladı. Biraz ileride, onun soğuğa aldırmadan arabasının dışında beklediğini görünce şaşırdı. Ne çabuk da gelmişti? Uçmuş olmalıydı. Belki de yakınlarda bir işi vardı?

Başını çevirip hocasına nazıkçe gülümsedi. Onu reddetmek acı vericiydi.

“Sağ olun Hocam... Bir arkadaşım ile buluşacaktım. Gelmiş bile... Teşekkür ederim.”

“Öyle mi?” Genç hoca, hemen on metre ileride bekleyen uzun adamı fark etti. O kadar kişinin içinde, bir tek o bekler gibiydi. Üstelik rahat bir tavırla doğrudan kendilerine bakıyordu. “O mu?” diye sordu yavaşça.

“Evet...”

Genç hoca bir şey demedi. Başını salladı. “Peki, o halde sana iyi akşamlar...” dedi sakince. Elini uzatmamıştı.

“Size de!..” dedi Merve. Hocası aksi yöndeki arabasına giderken, o da kendisini bekleyen Yavuz’un yanına gitti. Adamın yüzünde alaycı bir ifade vardı. Merve hafifçe kaşlarını kaldırdı. Meydan okur gibi adama baktı. “Ne oldu?” diye sordu gergin bir sesle...

“Yok bir şey... Bin hadi. Üşümüş gibi duruyorsun!”

“Üşüdüm...” Kendi tarafından arabaya binip kapıyı kapadı ve yanına oturan adama bakmamaya çalıştı. Boynunu iyice kabanının yakasına gömmüştü. Yavuz ise sadece bir tek ceketle duruyordu. Bu soğukta adamın üşümeden kendisini dışarıda beklemesini anlayamıyordu. Arabada beklese hem üşütmezdi, hem de kimse kendisini fark etmezdi.

Araba hareket edip yola koyulduklarında bir süre sessiz durdular. “O kimdi?” diye sordu sonra Yavuz doğal bir sesle...

“Niye soruyorsunuz?..”

“Yakışıklı adam... Senden hoşlandığına dair kellemi ortaya koyarım...”

“Lütfen... O benim Hocam! Sadece kapıya kadar beraber

yürüdük?”

“Ama çok gençmiş... Hoca gibi durmuyor... Sana bakışlarını görmedin mi?”

Merve öfkeyle döndü. Güzel yeşil gözleri parlamıştı. “Görmedim!.. Hem bu sizi niye ilgilendiriyor ki? Birbirimize karışmayacağımızı söylemişsiniz?”

Adam başını salladı. “Peki, tamam! Kızma hemen! Az önce ona neşeyle gülüyordun. Görmedim sanma! Ben de doğal olarak ondan hoşlandığımı düşündüm. Bu yüzden kim olduğunu merak ettim.”

“Sadece öğretmenim... Başka bir şey değil! Olsa bile sizi ilgilendirmez!”

Yavuz kaşlarını kaldırdı. Sonra ansızın onun beklemediği bir şey söyledi. “Anladım... Fakat kızdığına göre ondan hoşlanıyorsunuz! Kızdığın zaman gözlerin çok güzel oluyor...”

Merve duraladı. “E...efendim?” diye kekeledi. Onun dediklerini kavramaya çalışıyordu. Adamın son dediklerini yanlış duyduğunu düşünmüştü.

“Dün gece de fark etmiştim. Çok güzel gözlerin var. Hadi, somurtma artık! Tamam, sana bir daha karışmayacağım. Karışmadım da zaten! Sen yanlış anladın! Hem aranızda bir şey olsa bile gerçekten de beni ilgilendirmez.”

Merve konuşmadı. Başını çevirip camdan dışarıya baktı. Vücudu ısınmıştı biraz... Rahatlaması uzun sürmedi.

“Bekâr mı bari?” diye soran adamı duyunca öfkeyle gözlerini yine ona çevirdi.

“Yavuz Bey, lütfen bu konuyu kapatırsak... iyi olur. Hocam Serkan Bey hakkında konuşmak istemiyorum. Bu sene, şu anki oda arkadaşlarımı bulmamda bana yardımcı oldu. Bu güne kadar adamcağızda hiç bir negatif elektrik hissetmedim. Ama nedense sizinle hep öyle hissediyorum.”

“Benden hoşlanmıyorsun yani?”

Merve cevap vermedi. Başını çevirdi. Konak meydanına ininceye kadar da konuşmadı. Yavuz arabayı Kemeraltı Çarşısı’nın kenarındaki bir oto parka bıraktı. Arabadan inip arka koltuktan

pahalı kabanını aldı. İnceleyen gözlerle Merve'yi süzerken, bir yandan da onu sırtına geçiriyordu. Sonra hiç teklifsiz kıza yanaşıp, ince bedenine sokuldu. Rahat bir tavırla genç kızın koluna girdi. Biraz da kendisine çekmişti. Bu yakınlığa karşı çıkamadı Merve. Ayrıca hava öyle soğuktu ki, fena da olmamıştı. Yavuz'un ısını kabanının altından bile hissedebiliyordu. Etraf çok kalabalıktı. Soğuk havaya rağmen, Kemeraltı her zamanki gibi hareketliydi. İşten çıkanlar eve gitmeden önce buraya akın etmişlerdi. Ayrıca burası birçok yerli ve yabancı turistin uğrak yeri.

“En çeşitli ve güzel yüzükler burada vardır...” dedi adam. “Kuyumcular kapanmadan alalım, yarına bırakmayalım. Arkadaşım Selim'in de burada büyük bir kuyumcu mağazası var. Giysi mağazalar bir süre daha açık kalırlar. Dönüşte sana kıyafet bakarız.”

Onun kontrolünde bir iki kuyumcuya girdiler. Yavuz sade görümlü alyansları beğenmemişti. Değişik bir model aradığı belliydi. Sonunda arkadaşı Selim'in iki katlı büyük kuyumcu mağazasına geldiler. Tabii arkadaşı orada yoktu. Genç kız Selim Bey'i daha evvel görmüştü. Uzun boylu ve yakışıklı bir adamdı. Karısını da deli gibi seviyordu. İçeri girdiklerinde, Yavuz'un tanındığını anlaması uzun sürmedi. Hemen birkaç kişi yanlarına yanaşmış ve inanılmaz hürmet göstermişti.

Burada çeşit daha çoktu. Biraz pahalıydı ama Yavuz'un buna aldırmadığı gözüküyordu. Kısa sürede pırlantalı parçalarla süslenmiş, harika bir yüzük beğendiler. Kızın incecik parmağına çok yakışmıştı. Fiyatı da dudak uçuklatıyordu doğrusu. Merve itiraz edecek gibi olunca, adam kaşlarını çatarak onu engelledi. Onun buradaki karizmasına gölge düşürmek istemeyen Merve çaresizce sustu.

Kuyumcudan çıktıklarında “Bu çok pahalıydı!” diye itiraz etti sessizce!

Adam ise umursamazca konuştu. “Ayrıldığımızda sana aldığım her şey yine sana kalacak. Geri istemiyorum. Bu yüzüğü de ileride normal bir yüzükmüş gibi kullanabilirsin!”

“Bu kadar pahalı olmasına gerek yoktu ama?..”

Adam alayla kaşlarını kaldırdı. “Karıma her şey yakışır.

Ben rahatsız değilim. Sen de rahat ol!”

Yine koluna girerek onu Kemeraltı’nın girişindeki büyük bir mağazaya kadar götürdü. Pahalı ve lükstü. İçeriye girdiklerinde kolunu yavaşça bıraktı. Sıcak hava yüzlerini yalamıştı.

“Nasıl bir şey düşünüyorsun?” diye sordu kıza.

“Bilmem ki! Resmi nikâh olacağına göre?.. Tuvalet falan olmaz. Etek ceket takımı alalım bari. Belki iş kadını gibi olacağım ama?.. Zaten birlikte bir iş yapıyoruz... değil mi?”

“Evet... Doğru. Ama biraz şık olsun. Gençliğine yakışan zarif bir model olsun.” Yanlarına gelen yardımcı kızlardan birisine ne istediklerini söyledi. Bir üst kata çıkıp, bir süre değişik giysiler denediler. Sonunda, vücuduna çok yakışan beyaz bir elbise buldular. Yavuz onu alması için ısrar etti. Tek parça beyaz elbise hem ağır görünümlüydü, hem de çok şıktı. Belindeki kemer, kızın incecik belini sarıvermişti. Eteği dizlerinin hemen üstündeydi. Biraz da yırtmacı vardı ve kızın güzel bacaklarıyla çok seksi duruyordu. Omuzları yarım kapalı, kolları kısaydı. İnanılmaz iyi bir tasarımı ve doğal olarak fiyatı da çok fazlaydı.

“Pahalı...” diye mırıldanan kız onun beğeni dolu bakışlarını görünce utandı. Yanakları kızarmıştı. Yavuz alayla kızın ince bedenine bakıyordu. “Haklısın...” dedi şakadan. “Çıtı pıtı bir vücudun var. Onu örten şu kadarcık kumaş için biraz fazla ama, sana yakıştı. Alalım...” Gözlerini zorlukla dimdik duran göğüslerinden ayırıp, etrafına bakındı. “Ayakkabı da lazım her halde? Şu ilerde var. Üstünü değiştirme de, gidip buna uygun ayakkabı bulalım...”

Adamın açıkça göğüslerini ve bacaklarını süzmesi, Merve’nin alışık olduğu bir şey değildi. Her nedense kendisini seksi ve kadınsı hissetmişti. Bu adamın bakışları Serkan hoca gibi yumuşak değildi. Almaya alışık ve inatçıydı. Çantasını aceleyle eline alan Merve eşyalarını arkada bırakarak onun peşinden aynı kattaki ayakkabı reyonuna geçti. Bir tabureye oturdu. Birkaç ayakkabı önlerine sunulunca, Yavuz hemen içlerinden en güzel gözüken beyaz bir tanesini seçti.

“Çoraplarını çıkarman lazım...” dedi yünlü kalın çoraplarını göstererek. Utanan genç kız, yanakları al al,

çoraplarından birisini çıkardı. Yalınayak adamın uzattığı ayakkabıyı ayağına geçirmeyi denedi. Ayağı çıplak olduğu için bunu yapmak zordu. Üstelik yeni elbisesinin dar eteği rahat hareket etmesini engelliyordu. Eteğini biraz yukarıya doğru çekmek zorunda kaldı. Dizlerinin üzerine sıyrılan eteğinin adamın fazla ilgisini çekmeyeceğini umdu.

Satıcı kız o sıra başka bir müşterinin seslenmesiyle döndü. Gidip onunla ilgilendi. Yanlarından oldukça uzaklaşmıştı. Yavuz ise genç kızı izliyordu. Narin parmakları ile onun ayakkabısını giymekte zorlandığını görünce, yavaşça önünde çömeldi. Uzanıp onun elindeki ayakkabıyı nazikçe aldı. İri ve sıcak parmaklarıyla kızın ayağını kavradı ve kendi dizine yasladı. İncecik ayak bilekleri, adamın avucunda kaybolmuştu. Utanan Merve gözünün ucuyla satıcı kıza baktı. Kız hâlâ bir şeylerle uğraşıyordu. İşine daldığı için de hiç orali değildi.

“Ne yapıyorsun?” dedi hafif öfkeli, hafif utangaç bir sesle.

Yavuz okşarcasına tuttuğu ayağına zarif ayakkabıyı geçirdi. Kıza cevap bile vermemişti. Bir eli bileğinin üstünden pürüzsüz baldırını tutuyordu. Merve öyle bir pozisyonda oturuyordu ki, karşısındaki adam çömeldiği yerden onun bacaklarının iç kısımlarını rahatlıkla görebiliyordu. Sıyrılan eteğinin minik bir ziyafet verdiğini bilen Merve, yutkundu. İlk kez onun gözlerinde açık bir ateş görmüştü. Ayakkabıyı ayağına geçiren adam, açıkça, sütun gibi beyaz ve pürüzsüz bacaklarına, kadife gibi gözükten baldırlarına bakmıştı.

Aceleyle ayağını kurtarıp, ayağa kalktı. Aynada ayakkabıyı süzüp, birkaç adım yürüme denemesi yaptı. Güzeldi, diğerini denemeye gerek yoktu. Bu adamın bacaklarını yine seyretmesine izin veremezdi.

“Evet... Evet, iyi!” dedi titreyen bir sesle. Bu hissi bilmiyordu. Niye sesi titremişti ki? Deniz kıyısında bikini ile gezse daha çok yeri gözükecekti? Bir erkeğin yanan bakışlarını hissetmek kendisine çok dokunmuştu.

“Başka denemeyecek misin?” Onun yakışıklı yüzündeki alaycı gülümseme Merve’yi çıldırttı. Genç adamın gördüklerinden çok memnun olduğu belliydi. Ona sokulup hafif bir sesle kızdı.

“Yaptığın hiç doğru değildi... Bacaklarıma baktın?”

Adam omuz silkti. “Ne olmuş?” Sesi hiç utanmadığını gösteriyordu. “Gördüğüm en güzel bacaklara sahipsin... Seyretmek bir zevkti.” Alaycı yüzü ise onun utancını hiç umursamadığını gösteriyordu.

“Bu... bu çok ayıp!”

“Evet! Ama yarın evleniyoruz?..”

“Ne olur dalga geçme!”

“Geçmiyorum. Ayrıca siyah iç çamaşırı seni çok seksi gösteriyor.”

Merve’nin gözleri neredeyse yerinden fırlayacaktı. Donup kaldı. Bu olana inanamıyordu. Ağzını açtı ama söyleyecek bir şey bulamadı. Öfkesini içine attı. Aceleyle oturup, ayakkabıyı ayağından çıkardı. Onun alaycı yüzüne bakmadan, kalın çorabını ve ayakkabılarını geri giydi.

“Bir de kaban alalım sana!” dedi Yavuz. “Bu üzerindeki hem eskimiş, hem de seni soğuk tutar. Onu ben seçeceğim...”

Yarım saat sonra mağazadan elleri kolları dolu olarak çıkmışlardı. Hava iyice kararmıştı ve soğumuştı. Merve’nin üzerinde ise şimdi daha sıcak tutan, kalın ve çok kaliteli bir kaban vardı. İnce bedenine çok yakışan kesimi, kalitesini de gösteriyordu. Adam inatla başka kaliteli şeyler de almak istemişti. Hiç aklında yokken, şimdi bir sürü kazağı, gömleği, eteği falan olmuştu.

Onları arabanın bagajına bıraktıktan sonra, kendileri de arabaya bindiler. Merve hâlâ utancının etkisindeydi ama ona teşekkür etmekten de kendisini alamadı. “Çok para harcadın! Teşekkürler...” dedi nazik, kuru bir sesle.

“Bir şey değil. Kadınlarımın iyi giyinmesini severim...” Alaycı sesi Merve’yi sinir ediyordu. Burnunu kaldırıp hemen itiraz etti...

“Ben senin kadının değilim.”

“Şimdilik... Yarın gece aynı şeyi söyleyemeyeceksin?”

“Ama... Ama...” Kekelemesine engel olamadı. Dehşetle bakan gözleri adamın yüzündeydi. “Şey yapmayacağız?.. Değil mi? Bana öyle söylemiştin? Sadece...”

“O, öncedendi...”

“Neyden önce?..”

“Bacaklarını görmemden önce... Manzarası hâlâ gözümün önünde!”

“Ben... Ben evlenmekten vazgeçiyorum!” dedi Merve telaşla... Gözleri kocamandı. “Anlaşmamıza göre, bir şey yapmayacağız dedin. Sadece iki ay...”

Adam keyifle gülümsedi. Başını iki yana sallayarak onu susturdu. “Şaka yapıyordum sadece... Merak etme! Söz verdiğim gibi olacak. Bir kadın bacağı gördüm diye sapıtacak kadar tecrübesiz değilim. Yeterince kadın arkadaşım oldu. Fakat çok çabuk oltaya geliyorsun?”

“Bana böyle şakalar yapma!” dedi Merve kızgınlıkla. Gözleri yanıyordu. Hem utanmıştı hem de korkmuştu. Ayrıca heyecanlanmıştı da! Onunla seks yapma fikri aklında çılgınca düşünceler uçuşturmuştu.

Araba hareket ettikten sonra bir süre daha onunla konuşmamaya özen gösterdi. Ellerini sıkıca bitiştiirdiği dizlerinin üzerine koymuştu. Bu terbiyesiz adamın rahatlıkla bacaklarını seyretmesi, üstelik iç çamaşırına kadar görebilmiş olması, daha atlatamadığı bir utançtı.

“Yemeği birlikte mi yiyelim yoksa eve mi gitmek istersin?” diye sordu Yavuz.

“Eve gitmeyi tercih ederim...” dedi asık bir yüzle. “Zaten yarın sabah bir sınavım var. Bir göz atmam lazım...”

“Öğleden sonra sınavın var mı? Biliyorsun, evleniyoruz...”

“Yok... Yarın sabahki sınav son sınavımız zaten!”

“İyi... Balayında sınav stresi olsun istemeyiz, değil mi?”

Merve yine hışımla adama baktı. “Yavuz, neden benimle böyle dalga geçiyorsun? Senin iyi birisi mi, kötü birisi mi olduğuna bir türlü karar veremiyorum! İnşallah bundan sonraki günlerde beni böyle streslere sokmazsın?”

Adam yine keyifle gülümsedi. “Bilemiyorum... Neden bilmiyorum ama... Seninle uğraşmak hoşuma gidiyor. O gecedan beri benimle mücadele halinde olduğun için olabilir. Sürekli

öfkelenecek gibi durmana rağmen, aslında tatlı birisi olduğun için de olabilir. Şu kendinden emin uyanık kız modelinin altında aslında çok saf olduğunu görebiliyorum. Üstelik annemin düşüncelerine değer verecek kadar da iyi niyetlisin... Kısacası... Sen iyi bir kızsın! Benden sonra evleneceğin erkeği mutlu edeceksin. Seninle arada sırada uğraşsam da... merak etme! Seni üzmem...”

“Gerçekten mi?”

Yavuz uzanıp onun elini tuttu. Minicik eli kendi elinde kaybolmuştu. Kızın sesindeki tereddüt halen duruyordu. Avucunda tuttuğu eli ılık ve pürüzsüzdü. Zarif parmaklarını hissetti. Güven verircesine sıkı onları.

“Üzmemeye çalışacağıma söz veriyorum... Bilmeden seni kıracak bir şey yaparsam da sen bana aldırma! Bazen iş hayatının sıkıntılarını üzerimde taşıyabilirim. Birileriyle takışmış da olabilirim. Biraz suratsız olduğumu da kabul ediyorum. Ama seninle bir sorunuz olacağını asla zannetmiyorum.”

Genç kız başını salladı. Biraz rahatlamıştı. Elini çektii yavaşça. Böyle temaslar için huzursuz ediyordu. “Ben de seni... evde rahatsız etmemeye çalışırım. Beni görmezsin bile!” dedi usulca.

Genç adam cevap vermedi. Evinin önüne geldiklerinde, yine bomboştu sokak. Herkes evine çekilmiş olmalıydı. Sadece bir kadın, kendi evinin kapısını açmaya uğraşıyordu. O da ilgisiz bir şekilde kendilerine baktıktan sonra eve girmiş ve kapıyı kapamıştı. Belli ki arabanın ışıkları yanmasına rağmen, karanlıkta içindekileri görememişti.

“Bu gece eşyalarını toplamayı unutma!..” dedi Yavuz. “Yarın nikâhtan sonra gelir alırsız. Beğenmediğin giysileri de alma! Sana istediğin her şeyin yenisini alırım.”

“Gerek yok... Zaten yeterince maaş...”

“Merve!” Yavuz’un sesi sabırsız ve hafif öfkeliydi. Sonra sesini biraz yumuşattı adam. “İstediğim için alırım diyorum. Bunu yapmak hoşuma gidecek... Bu yüzden hemen itiraz etme! Zaman zaman birlikte yemeğe ya da alışverişe çıkabiliriz. Hepten de birbirimizi görmezden gelecek değiliz. Aynı evde yaşayacağımıza

göre bunu yapmamız zaten çok zor olacak...”

“Yine de kendim alabilirim.” Loş ortamda yeşil gözleri inatla parlıyordu.

“Dikkat et yavrum... Sen kendini geriye çekmeye çalışırken farkında olmadan ilgimi çekmeye başlıyorsun! Seni ehlileştirme kararı verebilirim...”

Merve'nin gözleri irileşti. Şaşırmıştı... “Ben... ben anlamadım? Sadece senin vaktini ya da paranı ziyan etmeni istemiyorum. Zaten iki ay sonra normal hayatıma dönmeyecek miyim? Ben de bu lükse alışmasam iyi olur...”

“Dönsen bile bir sürü paran olacak... O para seni çok uzun süre rahat ettirir. Bu metruk mahalleye ve şu eski eve dönmek zorunda değilsin!”

“Arkadaşlarım burada...”

“Yine de benim dediğimi yapacaksın! İyi giyinmeni istiyorum. Bunu yapabilecek kadar param var. Karım olacağına göre bunu istemeye hakkım da var. Sana alacağım her şey için itiraz edeceksen, sana ceza vermeye başlayabilirim.”

“Ceza mı? Ne cezası?”

Genç adam yavaşça uzanıp ensesinden yakaladı. Parmakları uzun gür saçları arasında kayboldu. Nazikti ama kararlıydı. Esmer yüzü kızın yüzüne biraz yanaşırken, onu da hafifçe kendisine çekti. “Şu anda seni öpmek istiyorum. İtirazlarını dindirinceye kadar, her dediğimi yapıncaya kadar seni öpüp susturmak istiyorum. O kırmızı dudaklarındaki inadı kırmak istiyorum...” dedi ciddi bir tehditle. Yapacak gibi de görünüyordu aslında...

Merve nefes almakta zorlanıyordu. İlk kez bir erkeğin yüzüne, dudaklarına bu kadar yaklaşmıştı.

“Bırak beni...” dedi kızgınca. “Bunu yapamazsın?”

Kızın mis gibi kokusunu burnunda hisseden Yavuz, kendisine zorlukla engel oldu. “Yaparım...” dedi kısıklı gözlerle... “Yapabileceğimi de göreceksin! Canını acıtmadan verebileceğim en iyi ceza da bu olur! Ama şimdi yapmayacağım... Seni sadece uyarıyorum!”

Onu salıp kapıyı açtı. İnip bagajdan kızın eşyalarını aldı. Merve de inmiş, evinin kapısına doğru sarhoş gibi yönelmişti. Adamın yaptığına inanamıyordu. Bir an sahiden kendisini öpeceğini sanmıştı. Apartmanın kapısını açıp döndü. Hafif öfkeli bir sesle “Onları ben alayım... Teşekkürler!” dedi.

Elindekileri uzatan adam, isteğine karşı çıkmadı. Zorlukla poşetleri alabilen kızı alayla seyrederken mırıldandı. “Yarın üç gibi gelir seni alırım. Kuaföre falan gideceksen, daha erken geleyim. Bildiğim bir iki yer var!”

“Gerek var mı? Sadece nikâh değil mi? Biz kızlarla kendimiz yaparız.”

“Sen bilirsin... Hazır olunca beni arayabilirsin. Fakat en geç üç gibi hazır olmaya çalış. Kendi nikâhımıza geç kalmayalım...”

“Tamam... Üçte hazır olurum...”

Genç adam arabasına bindikten sonra, bir süre hareket etmedi. Onun sağ salim yukarıya çıktığından emin olmak için, apartmanın merdiven boşluğundaki lambaları izledi. Sonra evine doğru giderken, kızın yalın ama inatçı halini düşündü. Belki bilerek yapmıyordu ama birçok konuda kendisine direniyordu. Belki de yurttan kaldığı günlerde her işini kendi başına yapmaya alışmıştı. Evli kalacakları süre içinde de inadının süreceğini tahmin ediyordu. Beklentisi olmadan, mesafeyi koruyarak, özel hiçbir ortama girmemeye çalışarak, kendisinden sakınacaktı. Bu iyi bir şeydi ama içindeki erkeksi yan, hiç değilse bu birkaç ay onu rahatlatmayı ve iyi bir yaşam sunmayı istiyordu.

İç çekti. Bu öğleden sonra okulun kapısında öğretmenine öyle güzel gülmüştü ki! Uzaktan bile gülüşündeki parıltı gözüküyordu. Doğrusu çok hoşuna gitmemişti. Erkeklerin çoğu böyle sıcak gülüşleri yanlış anlardı. Ayrıca henüz kendisine böyle içten gülmediği için canı sıkılmıştı.

Ertesi sabah, bürosuna giderken de kızı düşünüyordu. Gündüz olunca, kafasını iyi kötü biraz toparlamıştı. Onu iyi ki öpmemişti. Az kalsın öpecekti. Karanlıkta beyaz yüzü ve güzel gözleri, az kalsın yanlış yapmasına sebep olacaktı. Bu çocuk yaştaki kızın kafasını karıştırmak istemiyordu. Onun ileride

kendisine tutulup başına dert olması hiç hoşuna gitmezdi. Bir de boşanma işleminde sorun çıkarırsa, diye düşündü. Ama hayır, çıkaramazdı. Ellerinde kesin bir sözleşme vardı. Boşanma vakti geldiğinde hiçbir şey yapamazdı. Zaten çıkaracağını da sanmıyordu. İnsanları, özellikle kadınları iyi tanırdı. Merve bu işin sonu geldiğinde, itiraz etmeden ayrılığı kabul edecek kadar gururlu bir kızdı.

Bürosunda sabah çayını içerken, şirketin şoförünü annesini alması için yolladı. Avukatı Sinan Bey de her şeyin yolunda olduğunu haber vermişti zaten. Günlük işleriyle ilgilenirken, vakit hızla geçti. Saatine baktığında, öğlen olduğunu, hatta geçtiğini gördü. Karnı aç değildi. Ne kadar rahat gözükse de biraz heyecanlıydı. Neticede evleniyordu. Bu yüzden hiç iştahı yoktu.

Yerinden kalktı. Sabah giydiği siyah takım elbise, nikâh için uygundu. Aynaya bakarak kravatını düzeltti. Smokin giyecek hali yoktu ya! Alt tarafı evleniyordu! Bu idare ederdi. Merve büyük ihtimalle hazırlığını bitirmek üzere olmalıydı. Annesi ise henüz gelmemişti. Yeniden saatine baktı. İki buçuktu. Elini cebine attı. Tam telefonla annesini arayıp nerede olduklarını soracaktı ki, masasındaki dâhili telefonun sesiyle irkildi. Sekreteri arıyordu.

“Yavuz Bey, az önce girişten aradılar. Anneniz gelmiş. Haber vermemi istemiştiniz!” dedi Gülsüm.

“Tamam, Gülsüm. Gelince içeriye al!” dedi yavaşça. Annesini görmeyeli bir aydan fazla olmuştu. Onda ne gibi bir değişiklik olduğunu merak ediyordu. Bakalım gelir gelmez eski baskıcı tavırlarına devam edecek miydi? Bu düzmece evlilik, onu hızını kesecek miydi?

Dönüp masasına yöneldi. Kapı açıldığında işi varmış gibi, masasındaki koltukta oturuyordu. Suratını biraz astı. Annesine fazla yüz vermeye niyeti yoktu. Her anne gibi oğlundan fazlaca ilgi bekliyordu.

“Yavuz, kolay gelsin oğlum...” diyen annesi içeriye girdiğinde, elindeki kalemi masaya bıraktı. Ayağa kalkıp, onu masasının başında karşıladı.

“Sağ ol anne, nasılsın?” derken, eğilip kadife gibi yanaklarından öptü. Annesinin kendisine has doğal kokusunu

seviyordu.

“İyidir... Hele bugün daha iyiyim. İnan bana hâlâ evleneceğine inanamıyorum. Gelin nerede?”

Yavuz, annesinin meraklı kahverengi gözlerine baktı alayla. Daha elli yaşındaki annesi, güzelliğinden bir şey kaybetmemişti. Yaşına göre uzun boyu ve biçimli vücuduyla, istese birçok erkeği etkileyebilirdi. Boyalı saçları, varsa bile kırlarını örtüyordu. Bu sevimli güzel kadının tek sorunu, ciğerleri için temiz havaya ihtiyaç duymasıydı. Uzun süre şehir hayatı yaşadığında, nefeslerinde daralma başlıyordu.

“Merve’yi birazdan gidip alacağım. Ahmet Abi, seni nikâh salonuna götürecek. Biz arkadan geliriz. Zaten orada Sinan Bey bizi bekliyor olacak. Sanırım Selim’le karısı Ebru da gelir. Suat benim şahidim. Büyük ihtimalle o da karısıyla gelir. Sıkılmazsın. Biz de fazla gecikmeyiz.”

“Tamam.... Keşke güzel bir düğün yapsaydık!” Yürüyüp kocaman masanın önündeki rahat koltuklardan birisine oturdu. İri gözleri, oğlunun üzerindeydi.

“Anne!..” Sabırsız sesi bakışlarına da yansımıştı. “Evlenmem için haftalardır tutunup durdun. Artık evleniyorum, şimdi de düğün diye tutunuyorsun?”

“Yavrum... Sen bilmezsin! Kadınlar düğün isterler. İleride çocuklarına anlatacakları bir şeyler olsun isterler. O beyaz gelinliği ömürlerinde bir kere giyip, hayata öyle başlamayı isterler!”

“Merve istemez...” dedi Yavuz kuru bir sesle. “O bu duruma razı!”

“Seni sevdiği için razıymış gibi gözükebilir... Fakat eminim isterdi!? Sordun mu ki?”

Genç adam bir an duraladı. “Sormama gerek yok! O da durumun farkında... Bir an önce evlenmek istiyoruz. Sade bir nikâh yapacağız. Saçını yaptırmak için kuaföre bile gitmeyecek! O kadar sade olacak!”

“Saçma!.. Hiçbir genç kız kendi nikâhına bu kadar heyecansız hazırlanamaz. Eminim o da kuaföre gidip güzelleşmek istiyordur ama sen yeterince istekli sormamışsındır?” Kadının

bilmiş, oğlunu hafif azarlayan bakışları, Yavuz'u rahatsız etti.

"Anne, benim gitmem lazım! Bu konuyu sonra konuşuruz. Artık çok geç. Bir saat sonra imzaları atıyor olacağız. Benim için de, onun için de önemli olan, birlikte olmak. Sonuçta evlenip karı koca olacağız. Bunun senin için de yeterli olacağını sanıyordum?"

"Yeterli tabii... Neyse, tartışmayalım yine! Hadi git ve bana gelinimi getir. Ölücem nerdeyse meraktan. Ahmet Bey bile kızı hiç görmemiş. Sen nerede sakladın onu?" Tatlı sesi, hafif bir iğneleme ile yüklüydü. Annesinin hâlâ şüphe duyduğu belliydi.

Telefonu çalınca cevap vermek zorunda kalmadı. Elini uzattı. Masasının üzerindeki telefonu aldı. Ekranı baktığında arayanın Merve olduğunu gördü. Kızın vazgeçmiş olmasından korktu. Şimdi olmasını isteyeceği en son şey buydu. Biraz gergin bir sesle "Efendim aşkım?" dedi.

"Yavuz... Beni gelip alacaktın ya!"

"Evet?" Biraz rahatladı. Kızın sesi sakindi.

"Biz kızlarla... kuaföre geldik. İlla ki saçımı yaptıralım diye tutturdular. Buradan taksiye binip kendimiz nikâh salonuna geliriz. Mahsuru var mı?"

Genç adam duraladı. Annesinin her şeyi bilmesinden bıkmıştı.

"Ne mahsuru olsun?" dedi sakın bir sesle. "Gecikmeyin!" Telefonu kapattıktan sonra kendisini süzen annesine baktı. "Kuaföre gitmişler, oradan geleceklermiş!.." diye homurdandı.

Güzel anne gülümsedi ama hiç ses çıkarmadı. Bu şapşal oğlunun kadınlar hakkında öğreneceği daha çok şey vardı. Birkaç kadınla yatarak onları tanıdığını sanıyordu. Kadınları tanımak mümkün değildi. Kendisi de kadındı. Oğlu için asıl ilginç hayat bu gün başlıyordu.

Nikâh dairesine gittiklerinde, oldukça kalabalık olduğunu gördüler. Yavuz annesini kendi arabasıyla getirmişti. Kapıda onları Suat karşıladı. Saat dörde az kalmıştı. İçeriye girip biraz ilerlediler.

"Kalabalıkmış!.." diye mırıldandı Yavuz onun elini sıkarken. Etrafında birkaç tane damat ve gelin, bir yerlere doğru koşturup duruyorlardı. Belli ki nikâh vakitleri gelmişti.

Suat Yavuz'un annesine dönüp onun da elini sıktı nazikçe.

"Hoş geldiniz Ayla Hanım..." dedi kadına. Onunla birkaç cümle ile hatırlaştıktan sonra arkadaşına döndü. "Ben geleli yarım saat oldu. Bir sürü nikâh kıyılıyor. Normalde çok daha kalabalık oluyor. Şimdi akşama yaklaştığı için nikâh sayısı azaldı. Bir arkadaşımın nikâhına daha gelmiştim. Kıyamet günü gibiydi..."

"Şanslıyız o zaman... Merve geldi mi?"

"Hayır... Ama Sinan Bey burada... Son işlemleri kontrol ediyor. Sema da Selim ve Ebru ile bekleme salonunda bekliyor. Sema geleceğim diye tutturdu. Merve'yi birkaç kere görmüştü. Sen evlenirken yüzünün halini de görmek istiyormuş..."

"Karın diye sesimi çıkarmıyorum ama o cüce cadıya söyle, ayağını denk alsın..."

"Sen söyle... Ben korkarım!" dedi Suat gülerек.

Girişte ayaküstü konuşurlarken, Ayla Hanım oğlunun kolunu çekiştirdi. "Hadi gidelim, ortada durmayalım..." dedi. "Bir sürü gelen giden oluyor. Milleti engellemeyelim." Gözü kapıdaydı. Yüzünü hafif bir gülümseme sardı. "Ah... Canım benim... Şu gelinin güzelliğine bak! Ne kadar da güzel!" diye kendi kendisine mırıldandı. Kapıdan giren genç gelin, sırtındaki kabanını çıkarmış, yanındaki kıza veriyordu. Acelesi olduğu belliydi. Geç kalmış veya kalmak üzere gibiydi.

Yavuz öylesine, ilgisizce başını çevirdi. İçeri giren, annesinin bayıldığı o gelinle gözleri kesişti. Kız farklıydı... Ama o gözler tanıdıktı.

"Anne... O Merve!" dedi gizli bir duraklamayla...

4. BÖLÜM

“Gerçekten mi? Merve o mu?”

Ayla Hanım şok içindeydi. Beyaz kıyafeti ile kendilerine doğru sanki bir melek geliyordu. Saçları ensesinde toplanmıştı. Usta bir kuaförün elinden çıktığı belliydi. Yüzünün iki yanında çok seksi lüleler aşağıya dökülüyordu. Çok güzel, çiçekli bir taç topuzunu süslemişti. Boynuna taktığı ince altın kolye, hiç de çirkin durmuyordu. Beyaz elbisenin omuzlarını biraz aşağıya çekştirerek gelen bu güzel kızın gelini olduğuna inanamayan Ayla Hanım, öylece kalakalmıştı. Üzerindeki kıyafet incecik bedenine mükemmel oturmuştu.

Aceyleyle yanlarına geldi ve ıslıl ıslıl gözlerle Ayla Hanım’a baktı. Yanakları aceleden kızarmıştı.

“Özür dilerim... Geç kalmadık değil mi?” Elini kadına uzatırken, dudaklarını da kadının yanağına doğru yanaştırdı. Sanki kırk yıldır tanıyormuş gibi kadını öptü. “Çok trafik vardı. Daha erken gelemedik. Hoş geldiniz efendim, ben Merve...”

“Be... ben de... Ayla...”

Yavuz ilk kez annesinin kekelediğini görüyordu. Bu kadar güzel bir gelin beklemediği belliydi. İşin doğrusu... kendisi de beklemiyordu. Saçları yapılıncı ve makyajlı haliyle bir katalogdan çıkmış gibi duran Merve, inanılmaz güzeldi. Sırf annesi ve kendisi değil, herkes de şaşkınlıkla kıza bakıyordu.

Bakışları ışıldayan kız, daha kayınvalidesinin elini bırakmamıştı. “Ne kadar da güzelsiniz!” dedi kadına. “Yavuz bu kadar güzel olduğunuzdan hiç bahsetmemişti!”

Bir çocuk gibi kızaran genç kayınvalide, şaşkınlıkla başını salladı. “Evet... Bana da senin bu kadar güzel olduğundan... bahsetmemişti.” Kötü bakışları yumruk yemiş gibi duran oğluna kayd.

“Makyaj sayesinde...” dedi Merve gülümseyerek. Dönüp o da adama baktı. “Nasıl olmuşum?” dedi çocuksu bir sesle. Kollarını iki yana açarak adamın kendisini seyretmesine izin verdi.

Yavuz, derin bir nefes alıp, gözlerini seksi bedenden kaçırdı. Bu kızın kendisini bu kadar şaşırtması hoşuna gitmiyordu. Çirkin ördek yavrusunun bir kuğuya dönüşmesi beklediği bir şey değildi. Beklemediği gibi, artık istemiyordu da! Tüm vücuduna yayılan tehlike hissi yüzünden korkmuştu. “Çok güzel olmuşsun... Hadi gidelim, geç kalacağız!” diye sakın olmaya çalıştırdığı bir sesle mırıldandı. Kendisini toparladı. Evet, bu kız sürekli kendisini şaşırtıyordu. Suat’ın da haklı olmasına sinir olmuştu.

Eski patronu Suat’a da gülümseyen Merve, evleneceği adamın kendi elini tutup çekiştirmesiyle peşine takıldı. Girdikleri salon boş sayılırdı. Fazla akrabaları ve tanıdıkları yoktu zaten. Oturanların çoğu da ya bir sonraki düğünü bekleyen, ya da önceki düğünden kalan kişiler olmalıydı. Tanıdık bir kaç kişi vardı. Birisi de Suat’ın karısı Sema’ydı. Merve’ye oturduğu yerden el sallayan kadın, onlara gülümseyerek bakıyordu. Hemen yanında ise artık hamile karnı iyice meydanda olan Ebru ile güzel karısını elinden tutan Selim vardı.

Ondan sonrası hayal gibi geçti. Nikâh memurunun önünde, evlenmek isteyip istemediği sorulduğunda, ikisi de fazla düşünmeden ‘Evet’ dediler. İmzaları atmaları ve seyredenlerin alkışlamaları altında, nikâh bitti. Bir fotoğrafçı, sürekli resim çekiyordu. O kadar hızlı olmuştu ki, Merve hiçbir şey anlamamıştı.

Karısının eline değerli evlilik yüzüğünü geçiren Yavuz, bir tane de boynuna zarif bir gerdanlık takıverdi. Bu sürprizdi. Merve şaşkınlıkla yeni evlendiği adama bakarken, bilekleri altın bileziklerle doluverdi. Herkes mutlaka değerli bir şey takıyordu. Avukat, eski patronu ve hatta arkadaşları bile ortak bir bilezik takmışlardı. Özellikle kayınvalidesi, beş altın bilezik ile harika bir künyeyi bileklerine geçirmişti.

“Bu gerçek gibi oldu...” diye fısıldadı kocasının kulağına. Huzursuzdu. Gülümsüyordu ama bu durumdan biraz rahatsız olmuştu. Gözlerinden belliydi. Genç adam da umarsızca onayladı.

“Gerçek zaten! Artık karı kocayız!”

Takı işi bitince, Ayla Hanım hafif bir alayla sordu. “Karını öpmeyecek misin oğlum?”

Yavuz durakladı. Yine de itiraz etmedi. Merve de itiraz şansı olmadığını biliyordu. Fakat adamın dudaklarından öpeceğini hiç ummamıştı. Kırmızı dudakları hafifçe örtülünce bir an irkildi. Çok kısaydı ama yine de gerçek bir öpücüktü işte. Onun en azından dudağının kıyısından öpeceğini ummuştı.

Yavuz dudaklarını karısının dudaklarından istemeden çekti. Öpüşme işinden özellikle kaçınmamıştı. Kaç gündür onun dudaklarının lezzetini düşünüp duruyordu. İyi bir fırsat olmuştu. Merve’nin dudakları yumuşacıktı. Bir tek pürüz bile yoktu. Lezzetini hissetmemek için aptal olmak lazımdı. Onu ilk öpen erkek olarak bundan hoşlandı. İlk olduğunu biliyordu. Kızın gözlerinde bunu görmüştü.

Nikâh salonundan çıkıp, Suat’ın evine gittiler. Adam ve ufak tefek karısı Sema, burada bir yemek tertip etmişlerdi. Hep birlikte yedikleri yemek sırasında, Merve bol bol kayınvalidesi ile konuştu. Nasıl tanıştıklarından hiç bahsetmedi. Bahsettikleri şeyler daha geneldi. Bu konuda ayrıca sorguya çekileceğini biliyordu ama şimdilik rahattı. Kalabalık içinde kadın fazla ayrıntıya giremiyordu.

Sema da sıcakkanlı bir kadındı. İyi bir ev sahibiydi. Herkesle tek tek ilgilenirken, Merve’yi önceden tanıdığı için, bu evliliğe gerçekten sevinmişti. Gerçeği bilmiyordu tabii! Yavuz’un annesi gibi normal bir evlilik sanıyordu. Sonunda Yavuz’u ele geçiren bir kadın da çıkabildiği için ayrıca memnundu. Bu Merve hakikaten iyi bir iş becermişti.

Bir ara Ebru ile yan yana geldiler. Erkekler ileride kahve içiyorlardı. Ebru, uzun boylu, biraz soğuk görünümlü ve çok güzel bir kadındı. Fakat konuşurken sıcaklığını hissetmemek mümkün değildi. Gülümsediğinde ise bir melek kadar güzel oluyordu.

“Yeniden tebrik ederim, Merve,” dedi hamile güzel kadın. “Seninle kafede görüştüğümüz zamanlar, hep senin iyi bir koca bulacağını ümit ederdim. Tabii bu kadar erken değildi?” Tatlı kıvrımlı dudakları gülümsüyordu.

“Biliyorum Ebru Hanım. Beni bir iki kez uyarmıştınız

hatta?” dedi Merve de gülümseyerek.

“Çok güzel olduğun içindi...” dedi Ebru. “Benim gibi gerçek aşkı bulmanı istiyordum. Seni bir yıldır tanıyorum ve sonunda onu bulmuş olmana seviniyorum. Şahsen ben Yavuz’dan pek hoşlanmam. Bana hep çapkın ve alaycı gelmiştir. Ayrıca da çoğu zaman suratsız... Fakat iyi bir insan olduğunu biliyorum. Sanırım onun suratsızlığını sen yeneceksin? Bunun için ve sevgini korumak için iyi bir plana ihtiyacın olabilir. Mutluluğunun devamını dilerim.”

“Teşekkür ederim...”

Ebru uzanıp onun elini tuttu. “Ayrıca bana artık Ebru demelisin... Çok sık görüşeceğiz. Bizim erkeklerin haftada bir basket maçları var. Hepimiz gider seyrederez. Sen de gelirsin sanırım?”

“Ben...”

“Basket seversin değil mi?”

“Çok... Vakit buldukça gelmeye çalışırım. Tabii Yavuz...” Nerdeyse ‘Bey’ diyecekken tuttu kendisini. “...beni de getirecek vakit bulursa...”

“Ve derslerin müsaade ederse? Önce onlara eğilmen iyi olur...”

“Doğru. Bende öyle diyecektim.”

Ebru gülerek ona sarıldı. Aslında hiç de soğuk bir kadın değildi. Merve bunu yüreğinden hissetti. Hemen yanlarında duran Sema da uzanıp ikisinin omuzlarına ellerini koydu. Yüzü çok mutluydu. Çocukluk arkadaşı olan üç erkek arasında artık bekâr kimse kalmamıştı.

Kahvelerin sonunda, hava artık iyice kararmıştı.

“Biz kalkalım artık!..” diye mırıldandı Yavuz. Kahve fincanını sehpaye bırakırken, ayağa kalkmıştı bile. Gözleri Merve’ye döndü. “Hadi, tatlım, biz gidelim...” dedi ince bir eğlenceyle. “Daha gidip eşyalarını alacağız...”

Merve de “Olur!..” diye mırıldandı uysalca. “Neşe ile Gönül’ü de bırakalım mı?”

“Bırakalım...” diyerek onayladı Yavuz. “Hadi, o halde

birlikte çıkalım...”

Birkaç dakika sonra Merve kapıda herkesi öpmüş, vedalaşmıştı. Arabaya binmeden önce kayınvalidesi onun elini tuttu. Gözleri gelinine bakıyordu hayranlıkla. Yemek boyunca kızı seyretmişti ve bir tek kusur bile bulamamıştı.

“Yaş günüme çok gecikmeyin. Pazar günü ama siz daha erken gelin. Olur mu?”

“Bilmem ki... Yavuz...”

“Boş ver onu! Yarın akşam gelseniz ne güzel olur?.. Seni daha çok görme şansım olurdu.”

“Bakarız anne...” diye homurdandı Yavuz. Arkalarında dağ gibi duruyordu. “Bir işim olduğunu unutma!”

“Ne olmuş? Sen patronsun! İstedğini yapabilirsin. Yarın akşam gelmeye çalışacağına söz ver.”

“Anne... Gelemeyiz! Pazar sabahı gelsek... olmaz mı? Neticede daha yeni evliyiz?”

“Olmaz... Nasılsa birbirinize doyacağınız çok gününüz olacak. Cuma akşamı gelseniz çok sev...” Kadın sözünü tamamlayamadı.

“Cuma geliriz!”

Bu söz üzerine ikisi de dönüp Merve’ye baktı. Yavuz şaşırılmıştı. Onun söylediğini kavramaya çalışıyordu. Genç kız hafif çatılı kaşlarla kocasına baktıktan sonra Ayla Hanım’ı yeniden onayladı.

“Merak etmeyin, yarın akşam yanınızdayız.” Kadın gülümsedi. Yavuz’a dış geçirebilecek gibi duran bu alımlı kızı sevmişti. O sevimli yeşil gözlerde korku olmadığı gibi tatlı bir inat bile vardı. İşte, oğluna ancak böyle bir kız yakışardı! Bu çocuğu ancak böyle bir kız adam edebilirdi!

“Bekliyorum o zaman? Akşam yemeği yemeyip sizi bekleyeceğiz!”

Arabayla Merve’nin artık eski olan evine gidiş yolunda pek konuşmadılar. Gönül ile Neşe arkaya oturmuşlardı. Eve vardıklarında, Merve kocasının yukarı çıkmasını yine engelledi. “Ben eşyalarımı getiririm, arkadaşlarımla da vedalaşacağım...”

dedi üzgünce.

Arabada oturup onun dönmesini bekleyen Yavuz, artık karısı olan bu kızın, annesinden yana çıkmasının huzursuzluğunu duyuyordu. İkisi bir araya geldiklerinden beri, onları gözlemliyordu. Özellikle annesinin Merve'ye olan ilgisi ve beğenisi, gözünden kaçmamıştı. Bu iki kadının birbirleriyle çok da iyi anlaşmamalarını diledi.

Merve elinde iki küçük el valizi ile geri geldi. Diğer kızlar da evin penceresini açmışlar, camdan kendisine bakıyordu. Arabadan inen Yavuz el valizlerini bagaja koydu. Yeniden şoför koltuğuna geçtiğinde, karısının onlara el salladığını gördü. “Kitaplarımı unutmuşum...” diye mırıldandı Merve. “Sen daha fazla bekleme diye onları almadım. Sonra bir ara gelip alabilir miyiz?”

“Evet, alırız!” dedi adam sakın bir sesle.

Dönüş yolunda biraz hüzünlüydü Merve. Kocasının evini de ilk kez görecekti. Büyük bir apartmanın garajına girinceye kadar merakla etrafını seyretti. Hakikaten okuluna çok uzak değildi. İstese on beş dakikalık bir yürüyüşle okuluna varabilirdi. Ayrıca otobüs ve dolmuşlar da buraya çok yakın bir anayoldan geçiyordu.

Dıştan sekiz katlı apartman çok lüks ve bakımlı duruyordu. Çevresinde geniş bir bahçe ve yine geniş bir oto park ile çocuk parkı alanları vardı. Evin altına yapılan kapalı otoparkta kendisine ait yere park eden Yavuz, eşyaları almaya bagaja gitti. Genç kızın el çantaları hafifti. Kolayca alıp bagajı kapadı. Konuşmadan asansöre yürüdü. Merve de sessizce peşinden geliyordu. Asansörde birbirlerine bakmadan en üst kata çıkmayı beklediler. Asansör gideceği yere hızla yükseldi ve hiç sarsmadan yavaşça durdu.

“Bu kat komple bizim...” diye mırıldandı adam. “Bir de çatı katı var...”

Kapı hemen asansörün karşısındaydı. Ayrıca bir de merdiven boşluğu, asansörün yanından aşağıya kadar iniyordu. Mermer merdivenler, bu apartmanda oturanların paraya pek acımadıklarını gösteriyordu.

Eve girdiği zaman, nefesini tutmak zorunda kaldı genç kız. Sırf giriş bile kocamandı ve harika eşyalarla döşeliydi. Küçük el

çantalarını yere bırakan Yavuz dönüp kapıyı kapattı ve etrafını hayranlıkla seyreden karısını süzdü.

Merve, ayakkabılarını çıkarıp, ince çorabıyla büyülenmiş gibi evin içine ilerledi. Bir sürü odası olmalıydı. Salon kocamandı ve post modern eşyalarla döşenmişti. Ağırıklı krem ve siyah renk hâkimdi. Yerdeki halı bile on metre kareden daha büyük olmalıydı. Duvarlardaki zevkli resimler, adamın sanatı sevdiğinin bir deliliydi. Büyük ekran incecik televizyon, odanın şıklığına şıklık katmıştı.

“Beğendin mi?” diye sordu Yavuz.

“Çok... harika... Ne kadar da büyük!?!..”

Mutfağa gidip baktı. Kocamandı ve orası da çok moderndi. Bütün beyaz eşyalar ankastre olarak yerleştirilmişti. Ortada en az sekiz kişilik kocaman cam bir masa ve çevresinde metal aksamlı pahalı sandalyeler vardı. Her şey yerli yerindeydi.

“Sırf mutfak bile şu an oturduğumuz ev kadar...” diye hayretle güldü. “Biz üçümüz burada yatabiliriz...”

Adam da gülümsedi. Gözleri yumuşaktı. “Beş tane misafir odamız var. Çatı katı hariç... Ben mutfakta yatılmasındansa yemek yenmesini tercih ederim.”

Merve soran bakışlarla kocasına baktı. Genç adam siyah takım elbisesi içindeydi ama genç kızın kabanı hâlâ üzerindeydi. Şaşkınlıktan çıkarmayı bile unutmuştu. Yavaşça yanına yanaştı. Topuklu ayakkabıları olmayınca onun yanında çok narin hissediyordu kendisini...

“Yavuz?” dedi yavaşça...

“Efendim?”

“Sen... çok mu zenginsin?”

Adam uzanıp onun kabanını tuttu. Düğmelerini yavaşça çözerken gülümsedi. “Niye? Anlaşmayı değiştirmek mi istiyorsun?”

“Hayır... Anlaşmamdan memnunum... Çok cömertsin...”

“Niye soruyorsun o zaman?”

“Hiç... Merak ettim!”

Kabanını onun omzundan sıyıran adam, hafif bir alayla bakıyordu. Koyu mavi gözleri kızın ince bedenine bakarken, kabani kıyıdaki köşeli koltuğa yavaşça fırlattı. Bütün akşam bu güzel bedeni kaçırmak bakışlarla süzmüştü ve hâlâ kendisine çok çekici geliyordu.

“Fena kazanmıyorum... Fakat sayende daha çok çalışmam gerekecek...”

Merve onun yakınlığını fark edince ürperdi. Adama bu kadar yaklaştığını fark etmemişti.

“Ben... yük mü oldum sana?” diye sordu çocukça.

Yavuz içinden gelen bir dürtüyle onu belinden yakaladı ve kendisine çekti. Dans eder gibi, nazikçe ve mesafeliydi. Merve hiç karşı koymayınca, onun uysal tavrı hoşuna gitti. Onun az sonra şaşkınlığından kurtulup, yabani bir kuş gibi kollarından kaçacağını biliyordu.

“Sen bana yük olamazsın... Sen benim kaderimsin! Bunu daha evvel de söylemiştim.” dedi güzel yüzüne bakarak. Burnunda kızın kadınsı kokusunu hissedebiliyordu. Onu bırakmalıydı ama canı bırakmak istemiyordu. Narin bedeninin ısınısını kollarında hissederken şimdi onu bırakmak zor geliyordu. Genç karısının sessizce durması üzerine “Şimdi ne yapıyoruz?” diye sordu alayla. Aklına gelen çılgınca fikirlerden kurtulmak için işi şakaya dökmeye karar vermişti. “Odamıza çıkıyor muyuz?”

“Oda... odamıza mı?” Kekeleyen Merve’nin bir anda gözleri irileşti. Onun şaka yapıp yapmadığını anlayamadı.

“Evli değil miyiz? Belki birlikte bir şeycikler...”

“Yavuz!” genç kız hayretle adamın adını söyledi. Onun gözlerindeki ışığı görünce rahatladı. Çırpınıp kollarında kurtulmaya çalıştı. “Niye benimle alay ediyorsun? Belki de beni deniyorsun? Seninle yatıp parana konmaya çalışacağımı mı sanıyorsun?”

Adam umursamazca omuz silkti. “Belki de! Yapmazsın değil mi?”

“Tabii ki yapmam! Ben zengin koca hastası değilim. Seninle iş yaptığımızı biliyorum. Ama lütfen, sen de sal beni...”

“Salacağım ama...”

“Ama?”

“Bugün... çok güzeldin. Onu söylemek istiyorum. Şu anda da çok güzelsin. Gördüğüm en güzel gelindin. Hani kuaföre gitmeyecektin?”

Merve güldü. Kendisini tutamamıştı. “Evleniyordum... Belki de bir daha evlenemem dedim. Annene de güzel gözükmek istedim! Tabii sana da! Bana her bakışında sanki garson kıza bakıyormuşsun gibi hissediyorum.”

Genç adam derin bir nefes aldı. “Merve!..” dedi yavaşça. O garson kıızı şimdi hayal bile edemiyordu. Üstelik tanışalı daha dört gün olmuştu. “Bugün... hoşuma giden bir şey yaptım.”

Merve anlamamıştı. Soran gözlerle kocasına baktı. “Ne?..” diye sordu iri güzel gözlerini kocaman açarak.

“Seni öptüm...”

Merve utançla dudaklarını sıktı. “Evet! Yapmamalıydın!” dedi hafif bir kızgınlıkla. “Yanağımdan öpebiliirdin?” Adam onu biraz daha kendisine çekince sesi kesildi.

“Merve!..” dedi yine adam. Sesi çok alçaktı.

“E...efendim?!”

“Seni şimdi yine öpsem... Anlaşmamızı bozmuş olur muyum?”

Genç kız kısa bir an kocasının gözlerine baktı. Adamın bunu gerçekten istediğini görebiliyordu. “Beni... zorlayacak mısın?” diye sordu. Sesi ürkekti. Hiç öpüşmeyen birisi olarak adamın isteğini kabul etmeyecek gibi duruyordu. Dolgun dudaklarına bakan genç adam başını iki yana salladı. Onu zorlamak istemiyordu. Birkaç saniye sonra Merve, dudaklarını hafif kaldırdı. “O halde... düğün hediyesi olarak...” dedi usulca. Ne de olsa artık kocasıydı. Nikâhtaki ani öpüşten bir şey anlamamıştı ama şimdi... Hoşlanacak mıydı acaba? Serkan Hocaya ait olması gereken kırmızı dudaklarının üzerinde Yavuz’un kileri hissettiğinde hiç rahatsız olmadı. Adamın temiz nefesini hissetti.

Yavuz daha evvel bir sürü kıızı öpmüştü. Fakat dudaklarını bu kızın yumuşak dudaklarına dokundurduğunda, öncekilerin hiç

biri aklına gelmedi. Hiç birinin tadını hatırlamadı... Dudakları karısının dudaklarını hafif bir zorlamayla araladı ve şaşırان kız cevap verinceye kadar alt dudağını dudakları arasına aldı. Sonunda kızın dudakları uçmayı yeni öğrenen bir kelebek gibi kıpırdadı. Ama sadece bir iki saniye...

Merve yumulu gözlerini zorlukla açtı ve kocasını göğsünden itekledi. Bu sefer direnmeyen adam kendisini bırakmıştı. Yeşil gözleri titredi.

“Böyle... böyle öpeceğini... söylememiştin?” dedi titrek bir sesle.

“Hoşuna gitmedi mi?” Kısıllı gözleri kız hâlâ öpebileceğini gösteriyordu.

Genç kız bu soruya cevap vermedi. Geriye çekildi iyice. “Ben... ben odama yerleşmeliyim. Banyo yapıp... makyajımı temizlemeliyim. Odam konusunda yardımcı olabilir misin?”

Yavuz onun korktuğunu fark etti. Ciddiyetini takınıp kendisini topladı. İlk defa bir kıızı öpmüyordu ya!

“Benim odam hariç banyosu ve tuvaleti olan beş odamız var...” dedi sakince. “Birisini seçebilirsin. Ben bu katta kalıyorum. Çatı katında da aynı şekilde bir oda var. İstersen çatı katında kalabilirsin. Orada rahatça ders de çalışabilirsin. Benim varlığımı daha az hissedersin. Manzarası ise çok güzeldir. Yazın önündeki teras nefis olur.”

Merve, fazla düşünmedi. Yavuz’dan ne kadar uzak olsa, o kadar iyi olacaktı. Adamın yakışıklılığının farkındaydı ve bu iki ay içinde ona iyice alışıp ayrılırken zorlanmak istemiyordu.

“Çatıda kalırım...” diye mırıldandı. “Ders çalışırken... bazen müzik dinlerim. Rahatsız olmazsın değil mi?”

Kocası başını iki yana salladı. “Olmam...” diye mırıldandı. “Ses buraya kadar gelmez. Zaten eve çok sık erken gelmem. Çoğu zaman yatmaya gelirim. Dediğim gibi, belki birbirimizi bile zor görürüz. Gel, eşyalarını çıkaralım.”

Çatı aynı tarif ettiği gibiydi. Terasın çevresi camla çevriliydi. Manzarası da harikaydı. Çatı katında yatacağı yer de genişti. Tavan ahşap ve üçgen şeklindeydi. Kocaman yatakta iki

kişi rahat uyuyabilirdi.

“Buraya bir televizyon ve bir çalışma masası koyabiliriz. Yeterince geniş... Madem müzik dinlemeyi seviyorsun, bir de müzik seti alalım. Sen ne lazımsa söyle, hepsini alırım.” Yavuz etrafını incelerken, kıza söylemişti bunları.

“İki ay için mi?” diye safça sordu Merve.

“Neden olmasın? Burada sıkılmanı istemem.”

Merve kendisini yatağın üzerine bıraktı. Yatak çok rahattı.

Yavuz eliyle işaret etti. “Banyo şurası. Sıcak su sürekli vardır. Ben şimdi gideyim. Sen de üstünü değiştir. Ben bu gece doğal olarak dışarıya çıkıp seni yalnız bırakamam. Birisi görebilir. Herkes geceyi aynı yatakta geçireceğimizi sanıyor. İşin bitince aşağıya gel. Çay içip televizyon seyredebiliriz. Nasılsa yapacak daha iyi bir işimiz yok.”

“Olur...”

O gidince üzerindeki beyaz kıyafeti çıkardı. Yalınayak banyoya gitti. Çok güzel, modern bir banyoydu. Geri gelip çantalarını açtı. Giysilerini çıkarıp bir kısmını gömme dolaba astı. Sonra bunları yeniden ütülemesi gerekecekti. Çoraplarını ve makyaj malzemelerini birer çekmeceye doldurdu. İç çamaşırlarını da ayrı bir çekmeceye koydu. Zaten öyle fazla eşyası yoktu.

Yeni çamaşırlarını elinde tutarak banyoya gitti. Dolaplarda birden fazla banyo havlusu vardı. Şampuanını bir kenara koyarken, saç kurutma makinesini de, kuru kalacak bir yere koydu. Saçlarını çözüp topuzu dağıttı. Uzun saçları çıplak omuzlarına döküldü. Kolunda şingirdayan bileziklerine baktı. Her genç kız gibi altın takıya bayılıyordu. Boynuna taktığı gerdanlığı çıkarıp mermer lavabonun kıyısına bıraktı. Yavuz’a pahalıya patlamıştı bu evlilik macerası. İstemediğini söylemişti ama belki de boşanınca bunları yine de geri isterdi.

Parmağındaki pırlanta yüzüğe gözü kaydı. Birkaç saniye onu parmağında çevirip oynadı. Şimdi evli miydi yani? Yirmi yaşında evlenmişti. Otuz bir yaşındaki yakışıklı ve karizmatik bir adamın karısı olmuştu. Parmakları dudaklarına gitti. Söylememişti ama... onun öpüşünden hoşlanmıştı. Erkeksi dudaklarının kendi

dudaklarını zorlaması bilmediği bir deneyimdi. İğrenmemişti.

Duşunu alıp dışarıya çıktığında, kendisini dinlenmiş hissetti. Üzerine eski yeşil kadife pantolonu ile daha açık renkteki boğazlı kazağını geçirdi. Saçlarını biraz kuruttuktan sonra yeni odasındaki boy aynasından kendisini süzdü. Fena olmamıştı.

Aşağıya indiğinde, kocasını oturma odasında buldu.

Onu ilk kez böyle görüyordu. Sürekli takım elbise ile görmeye alıştığı için, değişik gelmişti. Altına siyah bir kot ve üstüne de beyaz bir yazlık tişört giymişti. Ayakları çıplaktı. Önündeki pufa uzatmış, elinde çay bardağı, çayını içerken televizyon seyrediyordu. Banyo yapmadan önce çayı demlemiş olmalıydı. Onun da saçları nemliydi. Banyo yaptığı anlaşılıyordu. Bakımlı ve temiz bir adamla evli olmak hoşuna gitti. Pırıl pırıl saçlarını ve atletik vücudunu süzdü.

Takım elbisenin altından da yapılı olduğu belliydi ama şimdi?.. Böyle daha sivilken?.. Hem daha zayıf duruyordu hem de daha atletik... Gözlerini kaslı kalın kollarında gezdirdi. Neredeyse güreşçi gibi bir adamdı. Adaleli göğüs kıvrımları ve yağsız karın kasları, beyaz tişörtünün üzerinden bile rahatça belli oluyordu.

Karşısına gidip oturdu. Yavuz ayaklarını puftan çekip nazikçe biraz doğrulmuştu. O da kızı bir an için incelemişti.

“O kadar yemek yiyen birisi olarak... takım elbisenin altına gizlenmiş bir göbekte karşılaşacağımı sanıyordum?” dedi kocasına şakacı bir gülümsemeyle. “Ama kendine iyi baktığın belli... Şahsen ben kaslı erkek sevmem ama... Ama doğrusu sana yakışıyor!”

Yavuz tembel bir şekilde saçlarını kaldırdı.

“Uzun sevmiyorsun?.. Kaslı sevmiyorsun?.. Senin erkek tipini merak ediyorum. Cüce ve şişko mu? Dün gözlerinin içine bakarak güldüğün hocan da uzun ama? Neydi adı? Hah, Serkan’dı değil mi?”

“Sana söyledim. Onunla aramızda bir şey yok. Onun da bana karşı bir şey hissettiğini sanmıyorum. Yanlış anlamışsın! Fakat onda bir şeyin varlığını seviyorum. Ben kaslı erkeklerdense beyni olan erkekleri tercih ederim! En azından o adamda beyin olduğunu biliyorum...”

Yavuz ansızın güldü. Rahattı. Fazla alınmamıştı. “Sen şimdi bana beyinsiz mi diyorsun?” dedi şakayla. “Üniversiteyi iyi bir dereceyle bitirdim. Ödüllü mekanik tasarımlarım var. Ama birçok kadının beynimdense bedenimle ilgilendiğini söyleyebilirim. Bazen de cüzdanımla...”

Merve buna biraz alındı. “Ben gibi mi? Yavuz Bey, lütfen benimle...”

“Bana yine Yavuz Bey dedin? Bana sinirlenince hemen mesafeli konuşuyorsun. Evlendiğimizi hatırlatırım?”

“Gerçek değil...”

“Cinsel olarak sadece... Evlilik cüzdanımız şu anda yatak odamda masanın üzerinde duruyor. Biz artık karı kocayız ve benimle yine adımı kullanarak konuş!”

Merve bir an durdu. Sonra başını eğdi. Adam haklıydı.

“Peki...” dedi usulca. Sonra başını kaldırıp merakla sordu. “Söylesene, evinde bir yabancıнын olması, nasıl bir duygu? Seni rahatsız etti mi?”

Genç adam rahatça arkasına yaslandı. Ayaklarını yeniden pufa uzatmıştı. Kollarını başının arkasında kavuşturduğunda, Merve onun pazularına bakmaktan kendisini alamadı. Kaslı erkekler hakkındaki ön yargısını bu adam değiştirebilirdi.

“Şu anda senin varlığın, benim için bir sıkıntı yaratmıyor!” diye mırıldandı adam. “Zaman zaman bu evde kadın arkadaşlarımla kaldığı da oldu...” Daha fazla devam etmedi. Bakışlarını televizyona çevirdi. Bir haber kanalı açıktı ve ilgisini ona yönlendirdi.

Merve ilk kez bu açıklamadan rahatsızlık duydu. Evli olmak böyle bir şey miydi? Kocayı kıskanmak için daha çok erken değil miydi? Gözleri adamın boş çay bardağına takıldı. Kalkıp bardağı eline aldı. Kendisi de bir bardak çay içmek istiyordu. “Yeni çay koyayım mı?” diye sordu.

“Zahmet olmazsa...” diye mırıldandı adam. Sonra bakışlarını yeniden televizyona çevirdi. Çayları bardaklara koyan Merve yine mutfaka hayran kalmıştı. Modern çizgili çaydanlığı ocağa geri koyup altını kıstı. Oturma odasına geri döndü.

Kendisiyle hiç ilgilenmeyen adamın önüne koydu. Onun sade bir teşekkür etmesinin ardından, kendisi de çayıyla bu sefer onun yanındaki koltuğa oturdu. Yavuz'un oturduğu koltuk üç kişilikti ve genç adam sadece bir kenardaydı. Diğer kenar boştu ama ona o kadar yakın olmak iyi bir fikir gibi gelmemişti.

“Çok oldu mu?” diye sordu yavaşça. Bunu sorduğuna kendisi de inanmadı.

“Ne çok oldu mu?” diye sordu Yavuz.

“Kadın arkadaşların... Bacaklarıma baktığında... yeterince kadın arkadaşın olduğunu söylemiştin? Bunun bir sayısı var mı, yoksa önüne gelen kadınla yatıyor musun?” Meydan okuyan bakışları sayesinde adamın cevabını merakla beklediğini gizleyebildi. Gözlerini televizyondan ayıran kocası, o gözlerdeki ifadeyi sezemedi.

“Saymadım...” dedi ilgisizce. “Gördüğüm her kadınla yattığımı söyleyemem! Ama hayatımda hiç tanımadığı kadınlarla da bazen gecelik ilişkim olmuştur.” Çayına uzanıp eline aldı ve içine attığı bir şekeri yavaşça karıştırdı. Merve onun parmağında parlayan pahalı alyansa baktı. Bu alyans adamın kendisine ait olduğunu ispat ediyordu ama bu doğru değildi. Sadece bir süre için öyleymiş gibi gözükcekti.

“Çok iğrenç...” dedi soğukça.

Yavuz umursamadı. Kumandayı eline alıp televizyon kanalını değiştirdi. Bir kanalda bir gerilim filmine denk geldi. Müziğinden belliydi. Yeni başlıyordu.

“Seyredelim mi?” diye sordu karısına. “Hadi yanıma gel!” Aslında bu zarif küçük kızın karısı olduğuna pek inanmıyordu. Birisinin kocası olma fikrine de daha alışmamıştı. Kıza doğruyu söylememişti. Uzun saçları küçük bir kızinki gibi yüzünün iki yanından göğüslerine doğru dökülüyordu. Mesafeli bakışları da, adama birçok konuda fazla tolerans göstermeyeceğini anlatıyordu.

“Olur...” dedi Merve. Adamın düşüncesinin aksine ona itiraz etmemişti. Yavaşça onun yanına kaydı. Çok yaklaşmamıştı ama ürkek de değildi. Aralarında şimdi bir kişilik yer vardı. Bir süre sessizce filmi seyrettiler. Merve reklam arasında kalkıp çayları yeniledi. Bir iki dolap karıştırınca, çayın yanına koyacak bisküvi

gibi bir şey bulamadı. Bu adamın evde sık yemek yemediği ve atıştırma bir şeyler bulundurmadığını anladı.

Filmin sonuna doğru Merve tahminini söyledi.

“Bence katil kızın sevgilisi...”

“Polis...” dedi Yavuz tembelce.

“Ama o polis kıza yardım ediyor?..”

Yavuz sesini çıkarmadı. Son dakikaya kadar tüm ipuçları kızın sevgilisini gösteriyordu. Fakat sonunda katilin gerçekten de polis olduğu meydana çıktı. Film sonra erince Merve öylece kalakalmıştı.

“Nereden bildin?” diye sordu ona.

Yavuz keyifle onu süzdü. Alaycı bakışları eğlendiğini gösteriyordu.

“Daha evvel seyretmiştim...” dedi hain bir itirafla... Merve’nin gözleri büyüdü. Onun kızgınca baktı ama adam etkilenmedi bile. Televizyonu kalkıp kapatan adam, “Yatma vakti!” dedi. “Yarın ne yapıyorsun? Okul var mı?”

“Hayır, sınav haftasıydı. Bitti çok şükür... Yarın sınavımız yok...”

“Tembellik yapacaksın o halde?”

“Evet... Sen işe mi gideceksin?”

“Hı hı. Akşam beş gibi gelirim. Sen anneme gitmeye hazır ol... Üzgünüm ama anneme destek çıkmayacaktın. Şimdi kendi kabahatin yüzünden iki gece benim kollarımda yatacaksın!..”

Merve anlamadan adama baktı. Sonra gözleri büyüdü ve itiraz etti. “Ama... Neden?.. Sen şey dedin?.. Kanepede uyurum dedin?”

“Ben bu ev için demiştim. İyi hatırla! Annem geldiği zaman kanepede yatabilirim demiştim. Fakat annemin evinde hangi odada yatacağımızı bile bilmiyorum. Eski odamda yatacaksak eğer, orada kanepeler yok, bilesin. Yerde ise hiç yatmam!”

Merve yutkundu. “Ara onu !..” dedi aceleyle. Ayağa kalkıp masanın üstündeki cep telefonunu gösterdi. “Ara onu ve gelemeyeceğimizi söyle!”

Yavuz omuz silkti. Kızın telaşı hoşuna gitmişti. “Artık çok geç... İki gece beraberiz tatlım... Horlar mısın?”

“Elbette hayır... Yavuz, lütfen yine şaka yaptığını söyle! Bu eşek şakalarından hoşlanmaya başlayacağım... Söz!”

Genç adam başını salladı iki yana. “Annemi tanıyorsam, gece boyunca seks yapmamız için elinden geleni yapacaktır...”

Merve öfke ve korkuyla dikeldi. Gözleri parlıyordu. “Eğer bana bir şey yaparsan?.. Yani... şey işte! İsteğim dışında benimle olursan?.. Anlaşmamız yatar... Seninle asla boşanmam... Boşansam bile...”

Genç adam hafifçe ona yaklaştı. Elleri cebindeydi. Hemen önünde durup, başını biraz eğdi. Derin mavi gözleri kıvılcımlıydı.

“Ne yaparsın Merve? Servetime ortak mı olursun?” diye sordu merakla.

“Hem de hepsine... Bir kadınla yatmak için değer mi?”

Bir süre göz göze bakıştılar. Yavuz kendisinden emin bir şekilde onu belinden yakaladı. Bu kızın meydan okumasını seviyordu. İncecik beli avuçlarının arasında kayboldu. Bakalım cesaretini korumaya devam edebilecek miydi?

“Değip değmeyeceğini denememiz gerekmez mi?” diye sordu ciddi bir sesle.

Merve nefesini tuttu. Ellerini adamın göğsüne dayayıp itirmeye çalıştı. Bu büyük hataydı. Belindeki eller biraz daha güçlendi. “Yavuz... Lütfen... Canım acıyor!”

Adam umursamadı onu. Dudaklarını eğdi yavaşça. “Peki ya sen de istersen?” diye sordu. “Benimle sevişmeyi sen de istersen? Ne olacak?”

Merve çırpınmasını kesti. Gözlerini kırıştırdı. Dudaklarının hemen yakınında adamın nefesini hissediyordu. Bu soruya hazır değildi.

“Asla...” dedi sonra. “Hem nasıl isteyebilirim ki? Nasıl yapıldığını bile bilmiyorum...”

Yavuz bu sefer içtenlikle güldü. Bu kızın çocuksu öfkesi, heyecanlı sözleri ve sürekli kendisine karşı çıkması hoşuna gidiyordu. Onu bırakmadan önce dudaklarına sıcak bir öpücük

kondurdu. Tıpkı bir kocanın karısına vereceği sıcaklıkta bir öpücüktü. Merve karşı bile koyamadı. Ama salınınca rahatladı ve hemen adamdan uzaklaştı.

“Güzelliğini küçümseme...” dedi karısına. “Çok güzel olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Seni seviyor olsaydım, seni elde etmek için servetimi rahatlıkla feda edebilirdim.”

“Ama sevmiyorsun!” dedi Merve hâlâ taşıdığı öfkeyle. “Güzel olduğumu söylüyorsun ama çalıştığım yerde bir kere bile yüzüme bakmadın. Hem de kaç kere geldin! Garson kıza kim bakar ki?”

Adam omuz silkti. “En azından gördüğüm her kızla yatmaya çalışmadığımı ispat eder. Sandığın kadar da çapkın değilim. Namusuyla çalışan kızlara asılmak gibi bir huyum yoktur. Yoksa garson kızları küçümsemem. Hiçbir zaman, garson ya da tezgâhtar olmasın, manken olsun gibi bir tercihim olmadı.”

“Neyse işte! Çok da önemli değil zaten. Patronumun arkadaşı olduğun için dikkatimi çekmiştin. Yoksa peşimden koşmanı istediğimden değil. Evlenmeyi de ben istemedim. Seninle sevişmeyi de istemiyorum. Kendi yollarımıza gittiğimizde, tanıştığımız gibi kalmak istiyorum.”

Yavuz ellerini yeniden cebine sokarken alayla sordu. “Kendini sevdiğin erkeğe saklayacaksın yani?”

“Olabilir...”

“Şanslı adam...”

Bir an bakiştılar. Yavuz’ un kısıllı gözleri Merve’nin gerçeği saklayan gözlerinde gezindi. Genç adam karısının birisinden hoşlandığını biliyordu. Bunu hissediyordu. Kimden hoşlandığını da aşağı yukarı tahmin ediyordu ama sesini çıkarmadı.

O gece Merve yeni odasında ve yatağında yatarken, alt katta uyuyan adamın sözlerini ve tavırlarını düşünüyordu. Kendisine sarılması ve belini tutması, kendisiyle yatacakmış gibi davranması, ürkmesine sebep olmuştu. Bu iki ayı kazasız belasız atlatmayı çok isterdi. Adamın çekiciliğinin farkındaydı. Onun çekici bir erkek olduğunu, kafeteryaya arada sırada geldiği zamanlarda bile fark etmişti. Sadece birkaç defa ama... Ama fark

edilmeyecek bir erkek değildi ki! Hep takım elbiseli ve ciddi görünümlüydü. Çok kısa oturur ve çayını ya da kahvesini içtikten sonra hemen giderdi. Birkaç kere de yanında kadınlar ile görmüştü. Güzel ve genç kadınlar... Kafeteryada üst katta iki defa onun masasına kendisi servis yapmıştı. Uzun olduğunu biliyordu fakat hiç karşı karşıya kalmadıkları için cüssesini küçümsemişti. Bu iri adamı kendi üzerinde hayal edince huzursuzca kıpırdadı. Seksin nasıl bir şey olduğunu ve nasıl yapıldığını bilmiyordu ama tahmin edebiliyordu. Başka kızlar gibi internette gezip sapık şeyler seyretnemdi. Cinselliğin özel bir şey olduğunu düşünüyordu.

Serkan hocasıyla hiç böyle şeyler düşünmediği için kendisinden nefret etti. Sanki onu aldatıyormuş gibi hissetmişti. Öğretmeni ile öpüşmenin dışında özel bir şey düşünmemişti. Fakat ne zaman aklına Yavuz gelse, içindeki kadın cinsellik algılıyordu. Belki de onu hep kadınlarla beraber gördüğü için böyle düşünüyordu. Cinsel yönü güçlü olmasaydı, bu kadar kadın çevresinde pervane olmazdı. Her şeyi paralı olmasına bağlamak da doğru değildi. Bu adam gerçekten de çekici birisiydi.

Dudaklarını sıkarak uyumaya çalıştı. Aklına daha zayıf olan, bir başka yakışıklı erkeği getirmeye çalıştı. Artık evlenmişti. Öğretmeni bunu öğrense ne olurdu acaba? Boşandıktan sonra onun kendisiyle azıcık bile ilgileneneğini sanmıyordu. Ona dair olan ufacık umut kırıntılarını bile süpürmeye hazır olmalıydı. Kim evlenip boşanmış bir kadınla ilgilenirdi ki?

Sabah olduğunda, yağmur sesi ile uyandı. Çatıya vuran damlalar, önce tıkırtı gibiydi. Sonra hızını arttırınca yağmur olduğunu anladı. Kafasını yastığın altına sokup uyumayı denedi. Ne kadar uğraşsa da beceremedi. Sonunda direnmeyi bıraktı. Saate baktı. Altı buçuktu. Sözde bu sabah fazla uyuyacaktı. Sözde dinlenecekti. Akşam bir sürü şey düşünmekten hem geç uyumuştı hem de garip rüyalar görmüştü.

Homurdanarak yataktan kalktı. Banyoya gitti. On dakika sonra dışarı çıkıp, pencereden havaya baktı. Yağmur iyi yağıyordu. Her taraf ıslanmıştı. Hatta yoldan neredeyse sel gidiyordu. Bu gün dersi olmadığı için şanslıydı. Açık camdan gelen mis gibi yağmur ve ıslak toprak kokusunu içine çekti. Sonra biraz üşüyünce camı kapadı ve döndü. Sessizce merdivenlerden aşağıya indi. Üzerinde,

yatarken giydiği kısa etekli, çiçekli bir gecelik vardı. İki parmak genişliğindeki askıları narin omuzlarını ve ince kemikli güzel sırtını meydanda bırakıyordu. Bununla yatmayı seviyordu. Artık eskimiş olmasına rağmen çok rahattı ve terletmiyordu. Hem de böylesine sıcak bir ev için çok idealdi. Bacaklarının çoğu meydandaydı. Göğüs oluğu çok derin olmamasına rağmen, diri göğüslerinin kıvrımları gözüküyordu. Yatarken sutyen giymeyi sevmeyi sevmediği için, incecik kumaşı iten göğüsleri gerçekten de çok cazip görünüyordu. Gülümsedi. Kocasının kendisini böyle gördüğü zaman ne düşüneceğini merak etti. Öyle çok seksi bir gece yatma kıyafeti değildi ama içinde Merve gibi bir kız varsa, normalden daha seksi gözüküyordu.

Ses gelmediğine göre Yavuz daha uyuyor olmalıydı. Mutfağa gidip yeni çay demledi. Masanın üzerine kahvaltılık malzeme çıkardı. Dolapta öyle fazla bir şey yoktu. En kısa zamanda alışverişe çıkmak gerekiyordu. Mevcut peyniri çöpe döküp, kalan son parça peyniri temiz kaba koydu. Ekmeklikte normal ekmek de yoktu. Bir kenarda dikkörtgen biçimli hazır kesilmiş tost ekmeği gördü. Onu alıp ekmek kızartma makinesine attı. Kızaran ekmekler çıkınca üzerlerine tereyağı sürdü. Tuz ve karabiber serpti. Dayanamayıp bir tanesinden ısırıldı. Tadı güzeldi.

Masaya kocası için bir tabak koyup çatal bıçağı da ekledikten sonra, saate baktı. Kalkmış mıydı acaba? Ona böyle gözükmeden ortadan kaybolursa iyi olurdu ama...

İçinde kadınsı bir şeytanilik canlanmıştı. Daha evvel göğüslerinde ve bacaklarında açıkça gezinen gözlerin şimdi bu halini görünce ne yapacağını merak etti. Ona beğendiği diğer kadınlar gibi seksi gözüküp gözükmeyeceğini düşündü. Başını eğip göğsünün oluğuna baktı. İyi ki sarkık olmayan güzel göğüsleri vardı. Geceliğinin eteğinden gözükken bacakları da fena değildi. Saklayacağı bir şey yoktu. Kıyafetinde ne vardı ki? O kadar da açık değildi. Şort giyse bacaklarının daha çok kısmını açıkta bırakmış olacaktı...

Odasını biliyordu. Kapı zaten yarı açıktı. Fakat yatağı gözük müyordu. Kapisının önüne gidip bir an kararsızca durdu. Sonra yavaşça tıklattı. “Yavuz!..” diye seslendi alçak bir sesle.

Hiç ses duymayınca kapıya bir daha tıklattı.

Kapı aniden ardına kadar açılınca ürküp geriye sıçradı. Saçlarının bir kısmı yüzünü örttü. Karşısında adamı görünce, rahat bir nefes aldı. Eliyle saçlarını düzeltti. Esmer yüzünün yarısı köpüklüydü. Demek tıraş oluyordu. Belden yukarısı çıplaktı. Altında ise sadece bir havlu vardı. Islak saçları alnına dökülmüştü. Esmer teninden ve geniş göğsünden gözlerini kaçırmaya çalıştı. Onun da şaşırmış olduğu belliydi.

“Efendim Merve?” dedi kısıklı soran gözlerle. “Niye kalktın? Yatacağını sanıyordum?”

“Uyuyamadım... Her halde yatağımı yabancıladım...”

“Benim yatağımda yatmaya gelmedin inşallah?” dedi adam gülümseyerek.

“Dalga geçme yine... Sana kahvaltı hazırladım. Buzdolabın tamtakırdı ama yine de bir şeyler yaptım. Dönüşte alışverişe çıksak iyi olur!”

Adam burnunu havaya kaldırdı. Sonra gözleri yeniden karısına kaydı. “Kızarmış ekmek mi yaptın? Çoktandır kahvaltı etmiyordum.” dedi keyifle.

“Belli... Eminim lokantaları zengin etmişsindir. Hadi, tıraşını çabuk ol da ekmekler iyice soğumasın.”

On dakika sonra Yavuz giyinmiş bir halde mutfığa geldi. Ceketi elindeydi. Saçlarını güzelce taramıştı. Sandalyesine otururken, gözleri parlıyordu. Çayını doldurmak için ocağa yönelen kızın arkasından baktı. Hafif bol geceliği dizlerinin biraz üstünde son buluyordu. İnce belini ve kalçalarının güzelliğini gizliyordu ama üzerinde bir tek leke bile olmayan bembeyaz bacakları göz alıcıydı. Çıplak kolları da bacakları kadar beyaz ve pürüzsüzdü.

“Geceliğin çok yakışmış sana!” diye mırıldandı.

Merve bir an onun sakin yüzüne baktı. Çok da beğeni dolu değildi. Pek çok kadını böyle gecelikli ve hatta daha çıplak görmüş olmalıydı. Hemen bir şey demedi. Bardağını masaya koyarken o da kısaca açıkladı. “Biraz eskidi... Normal pijama ile rahat etmiyorum. Beğenmedin galiba? Eteği biraz kısa ama... nasılsa

daha fazlasını da gördün!”

Genç adam bir an incecik kumaşı iten göğüs uçlarına baktı. Dikkatli gözleri onun iç çamaşırı giymediğini hemen anlamıştı. Bir erkek için bunu görmek en basit olaydı. Elini uzatsa ve üstteki iki düğmeyi çözüverse... o dik göğüsler hemen meydana çıkıverecekti.

“Yok... Beğendim...” dedi adam elinden geldiğince ilgisizce. Bakışlarını çevirip önündeki kahvaltısıyla ilgilendi. Merve onun ilgisizliği karşısında doğrusu biraz hayal kırıklığı duymuştu. Hâlâ kendisine garson kız muamelesi yapıyordu. Ne beklediğini bilmiyordu ama... Ne bekliyordu gerçekten de?

Kızarmış ekmeğinden ısırarak genç adam, memnuniyetle içini çekti. “Kahvaltıyı özlemişim. Senin kalkıp bana kahvaltı hazırlayacağını sanıyordum. Birbirimizi mümkün olduğunca az göreceğimizi sanıyordum.”

“Bugün uyuyamadım. Yağmurun sesi beni uyandırdı. Zaten okula giderken saatlerimiz çakışıyor. Ben kahvaltı etmeden evden çıkamam. Sana da bir şeyler hazırlamak beni yormaz. Birlikte kahvaltı yapmak senin için sorun olmazsa... benim için de olmaz.”

Adam başını salladı. Sanki gözlerinde minicik bir minnet duygusu vardı. “Benim için zevk olur.” dedi gülümseyerek. “Pazarları da ben sana yardım ederim. Söz!”

Merve de gülümsedi. İsteyince bu alaycı şeytan çok sevimli oluyordu.

Kahvaltıdan sonra Yavuz önce odasına gidip dişlerini fırçaladı. Sonra ceketini ve kabanını giyip kapıya çıktı. Merve de kapıya kadar gelmişti. Biraz uzakta duruyordu. Onun uzun boyuyla, bluzunun açık yakasından göğüslerinin kıvrımlarını seyretmesini istemiyordu. Ayakkabısını giyen Yavuz döndü ve Merve’ye baktı. Vücuduna değil, duru yüzüne bakıyordu.

“Seni tanıdığımdan beri... bir şeyi merak ediyordum...” diye mırıldandı. “Şimdi artık doğrusunu biliyorum.”

Onun gizemli konuşması, genç kızı meraklandırdı. Neden bahsettiğini anlamamıştı. “Neymiş o?” diye sordu sakince.

“Çoğu kadın gibi, senin de sabahları makyajsız çirkin

gözükeceğini düşünmüştüm...” dedi Yavuz dürüstçe. “Yanıldığımı anladım. Sabahları da çok güzel olduğunu söyleyebilirim.”

Merve elinde olmadan mutlu oldu. Bu mutlulukla gülümsedi. Daha da güzelleştiğinin farkında değildi. Yanakları kızarmıştı. Böylesine yakışıklı bir erkekten aldığı bu iltifat, görmezden gelinecek bir şey değildi. Yavuz ise kızın güzelliğini ciddi bir ifadeyle seyrediyordu. Bu kadar güzel bir kadınla evlenmek hoşuna gitse de içini huzursuz eden anlamadığı bir şey vardı.

Kocasını gidince, ilk işi evi gezmek oldu. Ev oldukça temizdi. Yerden ısıtma kalorifer sistemi, ayaklarını sıcacık yapıyordu. Perdelerde falan hiç is belirtisi görmedi. Yalınayak mutfığa geri döndü. Masayı toplayıp, kirlileri hızlıca yıkadı. Bulaşık makinesi vardı ama adamın onu kullanmaya fırsat bulduğundan şüpheliydi. Deterjanların yerini bile bilmediğine emindi. Bu eşyaların çoğunu evi dekore eden kim ise, o alıp yerleştirmiş olmalıydı.

Kendisine çay koyup büyük televizyonun karşısına geçti. Aynen, gece onun yaptığı gibi, koltuğa oturup ayaklarını pufun üzerine dayadı. Bir süre televizyon seyredip, çayını içti. Gözleri çıplak bacaklarına takılınca huzursuzlandı. Geceyi düşündü. Gece onunla aynı yatakta yatma fikri, içini daraltıyordu. Üstelik birisiyle yan yana yatmanın nasıl olduğunu da bilmiyordu. Ya gece ona sarılırsa? Allaha Tanı Yavuz kendisini çok çekici bulmuyordu. Evet, kendisiyle dalga geçiyordu ama bunu sadece kendisini kızdırmak için yaptığını biliyordu. Her nedense bu alaycı koca, kendisini öfkeli görmekten hoşlanıyordu.

Geceliğinin kenarlarını biraz daha yukarı çekiştirip iyice meydanda kalan çıplak bacaklarına baktı. Bu sabah adamı denemek için böyle karşısına çıkmıştı ama acaba yanlış mı yapmıştı? Çok da rahat bir kız olduğunu düşünmesini istemezdi. Fakat her genç kız gibi beğenilmek hoşuna gitmişti. Gözlerinin önünde beliren geniş ve kaslı göğsünün hayalini yok etmek için aceleyle kalktı. Yağmur dinmişti. Çatı katındaki odasına çıkıp duş aldı ve saçlarını kuruttu. Telefon açıp arkadaşlarını aradı. Öğlen buluşmak için sözleştiler. Onların da sınavı yoktu. Yavuz’un aldığı yeni siyah kadife pantolonu ve siyah gömleğini giydi. Bileğinde

kayınvalidesinin aldığı künve ve boynunda kendi ince kolyesi ile güzel olmuştu. Pahalı gerdanlığını takmaya cesaret edememişti. Hem belki arkadaşlarına hava atmak gibi olurdu.

Altın bileziklerini de takmadı. Sirtına yeni kabanını geçirip aynada kendisini süzdü. Yavuz Bey'in beğenebileceği kadar güzel olmuş muydu acaba? Aman, canım! Olmamışsa da olmamıştı. Adamın düşüncelerini niye önemsiyordu ki?

Saçlarını atkuyruğu gibi yaptı. Üzerindeki her şey siyahken, kahverengi saçlarını beğenmedi. Daha hiç boyatmamıştı. Acaba siyaha mı boyatsaydı?

Girişteki anahtarlık kutusuna gitti. Onu sabah fark etmişti zaten. Büyük ihtimalle Ayla Hanım buraya geldiğinde buradaki yedek anahtarlardan birisini alıyordu.

Takım gibi gözüken bir grubu eline alıp kapıda denedi. Birisi uyunca rahatladı. Son bir kez eve bakıp kapıyı ardından çekti. Alışkanlıkla iki kere de kilitledi. Bu güzel eve hırsız girmesini istemezdi. Hele gerdanlığı ile altınlarını çalmasını hiç istemezdi.

Kızlarla Konak'ta buluştular. Öğle yemeğini Merve ısmarlayacaktı. Ne de olsa artık kısmen zengin sayılırdı. Lokantaya gitmeden önce bankaya uğramışlardı ve hesabına paranın yattığını görmüşlerdi. Üç kız da paranın büyüklüğü karşısında sevinçle yerlerinde zıplamışlardı.

"Şimdilik zenginim..." dedi Merve. "Yemekler benden... Sonra vakit kalırsa gidip alışveriş yapalım. Adamcağızın evi tamtakır... Evde fare olsa aklıktan ölür!.." Hepsisi birden kıkırdadılar.

Lokantada yemeklerini yerken, Gönül merakla sordu.

"Evi nasıl? Yani artık senin de evin... Güzel mi?"

"Çok güzel. Her şey çok modern! Kocaman... Bizim evden üç dört tane eder. Mutfağı görseniz, bir harika... Son model ankastre eşyalar var. Tabii sadece göstermelik... Çoğu hiç kullanılmamış gibi..."

"Gece ne yaptınız peki?" diye atıldı Neşe. Gülen gözleri, hafif iğneleyiciydi. "Bir şeycikler yaptınız mı?"

“Saçmalama Neşel!.. Ne yapacağız? Çay içip sohbet ettik. Sonra da yattık. Ayır ayrı tabii...”

Hayal kırıklığına uğrayan kız dudaklarını büzdü. “O kadar mı?”

“Tabii... Hem ben size söylemişim? Gerçek bir evlilik değil bizimkisi... Sadece kâğıt üzerinde... Annesini kandırmak için... O benim patronum!”

“Bırak şimdi! Dün sana nasıl baktığını gördük. Gece seni kesin yatağa atar diyorduk?..”

Merve homurdandı. “Beni çekici bile bulmuyor. Daha evvel varlığımı bile fark etmemişti. Dün gece sırf eğlenmek için... beni kızdırmak için... bir iki laf etti ama...” Sustu, kaşları çatılmıştı. “Benimle uğraşmaktan hoşlanıyor!” dedi sonra öfkeyle. “Kızdığım zaman sanki hoşuna gidiyor. Bu gece annesinde kalacağız ya? Kollarında yatmak zorunda kalacağımı söyleyip benimle alay etti...”

“Yat sen de! Ne olmuş?” Gönül omuz silkerken, kıza mantıklıca bakıyordu. “Ben olsam yatarım... Yanlış anlama, senin kocan tabii ama? O çok yakışıklı! O iri vücuduna sarılıp yatmak güzel olmalı?..”

“Gönül?..” Merve hayretle arkadaşına baktı.

“Ne var ki? Yakışıklı değil mi?”

“Ben o kısmına bir şey demiyorum! Aptallaşma!.. Hiç tanımadığım bir adamla sırf yakışıklı diye yatamam! Ya uykumda ona sarılırsam?”

“İlk kez bir erkeğe sarılmış olursun... Sen de aptal olma! Senin yerinde olsam onu kaçırmamak için aklımı ve vücudumu kullanırdım. Hem çok yakışıklı... hem de çok güzel gülümsüyor.”

“Boşanacağız kızım! Ne vücudu? Adam baştan söyledi. İki ay... Hem doğrusu ben de ondan çok hoşlanmıyorum. Fazla kendisinden emin ve alaycı. Zengin birisi olarak çok havalı değil ama...” Susup bakışlarını önünde soğuyan İskender tabağına çevirdi. Sonra merakla sordu. “Size bir şey soracağım ama alay etmeyeceksiniz? Tamam mı? Şeyi merak ediyorum... Eee... Madem bu gece... onunla birlikte yatacağız?.. Ben... gece uyurken...”

horluyor muyum? Hiç horladım mı?” Nedense bunu sorarken utanmıştı.

“Bir kere hastalanmıştın... O gün nefes alamıyordun... Horlamıştın sanırım!..”

“Başka?..”

“Hatırlamıyorum...” dedi Neşe.

“Ben de...” diye ekledi Merve. “Gece melek gibi uyuyorsun. Tek sorunun fazla kıpırdıyorsun. Gece ona sarılacağına eminim...”

Hepsi de gülüştüler. Merve de ona sarılacağından emindi zaten. İnşallah yatak kocaman olurdu da adama fazla yaklaşmak zorunda kalmazdı. Bu gece tilki uykusu uyuyup ona sarılmasını engellemeliydi.

Yemekten sonra, sinemaya gittiler. İki seansı bittiğinde saat dördü gösteriyordu. “Alışverişe gitmek için vakit geç oldu...” dedi Merve. “Sonra giderim artık. Beşte gelip beni alacaktı.”

Dönüşte taksiye bindiler. Yolun yarısında onları evlerine bırakan Merve, oradaki kitaplarını da alıp aynı taksiyle eve gitti. Bugün iyi para harcamıştı. İlk kez zengin bir kız gibi davranmıştı. Güzel bir histi ama fazla alışmasa iyi olurdu. Evin kapısını açıp içeriye girdiğinde yine de mutluydu. Kendisini rahat kanepeye atarken ayaklarını pufa uzattı. “Bu hayata alışmamalıyım. Yakında yine otobüslere bineceğim. Sonra zor gelecek!..” dedi keyifle.

Biraz dinlenmenin ardından odasına çıkıp eşyalarını aldı. Öğlen çıkmadan önce toparlamıştı zaten. Küçük el valizini kapının girişine bırakmak için merdivenden inerken kapının anahtarla açıldığını duydu. Yavuz gelmişti. Tam da vaktiydi. Saat beşi biraz geçiyordu.

İçeri giren adam, kabanını çıkarırken karısı ile göz göze geldi. Elindeki çantaya baktı. “Hazırlanmışsın?” dedi yavaşça. Sesi sakindi.

“Evet...”

“Onları boşalt ve benim valizime koy. Hem buruşmazlar, hem de iki valiz taşımak zorunda kalmayız. Olmaz mı?”

Merve kararsızca duraladı. Koysa ne olurdu ki?

“Senin... valizin hazır mı?” diye kararsızca sordu.

“Değil, birazdan hazırlayacağım. Fazla vaktimi almaz!” Ona doğru yürüyüp kızın elindeki çantayı aldı. Sonra doğruca odasına yöneldi. Merve de mecburen peşinden gitti. Çekinikçe adamın yatak odasına girdi. Yatak bir kadın eli değmiş gibi düzgün değildi ama üzerindeki örtüler düzeltilmişti. Kocamandı. Dört kişi rahat yatardı. Adam kendi boyuna göre yatağı özel yaptırmış olmalıydı.

Duvarlardaki gömme dolaplardan birinin içinden bir valiz çıkardı genç adam. Kaldırıp yatağın üzerine bıraktı. Ceketini de çıkarıp yatağın kıyısına bıraktı. Seri bir hareketle giyeceği giysileri çıkarıp içine yerleştirdi. İç çamaşırı, çorap falan da alıp güzelce koyduktan sonra banyoya gitti ve elinde tıraş malzemeleri ile geri geldi. Sonunda işi bitince bir kenarda kendisini seyreden Merve’ye baktı.

“Gördün mü? Daha bir sürü yer var. Sen de seninkileri koyabilirsin.”

“Bilmiyorum... Daha alacağın bir şeyler yok mu?”

Adam homurdandı. “Sadece iki gece kalacağız. Dünya turuna çıkmıyoruz. Sorun ne? Eşyalarımızı aynı yere koymak sana çok mu erotik geliyor?..”

“Üzme beni! Sen kadınlarla bir şeylerini paylaşmaya alışık olabilirsin ama ben değilim. Bana biraz zaman ver!” dedi kız öfkeyle.

Adam kollarını kavuşturdu. “Sen alışınca ya kadar hayatım... biz çoktan boşanmış oluruz. Ben de aramıza biraz mesafe koymayı çok istiyorum ama mantıksız olmaya da gerek yok. Evliyiz ve istesek de istemesek de beraber yaşıyoruz. Eninde sonunda bir şeyleri alışkanlık haline getireceğiz. Bu sabah o seksi şeyi giydin diye üzerine atladım mı?”

Merve çenesini kaldırıp hemen itiraz etti. “Geceliğim seksi değildi!..”

“Öyle mi? Gördüğüm en güzel kalçaya ve bacaklara sahipsin... Gözlerimi senden alamadım. Onları çıplak olarak hayal bile etmek istemiyorum. Ne var ki, aramızda oluşacak bir

yakınlaşmaya ben de karşıyım! Seksi bir karım olması güzel tabii. Şimdi şu dimdik göğüslerini okşamak normal zamanda çok güzel olabilirdi...” Gözleri siyah gömleğinin gizleyemediği kabarıklığa kaymıştı.

“Yavuz!” diye isyan eden Merve hayretle gözlerini açtı. “Lütfen... böyle şeyler söyleme!” Elleri farkında olmadan göğüslerine gitti.

“Bak tatlım! Aynı şeyleri istiyoruz... Merak etme! Aynı evi paylaşan iki arkadaş olmak için bazı şeylere takılman yanlış...” Eliyle valizi işaret etti. “Eşyalarını koy hadi. Bence bir sorun yok. Annemin de hoşuna gidecektir.”

Sonunda aşağıya inip arabaya bindiler. Merve inat edip adamlarla yol boyunca konuşmadı. Araba kayar gibi Akçay’a giderken, hep dışarıyı seyretti. Onun valizine kendi eşyalarını koymuştu tabii. Hemen yanında oturan kocasının varlığını fark etmemiş gibi yapıyordu. Göğüslerinin okşanması ile ilgili sözlerini de unutmaya çalışıyordu. Daha böyle bir deneyim yaşamadığı için, onların okşanma lafı bile içini ürpertmişti.

Yavuz da tüm dikkatini yola vermişti. Merve’nin sessizliğine aldırmadı. Bu küçük inatçı kızın inadını kırmak, kendisi için bir zevk olurdu ama gerçekten de onunla fazla yakınlaşmak istemiyordu. Kazasız belasız bu evliliği atlatmak istiyordu. Yanında oturan bu doğal güzelliğin, dikkatini çekmesine izin vermemeliydi. Ellerini ve gözlerini ondan uzak tuttuğu sürece bir sorun çıkacağını da sanmıyordu.

Yolda bir benzinlikte kısa bir süre durdular. Genç adam yakıt doldururken Merve de tuvalete gitti. Aldığı yakıtın parasını verirken, genç kız da geri dönüyordu. Alımlı ince vücuduyla kendisine yanaşırken, atkuyruğu saçları ılık rüzgârda uçuşuyordu. Yavuz elinde olmadan kızı seyretti. Özgür ve çok güzel gözüküyordu.

“Çok yolumuz var mı?” diye sordu Merve. Şimdi arabaya binmişlerdi ve emniyet kemerlerini bağlıyorlardı. Hava çoktan kararmıştı.

“Bir saat kadar... Acıktın mı?”

“Biraz... Öğlen bizim kızlarla buluştuk. Onlara iskender

ısmarladım. Artık zenginim ya?”

Genç adam güldükten sonra öylesine sordu. “Güzel miydi bari?”

“Yemek güzeldi... Mevzu değildi. Sürekli senden bahsettiler...”

“Öyle mi? Ne dediler? İyi bir şey mi bari?”

Merve omuz silkti. İlgisiz gözükmeye çalışıyordu. “Çok yakışıklıymışsın. Bunu biliyoruz tabii. Kim bilir kaç kadın söylemiştir sana? Ayrıca gülüşün çok güzelmiş!.. Nedense ben pek göremedim de?..”

Adam yine keyifle güldü. Gülüşü hakikaten güzeldi. “Bunu da ilk kez duyuyorum...” dedi alayla. “Sen ne dedin peki?”

“Beni sürekli kızdırmaktan zevk aldığını... Senden fazla hoşlanmadığımı... Senin sadece patronum olduğunu falan...”

Yavuz gülümserken başıyla onayladı. Gözlerini bir an için yoldan ayırdı. Karısının güzel yeşil gözlerine baktı. Merve’nin kendisinden hoşlanmadığını duymak, hoşuna gitmemiştir ama fazla aldırmamaya çalıştı. O gözler, dürüstçe kendisini süzüyordu. Yalnızlığa alışkın ve kimseye minnet duymayı sevmeyen bir ifade vardı o gözlerde. Özgür kalmayı seven bir kızın bakışlarıydı. Fakat birazcık da meydan okuyan bir tavır vardı. Sanki kendisini kazanacak erkeğe çok büyük ödülleri vaat ediyordu.

Annesinin evine geldiklerinde, yağmur yeniden başlamıştı. Ev, merkeze üç kilometre mesafede, kendi bahçesi olan dubleks bir evdi. Önündeki boşlukta bahçe ve hemen onun önünde de bir plaj vardı. Arabayı evin kendi bahçesine sokup park ettiğinde, kapı açıldı hemen... Arabadan çıkan Yavuz yanılmadığını anladı. Hemen hemen bütün akrabaları buradaydı. Evden dışarı fırlayan teyzesi daha otuz sekiz yaşındaydı. Gözleri parlıyordu. Hemen yanındaki dayısı da kendisine yakın uzunlukta bir adamdı. Sadece saçları kırışmıştı. Hiç dökülme yoktu. O da kırk üç yaşındaydı. En büyükleri kendi annesiydi. Bir teyzesi daha vardı. O da en son arkadan çıkmıştı. Bu teyzesi de otuz beş yaşındaydı.

Canı sıkılmıştı ama belli etmedi. İlk gün onları görmeyi beklemesine rağmen, Merve’nin huzuru için gelmemelerini tercih

ederdi. Kızın sıkılabileceğini düşünüyordu. Daha arkada bir sürü kuzen, kendilerini izliyordu.

Oysaki Merve hiç sıkılmadı. Gülen gözlerle önce kayınvalidesini öpüp onun kendisine sarılmasına izin verdi. Genç adam hayretle onun gözlerinin parladığını ve tanıştırdığı herkes ile sıcacık bir biçimde kucaklaşıp öpüştüğünü gördü. Genç kız çocukları bile tek tek öpmüştü. Hiç birinde de tek bir sıkılma belirtisi göstermedi.

“Bir dakika şimdi...” dedi sevimlice. “En küçüğü sizsiniz, Ayten... İsimlerinizi ezberlemeliyim. Siz Neşe... Bir büyüğü... Benim de ev arkadaşlarımdan birisinin adı Neşe’ydi. Siz de Yusuf...”

“Evet... Bu benim kocam Murat!” diye yanındaki adamı tanıştırdı Neşe... “Bu Ayten’in kocası Mehmet... Yusuf’un karısı hastanede nöbetçi ama gelecek... Adı Berna... Hemşire kendisi! Çocukları da zamanla ezberlersin... Hadi gelin... İçerisi sıcak. Yemekler de hazır...”

Merve tam yedi çocuk saymıştı. İki kendi yaşındaydı. Onlara çocuk demek doğru olmazdı. Birisi erkek birisi kızdı. Birisi Murat’ın birisi de Neşe’nindi. Diğerleri ise en küçüğü altı yaşlarında olmak üzere değişiyordu.

Yemek sırasında Merve çok eğlendi doğrusu. Hiç yabancılamaştı. Gülümseyen yüzü ile her soruya cevap veriyordu. Ailenin içine rahatlıkla girivermişti. Böyle apar topar evlendikleri için önce biraz azarlandılar ama Yavuz hemen sorumluluğu üzerine alarak karısını korudu. O otoriter bir tavırla konuşurken, Merve’nin elini tutmuştu hafifçe.

“Ben istedim...” dedi sakince. “Ondan daha fazla uzak kalmak istemedim.”

“Ne güzel!.. Nasıl tanıştınız?” diye sordu Ayten. Gözleri parlayarak ikisini süzüyordu.

Kocasına bakan Merve, elini onun elinden çekebilmek için peçetesine uzandı ve ağzını sildi. “Benim garsonluk yaptığım yere gelip gidiyordu...” dedi dürüstçe.

“Sen garson muydun?” Soru aşağılar gibi değil de, bir

maceranın özü gibi sorulmuştu. Gülümseyen dudaklardan çıkan bu soru üzerine Merve açıkladı.

“Evet! Okul dışında akşamları bir kafeteryada garsonluk yapıyordum. Yavuz’u birkaç kere gördüm ama o beni hiç fark etmedi tabii. Çevresinde sürekli güzel kadınlar vardı. Çok ender yalnız gelirdi...”

“Sen Suat’ın yanında mı çalışıyordun?” dedi Ayla Hanım.

“Evet... Size söylememiş miydi?”

“O gün sormaya vakit olmadı. Zaten siz çıktıktan sonra ben de geri döndüm. Suat’ın seni tanıdığını biliyordum ama hiç aklıma gelmemişti... Akrabası falan zannettim.”

“Benim kimsen yok...” dedi Merve. Ailem ben iki yaşındayken bir yangında yanarak ölmüşler. Yıldırım çarpması sonucunda evde yangın çıkmış diyorlar. Bir yetimhanede büyüdüm ben...”

Kısa bir sessizlikten sonra Neşe gülümseyerek sordu.

“Hadi... Devam et... Yavuz seni nasıl fark etti? Bize onu nasıl etkilediğini anlat?..”

Merve kocasına baktı. Yalan söylemeyi sevmezdi. Adamın alaycı dudak kıvrıması, tanışma olayını onun da merakla beklediğini gösteriyordu. Kocaman masadaki herkes gözlerini kendisine dikmiş, tanışmalarının nasıl olduğunu öğrenmek için bekliyordu.

“Aslında... Özel bir tanışma değildi. Masasına servis yaparken... nihayet bana baktı ve sonra...” Omuz silkti. “Oldu işte... Onu hep takım elbiseyle gördüğüm için öğretmenlik benzeri bir işi var zannediordum. O gece hava çok kötüydü ve beni eve bırakmayı teklif etti. Suat Bey’in arkadaşı olduğunu bildiğim için... reddetmedim ve... böylece başladı işte!”

“Baştan benden hoşlanmadı.” dedi Yavuz alayla.

“Çünkü kendini beğenmiş gibi duruyordun? Yanında hep güzel kadınlar oluyordu...”

“Belki de seni arıyordum aşkım?..” Uzanıp karısının elini yine tuttu ama bu sefer kolayca bırakmayacak şekilde sıkıca yakalamıştı. Onun bir kuş gibi kaçmaya uğraşması hoşuna

gidiyordu. Şimdi tutsaktı ve çaresizce yutkunduğunu da görmüştü. Ah, bu kız çok tatlıydı!

Merve kendisini zorlayarak gülümsedi. Hiç kimse aralarındaki ince didişmeyi fark etmemişti. Gördükleri şey sadece birbirlerinin gözlerinin içine bakan âşık bir çiftti.

Yemekten sonra önce kahveler içildi. Gece ilerlerken, çaylar da içilirken Yusuf'un karısı Berna da geldi. Kısa bir süreliğine izin almıştı. O gelince herkes ayağa kalktı ve çantalarından ya da ceplerinden bir şeyler çıkardı.

“Nikâha gelemedik ama olsun... biz yine de görevimizi yapalım...” dedi Neşe. Elinde bir kutudan çıkardığı altın bir bilezik tutuyordu. “Adet yerini bulsun. Uzat bakayım kolunu Gelin Hanım.”

Merve hayretle bakarken, bileğine geçirilen altın bileziğin serinliğini hissetti. Yolda gelirken diğer bileziklerini de takmıştı. Ayla Hanım'a ayıp olsun istememişti. Bir anda kolundaki bilezikler çoğaldı... Her biri karı ve koca olarak ikiye tane bilezik takmışlardı.

Merve utangaçça bileğini kaldırdı. “Hiç gerek yoktu...” dedi samimiyetle. Samimiyeti hem sesine hem de gözlerine yansımıştı. “Çok teşekkürler... Sağ olun...” Gözlerinin hafifçe sulanması üzerine Ayla Hanım ona sarıldı.

“Sen artık ailemizdensin... Sen artık benim kızımsın... İlk gördüğüm andan beri sana kanım ısınmıştı.” Kadıncağızın davranışları gibi sesi de sıcacıktı ve biraz titriyordu.

“Geldiğinden beri senden bahsediyor.” dedi Ayten neşeyle. Onun da sulanmış gözleri, sesinin titremesine sebep olmuştu. “Sana bayılmış. Biz de öyle. Çok haklıymış. Ailemize yeniden hoş geldin Merve!”

Gece geç saatlerde, herkes kendi evine gidince, Merve kalan son dağınıklıkların toparlanmasında kayınvalidesine yardım etti. Mutfakta ikisi de işini bitirdiğinde, kadın kendisine döndü.

“Odanızı hazırlamıştım. Yatın artık. Yarın öğlen seninle alışverişe gidelim. Buranın pazarı İstanbul'dan bile ucuz ve çeşitlidir. Bir sürü giysi alabiliriz sana... Yavuz da almamızı

söyledi zaten. Ayrıca deniz kıyısında da çok güzel dükkânlar var. Tüm gün bizim olur. Ne dersin?”

“Bilmem ki... Yavuz...”

“Boş ver onu... Biz kadın kadına çıkarız. O da başının çaresine baksın.”

Merve güldü. “Peki, olur!” dedi yavaşça. Kaynanasından git gide daha çok hoşlanıyordu.

“Ama sanırım size bir bavul daha lazım olacak...” diye ekledi kadın. Alaycı gülüşü aynı oğlu gibi sevimliydi.

Odalarına çıktığında, Merve’nin ilk baktığı şey kocaman yatak ve olmayan kanepeydi. Bu odada ikisinin ayrı yatmasını sağlayacak bir ikinci şey daha yoktu. Yavuz’un annesi odayı kızı gösterdikten sonra gülümseyerek iyi geceler diledi ve gitti. Merve tek başına odada kalakaldı. Yavuz henüz aşağıdan eşyalarını getiriyordu. Gözleri yeniden kocaman yatağa takıldı.

“Araya yastık koysak... saçma olur mu acaba?” diye kendi kendisine mırıldandı. “Yavuz Bey buna çok güler. Hayatta izin vermez!”

Uflayarak yatağın kıyısına oturdu. Gece çok güzeldi. Adamın ailesini çok sevmiştir ve çok da eğlenmiştir ama... Şimdi zor durumdaydı işte!

Kapı açılınca başını kaldırdı. Kocasını içeriye giriyordu. Tek eliyle rahatça taşıdığı bavulu yatağa getirip üzerine bıraktı. Dönüp odaya göz gezdirdi. Ciddi bakışları kızı döndüğünde, onun somurtan suratıyla karşılaştı. Çatık kaşlarla onun çaresiz yüzünü süzdü. Koca yatakta ikisinin bir arada yatmak zorunda olduğunu kavramış gibi gözüküyordu..

“Eee?” diye hafif bir alayla sordu. “Bu gece kollarımda yatıyorsun galiba?”

“Sen eğlen...” dedi Merve dudaklarını büzerek. Çok sevimli ve çocuksuydu. “İnşallah çok horlarım da seni uyutmam!”

“Benim suçum değildi!..” diye homurdandı Yavuz. “Tamamen senin suçun!”

“Bunu söylemene gerek yok! Benim suçum olduğunu biliyorum ama sen de bu kadar rahat olmasaydın... daha iyi

olurdu.”

“Ne yapabilirim ki? Korkma, yatak yeterince büyük.”

“Püh... Büyükmüş... Sen kendi bedenini minik mi sanıyorsun? Yatağın yarısını kaplayacaksın...”

Genç adam gülümsedi. Bu inatçı küçük kız, gerçekten de çetin cevizdi. “Öbür yarısı sana kalacak ama? Hadi, huzursuzlanma! Bir şey olmayacak! Alt tarafı uyuyacağız...” dedi gülümseyerek. Valizi açıp içinden banyo malzemelerini çıkardı. Bu kızın sık sık kendisini gülümsetmesine inanamıyordu. Çok neşeli bir adam olmadığını biliyordu ama onunla tanıştığından beri surat asmayı bırakmıştı.

“Ben dişlerimi fırçalıyorum... Senin malzemelerini de aldım. Sen de eşyalarımızı yerleştirir misin?” dedi karısına.

“Seninkileri de mi?”

“Elbette... Karım değil misin? İç çamaşırlarımı ellemekten utanmazsın her halde?”

Merve sesini çıkarmadan yerinden kalktı. Gözleri hâlâ odada adamdan ayrı yatmasını sağlayacak bir şey arıyordu. Tek kişilik sandalyelerin hiç de rahat gözüktüğünü söyleyemezdi.

Eşyaları boş dolaba yerleştirirken, banyodan gelen sesleri duyabiliyordu. Adam kapıyı bile kapatmamıştı. Akan suyun sesinden, duş aldığını anladı. Homurdanarak onun çamaşırlarına uzandı. Sadece onlar kalmıştı. Bir atletini tutup açtı. Havaya kaldırıp baktı. Sonra içinden gelen bir dürtüyle güldü. Kendi bedenine tutup büyüklüğünü kontrol etti. Bunun içine iki tane kendisinden sığardı. Aceleyle onu katlayıp diğerleriyle birlikte üst çekmeceye koydu. Kendisinininkiler de alt çekmecedeydi.

Beline sarılı bir havluyla Yavuz içeriye girdiğinde, işi bitmişti. Genç kız saçlarını çözmüş, eski geceliğini giymiş, bekliyordu. Gerdek gecesinde kocasını bekleyen bir gelin gibiydi. Onun bu halini Yavuz da fark edip kaşlarını çatı.

“Bilmeyen biri beni beklediğini sanır?.. Ne bekliyorsun?” diye sordu.

“Seni bekliyorum tabii. Dişlerimi fırçalayacağım...”

“Fırçalasaydın!”

“Sen duş alıyordun!”

“İyi ya! Çıplak olan bendim, sen değilsin. İçeriye girip fırçalasaydın...”

Gözlerini onun yüzünden bedenine indirmemeye gayret eden Merve, yerinden kalktı. Cevap vermemeyi tercih ediyordu. Onunla fazla konuşup tartışma pozisyonuna girmek istemiyordu. Üstelik ilk kez bir erkekle böylesine mahrem bir ortamda yalnız kalmıştı ve bunun huzursuzluğunu hissediyordu. Yanından geçip banyoya girdi. Dişlerini fırçaladıktan sonra yüzünü uzun uzun yıkadı. Banyo yapmak istemiyordu. Saçlarını kurutması sorun olacaktı. Bu saatte saç kurutma makinesini çalıştırmak da doğru olmayacaktı. Islak saçlarla yatmayı ise hiç istemiyordu.

Daha fazla oyalanamayacağını anlayınca yatak odasına geri döndü. Çıkarken banyonun lambasını kapattı. Gözleri kocasına kaydı. “Kirli giysilerimizi şimdilik kirli çamaşır sepetine attım. Sonra ben onları poşetle eve götürür orada yıkarım...” dedi yavaşça.

Yavuz yatağa uzanmış, televizyona bakıyordu. Bir şey demedi. Hafif bir baş işareti yapmıştı. Çok rahattı. Oysa kendi kalbi deli gibi atıyordu. Bu heyecanının sebebini anlayamıyordu. Korku olabilir miydi? Evet, belki biraz korkuyordu ama korkusunun bu çeşit bir heyecan yaratacağını sanmıyordu. Gözleri adamın üzerinde gezindi. Üzeri örtülü olduğu için altında ne var bilmiyordu ama üst tarafına kolsuz beyaz bir atlet giymişti. Sıcak odada fazla giyinmeden yatmıştı. Kaslarla bezenmiş kollarından bakışlarını kaçırırdı. İnşallah altında da pijama gibi bir şeyler vardı?

Yavuz kendisinin ayakta öylece kaldığını fark edince kaşlarını çattı. Televizyonu kumandasıyla kapatıp eliyle işaret etti.

“Gel hadi... Yatak büyük... Nasılsa bir gün birisinin kollarında yatacaktın!” dedi rahat, alaycı bir sesle. Onun huzursuz yüzünü dikkatle inceliyordu.

“Sen eğlenmene devam et... Sende birazcık vicdan olsa beni rahatlatmaya çalışırdın!” Merve öfkeli sesine engel olamıyordu. Hele onun gözleri geceliğinin altından gözüken bacaklarını süzmeye başlayınca iyice rahatsız olmuştu. “Bakma öyle! Sende altıma giyeceğim bir şeyin var mı? Pijama falan...”

diye kızgınca sordu. “Bu gün çarşıdan alacaktım ama sinemaya gidince... vakit olmadı. Daha doğrusu unuttum.”

“Üzgünüm tatlım... Ben pek pijama giymem. Eşyalarımı sen yerleştirdiğine göre olmadığını da görmüş olmalısın. Gel hadi... Söz veriyorum istemediğin bir şey yapmayacağım.”

“Oramı buramı ellemeyeceksin... değil mi?” Sabah söylediği sözler aklına takılmıştı. “Evliyiz diye... göğüslerimi falan... okşamaya kalkmazsın inşallah?” Bunu böyle açıkça sormak istememişti ama başka da çaresi kalmamıştı.

Yavuz’un gözleri eski gecelik bluzunun altından kabarıklığı belli olan diri göğüslerinde gezindi. Üstte üç tane düğmesi vardı ve üçü de sıkı sıkıya kapalıydı.

“Merve...” dedi genç adam sabırsızca. “Yanıma gel ve çok düşünme! İkimizin de planlarının bozulmaması açısından senin aklındaki şeyleri yapmamam gerektiğini biliyorum. Bu evlilik anlaşmamıza uyacağım. Sen de hayal gücünü fazla çalıştırma! Mümkün olduğu kadar senden uzak duracağım. Buna karşılık bir iki küçük dokunuş da seni rahatsız etmesin... Her erkek senin kadar çekici bir kızdan etkilenir. Ben de taş değilim doğrusu...”

“Yani?” Tam istediği cevabı alamamıştı. “Dokunuş derken... nereme dokunacaksın?”

Genç adam omuz silkti. “Ne bileyim? Belki annemin yanında elinden falan tutarım. Belki kolumu omzuna atarım.”

“O kadar mı?”

“Şimdilik o kadar! Bilemiyorum... Gel hadi!”

Yavuz emreden bir tonla konuşmuştu. Kocası üzerindeki çarşafı açtığı anda, altında sadece şort şeklinde beyaz bir iç çamaşırı olduğunu gördü. Kalın ve adaleli bacakları çıplaktı.

Çekinerek yatağa yanaştı. İçine girdiğinde, adamın vücudu sayesinde ısınmış olduğunu fark etti. Ürkek gözlerle onun yüzüne baktı. O da durmuş kendisini izliyordu. Bir an bakiştılar. Merve örtüyü üzerine çekti. Çapkın gözlerin yeniden göğüslerinde gezinmesi, içini ürpertmişti. Daha evvel hiç bir erkek kendisinde böyle şeyler hissettirmemişti. Serkan Hoca bile aklında cinsellik çağrıştırmıyordu. O daha çok flört edilecek birisi gibiydi. Ama

biliyordu ki... Tüm tecrübesizliğine rağmen biliyordu ki Yavuz cinsel yönü çok güçlü bir erkekti. Serkan Hocanın zayıf vücudu yanında onun atletik vücudu her kadının zevkle kucaklamak isteyeceği bir vücuttu. Onunla yana yana olup da cinsellik hissetmeyecek hiçbir bağımsız kadın olamazdı.

Yatağın içinde eski geceliğinin kenarlarını çekiştirirken odanın lambası kapandı. Yatağın hemen yanı başındaki düğmeye dokunup lambayı kapatan Yavuz döndü ve rahat bir tavırla ona uzandı. Bu Merve'nin düşündüğü son şeydi. Şaşırdı. Yavuz kalın kolunu başının altından geçirirken, Merve'nin narin vücudunu da kendi bedenine yasladı.

“Yavuz... Ne yapıyorsun?” diye itiraz etmeye çalışan Merve onun tarafından susturuldu.

“Şişşt! Tamam... Rahatla ve yat... İkimiz de kaskatı yatacağımıza, böyle uyumak daha güvenli... Bak, sadece birbirimize sarılıp uyuyacağız. Sana kollarımda yatacağını söylemiştim. Kasma kendini...” Onun küçük elini tutup rahatça kendi göğsüne dayadı.

“Ben böyle yatamam... Lütfen!”

“Tanrım... Ne inatçı kadınsın? Sorun ne? Çocuk gibi mızıldanma artık!”

“Ben çocuk değilim. Sorun sensin!.. Sen ve şu anormal rahatlığın... Sana sarılarak uyumak aklımdaki son şeydi!”

Yavuz sesini çıkarmadı. Fakat onu bırakmamıştı da! Üstelik çarşafın altından uzanıp genç kızın bir bacağına tuttu ve kendi bacaklarının arasına sıkıştırdı.

“Böyle daha rahat edersin...” dedi otoriterce. “Yoksa belin ağrıyacak. Kasma hadi kendini...”

Merve yutkundu. Başı onun omzunda, kaskatıydı. Kocasının mis gibi teninin kokusu burnundan içeriye giriyordu. Bir eli ister istemez adamın göğsündeydi. Sonra bu pozisyonun çok rahat olduğunu fark etti. Saçlarında adamın nefesi bir an gezinmiş, sonra durmuştu. Kızgın gözlerini kaldırıp gece lambasının ışığında yüzünü görmeye çalıştı. Mavi gözler yumuluydu. Sonra birden açıldı o gözler...

Genç adam hafifçe başını kaldırıp karısını süzdü. Sonra sakince uzandı ve onun ürkek dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. “Uyu hadi!..” diyerek başını yine geriye yasladı. Karısını biraz daha kendisine çekince, Merve de çaresiz teslim oldu. Yavaşça kıpırdanıp vücuduna en uygun pozisyonu buldu. Onun sıcak bedenine yerleşti. Madem yapacağı bir şey yoktu? Üstelik şimdi çok da rahattı. İnce bacağı onun kalın bacaklarına dolanık haldeydi. Onun sert bacağı hissetmek içini ürpertti. Gözlerini yumarken ürkekçe geniş göğsüne sarıldı. Parmak uçlarında geniş göğsündeki kas kıvrımlarını hissetti. Onun da altında kalp atışlarını algılayabiliyordu.

“Rahat mısın şimdi?” diye sordu bir dakika sonra adam... Sesinde ince bir alay vardı. Fakat Merve bu sefer kızmadı. Hakikaten rahattı çünkü... Üstelik göğüsleri ona değiyordu ve bu temas hoşuna gitmişti. Kendi göğsü ile onunki arasında ince bir kumaş parçası olmasına rağmen çıplakmış gibi sıcak tenini hissedebiliyordu.

“Evet...” dedi usulca. “Eğer sadece böyle... yatacaksak?.. Evet, rahatım!”

“Güzel...” diye mırıldandı Yavuz.

“Sen?”

“Hımm. Aslında göğüs uçlarını bile hissediyorum ama... Eğer sadece böyle yatacaksak?.. Ben de rahatım doğrusu... Bu acı işkenceye dayanabilirim sanırım...”

Merve elinde olmadan gülümsedi. Onları hissetmesi normaldi. Adamın yakınlığıyla göğüs uçlarının sertleşmesine anlam veremiyordu. Sirtında gezinen el de içini bir hoş etmişti. İlk kez böyle bir şey hissediyordu. Onun çıplak bacaklarının arasındaki bacağı bile ürpermişti. Bacağı biraz daha kıvrırmaya korkuyordu. Tam tehlikeli sınırdıydı. Dudaklarının kıyısında hissettiği teni de çok güzel kokuyordu. Nefesinin hızlanmasına engel olmaya çalıştı. Birkaç gündür tanıdığı bir yabancıнын kollarında, onun karısı olarak o kadar rahattı ki, kıpırdanıp biraz daha sokuldu. Göğüslerini biraz daha ona bastırdı. Gözlerini yumdu. Burada uyumak korktuğu kadar rahatsız edici değildi. Güzeldi... Sıcaktı... Kendisini güvende hissediyordu...

Bir süre sonra da gerçekten keyifli bir uykuya daldı.

Yavuz ise bir süre uyanık kaldı. Kollarının altındaki sıcacık, ince bedeni hissetmek uykusunu açmıştı. Çok narin, çok tatlıydı. Mis gibi kokarken, onun kadınsılığını hissetmemek çok zordu. Kollarıyla onu biraz daha sardı. Merve hemen kıpırdanıp, yüzünü iyice boynuna gömdü. İnce kolu iyice adama sarıldı. Kollarında yatmayı baştaki kadar yadırgamaması hoşuna gitti. Bu tatlı kıza sarılmış bir halde sabaha kadar durabilirdi.

5. BÖLÜM

Merve sabah uyandığında, dışarıdan serçe sesleri geliyordu. Rahat bir uykuydu. Öyle olmalıydı çünkü kendisini dinlenmiş hissediyordu. Gözlerini açtı ve etrafını seyretti. Büyük bir yatakta yanlamasına yatıyordu. Biraz düşününce gece ne olduğunu hatırladı. Tüm isyanına, inadına rağmen yine de adamın kollarında yatmış olmak, o kadar da korkunç bir şey değildi. Gülümsedi... Güzel uyumuştü. Gece bir ara uyanmış, tuvalete gidip geri gelmişti. Yatağa geri döndüğünde, kocasının uyuyan sert yüzünü seyretmişti. Uyurken o kadar da suratsız durmuyordu. Erkeksi dudakları yumuşamıştı.

Yeniden yatağa girdiğinde, ondan uzak yatacak şekilde yerleşmeye çalışmıştı. Fakat üşümüştü ve ısıya ihtiyacı vardı. Sonunda dayanamayıp bir çocuk gibi ona sokulduğunu hatırlıyordu. Kendi isteğiyle iri bedene yaklaşmıştı. Üstelik uyuyan adam farkında olmadan kendisini iyice sarmış, narin bedeni onun kollarında kaybolmuştu. Çok rahattı. Bu yaptığı doğru değildi ama bu sorunu o an değil... sonra düşünmek niyetiyle yüzünü adamın omzuna gömmüştü.

Esnedikten sonra, yine keyifle gülümsedi. Sabah olunca, yatakta yatış pozisyonu değişmişti. Şimdi ikisi de yanlamasına yatıyordu. Bütün sırtında ve kalçasında adamın bedenini hissediyordu. Ayaklarını onun ayaklarının arasına karıştırmıştı. En çok üşüyen yeri olan ayakları şimdi sıcacıktı.

Karnında bir ağırlık hissedince gözlerini aşağıya indirip baktı. Çarşaf üstlerinden biraz kaymıştı. Fakat hiç üşümüyordu. Zaten içerisi yeterince sıcaktı. Üşümemesinin bir sebebi, kendisine arkadan sarılan kocası da olabilirdi. Sevgililerinden kalma bir alışkanlık olmalıydı. Kendisine sımsıkı sarılmıştı. Genç kızın rahat geceliği de iyice yukarı sıyrılmıştı. Bir el iç çamaşırının hemen

üstünde, dümdüz çıplak göbeğini yumuşakça kavramıştı. Pürüzsüz avucunun ısınıp rahatlıkla hissedebiliyordu.

Ürktü... Elini uzatıp adamın iri elini yavaşça çekmeyi denedi. Bulunduğu yer çok tehlikeliydi. Uykudayken daha ileri gitmiş olabilir miydi? Ama öyle olsa her halde hissederdirdi? Elini yavaşça yakaladı. Tam göbeğinden yukarı çekecekken Yavuz biraz kıpırdandı. Kendiliğinden elini yukarı kaydırıldı. Başı da kıpırdanıp dudakları kızın saçlarına gömüldü. Hâlâ uyuduğu belliydi. Merve tam rahatlayacaktı ki, o iri el yukarı tırmanmaya devam etti. Engel bile olamadan eteğinin altından geceliğinin içine girmeye çalıştı. Bunu beceremeyince de üzerinden devam edip, açık yakasından rahatça içeriye girdi ve bir göğsünü yumuşakça tuttu.

Merve bir an nefes almayı bıraktı. Ne yapacağını bilemedi. Sinir uçları ateşlendi. Bu olamazdı... Gözleri kocaman oldu. Bütün uykusu açıldı. Aceleyle onun elini tutup çekmeye çalıştı. Yavuz sınıksız tuttuğu göğsünü salacak gibi değildi. Merve'nin müdahalesine kadar sakın duran eli, şimdi kızın göğsünü bilinçsizce okşamaya başlamıştı. Parmakları göğüs ucuyla oynamaya başlayınca Merve dondu kaldı.

“Yavuz...” Sesi ne kadar da kısık çıkmıştı böyle?..

“Hımm?...” Daha o da uykuluydu. Sonra...

Genç adam durdu. Birden elini çekip dirseği üzerinde doğruldu. Durumu fark edince de derin bir nefes aldı. Gözü, hâlâ sırtı kendisine dönük yatan karısındaydı.

“Affedersin...” dedi yavaşça. “Üzgünüm...”

Merve sessizce doğrulurken, bluzunu aşağıya çekti. Çıplak bacakları olduğu gibi meydandaydı. O da üzgündü. Daha da fazlası şaşkındı. Okşanmaktan sandığı kadar rahatsız olmamıştı.

“Sorun değil.” dedi yavaşça. “İkimiz de uyuyorduk. İstemeden yaptığını biliyorum...” Saçlarını kıyıya çekip adama çevirdi başını. Sakalı uzamış esmer yüzü sabah bile yakışıklı duruyordu. Dağılmış saçlarına rağmen, çok çekiciydi. “Değil mi?” diye sordu çocukça.

“Kesinlikle... Ben... farkında bile değildim. İçin rahat olsun!” dedi Yavuz donuk bir tonla. Kısıklı koyu mavi gözleri

neredeysye siyah gibi olmuştı.

“Peki! Banyoyu önce ben kullanabilir miyim?” Sesindeki titreme halen devam ediyordu.

“Evet... tabii!”

Merve eşyalarını alıp banyoya girince, Yavuz sıkıntıyla kendisini geriye attı. Tuttuğu nefesi bıraktı. Elinde hâlâ kızın göğsünü hissediyordu. Sertliğini ve ılıkliğini aklından çıkarmaya çalıştı. Bu kadının vücudu öylesine güzeldi ki bunu yapmak çok zordu.

Bir süre sonra Merve dışarıya çıktı. Saçları nemliydi ama banyoda giyinmişti. Beyaz pantolonu ve kırmızı bluzu ile çok güzel olmuştı. Bluzunun düğmelerinden sadece en üstteki açık olmasına rağmen, genç adam onun ne kadar seksi olduğunu düşündü. Fazla bir şey yapmadan seksi gözüken kadınlardandı. Farkında olmadan kendisine nefis bir eş seçmişti.

Genç adam yataktan çıkıp yarı çıplak bir halde banyoya giderken, Merve gözlerini kaçırdı hemen. O gidince aceleyle nemli saçlarını taradı. Biraz hızlı tarayınca kurumuş gibi olmuştı zaten. Dalgınca tıraşına takılmış olan saçlarını topladı. Bir erkekle yatakta ilk gecesini geçirmişti. Güzel bir gece sayılırdı. Korktuğu kadar kötü değildi.

Makyajını yaparken, Yavuz odaya geri girdi. Beline sarılı havlu ile dolaba yöneldi. Aynadan onu seyredebilen Merve, çekmeceleri karıştırdığını ve lazım olanları aldığını gördü. Tam rujunu süreceksen eli havada kalakaldı. Yavuz havlusunu çekip almıştı. Bir kenara koyarken, ince belini ve erkeksi dar kalçalarını da meydanda bırakmıştı. Arkadan bile olsa, ilk kez bir erkek bedenini çıplak gören Merve donup kaldı. Geniş, biçimli bir sırtı ve bir erkek için fazla güzel kalçaları vardı.

Yutkunup gözlerini kaçırdı. Tüylü, erkeksi kalçalar... Rujunu hızlıca sürüp işini bitirmeye çalıştı. Yine de gözünün ucuyla aynadan onun iç çamaşırlarını giydiğini görebiliyordu. Bu yaptığı ayıptı. Onu dikizlemeyi bırakmalıydı. Bırakmalıydı ama... Ne vardı ki? Kocasını değil miydi?

Giyindikten sonra aşağıya birlikte indiler. Ayla Hanım da

uyanmıştı ve kahvaltı masasını hazırlamıştı bile. Annesini öpen Yavuz rahatça sandalyelerden birisine oturdu.

“Günaydın...” Merve de kayınvalidesini yanağından öpmüştü. Ayla Hanım geri çekilip gelinine baktı. Taze bir çiçek gibiydi.

“Ne kadar güzelsin... Yavuz’un seninle evlendiğine inanamıyorum... Ben orada olmasaydım inan ki evlilik cüzdanınızı isterdim. Bu arada beni de nikâha çağırması için onu ikna ettiğini biliyorum. Teşekkür ederim!”

“Gelmenize ben de sevindim. Sizsiz olmazdı...” Kadının elini sevgiyle sıkıp ocağa yöneldi. “Çayları koyayım mı?”

“Ben koyardım. Sen otur, daha misafirsin...”

“Olur mu canım?.. O düdü. Hadi siz de oturun, ben servisi yaparım. Hem alışığım ben. Garson olduğumu unutmayın!”

Kahvaltı sırasında Merve hakikaten hizmeti hep kendi yaptı. Bundan rahatsız olmadığı da belliydi. Yavuz onun bu doğal halini beğeniyordu. Onda ne dün gece ne de bu sabah bir yapmacık hareket yakalayamamıştı. Rolünü çok iyi yapıyordu doğrusu. Üstelik annesinin yanında kendisine bir kere bile kızgın bakış atmamış, öfkeli bir laf söylememişti. Kadını üzmemek için azami gayret gösterdiğini görebiliyordu.

“Bir dilim kızarmış ekmek daha alır mısın?” Merve ilgili bir kadın gibi bu soruyu kendisine sorunca, annesinin gözleri mutluluktan kocaman açılmıştı.

“Evet, tatlım...” diye alaycı bir gülümsemeyle karşılık verdi Yavuz. “Ama böyle giderse beni şişko yapacaksın?..” diye ekledi.

“Kilo almazsın sen... Alırsan da çaresine bakarız. Tereyağı süreyim mi üzerine?”

“Evet...”

“Bırak kızım kendi sürsün, şımartma onu!” diyen Ayla Hanım alaycı bir burun kıvrımayla oğluna baktı.

“Önemli değil... Ona hizmet etmeyi seviyorum... O benim patronum sayılır. Değil mi Yavuz?” Gülümseyen yüzü, aslında çok

sevimliydi.

Genç adam ekmeğini onun narin ellerinden alırken aynı şekilde gülümsedi. “Evet, tatlım... Sen öyle diyorsan?..”

Ayla Hanım hemen atıldı. “O halde Patron Bey... Kredi kartını ver de alışverişe çıkalım. Bugün Merve ile çıkıp bir şeyler alacağız. Çoğunu ben alacağım ama belki de kendisine özel bir şeyler almak ister, bana söyleyemez.”

Yavuz sesini çıkarmadan elini pantolonunun arka cebine attı. Bir kart çekip çıkardı. Kızın önüne bıraktı.

“Bu sende kalsın...” dedi rahat bir tavırla. “Ben kullanmıyorum. İstedğin gibi harcayabilirsin.”

Merve bir karta baktı, bir kocasına... Değerli bir kart olduğu altın sarısı renginden belliydi. Limiti çok yüksek olmalıydı.

“Fazla harcarsam maaşımdan kesmezsin değil mi sevgili patronum?” diye hafif kinayeli bir sesle sordu. Gülümseyen yüzü Ayla Hanım’a bir şey belli etmiyordu ama Yavuz onun ne demek istediğini anlamıştı.

“İstedğin gibi harca! Şifresi kart numarasının son beş hanesi olmalı... Onu da değiştirebilirsin. Eğer batarsak annemden borç alırız.” Çayından bir yudum alıp sıkıntıyla sordu sonra. “Ben ne yapacağım peki? Siz akşama kadar gelmezsiniz... Ben nasıl vakit geçireceğim?..”

“Evde yapılacak tamirler var. Onlarla ilgilen... Listesini telefonun yanına yazıp bırakmıştım. Arkadaşlarını da ziyaret edebilirsin. Kerim seni sorup duruyordu. Kendine yapacak bir şeyler bulursun eminim. Bize karışma da... Gelinimle ben bugün eğleneceğiz. Öğlen yemeğini de dışarıda yeriz.”

“Aldıklarınızı nasıl getireceksiniz?” Alaycı sesi annesini susturdu. “Bildğim kadarıyla ikinizin de ehliyeti yok...”

“Taksi diye bir şey var. Başımızın çaresine bakarız. Sen merak etme.”

Gerçekten de yemekten sonra kaynana ve gelin gecikmeden dışarıya çıktılar. Merve o gün çok eğlendi. Kayınvalidesine iyice ısındı. Kadının sıcaklığı ve ilgisi hoşuna gitti. Bir ailesi olmayan kendisi gibi biri için, bu ilgi çok özeldi.

Üstelik kadının içinden geldiği gibi yaptığını da hissediyordu. Akçay'ın denize paralel uzun bir alışveriş yolu vardı. Sağlı sollu küçük satış kulübeleriyle doluydu. Akla gelebilecek hemen hemen her şey satılıyordu. Yine iç kısımlarda da çok kaliteli mağazalar vardı.

Ayla Hanım hiç yorulmadan, ona eşlik etti. Alışverişlerin çoğunu kendisi ödedi. Merve kartını pek kullanamadı. O da kadıncağıza bir iki giysi ile kendisine iç çamaşırı aldı. Sonunda gezilecek mağaza kalmayınca, pazar yerine gittiler. Büyük bir pazardı. Elleri kolları dolu olduğu için, eşyaları bir taksi durağına emanet bıraktılar. Taksicilerin kadını tanıdığı belliydi. Hemen hürmetle ayağa kalkıp eşyaları güzelce bir kıyıya koymuşlardı.

Ayla Hanım gördüğü her tanıdığına gelinini tanıstırıyordu. Bunu da gurur duyarak yaptığı belliydi. Herkesi de tanıdığı düşünülürse, Merve gün boyu onlarca insanla el sıkışmak zorunda kaldı. Kimisi kadındı kimisi de erkekti. Yine de herkesin kendisini beğeni ile süzmeleri hoşuna gitmişti. Kendisini iyi hissetti. En azından birçok genç erkek Yavuz'un baktığından daha ilgili bakıyorlardı. Onun kafeteryaya getirdiği güzel kadınlar kadar olmasa da kendisinin de alımlı olduğunu biliyordu. En azından bu gün öyle hissediyordu.

Akşam eve döndüklerinde yorgunluktan ölmüşlerdi ama keyifleri yerindeydi. Kıkırdayarak içeriye girdiklerinde, Yavuz elinde gazetesi, salonda çay içiyordu. Bekâr yaşamaya alışık bir adam gibi kendi çayını kendisi yapmıştı. Onların gülüşmelerini duyduğunda başını gazetesinden kaldırdı ve ikisinin keyifli halini süzdü.

Bu iyi değildi. İki kadının bu kadar iyi anlaşmaları iyi değildi.

Taksicinin de yardımıyla getirdiklerini bir kenara bırakan kadınlar doğruca adamın yanına gittiler. Ayla Hanım kendisini bir koltuğa atarken, Merve de kocasını yanına bıraktı kendisini.

“Ay...” dedi yorgunca. “Çok yorulduk vallahi!”

Onun parlayan gözlerine bakan adam hafifçe homurdandı. “Anneme uymasan iyi edersin. O çılgının tekidir. Seni de kendisine benzetmesin?”

“Aşkol Yavuz!..” Ayla Hanım küskünce suratını büzdü.

Merve hemen kayınvalidesini korudu. “İlgisi yok... Annen sayesinde çok eğlendim. Bir sürü de şey aldık... Sana da bir şeyler aldık tabii. Ama şimdi kalkacak halim yok... Bacaklarım ağrıyor. Hele baldırlarım çok kötü... Birazdan aldıklarımı gösteririm...”

Yavuz kısıklı gözlerle onu süzüyordu.

Sonra yavaşça uzanıp kızın ayaklarını tuttu. Kendi bacakları üzerine koyup iri elleriyle minik ayaklarını ve ince bacaklarını ovmaya başladı. Hafif kaykılmak zorunda kalan Merve utanarak kaynanasına baktı ama kadın keyifli bir gülümsemeyle ikisini seyrediyordu.

Pantolon kumaşının içine giren eli baldırlarını ovarken, genç kız ister istemez gözlerini yumdu. Ne güzel ovuyordu bu adam? Çıplak teninde yumuşacık gezinen parmakları ve pürüzsüz avuçları, içini ürpertti. İtiraf edemiyordu ama sabah göğsünü okşaması da hoşuna gitmişti. Kendi bedeninin ona verdiği tepkiden utanıyordu. Yutkunarak hemen ayaklarını çekti ve aşağıya indirdi.

“Peki, tamam. Bu kadar yeter. Mayışıp hiç kalkamayacağım şimdi...” dedi hislerini gizlemeye çalışarak. Yerinden doğrulup adamın şaşkın bakışları altında yanağına bir öpücük kondurdu. “Teşekkürler!” dedi sevimli bir şekilde. Sonra onu elinden tutup çekti. “Hadi gel yardım et... Senin güçlü kaslarına ihtiyacımız var. Bunları odaya çıkarmamız lazım. Sana da harika bir kazak aldım. Hem de çok ucuz...”

Ayağa kalkan Yavuz annesine baktı. Kadının memnuniyeti gözlerinden belliydi. Onun sırtması hoşuna gitmese de sesini çıkarmadan Merve’nin arkasından gitti. Alınan poşetleri görünce şaşırdı doğrusu. Bir kaçını Merve kendisi alıp, gerisini kocasına bırakmıştı. “Şu poşetler hariç hepsi de bizim. Onlar annenin... Sonra onları da çıkarırsın.”

Odalarına çıktıklarında Yavuz alayla kaşlarını kaldırdı. “Akçay’da alınmadık pek bir şey bırakmamışsın?..”

“Kızma! Çoğunu annen aldı. Ben de ona bir iki şey aldım. Ama bu gece seninle çıkalım da ona asıl hediyesini alalım. Yaş günü için... Ona yaş günü hediyesi aldın mı? Ben bir tane buldum.

Çok harika bir hediye... El çantası ve ayakkabı... Aynı renk ve model... Ona da çok yakışır! Tabii sen daha pahalı bir hediye almak istersen, bilmem!”

“Ben almıştım zaten...” diye mırıldandı adam. “İzmir’de seninle yüzük baktığımız yerde bir de altın bir saat görmüştüm. Geçen hafta saati düşüp kırılmış. Ben de ertesi gün gidip ona saati aldım. İç tarafına da ikimizin adını yazdırdım.”

Merve bir an durdu. Sonra gülümsedi.

“Bu çok tatlı... Fakat boşanınca... sorun olmayacak mı?”

Yavuz omuz silkip çantaları kurcalamaya başladı. “İsterse sildirir...” Gözü çantalardan birinde gözükken renkli şeye takıldı. “Bu ne?” dedi sakince.

Merve de umursamazca cevapladı. “Pijama aldım... Geceliğim üzerimden sıyrılıyor... Eskimişti zaten. Daha rahat olur dedim...”

Adam onu süzdü. Alaycı bakışları, Merve’nin içine işliyordu. “Yani ellerimden kurtulmak istedin?..”

“O da var tabii. Ellerin rahat durmuyor. Senin için de daha rahat olmaz mı?”

Genç adam havaya kaldırıp pijamaya baktı. Çiçekli parlak parlak pijama tam bir genç kız işiydi. Sonra kıyıya bırakıp döndü. “İyi... Güle güle giy... Ben gidip mangalı hazırlayayım. Size mangalda pırzola ve tavuk pişireceğim. Önceden terbiye ettim bile. Sizin geç gelip yemekle uğraşamayacağınız belliydi. Ayrıca istersen anneme o beğendiğin ayakkabı ve çantayı yine de alabilirsin. Bu gece olmaz ama, sabah bir bahane bulup dışarıya çıkarız. Burada pazarları bile her yer açıktır.”

“Gerçekten alır mısınız? Harika... Tamam, olur. Yarın gidip onu alalım. Öyle güzeldi ki... O da çok beğendi zaten.” O kapıya doğru yönelince arkasından sordu. “Sana aldıklarımı bakmayacak mısın?”

“Gece yatarken bakayım. Sen ancak toparlarsın bunları...” Kapıyı arkasından çekince Merve öfkeyle homurdandı.

“Ruhsuz...”

Bahçede yapılan mangal partisi, hava ılık olduğu için çok güzeldi. Ahşap masanın çevresinde Merve ile kaynanası keyifle sohbet ediyorlardı. Etleri sıcak sıcak servis eden Yavuz, onların sohbetlerine karışmıyordu ama konuşmalarına kulak misafiri oluyordu. İkisi de çok rahat ve samimiydi. Kendi çocukluğundan üniversite yıllarına kadar annesi her şeyi bir çırpıda anlatıvermişti. Merve de yurttan geçen günlerinden bahsederken gülümsüyordu ama acı günler de yaşadığı belliydi. Ailesinin ölümünden sonra çok şiddetli şimşek çakmalarından korktuğunu da böylece öğrenmiş oldu.

“Gök gürültüsü ve şimşekten korktuğunu bilmiyordum?” diye mırıldandı. “Seninle tanıştığımız gün de hava çok kötüydü. Sürekli şimşek çakıyordu?”

“Kalabalıktayken çok korkmuyorum. Kendimi işe verince fazla etkilenmiyorum. Fakat evde tek isem ürküyorum doğrusu... Öyle çocuk gibi bir korku değil de...” Utançla hem kocasına hem de kayınvalidesine gülümsedi. “Kolay uyuyamam. Sesler uzaklaşınca kadar beklerim. Ne yapayım? Ürküyorum işte!” Konuyu değiştirmek için tabağını uzattı. “Bir kanat daha alabilir miyim? Çok güzel olmuş...”

Yemekten sonra masanın toplanmasına yardım ederken iki kadın da sessizdi. Her şey toplanıp tabaklar bulaşık makinesine konurken, Merve kadını içeriye yolladı. “Hadi, siz gidin dinlenin... Ben kahveyi yaparım. Yerini öğrendim. Çayı da demlerim. Birazdan oradayım.”

“Merve...” Kaynanası bir şey diyecekmiş de söyleyemiyormuş gibiydi...

“Efendim?”

“Kızım... Sana garip gelmezse eğer?” Durakladı. Kendisini merakla süzen gelininin güzel yüzünü süzdü. Elini uzatıp düz, gür saçlarını yüzünden kıyıya çekti. “Eğer sen de uygun görürsen?... Bana ‘Anne!’ diyebilirsin. İnan bana çok hoşuma gider!”

Merve donup kaldı. Bu alımlı kadının sözlerinde ciddi olduğu belliydi. Dudakları sevinçle kıvrıldı. Güzel yeşil gözleri doldu. “Gerçekten mi?” diye sordu yavaşıca.

“Evet... Sizli bizli konuşmayalım artık... Bana anne dersen, mutlu olurum. Açık söyleyeyim ki... seni gerçekten sevdim. Çok tatlı ve sıcaksın. Rahatsın, kendini sevdireyorsun. Dün gece herkes sana hayran oldu. Zaten ben seni anlata anlata bitirememiştim. Yavuz da değişmiş. O suratsız oğlum artık gülümsüyor. Buna inanamıyorum ama seninle konuşurken sürekli gülümsüyor. Seni ne kadar sevdiği belli... Ben de aptal gibi onu başka kızlarla evlendirmeye uğraşıyordum...”

“Kendinize kızmayın...”

“Kızıyorum doğrusu... Bilmem ki kendimi nasıl affettireceğim?... Aslında o da hatalı! Bana senden hiç bahsetmedi!”

Merve sesini çıkarmadı. Ne diyebilirdi ki? Adamla tanıştıktan yarım saat sonra evlenmeye karar verdiklerini nasıl söylerdi?

“Hadi... anne!...” dedi çocuksu bir sevimlilikle. “Sen gidip biraz dinlen... Ben geri kalan her şeyi yaparım.”

Kadıncağz yüzünde büyük bir mutlulukla oturma odasına girdiğinde, Yavuz onun yüzündeki ifadeyi fark etmişti. Meraklı gözlerle annesini süzdü ama o kendisine ters ters bakınca daha da şaşırdı. Ne yapmıştı ki şimdi? Bu kadınları anlamanın ne kadar zor olduğunu düşündü. Bu yaşa gelmişti hâlâ anlayamıyordu.

Yatak odalarına çekildiklerinde genç adam hemen üzerindeki ince kazağını çıkardı. Yan gözle karısına baktı. “Ben duş alıyorum.” dedi. “Mangal kokuyorum.”

Merve başını salladı ama bir şey demedi. Düşünü alıp odaya geri döndüğünde karısının çoktan yeni pijamasını giydiğini gördü. Parlak, ipek görünümlü ve çok canlı bir pijamaydı. İşin doğrusu Merve’ye de çok yakışmıştı. Uzun saçları omuzlarından dökülürken, saf bir kız çocuğu gibiydi. Üst tarafı komple düğmeliydi. Tek renk alt tarafı ise kırmızıydı. Eski geceliğine göre biraz daha kapalıydı. Ne var ki vücudunun güzelliğini hiç gizleyememişti.

Onun bakışlarından rahatsız olan Merve, sıkıntıyla mırıldandı. “Beğenmedin mi?” Onun beğenmesinin niye kendisini bu kadar ilgilendirdiğini anlayamıyordu ama beğenmesini

istiyordu. Onun gözünde basit garson kız olarak kalmak istemiyordu. Düşüncelerine değer verdiği birkaç erkekten birisiydi. Garipsedi. Uzun zamandır Serken Hoca'yı düşünmediğini fark etti. O çok beğendiği genç adam, Yavuz'un varlığı ortaya çıkınca biraz beyinde silikleşmişti.

Beline sardığı havluyla öylece duran Yavuz, ellerini beline dayamıştı. Merve onun seksi vücuduna bakarken, göğüs uçlarında bir kıpırdanma hissetti ve iyice şaşırdı. Bu geniş erkek bedenine her bakışında, kadın olduğunu hissediyordu ve vücudu bunu açıkça kendisine bildiriyordu.

"Güzel..." dedi Yavuz öylesine. Merve de biraz üzüldü. Sesindeki yalınlık canını sıkıyordu. Tam sıkıntıyla dudaklarını büzecekti ki kocası devam etti. "Ama şimdi daha seksi olmuşsun... O eski geceliğin hiç değilse bacaklarının dışında kalan yerleri biraz gizliyordu. Boldu... Şu an göğüslerini daha rahat görebiliyorum. Sen içine neden sutyen giymiyorsun?.."

Merve kızardı. Olacağı buydu işte! Sertleşmiş göğüs uçlarını fark etmişti. Bu iyi değildi. Ellerini kaldırıp kabarıklığı belli olan göğüs uçlarını kapatmaya çalıştı. Göğüslerinin ikisi de kırmızı çiçek yapraklarına denk gelmişti ve incecik parlak kumaş onları gizleyemiyordu. "Yatarken... rahat etmiyorum! Dikkat etmeyeceğini düşünmüştüm. Çok mu belli?" dedi çocuksu bir saflıkla. Bir erkeğin hayal gücünün röntgen cihazı gibi çalıştığını ne bilsindi!?

"Okşamamak için kendimi zor tutuyorum." diye mırıldandı adam. Bakışlarını onlara dikmişti. Şaka yapar gibi bir hali yoktu.

"Yavuz! Lütfen..." Şimdi de karnının alt tarafında, kasıklarında bir sızı başlamıştı. Ne oluyordu böyle? O kendisine böyle baktıkça, alışıksız olmayan ince bedeni kendisine mesajlar yollamaya başlamıştı.

"Ne yapayım?.. Yalan mı söyleyeyim?" diye itiraz etti adam. "Güzel göğüslerin var!"

Merve yutkundu. Kendi vücudu hakkında bu kadar rahat konuşması onu utandırmıştı. "Peki, tamam... İçime sutyen giyerim." dedi aceleyle.

Yavuz gülümsedi. Onun rahatsızlığı hoşuna gitmişti. “Boş ver.” dedi yavaşça. “Sevmiyorsan giyme! Bu halini de beğendim.”

Yanından geçip çekmeceye gitti. Kendisine iç çamaşırı alıp onun şaşkın bakışları altında yine havlusunu çıkarıp kenara attı. Merve hemen başını çevirip banyoya yürüdü. Onun giyinmesini izleyecek değildi. Bu erkeklerin cinsellik konusunda bu kadar rahat olmalarını anlayamıyordu.

Dışlerini fırçalayıp geri döndüğünde onun çıplak bedenini aklından çıkarmayı başarmıştı. Vücudu da yine normal haline dönmüştü. Rahatlamıştı. Makyaj masasının karşısına gidip saçlarını uzun uzun taradı. Aynadan adamı görebiliyordu. Yatağa girmişti ve ilgiyle televizyondaki bir tartışma programını izliyordu. Kendisine hiç bakmadan tüm dikkatini oraya vermişti. Saçlarını taramayı bitiren Merve daha fazla oyalanamayacağını anlayınca, tarağını bırakıp kalktı. Yatağın kendi tarafına yanaşıp içine girdi. Başını yastığa koyup aynı onun gibi sırt üstü uzandı. İnce örtüyü göğsüne kadar çektikten sonra ellerini dışarıda karnı üzerinde kavuşturdu.

Bor madeni üzerine yapılan tartışma oldukça hararetle geçiyordu. Ne olduğunu tam anlamadan bir süre izledi. Adamları tanıımıyordu ama bor madenin Türkiye’de büyük miktarlarda olduğunu biliyordu. Konuşulanlardan anladığı kadarıyla dünya rezervinin yüzde seksen kadarı kendi ülkesindeydi. Geleceğin petrolü olarak gösteriliyordu.

Derin bir nefes alıp kocasına yan gözle baktı.

“Annen bugün benden bir şey istedi...” dedi usulca.

Yavuz ilgisizce bir an ona bakıp yeniden televizyona döndü. “Neymiş o?” diye mırıldandı.

“Ona ‘Anne’ diyebileceğimi söyledi. Hoşuna gidermiş!”

Adam kumandanın düğmesine basıp televizyonu kapattı ve dönüp kendisini süzdü. “Boş ver! Öyle bir şey demene gerek yok.” diye konuştu sonra.

“Ne kadar acımasısın? Ben söylemek istiyorum. Ona anne diyeceğim. İki ay sonra ayrılacak bile...” Hafif bir öfke ve inatla karşı koymuştu.

Yavuz’un çatılı kaşları yumuşadı birden. Gülümseyerek

yatakta yan döndü ve karısının yüzüne yayılan saçları nazikçe, okşarcasına kıyıya çekti. Koyu mavi gözleri, kızın güzelliğini emiyordu sanki.

“Acımasız değilim. Sadece istemiyorsan diye?..”

“İstiyorum!” diye onun sözünü kesti Merve. “O iyi bir kadın...”

“Biliyorum. Annem iyidir. Madem istiyorsun, anne de o zaman! Bana niye soruyorsun ki?”

“Sormuyorum” dedi Merve biraz küs bir tavırla. “Dediğim zaman şaşırp kızma diye...”

İri gözler inatla ama garip bir şekilde Yavuz’a bakıyordu. Genç adamın parmakları hâlâ yüzündeydi çünkü. O tüy gibi dokunuşlar kızı ürpertmişti. Parmakları dudaklarına kayınca, irkildi.

“Yavuz?”

“Efendim?”

“Yapma!..” Parmaklar çenesine, oradan da incecik boynuna kayınca elini tuttu. “Bundan hoşlanmıyorum. Lütfen yapma!..”

“Hoşlanmanı sağlarsam?..” İnatçı eli rahatça örtünün altına girmişti.

“Yapmayacağına söz vermiştin? Bana dokunmayacaktın?” İri gözleri kızgınlıkla bakıyordu.

“Sana dokunmamdan niye bu kadar korkuyorsun? Tavrın bana mı yoksa genel olarak tüm erkeklere mi?”

“Şu anda sana!”

“Öyle mi? Peki, söylesene?.. Dokunuşlarımdan mı tiksiniyorsun?”

“Ha... hayır ama...” Kekelemesine engel olamamıştı. Onun dokunuşlarından tiksindiği söylenemezdi. Daha çok dokunuşlarının kendisi üzerinde yarattığı garip etkiyi sevmiyordu.

“Beni itici mi buluyorsun?”

“Olmadığını... biliyorsun. Çok yakışıklısın... Çekicisin...”

Dudaklarını sıkarak itiraf etmişti bunu...

“Öyleyse... Arada bir sana dokunsam? Belki küçük bir iki öpücük? İleriye gitmeden?..” Eli usulca pijaması üzerinden göğüslerinden birisini kavrayınca Merve’nin nefesi tutuldu. Diri göğsü yumuşakça avuçlanmıştı.

“Yavuz?.. Ne olursun!?”

Çırpınıp elini göğsünden çekti. Öfkeyle ona baktı.

“Daha tanışalı bir hafta oldu. Beni öpmene ses çıkarmıyorum ama! Bu yaptığın... hiç doğru değil. Sözde birbirimizi az görecektik. Fakat şu halimize bak? Birlikte yatıyoruz! Üstelik beni okşayıp duruyorsun. Hani aramızda bir şey olmayacaktı?”

“Doğrusu... çekiciliğini göz ardı ettiğimi... söyleyebilirim. Bu bir hata!”

Genç adam yeniden sırt üstü uzanıp tavana baktı. İki de bir süre tavanı seyrettiler. Merve ona bakmamaya çalışıyordu ama sonunda dayanamadı. Gözünün ucuyla karanlıkta kalan yüzüne baktı. Gözleri açıldı. Uyumadığını anladı. Bakışlarını kaçırdı hemen. “İyi geceler...” diye mırıldanıp sırtını ona döndü. Örtüsüne sımsıkı sarılıp ona değmemeye çalıştı. Bu adam kendisine dokunduğu zaman bütün sinir uçları sinyaller gönderip bedeni bağırmaya başlıyordu.

“İyi geceler!” diye karşılık verdi Yavuz. O da gözlerini yumdu. Bir an önce uyumak en iyisiydi. Bir kolunu başının altına atarak kıza değmemeye çalıştı.

Sabah olduğunda, dışarıda yine yağmur başlamıştı. Cama vuran tanelerden anladı Merve. Keyifle kıpırdandı. Yastığı çok rahattı. Başını hafifçe oynatarak uyku mahmurluğunun tadını çıkardı. Sonra başının altındakinin yastık olmadığını fark etti. Gözlerini istemeden açtı...

İşte yine olmuştu! Korktuğu başına gelmişti.

Kocaman yatakta sanki yer yokmuş gibi, dönüp kocasına sımsıkı sarılmıştı. Neredeyse üzerinde yatıyordu. Bacağı bile adamın bacaklarına dolanmıştı. Yüzü boynuna gömülmüştü. Bir eli de adamın sakalı uzamış yüzündeydi. Adamın yüzünü o kadar

şefkatle avuçlamıştı ki utanıp hemen elini geri çekti.

“Günaydın...” diye mırıldanan kocasının sesi, hemen kulağının dibinde yankılanınca, ürktü. Başını kaldırdı ama vücudu hâlâ adamın üzerindeydi. Üstelik onun bir eli de kalçasının üzerinde öylece duruyordu.

“Uyanık mıydın?” diye sordu çocukça.

“Hı hı... Hem de yarım saattir.” Gülümseyen yüzünü bu kadar yakından görmek, Merve’nin içini bir hoş etti. Adamın yakışıklılığı inkâr edilemezdi.

“O kadar süre... ne yaptın? Yatak keyfi mi?”

Adam onun beklemediği bir cevap verdi. “Hayır! Seni seyrettim...”

“Be... beni mi? Neden?”

“Çok güzel uyuyordun. Bebek gibiydin...”

Merve gülümsedi. “Horlamadım mı?”

“Hayır!”

“Sana sarılmışım yine?..”

“Evet... Git gide benimle yatmaya alışıyorsun. Başka zaman olsa kollarımdan kaçır giderdin.”

Merve başını yeniden onun omuzlarına yasladı. Bunu yapmak güzeldi. Çok rahattı. Sıcacıktı. Kıpırdanarak biraz daha sarıldı ona... “Daha uyanamadım. Ondan...” diye mırıldanarak kendisini savundu. Hafifçe esnedi. Sonra kıkırdadı. “...Ama çok rahatsin. Yaptığım ayıp mı?”

Yavuz önce cevap vermedi. Parmakları karısının belinde geziniyordu. Bazen kalçalarının kıvrımlarına kadar gelip yeniden yukarıya çıkıyordu. “Sanmam... Kocana sarılıyorsun...” diye mırıldandı.

“Hı hı... Bir de ellerine sahip çıksan?” Ama okşaması da güzeldi. Ovar gibi, hafif hafif parmaklarını gezdiriyordu. Tüyleri ürpermişti.

Sessizce beş dakika kadar öylece yattılar. Yağmurun sesi artmıştı. Ninni gibiydi. Merve bulunduğu durumdan çok da şikâyetçi değildi. Adamın eli sanki sihirli gibiydi. Belini ve sırtını

okşadıkça, hiç kalkası gelmiyordu.

“Kalkmayalım mı? Annen uyanmıştır...” dedi mayışmış bir sesle. “Onun hediyesi için dışarıya nasıl çıkacağız? Bir bahane bulmamız lazım...”

“Gezmeye çıkıyoruz deriz.”

Saçlarında gezinen parmaklar yeniden beline inmişti. Merve isteksizce doğrulup onun kollarından sıyrıldı. “Bu kadar samimiyet yeter Yavuz Bey... Hiç düşünmediğim şeyler yaptırdın bana...” dedi hafif gülümseyerek. “Sana kızmalıyım ama?.. Beraber yatmaya benim yüzümden mecbur olduğumuz için... şimdilik görmezden geliyorum. Beni rahat bir kız sanma?”

“Sanmam...” Gözleri ayağa kalkan kızın güzel kalçalarındaydı. Merve bu bakışları fark edince yalandan kaşlarını çattı. Parmağını sallarken bir elini arkasına götürdü.

“Gözlerinde röntgen cihazı var gibi hissediyorum. Sen bana böyle baktıkça sanki çıplakmış gibi oluyorum... Bakma öyle!”

Yavuz da ayaklarını yataktan indirip uzun boyuyla kızın karşısında ayağa kalktı. “Meraklanma... Bana fazla dayanmak zorunda kalmayacaksın. Bu gece nasılsa eve dönüyoruz. Ondan sonra herkes kendi odasına... kendi yatağına... ve kendi hayatına...” dedi sakın bir sesle.

“Kız arkadaşlarına...” diye ekledi genç kız. Hafif alaycı bir bakışla kocasına bakmıştı.

“Serkan Hoca’sına...” O daha da alaycı bir sesle karşılık vermişti.

“Sana söyledim! Onunla aramızda hiçbir şey yok! Eminim o benim için hiçbir şey hissetmiyordur. Fakat sen kız arkadaşlarının sayısını biliyor musun acaba?”

Yavuz omuz silkti. Kaşları çatılmıştı. “Ben bekâr bir erkektim. İnzivaya mı çekilecektim?”

“Ama şimdi evlisin...” Merakla ellerini beline dayadı. Meydan okuyan bir tavırla sordu. “Şimdi onlara ne diyeceksin? Bekâr olduğunu mu?”

“Evliliğimizi saklamayı düşünen sensin... Benim öyle bir

düşüncem yok. Kimseye de yalan söyleyemem.”

“Çıktığın kızlara evli olduğunu söyleyeceksin yani?”

Adam omuz silkti. “Sorarlarsa söylerim... Zaten eni boyu kısa bir süre değil mi? Çapkınlık için nikâh yüzüğünü çıkaracak tiplerden değilim. Ama istersen sen çıkarabilirsin?”

Merve gözlerini onun geniş omuzlarından ayırıp döndü. “Ben de çıkarmayacağım. Alyans gibi olmadığı için kimse anlamaz...” dedi. Banyoya yönelmişti. Yüzüğünü seviyordu. Onu çıkarmak istemiyordu.

Duşunu alıp çıktığında, kocasının tembelce yine yatağa uzanmış olduğunu ve televizyonda sabah haberlerini izlediğini gördü. Sıkıca sarındığı havlusunun yeterince kapalı olduğunu umarak dolaba yürüdü. Elinde pijamaları vardı. Onları güzelce katlayıp kıyıya koydu. Adamın arkasından çıplak bacaklarını seyrettiğini hissedebiliyordu. Kendisi de dün onu seyrettiği için o kadar sapıkça gelmedi. Fakat onun kadar cesur olamazdı. Havlusunu çözüp çıplak bedenini onun gözleri önüne bırakamazdı.

“Bu hafta sonu doğuya yoğun kar yağışı bekleniyormuş...” diye mırıldandı Yavuz. Merve merakla dönüp bir televizyona ve hava durumu sunan kadına, bir de yatakta uzanmış, açıkça kendisini seyreden adama baktı.

“Seninle ilgisi var mı?”

“Perşembe günü Kars’ta olmam lazım. Üyesi olduğum bir dernek orada bir toplantı düzenlemiş. Kayak merkezinde... Hem tatil, hem toplantı...”

“Öyle mi? Ne güzel!”

“Sen de gelmek ister misin? Toplantı eşli...”

Merve ellerini beline dayadı. İncecik bedeni havlunun içindeyken bile çok alımlıydı. Yavuz onun ıslak saçlarını, güzel yüzünü süzdü. Bu kız ne giyerse giysin kendisine yakışıyordu. Fakat onu çıplak olarak kollarının arasında görmek için içinde baş gösteren dayanılmaz isteği köreltmesi lazımdı. Hem de inanılmaz bir hızla! Daha evvel hiç bir kadın bu kadar korkunç bir şiddetle ilgisini çekmemişti.

“Karı olarak mı?” diye sordu Merve biraz hayretle.

“Elbette! Uçakla gideriz. Üç gece kalıp döneriz!”

“Üç gece daha koynunda mı yatacağım?” İsyankâr bakışları hafif bir alayla doluydu.

“Şöyle düşün... Aslında ben senin ahtapot gibi sarılan bedeninde yatacağım?”

Merve kızardı. Utandığı için burnunu dikletti ve hemen reddetti. “Sağ ol... İstemem... Sen tek git! Belki de yanına başka bir kadın bulursun.”

Yavuz omuz silkip yataktan kalktı. Banyoya yöneldi. Onun arkasından bakan Merve gitmeyi reddettiği için biraz pişmandı aslında. Kars’a hiç gitmemişti. Gitmeyi isterdi. Diğer yandan kocası olan bu çekici adamın yatağında yatmanın tehlikeli olacağını artık hissediyordu. Tehlike ondan yana değil... kendisi tarafından geliyordu. Bu sabah onun kollarındayken, hiç de yeni tanıştığı yabancı bir adamın kollarında yatan ürkek bir kız gibi değildi. O güçlü kollarda yatmak hoşuna gitmişti. Sahiplenildiğini hissetmişti. Midesinde başlayan burulma ile kendisini kadını bulmuştu.

Reddettiği için kendisini suçlamamaya çalışarak giyindi. Banyoya geri döndü. Boydan boya buzlu camla ayrılmış duş bölümünde, onun çıplak bedeni hayal meyal seçiliyordu.

“Saçımı... kurutabilir miyim?” diye çekinerek sordu.

“Keyfine bak... Ben utanmam!” diye cevapladı adam.

Saç kurutma makinesini fişe taktı. Saçlarını kuruturken, hâlâ buzlu camdan gözüken silüete bakmamaya çalışıyordu. Elini uzatıp aynanın üzerinde oluşan hafif buharı sildi. Sonra daha mantıklı gelen şeyi yaptı. Saç kurutma makinesinin havasını aynaya tuttu. Bu daha iyi olmuştu.

Su kesilince irkildi. Daha işi bitmemişti ki? Saçını kurutamamıştı. Ne çabuk duş almıştı bu adam? Dehşetle yutkundu. İnşallah yanında bir havlu vardı?

Belli ki yoktu. Yavuz banyodan çırılçıplak çıkıp yanına kadar geldi. Banyo aynası çok büyük ve genişti. Adamın ıslak atletik bedeni olduğu gibi gözüküyordu. Bir an hayretle bakan Merve, utançla gözlerini kaçırdı hemen. Onun çıplak vücudunu

gördüğüne inanamıyordu. Görmemesi mümkün değildi. Hayatında ilk kez bir erkeği tamamen çıplak görmüştü. İşte şimdi seksi kocası hemen arkasında duruyordu. Geniş omuzlarından, koyu saçlarından sular süzülüyordu. Aynadan onu kızgınlıkla ve dehşetle süzen Merve, alaycı bakışlarla karşılaşınca homurdandı.

“Bunu niye yapıyorsun?” diye sordu kızgınca. “Beni utandırmak için mi? Yoksa kaslarını göstermek için mi?”

Yavuz umursamazca onun yanındaki raftan bir havlu alıp önce saçlarını kurulamaya başladı. “Daha evvel hiç çıtırçıplak bir erkek vücudu görmedin mi?” diye sordu.

“Elbette hayır! Sen beni ne sanıyorsun?”

“Peki, şimdi ilk kez görünce ne hissettin? Korkunç mu?”

“Fazla bir şey görmedim...” diye yalan attı. Adamın bedeninin hayalini gözlerinin önünden nasıl uzaklaştıracaktı?

Yavuz gülümsedi. Aynadan onun gülümseyen yüzünü gören Merve, içinden iyice sinirlendi. Bu sersem adam kendisini başka kızlarla aynı kefeye koyamazdı. Hayatı boyunca erkekleri veya vücutlarını merak etmiş değildi. Bunlarla uğraşamayacak kadar sert ve prensipli bir hayatı vardı. Bir de şimdiki halini düşündü. Hemen arkasında çıtırçıplak, üstelik roma tanrıları kadar gösterişli bir erkek vardı ve Merve bundan hiç rahatsız değildi. Kendisindeki bu değişim bu kadar kısa sürede nasıl olmuştu?

Omuzlarından tutulunca ürperdi. Adam onu çevirip alayla kaşlarını kaldırdı. Gülümseyerek ısrar etti. “Korkunç mu, değil mi?”

“Lütfen!”

“Cevap ver! Ben senin vücudun hakkında yorum yapıyorum. Sen de yapabilirsin! Hadi, bak bana ve ne gördüğünü söyle!”

Merve yutkundu. “Ya...yapamam!” Öfkesi utancına yenilmişti. Merakına da...

“Korkak?”

“Ben sen gibi değilim!” diye cılız bir sesle savundu kendisini genç kız. “Korkak veya sandığın kadar saf değilim. Ne

göreceğimi biliyorum. Sadece bakmak istemiyorum...”

“Bana dokunmak istemez misin?”

Merve’nin gözleri irileşti. “Hayır!” dedi dehşetle.

“Sen gerçekten korkuyorsun?” dedi adam alayla. Onu bıraktı. Uzanıp bir havluyu daha alan Yavuz, gülümseyerek vücudunu kurulamaya başladı. Hemen önüne dönen Merve, nefesini düzenlemeye çalışarak yutkundu. Az kalsın... Az kalsın...

Yavuz şimdi ona aldırıyor gözüküyordu. Saçlarını kurutmakla uğraşan genç kız, arada aynadan onun hareketlerini takip ediyordu. Kocasını kurulanmayı bitirince havluyu beline sardı ve tıraş malzemelerine uzandı.

“Çok işin var mı?” diye sordu.

Kenara kaçılan Merve, ona biraz yer açtı. Allahtan banyo aynasının genişliği ikisine de yeterdi. “Birkaç dakika daha...” diye mırıldandı.

Onun yüzüne köpük sürmesini, acele etmeden tıraş olmasını izledi. Saçını kurutması bitmişti ama bilerek biraz uzattı. Ensesinde saçlarını gevşekçe topladı. Tıraşını birkaç dakikada bitiren adam şimdi de yüzünü duruluyordu. Cildi pırıl pırıl olmuştu. Sakal onu çirkin göstermiyordu ama böyle daha genç duruyordu. Dişlerini de fırçalayan genç adam tembel bir bakışla dönüp ona baktı.

“Ben hazırım.” dedi sakince. “Nasıl oldum?”

Onun yakışıklı yüzüne, parlak cildine yan gözle bakan Merve umursamazca başını salladı. “Fena değil...”

“Bir öpücüğü hak etmedim mi?”

Merve hayretle dönüp ona baktı. İri yeşil gözleri çok güzeldi. “Yavuz... Anlaşmamızda bu öpücükler var mıydı? Beni o kadar sık öpüyorsun ki...”

Sözünü bitiremedi. Adam uzanıp onu yavaşça kendisine çekmişti ve dolgun dudaklarını kendi dudaklarıyla örtmüştü bile. Önce küçük bir öpücüktü. Dudaklarını geri çekip alayla gülümsedi genç adam. “Çok konuşuyorsun! Senin kadar güzel bir kız bu kadar konuşmamalı... Her şeye itiraz etmemeli...”

“Fakat bu yaptığın?..”

Yine devam edemedi. Ağzı yumuşakça kaplanmıştı. Bu sefer öpüşü daha uzundu. Alıcı ve verici... Ilık dudaklarının teması, bu güne kadar hissettiği en güzel şeylerden birisiydi. Merve ilk kez arzulu bir öpüşün ne olduğunu keşfetmişti. Dudaklarını aralayan dudakların erkeksi tadını hissetti. Bundan kurtulmalıydı. Elini onun göğsüne koyup onu itelemek istedi. İşte o anda parmaklarının ucunda hissettiği erkeksi tüyler, yüreğini titretti. Elleri onu ittirecek yeterli gücü bulamadı. Adamın nefesi da çok güzel kokuyordu. Diş macununun tadını bile algıladı. Cildinin kokusu burnunun deliklerinden içeriye girdi. Utanmaz dili ise kendisinininkini yumuşakça zorluyordu. Sonunda kendi dilinin ucunu onun hâkimiyetine bıraktı. Bedenini adama yasladı. Kalçalarından çeken elleri fark etmedi bile!

O geri çekildiğinde donup kalmıştı. Ürkmüştü. Şimdi avuçlarının altında onun sırt kaslarını hissediyordu. Ne zaman sarılmıştı ki ona? Titreyen dudaklarla, insanın içini yakan güzel bakışlarıyla, fethedilmiş bir halde öylece duruyordu. Kendisinde kıpırdayacak gücü bulamıyordu. Başı arkada, endişeyle, hayretle, korkuyla yoğunlaşmış bir bakışla kocasına bakıyordu.

Genç adam da en az kendisi kadar kötü gözüküyordu.

“Bunu...” diye kekeledi. “Bunu bir daha yapma!”

“Neden?” diye sordu adam ciddi bir sesle.

“Na... nasıl neden?” Kızmaya çalıştı ama beceremiyordu. Şu anda ona kızacak gücü yoktu. Sonra kızardı. “Çünkü... çünkü istemiyorum.” dedi kendisini toparlamaya çalışarak.

“Bunu yapmamak için çok çaba sarf ediyorum ama...” diye mırıldandı adam. Gözleri hâlâ güzel kırmızı dudaklarındaydı. “...Seninle yan yana olup da öpmek çok zor. Dudakların öpülmek için yaratılmış gibi. Daha evvel hiçbir kadında böyle hissetmemiştim.”

“Yalan söylüyorsun... Beni yatağa atmak için oynadığın bir oyunsu eğer?.. Söyleyeyim, asla koynuna girmem! Göstermelik evliliğimizde eğlenceli vakit geçirebileceğin...”

Dudakları yeniden örtülünce inledi. Lafı da ağzında

kalmıştı. Bu zorba adamın yaptığına inanamıyordu. Kalçalarından bastırıp iri bedene doğru çeken eller gücünü arttırmıştı. İlk kez böyle bir şey oluyordu. Kalçalarının aslında ne kadar da dokunmaya hassas olduğunu hissetti. O iri ellerin ince kumaş pantolonu üzerinden okşaması, içini ürpertti. Yapmamalıydı... Ona tepki vermemeliydi. Daha kaç gündür tanıyordu ki onu? Ama... çok güzeldi.

Gözlerini yumup isteksizce bedenini yeniden onunkine bastırdı. Kollarını farkında olmadan adamın boynuna dolayıp parmak uçlarında yükseldi. Bu öpücük hepsinden güzeldi. İnsanların neden öpüştüğünü merak eder, sinir bozucu bulurdu. Bir erkeğin dudaklarından bu kadar lezzet alınabilir miydi? Nereden bilecekti ki? Şu ana kadar hiç bilmiyordu.

Zorlukla gözlerini açan genç kız, aynı zorlukla adamı itti. Geriye çekilip bir an kocasının yanan gözlerine baktı. O anda kendisi de titreyen dudakları ve perişan gözleri ile çok güzeldi. Sonra bir şey demeden döndü ve aceleyle banyodan çıktı. Hızlanmış nefesini düzenlemeye çalışarak odanın kapısına yöneldi. Kaçarcasına çıkıp kapıyı ardından kapattı. Makyajını sonra yapardı. Şimdi onunla yüz yüze gelecek ve aynı odada kalacak cesareti yoktu.

Aceleyle merdivenleri indi. Doğruca mutfığa gitti. Ayla Hanım da yeni mutfığa inmiş gibi gözüküyordu. Kadın kendisini görünce gülümsedi. Sıcak yüzünde abartısız bir sevgi vardı. “Günaydın kızım...” dedi gülümseyerek.

“Günaydın... anne!” dedi Merve. Onun gözlerinin parlaması, söylediği anne lafından dolayı mutlu olması, biraz aklını başına getirdi. Evet, kafasını toparlamalıydı. Ne olmuştu ki? Dünyanın sonu muydu? Bir erkekle istekle öpüşen tek kadın kendisi değildi ya? Öpüşmek dünyadaki en doğal şeydi.

“Hayırdır... Yanakların kızarmış... Hasta mı olacaksın yoksa?” diye sordu Yavuz’un annesi.

“Ben... yok... değil. Merdivenleri koşarak indim ya! Belki ondandır? Makyaj da yapmadım daha... Bu arada yaş gününüzü şimdiden kutlayayım. Çok güzel görünüyorsunuz. Tabii hediyemizi akşama vereceğiz.”

“Evet... Teşekkürler. Sen de çok güzelsin yavrum. Makyajsız bu kadar güzel olan bir kız çok az bulunur. Yavuz çok şanslı vallahi... Evlendiğiniz için gerçekten seviniyorum. Onu mutlu edeceksin, eminim!”

Merve sessiz kalmayı yeğledi. Sadece “İnşallah!” diye mırıldandı. Birkaç ay sonra boşandıkları zaman kadın bu fikrinden nasılsa pişman olurdu. Onu üzmeyi istemezdi ama yapacak başka bir şey yoktu. Anlaşmaları gereği zaten boşanacaklardı. Bu sevimli kadın da oğlunun evlenmesi için ısrar etmekten artık vaz geçerci. Yavuz da amacına erişmiş olacaktı. Tabii kendisi de iyi bir paraya kavuşmuş halde hayatına devam edecekti. Anlaşılan tek üzülen bu zavallı kadın olacaktı.

Onun için gerçekten üzüntü duydu. O iyi bir kadındı.

Kahvaltı esnasında, ciddi görünümlü Yavuz, fazla konuşmadı. Merve de sadece kayınvalidesi ile konuşmayı tercih etmişti. Kocasına bakmaya utanıyordu. O pek çok kadını öpmüş olabilirdi ama kendisi için durum farklıydı. Bu garip evlilikte, hiç tanımadığı bu erkekle öpüşmüş olmak, o anda bile inanılmaz geliyordu. Kendisini sokaktaki bir adamla öpüşmüş gibi şaşkın hissediyordu.

“Akşam için alınacak bir şey var mı anne?” diye sordu Yavuz. Koyu mavi gözleri rahattı. Ona bakan Merve huzursuz oldu. Bu öpüşmenin onun için fazla bir şey ifade etmediği belliydi.

“Bizim pastacıda yaş günü pastam var. O alınacak... Dışarı mı çıkacaksınız?”

“Merve’yi alıp biraz dolaşırız diye düşündüm. Dün de bütün gün evdeydim. Azıcık hava alsam iyi olur.”

“Peki, tamam. O halde pastamı da al! Biraz da meyve alsan iyi olur. Nereye gideceksiniz?”

“Bir planım yok... Öylesine arabayla gezeriz diye düşündüm. Öğle yemeğine bizi bekleme! Çanakkale yolu üzerindeki dağ lokantası var ya? Oraya götürmeyi düşünüyorum. Seni de götürürdüm ama sen şimdi çok işim var dersin?”

“Evet...” dedi kadın aceleyle... “Bir sürü işim var. Gerçi birazdan teyzenler gelir. Onlar da yardım edecekti ama ben yine de

başlarında olayım. Evin içine süsleme yapmak istiyorlar. Aslında bahçeye düşünmüşlerdi fakat havaya baksana?..”

Genç adam başını çevirip dışarıya baktı. Hava hâlâ yağmurluydu. Hızı biraz kesilmişti. Yine de ince ince atıyordu.

“Biz de çok dışarıda kalmayız zaten.” dedi sonra. “Merve’nin üşütmesini istemem. Etrafı görsün istiyorum sadece...”

“Tabii! Nasılsa ileride gezecek çok vaktiniz olacak!”

Yavuz ve Merve birbirleriyle bir an bakiştılar. İleride ne kadar vakitleri olacağını ikisi de tam olarak bilmiyordu ama fazla olmadığı kesindi. Yine de Merve nazikçe kadına gülümsedi.

Kahvaltıdan sonra masayı toplayan Merve, bir de kahve yaptı. Gazetesini okuyan kocasıyla, televizyonda magazin programı seyreden kayınvalidesine ikram etti. Kendisi de kahvesini eline alıp bir an oturacak yer aradı. Ancak Yavuz ona bakıyordu ve gözleriyle yanındaki boş yeri işaret etti. Genç kız istemeye istemeye onun yanına oturdu. Tabii ki bu yakın oturma, kayınvalideyi daha bir memnun etmişti. Onun gözünde bu olay, kocasından uzak duramayan bir genç kadının ona yakın olma çabasıydı. Seven bir kadının hoş bir sevgi gösterisiydi.

Merve de bir süre magazin programını seyretti. Kahvesini yudumlarken, kocasına hiç bakmadı. Arada kayınvalidesi ile konuştu. Nihayet gazetesini bitiren Yavuz, hafif gülümseyen bir suratla sordu. “Çıkalım mı artık aşkım?” Uzanıp karısının minik elini tutmuştu.

Onun gözlerindeki ince alay, Merve’nin hoşuna gitmiyordu ama sesini çıkarmadı. “Fincanları yıkayayım, çıkalım...” diye mırıldandı.

“Ben yıkarım, siz çıkın...” diyen kayınvalidesini de hemen engelledi.

“Gerek yok. Ben iki dakikada hallederim.”

İşini bitirip ellerini kurularken, gözü mutfaktaki camdan dışarıya kaydı. Yağmur dinmişti iyice. Hatta bulutların arasından güneş bile dışarıya çıkmaya uğraşıyordu.

İki el beline dolanınca irkildi. Sırtında kocasının sert göğsünü ve kalçalarında adamın baskısını hissetti. Resmen arkadan

kendisine sarılıyordu.

“Şansına, güneş de çıkacak herhalde?” diye mırıldandı Yavuz. Dudakları tertemiz saçlarındaydı. Kokusunu burnuna çekiyordu. Merve tam onun ellerinden kurtulmak için bir hareket edecekti ki, hemen yanlarından kayınvalidesi konuştu.

“Hava yine bozacakmış...” diyordu kadın. “Bir an önce gidin de, fazla gecikmeden gelin. Hem herkes Merve’yi görmek için geliyor. Kızcağızı bizden fazla uzak tutma!”

Kocasının kollarından usta bir manevrayla kurtulan genç kız kayınvalidesine gülümsedi. Şimdi yan yana duruyorlardı ve adamın sadece bir eli belinde kalmıştı. Bu adamın bu kadar rahat olması yanlıştı. Evet, annesine iyi bir evliliği varmış gibi göstermeye uğraşıyordu ama?.. Peki, ileride boşanmaya kalktıkları zaman kadın sormaz mıydı, ‘o ilk günlerdeki sevginize ne oldu’ diye?

“Erken geliriz, merak etmeyin.” diye ona güvence verdi. “Çok gecikmeden burada oluruz. Evin süslenmesine ben de yardım etmek isterim. Benim için çok eğlenceli olur. Bir kere yetimhanede de yapmıştık. Çok eğlenmişim. Yine yapmak isterim doğrusu...”

“Tamam, başlamak için seni bekleriz o zaman, olur mu?”

“Harika olur!” diye içtenlikle gülümseyen Merve, bir adım öne atıp, kocasının belini tutan elinden de kurtuldu. “Ben gidip makyajımı yapayım. Beş dakika sonra gelirim Yavuz, tamam mı?” dedi kocasına. Gülümseyen gözlerinde adamı ihtar eden bir uyarı da vardı. Her fırsatta bu adamın kendisine sarılması gerekiyor muydu?

“Bekliyorum.” diye mırıldandı Yavuz. Onun uyarısına takılmadı bile.

Arabaya bindiklerinde, güneş iyice yüzünü göstermişti. Kemiklerinin ısındığını hisseden Merve mutlulukla nefes aldı. Gözleri parlamıştı. Islak nesnelerin üzerindeki güneş ışığının yarattığı etki inanılmazdı. Çevresindeki ağaçları, yolda yürüyen insanları ve yol boyunca dükkânları seyrederek, sessizce oturdu. Çarşıya geldiklerinde Yavuz arabayı boş bir yere park etti.

“Nereye gideceğiz?” diye sordu karısına. “Ayakkabı ile

çantayı nerede gördün?”

Merve çocukça gülümsedi. “Tam hatırlamıyorum... Deniz kıyısındaydı. Burası bana yabancı... Önce deniz kıyısındaki yürüme alana çıkalım.”

“Kıyı çok uzundur. Tam yerini bulacak bir şey hatırlıyor musun?”

Merve hafızasını zorladı. Dün o kadar çok yer gezmişlerdi ki... Omuz silkti. “Görsem hatırlarım ancak. Çok yer gezdik. Karşısında çay bahçesi vardı sanırım. Sahibi zayıf, güleç bir adamdı.”

“Çıkıp bakalım o zaman!” diye mırıldandı adam. Arabadan inip onun da inmesini bekledi. Sonra yavaşça kıza elini uzattı. “Elimi tut... Burada herkes tanıdaktır. Evlendiğimi duyduklarına eminim. Şimdilik görüntüyü kurtaralım.”

Merve elini onun iri eline bırakırken homurdandı. “Görüntüyü kurtarmak için ikide bir bana sarılmana gerek yok ama? Yarın bir gün annene durumu açıklamakta zorluk çekmeyecek misin? *O kadar sevip de durmadan mıncıkladığın karını iki ayda nasıl bıraktın* diye sorduğunda ne cevap vereceksin?”

Yavuz umursamazca omuz silkti. “Bırakalım şimdilik sevin. Bir süre mutlu olsun. Sana sarılmam dünyanın sonu değil ya?”

“Değil ama... Sık olmasın ne olur!”

Yürümeye başlamışlardı. Elini hafifçe sıktı genç adam. İri eli güven vericiydi. Merve etrafına dikkat etmeye çalışarak bu yakınlığı önemsememeye çalıştı. Onun yanında sessizce yürürken, ilgisini dükkânı bulmaya verdi.

Yavuz da sessizdi. Etrafını seyreliyor ve kızın dükkânı görüp tanıyacağı anı bekliyordu. Diğer yandan avucunda tuttuğu minik elin ısınısını ve ürkekliğini de hissedebiliyordu. Elini biraz gevsetse bu küçük kızın elini hemen geri kaçıracağını biliyordu. Şu anda çaresiz ve hapisti. Fırsatını bulursa bu yakınlıktan hemen uzaklaşırdı. İnatla, o zarif eli biraz daha iyi kavradı. Bu inatçı kız patronun kim olduğunu öğrenmeliydi ama acele etmeye gerek

yoktu. Nasılsa daha önlerinde uzun günleri vardı.

Merve birkaç yüz metrelik yolda, kocasının sürekli birileriyle karşılaşmasına ve onlarla muhabbetine şahit oldu. Ne kadar da çok tanıdığı vardı! Doğrusu gördüğü saygı ve sevgiden etkilendi. Yavuz'un zenginliğinden ziyade kişiliği ile bu insanlarda bir sevgi oluşturduğu belliydi. Üstelik çoğu da adamı çocukluğundan beri tanıyor olmalıydı. Tavırları bunu gösteriyordu.

Sonunda dükkânı gördü Merve... Çok mutlu oldu. Fazla yürümeleri gerekmemişti. Adamın elinden çekistirirken heyecanla fısıldadı.

“İşte... Bu dükkân!”

Genç adam dükkâna bakıp gülümsedi. Büyük bir dükkândı ve o kadar çok çeşit vardı ki, bir kısmını dükkân sahibi dışarıya asmıştı. Merve'nin dükkânın adını hatırlamaması çok doğaldı. Tabelanın üzerinde bile bir sürü çanta ve elbise asılıydı.

İçeriye girdiklerinde, bir müşterinin dağıttıklarını düzenleyen dükkân sahibi başını kaldırdı. Kendilerini süzdü. Sonra birden doğrulup gülümsedi. Belli ki o da Yavuz'u tanımıştı.

“Vay... Yavuz, evladım.. Hoş geldin!” dedi keyifle. Yanlarına doğru gelmişti. Yavuz da gülümseyerek onun elini sıktı.

“Nasılsın Türker abi? İyi misin?”

“İyidir valla! Ne olsun... İdare ediyoruz. Evlendiğini duydum? Dün annen söyledi. Hem de dünya güzeli bu tatlı kızla...” Merve'ye döndü. “Sen de yeniden hoş geldin kızım.” dedi sevimlice.

“Hoş bulduk...” diye aynı sıcaklıkla karşılık verdi Merve.

“Annen artık ümidi kesmişti. Böyle aniden evlenmek de nereden çıktı? Burada üç gün üç gece bir düğün yapsaydık ya?” dedi adam Yavuz'a. Bunu rahatça söyleyebildiğine göre ikisi oldukça yakın olmalıydı. Hâlbuki aralarında en az otuz yaş fark vardı.

Yavuz karısına dönüp kısaca açıkladı ve onun merakını giderdi.

“Türker Abi'nin yanında yazları çalışırdım. Babam hayatı

öğrenmem için onun iyi bir öğretmen olduğunu söyledi. Gerçekten de sayesinde çok şey öğrendim...”

“Tabii ondan sonra da işler aldı başını gitti... Çok büyük birkaç fabrikan varmış diye duydum? İzmir, Manisa, Bursa? Başka var mı?”

Genç adam huzursuzca gülümsedi. “Ben bir şey yapmıyorum. Kendi kendine büyüyor...”

“Kaç kişi çalışıyor?”

Genç adam gözünün ucuyla Merve’ye baktı. Kızın hafif şaşkınlığı, ileride kızgınlığa dönüşeceği benziyordu. O da merakla cevabı bekliyordu. Hatta tehditkâr bir şekilde güzel kavisli kaşlarını kaldırmıştı. İlk kez bir kadının öfkesinden çekindi. Adama omuz silkti. “Sanırım beş bin civarında... Çoğu işi elektronik makineler yapıyor.”

“Güzel... Bizim Hatice Hanım’ın oğlunu da işe sokmuşsun? Allah senden razı olsun. Çok ihtiyaçları vardı. Çocuk askerden geldikten sonra uzun süre iş bulamadı. Biliyorsun, babası da ölmüştü...”

“Evet. O iyi bir çocuk. Neyse, bırakalım bunları da... Bizim Hanım dün burada bir şeyler bulmuş. Bugün annemim yaş günü... Dün onun yanında almaya utanmış. Hediye olacak malum!..”

“Evet... Hatırladım.” dedi adam kurnazca. “O çanta ile ayakkabı takımı, değil mi? Dün ona gözünüz çok takılmıştı?”

“Bence harikaydı.” dedi genç kız. “Satılmadı, değil mi?”

“Hayır, çıkarayım hemen.”

Hediye olacak ayakkabı ve çantayı Yavuz da görüp onay verince, adam onları hemen paketledi. Fiyatı da oldukça yüksekti. Merve inatla bunların parasını kendisi vermek istedi. Yavuz’un kendisine verdiği aylıktan almak istiyordu. Kararlı olduğunu gören adam ses çıkarmadı. Parayı bizzat ödeyen Merve, yüzünde kocaman bir mutlulukla duruyordu artık. Yavuz onun az önceki kızgınlığını unuttuğunu düşünüp rahatladı.

Satıcı adamla vedalaşıp arabaya yöneldiklerinde de yüzündeki gülümseme devam ediyordu. Bu sefer kocasının elinden

tutmasına bile fazla zorluk çıkarmamıştı. Arabanın koltuğuna oturup da kapıyı kapattığı zaman kocasına döndü.

“Nasıl... Beğendin mi? Çok güzel değil mi?” diye keyifle sordu. Yavuz onun parlayan gözlerini süzdü sakince. Genç kızın içinin rahat ettiği ve mutlu olduğu çok belliydi.

“Fena değil...” diye mırıldandı. “Ben çok anlamam. Neticede kadın işi... Neyi beğenip beğenmeyeceğinizi kestirmek her zaman güç olmuştur!”

“Hiç de değil! Bence çok güzel! Annen de dün beğenmişti. Sanırım akşam görünce mutlu olur.”

“Her halde! Sana göre biraz pahalı değil miydi?”

Merve bir an gülümsemeyi bırakıp ters ters kendisine baktı. Güzel kavisli kaşları çatılmıştı.

“Bana verdiğin maaş yeterince fazla! Bir hediye ile batmam. Fakat beni iyi makaraya aldınız doğrusu Suat Bey ile! Bunu unutmadım... Baksana, emrinde kaç kişi çalışıyormuş? Bir de bana vereceğin parayı ödeyemeyeceğini düşünüp üzülmüştüm. Vicdan azabı çekmiştim. Senden daha da fazla isteyeceğimi mi düşünmüştün? O yüzden mi zenginliğin hakkında fazla bir şeyden bahsetmedin?”

“Hayır!..” dedi adam kesin bir sesle. “Öyle düşünmedim... Paracı olmadığımı daha ilk gece anlamıştım. Benden üç bin istediğinde pazarlık yapman hoşuma gitti. Sonra da ödeyemeyeceğimi düşününce, geri adım atman, daha da hoşuma gitti. Eğer hakkında kötü düşünseydim, kredi kartımı sana vermezdim. Sana güvenim tam. Sadece zenginlik, konuşmayı sevdiğim bir konu değil. Ailemin ihtiyaçlarını karşılayacak kadar kazanmam benim için yeterli!” Alaycı bir tavırla gülümsedi. Onun kızgın bakışlarına karşı, sevimli bir bakış attı. “Buna sen de dâhilsin! Karım olduğuna göre her ihtiyacını karşılamak benim görevim. Maaşın yine sana ait kalır. İstedığın gibi harca veya biriktir. Ama anneme aldığın şeyin parasını ben verebilirdim...”

Merve hafif yumuşadı. Sonra gülümseyerek omuz silkti. “Madem artık ailedenim?.. Sorun yok! O benim de annem! Kendi paramla almamda bir sakınca olamaz. Kartını da dikkatli

kullanacağım, söz...”

Arabayı hareket ettiren genç adam sadece başını salladı. Kartının nasıl kullanıldığı ile fazla ilgilenmediği belliydi. Kısıklı gözleri yoldaydı. Sakin bir hali vardı. Yolda giderlerken geçtikleri ilçelerin adlarını da karısına söyleyip ona çevreyi tanıttı. Bir süre deniz kıyısından yol aldıktan sonra bir dağ yoluna girdiler. Kışın bile yeşil çam ağaçlarıyla süslü, güzel ama virajlı bir yoldan tırmanmaya başladılar. Genç adam onu dik yamaçlı bir yere götürüp, arabayı park etti. Arabanın burnu yamaçtan ileriye bakıyordu. Merve nefesini tuttu. Gördüğü manzara harikaydı. Yavaşça kapıyı açıp dışarıya çıktı. Çok hafif bir rüzgâr olmasına rağmen üşümedi. Kahverengi rengi saçları rüzgârda salınırken, yamaca doğru yürüdü. Arkasından gelen adam, hemen yakınında, sessizce duruyordu.

“Ne kadar harika!” dedi içtenlikle. Gözleri ufuktaydı. Kocaman bir deniz, masmavi dalgalarıyla ayaklarının altında uzanıyordu. Dalgaların kıyıda oluşturduğu köpükler bu mesafeden bile görünüyordu. Çok ileride güneş huzmeleri, kara bulutların arasından denize düşüyordu. Martılar bu huzmelerin arasında dans ederek yiyecek arıyorlardı. Fotoğrafi çekilecek bir manzaraydı.

“Kıpırdama...” diye emretti Yavuz. Aynı şeyi o da düşünmüş olmalıydı. Merve merakla ona bakınca, genç adamın pahalı telefonu ile kendi resmini çektiğini fark etti. Gülümseyerek başını eğdi ve tatlı bir poz verdi. Hatta çocuk gibi dudaklarını büzüp öpücük pozu da verdi. Sonra kahkahalarla güldü. Birkaç tane daha çekildikten sonra o da onun resimlerini çekti. Ekranı dolduran kocası, gerçekten etkileyiciydi. Bir süre sonra çektikleri resimleri birlikte incelerken, Merve hevesle mırıldandı.

“Bunları ben de istiyorum. Boşandıktan sonra bile hatıra kalsın isterim. Olur mu? Mahsuru var mı?”

Adam omuz silkti. “Niye mahsuru olsun? Sana bir laptop alalım. Ona aktarırız. Ben de beğendim. Çok fotojenik çıkmışsın!”

“Öyle mi?” Resimlere bakarken omuzları birbirine değiyordu ama ikisi de fark etmemiş gibi davranıyorlardı. “Beni güzel mi buluyorsun?” dedi Merve yavaşça. İri yeşil gözleri, rüzgârda salınan saçları ile gerçekten nefes kesiciydi. Kocasına

bakan bakışlarında masumiyetin ve çocuksuluğun tatlı bir karışımı vardı. Bu da onu inanılmaz seksi yapıyordu.

“Sen güzel olduğunu bilmiyor musun?” diye soruya soruyla karşılık verdi Yavuz. Ciddi yüz ifadesiyle, oldukça ketum duruyordu.

“Bilmem... Belki çirkin değilim ama?..” Sustu. Ne diyeceğini bilemiyordu. “Sen çok kadın tanımışsın! Çok fazla güzel kadın görmüşsün! Sadece sana göre güzel miyim, diye merak ettim?”

Yavuz elini uzatıp, yüzünde nazlı bir şekilde süzülen parlak saçları geri çekti. Parmak uçlarının dokunuşu tüy gibiydi. “Bence... çok güzelsin!” diye mırıldandı. “Sana sahip olan erkek çok şanslı olacak!”

Merve istemsizce gülümsedi. Sevimli yanaklarında birden bir gamze belirdi. “Ama?.. Benim sahibim... şu anda sensin!” dedi yavaşça. “Hem patronum... hem kocamsın!”

“Evet!” dedi genç adam duru bir sesle. Kaşları çatılmıştı. “Teoride evet, sana sahibim.” Bu fikir onu şaşırtmış gibiydi. “Öyleyim değil mi?”

“Bir süreliğine...” Gözleri birbirine kilitlenmişti. Merve birden onun yanından uzaklaşıp, yeniden yamaca gitti. Kalp atışlarının yavaşlaması gerekiyordu. Ellerini pantolonunun cebine sokup yine harika manzarayı seyretmeye başladı. Kafası bir an için karışmıştı. Bu kadar yakışıklı bir adamla yalnız kalmak dikkatini dağıtıyordu. Onunla iki ay aynı evde nasıl kalacaktı ki? Bu yakınlık hissinin, iki gece adamın kollarında yatmanın sonucu olduğunu umdu. Bundan sonra böyle şeyler olmazdı inşallah!

Güneş bulutlara yenik düşünce, kocasına döndü üzgünce. Işık gidince, havayı hafif bir karamsarlık sarmıştı. Aynı karamsarlık Yavuz’un yüzünde de vardı. Genç adam dalgın, kısıklı gözlerle kendisini süzüyordu. Sonra derin bir nefes alıp, yaslandığı arabanın burnundan uzaklaşıp karısına yanaştı.

“Yine yağmur yağacak!” dedi bulutlara bakarak. “Hadi gidip bir şeyler yiyelim. Yüz metre ileride harika bir dağ lokantası var. Nefis, kekikli pırzola yiyebiliriz? Ne dersin?”

“Harika olur...”

“Ama gitmeden önce yapacağın bir şey daha var?” dedi genç adam.

“Öyle mi?” Genç kız merakla kocasına baktı. “Neymiş?..”

“Burasının adı ‘*Dilek Tepesi*’dir. Buraya her gelen, ilk keresinde bir dilek diler.”

“İnanmam... Gerçekten mi?”

“Evet... Çok eskiden kalma bir inançtır. Herkes bilmez... Gözlerini ufka dikip bir dilek dileyeceksin. Dediklerine göre saf kalplilikle istersen... dileğin gerçekten de oluyormuş!”

Merve, dikkatle kocasının yüzünü süzüyordu. Onun kendisini kandırıp kandırmadığını anlamaya çalıştı. Eğer adamın yüzünde en ufak bir gülümseme görse inanmayacaktı. Oysa kocası çok ciddiydi. Onun da siyah saçlarının bir kısmı rüzgârda alnına dökülmüştü. Derin mavi gözleri her zamanki gibi sakindi. Keskin erkeksi dudaklarına kayan gözlerini zorlukla kaçırdı. O dudakların sabah kendisini nasıl öptüğünü hatırlamıştı. Hem de kaç kere öpmüştü. İçi ürperdi. Öpüşmek sandığı gibi değildi. Onunla öpüşmek güzeldi.

“Şimdi bir dilek mi dilemeliyim?” diye sordu yavaşça.

Yavuz omuz silkti. “Sen bilirsin... Olmasını istediğin bir dileğin yok mu?”

“Çok var...” Gülümsedi içtenlikle. “Aralarına virgül koyup dilesem olmaz mı?”

Genç adam da gülümsedi. Gülümsediği zaman çok yakışıklı oluyordu. Gözleri canlanıyordu. Merve ona bakıp kaldı. Hissettiklerinden hoşlanmıyordu. Serkan Hoca’ya karşı böyle şeyler hiç hissetmemişti.

“Sadece bir tane dile...” dedi Yavuz. “Eğer dileğin olursa, sonra bir tane daha dileyebilirmişsin.”

“Peki, senin dileklerin hiç oldu mu?”

“Hem de hepsi...” Yüzünde şimdi alaycı bir gülümseme vardı. “Nasıl zengin oldum sanıyorsun?”

“Dalga geçme ne olur! Gerçekten soruyorum...”

“Boş ver sen beni de... Kendi dileğini tut içinden hadi! Yağmur atmaya başladı. Yüksekteyiz, buraya deli gibi yağar!”

Merve dönüp kararan ufka baktı. Manzara hâlâ çok güzeldi. Gözlerini yumup bir an düşündü. Ne dileyeceğini biliyordu aslında. Aklından geçenleri diledi. Bu yeni bir isteğiydi. Daha önceki isteklerinin hepsinin önüne geçen, yeni bir arzuydu. Olmasını umdu. Çok zor bir ihtimaldi ama... yine de umuyordu işte!

“Tamam mı?” diye sordu kocası. Merve dönmüş ve arabaya yönelmişti.

“Evet! Bakalım, olacak mı?” dedi genç kız. “Çok zor bir şey istedim. İmkânsız gibi bir şey...” Gözlerini kocasından kaçırdı. Arabaya bindiklerinde yağmur yeniden yağmaya başlamıştı. Daha çok hızlı değildi ama hızlanacağı benziyordu. Genç adam motoru çalıştırdı. Geri geri gelip yola çıkarlarken yağmur gerçekten de hızlanmıştı.

“Ne diledin?” diye sordu karısına.

“Niye? Dilek söylenir mi?”

“Niye söylenmesin? Adı üstünde, dilek... Kimse bilmeyecek diye bir kural yok! Batıl itikatlı olma!”

Merve güldü. Gözleri neşeyle parlamıştı. “Söyleyene bak! Batıl itikatlı olmayan birisi bana dilek mi tutturdu şimdi?”

“Söyle hadi?”

“Olmaz! O benim dileğim. Senin öğrenmen doğru olmaz...”

“Kesin para, iyi bir iş, gelecek falan gibi bir şeydir?”

“Hiç de bile!” diye itiraz etti Merve.

“O zaman iyi bir koca falan mı?”

Genç kız kaşlarını kaldırdı hafif bir öfkeyle. Farkında olmadan omzuna vurdu. “Benim iyi bir kocam var zaten!” diye hevesle itiraz etti.

Adam güldü. Yüzü iyice yumuşamıştı. “Seninle evli olduğumu hep unutuyorum. Demek beni iyi bir koca olarak görüyorsun?..”

Genç kız başını salladı yavaşça. O gerçekten de iyi bir adamdı. Bunu biliyordu. “Sen iyi bir kocasın... Bunu inkâr edemem. Şu ana kadar bana hep iyi davrandın. Kalbimi kırmadın. Maddi olarak da sorun çıkarmıyorsun. Sadece...” Sustu, devam etmedi. Merak eden genç adam hemen sordu.

“Sadece ne?”

“Bu sabahki gibi beni öpmesen? Ben de hoşlandım ama... doğru değil!” Yalvaran bakışları onun sert yüz hatlarındaydı. Yavuz yola bakarken, bir an için gözlerini ayırdı. Karısının soluk kesici yüzüne baktı.

“Doğru mu, değil mi bilmem...” dedi usulca. “Ama seni yine öpeceğimden eminim. Bunu hainlik olsun diye veya sana çapkınlık yapacağım diye söylemiyorum. Bir şey fark ettim. Sen yanımda olduğun sürece sana sarılmak ve seni doyasya öpmek istiyorum. Bunu sabah da istiyordum... Şimdi de istiyorum. O güzel dudaklarının tadına bakmamak için sürekli kendimi zorluyorum. Eğer evli olmasaydık... ve ayrılmak üzere bir anlaşma yapmamış olsaydık... seni çoktan yatağa atmış olurum. İnan bana, bunu yapardım. Bakire falan dinlemez, benim olmanı sağlardım!”

Merve yine kocaman açılmış gözlerle, şaşkın bakışlarla kocasına bakıyordu. Hayretler içindeydi. Nefesi düzensizleşmişti.

“Yavuz!” dedi hayretle. “Böyle şeyler söyleme!”

“Bu yüzden de seni o kafeteryada daha evvel görmediğim için dua et! Yoksa şu ana dek benimle defalarca sevişmiş olurdun!”

“Yavuz... Lütfen ya?” Kıpırmızı olmuştu. Dudaklarını sıkarak bakışlarını kaçırdı. “Hem ben evlenmeden asla seninle yatmazdım...” dedi inatla.

Genç adam hafif bir alayla gülümsedi. “Bunu şimdi deneme şansımız olmayacak tabii... Bunu ancak boşandıktan sonra deneyebiliriz. Benden boşandıktan sonra belki de senin peşini bırakmam?”

“Saçma! Lütfen Yavuz?... Beni korkutuyorsun! Şaka yapıyorsun değil mi? Boşandıktan sonra... zaten ben bir daha aklına bile gelmem! Sırf beni korkutmak için böyle söylüyorsun?” Adam cevap vermeyince ona baktı. Gülümseyen yüz ifadesinden

hiçbir anlam çıkaramadı. Kaşlarını çattı ona hafifçe. “Yavuz... Şaka değil mi?” diye çocukça sordu.

“Senin peşine düşmemi istemez miydin?” diye ona karşılık verdi adam. “Zengin bir sevgilin olsun? Seni gezdirsin? İhtiyaçlarını karşılasın? Sana sevişmeyi öğretsin?.. Böyle bir sevgilin olsun istemez miydin?”

Merve hayretle bakıyordu. Yutkunarak “Kendini mi kastediyorsun? Başka bir erkeği mi?” diye sordu yavaşça.

Yavuz’un yüzü değişti. Midesinde sevmediği bir burulma oldu. Bu saf kızı başka bir erkeğin kollarında düşünmek canını sıkımişti birden. “Elbette kendimi...” dedi sertçe. Onun ilk tecrübesini yaşayacağı erkeğin başkası olabileceğini düşünmek hoşuna gitmemişti. Gitmemekten öte, içini saran sıkıntı korkunç bir sinire dönüşmüştü. “Boşandıktan sonra aramızda bir şey olmaması için hiçbir sebep kalmıyor!” dedi sesini yumuşatmaya çalışarak.

“Boşuna hayal kurma!” dedi Merve kızgınlıkla. “Benim senin gibi çapkın playboylarla işim olmaz. Seni bir daha görmemek için elimden geleni yaparım. Boşandığımız dakika, artık bana elini bile süremezsin!”

Genç adam arabasını bu sefer ağaçlardan yapılmış, kulübe şeklinde küçük bir dağ lokantasının önüne çekti. Gidecekleri yere varmışlardı. Motoru kapatıp aynı alaycı bakışlarla karısının güzel yüzünü süzdü. Yağan yağmur yüzünden arabanın içi gözükmüyordu. Doğal bir hareketle uzanıp karısının saçlarını tuttu. Yavaşça okşadı. Parmak uçları gür tellerinde geziniyordu.

“Demek boşanınca... bu güzel saçları artık istediğim gibi okşayamayacağım?” diye keyifle sordu.

“Şimdi de okşayamazsın!” dedi Merve çaresizce. Ona engel olabilseydi...

“Ama evliyiz?” dedi adam kurnazca. “Ve senin kocanım?”

“Bu yüzden zaten!” Parmakları yanağının kıyısından boynuna kaymıştı. Gözlerini yummamak için elinden geleni yaptı. Sözlerine devam edemedi.

“Kocalık haklarım neler yapmama müsaade ediyor?” diye yine alaycı bir iğnelemeyle sordu Yavuz.

“Ha... Hakların mı?” diye elinde olmadan kekeleydi Merve. “Anlaşmamızda... haklardan hiç bahsetmedik?”

“Şimdi bahsetmenin tam sırası... İstesen de istemesen de seni yine öpeceğimi söylemiştim zaten! Seni yine öpeceğim kesin ama... başka nelere izin vereceksin? Onları merak ediyorum!”

“Yavuz... Sen delirdin mi? Kocamsın ama... gerçek olmadığını biliyorsun! Beni zaten sürekli öpüp okşuyorsun! Bana hiç söz hakkı tanımıyorsun! Göğüslerimi okşuyorsun, kalçalarımı okşuyorsun... Başka ne istiyorsun? Seninle yatmamı mı?”

Adam tembelce gülümsedi. “Fena olmazdı doğrusu... Senin kollarımda kıvrandığını görmek isterdim.”

“Sen cidden delirmişsin! Anlaşmamızı unutma! Eğer bu şekilde üstüme gelersen, gerçekleri annene anlatırım. Her şeyin bir oyun olduğunu söylerim...”

“Söyler misin gerçekten?” diye umursamazca sordu Yavuz.

“Evet!..”

“Ne değişir ki? Evli değil miyiz?”

“Nasıl yani?” Şaşırmıştı.

“Anladığın gibi işte! Annem için önemli olan evlenmemizdi. Evli olduğumuz sürece onun için mesele olmaz. Ayrıca gerçekleri ona açıklayıp kalbini kırabileceğini de sanmıyorum. Bunu yapabilir misin?”

Onun hafif alaycı, hafif meraklı bakışlarından gözlerini kaçırdı genç kız. O da biliyordu, kendisi de biliyordu. “Hayır...” dedi usulca. “Yapamam... Anneni seviyorum. Onu üzmem...” Sonra gözleri canlandı. Dişlerini sıktı. “Ama bu demek değil ki bana istediğini yapabilirsin. Suat Bey senin hakkında bana güvence vermişti. Sen de öyle! Ne beni öpmeni istiyorum, ne de oramı buramı ellemenini! Lütfen sözüne sadık ol!”

Yavuz gülümseyerek kapıyı açtı.

“Bu konuyu sonra konuşuruz. Gidip karnımızı doyuralım. Nasılsa önümüzde daha günler var. Sonra yine ayrıntılı bir şekilde tartışabiliriz. Şimdi bekle de şemsiye getireyim.”

Bagajdan şemsiyeyi alıp kızın yanına geldi. Kapıyı açıp onun da şemsiye altına girmesi için bekledi. Sonra lokantaya kadar olan on metrelik yolu hızlıca aldılar. Dışarıda birkaç araba daha vardı. Demek ki içeride başka müşteriler de bulunuyordu. Gerçekten de içerisi sıcak ve kalabalıktı. Zaten çok büyük bir yer değildi. Genç adam şemsiyeyi kapatıp kapının kıyısına bıraktı. Orada uzun bir elbise askılığı vardı. Kendi kabanını boş bir yere asıp kızinkini de istedi. Onu da asarken lokantanın sahibi belirdi yanlarında.

“Yavuz?” dedi keyifle. Kırk beş yaşlarında, uzun ve kır saçlı bir adamdı. Pos bıyıkları da beyazlamıştı. Kalın kaşlarının altından bakan kahverengi gözleri cana yakın ve güleçti.

“Selam Ahmet Abi...” dedi genç adam. Yüzü gülüyordu. Birbirlerine sarılıp kucaklaştılar.

“En son buraya bir kızla geldiğinde daha yirmi bile yoktun...” dedi adam şakayla. “Bu güzel hanım da kim?”

“Eşim!” dedi Yavuz kısaca. “Evlendim... Bu eşim Merve... Merve, bu da benim en sevdiğim insanlardan birisi olan Ahmet Bey! Eski evimizdeyken bizim komşumuzdu.”

“Memnun oldum!” dedi genç kız nazıkçe.

“Ben de öyle! Evlendiğinize inanamıyorum! Senin ve Selim’in asla evleneceğinizi sanmazdım. O da evlenmiş. Şimdi de sen! Tebrik ederim. Düğün oldu da benim mi haberim olmadı yoksa?” Beğeni dolu gözleri kızın üzerinden Yavuz’a dönmüştü.

“Hayır... Düğün yapmadık. Ona sahip olmak için o kadar bekleyemedim.” dedi genç adam utanmazca. Kendisine yan gözle bakan karısını görmezden geldi. Karşısındaki adam ise bilmişçesine gülümsedi.

“Annen de artık evlenmeyeceğini söyleyip duruyordu... Sen meğerse bir hazine bulmuşsun da tadını çıkarıyormuşsun!” Eliyle boş bir masa gösterdi. Cam kenarında, ahşap bir masaydı. “Hadi, gelin, şuraya oturun da size güzel bir yemek yedireyim... Bu günkü et harika! Pirzola tavsiye edeceğim. Ne dersiniz?”

“İyi olur. Merve de senin şu ünlü pirzolanı yesin bakalım... Başka yerde bulamaz.”

Masaya giderlerken, Yavuz ayaküstü bir sürü kişiyle konuştu. Masalarda oturanların çoğunu tanıdığına inanamıyordu. Bu adamın ya müthiş bir çevresi vardı, ya da haddinden fazla tanınan ünlü bir insandı. Karısını lokantacı hariç, kimseyle tanıştırmadı. Kısa merhabalaşma duraklamalarında, Merve herkes tarafından iyice süzüldüğünü hissedebiliyordu. İyi ki üzerine kendisine çok yakışan kıyafetlerini giymişti.

“Herkes seni tanıyor?..” dedi masalarına oturduklarında. “Çok tanınan birisin?”

“Sadece bir rastlantı.”

“Akçay’da da herkes tanıyor?”

Adam omuz silkti. “Elbette... Küçük bir yerdin önceden. Orada büyüdüğüme göre? Herkesin beni tanınması çok normal! Ben de herkesi tanırım. Çoğunun annesini, babasını, kardeşlerini... Sadece son on yıldır biraz uzak kaldım. Yenileri pek bilmem.”

“Önemli olan tanınmak değil... Seviliyorsun!”

Genç adam alaycı bir bakış attı. Sesini çıkarmadı. Bir süre konuşmadan, camdan dışarıya bakıp yağmurun yağışını seyrettiler. Yemekleri çok gecikmeden gelmişti. Büyük yuvarlak tabak üzerinde nefis pişirilmiş pirzolar ve sebzeler yan yana duruyordu. Ortaya ayrıca bir tabak çoban salata gelmişti. Bir garson istedikleri içecekleri de cam bardaklara doldurulmuş halde getirip masaya koydu. Koşuşturmadan ve adamla olan mücadelesinden yorgun düşen Merve acıktığını hissetti. Az sonra zevkle yemeğini yerken, gerçekten de pirzolarların nefis piştiğini düşünüyordu. Etler ağzında dağılıp gidiyordu. Dikkatini önüne vererek kocasıyla fazla ilgilenmedi. Sessizce lezzetli yemeğine devam etti. Fakat Yavuz’un sessiz kalmaya niyeti yok gibiydi.

“Nasıl, beğendin mi?” diye sordu ona.

Başını kaldırıp gülümsedi. “Evet, et harika pişmiş... En son ne zaman böyle güzel pirzola yediğimi hatırlamıyorum.”

“Bu bölgedeki en iyi yemek yapan yerdir. Ara sıra seninle geliriz.”

“Birlikte mi?”

“Elbette! Daha bir süre ay evliyiz. Bu arada gelip annemi

ziyaret ederiz sanırım. Belki bir ay sonra!.. Bu ay biraz yoğunum. Seninle de fazla görüşemeyeceğiz.” Merve sesini çıkarmadı. Genç adam şakayla sordu. “Sevinmedin mi?”

“Sevindim... Ben zaten derslerimi çalışırım. Senin de evde olsan bile zaten benimle çok ilgileneceğini sanmıyorum. Sanırım şimdi sana çok yakınım diye bana böyle davranıyorsun. Oyalanacak bir şey arıyorsun. Aynı yatakta falan yatınca da...” Omuzlarını silktilti. Narin bedeni ile ne kadar güzel gözüktüğünün farkında değildi. “İzmir’e gidince nasılsa kadın arkadaşlarını görüp beni unutursun.”

“Demek böyle düşünüyorsun? Seni çekici bulmamın geçici olduğunu mu söylüyorsun?”

“Tabii! Başka ne olabilir ki? Daha tanışalı kaç gün oldu? Bence aynı yatakta yatıyoruz diye ilgi duyuyorsun!”

“Vallahi bravo! Bunu düşünemedim. Tabii bu vaziyetimde, o güzel göğüslerinin, harika kalçalarının, sütun gibi bacaklarının...” Gözleri bahsettiği her yerde iyice geziniyordu. Erkeksi dudakları kıvrılmıştı. “...Kısaca şu seksi görünümünün bir etkisi olmuş olamaz, değil mi? Tamamen, bir süredir beraber olmamızdan, aynı yatakta yatmamızdan kaynaklanıyor?”

Merve yutkundu. “Aynen öyle... Öncelikle... sen benim patronumsun!”

Adam üstelemedi.

Yemeklerini yerken havadan sudan bahsetmeyi tercih ettiler. Lokantanın sahibi Ahmet Bey de bir süre gelip yanlarında oturdu. Çaylarını içerken eski günlerden bahsettiler. Merve ilgiyle dinliyordu. Kocasının gençliğinde ne kadar asi olduğunu, kızlar için ise ne kadar dert olduğunu duymak onu şaşırtmadı. Emindi ki adam belki biraz da yumuşatarak konuşuyordu. Sonunda kalkma vakti geldi. Ahmet Bey kalkışta hesabı ödetmedi. Onları yolcu ederken de arabaya kadar geçirdi. Kısa bir süre için yağmur hızını kesmişti.

Eve vardıklarında içerisinin oldukça kalabalık olduğunu gördüler. Hemen hemen herkes gelmişti. Merve’nin bir an başı döndü. Yavuz da annesinin hediyesini çaktırmadan gizli bir yere

biraktı. Gidip bir kenara oturdu ve hafif gülümseyerek Merve'nin canı gönülden aile bireyleri ile kaynaşmasını izledi. Süsleri asarken genç kız çok doğal ve sıcaktı. Kimseyi yabancılammamıştı. Yaşı gereği de enerji doluydu. Süslemenin heyecanı ile gözleri parlıyordu.

Bu arada birisi de uzaktan Yavuz'u izliyordu. Ayla Hanım oğlundaki değişikliğe inanamıyordu. Dirseğinin ucuyla kardeşi Ayten'i dürttü.

"Görüyor musun?" dedi hayretle. "Merve'ye nasıl bakıyor? Gözleri hep onun üzerinde!"

"E, tabii..." dedi kardeşi. "Yeni evliler zaten?"

"Tamam da... Gözlerine bir bak! Bu benim oğlum! Ciddi, sinirli, suratsız oğlum! Geldiğinden beri hiç sinirlendiğini görmedim. Üstelik genellikle gülümsüyor."

"Daha iyi ya!"

"Tabii ki! Onun mutlu olmasını istiyorum. Merve ise mükemmel bir kız. Biliyor musun? Bana anne demesini teklif ettim..."

"Eee?"

"Bazen söylüyor... Çok hoşuma gitti."

"Bu iyi..."

"Sen ne düşünüyorsun onun hakkında?"

"Biz de az önce bunu Neşe ile konuştuk. Bence de çok güzel, hoş... samimi bir kız. Yavuz'un daha evvelki kız arkadaşlarına benzemiyor. Sadece biraz hızlı evlenmeleri... bizi şaşırttı."

"Ben sordum, merak etme! Hamile falan değilmiş. Yani zorunlu bir evlilik değilmiş. Zaten öyle bile olsa oğlumun gözlerindeki keyif bana yeter!"

Yavuz hakikaten keyifliydi. Gözleri televizyondayken, çayını yudumluyordu. Kafası rahattı. Annesi kendisini artık rahat bırakmış gibi gözüküyordu. Üstelik Merve'nin yaydığı pozitif elektrik yüzünden aile bireyleri de bir sorun çıkarmamıştı. Bu iyiydi. Çayından son bir yudum alıp boş bardağı sehpa üzerine bıraktı.

Yeniden televizyona döndü. Aslında Merve ile annesinin iyi anlaşmasına hem memnundu hem de biraz huzursuzdu. Tek sorun bu huzursuzluğuuydu. Annesinin Merve'ye fazla bağlanması aklındaki plana göre tersti. Boşanma aşamasında annesinin fazla üzülmesini de istemezdi.

“Çay koyayım mı?” diyen tatlı bir ses duyunca başını kaldırdı. Merve güzel gözleriyle kendisine bakıyordu. Bu kadınsı tavrı genç adamın inanılmaz hoşuna gitti. Annesinin bu kızı sevmesini garipsememek lazımdı. Merve hiçbir şey yapmadan baksa bile gözleriyle insanın içine işliyordu. Kendisini gerçekten bir koca gibi hissetti. Karısının önceki gün kendisine hazırladığı kahvaltı ve bu sabahki ilgisi tam da bir eşin yapacağı gibiydi. Üstelik de hiçbir zorlama olmadan yapması, içini ısıtıyordu. Bu evlilik işi hoşuna mı gidecekti ne?

“Olur...” dedi memnuniyetini ona belli etmeden. Sakin görünüyordu. Çay bardağını alan karısını bir süre arkasından izledi. Fazla alımlıydı. Fazla seksiydi. Boşandıktan sonra onun peşinde koşmak hoşuna gidecekti. Koşacağından emindi. Onu elde etmek eğlenceli olabilirdi. Sonra gözlerini zorlukla çekici vücudundan ayırıp televizyona döndü. Bu ay gerçekten de yoğundu. Ayın yarısından fazlasını başka şehirlerde geçirmesi gerekecekti. Hiç değilse böylece kızı daha az görerek kafasındaki karışıklığı düzeltmesi mümkün olurdu.

Merve yeni doldurduğu bardağını kendi önüne bıraktıktan sonra yeniden süslemeye yardıma gitti. Fazla bir şey kalmamıştı. Yavuz da ilgisini yeniden televizyona verdi. Çayını yudumlarken, kapı çaldı. Teyzelerinin kocaları da gelmişti. Beraberinde çocuklar da vardı. Böylece ev iyice kalabalık oldu. Hava da kararmıştı zaten. Yağmur ise hâlâ yağıyordu.

Erkekler bir kenarda sohbet edip çay içerken, kadınlar da pişmeye başlayan yemeklerin başında sohbet ediyorlardı. Merve daha çok dinleyip aile hakkında bir şeyler öğrenmeye çalışıyordu. Bu önemliydi. Bu kadar kişinin ismini, hangi çocuğun kime ait olduğunu öğrenmesi için bile bayağı çaba harcaması gerekecekti. Fakat zeki bir kız olduğu için çoğunu öğrenmişti zaten. Kendisi hakkında da sorular soruldu. Daha çok okulu hakkındaydı. Onları

cevaplarken de yemek masaları hazırlanıyordu. Aslında fazla aç değildi. Daha üç saat önce harika bir yemek yemişti. Gerçi et o kadar harika pişmişti ki şimdi midesinde erimişti bile.

İki masanın birleştirilmesi ile kocaman bir oturma alanı hazırlanmış oldu. Herkesin daha evvelden de böyle kalabalık yemek yemeye alışık oldukları belliydi. Aralarına bir tek Merve'nin girmesi, masadaki düzeni bozmamıştı. Yemek sırasında kızın yeri hemen kocasının yanı olarak ayarlanmıştı. Merve yerine otururken kocasına hafifçe gülümsedi. Yanına oturuncaya kadar, sürekli kendisini süzmüştü adam. Onun bu kadar ısrarlı bakışlarla kendisini süzmesi, Merve'nin utanmasına sebep oluyordu. Karısıyla ilgili koca rolünü çok güzel yapıyordu doğrusu. Hatta biraz fazla güzel...

Yemek şen şakrak geçti. Bu kadar kalabalığı sadece kimsesizler yurdunda gören Merve, biraz şaşkındı. Nefis yiyecekler etrafında toplanan herkes, hem karnını doyuruyor, hem de sohbet ediyordu. Merve Yavuz'un ailesine bayılmıştı. Kendisine fesatça bakan bir tek kişi bile yoktu. Hepsi de cana yakın ve samimi insanlardı. Bu yüzden genç kız da onların arasında kendisini iyi hissediyordu. Özellikle kendisinden küçüklerin bakışları çok dikkatliydi. Kızlar özellikle Merve'yi süzüp güzelliğini içlerine çekiyorlardı. Kuzenleri olan Yavuz'un yakışıklılığına ve çekici fiziğine, kendisinin de uyum sağlayıp sağlayamadığını kontrol ediyor olmalıydı.

Yemekten sonra kahveleri içerken de hiç sıkılmadı. Bu sefer kocasından ayrı düşmüştü. Kadınlar bir yerde grup oluşturmuşlardı. Vakit hızla ilerliyordu. Bir süre sonra ortaya bir kamera çıktı. Odanın lambası kapandı. Mutfağa giden Yavuz'un teyzesi Neşe, elinde mumları yanmış koca bir pastayla geri döndü. Yaş günü şarkısı içinde odaya girdi ve tam ortadaki sehpayla pastayı koydu. Kamera çekimdeydi. Ayla Hanım gerçekten utangaç bir çocuk gibi duruyordu. Onun için büyük bir mutluluktu. Hem ailesiyle birlikteydi, hem de ilk kez gelini ile bir yaş günü kutluyordu. Oğlunun evlenmesi zaten güzel bir yaş günü hediyesi olmuştu.

Yaşını belli etmeyecek miktardaki mumu, küçük

çocukların eşliğinde üfledi ve hepsini söndürdü. Mutluluktan gözleri yaşarmıştı. Neşeyle güldü. Ama odanın lambası yeniden yakıldığında gözlerindeki doluluk belli olmuştu. Hediyelerini alırken herkesi tek tek öptü. Tek tek hepsini açıp ne geldiğini etrafındakilere gösterdi ve sonra da bir diğer hediyeye geçti. Yavuz'un hediyesine, değerli olmasından daha çok, arkasında yazan isimler yüzünden çok içlenmişti. Koluna taktıktan sonra ayrıca bir hediyesi daha olduğunu öğrenince, hafif şaşırmıştı. Beğendiği çanta ve ayakkabıyı görünce daha da duygulandı. Geline sevgiyle sarılıp yanaklarından öptü.

Pasta ve meyve suyunun eşliğinde, gece ilerledi. İsteyen şampanya içmişti. Yavuz özellikle alkollü bir şey almadı. Birazdan yola çıkacakları için, alkol almak istemiyordu. Merve zaten alkol kullanmazdı. Pastadan bir dilim alıp, kayınvalidesinin yanında oturmuştu ve onun mutluluğuna ortak olmuştu. Elinde meyve suyu ile konuşmaları dinledi. Kalabalık çok olunca, her kafadan bir ses çıkıyordu. Arada gözü kocasına kayıyordu. Yavuz'un fazla konuşmayı sevmediği belliydi. O da genellikle dinlemeyi tercih ediyordu. Bir iki kere gözleri karşılaşmıştı. O koyu mavi gözler, doğrudan içine işliyordu sanki.

“Biz kalkalım artık...” dedi Yavuz bir süre sonra. Kolundaki saate bakıyordu. “Saat dokuz olmuş... Ancak yola çıkarız. Gece yarısından önce varmamız zor gözüküyor.” Yavaşça ayağa kalktı.

“Gitmeyin? Bu gece de kalın... Yarın sabah gidersiniz!” dedi annesi.

“Sabah erkenden bir toplantım var. Manisa’da üstelik... Çok erken kalkmam gerekecek. Şimdi çıksak daha iyi olur anne!”

“Erteleyemez misin?”

“Yine de kalkalım biz... Ertelemek için çok geç oldu.” Gözü Merve’ye kayınca, genç kız hemen ayağa kalktı. Uysal bir eş gibi onun kararına karşı koymamıştı. Öf! Bu da adamın çok hoşuna gitmişti. Genç kız ona gittikçe hakim oluyordu!

“Valizlerimiz hazır zaten!” dedi Merve ona. “Sadece aşıya inecek!”

“Peki, ben indiririm. Senin yukarıdan alınacak başka bir şeyin var mı?”

“Hayır! Yok!”

Ayla Hanım yeni alınan eşyalar için küçük bir bavul vermişti. Aldıkları ona bile zorlukla sığmıştı. Kapının ağzında herkesle vedalaşan Merve, kocasına baktı. Kapıya doğru geliyordu. Valizleri gençler Yavuz’un elinden kapmıştı ve arabanın bagajına koymuşlardı bile. O da uzanıp annesini öptü.

“Yeni yaşın hayırlı olsun, anne!” dedi sakince. Ona kısa bir an sarıldıktan sonra ayrıldı ve diğerleriyle tek tek vedalaştı.

“Yine gelin...” dedi Ayla Hanım Merve’ye. Gözleri sulanmıştı. Gitmelerini hiç istemediği o kadar belliydi ki!

“Yavuz müsait olur olmaz yine geleceğim.” diye söz verdi Merve. “Çok eğlendim. Teşekkür ederim. Hepinize çok teşekkür ederim. Siz de gelin...”

Genç adam hafif yandan, değişik bir ifadeyle karısına baktı. Sadece Merve fark etti. Annesini İzmir’deki evinde görmeyi pek istemediği belliydi. Umursamadı. Onun aksine kayınvalidesini sevmiştir. Gelmesini gerçekten isterdi.

Arabaya bindikten sonra, kendisine el sallayanlara o da el salladı. Lüks araba homurdanarak hareket etti. Kalabalık ailenin yanlarından ayrılıp, karanlık ve hafif çiseleyen havada uzaklaştılar. Şimdi bir başlarına kalmışlardı. Mutlulukla gülümsedi Merve. Böyle bir ailesi olması güzeldi. Kalabalık bir ailesi olmasını her zaman istemiştir. Her ne kadar kısa bir süre için de olsa, bu durumdan memnundu.

“Bakıyorum... keyfin yerinde?” diye mırıldandı genç adam.

“Olmasın mı?” diye safça sordu.

“Kalabalık çoğu kişinin hoşuna gitmez. Sen pek rahatsız olmuş gibi değilsin?”

“Ben çok sevdim. Hepsi de sıcak ve cana yakın insanlar!” diyerek kendisini savundu Merve. “Benim hiç kalabalık bir ailem olmadı.”

“Kendini fazla alıştırmasan iyi olur!” dedi genç adam

acımasızca.

Merve'nin gülümsemesi dondu. Güzel gözleri soldu. Kırpiklerini kırıştırdı istemsizce. "Haklısın..." dedi bir süre sonra. "Alıştırmam..." diye de fısıldadı. Kalbi bir anda inanılmaz kırılmıştı. Bir aile bulmuştu ve şimdi de bir anda kaybetmişti. Yavuz onun ailesiyle fazla samimi olmasını istemiyordu. Daha açık söyleyemezdi. Başını cama çevirip karanlığa baktı. Arabanın içi karanlık olduğu için bu lafa bozulduğunu adamın görmemiş olmasını umdu.

Yavuz birkaç dakika sonra başını çevirip karısının yüzünü görmeye çalıştı. Ne kadar gizlese de bozulduğunu anlamıştı. Karanlıkta fazla bir şey belli olmuyordu. Yüzünü tam göremiyordu. Ama sesinin titreşiminden, aldığı nefesten onun üzüldüğünü biliyordu. Dişlerini sıktı. Onu üzme hoşuna gitmemişti. Ne yapacağını bilemeden önüne baktı. Parmakları yerinden sökercesine direksiyonu kavramıştı. Şimdilik yapacak bir şey yoktu. Araba sürmeye devam etti. Bir süre sessizce yol aldılar. Merve konuşmuyordu artık. Arabanın içi tam bir sessizlikle doluydu. Neyse ki yol da fazla kalabalık değildi. Rahat gidiyorlardı. Genç adam dikkatini yola vermekte zorlanıyordu çünkü!

"Yarın akşam dersten sonra seni alayım mı?" diye sordu kıza. Onu biraz konuşturmak istiyordu. Belki konuşursa açılır, açılırsa da kalbini geri kazanacak, üzüntüsünü geri alacak bir iki söz söyleyebilirdi?

"Gerek yok... Ben kendim gelirim!" dedi Merve. Sesi artık nispeten donuktu.

"Alışverişe çıkarız diye düşünmüştüm... Ben olmasam da... senin evde bir şeyler yemen lazım. Mutfağın tamtakır olduğunu söylemiştin..." Karısına göz attı. "Geleyim mi?"

"Sen bilirsin? Ben kendim de yapabilirim alışverişi... Kartın bende!" Sesi artık umursamazdı. Kendisini toplamış olduğu anlaşılıyordu. Tonunda ise o sevimli sıcaklık yoktu.

"Biliyorum, her şeyi kendin de yapabilirsin! Ama inat etme! Ben beraber gitmemizi istiyorum..." diye üsteledi Yavuz.

“Neden?”

Adam yan gözle yine ona baktı. Merve de başını çevirmiş, kendisine bakıyordu. Genç adam basit bir şekilde omuz silkti.

“Çünkü istiyorum!”

“Parayı sen verdiğin için mi?” Hafif alayla bakan yeşil gözlerin hâlâ kırgın olduğunu karanlıkta bile fark etti. “Alışverişi abartacağımı mı sanıyorsun?” diye biten son cümlesi ise Yavuz’u sinirlendirdi.

“Saçmalama!..” dedi sertçe. “Parayla ne ilgisi var? Sadece senin tek başına alışverişe çıkmanı istemiyorum! Bin türlü insan var ortalıkta!”

“Ben daha önce de kendim tek başıma alışverişe çıkıyordum. Bir şey olmaz!”

“Evet... Ama o zaman benim sorumluluğumda değildin! Kafana sok artık, biz evliyiz!”

“Bana aptal muamelesi yapma! Evli olduğumuzu biliyorum. Fakat senin korumana ihtiyacım yok. Al tarafı bir iki ay değil mi? Senin varlığına da fazla alışmasam iyi olur...”

Genç adam dişlerini sıktı. Bu inatçı kızın meydan okuyan tavrı git gide daha da çok canını sıkıyordu. İçinde kıvranan bir şey onu ehlileştirebilmek için çırpınıp duruyordu. Bir kız inanılmaz derecede sıcak ve kadınsıyken nasıl da bir anda bu kadar uzak ve yabani olabiliyordu? Evet, az önce hatalı bir cümle sarf etmişti ama çok da dikkat edilecek önemli bir şey değildi ki! Sadece ayrılık vakti geldiğinde fazla üzülmemesi için öyle söylemişti.

“Sen bilirsin!..” dedi o da inatla. “Kendin gitmek istiyorsan git! Özgür kız olmak hoşuna gidiyorsa öyle davran!”

Merve cevap vermedi. Yeniden dışarıyı seyretmeye daldı. Araba kayarcasına kilometreleri yutarken, bir daha da konuşmadı. Yavuz da onun bu sessizliği üzerine daha fazla onunla ilgilenmedi. Dikkatini yola vermeye çalıştı. İzmir’e girdiklerinde, vakit gece yarısı olmuştu. Evin önüne gelip de arabayı garaja soktuğunda, İzmir şehri de artık uykuya dalmak üzereydi. Sokaklardaki insanlar çoktan evlerine çekilmişti. Yağmur yoktu ama serin bir rüzgâr onun yerini almıştı. Arabadan indiğinde, rüzgârın ürpertici

esintisinin, garaja bile eriştiğini fark etti.

Gözü Merve'ye kaydı. O da inmiş, kabanını giymişti. Sıcak arabadan sonra dışarısoğuk gelmişti. Kapısını kapatıp kendisini beklerken, ısı değişikliğinden pürüzsüz yanakları hemen renklenmişti bile.

“Sen asansöre git, burası soğuk! Ben valizleri getiririm...” diye mesafeli bir sesle konuştu genç adam. Balayı bitmişti. Bu geceden sonra bu kızla daha az görüşüp daha az muhatap olacaktı. En azından öyle olmasını umuyordu. Anlaşmalarına sadık kalıp fazla samimi olmadan bu evliliği bitirmeliydi. Fakat iki gecedir kollarında yatan şu narin bedenın etkileyici varlığını bundan sonraki gecelerde hissedemeyecek olmak nedense içini sıktı. Yatağında yatan bir sürü kadın olmuştu fakat bu daha başkaydı. Neyin farklı olduğunu bilmiyordu ama... bu gece de onunla yatmak için, içinde dayanılmaz bir arzu vardı.

Evin içine girdiklerinde, sıcak bir hava karşıladı onları. İçerisi gerçekten de sıcacıktı. Valizleri yere bırakan Yavuz lambaları yaktı ve onun da içeriye girmesini bekledi. Kapıyı kapattıktan sonra anahtarlarını astı ve kabanını çıkardı. Merve de kabanını çıkarmıştı ve incecik vücuduyla öylece duruyordu.

“Ne oldu?” diye sordu.

“Valizi odana götürmeni bekliyorum. İçinden benimkileri alacağım. Pijamam falan hepsi içinde...”

Genç adam sesini çıkarmadan valizleri aldı. Onun peşinden adamın yatak odasına giden Merve, dikkatlice onun eşyaları ile kendi eşyalarını ayırdı. Dönüp kocasına soran gözlerle baktı.

“Bunları yerleştirdim ama... Yerlerini bilmiyorum...” dedi yavaşça.

“Mesele değil!” Gözleri genç kızın gözlerindeydi. “Ben hallederim!”

“Ben... benimkileri alayım... o zaman!”

Yavuz ellerini cebinde sordu. “Yardım edeyim mi?”

“Gerek yok... Ben götürürüm. Diğerleri küçük valizde zaten!”

Yavuz onun küçük valizi almasına izin vermeden kendisi uzanıp aldı. “Ben çıkarırım.” dedi basitçe.

Kızın odasına çıktıklarında da yavaşça yatağının yanına bıraktı. Arkasından gelen Merve, elinde diğer eşyaları ile onun karşısında bir an öylece durdu. “Teşekkür ederim!” dedi.

“Önemli değil!”

Karşılıklı bakıştılar. Yavuz kızın bakışlarından bir şey çıkaramadı. Sakince kendisine bakıyordu. Belli ki odadan çıkmasını bekliyordu. “Evet... Ben gideyim... Sana iyi geceler!” dedi karısına.

“Sana da!” diye mırıldandı Merve.

Odadan çıkarken bir an duraladı. Başını çevirip ona baktı. Merve hâlâ olduğu yerde, gitmesini bekliyordu. Oda lambasının ışığı altında saçları pırıl pırıl parlıyordu. Onu bir an süzen adam “Teşekkürler...” dedi dürüstçe. “Bu hafta sonu umduğumdan daha güzel geçti. Senin sayende tabii...” Söylediklerinde son derece samimiydi. Merve ile iki gün nasıl geçti anlamamıştı. İlk kez kendisinden bir şeyler istemeyen bir kadınla çok basit iki gün geçirmişti. Fakat eğlenmişti. Onunla olmak sıkıcı değildi. Kız için aynı şey geçerli miydi bilmiyordu ama kendisi Merve’nin arkadaşlığından zevk almıştı. Kadınsılığından da tabii...

O cevap vermeyince döndü. Odadan çıktı. Merdivenlerden inip kendi odasına geçti. Yatmak için hazırlanması fazla vaktini almamıştı. Kendisini yatağına attığında, gözleri tavanda, bir süre uyuyamadı. Kollarının arasında narin bir beden olmayınca, uyumaya dikkatini veremiyordu. Üstelik o bedenin hemen üst katında yattığını bilmek, daha da sıkıcıydı.

O dakikalarda Merve de eşyalarını yerleştirmiş ve yatağına uzanmıştı. Yan dönüp uyumaya çalıştı. O da kocaman bir gövdeye sarılmanın ihtiyacıyla huzursuzdu. Adama bu kadar çabuk alışması hiç hoş değildi. Büyük ihtimalle o adam, yatağı paylaşmalarından fazla bir anlam çıkarmamıştı. Keşke kendisi de onun kadar rahat olabilseydi. Kocasının da aşağıda uyuyamadan yattığının farkında olmadan sıkıntıyla yerinde döndü. O rahat gövdeye sarılsaydı, kalın kolları kendisini sarsaydı, bacakları birbirine dolansaydı... şimdiye kadar çoktan uyumuş olurdu!

Bir süre daha uyumak için çırpınan Merve, sonunda uykuya daldı. Gece boyunca tatsız rüyalar gördü. Adamın kendisine arabada söylediği laf yüzünden, garip rüyalarla boğuştu. Son rüyasında boşanmak üzere olduklarını görmüştü. Gözlerini telaşla açtığında bunun rüya olduğunu fark etti ve sıkıntıyla pufladı.

Saatine baktı. Yedi olmak üzereydi. Acele etmezse okula geç kalacaktı. İyi ki uyanmıştı. Çabucak yataktan kalkıp banyoya gitti. Hazırlanıp çıkması yarım saatini almıştı. Saçlarını kurutmuş, üzerine spor bir kot pantolon ile mavi bir kazak giymişti. Bu kazağı da yeniydi. Modeli ve biçimi kendisine çok yakışmıştı.

Aşağıya indiğinde hiç ses duymadı. Gözü dış kapının yanındaki askıya takıldı. Yavuz'un kabanı ve anahtarları yoktu. Onun kalkıp gitmiş olduğunu anladı. Manisa'da toplantısı olduğunu hatırladı. Bayağı erken çıkmış olmalıydı. Buradan Manisa bir saat çekerdi. Bir keresinde Mesir Macunu atılışına gitmişti arkadaşlarıyla. Güzel bir şehirdi.

Orada ne toplantısı vardı acaba? Bir fabrikası olduğunu biliyordu. Bunu dün öğrenmişti. Fabrikanın ne ürettiğini düşündü. Çalışan sayısına bakılırsa büyük bir fabrika olmalıydı. Garipti ama kocası hakkında fazla bir şey bilmiyordu. En kısa zamanda internete girip onun hakkında bilgi almalıydı. Fakat sonra bu düşüncesinden utandı. Özel hayata müdahale gibi geldi. Nasılsa zaman içinde öğrenirdi. Peki, öğrense ne olacaktı ki? İki aylık bir evlilikten sonra öğrendikleri hiçbir işine yaramayacaktı.

Okula biraz geç kaldı. Yürüyerek gitmeyi denemek istemişti. Zaman tutmak istiyordu. Derse girdiğinde, hocası Serkan da derse başlamak üzereydi. Özür dileyerek yerine geçti. Bazı arkadaşlarının bakışları kendi üzerindeydi ama aldırmadı. Parmağındaki yüzüğü istemsizce gizlemeye çalışmıştı. Fazla gizleyemeyeceğini biliyordu. Pahalı olduğu için elbette dikkat çekecekti. Yakışıklı ve zengin görümlü bir erkeğin hayatında olduğunu herkes biliyordu. Şimdi bu yüzüğe bir bahane bulması gerekiyordu.

Öğleden sonraki derslerinden son ikisine girmede. Kızlarla birlikte büyük bir markete gittiler. Onlar da dersleri kırmışlardı. İlk

kez zengin birisi gibi alış veriş yaptılar. Çok açılmadan sadece lazım olanlarını aldılar ama yine de alınacak bir sürü şey vardı. Özellikle akşam atıştırmaları için bir sürü abur cubur aldı. Madem adam para konusunda endişelenmiyordu, kendisi niye endişelenecekti ki? Deterjan da almayı unutmadı. O büyük çamaşır makinesi ile eşyaları yıkamayı düşünüyordu. Bulaşık makinesi için de deterjan almak lazımdı. Hepsini aldı ama kasada hesabı kart ile öderken gözleri yerinden fırladı. Bu deterjanlar da ne kadar pahalıydı böyle?

Taksi ile iki sepet dolusu malzemeyi tıktıkları poşetleri eve zorlukla götürdüler. Poşetler hem fazlaydı, hem de ağırdı. Apartmanın kapıcısı kendilerine yardım etmeseydi çıkarmakta çok zorlanırlardı. Kapıcı belli ki kendisinin kim olduğunu artık biliyordu. İnsanlar ne çabuk öğreniyorlardı? Kapıcı elindeki poşetleri asansörün içine bırakırken saygıyla başını eğdi. Sonra hızla asansörden çıkıp gözden kayboldu.

Eve girdiklerinde, iki kız arkadaşı da hayranlıkla etraflarını seyretti. “Ne harika!..” dedi Neşe hayretle. “Kızım... Burası saray ya! Senin bu kocan çok mu zengin?”

“Sanırım... Beğendiniz mi?”

“Nefis...” dedi bu sefer Gönül. “Paradan kaçmamış... Belli! Duvarlarda resimler de var! Ah, ne zevkli bir adam! Hafta sonu ne yaptınız? Hiç anlatmadın?”

Kapıyı kapatan Merve omuz silkti.

“Bir şey yapmadık. Gidip geldik işte! Çok tatlı bir ailesi var. Annesini biliyorsunuz... Teyzeleri ve dayısı da çok iyi! Bir sürü kuzen var. Annesinin yaş gününü kutladık ve geldik işte!”

“Eğlendin yani?”

“Evet... Bana hiç yabancılik çektirmediler. Zaten ilk gün annesi ile alışverişe çıktık. Akçay çok ucuz. Çok da çeşit var! Çok güzel bir yer...” Poşetleri mutfığa doğru parça parça götürdüler. Sonunda hepsi mutfak masası ile yerlere yayılmış bir halde götürülmüştü.

“Gece ne oldu?” diye bilmişçesine sordu Neşe. Bir sandalyeye oturup malzemeleri poşetlerinden çıkarıp buzdolabına

dizmeye başlayan Merve'ye bakıyordu. Gözleri parlıyordu. "Beraber yattınız mı gerçekten?"

Merve utangaç bir gülümsemeyle başını salladı. "Evet..."

"Eee? Nasıldı?"

"Ne nasıldı?"

"Hoşuna gitti mi bari? Bir erkekle yatmak nasıl bir şey?"

"Bu konuda konuşmamayı tercih ederim. Normal yatıp uyuduk işte!"

"Bırak şimdi... Hadi anlat, neler oldu? Sana bir şey yaptı mı?"

"Bak... bir şey olmadı. Ciddiyim... Sadece uyuduk."

Neşe hayal kırıklığıyla dudaklarını büzdü. "Kollarında senin kadar güzel bir kız varken o sevişmek istemedi... öyle mi?"

Merve elindeki salça kavanozunu sertçe buzdolabın rafına bırakıp arkadaşına döndü. "Anlaşmamız var. Bu evlilikte seks olmayacak diye anlaştık. Bana dokunursa başının derde gireceğini biliyor. Ayrıca ona çok da güzel gelmediğimi sanıyorum. Benim için yanıp tutuşmuyor yani! Tüm istediği annesini biraz uzak tutabileceği sahte bir evlilik! Vakti gelince de beni yine bakire olarak bırakıp boşanacak! Bu kadar basit! Ayrılınca bir daha da görüşmeyeceğiz. O kendi yoluna, ben kendi yoluma!"

"Aman, iyi tamam! Kızma hemen! Merakımdan soruyorum sadece. O kadar yakışıklı ki, belki sen de..."

"Ben de ne?" Merve çatılı kaşlarla arkadaşına baktı.

"Yok bir şey! Bizim yapacağımız bir şey var mı?"

"Şu deterjanları çıkarırsanız iyi olur... O gelmeden ortalığı toparlayalım..."

Kızların yardımıyla işlerini bitirdi. Ev yine tertemiz ve düzenli olmuştu. Arkadaşları gittikten sonra adamın odasına gidip banyosuna girdi. Kirli sepetindeki çamaşırlarını alıp bir seleye doldurdu. Gözleri bir an lüks banyoda gezindi. Üst kattaki kendi odasındaki banyonun iki misliydi ve daha gösterişliydi. Her taraf mermerdi. Kocaman bir jakuzi köşede duruyordu. Bunu içinde başka kadınlarla oturup keyif yaptığını düşündü. Midesi buruldu.

Dönüp hemen banyodan çıktı.

Evde kocaman bir oda, sadece çamaşır yıkanması için tasarlanmıştı. Hem çamaşır makinesi hem de hemen yanında bir kurutma makinesi vardı. Çamaşır makinesini öğrenmesi uzun sürmedi. Üzerindeki düğmelerde işlevlerinin yazmasının haricinde, her kadın gibi böyle şeylere doğal bir yeteneği vardı. Kendi çamaşırları ile birlikte kocasınınkıleri de içine atıp yıkamayı başlattı. Önce beyazları yıkayacaktı. Onlar yıkanırken acele ile yemek hazırladı. Fırında tavuk pişirecekti. Güzelce terbiye ettikten sonra yanlarına patates doğrayarak fırına sürdü. Yanına da pilav hazırladı. Onun ne zaman geleceğini bilmiyordu. Erken gelirse de biraz bekleyecekti artık...

Yemek piştiğinde bile kocası daha gelmemişti. Renklerinin de yıkanması bittikten sonra onları kurutma makinesine attı. Saatine baktığında onun artık yemeğe gelmeyeceğini anladı. Söylemişti zaten adam. Eve geç geleceğini, birbirleriyle pek görüşemeyeceklerini daha evvel vurgulamıştı. Bu saatte gelse bile büyük ihtimalle yemeğini de dışarıda yemiş olurdu. Keşke kızları yollamasaydı.

Tek başına bir parça tavuk ve pilav yedi. Mutfaktaki televizyonu açmış, seyrederek atıştırıyordu. Karnını doyurduktan sonra, tavuğun kalanını fırına geri koydu. Belki adam gelince atıştırmak isterdi. Ortalığı toplayıp televizyonu kapattı ve odasına çıktı. Çıkmadan önce kurutma makinesine bakmıştı. Daha yarım saati vardı. O kurutmayı bitirinceye kadar dişlerini fırçalar, pijamasını giyer ve yatmaya hazır olurdu. Yatmadan önce de iner makineden çamaşırları çıkarırdı.

Gözü eski geceliğine takıldı. Onunla uzun seneler birlikte olmuştu. İçinden gelen bir dürtüyle yine onu giydi. Kendisini daha rahat hissetti. Yeni pijaması da güzeldi ama bacakları çıplak yatmaya alışmıştı bir kere... Saatine baktığında, hâlâ vakti olduğunu gördü. Ders kitaplarından birisini eline alıp yüzükoyun yatağına uzandı. Dikkatini okuduklarına vermeye çalıştı. Uykusu da fena halde gelmişti. Dersler gitgide zorlaşıyordu. Başarılı olmak istiyorsa her boş vaktinde çalışmalıydı. Hayata bir an önce atılmak istiyordu. Bu lüks hayata erişebilmesi imkânsızdı ama geçimini

sağlayacak kadar başarılı olsa yeterdi. Fazlasını istemiyordu.

O dakikalarda Yavuz, eve yeni girmişti. Kabanını çıkarıp asarken anahtarlarını bir kıyıya bıraktı. Bu kat karanlıktı. Üst kattan ise ışık geliyordu. Lambayı yakıp merakla etrafına bakındı. Burnuna mis gibi tavuk kokusu gelince mutfağa yöneldi. Her taraf topluydu ama bir şeyler farklıydı sanki... Buzdolabına gidip kapağını açtı. Büyük dolap ağzına kadar malzeme ile doluydu. Hızla göz attı. Süt bile vardı. Demek ki gerçekten de alışverişe gitmişti?

Fırına gidip kapağını açtı. Bir tarafı azıcık yenmiş tavuğu görünce içi sızladı. Kızın kendisi için de yemek pişireceğini pek düşünmemişti. Eve geç gelmek için elinden geldiğince sallanmıştı. Söz verdiği gibi onu fazla rahatsız etmek istemiyordu. Tavuk da çok güzel gözüküyordu. Akşam yemeği yemek istememişti. Şimdi bu güzel tavuğu görünce acıktığını hissetti. Bir şeyler atıştırmak için geç mi olmuştu acaba?

Mutfaktan ayrılıp üst kata çıkan merdivenlere yöneldi. Geçerken gözü çamaşır odasına takıldı. Işığı yanıyordu. Ses geldiğine göre Merve çamaşırları da yıkamaya başlamıştı. Merdivenleri sessizce çıktı. Karısının oda kapısına geldiğinde bir an duraladı. Kapı ardına kadar açtı zaten. İçeriye göz attı. Uygunsuz bir durum olmasını istemiyordu. Yavaşça içeriye girdiğinde, onu gördü.

Yüzükoyun yatakta yatıyordu. Başı yan dönmüştü ve gözleri kapalıydı. Yüzünün hemen yanında bir kitap vardı. Ders kitabı olmalıydı. Onu okurken uyuyakalmıştı. Bebek görünümlü yüzünü ve uzun kirpiklerini süzdü. Uyurken inatçı olduğu belli olmuyordu. Uzun saçları dağınık bir halde yatağa yayılmıştı. Bir kısmı narin sırtını örtüyordu. Üzerinde yine eski gece kıyafeti vardı. Gözleri ister istemez uzun, beyaz bacaklarına kaydı. Kollarını başının altında kavuşturduğu için eteği biraz sıyrılmıştı. Narin ince vücudunun altında, bacaklarının önemli bir kısmı gözüküyordu. Bir kere daha kızın bacaklarının ve kalçasının güzelliğine hayran kaldı. O bacaklarda bir tek damar veya leke bile yoktu. Tertemiz, pürüzsüz ve uzundu.

Sıkıntıyla nefes alıp gözlerini kaçırdı. Yanına gidip üzerini

örtmek istedi. Elini örtüye uzattı ama örtünün üzerinde yattığı için bunu yapması zor olacaktı. Kararsızca yüzüne baktı. En iyisi onu uyandırmaktı. Onu uyandırmadan bunu yapması mümkün değildi.

Uzanıp yüzünün altında bir kısmı sıkışan kitabı aldı. Yavaşça çekerken, Merve kendiliğinden gözlerini açtı. Zaten yeni daldığı için uykusu çok derin değildi. Hafif şaşkın ve uykulu bakışlarla kocasına baktı. Ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

“Geldin mi?” dedi çocuksu bir sesle.

“Evet... Uyuyup kalmışsın?..”

“Hımm... Fark etmemişim...” Hafif doğrulup yüzüne dökülen saçlarını kıyıya çekti. “Dün gece iyi uyuyamadım da...”

“Ben de öyle!” diye mırıldandı Yavuz. Yatağın kıyısına oturup karısını süzdü. Çatılı kaşları ile biraz korkutucuydu. “Sayende...” diye yavaşça ekledi sonra.

Merve bir an pozisyonunu kontrol edince, hafif bir telaşla doğrulup geceliğinin eteğini çekti. Gözlerinde bir utanç vardı şimdi. Bu utanmaz adamın kendisini seyrettiğinden emindi.

“Niye sayemde?” diye hafif öfkeli bir sesle sordu. Uykusu açılmıştı. Dizlerinin üstünde durmuş, elinden geldiğince bacaklarını gözükmelerini engellemeye çalışıyordu. Keşke yeni aldığı pijamasını giyseydi. Ama uyuyup kalacağı aklına gelmemişti. Yoksa onun geldiğini duyar, önceden toparlanırdı.

“İki gece sana sarılarak uyuduktan sonra... dün tek yatmayı biraz yadırgadım doğrusu...” dedi Yavuz sakince.

Merve iri gözlerle ona baktı. Kendisinin de aynı durumda olması çok garipti. Tabii bunu ona söyleyemezdi. Kendisi onun kadar cesur değildi. Adamın yakınlığı yüzünden biraz da huzursuzdu.

“Dalga geçmeyi bırak!” dedi çocuksu bir dudak bükmeyle. “Buna inanacağımı sanma... Buraya niye geldin? Bir şey mi söyleyeceksin?”

“Hayır...” dedi Yavuz omuz silkerek. “Lambanı yanık görünce merhaba diyeyim dedim. Uyuduğunu düşünemedim...”

“Kalkacaktım zaten... Kurutma makinesini boşaltmam

lazım...”

“Bunları yapmak zorunda değildin! Temizleyiciye yollayabilirdin...”

“Zor bir şey değildi. Evli olduğumuz sürece ben yaparım. Başkasına yaptırmaktansa kendim yapmayı tercih ederim. Sadece takım elbiselerine karışmam. Zaten temiz adamsın. Bir giydiğini bir daha giymediğin belli...” Yataktan inip kararsızca duraladı. “Karnın aç mı?” diye sordu sonra yavaşça. Ona iyi davranmak istemiyordu ama elinde değildi. Kadın olmak gerçekten de çok zordu. Onunla ilgileniyormuş gibi olmamak için yalın bakışlarını takınmaya çalıştı.

Yavuz kızı süzdü. Gözleri ince bacaklarına kaydı. Şu anda tüm istediği ellerini o güzel bacaklarda gezdirip kalçalarını kavramak, yüzünü göğüslerine gömmekti. Uykulu bakışlarıyla bile inanılmaz seksi duruyordu.

“Aslında açım!” dedi sakın olmaya çalışarak. Ayağa kalktı. Buradan hemen çıkmazsa düşündüklerini yapacağını hissetti. “Tavuk yapmışsın! Gidip biraz atıştırayım bari...”

“Sen üstünü değiştir. Ben hazırlarım!” dedi Merve. “Gerçi saat on bir olmuş? Rahatsız etmesin?”

“Bakalım?...” diye mırıldandı Yavuz. Odasına geçip üstünü değiştirdi. Elini yüzünü yıkayıp temizlendi. Mutfığa geri döndüğünde, Merve’nin çoktan servisi hazırladığını gördü. Masa hazırды. Yeniden fırında ısıttığı tavuktan but ve göğüs eti kesip tabağa koyan Merve, sessizce kendisine hizmet ediyordu. Gözleri ile onu seyretti. Hiç mızıldanmadan işini yapıyordu ve kendisine yeniden sofrayı hazırlamaktan da hiç rahatsız olmadığı belliydi.

Tabağı önüne koyan Merve, yanına su da bıraktı. Her şeyin tamam olduğundan emin olunca onu kendi başına bırakıp çamaşır odasına geçti. Yavuz televizyonu açmadan yemeğinden yemeye başlamıştı. Doğrusu harika olmuştu. Ekmek de tazecikti. Ev yemeği yemeyi özlemişti. Arada annesine giderse yiyebiliyordu sadece. Tabağını silip süpürdü. Tavuğun sosu ile pilav da harika gidiyordu. Gözü fırına kaydı. Daha yese, biraz daha yiyebilirdi. Fakat saat hakikaten geç olmuştu. O sırada içeriye gelen Merve, adamın bakışlarını gördü. İster istemez gülümsedi. Bu koca adamın

bir but ve bir parça beyaz et ile doymayacağını düşünmeliydi zaten! Ayrıca tabağını silip süpürdüğü için kadınısı bir zevk almıştı. Demek ki yemeğini beğenmişti?

“Bir parça daha koyayım mı?” diye sordu.

“Çok güzel olmuş... Çok da hafif... Biraz daha yiyebilirim doğrusu ama...”

“Uygun yoksa eğer... şimdi sana bir de çay demlerim. O arada yediklerini sindirirsin. Rahatsız olmazsın. İstersen koyayım bir parça daha?” Kocasını ses çıkarmayınca uzanıp tabağını aldı ve yemeğini tazeledi. O yine yemeye devam ederken çay ile ilgilendi. Arkadan kalçalarında ve bacaklarında gezinen gözleri hissediyordu ve bundan ilginç ki... zevk alıyordu. Yavuz’un bacaklarını beğendiğini biliyordu. Güzel bacakları olduğu için memnundu. İlk kez bir erkeğin kendi bedenini beğenmesini önemsiyordu.

Başını çevirip gözünün ucuyla baktı. Ve yine ilk kez bir erkeğin bedeninin çok seksi olabileceğini fark ediyordu. Daha evvel erkek vücutları hakkında kafa yormamıştı. Onlara dokunmayla ilgili bir düşüncesi olmamıştı. Fakat şimdi... şu sessiz ortamda... onun bedenini düşünmeden yapamıyordu. O gömleğin altındaki kaslı göğsüne başını yaslayıp elleriyle okşamak güzel olabilirdi. İki gece zaten bunu yapmıştı ama hemen bu kadar da alışması doğru değildi.

“Alışverişi yapmışsın?” dedi Yavuz. “Zor olmadı mı?”

“Hayır!” Merve dönüp onun yanına gitti. Bir sandalye çekip karşısına oturdu. “Kızlar da vardı. Onlar yardım ettiler. Taksici çok almışsınız diye söylenip duruyordu. Kapıcı gelip taşımamıza yardım etti. Evlendiğimizi biliyor sanırım?”

“Sabah ben söyledim. Sana yardımcı olmasını sıkıca tembihledim.”

“Belli. İyi bir adam... Baştan söyleyeyim, bu seferlik masraf çok tuttu. Evde hiçbir şey yoktu. Bir daha ki sefere daha az olur sanırım.”

Yavuz doyduğu için tembelce omuz silkti. Keyfi yerine gelmişti. Harcanan para umurunda değildi. “Önemli değil. Ne lazımsa alabilirsin...” dedi ona.

Rahatlayan Merve, onun ikinci tabağını da silip süpürdüğünü görünce iyice keyiflendi. Hafif alayla, gülümseyerek sordu. “Dünden beri bir şey yememiş gibi duruyorsun?”

“Yedim, akşam yemeği yemedim sadece... Ama bu çok güzel olmuştu. Eline sağlık!... Hem de hafifti...”

“Afiyet olsun. Eğer eve erken gelirsen...” Çekinerek durakladı. Onu akşam gezmelerinden veya arkadaşlarından uzaklaştırmak istediğini düşünmesini istemiyordu. “...genelde kendim için yemek yapmış olurum. Sen de yersin. Sen bilirsin tabii. Zorlamıyorum seni... Yanlış anlama. Sonra yine dışarıya çıkarsın. Gece hayatına devam edebilirsin.”

Yavuz gülümsedi. Onun rahatsızlığını hissetmişti. “Anladım... Meraklanma!” dedi sakince. “Zaten beni görmek için çok can atmadığını biliyorum. Evlendiğimizden beri üzerine biraz fazla düştüm, değil mi?”

“Bazen beni kızdırmanın senin çok hoşuna gittiğini düşünmüyör değilim hani?”

“Ama kızınca çok güzel oluyorsun?..”

“Ne olur böyle konuşma! Mesafeli olursak... daha iyi olmaz mı?” Yalvaran bakışları çok tatlıydı. Yavuz arkasına yaslanıp onun güzel yüzünü süzdü bir an. “Sen patronumsun...” diye devam etti Merve. “Sana karşı koyamam... Ama ne olur beni utandırma! Ben senin gibi erkeklere alışık değilim.”

“Ben de öyle!” diye karşılık verdi Yavuz. “Ben de senin gibi kadınlara çok alışık değilim... Mesafeyi korumaya çalışmanı takdir ediyorum. Benden faydalanmamaya çalışman güzel bir şey... Senin yerinde başka kadınlar olsaydı bu evliliği sürdürmek için türlü Bizans oyunları yapardı. Sen ise sana verdiğimden fazla bir şey istemiyorsun. Dürüstlüğün ve sıcakkanlılığın olmasaydı ailemi de bu kadar etkileyemezdin. Samimisin... Çoğu kadında bunu bulmak zordur. Fakat kabul etmelisin ki bana karşı ön yargılısın... Benden hoşlanmamak için elinden geleni yapıyorsun.”

“Hiç de bile!” dedi Merve yavaşça.

“Öyle mi?”

“Evet! Sana karşı ön yargılı değilim. Ama senin ne kadar

çapkın olabileceğini de biliyorum. Yanında birçok kadın gördüm. Hep çok güzel kadınlar! Ben onlar gibi olmak istemiyorum. Kalbimi sana kaptırmak istemiyorum. Ayrıldığımızda üzölmek istemiyorum. Sen ise sürekli kalbime darbe vuracak gibi davranıyorsun... Beni öpmen?.. Okşaman?.. Bana bunları yapmamalısın!”

Yavuz sesini çıkarmadan dinliyordu. Bu kızın hakikaten de kendisinden uzak durmaya çalıştığını görebiliyordu.

“Benden korkuyorsun!..” diye sakın bir sesle tespit yaptı.

“Hayır... Korkmuyorum. Belki! Biraz!.. Çok yakışıklısın... Fizik olarak da çok çekicisin... Hiç tecrübem yok ama... bunu ben bile görebiliyorum. Çoğu kadın senin için her şeyini feda eder.” Sustu... Sonra dürüstçe başını iki yana salladı. “Ama ben yapamam... Sen benim tipim değölsin. Bana yakın olmanı istemiyorum. Aramızdaki mesafeyi korumak istiyorum. Sana âşık olmamı sen de istemezsin değölmü?”

Yavuz ne cevap vereceğini bilemeden durdu. Bu tatlı kızın kendisine âşık olması hoşuna giderdi. Onun sevgisine sahip olacak erkeğin şanslı olacağını biliyordu. Fakat yine de iyi bir seçenek değildi. Boşanma işlemi sırasında kafasının rahat olmasını istiyordu. Âşık bir kadınla uğraşamazdı. İşin iyi yanı, Merve de zaten âşık olacak gibi durmuyordu. Şu anda bile son derece inatçı, kararlı gözüküyordu. O kendisini sevmemek için elinden geleni yapacaktı. Kararlı yeşil gözlerinden, sadece iki ev arkadaşı olarak kalacaklarını anladı.

“Hayır...” dedi o da dürüstçe. “Bana âşık olmanı istemem...”

“Güzöl... Biliyordum zaten!” Yerinden kalkıp tabağını ve çatalını önünden aldı. Bulaşık makinesine götürürken “Çayını burada mı içersin, oturma odasında mı?” diye sordu.

“Oturma odasında...” dedi genç adam. Yerinden kalkıp mutfağın dışındaki lavaboya gitti. Temizlendikten sonra, oturma odasına geçti. Televizyonu açtı. Gece haberleri vardı. Koltuğa oturdu ve ayaklarını uzatıp izlemeye başladı. Gözü arada mutfağa kayıyordu. Her ne kadar âşık olmasını istemese de kendisini beğendiğini hissetmek isterdi doğrusu. İçinde erkeksi bir yan, kızın

ilgisizliğine karşı çıkıyordu. Bir erkek olarak onun gözlerinin kendisine biraz daha yumuşak bakmasını arzuluyordu. Kendisi öyle hissediyordu çünkü! O güzel vücuda dokunamasa bile seyretmek bir zevkti. İçinde dizginlenemeyen şımarık bir erkek, kızın ilgisine ihtiyaç duyuyordu. Neden buna ihtiyacı vardı? Sebebini bilmiyordu. Gururu biraz kırılmıştı. Merve'nin kişiliği o kadar güçlüydü ki o asla kendisine kadınsı bir ilgi duymayacaktı!

Az sonra karısı odaya elinde bir tepsi ve içinde iki çay ile geldi. Birisini önündeki sehpa üzerine bırakırken, kendisininkini de tepsiyle birlikte diğer bir sehpa üzerine bıraktı. Hemen karşısındaki koltuğa oturdu. Eliyle eski biçimsiz geceliğinin kıyılarını düzeltmeyi unutmamıştı. Ama göz alıcı bacakları bir erkeğin hayal gücü için fazla meydandaydı. Genç adam onun bunu bilerek yapıp yapmadığını düşündü. Hayatında gördüğü en seksi vücuda sahipti ve şimdi onu kendisine karşı gizli bir silah olarak mı kullanıyordu?

Kullanıyorsa bile düşüncelerini iyi gizliyordu. Çünkü kendisinden ve seksiliğinden tamamen habersizmiş gibi, iri gözlerle kocasına bakıyordu.

“Seni de uykundan ettim...” dedi Yavuz.

“Önemli değil... Zaten yarın ilk iki dersim boş. Geç gideceğim...”

“Okulda bir sorun çıktı mı?”

“Şimdilik hayır. Herkes meraklı gözlerle bakıyor ama bir şey soran olmadı. Sen ortalıkta fazla görünmediğin sürece kimsenin anlayacağını sanmıyorum. Sadece soyadım değiştiği için öğrenci işlerine bildirmem gerekti.”

“Bugün avukat yeni nüfus kâğıtlarını verdi. Anlaşmamızı da notere onaylatmış. İkisi de ceketimin cebinde. Sabah masaya bırakırım... Artık her şey evli olduğumuzu gösteriyor. Bir süre karı koca olarak devam edeceğiz...”

Merve bir şey demeden çayından yudumladı. Gözü televizyona kaydı. Haberler vardı. Pek önemli bir şey yoktu ama bir süre sessizce televizyon seyrettiler. Onun çayını bitirdiğini görünce, kendi boş bardağını tepsiye bıraktı. Uzanıp adamın bardağını da aldı. “Çay koyayım mı yine?” diye sordu yavaşça.

Yavuz başını salladı. “Evet... alırım. Çok iyi demlenmişti.”

Merve taze çaylarla geri geldiğinde, kocası hâlâ haberleri izliyordu. Hava durumu başlayınca dikkatini spiker kadına verdi. Yeni bir yağışlı havanın ülkeye gireceğinden bahsediyordu.

Yerine oturduğu zaman sordu. Bu sefer geceliğinin eteklerine fazla dikkat etmemiştir. “Perşembe gidiyor musun?”

“Hı hı... Sen de gelecek misin?”

“Hayır. Hava bozuyor diye sordum. Bak, doğuya kar gelecekmiş...”

“Olsun, uçakla gideceğim nasılsa... Gidemezsem de fark etmez... Çok da meraklısı değilim. Bizim iş adamları derneği düzenlemiş... Bir sürü sevmemiş adam var. Allaha Selim de geliyor. O isterse çok eğlenceli birisi olabilir.”

“Bakışları çok keskin... Gri gözlü erkeklerden hoşlanmam... İlk anda bana çok karanlık bir tip gibi gelmişti.” dedi Merve usulca. “Ama Ebru Hanım onu çok seviyor. Demek ki benim göremediğim bir özelliği var!”

Genç adam güldü. “Anlaşılan kafede çalışırken ikimizden de hiç hoşlanmamışsın?”

“Doğru...”

“Ebru ona aşık! Senin göremediğin şey her neyse, Ebru için güzel olmalı. Belki sen de bende bir şeyler görmeye uğraşmalısın?”

“Bu gerekli mi? Hani âşık olmamı istemiyordun?”

“İstemiyorum...” diye isteksizce onayladı onu genç adam. “Senin iyiliğin için! Ayrılma zamanı geldiğinde acı çekmen istemem! Fakat bana biraz daha sıcak davranmanı arzulamıyorum desem, yalan olur!”

Merve dudaklarını sıktı. Gözlerini kaçırdı. “Ben sana elimden geldiği kadar sıcak davranıyorum. Daha önce beni kimse öpmemiştir. Vücudumu okşamamıştı. Sana anlayış göstermeseydim, bunların hiç birisine izin vermeyeceğim gibi, seninle konuşmazdım bile!”

“Şu bir gerçek ki, sen benden daha güçlüsün. Daha önce

hiçbir kadın karşısında kendimi bu kadar güçsüz hissetmemiştim. Sen gördüğüm en değişik kadınsın!”

Merve ortamı yumuşatmak için gülümsedi. Aldırmaz görünmeye çalışıyordu. “Ben daha kadın değilim...” dedi şakayla. Fakat sözlerinin ardındaki anlam o kadar erotik hissedildi ki, genç adamın değişen yüzüyle birlikte kendi gülmesi de soldu. “Şey... Madem toplantıya gitmek istemiyorsun, gitme o zaman?” diye konuyu değiştirmeye çalıştı.

“Yönetim kurulundayım. Bahanem olmadan gitmezsem doğru olmaz.” Çayından bir yudum alan genç adam tembelce kızı süzdü. Onun sakın, bir şey belli etmeyen yüzünü bir süre inceledikten sonra, şimdi kendisine çok seksi gelen iğrenç geceliğinin içindeki ince vücuduna baktı. Bu alımlı kızla böyle karşılıklı oturmak huzurunu kaçıırıyordu. Merve de incelendiğini fark etmişti.

“Ne oldu?” diye sordu.

“Hiç... Sadece çok güzel bir genç kızla böyle karşılıklı, usluca, sakince çay içeceğimi birisi söylese... ona inanmazdım. Demek evlilik böyle bir şeymiş!?”

Merve de güldü. Gözleri parlamıştı. Tıpkı o gün hocasına güldüğü gibi gülmüştü. Sıcak ve etkileyiciydi. “Doğrusu ben de... bir erkekle böyle rahat bir şekilde oturabileceğimi hiç düşünmemiştim.”

“Sadece o değil! Yemek yapmışsın. Çamaşırlarımı yıkamışsın...”

“Evet... Ama önemli değil. Ev işi yapmayı severim. Ben biraz evcil bir kadını galiba?” Gülümsemesi devam ediyordu.

Ciddi bakışlı Yavuz, elinde olmadan kızın iri güzel gözlerini süzdü. “Evcilliğin konusunda kuşku var ama... iyi bir ev kadınısın. Geldiğinden beri evin havasının değiştiğini hissediyorum.” dedi dürüstçe.

Merve içinden mutlu oldu. Adamın samimi sözleri kadınlık gururunu okşamıştı. “Verdiğin parayı hak ediyorum demek?” diye alaycı bir bakışla sordu.

“Elbette! Ben seni hizmetçi olman için tutmadım. Benimle

sırf evlenerek bile o parayı hak etmiş oldun.”

“Peki sen... bu kadar zenginken, neden kendine bu güne kadar bir yardımcı kadın tutmadın? Zor olmuyor mu?”

Merve’nin sorusu üzerine Yavuz omuz silktili. “Yalnızlığı severim... Aslında evimde tanımadığım insanların gezinmesinden hoşlanmam. Arada bir temizlikçi kadın gelir evi temizler. Giysilerimin temizliği için de temizlemeciler var! Yemeğimi de genelde dışarıda yerim. Bu evi çoğu zaman yatmak için kullanıyorum. Sen gelinceye kadar mutfağı sadece hafta sonları... o da bazen kullanırdım. Yemek işinden pek anlamam... Basit ve hızlı pişen yemekleri tercih ederim.”

“Yine de hoş bir hayat değil. İnsan evinde mutlu olur. Her akşam dışarıda ne yapılır ki?”

“Evde beni bekleyen bir şey olmayınca... erken gelmenin de anlamı yok! Genelde dışarıda oyalanacak bir şeyler bulunur.”

“Kadınlar mı?” diye sordu Merve. Sesindeki kıskançlığı örtmeye çalışmıştı. Şimdi bu suratsız yakışıklı adamı kıskanacak ne vardı ki?

“Bazen... Bazen de arkadaşlarla toplanırız. Bazen spor yaparız. Haftada bir baskete gittiğimi biliyorsun. Bazen sıkıcı dernek toplantıları olur. Bazen senin eski çalıştığın yerde kafamı dinlerim. Ne bileyim işte... bir şeyler çıkar.”

Merve gözlerini yine televizyona çevirdi. Sormaya utanıyordu ama elinde değildi... Sormak istiyordu. Çekinerek aklındaki soruyu sordu.

“Şu anda... bir kadın var mı peki?”

“Sevgili mi?”

“Evet... Yok, yani karşıma çıkarsa... şaşırmayayım diye!..”

Yavuz kısıklı gözlerle karısının yüzüne bakıp sorusunda bir anlam aradı. Fakat Merve son derece umursamaz duruyordu. Gerçekten de laf olsun diye sormuş gibiydi.

“Aslında... Evlenmeden önce birisi vardı!” dedi yavaşça.

“Öyle mi? Ne oldu peki?”

“Evlendiğimi öğrenince beni terk etti.” Çayından son bir

yudum alıp bardağını sehpanın üzerine bıraktı. “İlk kez bir kadın beni terk ediyor!” dedi gülümseyerek.

“Şu... kızıl saçlı olan mı?”

“Evet... Görmüş müydün?”

“İki hafta önce kafeteryaya getirmiştin... Çok güzel bir kadındı. Yazık olmuş... Demek ki seninle evlenme hayalleri kuruyordu?”

“Sanmam... Genelde evlenme meselesini hiç açmam. Sanırım onun sorunu evlenmeyi düşünmediğimi söylediğim halde seninle evlenmiş olmam. Mesele değil.”

“Üzülmedin mi?”

Yavuz ister istemez gülümsedi. Bu kadınlar fazla duygusal oluyorlardı. Her beraberliğin altında bir aşk olması gerekmiyordu. “Yok canım... Niye üzüleyim? Kadın mı yok? Yanlış anlama ama... bağımsız ilişkiye açık bir sürü hemcinsin var. Seks konusunda senin gibi eski kafalı kız bulmak artık çok zor.”

Merve başını eğdi. Doğru olabilirdi. Yakışıklı ve zengin bir erkekle gönül eğlendirmeye hazır bir sürü kadın olduğu muhakkaktı. Ayrıca yatağa girme konusunda geri kafalı olmayan kadınların da çoğunlukta olduğunu biliyordu. Çevresinde bu konuda çok rahat olan bir sürü üniversiteli kız arkadaşı vardı. Fakat kendisi öyle olamazdı. En azından bedenini vereceği erkeği çok iyi seçmeyi düşünüyordu.

“Ben halimden memnunum...” diye mırıldandı. “Sandığının aksine... çok eski kafalı değilim. Artık büyüdüğümü biliyorum. Çocuk değilim. Beni öptüğün zaman... çılglık çılgılığa kaçmıyorum. Sayende öpüşmenin iğrenç bir şey olmadığını da artık biliyorum. En azından... sen beni öptüğünde tiksinmedim. Korkmadım... Fakat yine de bana sahip olacak olan erkeğin... bunu hak ettiğine inanmalıyım. Sevdiğim adama tertemiz gitmek istiyorum.”

Yavuz ayağa kalktı. Onun önünde bir an sessizce durup yüzünü süzdü. Sonra ellerini tuttu ve onu da ayağa kaldırdı. Merve nedense kalbi gümbürdeyerek ayağa kalkmıştı. Başını geriye atıp kocasının suratsız ama sakın yüzüne baktı. Kısıklı lacivert gözler,

insanın içine işliyordu. Adamın bir eli şefkatle yanağında gezindi. Parmak uçları tüy gibi dokunuyordu.

“Ben senin tertemiz bir kız olduğunu çoktan fark ettim. Sen asla tanıdığım kadınlara benzemeyeceksin. Her zaman temiz ve dürüst olacaksın, buna eminim.” Gözleri kırmızı dudaklarında gezindi. Sonra yavaşça eğilip dudaklarına küçük, kısa bir öpücük kondurdu. Bu güzel dudakları öpmek kendisinde alışkanlık olmaya başlıyordu. Fakat o kadar lezzetli ve davetkârdı ki... Merve de hiç karşı koymamıştı. O da bu ani öpücüklere alışmış olmalıydı. “Yine de bu temizliğinden... saflığından faydalanmak isteyenler olacaktır...” diye mırıldandı. İri yeşil gözlere baktı samimice. “Tıpkı benim gibi! Dudaklarına baktıkça... seni öpmek istiyorum. Kendime engel olmak istiyorum ama bu... çok zor!” Elleri hâlâ kızın ellerindeydi. Merakla fısıldadı. “Peki, sen niye karşı koymuyorsun? Seni öpmeme niye müsaade ediyorsun?”

“Ben...” Utançla parıldadı Merve’nin gözleri. Uzun kirpikleri titredi. Kuruyan dudaklarında hâlâ adamın dudaklarının minik dokunuşunu hissediyordu. “...Ben buna karşı değilim. Kocamsın ve belki... bu kadarına hakkın vardır? Bu evlilikte hep alan ben olamam. Bana verdiğin bunca şeye karşılık... bir iki öpücük... çok önemli değil!”

“Öyle mi?”

“Evet...”

“Bana izin veriyorsun yani?..”

Genç kız ürküp geri çekilecekken, elleri daha da sıkıldı ve yerinden kıpırdımadı. İri gözleri yalvarırcasına kocasına bakıyordu. Kendisini bırakması için yalvarıyordu sanki.

“Yavuz?..”

“Söyle bana!” diye emretti adam. Yavaşça ellerini karısının ince beline kaydırmıştı. Merve onun bedenine doğru hafifçe ama kararlı bir şekilde çekildiğini hissetti. Vücutları artık birbirine değiyordu. “Seni öpmeme izin veriyor musun?”

“Hayır... Ama sana engel olamıyorum...” dedi Merve biraz titreyerek. Gecenin bir saatinde bu güçlü kollarda olmak içini bir garip yapmıştı.

“Engel olamadığın için mi izin veriyorsun?” Gülmeyen ciddi yüzü, karısının verdiği cevapla tatmin olmadığını gösteriyordu.

“Yavuz... Utanıyorum, lütfen!..” Belindeki elleri çözmeye çalışırken biraz daha çekildi ve bütün vücudu adamınkine yapıştı. Göğüsleri ona temas edince içini bir ürperti sardı. “Ne olur yapma!..”

“Ne yapmayayım Merve?” diye fısıldadı.

“Bırak beni... Ne olursun!” Minik elleri iki yandan kendisini saran kolları tuttu. O kolları kıpırdatmak imkânsızdı. Onun yine kendisini öpmek üzere olduğunu hissediyordu. Erkeksi kıvrımlı dudaklar yanaşırken nefesini tuttu. İşin kötü yanı... bu sefer kendisi de... istiyordu. İlk kez öpüşmeyi bekliyordu. Dudaklarını kıpırdattı. Son kez itiraz etmeyi denedi... “Yavuz?..”

Sonrasını hatırlamıyordu. Dudakları örtüldü. İnleyerek kendisini bıraktı. Bu olmamalıydı. Olmaması lazımdı ama... Ellerini kaldırdı. Adamın boynuna doladı. O kadar nazik ve güzel öpüyordu ki!

Yavuz karısının kendisine karşılık vermesini hayretle karşıladı. Sonra onun ince bedenini biraz daha kendisine çekti. Daha evvel, öperken bile kendisini bu kadar heyecanlandıran bir kadın tanımamıştı. Dolgun ama ılık dudaklarını öperken, onların da heyecandan titrediğini hissetti. Elinin biri olağanüstü güzel kalçasını kavradı ve iyice kendisine çekti. Öpüşü daha da ateşlenmişti.

Başını geri çektiğinde, Merve’nin al al olmuş yanaklarını gördü. Utançla başını eğip gözlerini kaçırmıştı. Alnı neredeyse göğsüne değiyordu. Saçları yüzünü gizlemişti.

“Yapma...” diye yine yalvardı genç kız.

“Merve?..”

“Ne olur yapma...”

“Neden?” Dudakları saçlarında geziniyordu. Mis gibi kokuyordu. Bir avucu hâlâ diri kalçasındaydı ve onu da yavaşça okşuyordu.

Merve başını kaldırmaya çekiniyordu. Kaldırırsa onun

kendisini yine öpeceğinden emindi. İçinde çıldıran bir şey ise ona karşılık vermesini ve sonunu önemsemeden devam etmesini söylüyordu. Daha bir haftadır tanıdığı bir adamın kollarında arzudan kıvrınmak korkunç bir şeydi.

Kalçasını bırakan el, eski geceliğinin içine kayıp çıplak sırtını okşamaya başlamıştı. Vücudunda bu kadar çok noktanın cinsel olarak uyarılabileceğini asla tahmin edemezdi. İstmeden belini kıvırdı. Elleri hâlâ onun geniş omuzlarındaydı.

“Şimdi yatağa gidelim...” diye fısıldadı Yavuz.

“Ha... hayır!” diye kekeledi Merve. Başını kaldırmıştı hızla. Kocaman açılmış masum gözleri hâlâ az önceki öpüşmenin etkisiyle bulanıktı.

“Biz karı kocayız?..”

“Evet... Yani hayır!”

“Değil miyiz?”

“Değiliz tabii...” Adamın dudakları yeniden kendi dudaklarına eğilirken aceleyle fısıldadı. “Sözleşmemizi unutma?..”

Genç adam duraladı. Sonra hafifçe gülümsedi. Gözleri şeytani bir şekilde ışıldamıştı. “İstedğin herhangi bir şeyi karşılayacak kadar param var!” dedi umursamazca. “...Ve istediğim her hangi bir şeyi alacak kadar da var!”

Merve bozuldu. Gözleri süzüldü.

“Ben satılık değilim... Öyle düşündüğünü biliyorum. Para karşılığı seninle evlendim ama... Sen zorladın! Ben istemedim.”

“Biliyorum... Fakat seninle sevişmenin bir bedeli olacaksa... bunu ödemeye hazırım. Şu anda senin için her şeyi verebilirim!”

Merve nefesini tuttu. Onun arzulu bakışları içine işliyordu. Sırtını okşayan el biraz öne kayarak bir göğsünün üzerine geldi. Hâlâ yukarı sıyrılmış ince ve eski geceliğinin içindeydi. İri avucu onu yakalayınca, genç kız gözlerini kısıtı hafifçe. İçinde kabaran arzu yüzünden bir an konuşmadı. Göğüslerinin okşanmasını yadırgamıyordu. Bu nasıl bir şeydi böyle? Uçları çoktan sertleşmişti bile. Tecrübeli ve hassas parmaklar nazikçe çevresinde

geziniyordu.

“Ya benimle... hep evli kalmanı istersem?..” dedi sonra. Sırf adamı korkutmak ve geri çekilmesini sağlamak için en iyi silahı buydu. Bu okşamaya dayanmak çok zordu. Eskiden göğüslerinin okşanmasından bu kadar hoşlanacağını düşünemezdi. “Senden boşanmak istemezsem?.. Seni sahiplenirsem?.. Bu bedeli de öder misin?”

Genç adam onu bıraktı yavaşça... Gözleri kısılmıştı. Siyah kaşları çatılmıştı. Arzusuyla gerçekçilik arasında gidip geliyordu. Uzun ve heybetli vücuduyla karısına tepeden bakıyordu.

“Beni böyle zorlamasan?” dedi yavaşça. Sesi durgundu. “Her şeyi oluruna bıraksak olmaz mı?” diye sordu sonra. “İki yetişkin gibi... Şu kısa beraberliğimizin tadını çıkarsak?”

Merve geri adım attı. İçinde olgunlaşan kadın, onun kollarına atılmak istiyordu. Artık bir daha asla çocuksu olamayacağını biliyordu. Bu haftada genç bir kadın olmanın ne demek olduğunu kavramıştı. Bir erkekten hoşlanmanın, dokunuşlarına tepki vermenin, öpücüklerinin tadının ne olduğunu öğrenmişti. Daha da fazlasını öğrenmeye hazırdı ama... yapamazdı işte! Şimdi olmazdı. Bu çapkın kocayla olmazdı. İçini sıızlatan şu mavi bakışlara red cevabı vermek zorundaydı.

“Buna izin veremem... Ne olur? Beni zorlama! Dedğin gibi... Kısa bir beraberliğimiz olacak ve ben yakınlaşmamızın yanlış olacağını düşünüyorum. Sadece patronum olman konusunda ısrar ediyorum. İstersen de arkadaş?.. Sen bilirsin! Ama koynuna girmek istemiyorum...”

Yavuz derin bir nefes aldı. Kendisini biraz toparlamıştı. “Peki!” dedi sakince. “Dedğin gibi olsun... Ama bundan sonra ne olacak bilmiyorum. Sonumuzu çok merak etmeye başladım.”

“Sonumuz belli... Beni bırakacaksın ve dul bir erkek olarak gününü gün etmeye devam edeceksin. Ben de sattığım özgürlüğümü yine geri kazanmış olarak sıkıcı hayatıma döneceğim ve seni unutacağım.”

6. BÖLÜM

Cuma günü dersi yarım gündü. Yağışlı ve rüzgârlı bir hava hâkimdi. Gerçekten de tüm ülkeyi yeniden soğuk ve yağışlı bir hava sarmıştı. Yağmur dinmişti ama rüzgâr ara ara devam ediyordu. Toplanan bulutlardan akşama yine yağacağı belliydi. Okulun bahçesinde kızlarla buluşan Merve, kabanına sıkıca sarınırken, öğleden sonra sinemaya gitmelerini teklif etti. Görüntüsünde bir şey değişmemişti. Çok zengin bir adamın karısı gibi değildi. Yine sade ve asildi. Kimsenin bir şey anlamasını istemiyordu.

“Sinemadan sonra akşam da bize gelirsiniz!” dedi onlara.

“Kocan?” diye sordu Gönül.

“Merak etmeyin... Kars’a bir toplantıya gitti. Sarıkamış’ta! Adı toplantı ama o şimdi orada kayak yapıyordur eminim. Gelmenize de bir şey demez. Arkadaşlarımı davet edebileceğimi söyledi giderken. Hatta en az birinizin benimle kalmasını bile istedi ama ben kabul etmedim.”

“Ne var ki...” diye atıldı Neşe. “Ben kalırdım...” Adı gibi her zaman neşeliydi gerçekten. “Kocaman ev, bir sürü de odanız var!”

“Evet ama... Alışsam iyi olur. Anladığım kadarıyla sık sık gezilere gitmesi gerekiyor. Zaten bu hafta hep geç geldi. Bir pazartesi gecesi...” O gece olanları hatırlayınca biraz utandı. “...bir de Perşembe sabahı gördüm onu zaten. Erken çıkıp geç geliyor. O geldiğinde de ben yatmış oluyorum.”

“Seni götürmek istemedi mi?” diye merakla sordu Gönül.

“İstedi... Yani teklif etti. Eşler de gidebiliyormuş. Fakat ben istemedim. Çok da fazla ortalarda gözükmek istemiyorum zaten. Benim aksime o, önüne gelene evlendiğimizi söylüyor.

Sanki hiç boşanmayacakmışız gibi davranıyor.”

“Niye ki?”

“Ne bileyim ben... Boşanınca artık kızlara karşı bu konuda daha rahat olacaktır ya? Belki onandır. Hani, ben evlilik adamı değilmişim gibi felsefe falan yapacaktır.”

“Belki... Neyse... Ben sizinle sinemaya gelemem.” Gelemeyeceği için Gönül biraz üzgündü. “Bugün öğleden sonraki ders çok önemli! Kaçıramam... Siz gidin. Akşam yanınıza gelirim.”

“Ben de sinemaya gidemem...” dedi Neşe. “Bir arkadaşımızın babası öldü. Sınıfça taziye gideceğiz. Ben de oradan doğruca sana gelirim.”

“Peki, o halde... Madem öyle, yemeği bizde yeriz. Siz gelinceye kadar harika bir yemek yapayım size. Sonra çıkar, kız kızı sinemaya gideriz. Ne dersiniz?”

“Bak bu olur...”

Onlardan ayrılan Merve okulun çıkışına doğru giderken, yolda Serkan Hoca ile karşılaştı. Adam da kabanına sıkıca sarılmış, rüzgârlı soğuk havadan korunmaya çalışıyordu. Merve’yi görünce durakladığı için, genç kız da duraklamak zorunda kalmıştı. Nazikçe gülümsedi hocasına.

“Nasılsın Merve?” diye sordu adam. Uzun boyuna rağmen zayıf olduğu için üşümesi normaldi. Belki de kansızlık çekiyordu. Çünkü yakışıklı yüzü de rüzgârın ısırmasına rağmen beyazdı.

“Sağ olun Hocam... İyiyim. Siz nasılsınız? Bu hafta derse gelmediniz?”

“Bir konferanstaydım. Eve mi gidiyorsun?”

“Evet...”

“Bırakayım mı seni? Yolum o tarafa gidiyor. Bir işim var da!”

Genç kız aynı evde oturmadığını, başka bir evde oturduğunu nasıl söyleyecekti ki?

“Teşekkürler! Benim de şurada... ufak bir işim var. Fotokopi çektireceğim. Kendim giderim. Sağ olun!” diye yalan attı.

“İstersen beklerim?”

“Yok... Gerekmez!”

“Sen bilirsin...” Bir süre yan yana çıkış kapısına doğru yürüdüler. Ağaçlıklı bahçe yolunda fazla kimse yoktu. “Erkek arkadaşın...” diye başladı adam. “... ne iş yapıyor? Zengin galiba!”

Merve ne cevap vereceğini bilemedi. Dudaklarını sıkı hafifçe.

“O benim erkek arkadaşım değil...” dedi sonra yavaşça. “Herkes öyle sanıyor ama...”

“Öyle mi? Kim peki? Çok yakışıklı...”

“Evet... Fena değil... Ama aramızda bir şey yok!”

“Demek yok?” Serkan hocanın kalın kaşları merakla kalkmıştı. Gözleri aynı Yavuz gibi ciddiye ama ondan daha yumuşaktı. Bakışları, Yavuz’unkiler gibi insanın içini delmiyordu. “Erkek arkadaşın değilse... patronun falan mı? İşini değiştirdiğini duydum?”

Merve adamın kendisi hakkında bilgisi olmasını garip karşıladı. Yan gözle onu süzdü. Bu yakışıklı adamın kendisiyle ilgilenebileceğini zannetmiyordu. İlk senesinden beri bu adama hayran olmuştu. Onun bilgisinden, ciddiyetinden ve kendisine olan güveninden etkilenmişti. Onan hoşlandığını kabul ediyordu. Fakat kendisi için uzak bir hayal olarak görmüştü. Derste bile kendisiyle fazla ilgilenmez, yanına fazla yanaşmazdı. Bu sene ise biraz daha ilgiliydi. Hele kendisinin yeni ev aradığını nereden duyduğunu hâlâ çözememişti. Onun sayesinde o iki tatlı kızla aynı evde kalmaya başlamıştı. Şimdi de işten ayrıldığını duyduğunu söylüyordu. Ya birilerinin boşboğazlığı yüzünden kendisi hakkında bilgi sahibi oluyordu ya da?..

Aklına gelen saçma ihtimali kovmak için gözlerini kırıştırdı. Bu adamın çevresinde bir sürü kız koşturuyordu. Kalkıp da kendisiyle ilgilenecek değildi ya?..

“Evet, o benim patronum...” dedi aceleyle. “Bir süre onun için çalışacağım.”

“Güzel... İyi birisi mi bari?”

“Evet... Biraz sert ama... Bence iyi birisi!”

“Eski patronun Suat Bey’den de mi iyi?”

Genç kız hayretle kaşlarını kaldırdı. Eski patronunu nereden biliyordu ki? İsmi bile bildiğine göre?.. “Siz... Suat Bey’i tanıyor musunuz?” dedi kuşkuyla.

“Tanımam... Sadece bir kere adını duydum. Bir kere de çalıştığın yere gelmişim hatırlarsan? Seninle orada karşılaşmıştık? Peki, bu patronun evli mi?”

Merve dudaklarını ısırdı. Ne diyecekti ki şimdi? Hem öğretmeni neden bu kadar soru soruyordu ki?

“Evet... Evli!” dedi yavaşça.

“İlginç... Karısını tanıyor musun? Nasıl birisi?”

Telefonu çalınca Merve onun sorusuna cevap vermekten kurtuldu. Numaraya bakınca huzursuzlandı. Yavuz arıyordu. Yan gözle hocasına baktı. Adamın zeki gözleri kendisini süzüyordu.

“Özür dilerim... Siz devam edin isterseniz? Benim telefona cevap vermem lazım da...”

Genç adam bir an durakladı. Sonra başını salladı.

“Peki, sonra görüşürüz.” dedi sakince. Merve başıyla onaylayınca, tek başına ağaçlıklı yoldan yürümeye devam etti. Genç kız da hemen bir kıyıya çekilip telefonunu açtı. Nedense biraz heyecanlanmıştı. Yavuz gittiğinden beri ilk kez arıyordu.

“Alo?” dedi sakın olmaya çalışarak.

“Merve, ben Yavuz... Ne yapıyorsun?”

“İyiyim... Teşekkürler... Sen ne yapıyorsun?”

“Ben de iyiyim. Bir şey yok. Bir sorayım dedim sadece... Okulda mısın?”

“Hayır, eve gidiyordum. Öğleden sonra dersim yok.”

“İyi... Bir sorun yok değil mi?”

“Ne olabilir ki?”

“Hiç... Öylesine sordum. Akşama evde misin?”

“Neden?”

“Odan için sipariş ettiğim müzik seti ile televizyonun

gelecek... Satıcı firma aradı az önce... Adresi verdim. Akşam altı gibi geleceklermiş.”

Merve dudaklarını büzdü. Adamın daha evvel bu eşyaları alırsız dediğini hatırlıyordu ama yapacağına ihtimal vermemişti. Boş bir söz olarak düşünmüştü. Sözünün eri olması hoşuna gitti. Tek bir konuda sözünde durmuyordu. O da kendisine karşı olan tavrıydı.

“Evdeyim ama... Gerek yoktu!” diye başladı. “Bir süre sonra lazım olmayacak nasılsa?”

“Önemli değil. Giderken götürürsün. Sana alıyorum ben onları. Servis gelip kuracakmış. Yanına kapıcının karısını da al istersen? Tek başına bulunma...”

“Akşama kızları yemeğe çağırmıştım...” diye itiraf etti Merve. “Onlar olacak. Mahzuru var mı?” Sesi çekinikti ve duraklamıştı.

“İyi yapmışsın. İstedğin gibi davran...” dedi adam umursamazca. “Artık evimin kadınısın! Bunu unutma!” Şimdi de sanki biraz gülümsüyordu?

“Alay etme benimle...” Öfkeli sesi karşı taraftan adamın iyice gülümsemesine sebep olmuştu. Bundan emindi. Sesindeki tondan hissetti.

“Tamam... Keyfine bak. Burası çok soğuk... Orada hava nasıl?”

“Burası da soğuk... Kötü bir rüzgâr var.”

“Belli... Telefonundan alıyorum rüzgârın sesini... Yoldaydın her halde? Seni fazla tutmayayım da sen de üşüme! Tek mi gidiyorsun? Yanında kimse var mıydı?”

“Eee...” Durakladı. Bugün iki adam tarafından da sorguya çekilmişti ve bu hoşuna gitmiyordu. “Şu anda kimse yok!”

“Yani vardı? Kim vardı? Yine hocan mı yoksa?”

“Seni ilgilendirmez... Özel hayatımıza karışacağımıza dair bir şey konuşmamıştık?”

“Demek ki o vardı? Bak kızım... Bence o adam senden hoşlanıyor. Ben de erkeğim. Anlarım. Yakında sana yanaşmaya

çalışacaktır, haberin olsun. Ben de araya girdiğim için elini çabuk tutma zorunluluğu hissedecektir. Seni kaybetmeyi göze alamaz.”

Merve öfkeyle nefesini tuttu. Bu adama inanamıyordu. Ta oradan hayatına karışmaya çalışıyordu.

“Olabilir belki... Ama dediğim gibi, seni ilgilendirmez. Başka diyeceğin bir şey yoksa kapatmak istiyorum. Üşüdüm burada...”

Biraz sonra eve doğru hızla yürürken, sinirden dişlerini sıkıyordu. Ne güzel Yavuz’u aklından çıkarmıştı. Bugün onu hiç düşünmeyecekti sözde... Fakat bu mümkün müydü? Adam kötü bir hastalık gibiydi. İstemese de onun etkisinde kalıyordu. Eve geldiğinde dışarıda yine yağmur atıştırmaya başlamıştı. Fazla ıslanmadan kurtulmuştu. Kapıcıyla girişte karşılaştı. Ona gülümseyip asansörle kendi katlarına çıktı. Ev sıcacıktı. El çantasını bir kenara bırakıp kabanını çıkardı. Bu adamı düşünmekten gerçekten de vazgeçmeliydi. Fakat bu evde, onun varlığıyla dolu bu evde bunu yapmak çok zordu.

Akşama doğru mutfakta çayını içerken, eline telefonunu aldı. Yemekler pişiyordu. Her şey tamamdı. Numarayı çevirdi. Bir iki saniye karşı tarafı bekledi. Sonra karşıdan telefon açıldı.

“Alo?”

“Merhaba... Ben Merve... Nasılsınız anne?”

“Merve?” Yavuz’un annesi çok şaşırmıştı. Sesinden belliydi. “İyiym kızım, sen nasılsın?”

“Teşekkürler, ben de iyiym. Bir arayayım dedim. Daha önce arayacaktım ama... vakit olmadı işte. Okul, dersler falan...”

“Önemli değil kızım. Ben de arayacaktım ama... Senin bu hain kocan sıkı sıkı aramamamı tembih etti. Seni ikide bir rahatsız etmeyecekmişim. İsterse çok ruhsuz oluyor...”

Merve keyifle güldü. Kadıncağızı çok iyi anlıyordu. “Bilmez miyim?” dedi dürüstçe. “İnatçı ve ısrarcı...”

“Üstüne çok mu düşünüyor?”

“Aslında çok düşmüyor. Genelde beni rahat bırakıyor. Fakat bazen çok dayanılmaz olduğunu söylemeliyim.”

“Ona alışırsın yakında. Biraz hızlı evlendiniz. Onu tanıdıkça aslında ne kadar iyi olduğunu görürsün. İnsanlara yardım etmeyi çok sever. Sert mizacı altında tertemiz bir kalbi vardır. Belki bilmezsin, eskiden çok sık gülümsemezdi. Genelde suratsızdır ama sen onu çok değiştirmiştin. Onu bu kadar sık gülümsettiğin için ne kadar mutlu olduğumu söyleyemem. Senin gibi tatlı bir kadını bulduğu için de ayrıca çok mutluyum. Burada herkes senden bahsediyor. Sırf bizinkiler değil, bütün Akçay senin ne kadar tatlı ve güzel olduğunu söylüyor.”

Merve gülümsedi. Kadının samimiliği çok tatlıydı. “Öyle mi?” dedi inanmazca.

“Tabii... İnan bana, çok tatlısın. Seni yine göreceğim anı dört gözle bekliyorum.”

“Ben de bunun için aramıştım...” dedi Merve. “Biliyorsunuz, Yavuz dün Kars’a gitti. Pazar akşamı dönecek. İşiniz yoksa... düşündüm de!.. Belki buraya gelmek istersiniz? Yarın sizi garajda karşılarım. Bütün günü birlikte geçiririz. Gece de burada kalırsınız? Ne dersiniz?”

Karşı taraftan derin bir sessizlik oldu. Merve kadının dediklerini duymadığını düşündü. Tam ona yeniden seslenecekti ki, Ayla Hanım mırıldandı. “Gerçekten mi?”

“Efendim?”

“Gerçekten gelmemi ister misin? Bunu duyduğuma inanamıyorum...” Kadının sesindeki titreyişinden onun etkilendiğini ve hatta gözlerinin sulandığını hissetti Merve.

“Elbette... Sorun olur mu?”

“Hayır, gelirim. Hem de severek. Yavuz’a söylememek lazım ama? Duysa hemen karşı çıkar. Nedense bir araya gelmemizi istemiyor sanki? Belki de seni sıkacağımı sanıyordur?”

Merve içinden derin bir nefes aldı. Bu tatlı kadınla görüşmeyi istiyordu. Kocasının bunu istemediğini de biliyordu ama ona haber vermek zorunda değildi. Söylemezlerse bir şey anlamazdı.

“Sanmam...” dedi kadını rahatlatmak için. “Belki de gelin kaynana olarak kavga edip onun başını ağrıatacağımızı

düşünüyordur. Çok sorun olacaksa?.. Biz de ona söylemeyiz, olur biter. Bu yüzden otobüsle gelin dedim. Yarın bekliyorum, tamam mı? Çıkmadan önce arayın, ben de garaja gideyim.”

“Gerek yok, ben garajdan bir taksi ile gelirim. Sen bir daha yorulma. Kahvaltıya görüşürüz o zaman? Biraz geç olacak ama?”

“Olsun.” dedi Merve. “Bekliyorum, hadi hoşça kalın.”

Keyifle çayını yudumladı. Hiç değilse iki gün sıkıntı da çekmeyecekti. Hem bu tatlı kadını ağırlamak istiyordu. Akçay’da o kendisine çok ilgi göstermişti. Tek başına yaşayıp da oğlundan yeterince ilgi görememesi de çok kötüydü. Aslında bu Yavuz çok kötüydü. Sinir bir adamdı. Fakat... çok da yakışıklıydı doğrusu! Yine onu düşünmeye başladığını fark edince aceleyle yerinden kalktı. Arkadaşları gelmeden yapacağı bir iki iş daha vardı.

Kızlar neredeyse aynı anda geldiler. Önce Neşe geldi. Ardından Gönül... Aralarında sadece beş dakika vardı. Gülüşerek lüks mutfakta son hazırlıkları yaptılar. O sırada kapı yine çalındı. Merve kimin geldiğini anlamıştı. Servis olmalıydı. Kapıyı açmadan önce gözden baktı. Yanılmadığını anladı.

İki genç adamın işi fazla uzun sürmemişti. Merve müzik setini ve televizyonu kurlarını ve bir kablo ile uydu hattını aktif hale getirmelerini izledi. Televizyonun nasıl kullanılacağına dair anlattıklarını dinlerken, gözü hayranlıkla büyük ekran led televizyonda geziniyordu. İncecik ve kocamandı. Görüntüsü inanılmaz net ve canlıydı. Ülkeye yeni girdiğini ve de çok pahalı olduğunu adamlardan birisi memnuniyetle itiraf etmişti.

Onlara biraz bahşiş vermeyi ihmal etmedi. Servis gittiğinde, hayranlıkla televizyona bakan kızların yanına çıktı. O da onlar gibi yatağa oturdu ve şaşkın bir halde gelen elektronik cihazlara baktı.

“Çok güzel...” dedi Gönül. “Kim bilir kaç paradır?”

“İnternette öğreniriz de... Boşanınca ne olacak?” Neşe ilk kez gülmekten, hayranlıktan ciddileşmiş yüzüyle sormuştu.

“Benim olabilirmiş...” diye mırıldandı Merve. “Ben de boşanacağımızı, gereksiz olduğunu söyledim ama... Beni hiç dinlemiyor ki zaten! Bildiğini yapıyor bu adam. Neye itiraz etsem,

inadına onu yapıyor.”

“Öyle mi?” Neşe bir anda toparlandı. Gözleri muzipçe parladı. “Başka ne yaptı bakalım? Sakın daha seni öpmediğini söyleme!”

Merve bir an duraladı. Sonra gönülsüzce itiraf etti. “Evet... Öptü serseri...”

Gönül de hayretle kendisine bakmıştı. İki kız birden yerlerinde dönüp Merve’yi iyice süzdüler.

“Eee?” diye kabaca sordu Gönül.

“Ne e’si... Öptü işte!”

“Güzel miydi bari?” Neşe hâlâ muzip bakıyordu.

“Evet...” Gülümsedi. Yalan söyleyemezdi. Bu iki kız zaten kendisinin sırdaşı değil miydi? Kendisi de ikisi hakkında birçok sırra sahipti. Her kız gibi bir araya gelince böyle şeyler konuşuluyordu. “Güzel öpüyor. Çok tecrübeli tabii! Bir sürü kadın tanımış. Ben istemiyorum ama... Ona engel olamıyorum. Bir bakmışım, beni kollarına almış öpüyor... Hiçbir itirazımı dinlemiyor.”

“Sen de karşılık verdin mi?”

“Ayıp mı bilmiyorum?.. Hoşuma gitti. Gerçi kıyas yapmam mümkün değil... Beni tek öpen ve karşılık verdiğim tek erkek o! Öpmesinden hoşlandım.” Utangaç gülümsemesi yayıldı

“Yattınız mı yoksa?”

“Hayır ama...” Utançla başını salladı. “Az kalmıştı doğrusu... Göğüslerimi de okşadı... Ona karşı mesafeli olamadım... Olamıyorum... İnsan kendisini kaybediyor. Doğru düzgün düşünemiyor. Elleri de uslu durmayınca...”

Kızlar nefeslerini tutmuşlardı. Merve çıplak göğüslerindeki elleri hissediyordu neredeyse. Dudaklarını ısırdı.

“Bak sen?” dedi Gönül alayla. “Demek seni okşadı bir de? Ne yaptınız?.. Hadi anlatsana?”

“Anlatacak bir şey yok. Okşadı işte! Bu konuyu kapatsak olmaz mı? Utanıyorum...” Aceleyle yerinden kalkıp televizyonu kapattı. “Hadi gidip yemek yiyelim. Karnım acıktı gerçekten...”

Yemeklerini yerken kızlar fazla baskı yapmadılar. Havadan sudan konuştular. Sonra aceleyle evden çıkıp otobüse binerek sinemaya gittiler. Az kalsın geç kalacaklardı. Film güzeldi. Merve biraz kafasını dağıttığı için memnundu.

Ertesi gün yine tek başına yatağında uyandı. Gözleri hemen dün gelen televizyonla müzik setine gitti. Bugün de bunları kullanamayacaktı. Ayla Hanım geldiği için bu odada yatması mümkün değildi. Kadıncağız bu gece büyük ihtimalle evde kalırdı. Kalmasını istiyordu zaten. Mecburen Yavuz'un odasında yatacaktı. İçi ürperdi. Onun yatağında yatma düşüncesi bile içinde erotik bir his uyandırmıştı. Ne oluyordu kendisine böyle?

Hava soğuk ama güneşliydi. Kalkıp güzel bir kahvaltı hazırladı. Öncesinde güzelce bir banyo yapmış ve hazırlanmıştı. Saçlarını ensesinde toplamıştı. Üzerine giydiği beyaz pantolon kalçalarının ve bacaklarının güzelliğini meydana çıkarmıştı. Yavuz'un kalçalarını okşamaktan ne kadar haz aldığını hatırlayınca gülümsedi. Ne yazık ki kendisini bu seksi pantolon içinde görme fırsatını kaçırmıştı. Beyaz boğazlı kazak da vücudunun üst hatlarını olduğu gibi meydana çıkarmıştı. Evet, güzel olmuştu. Bakalım Ayla Hanım da kendisini beğenecek miydi?

Yeni aldığı pijamasını ve ertesi gün giyeceklerini aceleyle Yavuz'un odasına götürdü. Parfümünü ve makyaj malzemelerini de almıştı. Ayla Hanım geldiğinde bunları üst kattan almak zor olacaktı. Onları çekmecelerden birisinin içine koyup etrafında göz gezdirdi. Kocasının büyük odası gerçekten çok zevkli döşenmişti. Bu odada bile televizyon ve güzel bir müzik seti vardı. Bir kenardaki çalışma masasının üstünde, kapağı kapalı bir laptop, sahibinin gelmesini bekliyordu. Gözlerini yatağa çevirdi. Her halde Yavuz ile yatıyor olsaydı, bu güzel yatağın sağında yatıyor olacaktı?

Zili çalınca gecikmeden kapıya gitti. Açtığında, karşısında uzun ve alımlı kaynanasını gördü. Kadın gerçekten da yaşına göre çok güzeldi. Kendisi onun yaşında bu kadar güzel olur muydu acaba? "Hoş geldiniz!" dedi samimice ona sarılırken. Onun da kendisine sarılırken samimi olduğunu fark etti. Gelininin kendisini oturmaya çağırması, Ayla Hanım için büyük bir olaydı. Bunun

farkında olmayan Merve, gülümseyerek onun soyunmasına yardım etti.

“Kahvaltı hazır... Elinizi yıkamak isterseniz lavabonun yerini biliyorsunuzdur sanırım? Temiz havlu da var!”

“Tamam, iyi olur!” dedi kadın. Az sonra elini yıkamış, mutfığa Merve’nin yanına gelmişti. “Ne güzel olmuş burası...” dedi etrafına bakınarak. “Önceden çok boştu. Şimdi bir kadın eli değdiği belli...”

“Bir sürü eksikliği vardı. Yavuz evde de yemek yemediği için bazı şeyler hiç lazım olmamış. Çoğunu tamamladım ama hâlâ bazı eksikler var. Yavuz ile birlikte almamız lazım. Gündüz Yavuz ile pek görüşemiyoruz. Gece de çoğu zaman geç geliyor. Bu hafta sonu da yok. Haftaya kaldı artık...”

“Olsun... Yavaş yavaş tamamlarsınız. Önünüzde daha çok zaman var. Peki, sen niye geç gelmesine izin veriyorsun ki? Yeni evlisiniz. İşten biraz daha erken ayrılabilir?”

Merve gülerek onun önüne çay fincanını bıraktı. Artık kadının nasıl çay içtiğini biliyordu. Geçen hafta öğrenmişti.

“Şimdilik karışmıyorum. Daha sonra cadılığımı göstereceğim. Azıcık nefes alsın. Evlendiği için kapana kısılmış gibi hissetsin istemiyorum.”

Ayla Hanım da güldü. “Meraklanma... O zaten çoktan kapana girmiş. Gözü senden başkasını görmüyor.”

Merve usulca kendi yerine yerleşirken merakla kayınvalidesine baktı. “Öyle mi?” dedi biraz heyecanlanarak. “Nereden anladın anne?”

Anne lafı üzerine kadın derin bir nefes aldı. Bu sözü kendisine söyleyecek bir gelini uzun bir süre beklemişti ama kimsenin ağzına bu tatlı kız kadar yakışacağını sanmıyordu. Bir an alımlı gelinini süzdü. Belki gördüğü en güzel kadındı ama daha da fazlası, inanılmaz bir çekiciliği olduğu kesindi. Fizikine zaten bir şey diyemezdi. Gözleri, burnu, ağzı ve diğer bütün yüz organları, zarif ve kadınsıydı. Küçük yaşına rağmen, seksi bir kadın olduğu su götürmezdi.

“Bana anne demen çok hoşuma gidiyor. Çok tatlısın!”

Ayrıca ben oğlumu da anlarım... Onun da annesiyim!” dedi gülümseyerek.

“Yine de şimdiden sıkımayayım onu. Ne olur ne olmaz. Bakarsın evlilikten bıkmış oluverir? Zaten biraz hızlı oldu. Ben de çok şaşırdım. Hem ben sizi mutlu etmek için aniden evlenmeye karar verdiğini biliyorum. Olsun, önemli değil. Şikâyet etmiyorum. Annesini de düşünecek tabii!”

“Bence benimle ilgisi yok. Karşısına sen çıkmasaydın o yine de evlenmeyi düşünmezdi. Belki benim yüzümden işler biraz hızlanmış olabilir ama o istemeseydi eğer seninle evlenmezdi. Geçen hafta gözü sürekli senin üzerindeydi. Sana çok düşkün olduğu belli. Üstelik hep de gülümsüyordu. En çok bu çok ilgimi çekmişti. Herkes onu sinirli ve suratsız sanır. Oysaki sen onu değiştirmişsin!”

“Evet...” diye itiraf etti Merve. “Nedense benimle uğraşmaktan hoşlanıyor. Bazen kızdırıp öfkemle eğlenmeyi seviyor. Doğrusu beni çok uğraştırıyor. Ona kızıp kızmamaya karar veremiyorum.”

“Sana karşı iyi değil mi yoksa?”

“Hayır, çok iyi... Bir dediğimi iki etmiyor. İyi bir koca, bunu itiraf ediyorum. Fakat bazen de sinirlendirmek için elinden geleni yapıyor. Ben sinirlenince de halim hoşuna gidiyor.”

“Sen de aldırma ona... Bence şu anda yeni bir oyuncak bulmuş çocuk gibi. O yüzden biraz üzerine düşüyor olabilir. Huyuna suyuna alışırsın yakında, meraklanma!..”

Kahvaltıdan sonra televizyonun karşısında çaylarını içtiler. Havadan sudan konuşmalarla vakit geçti. Sonra iki kadın birlikte çarşıya çıktılar. Çok eğlenceli bir gündü. Ayla Hanım yaşına göre dinamik ve komikti. Merve ile sanki yaşıtıymış gibi konuşuyor, sıkılmadan ona uyum sağlıyordu. Hareketlerinde bir zorlama olmaması da ayrı bir güzeldi. İki kadın cidden iyi anlaşıyorlardı.

Merve önceleri kayınvalidesi ile anlaşamayan diğer gelinleri görür veya duyar, kendisinin de öyle olacağını sanırdı. Oysa bu kadın çok farklıydı. Mesele kendisinin iyi olması değil, kaynanasının iyi olmasıydı. Yavuz iyi bir anneye sahipti. Her ne

kadar annesini hayatından uzak tutmaya çalışsa da, böyle bir anneye sahip olmak onun için bir şanstı. Birkaç ay sonra bu tatlı kadına boşanacaklarını söylemek zor olacaktı. İşin doğrusu, Merve, boşanarak bu kadından uzaklaşmak zorunda kalacağına şimdiden üzülüyordu.

Öğle yemeğini dışarıda yemişlerdi. Akşam hava karardığında ikisi de yorgun ama eğlenmiş bir halde eve döndü. Merve satın aldıkları eşyaları bir kenara koyup hemen mutfığa yöneldi. “Yemek hazır oluncaya kadar bir çay içeriz, değil mi?” diye sordu.

“Olur... Hatta harika olur.”

“Odanızı da hazırlamıştım. Biraz uzanmak isterseniz?”

“Yok, gerek yok. Ellerimi yıkasam yeter!”

Çayı birlikte oturma odasında televizyon seyrederek içtiler. Ayla Hanım çayın yanında gelen atıştırmalık yiyecekleri görünce gülümsedi. Oğlunun dolabı her zaman tamtakır olurdu. Çayın yanında değil yiyecek bir şey, bir kuru ekmek bile bulmak mümkün olmazdı. Bu genç kadın tam bir ev kadınıydı. Ev sahipliği mükemmeldi. İkram etmeyi ve misafirlerini memnun etmeyi seviyordu.

Fırında pişen nefis sebzeli pırzola, tecrübeli Ayla Hanım’ın bile takdirini çekti. Yemekten sonra, Neşe ile Gönül de geldi. Dört kadın gülüşerek iyi bir gece geçirdiler. Okey oynayarak geç saatlere kadar eğlendiler. Okey partisini gelin ile kaynana kazanmıştı. Sinema bahsine girdikleri için ileride bir güne sözleşerek ortalığı toparladılar. Merve Neşe ile Gönül’ü kapıdan geçirirken sıkı sıkıya tembihledi.

“Bakın! Kalmak istemiyorsunuz anlıyorum ama... Taksiyle gideceksiniz! Tamam mı? Otobüs beklemek yok... Çok geç oldu? İşte para! Bu yeter!”

“Saçmalama Merve...” dedi Gönül şaşkınca.

“Saçmalamıyorum. Hadi alın... Benim için geldiniz. Korkmayın, bu para da Yavuz Bey’den çıkıyor.” Neşeyle kıkırdadı. “Her türlü masrafı ödeyeceğim diye söz verdi. Bunu da öder. Gidin hadi...” Parayı zorla Gönül’ün eline sıkıştırmıştı.

İçeriye çekinikçe göz atıp kaynanasının görmemesi için acele etmişti.

Kızlar gidince fazla oyalanmadılar. Birbirlerine iyi geceler dileyip odalarına çekildiler. Genç kız numara yaptıkları anlaşılmasın diye kocasının odasına gitmişti. Soyunup parlak yeni pijamasını giyen Merve, gülümseyerek büyük yatağın içine girdi. Çok güzel ve rahattı. Mutlulukla gerinip ince örtünün altında kedi gibi kıvrandı. Sonra yüzünü yumuşacık yastığa gömdü. Her iki yastık da Yavuz'un parfümünden kokuyordu. Doğrulup daha dikkatle kokladı. Sonra rahatlayarak gerisin geri yatağa uzandı. Kadın parfümü algılamamıştı. Eğer adam bu eve kadın getirmişse bile yastıkta onun kokusu kalmamıştı. Belki de uzun zamandır getirmemişti?

Onun başka bir kadına sarıldığını ve dudaklarını çıplak teninde gezdirdiğini hayal edince huzursuzlandı. Gülümsemesi biraz azaldı. Kim bilir kaç kadını kendisini öptüğü gibi öpmüştü? Kim bilir kaç kadının göğüslerini kendisinininkini okşadığı gibi okşamıştı? Gözlerini yumarak bu çirkin hayali hemen uzaklaştırmak istedi. Onu kıskanmak istemiyordu. Kıskanmaması gerektiğini biliyordu. Onu kıskanması için bir sebep yoktu ki?

Aklına Kars geldi. Ya şimdi bir kadının kollarındaysa? Buna hiç şaşırmazdı. Acaba kaç tane güzel kadın da o toplantıya seksi kıyafetlerle katılmıştı? Acaba kaç kadın adamın yakışıklılığına süzgülü bakışlarla takılmıştı? Ve yüzüğünü çıkarmış mıydı acaba?

“Bana ne!” dedi kendi kendisine.

Fakat uyuması uzun sürdü!..

Sabah kalktığında kayınvalidesini mutfakta buldu. Çayı hazırlamak için yeni geceliğiyle mutfığa gitmişti. İyi ki eski geceliğini giymemişti. Çayın çoktan hazır olduğunu görünce, mahmurca gülümsedi.

“Günaydın!” dedi sevimli bir sesle. “Erken kalkmışsınız? İyi uyudunuz mu?”

“Evet... Çok rahat uyudum. Benim yaşıma gelince zaten fazla uykuya ihtiyaç olmuyor!”

“Ben ne yapayım? Kahvaltıda sucuk yer miyiz? Ya da sucuklu yumurta?”

“Harika olur...”

“İyi... Hemen yaparım. Duşumu sonra alsam da olur. Şöyle ana kız pijamayla bir kahvaltı yapalım. Sonra da düğün resimlerine bakalım. Dün unuttuk. Harika çıkmışız. Size de birer tane yaptırmış Yavuz. Giderken götürebilirsiniz.”

“Geldiğimi ona söyleyecek misin?”

“Elbette! Saklayacak bir şey yok ki?” dedi Merve doğal bir sesle.

Kadın memnuniyetle gülümsedi. Gelininin kendisine sahiplenmesi hoşuna gitmişti. Kalbi ısıyla doldu. Öylesine ısıyla doldu ki ona sarılmak... Ağlamak istedi. Ne kadar tatlı bir kadındı bu böyle! Şansına inanamıyordu!

Öğleden sonra, yağmur yağmaya başlamıştı. Yağmur sesi içeriye bile geliyordu. Resimlere bakarken, Merve hakikaten kocasının çok yakışıklı olduğunu düşündü. Ciddi yüzüne rağmen, bakışlarındaki inanılmaz çekicilik, duruşundaki erkeksi heybet, yaydığı elektrik resimlerden bile belli oluyordu. Yutkundu. Neden sanki böylesine yakışıklı bir adamla evlenmişti ki? Neden yolu bu adamla kesişmişti ki? Neden kel, şişman, konuşmasını bilmeyen, gözleri içini öyle yakmayan bir adamla evlenmemiştir ki? Kendisindeki değişiklikler hoşuna gitmiyordu. Gerçekten de kader ikisini bir araya getirmek için çok hızlı davranmıştı. O gece arkadaşının yerine bakmasaydı, onun dikkatini bile çekmeyecekti. Şimdi zengin ve evli bir kadın olmayacaktı ve aklını meşgul eden bir şey de olmayacaktı.

“İkiniz de çok güzel çıkmışsınız...” dedi Ayla Hanım. Resimlere hayranlıkla bakıyordu. Merve kendi görüntüsünü de inceledi. Genç kız ilk kez kendisinin de fena olmadığını düşündü. Beyaz kıyafeti içinde ve özenli yapılmış makyajıyla güzel gözüküyordu. Yavuz da kendisini beğenmiş miydi acaba? Gerçi beğendiğini söylemişti ama samimi olup olmadığından emin değildi.

Vakit ilerleyince, Ayla Hanım Akçay’a dönmek üzere

hazırlandı. Dışarıda ise korkunç bir yağmur başlamıştı. Küçük valizi kapının önünde hazır bekliyordu. Merve inatla gitmesini engelledi. “Bu havada gitmeniz doğru değil!” dedi sıcak bir sesle. “Biraz bekleyelim. Azıcık hızı azalsın, sonra bakarız.”

“Dinecek gibi durmuyor ama?”

Merve yutkundu. Gözü pencereden dışarıdaydı. “O halde gitmezsiniz...” dedi yavaşça. “Bu gece de burada kalırsınız!” Huzursuzdu. Bu gece kadının kalması, birçok şeyi karıştıracaktı...

“Yok, ben giderim!” dedi kadın umursamazca. “Bir taksiye binsem tamam...”

“Mesele taksi değil... Garaja birlikte gideriz ama bu havada yolculuk bana ters geliyor. Baksanıza yağmur deli gibi yağıyor! Bir terslik çıkmasın.” Dönüp kadının yanına geldi. Elini tuttu. “Bence bu gece de burada kal Anne! Hem Yavuz’u da görmüş olursun...”

“Vallahi Yavuz kızar gibi geliyor!” Kadının sesi tereddütlüydü. “İlk haftadan sizi kontrole geldim sanacak!”

“Saçma... Kızmaya hakkı yok. Ben onu hallederim, merak etme!”

“Eh... Peki, biraz daha bekleyelim o zaman... Yağmur dinmezse eğer?..”

Merve gülümsedi. Başı dertteydi. Bunu biliyordu. Fakat aksini yapamazdı. Bu kötü havada bu tatlı kadını yollayamazdı.

Yarım saat sonra, kapının açılmasıyla, kocasının geldiğini anladı. İkisi de oturma odasında oturmuş, televizyon seyrederek konuşuyorlardı. Merve hemen ayağa kalktı. Telaşlandığını veya endişe ettiğini kayınvalidesine göstermek istemiyordu. Sakince kapıya yöneldi. İşte oradaydı!..

Yavuz uzun boyuyla girişte durmuş, kabanını çıkarıyordu. Hiç ıslanmamıştı. Arabayı kuru garaja soktuğu belliydi. Kısıklı gözleri yerde duran küçük valizdeydi. Anahtarları bir kenara bırakırken Merve ona yanaştı.

“Hoş geldin hayatım!” dedi gülümseyen bir yüzle. Tıpkı kocasını özlemiş bir kadın gibi ona sokuldu ve parmak uçlarında yükselip yanağına bir öpücük kondurdu. Genç adam hiç tepki vermeden gözlerine bakıyordu.

“Hoş bulduk!” dedi sakın bir sesle. Ama sesinde hafif bir titreşim vardı. Merve’nin içini ürperten bu titreşim, tehlikenin habercisiydi. Koyu gözler bir an sonra arkaya döndü ve annesini gördü. Ayla Hanım biraz geride durmuş, karıkocanın öpüşmesini izlemişti.

“Anne?” dedi hafif bir imayla.

“Merhaba oğlum...”

Genç adam annesinin de kendisini yanağından öpmesine izin verdi ama sert bakışları karısının yüzündeydi.

“Hayırdır?” dedi sonra annesine. “Seni göreceğimi ummazdım hiç?”

“Gezmeye geldim...”

“Ben çağırdım!” dedi Merve hemen araya girerek. “Beni kırmadı geldi. İyi ki geldi. Çok güzel vakit geçirdik. Öyle değil mi?”

“Evet!” dedi kadın gülümseyerek. “Beni gördüğüne pek memnun olmadın her halde?” diye sordu sonra oğluna. Sesinde küçük oğlunu azarlayan bir anne edası vardı.

“Hayır, ilgisi yok ama...” Bakışları Merve’nin uyarıcı yeşil gözlerine takılınca sustu. Sonra başıyla onayladı. “İyi etmişsin tabii. Merve yalnız kaldı diye ben de üzülüyordum. Sadece bir sorun mu var diye endişelendim.”

“Hiçbir sorun yok. Buraya gezmeye geldim ve gezdik. Zaten az sonra gidecektim ben de... Yağmur yüzünden biraz bekleyelim dedik.”

Yavuz sesini çıkarmadı. Birlikte oturma odasına geri döndüler. Önce mutfaka uğrayan Merve, kocasının önüne bir bardak çay ve tabakta birkaç parça bisküvi koydu. Hemen yanına oturup ortamı yumuşatmaya çalıştı.

“Yolculuk nasıldı?”

“Hava yüzünden uçak rötar yaptı. Hava alanında biraz bekledik. Sen nasıl geldin anne?”

“Otobüsle tabii...”

“Otobüsle mi? Niye aramadın? Şirketin şoförlerinden

birisine söyledim, seni alırdı?”

“Seni rahatsız etmek istemedim. Değişiklik oldu. Rahat bir yolculuktu.”

“Merve’nin fikri miydi?” Yan gözle karısına bakmıştı. Merve inatla burnunu kaldırdı. Onun bakışlarına cesurca karşı koydu.

“Benim fikrimdi tabii! Ne iyi ettin de geldin ‘anne!’. Bundan sonra sık sık gel, olur mu? Yerimiz çok nasılsa?”

Kadın gülümsedi ama cevap vermedi. Yavuz karısının son sözleri ile iyice şok olmuştu. Çayından iri bir yudum aldı. Ağzı yanıyordu hafifçe.

“Ne zaman gideceksin? Bir araç çağırayım mı? İstersen seni Akçay’a ben bırakayım?” dedi sakın bir tavırla. Annesine hiç de kalmasını teklif edecek gibi durmuyordu.

“Daha neler?..” diyerek reddetti kadın. “Gidip gelmen saatlerini alır. Hava da kötü zaten! Bir de seni merak etmeyeyim. Ben otobüsle giderim. Garaja gitsem yeter...”

“Bu havada asla yollamam...” dedi Merve. “Yağmur hâlâ yağıyor. Bu gece de burada kalmalısın... Değil mi Yavuz?” Güzel gözleri genç adamın içindeki öfkeyi yumuşatmaya çalışırcasına bakıyordu. Yavuz onun isteğine uydu. Yavaşça başını salladı.

“Evet... Tabii... Yarın seni eve bir arabayla yollarım.”

“Gerçekten mi?”

“Evet... Bu gece de kal. Artık yarın gidersin. Ben de gidip üstümü değiştireyim bari... Madem gezmeye geldin? Akşam yemeğini birlikte dışarıda yiyelim. Sizi güzel bir lokantaya götüreyim.”

O odasına gidince Merve, onun boş çay bardağını aldı ve mutfağa geri götürdü. Sonra kayınvalidesinin yanına uğramadan doğrudan kocasının odasına gitti. Kapıyı hafifçe çaldı. Bir ses duymayınca açıp içeriye girdi. O sıra Yavuz elini yüzünü yıkamış, banyodan çıkıyordu. Karısını görünce, bir an duraladı. Kapıyı arkasından biraz kapatan Merve, ne yapacağını bilemeden öylece kalmıştı. Elleri arkasında, çocuk gibi, kocasının ciddi gözlerine bakıyordu.

“Kızdın mı?” diye sordu yavaşça.

“Ne için? Annemi bana sormadan çağırdığın için mi?” Dik bakışları kızgın olduğunu gösteriyordu.

“Kızmışsın! Ne olmuş ki? Çok eğlendik... Sonra o senin annen! Yabancı değil ki? Niye kıızıyorsun?”

Genç adam gömleğinin düğmelerini çözmeye başlamıştı. Çıkarıp bir kenara koyduktan sonra gelip karısının karşısında durdu. “Açık değil mi? Çok fazla görüşmenizi istemiyorum...” dedi sertçe.

Merve çok üzüldü. Gözleri doldu hafifçe. “Beni ona layık görmüyor musun?” dedi titrek bir sesle.

“Mesele bu değil!.. Bir daha bana sormadan onunla görüşmeni istemiyorum. Tamam mı? Bu ikinizin iyiliği için de geçerli! Annemle aranızda biraz mesafe koymalısın!”

“Ama ben onu seviyorum...”

“Sevme! Sevmesen daha iyi... Zaten bir iki ay sonra her şey bitecek!”

“Çok kötüsün...” Merve’nin gözleri iyice dolmuştu. “Bana ikide bir bunu hatırlatmana gerek yok! Boşanacağımızı biliyorum. Sana yapışacak değilim! Sen demiştin anneme iyi davran diye?”

“Doğru! Fakat abartmana gerek yok. Anlamıyor musun? Sana alışacak ve ayrıldığımızda çok üzülecek. Her ne kadar bu oyunu ben tertiple diysem de, annemin çok üzülmesini istemem.”

“Fakat?..”

Genç adam kaşlarını çatı. “Fazla sorgulama Merve! Kocan ve patronun olarak ne istediğimi sana söyledim! Bir daha böyle başına buyruk hareket etme! Lazım olduğu zaman ben zaten seni Akçay’a götürürüm, orada görüşürsünüz. Ayrıca ona kötü davran demiyorum ama çok da sıcak davranmazsan daha iyi olur. O çok hislidir ve çabucak sana bağlanacaktır. Bunu istemiyorum.”

Merve başını eğdi. Gözyaşlarını bastırmaya çalışıyordu.

“Peki!..” dedi yavaşça. “Patron sensin...”

Yavuz bir an duraladı. Gözleri karısının ince vücudu, omuzlarından aşağıya dökülen gür saçları üzerinde gezindi. Sonra

sinirli bir baş işaretiyle onayladı. “Benim... Bunu anlamana sevindim.” dedi sertçe.

“Anladım... Merak etme!” Sesi gereğinden fazla yumuşaktı. Yenilgiyi kabul eden güzel gözlerini bir an için kocasına kaldırmış, sonra yine kaçırmıştı.

Genç adam öfkeyle dönüp dolaptan bir boğazlı kazak aldı. Onu üzerine geçirirken, sıkıntıdan dişlerini sıkmıştı. Merve ile böyle konuşmak istemezdi ama... Sert mi olmuştu acaba? Gözlerinin sulandığını görmüştü. İri güzel gözleri ıslanınca daha da belirgin olmuştu. Kırıldığı belliydi. Bütün yüreğini bir sızı kapladı. Dişlerini sıkı. Sözlerini biraz yumuşatsa iyi olurdu. Kazağını hızlıca çekştirirken dönüp ona baktı. Kalbini alacak bir iki söz söylemeye niyetlendi.

Fakat...

O yoktu...

Az önce karısının durduğu yer boştu. Merve gitmişti. Aralık kapının önünde hiç kimse yoktu. Kendisi sırtı dönük halde kazağını giyerken, o sessizce çekip gitmişti. İçinden lanet okuyarak pantolonunu da çıkardı. Kendisine lanet okudu. O küçük, iyi niyetli bir çocuktu sadece! Buna rağmen ona da küfretti. Hayatına girerek her şeyi mahvetmek üzereydi. Onun hiç suçu olmadığını bilmesine rağmen, kızmamak elinde değildi. Neden daha çirkin, duygusuz, karakersiz bir kadın değildi ki? Ve ahh.. Onu ne kadar da özlemişti! Sıkıntıyla iç çekti ve özensizce saçlarını taradı.

Oturma odasına geri döndüğünde, Merve ile annesini bir arada buldu. Genç kız bir an kendisine bakmış, sonra gözlerini kaçırmıştı. Annesine bir dergide bir şey gösteriyordu.

“Madem dışarıya çıkacağız...” diye mırıldandı. “Ben de gidip üstümü değiştireyim bari. Daha kalın bir şeyler giyineyim.” Doğrudan kaynanasına söylemişti.

“Olur, git giyin yavrum.” dedi Ayla Hanım.

Kocasının yüzüne bakmadan oturma odasından çıktı. Yavuz dişlerini sıkı. İki gün boyunca kızı yeniden göreceği anı düşünüp durmuştu. Kabul etmese de onu görmek hoştu. O hafif, sevimli gülümsemesini özlemişti. Hatta onu öpmeyi çok özlemişti.

Bazı anlar o güzel, lezzetli dudaklarını hatırlamış ve dikkatini yaptığı işe vermekte zorlanmıştı.

Kızın odadan çıkmasını bekleyen Ayla Hanım hafif bir kaş çatışıyla oğluna baktı. “Ona azarladın mı yoksa?” diye sordu donuk bir sesle.

Yavuz annesinin karşısındaki koltuğa oturdu ve asık suratındaki ifadeyi yumuşatmaya bile çalışmadı.

“Niye? Öyle mi söyledi?” dedi o da soğukça.

“Hiçbir şey söylemedi. Ama seni tanırım. Geldiğime pek sevinmedin? Ona kızmış olabilirsin. Eğer şey düşünüyorsan?.. Kontrol için geldiğimi düşünüyorsan?..”

“Onun için gelmedin mi?”

“Hayır... Kontrol edeceğim bir şey yok! Sadece bu hafta sonunu güzel geçirmek istedim...”

“Geçirdin mi bari?” Sesi hem soğuk hem de alaycıydı.

“Evet... Uzun zamandır bu kadar eğlenmemiştim. Fakat senin gelmeme bu kadar rahatsız olacağını bilseydim... hiç gelmezdim?”

Yavuz annesinin de kırıldığını hissetti. İçindeki sızı daha da arttı. Dişlerini sıkı.

“Mesele değil anne! Gelerek iyi yapmışsın... Sadece bu havada yolculuk yapman hoşuma gitmedi. Hem de otobüsle! Başına bir şey gelebilirdi. Artık eskisi kadar genç değilsin. Sokaklar da serseri dolu...”

“Ben başımın çaresine bakabilirim!”

“Şüphesiz... Ama emin olamıyorum işte!”

“Gencecik karını burada tek başına bırakmaya çekinmiyorsun ama?” Sesindeki kinaye Yavuz’u kızdırdı. Kaşlarını çattı.

“Benimle gelmesini teklif etmiştim... Kendisi istemedi! Ayrıca o sokaktaki insanlar konusunda senden daha tecrübeli! Tek başına bir yurttan büyüdüğünü, tek başına okuduğunu unutma! Evden okula gidip geldiği sürece emniyette! Ben karımı senden daha çok düşünürüm, merak etme!”

“İyi... etmem!” dedi kadın ters ters.

Sessizce televizyon izlediler. Yavuz huzursuzdu. İki kadını da karşısına almıştı. Merve'nin üzüldüğünü biliyordu. Annesinin de üzüldüğünü biliyordu. Yapacağı bir şey de yoktu. Ok yaydan çıkmıştı bir kere!

Biraz sonra Merve geri geldi. Yüzünde gülümseyen bir ifadeyle “Ben hazırım!” dedi. Hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu. Gizlice üst kata çıkmış ve üstünü değiştirmişti. Kıpkırmızı, kalın ve uzun kollu bir bluz giymişti. Altına giydiği kalın ama seksi siyah etek ile inanılmaz güzel görünüyordu. Normalden daha farklı olarak yüzüne makyaj yapmıştı. Üzüldüğü ve yüzünün solduğu belli olmasın diye makyaj yapmayı tercih etmişti. Saçlarını da beline salmıştı. Omuzlarından beline doğru şelale gibi dökülmüştü. Sadece bir tutam saçı, lüleler halinde yüzüne dökülüyordu.

Yavuz onun güzelliğini gördü ama... Yutkunmaktan başka bir şey yapamadı. Şu an onun o kırmızı dudaklarını öpmeyi o kadar canı çekmişti ki!.. Annesi olmasaydı kesin yapardı. Şimdi imkânsızdı. Geceyi beklemek zorundaydı. Bakışlarını kaçırıp ayağa kalktı. Annesinin burada olmasının iyi bir yanı vardı hiç değilse! Gece Merve yine kendi yatağında yatmak zorunda kalacaktı. Kollarında!

“İyi, hadi çıkalım. Ben çok açım.” dedi. Gözleri yeniden karısına kaydı. Zaten Merve kendisine bakmıyordu. Televizyonu kapatmaya yönelmişti. Arkadan ince fiziğini, alımlı kalçalarını süzdü. Her gün daha mı güzelleşiyordu bu kadın? Bu mümkün müydü?

Bu iyi değildi...

Onları İzmir'in en lüks lokantasına götürdü. Lokantanın kapalı garajı olduğu için, evdeki garajdan bu garaja hiç ıslanmadan varmışlardı. Sık geldiği için kendisini tanıyorlardı, yer ayırtmasına bile gerek kalmamıştı. Zaten fazla kişi de yoktu. Bu korkunç havada anlaşılan çoğu kişi evinde kalmayı tercih etmişti.

Lokantada hem iyi ve hem de değişik yemekler olmasına rağmen, hem Merve hem de annesi basit bir şeylerle karınlarını doyurdular. Konuşurlarken da genellikle kendi aralarında sohbet

ediyorlardı. Yavuz ise fazla konuşmadan onları dinledi. Ne kadar rahatsız olsa da iki kadın arasındaki güzel elektriği hissedebiliyordu. Birbirleriyle çok iyi anlaşıyorlardı. Buna engel olmak çok zordu.

Dönüşte onları biraz arabayla gezdirdi. Merve önde, hemen yanında oturuyordu ama gece boyunca kendisiyle hiç konuşmamıştı. Küs gibi somurtmuyordu. Aksine sakın ve genelde gülümseyen bir yüz ifadesi vardı. Belli ki annesine durumu belli edip kadını üzmemek istemiyordu. Elinde olmadan onun bu çabasını takdir etti. Hiç değilse durumu belli ederek ortamı daha da germiyordu.

Eve döndüklerinde, geç olmuştu.

“Bir çay yapayım mı anne?” diye sordu Merve kayınvalidesine. “İçer miyiz?”

“Yok yavrum. Yatsam iyi olur. Yarın sabah Yavuz ile gideyim de beni eve yollasın. Sen de zaten okula gideceksin. Şimdi çaya takılırsak iyice geç olur.”

“Peki, iyi geceler o halde... Sabaha görüşürüz!”

Kadın Merve’yi öptü ve “İyi geceler!” dedi. Oğluna baktı. Yavuz sıkıntılı bir şekilde eğilip onu yanağından öptü.

“İyi geceler anne!” diye mırıldandı.

“Sana da!” diyen kadın dönüp kendi odasına yürüdü. O gittikten sonra Merve dönüp Yavuz’un yanından ayrıldı. Mutfağa geçti. Bir süre etrafı toparlamakla uğraştı. Toparlayacak bir şey yoktu. Birkaç şeyin yerini değiştirip vakit geçirmeye çalıştı. İşin doğrusu kocası ile yalnız kalmak istemiyordu. Onun yüzüne bakacak isteği ve konuşup tartışacak gücü yoktu.

“İşin çok mu?” diye soran Yavuz’un sesiyle irkildi. Çekinik bir bakış atıp, elindeki bezle mutfak tezgâhının üzerini yeniden silmeye başladı.

“Niye?” diye sordu.

“Biz de yatalım artık! Bu hafta doğru düzgün uyuyamadım zaten.” Biraz yürüyüp karşısında durdu. Onun tezgâhı silmesini izledi bir an. “Dün gece benim yatağında mı yattın?” diye merakla sordu.

“Evet... Mecburen!” diye fısıldadı. “Üzgünüm!” Sesi kısıktı. Hâlâ adamın yüzüne bakmadan çalışıyordu.

“Mesele değil... Kızmadım...”

Genç kız bulaşık makinesine gidip kapağını açtı. Giderken çalışır halde bırakmıştı. Bütün bulaşıklar yıkanmış ve tertemiz bir halde içinde duruyordu. Fazla ses çıkarmadan onları alıp yerlerine dizmeye başladı.

“Bu gece benimle yatmak zorundasın... Biliyorsun, değil mi?” diye sordu adam. Bakışları karısının yüzündeydi. Merve bir an durup gözlerine bakınca, o yeşil gözlerin hâlâ üzgün olduğunu fark etti. Numara yapmıyordu. Soğuk veya mesafeli olmak için uğraşmıyordu. Gerçekten de üzgündü ve belli ki kendisiyle fazla yakın olmak istemiyordu.

“Biliyorum...” dedi yavaşça. “Sorun değil... Kanepe var!”

“Orada mı yatacaksın?”

Merve omuz silkti. “Rahatça sığarım. Sen git yat. Benim biraz daha işim var!”

“Saçmalama! Bırak işini, sabah yaparsın. Oyalandığını fark etmiyorum sanma! Ayrıca kanepede yatmana izin veremem! Koca yatak varken orada niye yatıyormuşsun?”

Tabakları dizmeye devam eden Merve, onu duymazdan geldi. “Kanepede yatarım... Sorun olmaz. Sana iyi geceler!”

Genç adam dişlerini sıkarak döndü. Odasına gitti. Asık suratıyla soyundu. Dişlerini fırçaladıktan sonra yarı çıplak halde yatağın yanına gitti. Gözü duvarın dibindeki kanepeye kaydı. Üç kişilik geniş bir kanepeydi. Merve buraya sığardı ama ne gerek vardı ki? Daha evvel de beraber yatmışlardı. Onun bu rahatsız yerde yatması hoşuna gitmeyecekti.

Yatağa uzanıp örtüyü üzerine çekti. Gözleri kapıdaydı. Sırtını yastığa yaslayıp televizyonun kumandasına uzandı. Açıp gece haberlerine baktı. Yağışlı hava daha birkaç gün daha etkisini sürdürecekti. Sonra feci bir trafik kazası görüntülerine bakarken, kapı usulca açıldı. Merve sessizce içeriye girdi. Gelmesi yirmi dakikayı bulmuştu. Demek daha fazla oyalanacak bir şey bulamamıştı? Belki de kendisinin uyuduğunu zannetmişti?

Genç kız ona bir an baktı ama sonra doğruca pijamasını almaya dolaba gitti. Sessiz, uslu çocuklar gibiydi. Onlarla birlikte banyoya yöneldi. Birkaç dakika sonra elini yüzünü yıkamış ve giyinmiş bir halde geriye geldi. Saçlarını da bir tokayla tepesinde tutturmuştu. Gözleri çekinikti ve özellikle kocasına bakmıyordu. Sakin yüzünde tatlı bir çocuksuluk vardı. Üzerindeki kıyafetlerle de tıpkı bir çocuk gibiydi zaten. Sadece... Yavuz'un gözleri kırmızı kumaşı iteleleyen göğüslerine kaydı. Sadece bunlar onun bir kadın olduğunu gösteriyordu. Belli ki sevmemesine rağmen, sutyenini de çıkarmamıştı. Her türlü tedbiri aldığı anlaşılıyordu.

Onun kanepeye baktığını görünce homurdandı. Kanalı değiştirip başka bir kanal açarken, kabaca “Yanıma gel Merve!” dedi. Gözleri yine bir kaza haberini veren kanaldıydı. Geceleri bütün kanallar felaket haberi veriyorlardı sanki!

“Hayır...” dedi Merve inatla. Sivri çenesini havaya kaldırmıştı. Dudakları yine inatla kilitlenmişti.

“Merve?.. Yanıma gel dedim!” Sert sesi, keskin bakışlı gözleri ile daha da etkileyici olmuştu.

“Ben kanepede...” diye başlayan Merve, onun sertliğinden doğrusu biraz çekinmişti. Sözleri adam tarafından kesilince yutkundu.

“Bir daha söylemem... İnat etme de yanıma gel! Bu kadar geniş yer varken neden orada yatacakmışsın? Sanki ilk kez beraber yatacağız?” Örtüyü kaldırıp gözleriyle işaret etti. “Hadi gel!”

Çaresiz boyun eğdi genç kız. Önce lambayı kapattı. Sonra usulca yatağın içine girdi. Genç adam onun ürkekliği karşısında dişlerini sıktı iyice. Yanına yerleşmesini izledi. Yastığa başını yaslamıştı ve örtüyü de çenesine kadar çekmişti. Gözleri, kaza haberini ballandırarak anlatan televizyondıydı.

Yavuz da biraz kaykıldı. Uzanıp başucundaki lambayı kapattı. “Televizyonu seyredecek misin?” diye sordu karısına.

“Hayır, kapatabilirsin...”

Genç adam televizyonu kapattıktan sonra kumandayı da kenara koydu. Sonra sırt üstü uzanıp gözlerini yumdu. Hemen yanındaki cazip şeyin varlığını tümüyle hissedebiliyordu. Ondan

yayılan hafif kadınsı parfümü de alabiliyordu. Onunla evlendiğinden beri bir kadınla birlikte olmamıştı. Bu uzun bir süreydi. İstese istediği kadınla birlikte olabilirdi ama nedense şu anda hiçbir kadına karşı cinsel ihtiyaç duymuyordu. Canı hiçbir kadını çekmiyordu. Öpmeyi istediği bir kadın hiç olmamıştı. Birisi hariç...

Bir süre uyuyamadı. Aslında yorgundu. Gözleri yumuktu ve yorgun olmasına rağmen yine de uyuyamıyordu. Ayakları Merve'nin çıplak ve sıcak ayaklarına değiyordu. Daha evvel bir kadınla böyle rahatça yatacağını söyleseler, gülerdi. Onun için kadınlar hep cinsel bir obje olmuşlardı. Sevişmeyeceği bir kadınla yatmak saçma olurdu. Saçmaydı da!

Merve'nin uyuduğunu biliyordu. O da bir süre uyuyamamıştı ama sonunda yorgunluğuna yenik düşmüştü. Kadınları tanıyorsa, annesiyle çok eğlenceli ama yorucu bir hafta sonu geçirmiş olmalıydı. Yorulması normaldi.

Genç kız uykusunda dönenince, kasıldı. Narin bedeni kıvranıp kendisine sokuldu. Küçük eli ile rahatça kendisine sarılırken, başını da omzuna yasladı. Bacaklarından birisini kendisinininkinin üstüne attı. En rahat pozisyonu bulmuş gibi gözüküyordu. Kocasına sarılmanın rahatlığı vardı. Ne yaptığının farkında değildi ama uyanmadan yaptığına göre, böyle yatmayı sevdiğini düşündü. O da seviyordu.

Yavaşça onu biraz daha sardı. Minicikti... Narindi... İstese kemiklerini bir hamlede kırabilirdi. Kendisi için çok güçsüzdü. Buna rağmen inatçı ve direnişçiydi. Mücadele etmeyi seviyordu. Kendisine karşı koymayı seviyordu. Neyine güveniyordu ki? Yurtta geçirdiği günler onu mücadelecı yapmıştı. İnsanlara karşı güvensizdi. Sevgiye karşı isteksizdi. Zor günler geçirmiş olmalıydı. Tüm amacı okuyup kendisine iyi bir hayat sağlamaktı. Neden öğretmen olmak istediğini düşündü. Belki de orada sevdiği bir öğretmeni vardı? Onun gibi olmak istiyordu. Belki de sevmediği bir öğretmeni olmuştu? Onu taciz etmiş olabilirler miydi? Birden öfkelenildi. Bir çocuk yurdunun üyelerinden birisiydi. En kısa zamanda o yurda gidip kısa bir teftiş yapsa iyi olurdu!

Onu ollarıyla biraz daha sardı. O da iyice sokuldu ve hatta

kedi gibi mırıldanıp gülümsedi. Ah, o kadar tatlıydı ki!.. İçine sokası geliyordu. Ilık ve kadınsıydı. Dudaklarını saçlarına değdirdi. Başka şartlar altında tanışsalar mı?..

Merve başını biraz daha yukarı kaldırmıştı. Yüzünü genç adamın boynuna gömdü. Bu kadarı da fazlaydı!.. Temiz nefesi adamın içini gıcıklıyordu. Parmaklarını ince belinde gezdirdi. Bir an önce uyusa iyi olurdu...

Sabah yine önce kendisi uyandı. Zaten gece boyunca doğru düzgün uyuyamamıştı. Merve hâlâ kollarındaydı. Mutlu ve huzurlu bir hali vardı. Yüzü yine boynuna gömülüydü. Böyle nasıl nefes aldığını merak etti. Rahatça uyuyan genç kızın küçük eli oynadı, yavaşça yer değiştirdi. Boynunun diğer tarafına kaymış, şefkatle yüzünü avuçlamıştı. Yanağında onun pürüzsüz parmakları gezinince, Yavuz'un uykusu iyice açıldı. Böyle okşanmak bir erkek için çok rahatsızlık vericiydi.

Yanağındaki eli tuttu. Gezinmesine engel oldu. Dişlerini sıkırmıştı. Yavaşça onun kollarından sıyrıldı. Merve bir an gözlerini aralamış, sonra yeniden kendisinden boşalan yastığa sarılıp uyumuştü.

Kalkıp banyoya gitti. Duşunu alıp tıraşını oldu. Bir an önce kendisine bir kadın bulsa iyi olurdu. İşin kötü yanı, kadın diye düşündüğü anda aklına gelen tek kişi, içeride sere serpe yatıyordu.

Üzerinde kurulandığı havlusu, odaya geri döndü ve yatağın yanına gitti. Bir an melek gibi uyuyan karısını süzdü. Sonra yatağın kıyısına oturup, yüzünün kıyısındaki saçları çekti. Makyajsız bile güzel olan yüzünde bir gülümseme belirdi. Hafifçe gerindi.

“Kalkma vakti mi?” dedi çocukça, uykulu bir sesle.

“Evet... Kalkma vakti...”

“Hımm... Saat kaç?”

“Yedi... birkaç dakika var galiba...”

“Evet... Vakit gelmiş... Telefonum niye çalmadı ki?”

“Çaldı... Ben banyodaydım... Her halde uyku sersemi kapattın?”

Merve doğruldu. Gözleri adamın yüzündeydi. Onun duş

aldığını ve pırlıl pırlıl tıraş olduğunu gördü. Beline sardığı tek havlu dışında çıplaktı. Geniş omuzlarına, kaslı kollarına gözleri kaydı. Vücudundan mis gibi temizlik kokusu yayılıyordu.

“Ben de... çabucak bir duş alayım.” diye mırıldandı. “Sonra kahvaltı hazırlarım...”

“Acele etme! Bu sabah fazla işim yok. Geç gidebilirim...”

“Sorun olmasın?”

Genç adam omuz silkti. “Patron benim...”

Bu söz genç kıza bir anda dün olanları hatırlatmıştı. Gözleri süzüldü. Belli etmemeye çalıştı. “Evet... Patron sensin!” diye fısıldadı. “Ben hemen hazırlanırım...”

Örtüyü üzerinden atmaya çalıştı ama genç adam üzerine oturduğu için beceremedi. İri gözleriyle kocasına baktı. Yavuz oralı bile olmamıştı. Mavi gözleri kısılydı.

“İzin verirsen?..” dedi çaresizce. “Sıkıştım burada!”

“Rahat uyudun mu?” diye alakasız bir soru sordu Yavuz.

Merve durakladı. Utanmıştı. Nasıl uyuduğunu hatırlamıyordu. “Bilmiyorum... Sanırım...” dedi yavaşça. “Neden?”

“Bence eşyalarını buraya taşı...” diye hiç beklemediği bir şey söyledi kocası. Mavi gözler ciddiydi. “Yukarısı yine çalışma odan olsun... Geceleri burada kal!”

Merve nefesini tutmuştu. Gözlerini kırıştırdı.

“Olmaz!” diye itiraz etti hemen.

“Neden? Bir sorun mu var? Rahat uyumadın mı?”

“Uyudum ama... olmaz işte!”

“Olur... Bana sarılarak uyuman hoşuma gidiyor. Ben de iyi uyudum.” Son kısmı yalandı. İyi uyuyabilmesi için bu kızla başka şeyler yapıp rahatlaması lazımdı.

“Ben... yine, sana mı... sarıldım?” dedi Merve utançla.

“Hem de dalar dalmaz. Sabaha kadar bana sarılı uyudun. Bebek gibiydin.”

“Fark etmedim... Rahatsız etmedim ya?”

“Etmedin... Bence sen de rahatsız olmadın. Eşyalarını

topla, buraya taşın!”

Merve başını eğdi. İçinden bir şey bu teklifi kabul etmesini istiyordu. O koca yataкта tek başına yatacağına adamın kokusunu çekerek uyumak çok güzel olabilirdi. Artık kocasını bir yabancı olarak görmemesi garipti. Onunla yatmak ve kollarında olmak kendisini rahatsız etmiyordu. Güçlü kollarına uyumak güzeldi. Fakat adamın ehlileştirilmeyi kabul etmeyen bir at gibi her an kendisini kırmaya hazır olması, ürkmesine sebep oluyordu. Ondan uzak olmak en iyisiydi.

“Olmaz...” dedi. Yatağın diğer tarafına kayarak orada örtünün altından rahatça sıyrıldı. “Orası benim için daha iyi...”

“Hangi açıdan?” diye soran adamın sesi sertti.

Merve omuz silkti. “Her açıdan...” dedi yavaşça. “Banyomu yapayım, yoksa geç kalacaksın!”

On beş dakika sonra duşunu almış, saçlarını biraz nemli bırakarak banyodan çıkmıştı. Kıyafetleri basit bir kot ile sade bir kazaktı. Odada kimse yoktu. Çok hafif bir makyaj yaptı. İşi bitince mutfığa geçti. Ayla Hanım da odasından daha yeni çıkıyordu. Merve ona gülümsedi.

“Günaydın!” dedi sevimli bir şekilde.

“Günaydın kızım...” Kadının meraklı gözleri genç kızın yüzünde gezindi ama bir şey göremedi. Gece oğlu ile arasında ne geçmişse hiç belli etmiyordu. “Yavuz kalktı mı?”

“Hem de erkenden... Ben uyandığımda o duşunu almıştı.”

“Fazla uyumayı sevmez zaten.”

“Öyle...” diye mırıldandı Merve. Sabahları onunla çok uyanmadığı için, sadece onaylamayı yeğlemişti. “Zaten beni uyandırmasaydı daha da geç kalkacaktım. İyi uyumuşum...” Kızardığının farkındaydı. Ona sarılmıştı demek? Çok iyi uyuduğunu kabul ediyordu.

“İnsanın kocasına sarılarak uyuması güzel değil mi?” diye aniden sordu Ayla Hanım.

Merve utançla güldü. “Evet... Hem sıcak... hem de rahat oluyor. Ama ona söylemiyorum. Şımarmasın diye!”

“Dün sanırım yorgundu. Yol yorgunluğu işte! Belki ters bir iki laf etmişse bile... sen ona aldırma! Onun derdi benimle!”

“Ne münasebet!” dedi Merve. “Ters bir şey söylemedi, merak etmeyin. Sorun yok. Size bir şey dedi mi?”

“Hayır...”

İkisi de konuyu fazla uzatmadan oturma odasına geçtiler. Yavuz orada da yoktu. Ama mutfaktan sesler geliyordu... Merve mutfığa girdi ve kocasını bir kenarda omlet hazırlarken buldu. Kayınvalidesi de peşinden içeriye girmişti. Genç adam elinde tahta bir kaşık, tavanın içindeki yumurtayı karıştırıyordu.

Yavuz annesini de görünce bir an bakıp “Günaydın!” dedi. Sonra uzun boyuyla eğilip, yanına gelen annesini yanağından öptü. “Size omlet hazırlıyorum. Gençken benim yaptığım peynirli omleti severdin. Ondan yapıyorum. Bakalım Merve de sevecek mi?” Gözü bir an kendisine yaklaşmadan seyreden karısına takıldı. Basit kıyafetleri içinde bile ne kadar alımlı olduğunu fark etti. Saçlarını gevşekçe ensesinde atkuyruğu yapmıştı. Ama şimdi yüzü meydana çıktıği için çok güzel olmuştu.

“Bayılırım...” dedi Merve gülümseyerek. Ayla Hanım’a bir şey belli etmemeye çalışıyordu. Ona yanaşmadı çünkü kendisini de öpmesini istemiyordu. Gidip ekmek kesti. Bir kaçını kızartıp üzerine tereyağı sürdü. Onlar kızarınca kadar masayı hazırlamıştı bile. İşini bitiren Yavuz kahvaltı masasının zenginliği karşısında şaşırdı. Bu ev kendi eviydi. Ev git gide daha çok yaşanır hale gelmişti. Bu donatılmış nefis masayı hayal bile edemezdi. Merve’nin iyi bir ev kadını olduğu su götürmezdi. Yaptığı her iş eline yakışıyordu. Becerikli ve eli çabuktu.

Kahvaltı sırasında omletinden bir parça ağzına atan Merve, içtenlikle başını salladı. “Çok güzel olmuş gerçekten!” dedi. Omletin her iki tarafı da nar gibi kızarmıştı ve pişerken kabarmıştı. “Eline sağlık!”

“Afiyet olsun! Özel tarifim.”

Yemekten sonra, birlikte evden çıktılar. Merve’yi okulun önüne kadar getiren genç adam, arka koltukta oturan annesinin gözü önünde uzandı ve karısının dudağına bir öpücük kondurdu.

“Güle güle... İyi dersler!”

Merve utangaçça gülümsedi. Bu öpücüğü utanmadan çalan adamın cesaretine inanamıyordu. Ayrıca arabanın dışından bakan birisi de görebilirdi. Arabadan çıkıp arka kapıyı açtı. Kayınvalidesinin yanağını öpüp elinden sevgiyle tuttu. Gözleri sıcaktı. Karşısındaki kadının hemen içi tutuştu. Bir an dostça bakiştılar.

“İyi ki geldiniz... Çok eğlendim. Yine beklerim.” dedi Merve samimi bir tonla.

“Sıra sizde... Siz gelin bir hafta sonu?”

“Bakalım... Yavuz’un işleri ve benim okulumdan vakit bulabilirsek?.. Size iyi yolculuklar. Varınca beni aramayı unutmayın. Merak ederim!”

“Tamam, hadi görüşürüz kızım! Hoşça kal!”

“Güle güle!”

Yavuz arabayı hareket ettirmeden önce, bir an onun arkasından baktı. Genç kız uzun boyu ve dimdik yürüyüşü ile herkesten farklıydı. Saçları arkasından sallanıyordu. Kampüsün kapısından içeriye girmeden önce bir an duralamış ve dönüp bakmıştı. O kadar öğrencinin içinden bile hemen belli oluyordu.

“Allah esirgesin...” diye mırıldandı Ayla Hanım. Aslında kendi kendisine konuşuyordu. “Çok tatlı... Çok güzel! İnsan onun başına bir şey gelecek diye korkuyor!”

Yavuz bakışlarını zorlukla Merve’nin gittiği yerden çevirip arabayı hareket ettirdi. Cevap vermemiştii ama nedense aynı anda aynı şeyi düşünmüştü. Dönüp baktığı o anda, karısı sanki hayatından çıkıp gidiyormuş gibi gelmişti. İçi belirsiz bir özlemle dolmuştu.

Hâlbuki akşam onu yine görecekti! Bunu bilmek ise gerçekten rahatlatıcıydı...

Bürosuna varmadan önce sekreterini aradı. Annesine bir araba ve şoför ayarlamalarını söyledi. Gerçekten de merkez büroya vardığında, bir araba onları bekliyordu. Yavuz annesini uğurlarken, özür dilercesine yanaklarından öptü. Fakat yine gelmesini teklif etmedi. Onu gönderdikten sonra da vicdan azabıyla dolu olarak

odasına çıktı. Sekreterinden sert bir çay istedi. Saat ona kadar bir randevusu yoktu. Gazetesini okurken çayını yudumladı. Hiç değilse aklı biraz meşgulken hayatındaki iki kadını da düşünmek zorunda kalmıyordu. İşler biraz karışmaya başlamıştı.

7. BÖLÜM

Merve kantinde Gönül ile oturuyordu. Soğuk hava biraz kırılmıştı. Aralık ayına göre sıcaktı. İzmir'in ılık havası yine etraflarını sarmıştı. Yılbaşına az kalmıştı. Bu sene yine sıcak bir yılbaşı geçirecek gibi gözüküyorlardı.

“Aranız nasıl?” diye sordu Gönül.

“Kiminle?” derken anlamazlıktan gelmişti Merve.

“Saçmalama kızım! Kocanla tabii! Boşanmayla ilgili bir söz ediyor mu?”

“Hayır...” Genç kız kalabalık kantinde, etrafına bakındı. Birisinin duyup duymadığından emin olmak istedi. “Böyle yerlerde kocan diye bahsetme! Herkesin duymasını mı istiyorsun?”

“Aman... Kim duyacak? Ben kendi sesimi zor duyuyorum. Bağırısam bile kimse ilgilenmez. Bak bağıriyorum! Kocan!.. Kocaaannn!” sesini gerçekten de biraz yükseltmişti. Merve elinde olmadan kıkırdarken etrafını kontrol ediyordu. “Aranız nasıl? Seni yine öpüyor mu?” diye sordu bu sefer arkadaşı artık daha normal bir sesle.

Merve'nin gülmesi biraz azaldı.

“Bazen... Onu sadece sabahları görüyorum. Kahvaltıyı beraber yapıyoruz. Beni okula bırakıyor ve gidiyor. Çoğu akşam da eve geç geliyor. Ben genelde odamda oluyorum... Çok ender olarak geceleri beraber biraz oturup, çay içiyoruz. ”

“İyi... Yani sorun yok! Seni rahatsız etmiyor?”

Merve başını salladı. “Hem de hiç... Baştan anlaştığımız gibi... Kendi hayatlarımızı yaşıyoruz.”

“Güzel?.. Değil mi?”

“Evet, güzel!” dedi Merve. Onun kendisi için sevinmesini

anıyordu. Fakat kocaman bir evde tek başına yaşamak da zordu. Tek başına yemek yemek ve televizyon seyretmek zevkli değildi.

“Eve kadın getirmiyor... değil mi?” diye sordu Gönül birden. Bu soruyu epeydir sormak istiyordu ama fırsat bulamamıştı. “Bir aydan fazladır evlisiniz... İki ay olacak neredeyse! Sevgilisi falan vardır tabii ki!”

“Hiç bilmiyorum...” diye mırıldandı genç kız. Fazla ilgilenmiş gözükmek istemiyordu. “Eve getirmiyor ama... Belki dışarıda falan?..” Omuz silkti. “Bilmiyorum işte! Olabilir tabii, benim haberim yok. Bir kadın varsa bile ilgilenmiyorum.”

“Sen de amma garipsin ha!” dedi Gönül ayıplayarak. “Bu kadar yakışıklı bir adamla yaşıyorsun, hakkında bir şey merak etmiyorsun!” Başını acıyarak iki yana salladı. “Kızım, senin gözlerin kör olmuş! Yoksa hâlâ Serkan Hoca’ya mı âşıkısın?”

Merve kızardı. Sinirlendi biraz! Gözleri kısılarak arkadaşını uyardı. “Ben ona âşık falan değilim! Eskiden de değildim! Sadece çok hoş olduğunu bir kere ağzımdan kaçırdım. Ne olmuş yani? Hoş adam...”

“Ve de yakışıklı?..”

“Doğru... Ama unutma! Ben artık evli bir kadınıym?”

“Gerçek manada değil ama? Neyse, benim gitmem lazım. Ders birazdan başlar. Hadi, görüşürüz.”

“Görüşürüz...” diye arkasından mırıldandı Merve. Çayından bir yudum aldı. Etrafına baktı. Bir sürü erkek ve kız, konuşup gülüşüyorlardı. Bazı hocalar da bir kenara geçmiş, ciddi bir şekilde muhabbet ediyorlardı. Gözleri yeniden yaşıtı kızlara kaydı. Evli olmak garip bir duyguydu. Onlar şimdi gözüne çocuk gibi gözüküyorlardı. Aynı yaşta olmalarına rağmen, kendisini onlardan daha büyük ve olgun hissediyordu. Neticede gerçekten evliydi. Onlar gibi olamazdı artık. Bazı erkek öğrencilerin kendisini süzdüğünü fark etti. Bunlar bile gözüne çocuk gözüküyordu. Erken olgunlaşmıştı galiba? Bu gençlerin hiç birisi kendisi için bir şey ifade etmiyordu.

Çayı bitinceye kadar tek başına oturdu. Artık kalkmalıydı. Eve gidip yemek yapsa mıydı, yoksa önceki günden kalanları mı

yeseydi? Nasılsa kocası yine olmazdı. Yemek yapmaya gerek olacağını sanmıyordu. Çayından son bir yudum alıp bardağı masaya geri bıraktı. Yan sandalyede duran çantasına ve kabanına uzandı. Tam almıştı ki yanında kalın bir ses duydu.

“Kalkıyor muydun yoksa?”

Karşısında Serkan Hoca duruyordu. Bir elinde çayı, diğer elinde laptop çantası vardı. Takım elbisesi içinde yakışıklı ve karizmatikti.

Merve duraladı.

Genç adam bakışlarını bir an etrafında gezdirdi. “Başka yer yok da...” diye sevimli bir şekilde mırıldandı. “Yanına oturabilir miyim diye soracaktım?”

“Evet... Tabii! Buyurun hocam!” dedi yavaşça. Neden eskisi kadar heyecanlanmıyordu?

Genç adam onun karşısına oturdu. Çantasını kıyıya koydu. Çayını da masaya bırakmıştı. “Sana da çay alayım mı?” diye kibarca sordu.

“Yok... Ben içmiştim zaten...”

“Gidiyorsan eğer?.. Tutmayayım seni?” dedi hoca.

“Bir şey olmaz. Bir kaç dakika oturabilirim.”

“Güzel. Dersler nasıl?”

“Şimdilik iyi. Siz ne yapıyorsunuz? Yoruluyorsunuz her halde?”

“Evet. Bu dönem bizim için de yorucu... Ama seviyorum. Öğretmenlik zevkli. Sizin gibi bir sürü genç insanla tanışmak çok eğlenceli! Hem de çok!”

“Tahmin edebiliyorum.”

Adam rahatça arkasına yaslandı. Kahverengi gözleri karşısındaki kıızı süzdü bir an. “Yılbaşında ne yapıyorsun?” diye sordu aniden.

“Ne gibi?”

“Parti? Haberin yok mu?”

Genç kız başını salladı. “Evet... Ondan haberim var! Siz de

katılıyor musunuz?”

“Evet. Sen katılmıyor musun?”

Merve kararsızca duraladı. Yılbaşına az kalmıştı. Gece düzenlenen eğlence oldukça büyük ve güzel olacağı benziyordu. Kendi arkadaşları da gidiyordu. Neşe ve Gönül de gidecekti tabii. Çok büyük bir yerle tanışmışlardı. Elit bir yerde yenilen yemek ve danslı eğlence, gecenin geç saatine kadar sürecekti. Hatta birkaç ünlü şarkıcı ve komedyen bile olacaktı.

“Henüz karar vermedim...” dedi. “Gelmeyi isterim tabii ama...”

“Ama ne? Sana kimse teklif etmedi mi?”

Merve utangaç bir tavırla gülümsedi. Birçok teklif almıştı. Tanımadığı ama göz aşinası olduğu birkaç gençten bile teklif gelmişti ama kabul etmemişti. Evliyken başka bir erkekle çıkmanın hoş olmayacağını düşünüyordu. Kim ne derse desin, geri kafalı olmak hoşuna gidiyordu. O evliydi. Sorumlulukları vardı.

“Bir iki tane oldu fakat...”

“Demek daha kimseyi kabul etmedin? Hayret! Bak?.. Bu sene ben de buradayım. Ailemin yanına gidemeyeceğim. Eğer senin de bir planın yoksa?..” Merve anlamadan adama bakıyordu. Genç hoca gülümsedi. “...Beraber gidebiliriz diyordum. Gelip seni evden alırım!”

Merve şaşkındı. Haftalarca kendisiyle ilgilensin diye ağzının suyu akarak baktığı yakışıklı hocası... kendisine açıkça çıkma teklif ediyordu. Bu inanılmazdı? Sınıftaki kızların en az yarısının bayılacağı bir teklifi bu! Ne oluyordu böyle kendisine? Üzerine sihirli bir değnek mi değmişti? Erkeklerin bu ani ilgisi nereden kaynaklanıyordu? Daha mı kadınsı olmuştu? Ne değişmişti ki?

“Beraber mi?” dedi şaşkınlığını atarak. “Siz ve ben mi?”

Adam omuz silkti. “Neden olmasın? Öğretmen ve öğrenci olmanın dışında ikimiz de kararlarımızı kendimiz verecek kadar yetişkin insanlarız. Öyle değil mi? Öğretmenlerle çıkılmaz diye bir prensibin mi var yoksa?”

“Elbette yok ama...”

“Beni yaşlı mı buluyorsun peki? Daha otuzuma bile girmedim...”

“Yok hocam! Daha neler! Fakat ben... Hiç aklıma bile gelmezdi...”

“Sorun yok o zaman?” Adam kestirip atmıştı. Merve dudaklarını sıktı. Ne diyeceğini bilemiyordu. Yılbaşında bu adamla olma düşüncesi eskiden olsa üzerine atlayacağı bir şeydi. Fakat şimdi kendisine garip geliyordu.

“Özür dilerim...” dedi yavaşça. “Size sonra cevap versem?.. Şu an için bazı engeller var da!”

“Yeni işin mi?”

“Nasıl?”

“Patronunla bir planın mı var? Belki onun için çalışacaksınız?” Çayından bir yudum almıştı. Kısıklı ama gülen gözlerle sordu. “Bu işinden biraz bahsetsene! Ne yapıyorsun? İşin yani? Ne ile ilgili?”

Merve hafif duraksadı. Daha önce bu soruyu soran olmamıştı. Bu yüzden üzerinde fazla düşünmemişti. Şimdi bu adama ne cevap verecekti ki? Bir aydan fazla zamandır evli olduğunu ve yılbaşı gecesi için kocasına danışmak zorunda olduğunu mu? Üstelik biliyordu ki Yavuz buna izin vermeye yanaşmayacaktı.

“Ağır bir iş değil...” diye geçiştirmeye çalıştı. “Yavuz Beyin bazı özel işlerini hallediyorum...”

“Ne gibi?”

“Evinin düzeni gibi... Alışverişi falan...”

Genç adam kaşlarını çatı. Söylediklerine kafası yatmamış gibiydi.

“Evli olduğunu söylememiş miydin? Karısı yapmıyor mu bunları zaten?” Merve sesini çıkarmadı. Serkan Hoca dikkatle sordu. “Merve?.. Bana doğruyu söyle? İnternette bu adamı arattım. Hakkında bir sürü bilgi var. Ne kadar çapkın olduğu falan da eksik değil tabii... O senin gibi güzel kızları akşam yemeğinde yiyor. Üstelik evli olduğu da daha internete düşmemiş. Kimse bilmiyor.

Sen ise evli olduğunu söylüyorsun?..”

Merve çok şaşırmıştı. Öylece Serkan hocasına bakıyordu.

“Ayrıca sabahları seni okula onun getirdiğini biliyorum. Birkaç kere ben de gördüm. Bu yüzden herkes sizi sevgili sanıyor. Sabah seni evinden alıp buraya getirecek kadar vakti nereden buluyor? Buna karısı bir şey demiyor mu? Bence o adam evli bile değil! Hiç bir kadın kocasının senin kadar güzel bir kadını getirip götürmesini istemez...”

Merve güzel kavisli kaşlarını kaldırdı. Duyduklarına inanamıyordu.

“Bunları niye yaptınız ki? Bu araştırmaya ne gerek vardı?”

Adam omuz silkti. “Belki senin emniyette olup olmadığını merak ettim? Belki zengin ve tehlikeli bir adamın tuzağına düşmeni istemedim?.. Belki de... senden hoşlanıyorum?”

Merve kocaman gözlerle, şaşkın bakışlarla bakıyordu. Sonra gözlerini kırıştırdı. Aceleyle çantasına ve kabanına uzandı. Ayağa kalktığı anda bir an duraladı...

“O evli... Bundan emin olabilirsiniz...” dedi hocasının gözlerine bakarak. Elinden geldiğince sakın olmaya çalışıyordu. “O gerçekten evli! Biliyorum... Çünkü...” Dudaklarını sıkı. Yine de adamın Yavuz hakkında ön yargılı olması canını sıkıyordu. Ne olursa olsun o kocasıydı. “...**Çünkü karısı benim...**” diye anlaşılır bir tonla son noktayı koydu. Onun gözlerindeki şaşkınlığı gördü. Bunu söylemek istememişti ama ağzından çıkmıştı işte. “Size iyi günler dilerim!” dedi usulca.

Dönüp uzaklaştı. Aceleyle kantinden çıktı. İnsanlara çarpmamaya çalışıyordu.

O gün başka dersi yoktu. Eve yürüyerek gitti. Yol boyu düşündü. Ağzından bu gerçeği kaçıracağı için şaşkınlı. Yavuz ile olan evliliğini ilk kez arkadaşlarının dışında bir başkasına açıklamıştı. İnşallah hocası bunu ağzından kimseye kaçırmazdı.

Kapıdan içeriye girdiğinde, yine şaşırdı. Askıda kocasının paltosunu ve kıyıda anahtarlarını gördü. Demek ki Yavuz eve erken gelmişti? Niye erken eve gelmişti ki? Saat daha beş bile değildi?

Kapıyı kapattı ve soyundu. Terliklerini giydi ve oturma odasına doğru yürüdü. İçeride kimse yoktu. Tam oturma odasından çıkıyordu ki, Yavuz görüldü arkasında. Elinde spor çantası vardı. Üzerine spor kıyafetlerini geçirmişti. Genç adam haftada bir kez arkadaşlarıyla buluşuyor ve basketbol oynamaya gidiyordu. Ama o gün yarındı ve genellikle daha geç saatte oluyordu.

Kısıklı mavi gözler, karısının çekici bedeninde gezindi. İnce beyaz kazağının içinde ve siyah kadife pantolonu ile çok güzel gözüküyordu.

“Erken gelmişsin?” dedi genç kız.

“Evet... Yarın gece bir arkadaşın işi varmış... Biz de sporumuzu bu geceye aldık. Biraz da erken gidip erken bitireceğiz.”

“Üstünü değiştirmeye eve gelecek misin?”

“Evet...”

“Yemeğe kalır mısın?”

Yavuz düşünceli bir şekilde nefes aldı. “Bilmiyorum...” Gözleri onun yüzündeydi. “Aslında başka planım yok! Kalsam rahatsız olur musun?”

Merve hayretle gülümsedi.

“Niye rahatsız olayım? Zaten günlerdir eve geç geliyorsun. Hep dışarıda yiyorsun. Senin için de bir değişiklik olur...”

Genç adam ona biraz yanaşıp hemen önünde durdu. Bir doksandan uzun boyuyla önünde yıkılmayacak bir kaya gibiydi.

“Sen de gel...” dedi ona aniden.

“Efendim?”

“Sen de benimle spora gel! Seyredersin! Çoğunun karısı geliyor. Yalnız kalmazsın. Zaten herkes seni merak edip duruyordu. Ebru ve Sema’yı da tanıyorsun zaten!”

“Beni... arkadaşlarınla mı tanıştıracaksın?” Neredeyse kekeleyecekti. Yavuz bu teklifi ilk kez yapıyordu.

“Evet, neden olmasın? Daha önce de teklif edecektim ama gelmezsin diye düşündüm. Benden köşe bucak kaçırıyorsun!”

“Hiç de bile! Senden kaçmıyorum. Ben buradayım. Ev de senin evin. Eve geç gelen sensin!.. Erken gelsen... kaçmadığımı görürdün!”

“Senin için geç geliyorum. Birlikte ne kadar az vakit geçirsek o kadar iyi diye konuşmuştuk. Senin de böyle istediğini sanıyordum? Öyle değil mi?”

Merve yutkundu.

“Evet... Öyle konuştuk!.. Ama yine de ben kaçmıyorum. Buradayım... Sabahları sana kahvaltı hazırlıyorum. Beni her sabah okula bırakmana ses çıkarmıyorum. Bazı günler de gelip beni okuldan alıyorsun. Bu yüzden bütün arkadaşlarım seni sevgilim sanıyor. Bazıları zengin ve yakışıklı bir sevgili bulduğum için beni ayıplıyorlar. Menfaatçi bir kadın gibi gözükmeme rağmen... ben senden yine de kaçmıyorum.”

“Bana alıştığını mı söylemek istiyorsun?” Sesi hafif alaycıydı. Mavi gözlerinde sevimli bir ışık belirmişti.

“Ben... Sanırım...” diyen Merve’nin yanakları biraz kızarmıştı.

“Akşamları daha sık evde olsam?.. Huzursuz olmaz mısın?” Yavaşça ona sokulmuştu. Birbirlerine degecek kadar yakınlardı.

“Benim yüzümden dinlenme saatlerini evin dışında geçirmene razı gelemem. Eğer sevgililerle gzeceksen... bir şey diyemem. Ama dediğim gibi! Ev senin evin... Ve sen beni rahatsız etmiyorsun artık. Evlendiğimizde seni o kadar tanımıyordum. Senin nasıl birisi olduğunu bilmiyordum. Senden çekiniyordum. Şimdi ise...” Omuz silkti. “... Sanırım sana alıştım gerçekten!”

Genç adam gülümsedi. Uzanıp onu belinden yakaladı. Yavaşça kendisine çekti. Merve hiç karşı koymamıştı. İri gözleriyle adamın yüzüne bakıyordu. Onun ne yapacağını bilmiyordu ama kalp atışları birden hızlanmıştı.

“Artık seni olur olmaz öpmeme de alıştın... değil mi?” diye hafif bir gülümsemeyle sordu Yavuz. “Sana sarılmama... Sana dokunmama ve...” Burnunu saçlarına yanaştırdı. Derin bir nefes çekti. “...Şu güzel kokunu içime çekmeme de alıştın?” Merve

cevap vermedi. Sadece kocasına bakıyordu. Genç adam usulca eğildi. Kırmızı dudaklarına dudaklarını dokundurdu. Hafif ama alıcıydı. Genç kızın dudakları kendiliğinden kıpırdanıp ona cevap verdi. Farkında olmadan bu kısa öpücüğe karşılık vermişti.

“Sen de gel benimle!” diye tekrarladı adam.

“Karım olarak mı?” Dudakları hâlâ aralıktı. Öpülmeye hazır ve taptazeydi. Genç adam bu sefer güldü. Çok ender gülüşlerinden birisiydi.

“Elbette karım olarak!” dedi sonra. “Karım değil misin?”

“Niye bunu yapıyorsun ki? Anlaşma yapalı neredeyse iki ay oldu! Beni arkadaşlarınla tanıştırtarak riske girmiyor musun?”

“Daha boşanmamıza çok var. Seni herkesten saklayamam ya?” dedi adam umursamazca.

Merve şaşkınlıkla gözlerini irileştirdi. “Çok mu var? Süresi doldu bile! İki ay demiştin? En çok üç aydı?”

Yavuz başını onaylarcasına salladı. Gözleri umursamazdı. Kızın şaşkınlığına ilgisizce tepki verdi. “Ne olmuş ki? Boşanmak mı istiyorsun?”

“Hayır ama anlaşma?..”

“Süresi çok önemli değil. Doğrusu boşanmak için şu an bir acelem yok!” Sesi son derece ciddi ve umursamazdı. “Güzel bir karım... İyi bir evliliğim var! Yemeğim yapılıyor, çamaşırlarım yıkanıyor, evim pırıl pırıl, her şey mükemmel! Ben de sana alıştım! Evde olduğunu bilmek hoşuma gidiyor. Bu garip değil mi? Evliliğimiz bir iki ay daha uzasa ne olur ki? Annem bile sana hayran!”

“Ama?.. Ama?..” Merve şaşkınlıkla kekeledi. “Yavuz? Anlaşmamız?..”

“Anlaşmanın canı cehenneme! Şimdilik boşanma gibi bir düşüncem yok! Sen bu evlilikten rahatsız mısın?” Biraz sinirlenmişti.

“Hayır ama?..”

“Seni taciz ediyor muyum?” Zorlukla gülümsedi. Ekleme gereğini duydu. “Öpücüklerimin dışında tabii!.. Kendime ancak bu

kadar engel olabiliyorum. Onun dışında seni cinsel olarak zorluyor muyum?”

“Hayır ama?..” diye papağan gibi yine aynı şekilde itiraz etti.

“Para olarak bir sorunun var mı? Bir ihtiyacın? Eksik bir şeyin?”

“Yavuz, yok fakat?..” Sözleri sürekli kesiliyordu. Merve bir türlü onun konuşmasına engel olamıyordu. Adam onu hâlâ sarılı bir halde tutuyordu. Kolları arasında neredeyse hapsetmişti. Baskın kişiliğiyle Merve’nin konuşmasına müsaade etmiyordu.

“Güzel... Madem sorun yok, acele etmeye de gerek yok! Benim şu an boşanmak gibi bir düşüncem yok!” Eğilip onu yine öptü. Önce küçük bir öpücük gibi başladı. Sonra kızın dudaklarının lezzetine dayanamayıp öpüşünü uzattı. İstekli dudakları uzunca bir süre şaşkın kızın dudaklarında gezindi. Merve yeniden ona cevap vermeye başlayınca, amacına erişmiş oldu. Ayrıldıklarında ikisinin de nefesi hızlanmıştı.

“Yavuz? Ne olur... yeter!” dedi Merve gözleri bulanmış bir halde.

“Üzgünüm... Seni öpmeyi seviyorum. Dudakların çok tatlı!”

Bu öpücükler onun da hoşuna gidiyordu. Ta başından beri hoşuna gitmişti. Bazı sabahlar adam onu öptükçe, bunların doğallığına da alışmıştı. Fakat uzun zamandır böyle ateşli öpmemişti. “Beni öp ama...” Utançla baktı. “...Böyle öpme ne olursun?” diye yalvardı.

“Neden? Sen de hoşlanmıyor musun?”

“Hoşlanıyorum... Güzel ama...”

“Sorun ne?”

“Bence sevgililer... böyle öpüşmeli! Sen tecrübelisin ve... bundan hoşlandığım için... ben utaniyorum.”

“Bir karı kocayız! Utanacak bir şey yok! Zaten arkadaşlarının bizi sevgili sandığını da söylemiyor muydun?” Eğilip acımasızca onu yine öptü. İtiraz etmesinin anlamsız

olacağını biliyordu Merve. Ona karşı koyamıyordu. Karşı koyacak gücü de yoktu zaten. Dudakları bu sefer çok yumuşaktı. Bütün inadını emiyordu. Direncini emiyordu. Vücudunu ona yasladı. Kaç gündür böyle öpülmediği için... özlediğini fark etti. Ona karşılık verdiği için utanıyordu ama elinde değildi. Yavuz da uzun zamandır bu öpücüğe hasretmiş gibi öpüyordu zaten!

Genç adam zorlukla başını geri çekti. Merve'nin kapalı gözlerine baktı. Yavaşça aralandı o güzel gözler. Yeşili şimdi daha buguluydu.

"Eğer sen benimle baskete, beni seyretmeye gelmezsen..." diye mırıldandı Yavuz yavaşça. "...Sanırım ben seni yatağa götüreceğim..."

"Yavuz!..."

Merve hayret verici bir şekilde ona itiraz etmemişti. Sadece güçsüz bir şekilde adını mırıldanmıştı. Götürse karşı koyamayacak gibiydi.

"Kararını ver... Yatak mı, yoksa?..." Arzulu sesi tehditkârdı.

Merve gülümsemeye çalıştı. "Peki... Seninle gelirim. Üstümü değiştirmeme gerek var mı?"

Genç adam başını salladı iki yana. "Hayır, çok güzelsin... Hadi kabanını giy de gidelim o zaman! Boşanma konusunda da acele etme! Ben sana haber veririm."

Yolda genç kızın akli hep adamın boşanmayla ilgili sözlerindeydi. Arabanın camından dışarıyı seyrederken sessizdi. Gözleri sokaktaki insanlardaydı. Kocasının boşanma konusundaki isteksizliği ilginçti. Acele etmemesi güzeldi fakat kendisi zor durumda kalıyordu. Çevresindeki insanlara bu adamı açıklamakta zorlanıyordu. Her şey meydana çıkabilirdi. Zaten Serkan Hocasına gerçeği ağzından kaçırmıştı. Evli bir kadın olduğu bir süre sonra saklanamaz bir şey olabilirdi. Boşandıkları zaman kimsenin acıyacağı bir zavallı durumuna düşmek istemiyordu.

Spor salonuna geldiklerinde, Yavuz'un çoğu arkadaşı da gelmişti bile. Genç adam onu tribünlere götürdü. Orada en azından on tane kadın vardı. Bazılarının yanlarında çocukları bile vardı. Genç adam Merve'yi hepsi ile tek tanıştırdı. Tabii oradaki

kadınlardan bir tanesi de, eski patronu Suat Bey'in Hanım'ı Sema'ydı. Kucağında iki yaşındaki kızları Buse duruyordu. Genç kadın hemen Merve'ye yanağını uzattı.

"Merve'ciğim... Nasılsın?" diye sordu gülümseyerek. Gözleri genç kızın üzerindeydi. "Ne kadar güzelleşmişsin böyle? Evlilik sana çok yaramış!"

Merve utanarak gülümsedi. Bir erkeğin karısı olmak, onu daha da güzelleştirebilir miydi ki? Çok güzelleştiğini sanmıyordu ama Sema'nın gözleri de yalan söylemiyordu.

"Teşekkürler..." dedi çekinik bir gülümsemeyle.

Ebru da oradaydı. Karnı artık iyice belirgindi. Doğuma birkaç ay kalmış olmalıydı. Ama rahat bir şekilde oturmuş, gülümseyen gözlerle Merve'ye bakıyordu. Bu kıza Suat'ın kafesinde ilk gördüğü gün ısınmıştı. "Kızlar... Sonunda Yavuz'un eşiyile tanıştınız işte!" dedi. Sonra Merve'ye göz kırptı. "İnan bana hepsi seni merak edip duruyordu!"

"Anlattığınızdan daha güzelmış!.." dedi kadınlardan birisi Sema'ya. "Yavuz Bey durdu durdu, harika bir kız buldu. Çok şanslısınız Yavuz Bey?.."

Suat ve Selim de kıyıda, diğer erkeklerle birlikte tanışma törenini izliyordu. Selim çocukluk arkadaşının sırtına hafifçe vurup lafa girdi.

"O her zaman şanslıdır," dedi güzel sesiyle. İçlerinde en kaslı erkeklerden birisi oydu. Yavuz'dan biraz daha zayıf ama aynı derecede atletikti. İnsanın içini delen gri gözleri vardı. "Daima payına düşenin iyisini alır. Fakat bence Merve ondan daha iyisini hak ediyordu." Alaycı sesi Yavuz'u kızdırmış olmalıydı. Çünkü genç adam kısıllı gözlerle bir an kendisini süzmüştü.

"Bence birbirinize çok yakışıyorsunuz..." dedi kadınlardan bir diğeri. "Peki, hadi tamam! Siz gidip hoplayıp zıplayın... Biz de biraz Merve'yi tanıyalım. Gel tatlım, yanımıza otur."

Erkekler sahanın ortasına yönelirken, Merve de kadınların arasında bir yere oturdu. Kadınların ilgili ve sıcak sorularına cevap vermeye çalıştı bir süre. Sıkılmadı ama zordu doğrusu. Resmen sorguya çekiliyordu. Fakat belli ki daha konuşkan olan Sema

önceden kendisiyle ilgili bazı bilgileri onlara aktarmış ve meraklarını biraz dindirmişti.

Bir süre sonra basket maçını izlemeye başladı. Diğerleri de kocalarına tezahürat yapmaya başlamıştı. Merve gülümsedi. Bu kadınlar çok rahattı. Aralarında ıslık çalan bile vardı. Bazılarının yaşları kırk civarındaydı. En gençleri kendisi, Ebru ve Sema'ydı. Gözleriyle Yavuz'u süzdü. Çok iyi oynuyordu. O da Selim gibi yapılı ve atletikti. Hantal olmadığı oynarken meydana çıkmıştı. Seri ve güçlüydü. Ondan uzun iki kişi daha vardı. Boyları iki metreden uzun olmalıydı. Sonunda anladı ki bu basket oynayan adamların çoğu, bu işi önceden profesyonelce yapmışlardı. Oynarlarken birbirlerine hiç acımadan baskı yapıyorlardı. Omuz atıp birbirlerini acımasızca eziyorlardı. Yavuz bile iki kere yere düştü. Fakat işi profesyonelce oynayan adamların attıkları şutların çoğu potaya giriyordu. Bu da maçı daha zevkli hale getirmişti. Bir kendileri öne geçiyordu, bir de rakip takım...

Devre arasında kadınlardan birisinin getirdiği kurabiyeyi atıştırdı. Gözü kıyıda dinlenen kocasındaydı. Adam bir an kendisine bakmıştı. Terli bedeni ve ıslanmış saçları ile yine de çekiciydi. Bu adamda şeytan tüyü vardı. İnsanın yakışıklı bir kocası olması güzeldi. İlk kez bunun keyfini çıkardı. Bu kadar kadının içinde, Yavuz'a sahip olmanın tadını algıladı. Kendisi de ona aitti. Kim ne düşünürse düşünsün, kendisini ona ait hissetti. Gözlerini onun bakışlarından kaçırmadan gülümsedi. Yavuz da gülümsedi. Ciddi bir iş adamı gibi değildi artık. Onun gülümseyişindeki ateş ta bulunduğu yerden Merve'nin içini yaktı. Yutkundu yavaşça... Birden onun kollarına atılmak için çılgınca bir istek duydu. Ama bu... çok saçmaydı!?

Maç bittiğinde, Yavuz'un takımı iki sayı farkla yenildi. Merve de son anda atılan basket ile üzülmüştü. Zaman azaldıkça rakip takımların kadınları ayağa kalkmıştı. Merve de ayakta, heyecanla sonucu kestirmeye çalışmıştı. Ama son basket, karşı takımdan geldi ve birkaç saniye sonra maç bitti.

Erkekler gibi kadınlar da gülüşerek birbirlerini tebrik ettiler. Anladı ki buradaki maç sadece eğlencelikti. Kimse maçın sonunda, maç esnasındaki hırsını abartmamıştı. Yenilenler tevazu

ile olayı kabul etmişlerdi. Biraz kızdırma çalışması olmuştu ama bu atışmalarda kimse tuzağa düşmemişti.

Yavuz da diğer erkekler gibi karısının yanına geldi. Boynunda havlusu vardı. Tribünün kıyısında kendisini bekleyen Merve'ye göz kırptı.

“Yenildik...” dedi gülümseyerek.

“Evet... ama güzel oynadınız. Kalbim duracaktı az kalsın!” dedi o da gülümseyerek. Uzanıp boynundaki havluyu aldı. Farkında olmadan onun alnındaki ve yüzündeki terleri sildi. “Ebru gibi hamile olsaydım çocuğu düşürürdüm eminim...” dedi.

“Benim karım güçlüdür!” dedi Selim gülererek. O karşı takımında olduğu için keyfi yerindeydi. Onu terini de Ebru sevgiyle siliyordu. Merve ürpererek onları süzdü bir an... Ebru ile Selim arasında öylesine güçlü bir çekim vardı ki, gözle bile gözükiyordu. Bu soğuk görünüşlü sıcak kadının bakışları sevgi doluydu. Hatta... arzu!.. selim ise ona neredeyse yiyecek gibi bakıyordu.

Gözlerini kaçırdı. “Geçen hafta da biz yenmiştik! O daha heyecanlıydı! Güçlü karın az kalsın burada doğuracaktı!” diye mırıldandı Yavuz. Karısının da kendi terini bir çocukmuş gibi silmesine sesini çıkarmamıştı.

“Bu heyecana benim kalbim dayanmaz... Bir daha gelmemek lazım!” dedi tekrar.

“Yine gel şekerim...” dedi kadınlardan birisi. “Kocanın güldüğünü daha yeni gördüm. Sen yokken genelde surat asan bir tipti. Onu neşelendiriyorsun!”

Merve güldü. “Evde de öyle! Gülmeye fazla arası yok!”

“Ama senin yanında değiştiği belli!”

Merve havlu ile onun şakaklarındaki, ensesindeki terleri silerken hafifçe ona yanaştırdı güzel yüzünü... Kavisli kaşları merakla havaya kalktı. “Bu doğru mu?” diye sordu kadınısı bir gülümsemeyle. Terlemesine rağmen erkeksi kokusu kendisine mis gibi gelmişti.

“Bilmem...” diye mırıldandı Yavuz. “Farkında değilim...” Gözlerini kaçırdı hafifçe. Bu şekilde, havlu ile bile olsa, kızın kendisini okşarcasına terini silmesi, genç adamı huzursuz etmişti.

Elini uzatıp onun elini tuttu. “Ben gidip bir duş alayım. On dakika sonra buradayım. Sonra gideriz, bir yerlerde yemek yeriz.”

“Eve gidip üstünü değiştirmeyecek miydin?”

“Bir şey olmaz. Eşofmanımı giyerim duştan sonra! Küçük bir lokanta biliyorum. Çok iyi kavurma yapar... Ne dersin?”

“Ben gelirim...” dedi birisi arkalarından. İkisi de bakınca, keyifle onları seyreden Suat’ı gördüler. Yanında yine genç birisi daha vardı. Maç boyunca bu üçlünün çok iyi anlaştığının farkında olan Merve, bu yakışıklı genç adamın da Avukat Sinan Bey’in oğlu Mustafa olduğunu öğrenmişti. Gruptaki güzel kadınlardan birisi de hep bu adama tezahürat yapmıştı.

“Ben karı koca gideriz diye düşünmüştüm...” diye açıkça homurdandı Yavuz.

“Olsun... Biz de gelsek ne olur?” diyen Selim’in inatçı gülümseyişi, beyaz dişlerinin meydana çıkmasına sebep olmuştu.

“Onlar gelirse biz de geliriz...” diye biraz arkadaki bir adam konuştu gülerек.

“Bu kadar balayı yeter zaten! Birbirinize doymuşsunuzdur herhalde?” diye arka koltuklardan Sema seslendi. “Biraz insan içine çıkın artık. Biz de geliyoruz...”

Yavuz hafif kısıklı gözlerle Merve’ye baktı.

“Ne dersin?” diye yalandan asık bir suratla sordu. “Bu bedavacıları da götürelim mi?”

Merve elinde olmadan güldü. Böyle güzel arkadaşlık ortamlarına pek alışık değildi. Bu adamların arasında teklif olmadığını anlamıştı. Başını salladı.

“Evet...” dedi gülümseyerek. “Götürelim...”

“Hepsini mi?”

Merve etrafına bakındı. Bütün herkes kendisini izliyordu. Maçtan sona terli terli bakan erkekler ile karıları, bedava yemek konusunda kızın vereceği cevabı bekliyordu. Onların gülümseyen gözlerine daha fazla dayanamayan Merve yine başını salladı.

“Evet... Gelmek isteyen herkesi...” Sonra o da yalandan sordu. “Paramız var mı?”

Genç adam omuz silkti. “Ne yapalım... Para ayarlamaya çalışacağız.” Dönüp terlerini kurulayan diğer erkeklerle seslendi. “Hadi bakalım? İsteyen herkes kavurma yemeye davetli! Bu gece yemekler Merve Hanım’ın hatırına benden...” Sevinç çılgınlıkları ve alkışlar arasında soyunma odalarına giderken, Merve de yine koltuğuna geri yaslandı. Arkasında oturan Sema’ya dönerek gülümsedi.

“Her hafta böyle şamata mı var?”

“Evet... Yoksa bizim ne işimiz var burada?” dedi Sema. “İki saat onların koşmalarını seyretmek için beklemiyoruz her halde? Genelde maçtan sonra birkaç grup halinde yemeğe gideriz. Yavuz pek gelmezdi. Bekâr olduğu için bizimle dalga geçerdi. Sonunda o da belasını buldu...” Yanlarında oturan Ebru’ya göz kırptı. “Ama ne bela! Hem tatlı bela hem de...”

O susunca Merve merakla kaşlarını kaldırdı. “Hem de?..” diye sordu gülümseyerek.

“Onu ilk kez bu kadar rahat görüyorum. Genelde gergin ve sinirlidir. Az önce, devre arasında sana gülümsediğini görmedim sanma? Sen ne yaptın bu adama bakayım?..”

Merve hayretle gözlerini açtı. Neden herkes bu adama bir şey yaptığını sanıyordu ki? Ya da neden kendisi hiç farkında olmamasına rağmen, Yavuz’u etkilediğini düşünüyordu? Onu etkilemiş olabilir miydi? Ama sanmıyordu. Son günlerde genç adam birkaç öpücüğün haricinde, kendisinden sürekli uzak duruyordu. Olsa olsa arkadaşlarının yanında kendisine rol yapıyor olmalıydı.

“Sence... çok mu değişti?” diye sordu masumca. “Ben onun değiştiğini fark etmiyorum!”

“Tabii kızım... Onu ne kadar değiştirdiğini bilemezsin. Bence daha da değişecektir...”

Merve en fazla bir ay sonra boşanacaklarını düşününce bu söze fazla inanamadı. Genç adamdan boşanma düşüncesi, bir an için içini sıkıntıyla doldurdu. Sema’ya bir şey demedi. Bir iki ay sonra da Sema aynı şekilde olumlu düşünecek miydi acaba?

Hep beraber kavurma yemeye İnciraltı’na gittiler. Tam

sekiz araba birden küçük lokantanın kapısına yanaşıp da içinden bir sürü insan çıkınca, lokanta sahibi çok şaşırمامıştı doğrusu. Gelenlerin çoğunu tanıdığı belliydi. Ama lokantadaki diğer müşteriler hayretle kendilerini süzmüşü. Hepsi de uzun ve atletik olan erkeklerin yanında kadınlar ve çocuklarla üç dört masayı işgal etmeleri, birçok kişinin ilgisini çekmişti.

Yemek keyifle yenirken, Merve arada sırada kocasının bakışlarıyla karşılaşuyordu. Her zamanki gibi ciddi bakan gözleri, kendisinininkilerle karşılaştığında, gerçekten de hafifçe yumuşuyordu. Ve o kendisine her baktığında, kalp atışları hızlanıyordu. Yemekten sonra da çaylarını, aynı konuşma ortamı içinde içtiler. Sonunda Yavuz çok iyi bir bahşiş bırakarak hesapları ödedi ve eve dönüş vakti geldi.

Kadınların hepsi de Merve'yi evlerine oturmaya çağırmışlardı. Özellikle Sema neredeyse emri vaki yaparak çağırdı onu...

“Haftaya kızımın yaş günü... Bir Ocak doğumlu... Mutlaka geliyorsunuz! İyi de bir hediye getirin kızıma! Pinti kocan geçen sene sadece oyuncak bir bebek getirmişti...”

“Vaktim yoktu...” diye homurdandı Yavuz.

“Ben anlamam... Seni dayısı sanıyor! Ona göre davran. Bak, sizin de çocuğunuz olsun, söz, ona en güzel hediyeyi ben almazsam sokağa atarsın beni!”

Merve bir an kocasına baktı. Çocuk meselesi geçince elinde olmadan ürpermişti. Bu adamdan hamile olduğunu düşünmek bile istemiyordu. Aklına gelen hoş görüntüyü uzaklaştırıp gözlerini kırıştırdı. Kocas da kendisine bakmıştı. Onun bebek konusundaki düşüncelerinin pek olumlu olmadığını biliyordu. Gürültü yapan ve baş ağrıtan şeyler...

“Daha henüz çocuk falan istemiyoruz. Kafan rahat etsin. Busenin yaş gününe de gelmeye çalışırız ama söz vermiyorum...” dedi Yavuz sıkıntıyla.

“Ne işin var ki? Bir gece önce yılbaşı? Her halde yılbaşı gecesi karınla olursun? İş gezisine falan gitmezsin?”

“Elbette gitmem ama... Merve'yle birlikte annemin yanına

gideriz belki. Annem her gün onu soruyor.”

“Yine git! Akşama bekliyorum bak! Anneni de getir hatta!”

“Bakalım!” diye homurdandı Yavuz.

Yolda arabayla giderlerken, Merve kendi kendisine gülümsüyordu. Başını çevirmiş, işlek sokakları seyrediyordu. Onun sessizliğini fark eden Yavuz, yan gözle karısına göz attı. Dudaklarındaki tatlı gülümsemeyi gördü.

“Eğlendin mi?” diye sordu sakince.

Genç kız başını çevirdi ve parlak gözlerle kendisine baktı. “Evet...” dedi yine gülümseyerek. “Teşekkür ederim! Çok eğlendim. Güzel bir geceydi. Arkadaşların çok hoş!”

“Sanırım onlar da seni beğendi.”

“Maçınız da harikaydı. Senden bile uzunlar vardı. Şaşıtm... Profesyonel bir maçtı.”

Genç adam gülümsedi. “Üniversitede hepimiz profesyonel oynuyorduk. Sonradan bazılarımız iş hayatı yüzünden devam ettiremedi. Ben de dâhil... O iki uzun ve diğer sarışın olan, üçü birlikte uzun süre profesyonel basket oynadı. Baskete ilgisi olanlar onları hep hatırlarlar...”

“Belli... Ben bilmem tabii. Ama seni seyretmek zevkti.”

“Öyle mi?”

“Öyle...”

“Yine gelirsin belki o zaman?”

Merve gülümsedi. “Gelirim tabi..”

Genç adam da gülümsedi. Eve varmalarına az kalmıştı. Yeniden yan gözle karısına baktı. “Yılbaşı için bir planın var mı?”

Merve’nin gülümsemesi azaldı. Belli etmeden yutkundu. “Annene gideceğimizi söyledin ya?” dedi yavaşça.

“Belli olmaz! Sana sormadığım aklıma geldi. Belki bir planın vardır? Geçen gün bir okul partisinden falan bahsediyordun?”

“Evet...”

“Eee?” diye hafif bir dudak bükmeyle sordu genç adam.

“Neyi soruyorsun?”

“Bırak şimdi! Ne sorduğumu biliyorsun! Sen ne yapıyorsun onu söyle? Davet eden birisi yok mu?” Merve sessizce önüne baktı. Bu konuyu onunla konuşmak istemiyordu. Öğretmenin davetini hatırlamıştı. Bu harika bir olaydı ama onunla yılbaşı davetine gitmek konusunda kararsızdı. Uzun zamandır, çok beğendiği öğretmenini aklından daha az geçiriyordu. Bunda mutlaka kocasının da payı vardı. Yavuz ise onun duraklamasından hemen gerçeği anladı. “Demek var?” dedi garip bir tonda. “Kim peki?”

“Seni ilgilendirmediyiğini düşünüyorum... Ben sana kiminle çıktığını soruyor muyum?” diye karşı saldırıya geçti Merve.

“Kabul ettin mi peki? Bari onu söyle! Biz de ona göre planımızı yapalım annemle!”

“Saçmalama lütfen Yavuz! Madem yılbaşını annenle geçirmek gibi bir plan yapıyorsun, elbette ben de senin yanında olacağım...”

Genç adam önce sesini çıkarmadı. Bir süre sessizce arabasını sürdü.

“Daveti kabul edebilirsin... Ben anneme bir mazeret uydururum.” diye mırıldandı sonra. “Gerçekten gitmeyi istiyorsan... gitmelisin! Arkadaşların... bütün tanıdıkların orada olacak! Onlarla olmak senin hakkın! Bu evlilik yüzünden herkesten uzak kalman gerekmez. Ayrıca seni kim davet etmişse... hayal kırıklığına uğratmamalısın!”

Merve yan gözle onu süzdü. Sözlerinde ciddi olup olmadığını anlamaya çalıştı. Hiçbir şey anlayamadı. Daha onu tam tanıyamıyordu. “Ciddi misin?” diye sordu.

Adam omuz silkti. “Tabii... Gitmekte özgürsün. Sen bilirsin!”

“Kızmaz mısın?”

“Niye kızayım?” Hafif bir alayla gülümsedi. “Seni kıskanacağımı mı sanıyorsun?” dedi karısına bakarak. Alayın içine sanki hafif bir sinir karışmıştı.

Merve dudaklarını sıkıttı. Bakışlarını kaçırdı. “Kıskanmazsın... Biliyorum!” Yeniden dışarıda gezenlere çevirdi gözlerini. “Kıskanırsın diye sormadım zaten... Bunun için bir sebep yok.”

Genç adam cevap vermedi. Eve kadar sessizce gittiler.

Uyumak için odasına çıkmadan önce Merve genç adama çay demledi. Yanına birkaç atıştırılacak şey ekleyip tabağa koydu ve oturma odasına götürdü. Fazla konuşmadan televizyonda bir dizi izleyip çay içtiler. Yatma vakti geldiğinde, Merve ortalığı topladı. Dizi de bitmişti zaten.

“İyi geceler...” diye mırıldandı adama.

“İyi geceler!” diye cevap verdi kocası. Her ikisi de odalarına çekildiklerinde, saat gece yarısına gelmişti. Buna rağmen zorlukla uyudu. Onun zaten kendisini kıskanacağını düşünmemişti ki! Ancak seven insan kıskanırdı. Onun için sadece, kısa süreliğine evlenmek zorunda kaldığı basit bir garson kız olduğunu unutmamalıydı. Birkaç kere öptü diye de fazla umuda düşmemesi gerektiğini biliyordu. Fakat şu bir gerçektir ki... gittikçe bu yakışıklı adamdan etkilenmeye başlamıştı.

Sabah kahvaltısından sonra Yavuz onu yine arabayla okuluna kadar götürdü. Merve onun kendisini öpmesine müsaade etmeden hemen arabadan indi. Demek herkes kendisini izliyordu? Dışarıdaki insanların öpüşmelerini görmesini istemiyordu. Her ne kadar sevgili sanılsalar da bunu arzulamıyordu. Nazikçe gülümsemeye çalıştı.

“Görüşürüz...” dedi ona.

“Görüşürüz! Akşama gelip seni alırım. Bugün bir işim yok.”

“Gerek yok, ben...”

Genç adam sabırsızca onun sözünü kesti. “Gelip seni alırım dedim. Yürüyebileceğini biliyorum. Ayrıca bu yürüme olayı da canımı sıkıyor. Sana bir araba almak lazım. Bugün de hava çok soğuk! Yürümeni istemiyorum. Saat beşte kapıdayım...”

Genç kız başını salladı sessizce. Dönüp uzaklaştı. Yavuz onun ince fiziğiyle uzaklaşmasını seyretti bir süre. Gözden

kayboluncaya kadar ardından baktı. Yanından geçtiği genç erkeklerin onu nasıl süzdüğünü görünce, yüzü asıldı. Çok genç, çok tatlıydı. Birçok delikanlının hayalindeki kızdı. Rüzgârda savrulan saçları ile fazla seksiydi. Onu kimin davet ettiğini merak edip duruyordu. Birçok erkek onun peşinde olmalıydı. Büyük ödülü kimin kazandığı belli miydi acaba? Tahmin edebiliyordu gerçi ama... İç çekti. Nedense şimdi ona izin verdiği için pişmandı.

Yavuz öğleden sonra sadece bir toplantıya girdi. Yeni bir yatırım yapmanın aşamasına gelmişti. Toplantı salonunda müdürlerle görüşürken aklını bir türlü yaptığı işe veremiyordu. Manisa'dan gelen müdürün kendisine hazırladığı sunuyu izlerken, dalgınlığından kurtulup onun sözlerine dikkatini vermeye çalışıyordu. Elinde tuttuğu pahalı telefonu sanki basit bir oyuncakmış gibi parmaklarının ucunda çevirip duruyordu.

Kapı açılıp da çaylar ve kahveler odaya girince, biraz rahatladı doğrusu! Sıkılmıştı... Aklı meşguldü...

“Arkadaşlar, bir ara verelim.” dedi ayağa kalkarken. “Sonra kaldığımız yerden devam ederiz. On beş dakika sonra görüşürüz!”

Hızla kendi odasına gitti. İçinde bilmediği bir sıkıntı vardı. Hava karardığı için olabilirdi. Yeniden yağmur yağacak gibi duruyordu ama dışarıdaki sert rüzgâr buna izin vermiyordu. Camdan bir süre fırtınalı denizi seyretti. Sonra sıkıntıyla telefonu açtı. Daha önceden hızlı tuş basımına kopyaladığı numarayı buldu ve arama düğmesine bastı.

Aradığı numaraya erişilemiyordu. Kulağına götürdüğü telefondan bir cevap alamayınca homurdanarak dişlerini sıktı. Telefonu ceketini iç cebine atıp yine pencereden dışarıyı seyretmeye başladı. Aklına annesi geldi. Yılbaşı iki gün sonraydı. Ona Merve konusunda bir bahane bulması gerekiyordu. Büyük ihtimalle yeni yılı kendileriyle geçirmeyi isteyecekti. Bunu teklif etmelerini bekleyecekti. Ona karısının o gece başka birisiyle bir partiye gideceğini nasıl söyleyecekti ki? Annesi Merve'ye fazla alışmıştı. İki kadın, kendisine söylemeseler de haftada en az iki üç kere telefonla görüşüyorlardı. Aralarında iyi bir elektrik vardı. Peki, boşanma konusunu annesine nasıl açıklayacaktı?

Ortada karısı ile ilgili hiçbir sorun yokken, boşanmak istemesini açıklamak zor olacaktı. Aptal gibi kendisine böyle tatlı bir kadın bulmuştu! Çok aptaldı. Ama Suat kendisini uyarmıştı? Onu duymazdan gelmekle de aptallık yapmıştı. Merve'nin ne kadar tatlı olduğunu ve görüldüğünden çok daha dikkat çekici olduğunu anlatmaya çalışmıştı. Ne bilirdi ki o basit kıyafetlerin içinden böyle sevimli ve insanları etkileyen bir kız çıkacağını? Akçay'da tanıştırdığı herkes onu beğenmişti. Baştan hoşuna gitmişti ama şimdi bu durum işleri zorlaştırıyordu. Dün gece de basket maçı oynadığı arkadaşlarını ve onların eşlerini etkilemişti. Farkında değildi fakat çok merkezci bir kadındı. Çevresindeki insanların hemen ilgisini çekiyordu. Onların yanında rahat ve doğaldı. Çok sık olmasa da kibirsiz gülüşü insanın içini ısıtıveriyordu. İnsanları kolaylıkla etkiliyordu.

Kızı düşününce, içini saran ısı bu yüzden olmalıydı. Akşamları eve geldiğinde onun orada olduğunu bilmek hoşuna gidiyordu. Bazı geceler görüşemiyorlardı bile ama askıda duran onun minik kabanını görmek, etrafta varlığının delillerini hissetmek kendisini rahatlatıyordu. Yalnız yaşamaya alışmasına rağmen, onun varlığı kendisini sıkıyordu. Her sabah kahvaltıda o mesafeli ama sevimli yüzünü görmesi güzeldi. Artık küçük öpücüklerine de sesini çıkarmıyordu. Korktuğunu bildiği için bu öpücükleri abartmıyordu fakat her seferinde onu çılgınca öpmek için kendisini çok fazla zorluyordu.

Partiye kiminle gidecekti acaba?

Ona izin vermesine rağmen, içinden bunu kabullenemiyordu. Tam bir aptallıktı. Ne diye izin vermişti ki? Galiba onu kıskanmadığını göstermek istemişti. Herhalde sınıfından bir çocukla giderdi?

Aklına uzun boylu yakışıklı hocası geldi. Şu Serkan Hoca'nın kıza bakışları bir garipti. Belki Merve fark etmiyordu ama bu adamın kendi karısından hoşlandığına emindi. Erkek olarak o bakışları bilirdi. Kıza dikkat etmiyormuş gibi davranıp gözünün ucundan onu süzmesi, gülümserken onun gözlerinden başka yere bakmaya çalışması...

Telefonu çalınca elini cebine attı. Arayan numarayı

görünce gözlerini kıstı. Merve arıyordu.

“Alo?” dedi sakince. Serkan Hoca’yı düşününce içinde bir öfke kabarmıştı ve sebebini bilmediği için, sesi de sert çıkmıştı.

“Yavuz... Vakitsiz aramadım inşallah?”

“Yok... Vakitsiz değil, müsaidim...”

“Şey... Beni aramışsın da? Dersteydim... Telefonum kapalıydı.” dedi genç kız duru bir sesle. Adam onun sesindeki bu duruluğu seviyordu. Kendisini dinlendiriyordu. Öfkesi biraz azaldı.

“Evet, fark ettim. Derste olduğunu anladım yani... Telefonunu kapamayıp sessize alsan daha iyi olmaz mı? Acil bir şey olsa sana erişemeyeceğim...” sesi yine de biraz sinirliydi.

“Ben... Afferdersin! Tamam, bir daha öyle yaparım. Sen sinirli misin? Bir şey mi oldu?” Merve’nin sesi şimdi çekinik olmuştu. Genç adam dudaklarını sıktı. Gözü camın önünde uçuşan martılardaydı. Şu anda bu sıkıcı bürodan kurtulup onlar gibi özgür olmak için neler vermezdi...

“Yok bir şey!”

“Beni niye aradın peki? Yoksa akşam almaya gelemeyecek misin? Sorun olmaz.”

“Yok... Onun için değil,” diye mırıldandı genç adam. Merve sessizce karşı tarafta bekliyordu. Yavuz kararsızca duraladı. Ona ne diyecekti ki? Bir an için onun o tatlı sesini duymayı istediğini mi? Bunu kendisine bile itiraf ettiğinde komik geliyordu. “Öylesine aramıştım...” diye mırıldandı. “Derslerin nasıldı?”

Merve şaşkındı. Garip bir sesle “İyiymiş.” diye cevapladı. “Şimdi bir saatim boştu. Kantine geldim. Aradığını o zaman fark ettim. Son iki saatim kaldı. Onu bekliyorum...”

“Önemli ders mi?” diye sordu Yavuz.

“Çok değil... Niye?”

“Şimdi gelsem?.. Seni alsam?.. Olmaz mı?” diye mırıldandı genç adam.

“Akşama işin mi var? Dedğim gibi, bak akşam gelemeyeceksen, hiç önemli değil! Ben kendim dönerim!”

Yavuz derin bir nefes aldı. “İlgisi yok!” dedi sertçe.

“Sadece beraber biraz dolaşırız diye düşünmüştüm. Çeşme’ye gitmeye ne dersin? Yemeğimizi orada yeriz! Şimdi çok sakindir.”

Merve yine şaşkıındı. Bu belliydi. Bir an sessiz kalmıştı.

“Senin canın mı sıkkın?” dedi karşı taraftan. “Peki, gel beni al.. Ne olduğunu bana o zaman anlatırsın!”

Birkaç dakika sonra sekreterini arayan genç adam, ona direktiflerini verdi.

“Benim acil bir işim çıktı. Sen onlara devam etmelerini bildir. Bana birkaç gün içinde sonucu rapor olarak bildirsinler.”

“Peki efendim... Birisi sizi ararsa ne diyeyim?”

“Nereye gittiğimi bilmediğini söylersin. Çok acil bir şey olmadıkça beni arama!”

Arabasıyla yolda ilerlerken, karısını soğukta bekletmemek için acele ediyordu. Okulun kapısı önüne geldiğinde, henüz Merve gelmemişti. Motoru kapatmadı. Soğukta yürüyen kızın ısınması için içeriği sıcak tutmak istiyordu.

Merve geç kalmıştı çünkü tam kapının ağzında, Serkan Hoca onu durdurmuştu. Onun kendisine seslendiğini duyduğunda, şaşırmıştı doğrusu. Genç adamın bir daha kendisiyle konuşacağını sanmıyordu. Evli olduğunu öğrendikten sonra, kendisiyle ilgilenmeyeceğini düşünmüştü.

Duraklayıp, onun hızlı adımlarla yanına gelmesini bekledi. Bugün spor kıyafetler giymişti hocası. Yakışıklı görünüyordu. Zayıf vücudunu saran kaliteli montu ona yakışmıştı. Dağılmış saçlarını öylesine düzelteren adam gülümseyerek sordu.

“Ne yaptın? Düşündün mü?” diye sordu. Genç kız onun neden bahsettiğini anlamamıştı.

“Efendim?..” diyerek saçlarını kaldırdı.

“Yılbaşı için? Benimle gelmeyi düşünecektin?”

O sıra yeniden yan yana yürümeye başlamışlardı. Merve onun sorusu üzerine durdu yine. “Sizinle mi?” diye sordu şaşkınlıkla.

“Evet... Vakit daralıyor! Bir karara vardın mı?”

“Hocam, size söyledim... Ben evliyim!” Döndü ve hızlıca

yürümeye başladı. “Üzgünüm... Acelem var!” dedi ona.

Genç adam omuz silkti. Onun sözlerini çok umursamış gibi durmuyordu. İnâtçı bir şekilde arkasından yürüdü. “Biliyorum... doğruyu söylediğini öğrendim.” Alaycı bir dudak bükmeyle Merve’yi süzdü. “Bugün öğrenci işlerine gittim. Soyadın gerçekten değişmiş. Evlendiğini anladığımda, arkadaşlarımı buldum. Neşe ile Gönül bana gerçeği açıklamaya mecbur kaldılar. Yani gerçeği tam olarak biliyorum.”

Genç kız hayretle yine duraladı. Duyduklarına inanamıyordu.

“Efendim... Ne yaptınız?”

“Gerçeği öğrendim...”

“Arkadaşlarımı mı zorladınız?”

“Evet...” Gülümsedi. Gözleri parlamıştı. “İlk anda kulağa hoş gelmediğini biliyorum ama başka çarem yoktu. Okulun en güzel kızının nasıl olup da bir anda evlendiğini anlamak istedim.”

“Belki yıldırım aşkıdır?.. Onun ne kadar yakışıklı olduğunu eminim fark etmişsinizdir? Ayrıca sizin arkadaşlarımı zorlayıp, evlenme sebebimi sorgulamaya hakkınız yoktu.”

Genç adam yine omuz silkti. “Evet... Ama yaptım işte! Yakışıklı ve... zengin! Evlenme sebebinin zenginlik olması benim için daha önemli. Demek onunla parası için evlendin?”

Merve kaşlarını çatı. Yüzü biraz asıldı.

“İlk anda bu da kulağa hoş gelmiyor!” dedi soğukça.

“Benim için önemli değil. Bunu bir çeşit iş olarak görüyorum. İyi de bir ücret aldığını öğrendim. Bu durumda sana hak veriyorum. Birkaç ay için reddedilecek bir teklif değil!” Ellerini cebine sokmuş, Merve’nin tepkisini bekliyordu. Genç kız öylece adamın yüzüne bakıyordu. “Aynı evde kaldığınızı ama ayrı odalarda yattığınızı da öğrendim.” diye devam etti adam. “Bu göstermelik evliliğiniz ne zaman bitecek peki?”

“Hocam...” diye sıkıntıyla nefes aldı Merve. “Kaba olmak istemiyorum ama... Bu sizi ilgilendirmez.”

Çevrelerinden geçen birkaç kişi hafif bir merakla

kendilerini süzdüler. Merve bu bakışlardaki merak yüzünden huzursuzlanmıştı. Bir an önce buradan gitmek istiyordu. Tam dönüp gidecekken Serkan Hoca uzanıp onu bileğinden hafifçe yakaladı.

“Merve... Bu beni ilgilendiriyor!” dedi yavaşça.

“Anlamıyorum... Neden?”

“İlgilendiriyor işte! Fark etmemiş olman çok kötü! Daha evvel sebebini söylemiştim...” Merve nefesini tuttu. Elini nazikçe çekmeye çalıştı ama adam buna izin vermedi. Bileğindeki eli yavaşça aşağıya kayıp minik elini tuttu. Biraz sıktı. “Yılbaşı için kararımı verdin mi? Benimle gelecek misin?” diye açıkça sordu.

Merve elinde onun eli öylece kalakaldı. Uzun süre hayran olduğu hocasının kendi elini tuttuğuna inanamıyordu. Daha evvel, bazı geceler bunu hayal ederdi. Okula ilk başladığından beri her genç kız gibi bu yakışıklı adama hayran olmuştu. Şimdi eli onun elindeydi ve... hiçbir şey hissetmiyordu. Hayretle fark etti ki, hiçbir elektrik algılamıyordu.

Elini aceleyle çekmeye çalıştı. Yine de kararlı genç adam, onun elini bırakmamıştı. Onu reddedecekken Yavuz’un sözlerini hatırladı. Yılbaşını kimle geçireceği kocasının umurunda bile değildi. Belki de kabul etmeliydi? Hocasının teklifini reddetmemeyi düşündü bir an... Kendisiyle ilgilenen başka erkeklerin de olabileceğini Yavuz’a ispatlamak istedi. Fakat içindeki bir ses, bunu yapmamasını söylüyordu.

“Lütfen!...” dedi elini bırakması için. “Şu anda bir şey diyemem...”

“Neden? Ona sözün mü var?”

“Hayır! Yok fakat...”

“Başkasına da yoksa?.. Birlikte gitmemiz için bir engel yok demektir. Hadi kabul et! Benimle gelecek misin?”

“Sanmıyorum...”

Bu sözü söyleyen Merve değildi. İki birden başlarını çevirdiler. Hemen iki metre ötelerinde Yavuz durmuş, donuk bir suratla ikisini süzüyordu. Elleri ceplerindeydi. Kaşları hafif çatılı, dudakları kilitliydi. Koyu mavi gözleri kısılmıştı. Takım

elbisesinin içinde rahat ama gergindi. Son dakikaya kadar bekleyip, bir anda atılıp avını yakalayacak bir kaplan gibi duruyordu.

Gözleri yavaşça ikisinin ellerine kaydı.

“Karımın elini tutuyorsun...” dedi sakın ama keskin bir sesle.

Merve hemen elini geri çekti. Bu sefer Serkan Hoca da üstelememiş, elini usulca bırakmıştı. Kendi uzun boyuna rağmen, Yavuz’un yanında kendisini gerçekten de biraz güçsüz hissetmişti. Daha evvel bu esmer adamı bu kadar yakından hiç görmemişti. Kendisinden bile uzun ve iri yapıydı. Üstelik bakışları hiç tekin değildi. Ürkmemek mümkün değildi. İnternette onun ne kadar tehlikeli ve kavgacı bir adam olduğunu da okumuştı.

Merve de ne yapacağını bilemeden öylece kalakalmıştı. Yavuz’un bakışlarındaki karanlığı gördüğünde kalbi duracak gibi oldu. Onu ilk kez böyle görüyordu ve kendisi de ürkmüştü. Hocasıyla el ele tutuşmuş gibi göründüklerini fark etmişti tabii. Ne olacaktı şimdi? Kocasını her an bir kavga çıkaracak gibi meydan okurcasına bakıyordu.

Sonra kendisi üzerinde Yavuz’un hiçbir hakkı olmadığı aklına geldi. Sadece basit bir anlamda evlilerdi. Bu evlilik de ona hiçbir hak tanıımıyordu. Kendisi nasıl onun üzerinde hak iddia edemezse, o da edemezdi. İki aydır onun çıktığı veya... yattığı kadınlara karışmamıştı. Karışamayacağını da elbette biliyordu. Sözleşmelerinde bu yoktu. Hoşuna gitmese de onun kadınlarına karışamazdı.

Yine de bu ikili arasında bir kavganın çıkmasını istemezdi. Yavuz’un her halükarda Serkan’ı inciteceği belliydi.

Kocasının yanına doğru yürüyüp önünde durdu.

“Gidebilir miyiz?”

Sesinde uyarıcı, sakın olmasını isteyen bir ton vardı. Genç adam bakışlarını çok kısa bir an karısının güzel yüzünden, arkada bekleyen hocaya çevirdi. Sanki onun bir hamle yapmasını bekler gibiydi. Fakat Serkan şimdilik susmayı tercih ediyor gözüküyordu. Yavuz yeniden karısına baktı.

“Gidebiliriz...” diye homurdandı. Hırsı kursağında kalmış

adamların sıkıntısı vardı gözlerinde. Döndü... Dönerken yine de Serkan'a göz atmayı ihmal etmemişti.

Yan yana kampüsten çıktıklarında, konuşmadan ve birbirlerine değmeden ilerliyorlardı. Merve ona dokunmamak için kitaplarını sıkıca göğsünde tutuyordu. Ama kalbi hâlâ gümbür gümbür atıyordu. Feci bir olayı zorlukla atlattığını hissediyordu. Yavuz, Serkan Hoca'yı çiğ çiğ yerdı. Bu da herkesin içinde olsaydı hiç hoş olmazdı. Buna rağmen, aralarındaki anlaşmaya göre, kendisine karışması da azıcık sinirini bozmuştu. Henüz içi sıcak olan arabaya binince, fazla beklemeden sinirle kocasına döndü.

"Ona öyle kaba davranmana gerek yoktu!" dedi kızgınca.

Motoru sertçe çalıştıran Yavuz, hareket etmeden önce aynı sinirli bakışlarla karısına baktı. "Dişlerini dökmediğime dua etsin!"

"Neden?"

"Nasıl neden? Sevgilinle el ele tutuşup hasret gidereceksen, benim göremeyeceğim bir ortamda yap bunu!"

"Birincisi... O benim sevgilim değil! İkincisi senin geleceğini bilemezdik! Üçüncüsü kiminle ne yaptığım seni ilgilendirmez! Ben senin sevgililerine karışıyor muyum? Dördüncüsü de... Yılbaşında istediğim kişiyle gidebileceğimi sen söylemiştin? Daha yirmi dört saat bile olmadı söyleyeli!"

"Olabilir... Şimdi vazgeçtim! Yılbaşını benimle geçirmeni istiyorum!"

Arabayı hareket ettirip, geri dönüş yoluna çıkmışlardı. Genç adam arabayı işlek caddeye öyle sert sokmuştu ki, az kalsın bir arabaya vuracaklardı. Fakat onun hiç umurunda bile olmadı. Merve de fark etmedi. Arkalarından çalan kornaya ikisi de aldırmadı. Genç kız hayret ve sinirle homurdanıyordu.

"Allah Allah!" dedi alayla. "Buna nasıl karar verdiniz? Patronum olsanız bile tatil günümü nasıl geçireceğim sizi ilgilendirmez Yavuz Bey!"

"Sadece patronun değil, kocanım. Şu sersem hocayla olabileceğini sanıyorsan çok yanılıyorsun! Evli olduğumuz sürece davranışlarına dikkat et! Boşandıktan sonra ne istiyorsan yap! Ben sana dokunamıyorsam... başkası da dokunamaz!"

“Sen... Sen delirmişsin!” dedi Merve hayretle. “Benim üzerimde hiçbir hakkın yok! Kimden hoşlanacağımı da sana soracak değilim ya!”

“Senin üzerinde her türlü hakka sahibim! Sen benimsin! Ama şu anda seninle konuşamam küçük hanım...” dedi Yavuz sertçe. “Daha sakın bir yer bulup bu konuyu gözlerine bakarak tartışmak istiyorum! Şu anda bunun yeri bu araba değil!”

Genç kız çaresizce sustu. Araba şehir içinde olmasına rağmen biraz hızlıca gidiyordu. Gözlerini dışarıya çevirdi. Bir süre sonra çevre otobanına çıktıklarını fark etti. İçinden adamlarla yapacağı tartışmanın ayrıntılarını hesaplamaya çalışıyordu. Ona söyleyebileceği sözleri kafasında toparlamalıydı. Zaten Serkan Hoca ile aralarında bir şey yoktu! Adam sadece elini tuttu diye de öyle taciz edilmezdi ki! Ayrıca Yavuz’un öfkesine de anlam veremiyordu. Karşılarında sakın durmuştu ama o mavi gözleri neredeyse siyaha dönmüştü. Gerçekten de o anda ondan ürkmüştü. İyi ki olay büyümeden onu engellemişti.

Otobandan Çeşme’ye varmaları çok sürmedi. Adam bütün hız sınırlarını aşmıştı. Ne yazık ki bir radara bile denk gelmemişlerdi! Hiç değilse radar cezası yeseydi, belki de sinirli hali biraz azalırdı?

Ne olduğunu anlamadan, çok büyük bir otelin önünde durdular. Arabadan merakla inerken, onunla yapacağı kavgayı unuttu. Soran gözlerle kocasına baktı.

“Yavuz?.. Buraya niye geldik?” dedi ürkekçe.

Genç adam cevap olarak sadece kolundan tutup, fazla nazik olmayan bir sıkışla onu otelin içine yönlendirdi. “Yürü...” dedi sadece. Sesi hâlâ keskin olduğuna göre henüz siniri geçmemiş olmalıydı.

Lüks otelin resepsiyonunda hızlıca bir oda ayarlayan genç adam, asık suratında bir değişme olmadan onu asansöre kadar götürdü. Sanki kaçmasına izin vermeyecekmiş gibi, sıkıca belinden sarılmıştı. Merve sesini çıkarmadan ona uydu. Belindeki el, asansöre girince, geri çekildi. Görevli birisi de kendileriyle geliyordu. Onları odaya kadar götürüp kapıyı açtı ve içerisini gösterdi. Yavuz fazla ilgilenmeden cebinden bir kâğıt para çıkardı

ve görevliye uzattı.

“Güzelmiş... Teşekkürler!” dedi donuk bir sesle.

Adam gidince dönüp karısına baktı. Merve de odanın ortasında durmuş, etrafına bakıyordu. İnanılmaz büyük bir süit odaydı ve çok harika dekore edilmişti. İlk kez bu kadar büyük ve lüks bir odada kalıyordu. Salon gibi bir yerin hemen ötesindeki kapıdan, geniş yatak odasının bir kısmı gözüküyordu. Üzeri ipek örtüyle kaplı devasa yataktan gözünü çekinerek kaçırın Merve, kocasına baktı. Ne olduğunu anlayamıyordu.

“Yavuz?.. Buraya niye geldik?” dedi çocuksu bir tereddütle...

“Gece burada kalacağız...”

“Ama?.. Ama yanımıza bir şey almadık? Geceliğim?..” Ürkmüştü.

“Gerekmeyecek zaten!” Genç adam iki adımda önüne kadar geldi. Çatık kaşlarıyla karşısında durdu. Yüzü asık ama bakışları kararlıydı...

“Yavuz?.. Beni korkutuyorsun! Ne olur sinirini benden çıkarma! Benden ne istiyorsun?”

Genç adam gözlerini kırpmadı bile! Asık suratı inatçı görünüyordu.

“Soyun...” dedi sadece.

8. BÖLÜM

Merve duyduğuna inanamadan, kocasının gözlerine bakakalmıştı. Güzel gözlerini kırıştırdı.

“An... anlamadım?..” diye kekeledi.

“Anlamayacak bir şey yok! Karımsın... ve artık bu gece benim olacaksın!” Sert sesi ve kararlı yüzü, sözlerinin arkasında olduğunu gösteriyordu.

“Ama... ama...” Gözleri faltaşı gibi açılmıştı. “Yavuz?.. Lütfen?.. Sen ne dediğinin farkında değilsin! Biraz fazla tepki vermiyor musun?” Korkarak geriye bir iki adım attı. Gözlerindeki korkuya rağmen ne kadar güzel olduğunu bilseydi, koşarak hemen oradan uzaklaşırdı.

“Sence fazla mı tepki veriyorum? Seni öpmesini, kollarına almasını mı beklemeliydim?”

“Saçmalama... Böyle bir şey nasıl olsun?” Sesi yalvarır gibiydi. “Yavuz...”

“Boşuna direnme! Bu gece benim olanı almak istiyorum. Sen benimsin ve bedeli ne ise öderim...”

“Ben senin malın değilim. Sana vücudumu satmadım?..”

Genç adam onu yakalayıp hızla kendisine çekti. Genç kız onun sert göğsüne acımasızca yapıştırılınca, bir an nefessiz kaldı. Belindeki eller korkunç güçlüydü. Başını geriye atıp gözlerine baktı ve onun yüzündeki kararlılığı gördü.

“Belki doğrudan değil...” diye mırıldandı Yavuz. Gözleri kararmıştı. “Fakat benimsin... Boşanmakta zorluk çıkaracak olsan bile... seni istiyorum. Benden neler alacağın umurumda bile değil!”

“Hayır... Yalvarırım kendine gel!” Dudaklarına kapanan dudaklar ile susmak zorunda kaldı. Elleriyle itirmeye çalıştı onu...

Çok güçsüzdü. Yavuz ise fazlasıyla güçlüydü. Ona karşı çok çaresizdi. Sımsıkı sarılı kalın kollar arasında çırpınamıyordu bile! Zorlukla dudaklarını kurtardı. “Yapma! Yavuz?.. Ne olursun bana bunu yapma!”

Adam cevap olarak karısının önü açık kabanını omuzlarından sıyrıldı. Rastgele yere bıraktı. Parmak uçları gömleğinin düğmelerine gittiğinde Merve korkuyla geri kaçtı. Onun ellerinden kurtuldu. Aceleyle üstten birkaç düğmesi açılmış gömleğinin yakasını kapattı.

“Bunu yapamazsın!” dedi isyanla.

“Yaparım...” diyen adamın sesi inanılmaz kararlıydı.

“Tecavüz mü edeceksin?”

Adam sinirli bir şekilde başını eğdi. Gözleri kısıldı. “Göreceğiz...” diye cevap verdi kararlılıkla.

“Senden nefret ederim...” dedi Merve boş bir çabayla.

“Belki...” Uzanıp onu yine yakaladı. İki elini birden tutup arkasında kavuşturdu. Merve acı dolu bir inlemeyle onun gövdesine yapıştı. Bileklerinin yarın moraracağından emindi. Eğer kocası sinirine hâkim olmazsa kim bilir yarın daha nereleri moraracaktı?

“Senden asla boşanmam...” diye tehdit etti onu. “Bunu biliyorsun? Anlaşmamız var. Bana dokunmayacaktın!”

“Bu tehditlerden bıktım! Her şey olacağına varır...”

“Canımı yakıyorsun!” Adamın dudakları önce boynuna gömülünce sustu. Daha evvel boynundan hiç öpmemişti. Sert dudaklar en can alıcı noktayı hemen buluvermişti. Gözlerini yumarak içindeki sızıyı hissetti. Bir an çırpınmayı kesti. Yavuz hile yapıyordu. Kullandığı silahlar yasal değildi. Heyecanla atan şah damarında gezinen arzulu dudaklar, şakaklarına kayınca gözlerini aceleyle açtı. “Bak... özür dilerim! Eğer istediğin buysa... özür dilerim. Seni kızdırmak istemezdim. Ama kızacağın bir şey yapmadım? Düşündüğün şeyi yapmış olsam bile... sen aldırmadığımı söylemiştin?”

Genç adam başını kaldırdı. Bir şey demeden gözlerine baktı. Merve umutlandı biraz. Hemen ekledi.

“Sen beni aradığında zaten canın sıkındı? Biliyorum... Şimdi sevişirsek... sonra pişman olacaksın! İki aydır bana dokunmadın. Bunu başarıyla yaptın. Çok yakında yeniden özgürlüğüne kavuşacaksın. Beni unutup gideceksin. Fakat şimdi bunu yaparsan?.. Keşke yapmasaydım deyip pişman olacaksın! Sadece kızgınlığını kontrol edemediğin için planlarının bozulmasına razı mı olacaksın?”

“Sen de o herife mi döneceksin?” Bakışları Merve’nin içini deliyordu. Elleri hâlâ kelepçeli gibi arkasında kilitliydi. Bütün vücudu ona yapıştı.

“Olabilir... İkimizin de başka başka hayatları var. İki ay boyunca ben senin hiçbir sevgiline karışmadım... Sormadım bile!”

Adam dişlerini sıktı. Çatılı kaşları biraz daha çatılırken, gözleri de iyice kısıldı. Sertçe onayladı. “Sor o halde!” dedi doğrudan.

Merve şaşırdı.

“Sor!” diye homurdandı adam.

“Sormam... Sormak istemiyorum... İlgiilenmiyorum...” diye inledi Merve asice. Güzel yeşil gözleri inatla onun gözlerindeydi.

Genç adam başını salladı. Bir eli yine karısının gömleğinin düğmelerine uzandı. Zaten çok az düğme kalmıştı. Acele etmeden onları da çözdü. İki yana sıyırdığında, Merve kıpkırmızı olmuştu. Şimdi beyaz vücudu, sutyeninin saklayamadığı diri göğüsleri kısmen meydandaydı. Onun vazgeçemediğini anlayan Merve çaresizce elini kurtarmaya çalıştı. Fakat bu imkânsızdı.

“Yavuz... Sen böyle birisi değilsin...” dedi isyanla. “Ne olur kendine gel!..”

“Ben kendimdeyim yavrum... Şu anda da, dünyada senden daha fazla istediğim bir şey yok! Ne kadar itiraz edersen et... bu gece benim olacaksın!” Gömleği sıyırıp yere düşmesini sağlarken narin bileklerini bırakmıştı. Şimdi iri eli incecik belinin üzerinde, kıpırdamasına bile müsaade etmiyordu. Yarı çıplak kalan Merve dengesini korumak için mecburen onun kollarını tutmak zorunda kalmıştı.

“İstemesem de mi?” dedi yalvarırcasına.

“İstemesen de... Kocan değil miyim?”

“E...evet ama...” Kekeledi.

“Aması yok! Bu geceyi gerdek gecemiz olarak düşün!”

Merve çaresizce fısıldadı. “Vazgeçmeyecek misin?”

Genç adam cevap olarak onu yine öptü. Uzun ve ateşli bir öpücüktü. Bir eli çıplak sırtında geziniyordu. Nefessiz kalan Merve, ne olduğunu bile anlamadı. Kocasını geri çekildiğinde, sutyeninin arkasının açıldığını ve askılarının da kocasının geri çekilişiyle birlikte omuzlarından aşağıya düştüğünü fark etti. Dehşetle, meydanda kalan çıplak göğüslerine baktı. Bu olamazdı...

Yavuz da bakışlarını karısının diri göğüslerine çevirmişti. Hayal ettiğinden bile güzeldi. Pembe uçları aynı sahibi gibi inatla ileriye bakıyordu. Nefesini tutan kızın şaşkınlığını fırsat bilerek boştaki eliyle bir göğsünü tuttu. Diğer eliyle hâlâ ve kolayca onun belinden sıkıca tutabiliyordu. Zaten Merve de direnmeyi bırakmıştı artık. Başparmağı yavaşça göğsünün sivri ucunun çevresinde gezindi. Onların sertleşmesini, dirileşmesini izledi.

“Sandığın kadar kötü mü?” diye fısıldadı.

“Sadece bu kadarla kal... Ne olur!” diye yalvardı Merve. Nefesinin hızlanmasına engel olmak istiyordu. Göğüs ucunun çevresindeki hassas dokular, okşandıkça içinde anormal hisler uyandırıyordu. “Göğüslerimi okşayabilirsin... Ne olur daha ileri gitme! Bu yetmez mi? Bak... Tamam... Söz veriyorum hazır hissedince... sana söyleyeceğim! Yalvarırım bu gece beni rahat bırak! Ben de hazır olunca... karın olurum...”

“Bunun olmayacağını sen de biliyorsun... Seni bıraktığım anda kuş gibi uçup gideceksin. Asla hazır olmayacaksın!” dedi genç adam inanmazca.

“Olaçağım... Söz... veriyorum!” diye cevapladı Merve kesik kesik. “Eğer istiyorsan... sana... engel olmayacağım! Sonucuna razıysan... benimle sevişmene izin vereceğim! Sadece biraz süre ver... İlk gecemin böyle olmasını istemiyorum! Lütfen! Bana bunu borçlusun!”

Yavuz kararsızca duraladı. Karısının gözlerine baktı. O gözler hem ürkekti hem de sulanmıştı. Adamın dudakları bir an

kısıldı.

“Lütfen...” dedi yine Merve. Gözünden bir damla süzüldü. “Hazır olmamı bekle... İlk tecrübem... olacak! Biliyorsun?.. Başka erkek... olmadı!”

Yavuz çatılı kaşlarla gözyaşını süzdü. Sonra göğsünü tutan elini çekti, parmağıyla bu yaşı sildi. Ardından birkaç damla daha süzülünce homurdanarak belini bıraktı. Biraz geriye çekildi. Küçük eliyle göğüslerini örtmeye çalışan karısına baktı.

“Silahlarını iyi kullanıyorsun...” dedi yavaşça. “Sana bir hafta süre... Tam bir hafta! Fazla değil... Bir saat bile fazla değil! Eğer bu bir hafta içinde seni arzulamaya devam edersem?..”

O susunca Merve aceleyle başını salladı. Bir hafta uzun bir zamandı. Bu bir hafta içinde adamın düşünüp doğruyu bulacağına emindi. “Evet...” dedi aceleyle. “Söz veriyorum istediğini elde edeceksin! Fakat sen de göreceksin ki bu yaptığımız şey yanlış! Şu anda sinirlisin ve doğru karar veremiyorsun...” Boştaki elinin tersiyle gözyaşlarını sildi. “Haftaya benden özür dileyeceğine eminim...”

“Ya dilemezsem?” diye sordu Yavuz sertçe. “Ben bu bir haftayı kendime değil, sana veriyorum. Bir hafta... Unutma!”

Merve gülümsemeye çalıştı. “Unutmam!..” dedi çocukça. “Fakat sen de düşüneceksin! Tamam mı?”

Genç adam cevap vermeden, bir an öylece durdu. Sonra uzanıp kızı yine kendisine çekti ve dudaklarına sert, ateşli bir öpücük kondurdu. Merve hiç karşı koymadı. Dudakları serbest kaldığında, iri gözleri hafifçe yumulmuştu. Kocasının kocaman eli yine göğsündeydi. Kendi elini itelemiş, arsızca okşuyordu göğsünü... Ama sesini çıkarmadı. Şimdilik istediği gibi dokunmasına karışmayacaktı. Onu daha fazla kızdırmak istemiyordu.

“Benim düşüneceğim bir şey yok! Sen de fazla düşünme!” dedi Yavuz emredercesine. “Bir hafta benim için uzun zaman... Ayrıca seni bir daha on sekiz yaşından büyük bir erkeğin yanında görürsem, hem onların kemiklerini kırarım hem de bir hafta bile beklemem... Haberin olsun!”

“Yavuz!..”

“Hadi giyin... Fikrimden caymadan aşağıya inip yemek yiyelim. Bu gece buradayız. Otelde yemek çıkıyor ama ben dışarıda yemek istiyorum.”

Merve sutyenini onun aç bakışları arasında geri taktı. Gömleğini giydiğinde yine spor görünümlü ama çok güzel olmuştu. Yavuz bu kadar basit kıyafetlerin bile bir kadını nasıl bu kadar seksi gösterebildiğini anlamıyordu. Kısılmış gözlerle ince, güzel vücudunu süzdü. Serkan hocasının onun elini tuttuğunu gördüğünde, hissettiği siniri hâlâ hatırlıyordu. İçinden suratına bir yumruk atıp onu öldürünceye kadar dövmek gelmişti. Yapabilirdi de! Yapsa Merve’yi kaybedeceğini düşündüğü için kendisine zorlukla engel olmuştu. Merve yanına gelip kendisine yalvararak bakmasaydı eğer...

Başını çevirdi. Yerde duran kabanı alıp karısına geri uzattı. Ona bakmak istemiyordu. Her an vazgeçmeye hazırdı. Vazgeçip sabaha kadar sevişmek istiyordu ama söz vermişti bir kere... Bir hafta bekleyecekti.

“Makyaj yapmalıyım...” diye mırıldandı genç kız. “Bir saniye bekle...”

Burnunu çekerek banyoya gitti. Aynada yüzüne baktığında şaşırdı. Çok perişan bir halde olmayı bekliyordu. Oysa sanki daha da güzelleşmişti. Onda arzulanan bir kadının bakışları vardı. Ona engel olamasaydı, az kalsın onun arzularını yerine getirmek zorunda kalacaktı. Hayatı neden bu kadar karışık olmuştu ki?

Otelden dışarıya konuşmadan çıktılar. Soğuk, bulutsuz bir geceydi. “Yürüyerek gidelim mi?” diye sordu sonra Yavuz.

“Olur...” dedi Merve uysalca.

Başını kaldırıp yıldızları bir an seyreden genç adam dönüp karısının durgun yüzünü süzdü. Sonra kolunu karısının omzuna attı. Birlikte yürürken, onu kendisine çekti. Merve hafif irkildi.

“Buna alış...” dedi alayla. “Hadi sen de sarıl bana. Isınırsın. Bir süre daha kollarımda olmaya alışacaksınız...”

“Ne kadar... süre?” dedi Merve. Çaresizce ince kolunu adamın kabanının altından kalın beline sarmıştı. Sıcak ve sertti.

Parmak uçlarında gömleğini ısıtan yağsız bedenini hissetti. “Boşanıncaya kadar mı?”

“Kimbilir? Süresini bilemem... Boşanıncaya kadar olabilir. Senden bıkıncaya kadar da olabilir...”

“Çok kabasın!” dedi Merve üzgünce. “Benden bıkınca, bir paçavra gibi atıp hayatından uzaklaştıracak mısın beni?”

“Bunu biliyorum... Daha evvel hiçbir kadınla iki ay birlikteliğim olmadı... Seninle ise iki aydır tanışıyoruz ve seni her görüşümde yeni tanışmışız gibi hissediyorum” dedi genç adam dürüstçe.

“Anlamadım...” Merve safça gözlerini irileştirmişti.

“Haklısın... Ben de anlamıyorum zaten! Sorun değil! Şu anda senden bıkaçağımı hiç sanmıyorum. Öyle hissetmiyorum. Boşuna ümitlenme! Belki anlaşmalı bir evlilik yaptık... Belki istemeden beraber yaşamaya başladık... Ama evliyiz işte! Evli kaldığımız sürece tüm kocalık haklarımdan faydalanmak istiyorum. Daha evvel hiçbir kadını seni arzuladığım gibi arzulamamıştım...”

“Yalvarırım böyle konuşma... İhtiyaçların için başka kadınlar varken... neden ben?”

“Başka kadınlar mı?” Adam alayla gülümsedi. “Bak güzelim... Sandığın gibi değil! Başka kadın falan yok. Evlendiğimizden beri hiçbir kadınla birlikte olmadım...”

Merve nefesini tuttu. Ne diyordu bu adam? Durup başını kaldırdı. İnanmazca onun gözlerine baktı. Yarı karanlıkta yüzü tam belli olmuyordu.

“Yalan söylüyorsun!” dedi inanmayan bir sesle. İçini anlamadığı bir sevinç sarmıştı.

“Yalan söylememe gerek yok! Karşıma imkân çıktı ama... yapmadım işte! Sanırım ben de eski kafalıyım.”

“Ge...gerçekten mi?” diye kekeleyerek fısıldadı Merve. “Evlendikten sonra... hiç mi olmadı?”

“Olmadı... Bu beni sana karşı sevimli gösterir mi?” Sesinde gizli bir alay vardı. Genç kız hemen reddetti.

“Hayır... Bu senin sorunun... Birbirimize karışmayacağımızı söylemiştik. Ben sana karışmıyorum. Fakat sen hem bana karışıyorsun hem de... zorla da olsa sevişeceğimizi söylüyorsun. Bu adil değil.”

“Belki...”

Fakat Merve içindeki kadının neden sevindiğini anlayamıyordu. O kadın kocasının başka kadınlarla olmamasını mutlulukla karşılamıştı. Bu iri ve yakışıklı erkek hâlâ kendisine ait gözüküyordu. Mutluluğu dalga dalga tüm bedenini sarmıştı.

İşlek deniz kıyısındaki yola çıktıklarında, denizden ani gelen sert bir rüzgâr karşıladı onları. Yavuz gencecik karısını biraz daha kendisine çekti. Merve de rüzgârın şiddetiyle yüzünü ona dönüp kendisini korumak zorunda kaldı. Rüzgâr yüzünü yalamış, saçlarını dalgalandırmıştı. Üşüdüğü için yüzünü adamın göğsüne biraz yaklaştırıp, bir an rüzgârın geçmesini bekledi. İki eli de kocasının kabanının içindeydi. Avuçlarında geniş göğsünü hissetti. Onun koruması altında olmak hoşuna gitti. Bedeni ne kadar da sıcaktı!.. Takım elbisesinin ceketini ve kravatını otele bırakmıştı. Üzerinde sadece ona çok yakışan morumsu bir gömlek ve kabanı vardı. Burnuna her zamanki güzel tıraş losyonunun içini gıcıklayan kokusu geldi.

Rüzgâr geçince başını kaldırdı. Onun gözlerine baktı. O da kendisine bakıyordu. Sert yüz hatları, kısılmış gözleri ile ne düşündüğünü anlamak mümkün değildi.

“Ben Serkan Hocanın elini tutmadım...” dedi yavaşça. “Nasıl anlaşıldı bilmiyorum ama... tutmadım işte!” Sözlerine inanmasını istiyordu. Onun yanlış düşünmesini istemiyordu.

“Pek öyle gözüküyordu...” dedi Yavuz çatık bir kaşla.

“Sadece sana yetişmek için acele ediyordum... O da beni durdurmak istedi. Yılbaşı akşamı için beni davet etmişti...”

“O kadarını anladım zaten. Ama sizi el ele görmek hiç hoşuma gitmedi, bilesin!”

“Elimi çekmek istedim ama... Kabalık olmasın dedim. Senin geleceğini bilemezdim!”

“Sen gecikince merak edip seni aramaya çıkmıştım. Sizi

öyle görmeyi beklemiyordum doğrusu...”

“Ama boşu boşuna sinirlendin!.. Tamamen yanlış anladın!”

“Teklifini kabul edecektin ama?” dedi Yavuz aksi bir sesle.

“Yine söylüyorum... Sen bana karışmayacağını söyledin?.. Arkadaşlarımla olabileceğimi söyledin!?”

“Merve... O adam senden hoşlanıyor ve arkadaşın falan da değil... Söyle bana... sen ondan hoşlanıyor musun?”

“Yavuz, lütfen... Bu seni ilgilendirmez. Ne olursun yine anlaşmamıza uyalım. Ne güzel götürüyorduk. Neden bir sinir uğruna...”

“Ondan hoşlanıyor musun diye sordum!” diye onun sözünü kesti genç adam. “Çünkü bak eğer hoşlanıyorsan bile... Ayrılınca ya kadar beklemek zorundasınız. Boşanmadan sana elini sürecek olursa, inan bana onun ellerini kırarım. Bana ait olan bir şeye dokunamaz.”

“Ben sana ait değilim...”

“Öylesin... Artık bana aitsin. İstedğim sürece de öyle olacaksın...”

“Beni gerçekten korkutuyorsun!”

“Korksan iyi olur...” Asık suratıyla, yeniden kıza sarıldı ve yürümeye devam ettiler. Bu soğuğa ve kışın ortasında olmalarına rağmen fazla sayıda turist vardı. Birçok yerli ve yabancı turist otellerin kış indiriminden faydalanmak ve yeni yılı deniz kıyısında geçirmek için Çeşme’ye akın etmişlerdi. Birçoğu da kendileri gibi sarmaş dolaş geziyordu. Bir süre sonra Merve kendisini kasmayı bıraktı. Isınmak için kocasına sokuldu. Ellinin altında yine sıcak tenini hissetti. Diğer elini de kendi kabanının cebine sokmuştu. Üşümüyordu. Omzundaki kol ağır olmasına rağmen bundan rahatsızlık duymadı. Aksine çok fazla güven vericiydi. Sahiplenilmiş gibi hissediyordu. Birisine ait olmak güzel bir şeydi. Az önce ona ait olduğunu açıkça ifade etmişti Yavuz. Fakat bu adama ait olmasına rağmen, kendisi ona sahip miydi? Hiç sanmıyordu. Belli ki iki aylık bir kadınsızlığın verdiği açlık, adamın ilgisini kendi üzerine çevirmesine sebep olmuştu.

Onu deniz kıyısında lüks ama sıcak görünümlü bir

lokantaya soktu genç adam. Kendilerine gösterilen cam kıyısındaki yerlerine oturduklarında, çevredekilerin bakışları onların üzerindeydi. İkisi de birbirlerine çok yaklaşıyorlardı. İkisi de uzun boylu ve çekiciydi. Yavuz'un erkek olarak çekiciliği kesinlikle meydandaydı. Etraftaki yaşı on beşten büyük olan bütün kadınların gözünün ucuyla onu süzdüğünün farkındaydı Merve. Oysa kendi güzelliğinin hiç farkında değildi. Birçok erkek de Yavuz'dan çekinmelerine rağmen kıza bakmaktan kendilerini alamıyordu. Yavuz da elbette bu bakışların farkındaydı. Ve hiç hoşuna gitmiyordu!

“Evlendiğimizden beri bu kadar güzelleştğine inanamıyorum...” diye mırıldandı Yavuz.

Merve şaşırды. İri yeşil gözleri kocasının gözlerine takıldı. “Gerçekten mi? Beni güzel mi buluyorsun?”

“Evet... Güzeldin zaten... Şimdi çok daha güzelsin!”

Merve gülümsedi. İster istemez kadın yanı bu iltifattan hoşlanmıştı. Hele böyle bir adamdan güzel olduğunu duymak çok harikaydı.

“Ama sadece iki ay geçti? Giysilerimdendir...” diye mırıldandı.

“Hayır! İki ay önce de güzel giyiniyordun. Mesele giysilerin değil. Ne olduğunu bilmiyorum ama daha da güzelleştin... Bakışların artık daha farklı... Daha parlak... Böyle giderse karşına çıkan her erkekle kavga etmem gerekecek...”

“Anlamadım... Neden?”

Genç adam etrafına bakındı. Gözlerini kaçırان diğer masalardaki erkeklere meydan okuyan bir hali vardı. Merve de baktı ama geç kalmıştı. Hiçbir şey yoktu ortada. Bütün erkekler yemekleriyle meşguldü.

“Erkeklerin sana nasıl baktığının farkında değil misin?”

“Değilim... Yavuz, bak, eğer gece koynuna girmem için bana iltifat ediyorsan?”

Genç adam gülümsedi. Gözleri yumuşamıştı. Merve onun bu gülümseyişini seviyordu. Ona çok yaklaşıyordu. Olduğundan daha yakışıklı ve genç oluyordu. Beyaz dişlerini göstererek

güldüğü zaman ise, kendisini rahatlıkla onun koynuna atabilirdi. Bir erkeğin bu kadar çekici olmaması gerektiğini düşünüyordu. Her gülümseyişi kalbine batan bir mızraktı sanki.

“Bunun için iltifat etmeme gerek yok... Nasılsa sonunda benim olacaksın. Ben sadece güzel olduğun için güzelsin diyorum. Sadece yüzün değil... Her yerin güzel... Boynun... Göğüslerin... Kalçaların... Bacakların...”

“Yavuz!..” Merve önlerine menüyü koyan garsonun duymadığını ümit ederek kocasını uyardı. Kızarmıştı. Bedeni hakkında bu kadar açık konuşulması onu utandırmıştı. Başgarson yanlarında sipariş için biraz bekledi. Her ikisi de sebzeli biftek sipariş etti. Garson gidince, genç kız hafif kızgınca kocasına baktı. Biraz öne eğilerek onu sessizce uyardı. “Böyle konuşmak zorunda mısın? Zaten beni çıplak gördüğün için utanıyorum! Ben senin gibi değilim. Utanmadan beni okşadın da!”

Adam yine gülümsedi. Gözleri gömleğinin üzerinden bile güzelliği belli olan diri göğüslerinde gezindi. Üstten iki düğme açıktı ve ona almış olduğu kolyesi göğsünün oluğuna doğru seksice inmişti. Merve bu bakışları fark etti ve uyaran bir tavırla kaşlarını kaldırdı.

“Yapma şunu... Neden kendine seksi bir kadın bulmuyorsun? Böylece beni rahat bırakırdın... Evliliğimiz sorunsuz biterdi!”

Adam omuz silkti. “Denemedim mi sanıyorsun? Hem de iki üç kere... Onları yemeğe götürdüm... Bir yerlerde bir şeyler içtik... Sonra evlerinin önüne kadar bıraktım ve... içeriye girmeyi hiç canım istemedi. Öpmek bile istemedim. Sürekli seni düşünüyorum. Seni ve vücudunu! Sana sahip olmadan rahat etmeyeceğim...”

“Bence boşanmamızı öne çekebiliriz...” dedi Merve yutkunarak. Adamın gözlerindeki bakış, içini sızlatmıştı. “Şimdi aynı evdeyiz diye böyle hissediyorsun. Sabahları beni görmesen...”

“Boşuna ümitlenme!” diye adam onun sözlerini kesti. “Boşansak bile peşini bırakmam. Şu bir gerçek ki... seni istiyorum. Sen üst katta yattıkça, ben uyku uyuyamıyorum. Aklım sende kalıyor. Bugün boşansak bile senin evi terk etmene izin verir

miyim sanıyorsun?”

“Ama?.. Ama?..” diye kekeledi Merve. Gözleri endişeyle irileşmişti yine. “Ne demek istiyorsun?”

“Niye kendini bana ve her şeyi olurluna bırakmıyorsun?” diye sordu Yavuz. “Benden uzak durmak için elinden geleni yapıyorsun. Ta en başından beri kendini benden kaçıırıyorsun. Çirkin değilim... Param da var... Öpücüklerimden hoşlandığını da biliyorum. Bu evlilik senin için çok kârlı bir şekilde bitebilir. İkimiz de bu sıkıcı evliliği biraz zevkli hale getirebiliriz. Tüm yapacağın her şeyi olurluna bırakmak!”

Merve ona inanamıyordu. Gözleri öfkeyle parladı.

“Peki, boşanınca karşılığında ne kazanacağım?” diye sordu kızgınlıkla. Kendisini tutmaya çalışıyordu. “Bekâretimin senin için değeri ne? Kızlık hayallerimin karşılığında bana ne vereceksin? Kazandıklarım beni avutmaya yetecek mi?”

Genç adam umursamazca omuz silkti. Bakışları onun kızgınlığından etkilenmediğini gösteriyordu.

“Ben bekâretini istemiyorum... Ben seni istiyorum. Ama senin hayatında ilk olacağım için, memnun değilim dersem de yalan olur! Benimle bir süre beraber olmak karşılığında, ömür boyu rahat yaşayabilirsin... İyi bir nafaka alırsın, çalışmanı bile gerektirmez... Karşılığında çok şey kazanacağın bir beraberlik, üzüntünü azaltacaktır. Sersemin birisine bedava vermekten iyidir...” dedi kısık ama gülümseyen gözlerle!

“Sen... sen bir canavarsın! Nasıl bu kadar rahat konuşabilirsin? Ben satılık mıyım ki?”

“Eninde sonunda zaten karşına bir erkek çıkacaktı. Çocuk değilsin... Çok güzel... alımlı bir kadınsın. Bana daha evvel söylediğin de bu değil miydi? Geri kafalı olmadığını, büyüdüğünü, seni öptüğümde bundan iğrenmediğini söylemiştin?”

“Evet ama kendimi vereceğim erkeğin de bunu hak etmesi gerektiğini söylemiştim?..”

“Sence öğretmenin mi hak ediyor seni?”

“Olabilir...” dedi Merve inatla.

“Ondan hoşlanıyor musun?”

“Ondan okuldaki kızların yarısı hoşlanıyor. Zaten benim hoşlanıp hoşlanmadığım seni ilgilendirmez...”

“Demek hoşlanıyorsun!..” Yavuz arkasına yaslanıp karısını süzdü. Gözlerindeki gülümseme kaybolmuştu. “Her neyse... Söyle bana, biz şimdi evli miyiz?”

“Evet... ama?..”

“Ben senin kocan mıyım?”

“Yavuz, hepsinin bir oyun olduğunu benden iyi biliyorsun!.. Sen istedin bu saçma evliliği!”

“Sonuçta evliyiz. Kocan olduğuma göre... artık yalnız uyumak istemiyorum.”

Birkaç garson yanlarına gelince ikisi de sustu. Yiyecekler çok şık servisler içinde önlerine kondu. Onlar gittiğinde, Merve isteksizce önüne baktı. Karnı aç olmasına rağmen, canı bir şey yemek istemiyordu.

“Yemeğini yel!” diye nazıkçe emretti Yavuz. “Bir hafta boyunca aç gezemezsin... Zaten açlıktan ölsen bile umurumda olmaz...” Keyifle gülümseyince, Merve dişlerini sıktı. Tam bir canavardı bu adam. Bir hafta zamanı vardı ama onun fikrinden vazgeçmeye hiç niyeti yok gibiydi. Sonunda onun koynuna gireceğini hissediyordu. Bu adamın kollarından kaçamayacaktı.

Yemeğini sessizce yedi. Elinden geldiğince onunla konuşmamaya çalışıyordu. Eti nefis pişmişti gerçekten! Sonuna kadar yemeye çalıştı. Arada kocasının gözlerini üzerinde hissediyordu. Bakışlarındaki ateşi algılamamak imkânsızdı.

Yemekten sonra deniz kıyısında biraz yürüdüler. Rüzgâr hızını iyice arttırmıştı. Deniz kıyısı olduğu için de oldukça serin esiyordu.

“Üşüdün mü?” diye sordu Yavuz. Yürümeye başladıklarında yine ona sarılmıştı. Kabanının yakasını kaldırmasına ve adamın sıcak vücuduna rağmen Merve, başını salladı.

“Biraz...” dedi yavaşça.

“Sana tatlı ısmarlayayım mı? Şurada ekmek kadayıfı satan bir yer var. Ben çok severim.”

“Ben de!..” dedi genç kız gülümseyerek. O böyle davrandığı zaman kişiliğindeki hoyratlığı ve acımasızlığı görmek zor oluyordu.

Tatlılarını yerken Yavuz telefonu eline aldı ve “Annemi arıyorum...” dedi karısına. Ekmek kadayıfından bir parçayı üzerinde kaymağı ile ağzına atan Merve, sorarcasına bakınca da “Yılbaşı için...” diye mırıldandı. Genç ne demek istediğini tam anlamamıştı.

Telefon çaldıktan bir süre sonra karşı taraftan açıldı.

“Alo? Anne? Benim, Yavuz... Nasılsın? Uyumadın ya?” diye konuştu adam. Karşı tarafı biraz dinledi ve konuşmasına devam etti. “Biz de iyiyiz. Merve ile bir geceliğine Çeşme’ye gezmeye geldik. Merve seni özlemiş. Yılbaşında ne yapıyor diye soruyor?” Sustu. Sonra gülümsedi. “Evet, işin yoksa buraya gelmeni isteyecektik. Birkaç gün kalırsın!”

Merve hayretle kaşlarını kaldırdı. Çatalının ucundaki tatlı, tabağının içine gerisin geri düştü. Kocasının, annesini eve çağırduğuna inanamıyordu. Üstelik de birkaç gün demişti. Onun şaşırdığını gören Yavuz, gülümsedi. “Tamam, ben seni aldırırım. Hadi görüşürüz. Evet, onun da selamı var. Hoşça kal...”

Genç adam rahatça arkasına yaslandı. Yüzündeki alaycı bakış, gülümsemesine de yansımıştı. “Gördün mü ne kadar değiştim? Şaşırmama gerek yok. Bana yapmak istemediğim şeyler yaptırıyorsun. Peki, bu şimdi beni sana karşı sevimli gösterir mi?” dedi saf bir tavırla.

Merve istemeden güldü.

“Artı puan kazandığını itiraf etmeliyim...” dedi isteksizce.

Otele doğru yürürken sessizdiler. Bu sefer Merve kocasının koluna girmişti ve ona iyice yaslanmıştı. Dalgınca etrafını izliyordu. Otele vardıklarında rüzgâr devamlı hale gelmişti. Otelin içi ise sıcacıktı. Kapıdan içeriye girdiklerinde Merve’nin aklına gece ne giyeceği geldi. Otelde bir de butik vardı. Gözleri oraya gitti. Hâlâ açıktı. Gecelik ya da pijama gibi bir şey bulabilirlerdi

orada.

“Gece üzerimize giyeceğimiz bir şey... alsa mıydık?” dedi kocasına. Bakışları kabul etmesi için adeta yalvarıyordu.

“Gerek yok...” dedi Yavuz acımasızca. “Sevişmesek de bu gece çıplak vücuduna sarılıp yatmak istiyorum. Sence mahzuru var mı?”

“Elbette var! Yavuz, sen iyice...” Sustu. Onu yine kızdırmak istemiyordu. “Lütfen... Utanırım...” dedi yalvarırcasına...

Adam gülümseyip onu asansöre yönlendirdi. “Utanmazsın! Görmediğim çok az yerin kaldı nasılsa?”

“Ben de elbiselerimle yatarım?”

Adam omuz silkti. Odalarına çıktıklarında, Merve gerçekten ne yapacağını bilmiyordu. Banyoya gitti. Elini yüzünü yıkadı. Bugün dişlerini fırçalayamayacaktı. Elinden geldiğince parmaklarıyla temizlemeye çalıştı. Yeniden adamla aynı yatakta yatacağı için istemese de bir heyecan duyuyordu. Sonunda daha fazla geciktiremeyeceğini anlayınca odaya girdi. Yavuz salon gibi döşenmiş olan diğer odada televizyon seyrediyordu. Aceleyle soyunup kendisini yatağa attı. İç çamaşırlarıyla yatmak zorundaydı. Örtüyü sıkıca boğazına kadar çekip kıyılarını da yanlarından bedeninin altına sıkıştırdı. Gözleri yan odadaydı. Yatak da ne rahattı böyle?..

Az sonra Yavuz televizyonu kapatmış ve yatak odasına girmişti. Açık lambanın ışığı altında kendisini süzen karısına baktı bir an. Sonra rahat bir tavırla gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Çıkarıp dolaptaki askıya düzgünce astı. Merve onun atletik vücudunu, kaslı kollarını seyrediyordu. Vücuduna tam oturan erkeksi atleti bembeyazdı.

Pantolonunun kemerini çözdüğünü görünce bakışlarını kaçırmaya çalıştı. Sonra onun pantolonunu çıkarıp yine dolaba astığını fark etti. Sırtı kendisine dönüktü. Gözlerini ona çevirdi yavaşça. Kaliteli iç çamaşırı altındaki erkek kalçalarının da seksi olabildiğini fark etti. Daha evvel de görmüştü zaten... İri vücuduna rağmen dar ve biçimli kalçaları vardı.

İçinde bir şey cız edince gözlerini yumdu. Onun banyoya geçtiğini duydu. Birkaç dakika sonra çıktığında, istemeden gözlerini açtı. Gür saçları biraz ıslanmıştı. Yüzünü yıkadığını ve temizlendiğini anladı. Yarı çıplak bir halde yatağa yaklaşınca yeniden gözlerini yumdu. Onun örtünün altına girdiğini ve lambayı kapattığını hissetti. Nefesini tuttu.

“Bana sarılmayacak mısın?” diye sordu Yavuz. Sesinde iğneleyen bir ton vardı. Merve gözlerini açıp başını ona çevirdi. Gece lambası yanık olduğu için içerisi yeterince aydınlıktı.

“Hayır!” dedi inatla.

“Saçmalama hadi... Nasılsa sabaha kadar yine bana dolanmış olursun! Bu örtüye bu kadar sıkı sarınman, hiçbir şeyi değiştirmeyecek!”

Merve kızardı. Bu utanmaz adam, sürekli kendisini utandırıyordu.

“Olabilir!” dedi inatla yine. “Sayende iç çamaşırlarımla yatıyorum... Elimden geldiğince uzak durmaya...”

Sözlerini bitiremedi. Kocasını bir çekişte kızın üzerindeki örtüyü beline kadar sıyırmıştı. Sonra üzerine yanlamasına uzandı ve çok rahat bir şekilde başını genç kızın göğüslerine yasladı. Bir çocuk gibi çıplak tenine yerleşti.

“O halde ben sarılırım sana!” dedi tembelce... Yanağı pürüzsüz gerdanındaydı. Bir eli de alışkın bir tavırla sutyeninin üzerinden göğsünü kavramıştı. Merve ne yapacağını bilemedi. Hemen çenesinin dibinde kara kafası, göğsüne rahatça yerleşmişti.

“Yavuz...” diye itiraz etmeye çalıştı.

“Şişşt! Mızırılık yapma! Göğsünü okşayabileceğimi söylemişin?.. Yanlış mı hatırlıyorum? Bir hafta daha sana karışmayacağım ama avans almamda da bir sakınca yoktur sanırım?”

Genç kız yutkundu. Çaresizce kabul etti. “Peki ama... Başka bir şey yapma...” Zaten başka şansı yok gibi gözüküyordu. İri el izinsizce ama usta bir hamleyle sutyeninin içine girmişti.

“Hımm...” diye isteksizce onayladı genç adam. “Mis gibi kokuyorsun... Biliyor musun?”

“Tamam... Konuşma artık... Ben böyle nasıl uyuyacağım?”

Genç adam bir an başını kaldırdı. Sırıtan yüz ifadesiyle uzanıp dudaklarına bir öpücük kondurdu. Sonra yeniden başını göğsüne yasladı. Merve mecburen kollarının arasındaki bedene sarıldı. Ağır kafasının haricinde vücudunun kendisine bir baskısı yoktu. Bir de rahat durmayan eli... Çaresizce göğsünü mıncıklayan eli tutup biraz yukarıya çekti. Bir daha aşağıya inmemesi için sıkıca tuttu.

“Uslu dur artık!” dedi azarlarcasına. “Uyumak istiyorum... Sen de uyu hadi...”

Bir süre sonra, göğsünde yatan adamın gerçekten uyuduğunu fark etti. Sabahları erken kalkıp çok çalışıyordu. O da yorulmuş olmalıydı. Sonunda uyumuştur işte. Şimdi onun kafasını göğsünden itebilirdi. Yavaşça yastığa bıraksa... O hiçbir şey anlamadan kendisini bırakırdı zaten! Böylece kurtulmuş olurdu. Ama ona sarılmak hoşuna gitmişti. Parmaklarıyla siyah saçlara dokundu. Başını hafifçe eğip ona baktı. Ne tepki vereceğini merak etti ama adam hiç kıpırdamamıştı. Parmak uçlarını gür saçlarında gezdirdi. Yine tepkisini kontrol etti. Yavuz sadece kıpırdanıp kalın bacağına kendisinininkilerin üzerine atmıştı. Fakat gözleri kapalıydı ve derin derin uyuyordu.

Parmakları onun saçlarının içinde, gözleri kapalı, bir süre uyumaya çalıştı. Daha iki aydır tanıdığı bir adamın kendi göğsünde yatması garipti. Kimbilir bu kara kafalı çapkın adam kaç kadının göğsünde böyle uyumuştur? Uykusu açıldı iyice... gözlerini açtı. Kimbilir kaç kadına böyle sarılmıştı? Bu pozisyon kendisi için ne kadar özeldi oysa! Diğer elinin parmak uçlarını kaslı koluna koydu. Yavaşça gezdirdi. Kim bilir seks anında kaç kadın bu kollardan tutup adamı kendisine çekmişti?

Sinirlendi... Dişlerini sıktı! Bu adamı hayatına sokmakla iyi etmemişti.

Bir süre sonra o da uyudu. Uyuduğunun farkına bile varmadı. Ara ara uyandığında, kocasının yine kendi göğsünde yatıp yatmadığını kontrol etti. Genç adam çok rahat olmalıydı ki, kıpırdamadan yatmaya devam ediyordu. Merve de her seferinde iki eliyle ona sarılıp başını göğsüne çekmiş ve uymaya devam etmişti.

9. BÖLÜM

Genç kız boy aynasının önünde, üzerindeki siyah kıyafetine son bir kez baktı. Daha yeni almıştı bunu... Tabii Yavuz'un kredi kartıyla almıştı. Kendi maaşından bunu almaya cesaret edemezdi. Kocasının ısrarı ile gidip iki saat gezmiş ve sonunda gece için bu kıyafeti beğenmişti. Çok pahalıydı. Harika, parlak bir kumaşı vardı. Düz eteği dizlerinin altına kadar iniyordu ve zarif bileklerini ve seksi baldırlarının bir kısmını meydanda bırakıyordu. Tek parça gece elbisesinin göğüs oluğu biraz açıktı ama onu da Yavuz'un aldığı kolyeyle örtmeye çalışacaktı. Daha takılarını takmamıştı. Yine de genç kızlıktan henüz çıkmış diri göğüsleri çok dikkat çekici duruyordu. Yavuz'un bundan hoşlanmayacağını düşündü. Gülümsedi. Ona inat iç çamaşırı da giymemişti. İhtiyacı yoktu zaten. Göğüsleri dimdik duruyordu. Bulundukları yeri doldurmaları için göğüs kısmını iyi bir terziye biraz daralttırması gerekmişti.

Elini yuvarlak kalçalarında gezdirdi. Onlar da çok göz alıcıydı. Kalçalarının güzel olmasına memnun oldu. Bu tip kıyafetlerde öyle olması işe yarıyordu. Kendisini vamp bir kadın gibi hissetti. Umursamadığını düşünse de kocasının beğenip beğenmeyeceğini merak ediyordu.

Kapı açılınca hafif bir endişeyle döndü. Kimin geldiğini biliyordu. Bakalım kocası ne düşünecekti? Garson kız onun şıklığına uyacak mıydı?

"Nasıl olmuşum?" dedi kocasına. Genç adam kapının ağzında kalakalmıştı. Çatık kaşları ile sessizce karısını süzüyordu. Sonra arkasından yatak odasının kapısını kapattı. Birkaç adımda kıza yanaşıp baştan ayağa yeniden süzdü.

"Güzel..." dedi yavaşça. "Biraz açık değil mi?" Gözleri göğüslerinin oluğunda ve elbisesinin kıyılarından taştan göğüs

kıvrımlarındaydı. Beyaz narin omuzları incecik askılar yüzünden göz alıcı bir şekilde meydandaydı.

Merve umursamaz bir tavırla yine aynaya döndü. Arkasında duran adamın gözlerine bakmamaya çalışıyordu. Onun kendisini hem beğendiğini hem de açık giyindiği için huzursuz olduğunu görmek hoşuna gitti. Kocasının kendisini kıskanabileceğine inanmak istese de yine de mantığı buna pek ihtimal vermiyordu.

“Omuzlarımı şal ile örteceğim... Üşürüm zaten. Sen dedin sık giyin diye?..”

“Evet ama...” Genç adam arkadan ona sarıldı. Merve ince vücudunda onun geniş bedenini hissetti. Kalçaları kocasına yaslandı. Bundan hoşlandığı için sesini çıkarmadı. İki iri el dümdüz göbeğinde bir an duralayıp sonra kararlı bir şekilde yukarıya tırmandı. Göğüslerini avuçlarken, erkeksi dudaklarını da kuğu gibi duran incecik boynuna dokundurdu. Merve Çeşme olayından sonra, onun göğüsleriyle oynamasına da artık pek ses çıkarmıyordu. “Bu gece oradaki her erkek benim bu yaptığımı yapmak isteyecek!” diye devam etti Yavuz. Ilık nefesi boynunda hoş bir etki yaptı. Yutkunan Merve, gülümsemeye çalıştı.

“İyi ya! Sen şanslısın işte! İstemesem de okşayıp duruyorsun zaten!”

“Hımm...” Yavuz memnuniyetle onu okşamaya devam ederken dudakları kulak memesine kaymıştı. Henüz küpe takmayan Merve’nin kulağını dudakları arasına alıp bir an emdi. Merve bütün sinir uçlarının uyandığını hissetti. Gözlerini yumdu. Bu adamın dokunuşlarından nefret ediyordu. Ona engel olamamaktan nefret ediyordu.

“Yavuz?..” diye onun ismini fısıldadı.

“Hımm?”

“Yapma...” Bir eli kumaşı beğenmeyip, açık yakasından içeriye girmiş ve çıplak göğsünü okşamaya başlamıştı. Diğer eli de yeniden göbeğine kaymıştı. “Elbisemi buruşturacaksın!..” dedi kısık bir sesle. Sertleşmiş göğüs uçlarını okşayan parmaklar, elbisenin buruşmasıyla pek ilgili gözüküyorlardı.

“Niye daha kapalı bir şey almadın?” diye homurdandı adam.

“Bu yeterince kapalı!” diye itiraz etti Merve. Sesi titremeye başlamıştı. Minik kadını göbeğinin üzerindeki el hafifçe aşağıya kayınca irkildi. Utanmaz parmaklar bunu ilk kez yapıyordu!.. Narin kumaş adama engel olamıyordu. Onun elini tutup çekmeye çalıştı. Tüm vücudu diken diken olmuştu. Kumaş üzerinden bile olsa araştıran elini olduğu gibi kasıklarında hissediyordu. “Dur!.. Ne yapıyorsun?” dedi ürpererek. Sesi inler gibi çıkmıştı.

“Bu gece çok güzelsin... Daha fazla nasıl dayanırım bilmiyorum?.. Seni bir an önce kollarıma almak istiyorum.” Yavuz dürüstçe gerçeği açıklayınca, onun artık iyice sabırsızlandığını anladı. Adamın kararından caymadığı çok belliydi. Bir haftalık süre bile ona çoktu. İçindeki onu durdurma umudu hızla azalıyordu. Sonunda bu adamın yatağını uyku harici başka şekilde de paylaşacağını anlamak zor değildi.

“Lütfen!..” Merve onun ellerinden kurtulup biraz uzaklaştı. Artık bu dokunuşlar yüzünden o da heyecanlanıyordu. Kadını tarafı artık daha hassastı. Sonunda bu utanmaz adam bunu da becermişti. İki ay içinde, bu okşamaları doğal karşılamaya başladığı gibi kaderini de kabullenmek üzereydi. Onun arzulu gözlerine baktı. Kendisi de bir şeylerin eksik kaldığını hissediyordu. “Daha dört günüm var...” dedi çocuksu bir inatla. “Söz verdin?”

“Fikrimi değiştireceğimi sanıyorsan eğer?.. Dört gün içinde hiçbir şey değişmeyecek... Bunu ümit ettiğini biliyorum ama boşuna ümitlenme!”

“Yine de...”

Adam uzanıp onu yine kendisine çekti. Gözleri yanıyordu.

“Bu gece yılbaşı...” diye mırıldandı. “Bu gece aynı yataкта yatıp da sana dokunmadan durabilir miyim?” diye arzuyla sordu. Kararsızca duraladı. “Bilemiyorum!.. Yeni yıldaki hediyem sen olsaydın çok güzel olurdu doğrusu!”

“Yavuz...” Onun sesinin tonu, Merve’yi

heyecanlandırmıştı. Bu gece beraber yatacaklarını o da biliyordu. Kayınvalidesi gelmişti. O da mecburen kocasının odasına taşınmıştı. Kazasız belasız geceyi nasıl geçirecekti? Dönüşte yine böyle arzulu olursa ona direnmek zor olacaktı. “Bırak artık beni! Annen hazırlanmıştır! Ben daha makyajımı bile yapmadım!”

Adam kollarındaki kadının kendisine ait olduğundan emin bir şekilde eğildi ve onu uzunca öptü. Sonra bıraktı ve biraz uzaklaştı. O çoktan hazırlanmıştı. Takım elbisesi içinde çok güçlü ve şık duruyordu. Bembeyaz gömleğinin üzerine siyah ama pahalı olduğu belli olan bir kravat takmıştı. Saçları taralıydı. Esmer cildi ile yakışıklı gözüküyordu. Onun yakışıklılığını bir an süzen Merve dönüp tuvalet masasına oturdu. Elleri titriyordu. Rujunu nasıl sürecekti?

“Bence makyaja bile gerek yok...” diye mırıldandı Yavuz. Rahatça kanepeye oturmuş, karısını izliyordu. “Cildin çok güzel! Dudakların zaten kırmızı!”

“Sen öptün diye!” dedi tersçe Merve. Aynada kızarmış dudaklarına ve renklenmiş yanaklarına bakıyordu. İlk kez kendisine göz alıcı bir şekilde baktı. Gerçekten de Yavuz’un daha evvel dediği gibi, kendisini daha güzelleşmiş gibi hissetti. Daha kadınsı ve alımlı duruyordu. İki ay önceki erkeklerden habersiz kız değildi. Yakında daha da ileriye gideceklerdi. Bundan hem korkuyordu hem de...

Aklına gelen düşüncüyü inatla reddetti. Sonuna kadar bekleyecekti. Kendisini ona sunmadan önce, son dakikaya kadar zamanını kullanacaktı. Adama acımanın zamanı değildi. Az kalsın bu gece ona istediğini vermeye niyetleniyordu. Saçmalıyordu... Gözlerini ayna üzerinden kocasına kaydırdı. Hâlâ kendisini süzüyordu. Ne rahat adamdı böyle!

Makyajını eli titreyerek yaptı. Genç adam da sessizce onu izliyordu. Bu akşam annesi ile onu dışarıda yılbaşı eğlencesine götürecekti. Çok büyük bir otelde sadece belli bir grup insanın davet edildiği, ücretli bir eğlence olacaktı. Elde edilen gelirin büyük çoğunluğu bir hayır kurumuna gidecekti. Karısının bu davette güzel gözükmesini istemişti ama böyle olacağını da ummamıştı doğrusu. Merve ayağa kalktığında, onu seyreden

Yavuz'un yine içi titredi. Gözleri karısının ince uzun fiziğindeydi. Daha evvel bir kadına bu kadar çekildiğini hatırlamıyordu. Üzerindeki kıyafet ona o kadar yakışmıştı ki, bundan hoşlanmadı. Zaten her giydiği ona yakışıyordu ama şimdi bir içim su olmuştu. İnce kumaş kalçalarının ve bacaklarının güzelliğini daha belirgin kılmıştı sanki! Sırtı nispeten kapalıydı ama göğüslerinin görüntüsü siyah kumaşa rağmen iç gıcıklayıcıydı. Hayatı boyunca bir kadını kıskanmamıştı. Yanındaki kadınların dikkat çekici olması da hoşuna giderdi. Kendisine imrenerek bakan erkekler olması eğlenceliydi. Fakat şimdi canı sıkılıyordu. Bu kız çok güzeldi. Çok... fazla güzeldi. Çok seksiydi. Onun kıyafeti belki salondaki çoğu kadından daha kapalı olacaktı ama o kadınların hepsini de gölgede bırakacağından emindi.

Onu kıskanmadığını tekrar etti kendisine... Onu kıskanıyor olsa, şu üstündekini çıkarıp başka bir şey giymesini isterdi. Şöyle daha basit, daha kapalı bir şey olsaydı?.. Erkeklerin aklını başından almayacak kadar kapalı olsaydı yeterdi. Göğüslerinin hafif kıvrımlarına baktı. Şimdi ona bir şey söylese?.. Kıskanıyor gibi gözükür müydü acaba?

Ensesinde topuz yaptığı saçlarına göz attı. Uzun saçları parlak ve dolu doluydu. İç gıcıklayıcı zarif boynu meydandaydı. Dişlerini sıkı.

“Nasılım?” diye yine inatla sordu Merve. Onun karşısında zarifçe duruyordu.

“Saçlarını...” dedi farkında olmadan! “Hiç değilse saçlarını salsaydın? Biraz omuzlarını falan örterdi!” Onun duraladığını gören genç adam kendi kendisine kızdı. Karışmasa daha mı iyiydi? İşte şimdi kıskandığını zannedecekti! *Kahretsin!* Zannetsin, ne olurdu ki? Böyle yarı çıplak gitmesinden iyiydi. Hatta bu seksi şeyin yerine kalın bir boğazlı kazak ve onun üzerine de bol bir hırka giyse ne iyi olurdu!

“Şal örteceğim dedim ya?..” diye mırıldandı Merve.

“Otururken şalını çıkarmak zorunda kalabilirsin...” dedi umursamıyor gibi... “Belki dansa falan da kalkarız. Şalla gidecek değilsin ya? Bu şey...” Dudaklarını hafifçe büzdü. “Bu kıyafet çok seksi...”

Karısının garip bir bakışla kendisine bakması, Yavuz'u rahatsız etti. Kıskanmıyordu ama kıskanmış gibi mi gözükmüyordu acaba?

"Yavuz?.." dedi Merve hafifçe başını eğerek. "Sen... kıskanıyor musun yoksa?" diye sordu alay etmeden, safça...

Genç adam omuz silkti. Elinden gelen buydu.

"Orada birçok erkek olacak! Sana bakmaları... elbette hoşuma gitmeyecek..." Bu itirafı nasıl yaptığını bilmiyordu. İkisi bir an bakiştılar. Sonra Merve yavaşça kollarını kaldırdı. Başındaki tokaları tek tek çıkarırken, Yavuz onun seksi koltuk altlarına bakmamak için tüm gücünü harcadı. Bu gece çok zor geçecekti...

Saçlarını salan Merve'yi süzdü. Genç kız hafif bir itirazla sordu. "Şimdi nasıl?" Uzun saçları narin omuzlarını ve beyaz gerdanını artık biraz örtüyordu. Uzun saçlı kadınları eskiden beri seven Yavuz, fazla sevinmiş gibi gözükmek istemedi. Başını sallayarak onayladı.

"Böyle daha iyi..."

"Biraz tarayayım o halde..." diye mırıldanan Merve, yeniden tuvalet masasına oturdu ve saçlarını saç fırçası ile hızlı hızlı taramaya başladı. Güzelim saçları şimdi daha çok parlıyordu. Onun birden inadı kesip kendi arzusunu kabullenmesi Yavuz'u memnun etti. Azıcık keyfi yerine geldi. Yerinden kalktı. Cebinden uzun bir kutu çıkardı. Onun arkasına gitti ve kendisini merakla süzen karısının gözlerine ayna üzerinden baktı.

"Bu gün sana yeni bir kolye aldım..." dedi sakince. "Güzelliğine çok yakışacak!"

Merve sessizce onun kolyeyi kutudan çıkarmasını izledi. Daha evvel ancak dergilerde gördüğü, harika bir kolyeydi. Altın zincirin ucunda pırlanta taşlardan oluşan bir tutam, yelpaze gibi sarkıyordu. Fakat boynuna takılınca kadar gerçeği görmedi. Taşlar altın saçaklar şeklindeki bir zemin üzerine öyle bir yerleştirilmişti ki, Yavuz'un adının baş harfi oluşuyordu.

"Bana sahip olduğumu illâ ki göstereceksin, değil mi?" diye sordu Merve hafif bir kızgınlıkla.

Genç adam ona hafif bir tebessümle göz kırptı.

“Fark ettin demek?.. Ne olmuş? Sen de kabullensen... sorun kalmayacak! Boşansak bile yine de benim olacaksın!”

“Kendinden çok eminsin?” Kızgın sesi itiraz halindeydi ama Yavuz onun kızgınlığına her zamanki gibi aldırmadı.

“Elbette...” dedi sakince. “...ama ben seni istediğimi kabul ettikten sonra gerçekten rahatladım. Evliliğimin kalan kısmını keyifli geçirmek istiyorum. Seni elde etmek, kaybedeceklerimden daha önemli!”

“Asla isteyerek senin olmayacağım...”

“Bekleyip göreceğiz... Sandığının aksine ben sadece cinselliği kastetmiyorum. Seni seyretmek hoşuma gidiyor. Yanında olmak, varlığını hissetmek güzel. Akşam seni evde bulacağımı bilmek de güzel. Çeşme’deki gibi göğüslerine yaslanarak uyumak çok güzel... Ve özellikle uyandığımda seni yanımda görmek...”

Merve’nin iri gözleri adamın sözleri yüzünden daha da irileşmişti. Kafası iyice karışmıştı. Kalp atışları hızlanmıştı. “Seni terk edebilirim...” dedi acımasızca. “Yarın sabah uyandığında beni göremeyebilirsin?”

Genç adam başını iki yana salladı. Onun inatla direnmesini takdir ediyordu. Merve hâlâ karşı koymaya uğraşıyordu. Çabalarının bir sonuç vermeyeceğini anlaması gerekiyordu. “Tavsiye etmem...” dedi ona. “Nereye gitsen... seni bulurum! Bir şekilde izini yakalarım. Benden saklanmana izin vermem. Zaten okulun var! Onu bırakıp gidecek misin? Bunu göze alamazsın!”

“Sen bir canavarsın! Elimde anlaşmayla polise de gidebilirim...”

“Sen bilirsin ama... gitsen bile sonuç vereceğini sanmıyorum.”

“Tabii, mutlaka güçlü tanıdıkların vardır?” dedi alaylı bir sinirle.

Adam güldü. “İlgisi yok! Karım değil misin? Anlaşma denen şeyin bir anlamı yok. Kanunen bir şey yapamazlar. Avukat değilim ama fazla sorun çıkacağını sanmıyorum. Karımla seks yapmak hakkım değil mi?”

“Ya karın bunu istemezse?..”

“Bu sonraki konu! Vakti gelince bunu yeniden tartışabiliriz.” Kutudan iki tane de küpe çıkardı. Onlar da kolyenin aynısı ama daha minyatürüydü ve çok gösterişliydi. “Bunları ben takamam...” diye mırıldandı. Yavaşıca karısının avucuna koydu.

Karısının onları kulaklarındaki narin deliklere geçirmesini izledi. Merve aynadan kendisine bakarken, gözleri hâlâ inat pırıltılarıyla doluydu. Yan gözle kendisine bakan karısının daha boyun eğmek istemediğini görebiliyordu. O, ehlileştirilmeyi bekleyen genç bir kısrak gibiydi.

“Bunlarla beni satın almaya çalışıyorsan eğer?..” dediğini duydu.

“Endişe etme! Boşandığında kazanacakların yanında bunlar önemsiz şeyler!”

“Senin için çok pahalı olmayacak mıyım?”

“Evet... Olacaksınız!” diye mırıldandı Yavuz. “İtiraf etmeliyim ki...” Gözleri seksi bedeninde gezindi yine. “...sana olan delice arzumun bana pahalıya patlayacağını çok iyi biliyorum. Fakat buna değeceğini de iyi biliyorum. Senin yüzünden hiçbir kadına ilgi duyamıyorum. Her baktığım kadında senin şu çocuksu yüzünü görüyorum!”

“Ben çocuk değilim...” dedi Merve öfkeyle. Ayağa kalkıp karşısında dikeldi. Minik elleri hafifçe yumruk şeklini almıştı. “Bunu sana daha evvel de söyledim! Üstelik bunu en iyi sen biliyorsun?.. Ama keşke çocuk olsaydım. O zaman bu anlaşma düşündüğümüz gibi sonuçlanırdı. Şu saçma isteğin aniden başıma dert olmazdı.”

Yavuz kısılmış gözlerle karısını süzdü. Gerçekten de o anda çocuğa benzemiyordu. Öfkeli ama çok çekici genç bir kadındı. Uzun saçları boynunun bir yanından aşağıya dökülüp göğüslerini örtüyordu.

“Yalvarırım...” diye başladı Merve. “...Benden bunu isteme Yavuz... Lütfen! Beni bırak... İstersen hemen yarın boşanınız! Ben bedenim karşılığında zengin olmak istemiyorum. Sonra kendimden çok nefret edeceğim. Sen de kendine çok kızacaksın! Lütfen! Zorlama beni! Ayrılırsak beni bir daha görmezsin. Böylece

yüzümü hemen unutursun. Başka kadınlarla olmaya devam edersin...”

Yavuz onun gözlerindeki yalvarışı gördü. Onu zorlamak istemiyordu. Aslında onu rahat bırakmak istiyordu. Fakat bunu yapamayacağını da iyi biliyordu. O lezzetli dudakları öpmek için kendisini zor tuttu. Şu anda bile o kadar çekiciydi ki kolaylıkla onu sarıp doya doya öpebilirdi.

“Daha boşanmak istemiyorum...” diye mırıldandı. “Henüz erken... Henüz seni bırakmak istemiyorum.” Onun isteğini önemsemezmiş gibi saatine baktı. Karısının üzerinde bıraktığı şok etkisinin farkında değil gibiydi. “Hadi, hazırsan çıkalım mı artık?”

Merve şalını kıydan alıp güzelce omuzlarına sardı. Kayınvalidesine kıyafetini göstermek istiyordu. Odadan dışarıya çıktıklarında kadıncağızı oturma odasında sakince televizyon izlerken buldular. O da koyu gri harika bir elbise giymişti ve yaşına göre çok güzel gözüküyordu. Ayakkabı ve çantası Merve’nin Akçay’dan yaş gününde onun için aldıklarıydı. Ancak kadın güzel gelinini görünce ister istemez nefesini tuttu. Hayranlıkla Merve’yi süzdü.

“Nasıl olmuşum anne?” diye soran genç kız asil bir şekilde tam karşısında duruyordu.

“Harika...” diye mırıldanan kadıncağız gözlerini bu alımlı genç kadından ayırmakta zorlandı. Bu gece Yavuz’un işi zor olacaktı. Bu kadar güzel bir gelin hiçbir zaman ummamıştı. Merve her gün daha da güzelleşiyordu. Aşkın bu genç kadını ne kadar güzelleştirdiği aşikârdı. Onların yaşında olup da âşık olmak ne güzel bir şeydi!

“Beğendiniz mi?”

“Çok!.. Gecenin en güzel kadını sen olacaksın! Kolyenle küpelerin de çok güzel! Her şeyinle mükemmel olmuşsun!”

Merve utanarak gülümsedi. Yan gözle kocasına baktı. Sonra hemen gözlerini kaçırdı. Bu çılgın adam da böyle arzulu gözlerle bakmasa ne iyi olurdu! Annesi bir şeylerden şüphelenecekti. Ciddi yüzüne rağmen gözleri bir an bile kendi üzerinden ayrılmamıştı.

Otele vardıklarında, çoğu davetlinin gelmiş olduğunu gördüler. Daha önce sadece gazete ve dergilerde resimlerini gördüğü insanların çoğu buradaydı. İçeriye girerken bir gazeteci ordusu da dışarıda bekliyordu. Televizyoncular bile vardı. Şık paltosuna sarınan Merve, gazetecilerin Yavuz’a sorduğu soruları duydu. Genç adam evliliği ile ilgili soruları reddetmemişti ve evlendiğini doğrulamıştı. Kolunu karısının beline atarak ona açıkça sahiplenmişti. Onlarca flaş patlaması arasında şok olan Merve, resimleri gazetelerde çıkınca, arkadaşlarının artık gerçeği öğreneceğini anladı. Bu dakikadan sonra artık evli olduğu bilinecekti. Bazı kameralar da çekim yapıyordu. Onların önünde fazla oyalanmamışlardı ama kocasının tanınan birisi olması kötü olmuştu.

Kısa süre sonra boşanacak bir erkek olarak kocasının rahatlığını anlayamıyordu. Her zamanki gibi ciddiydi. Karşılaştığı dostlarına karısını tanıtırken, gülümsemesi mesafeliydi. Fakat hiç lafı döndürmeden kendisini karısı olarak tanıştırması Merve’nin hoşuna gitti. Kendisine her bakan erkek, ikinci bir kere bakmaktan geri kalamıyordu. Çoğu erkeğin beğeni dolu bakışları yanında kadınların kıskanç ve inceleyen bakışları da vardı tabii!

Yavuz da karısının ilgiyi üzerinde topladığının farkındaydı. Kendi masalarına gittiklerinde, önce annesinin sonra da karısının sandalyesini tuttu. Merve ayakta kaldığı sürece birçok göz kendi üzerlerinde gezinmişti. Daha evvel de güzel kadınlarla gezmeye ve ilgiyi üzerine çekmeye alışık olan Yavuz, bu sefer çok memnun değildi. Merve üzerindeki paltosunu girişte bırakmıştı ama omuzlarına aldığı harika şal, fiziğini tam gizleyemiyordu. İçerisi zaten yeterince sıcaktı. Birazdan bu şalı da çıkarmaya kalkarsa, bu gece pek eğlenceli olmayacağı benzerdi.

Karısının yanına oturduğunda, suratı biraz asıktı. Gözlerini etrafında gezdirdi. Salon dolmak üzereydi. Görebildiği tüm kadınları hızlıca süzdü. Sonra gözlerini karısına çevirdi. Buradaki en güzel kadın oydu. O da yerine yerleşmiş, bal rengi saçlarının uçlarını düzeltmeye uğraşıyordu. Kendisinin baktığını fark edince, merakla gözleri irileşti.

“Ne oldu?” diye sordu yavaşça.

“Yok bir şey... Sadece buradaki en güzel kadın olduğunu düşündüm!”

Merve ve Ayla Hanım önce şaşkınca birbirlerine bakiştılar. Ne oluyordu bu adama böyle? İki kadın da aynı anda aynı şeyi düşünmüşlerdi. Sonra Merve utangaç bir tavırla gülümsedi. Gözleri parlamıştı. Güzelliğine de güzellik katmıştı.

“Teşekkür ederim...” dedi gözleri kocasının gözlerinde! “Bence de sen buradaki en yakışıklı erkeksin!” Utangaç bakışları, bunu itiraf etmekten biraz sıkıldığını gösteriyordu.

Ayla Hanım da ikisi arasındaki bakışmayı ve diyalogu gülümseyerek izliyordu. Sonunda suratsız oğlunun bir kadına böyle ilgi gösterebildiğini görmüştü ya artık hayattan her şeyi beklerdi. O gözleri iyi bilirdi. Oğlunun koyu mavi gözleri, karısını neredeyse hapsedmişti. İki ay olmuştu ama oğlunun bu güzel kadına karşı ilgisi azalmak bir yana daha da artmış gibi gözüküyordu.

Gece hızla ilerledi. Yemekleri servis edildiğinde, hayatında ilk kez alkol aldı genç kız. Yemeğin yanında yavaş yavaş içtiği şarabın tadı fena değildi. Çok güzel bir program tertip edilmişti. Bir sürü ünlü sanatçı çıkıp şarkı söyledi. Merve ilk kez yakından gördüğü bu ünlüleri seyrederken, çok mutluydu. Salondaki pek çok kişi gibi, kayınvalidesi ile birlikte söylenen şarkılara katılırken, uzun zamandır eğlenmediği kadar eğlendi. Biraz da alkolün etkisi olabiliirdi tabii...

Sihirbaz da çıkmıştı sahneye. Bazen şaşırdı... Bazen de güldü. Harika bir sihir gösterisiydi. O gece zaten sihirli gibiydi. Zaman zaman heyecandan kocasının ellerini tutup sıkıyordu. Yavuz ise bu yakınlığa fazla aldırıyor gözüküyordu. Rahat bir tavırla sandalyesinde oturmuş, sadece izliyordu.

Saat gece yarısına gelirken, önlerine şampanyalar getirildi. Salondaki herkes bu gece için büyük paralar vermişti. Bu yüzden hiçbir şey eksik değildi. Yavuz’un fazla içmediğini fark etti. Bir kadeh şarapla yetinmişti adam... Kendisi ise o ana kadar farkında olmadan içmeye devam etmişti. Kaç kadeh içtiğinin bile farkında değildi. Şimdi ise yeni yıla dakikalar kala, elinde şampanya kadehi, herkes gibi ekrana yansıyan dakikaların geçmesini bekliyordu.

Saat gece yarısını gösterince salonda bir alkış koptu.

Kaynanası ile kadeh tokuşturan Merve, şampanyasından iri bir yudum aldı. Sonra yüzünü ekşitti. Bunun tadını hep merak etmişti ama böyle ummuyordu. Biraz ekşi gelmişti kendisine...

“İkiniz de sarhoş olacaksınız!” dedi Yavuz alayla. Elindeki kadehten sadece bir yudum alıp masaya bırakmıştı.

“Sen içmiyorsun nasılsa...” dedi Ayla Hanım gülümseyerek. O da biraz çakır keyif olmuştu.

“Araba kullanacağım. Bence siz de burada kesseniz iyi olur. İki sarhoş kadınla uğraşamam.”

“Merak etme oğlum. Baban her zaman içkiye dayanıklı olduğumu söylerdi”

“Öyle gözükmüyorsun ama?” Genç adam annesini alayla süzdükten sonra karısına baktı. Merve’nin gözleri iyice parlamaya başlamıştı. Yeni yıl dolayısıyla romantik bir müzik çalıyordu. Elini uzattı. “Gel dans edelim bari! Belki azıcık ayılırsın!”

Merve sevimlice güldü. Masadan kalkarken, şalını omuzlarından sıyrıp sandalyesine bırakmıştı. Zaten epeydir, omuzlarında değil, kollarında duran bir aksesuar konumundaydı.

O seksi bir şekilde salınarak piste yürürken, Yavuz içinden homurdanarak arkasından gitti. Kimseye çarpmaması için hafifçe belinin kıyısından yönlendiriyordu. O piste yürüdükçe neredeyse bütün genç erkeklerin göz kıskancına alınmıştı. Belli etmemeye çalışanlar olduğu gibi, açıkça bakanlar bile vardı.

Karısını kollarına alan Yavuz, onun ince bedenini yavaşça kendisine çekti. Başını eğip yeşil gözlere baktı.

“Durumun nasıl?”

“Sanırım haklısın...” dedi Merve gözleri parlayarak. “Ayağa kalkıncaya kadar bir şeyim yoktu ama... Şimdi kendimi bir garip hissediyorum. Başım dolanıyor... Sarhoş mu oldum?”

Genç adam elinde olmadan gülümsedi. “Sanırım...”

“Ama kendimi iyi hissediyorum?”

“Alkolün etkisi... Bence daha fazla içme artık! Alışık değilsin.”

Merve gözlerini genç adamın dudaklarına dikmişti. Garip

bir şekilde kendi dudaklarını yaladı. “Yavuz?.. Öpsene beni...” dedi ona. “Yeni yıl öpücüğü...”

Yavuz inanmazca karısına baktı. Kaşlarını kaldırdı. Bir yandan da dans etmeye devam ediyorlardı ama genç adam neredeyse dansı bırakacaktı.

“Şimdi mi? Herkesin içinde mi?” diye sordu.

“Balkona çıkabiliriz... Eve de... gidebiliriz.”

“Eve mi?” Yavuz karısının sarhoş olduğundan emin olmaya başlamıştı. “Sadece bir öpücük için mi?”

Merve parlak gözlerle gülümsedi. Gülümseyişinde minik bir utanç vardı. “Belki evde... bana bir şeyler yapmana... izin verebilirim!” dedi duraklayarak. Parmak uçları adamın ensesinde hareket etmeye başlamıştı. Kalın saçlarını yavaşça karıştırdı. “Bu gece çok güzeldi... Çok eğlendim... Ama sen hep somurtup durdun! Neden? Belki senin de biraz eğlenmeni sağlayabilirim?”

Yavuz dudağının kıyısından gülümsedi. “Sen kesin sarhoş olmuştun! Al bakalım...” Eğilip dudaklarına minicik bir öpücük koydu. Kimseye aldırmadan onu öpüvermişti. Salonda kendilerini süzen erkeklere de tokat gibi bir gösteriydi bu! Kollarındaki bu seksi kadına sadece kendisinin sahip olduğunu anlatmanın etkileyici bir yoluydu. Zaten Merve öyle bir şekilde kendisine sokulmuştu ki, fazla da bir şey ispat etmesine gerek yoktu. Pistte bulunan çiftler yavaş yavaş yerlerine çekilirken onlar, müziğin eşliğinde bir süre daha devam ettiler. Sonunda Yavuz ellerini karısının ince belinden çekti.

“Hadi, bu kadar yeter... Az sonra kollarıma yığılacaksın!” dedi Merve’ye. Masalarına dönerken onun koluna giren genç kız, alkolün etkisiyle kocasına daha evvel olmadığı kadar yakındı.

Masalarına oturduklarında, müzik de sustu. Gecenin sürpriz sanatçısını görünce Merve’nin gözleri açıldı. Türkiye’nin çok bilinen bir kadın şarkıcısı, kadife sesiyle ardı ardına beş şarkı okudu. Salondaki çoğu kişi şarkılara eşlik ediyordu. Kadehindaki kalan içkisini de bitiren Merve, keyifle bu şarkılara diğerleri gibi katılıyordu. Kendi masalarıyla ilgilenen garson hemen boşalmış kadehleri doldurdu. Yavuz sesini çıkarmıyordu ama karısının iki

kadeh daha içtiğini görünce, son kadehin yeniden doldurulmasını engelledi.

“Bu kadar yeter!” dedi garsona. “Başka koyma! Teşekkürler!”

Merve başını çevirip giden garsonun ardından baktı.

“Neden?” diye sordu sevimli bir bakışla...

“Bence sarhoş oldun! Anne, sen de içme artık! Görmedim sanma, dokunacak bak haberin olsun!”

İki kadın da ona aldırmadan şarkıya eşlik etmeye devam ettiler. Bu gece kimseye aldırma niyetleri yok gibiydi.

Gece bittiğinde saat ikiyi gösteriyordu. Çoğu kişi eğlenmeye devam ediyordu ama Yavuz, iki kadını da eve dönmeye ikna etmişti. Araba ile giderken, ikisi de arka koltukta kıkır kıkır gülüp hâlâ eğlenmeye devam ediyorlardı. Başını inanmazca iki yana sallayan Yavuz, iki kadının mutluluğuna anlam veremiyordu.

Yolda bir de trafik polisi çevirince tam oldu. Genç adam içkiyi fazla içmediği için memnundu. Alkol muayenesinde limitlerin çok altında bir oran çıkınca, polisler onlara mutlu yıllar dileyerek gitmelerine müsaade ettiler. Eve vardıklarında artık kadınların kafaları da tam dolanmaya başlamıştı. Asansörde ikisi de adama yaslanmıştı ve gülmeleri hiç değilse biraz azalmıştı.

İçeriye girdiler ve paltolarını çıkardılar. Annesi çok hafif sendeleyince, onu kolundan tutan Yavuz, merakla sordu.

“Odana gidebilecek misin?”

“Tabii, oğlum! Giderim tabii! İyiyim ben, sorun yok!” Sesi de biraz peltekleşmişti. Dudaklarını uzatıp oğlunu yanağından öptü. Kıkırdadı... “Gerçekten de gidip yatsam iyi olur! Hadi size iyi geceler!”

Kayınvalidesi kendisini öperken, Merve de ona iyi geceler diledi. Onun arkasından gitmesini bir süre izleyen Yavuz ise, başını çevirdiğinde karısının kendisine baktığını gördü. Sakince kaşlarını kaldırdı.

“Ne oldu?” dedi alayla. “Hadi sen de yatağa! Sarhoş bebek!”

“Hımm... Gideceğim...” diye mırıldanan Merve, ona sokuldu. “Hadi öpsene beni!” dedi yine. “Bu sefer gerçek olsun ama...” Eli kravatını yakalamış, kocasını kendisine çekiyordu.

“Tamam da...” Genç adam kararsızdı. “Sen ne yaptığının farkında değilsin.”

Merve dudaklarını uzattı. Gözlerini yarı yarıya yummuştu. Yavuz onun bu sarhoş hali ile bile ne kadar çekici olduğunu farkındaydı. Aynı zamanda çok da sevimliydi. Sarhoşluk ona yakışmıştı. Onu öpmeden kolundan tuttu ve kendi yatak odasına yönlendirdi.

“Bence önce elini yüzünü yıkasan iyi olur. Sonra yarın pişman olacağın şeyler yapacaksın!”

Merve kıkırdadı. Kendisini arkadan iten adama direnerek çocuk gibi eğlendi. Kocasının yatak odasına girdiklerinde direnmeyi bırakıp kendisini yatağa sırt üstü attı. Artık elbisesinin buruşmasının bir önemi yoktu. Kollarını iki yana açmıştı. Eteği dizlerinin çok üstüne sıyrılmıştı. Beyaz bacakları göz alıcı bir şekilde duruyordu.

“Çok eğlendim...” dedi yine mutlu bir şekilde. “Sihirbaz kendi kafasını nasıl kopardı acaba?..”

Yavuz ona bakmamaya çalışarak ceketini ve kravatını çıkardı. Merve açıkça kendisini izliyordu. Buna aldırmadı. Alkol kıza cesaret de vermişti. Gülümsedi. Her gece ona içki içirmeliydi belki de! Sadece iç çamaşırlarıyla kalınca, karısının bakışları altında banyoya gitti. Merve de yatakta şarkı söylemeye başlamıştı. Kendi kendisine mırıldanırken, birden doğruldu. Gözleri kocaman olmuştu. Aceleyle banyoya yöneldi.

“Hadi çık artık!..” dedi çocukça. Kıkırdadı... “Tuvaletim geldi... Çabuk ol!”

Gülümseyen adam elini yüzünü yıkamış ve dişlerini bile fırçalamış bir halde dışarıya çıktı.

“Kendin yapabilecek misin?” dedi alayla.

Merve kızgınlıkla dudaklarını büzerek banyoya koştu. Birkaç dakika sonra rahatlamış bir halde banyodaki aynada kendisine bakıyordu. O da aceleyle dişlerini fırçaladı. Ağzının

kokmasını istemiyordu. Canı kocasını öpmek istiyordu. Sarhoş olduğunu biliyordu ama aldırmıyordu. Hatta canı onun kollarında olmak ve doyasıya okşanmak, sevmek istiyordu. Göğüslerini şimdiye dek hiç öpmemişti. Onları öpmesinin nasıl bir şey olacağını düşündüğünde, heyecanlandı. Hafif sendeleyerek yatak odasına geri döndü. Öğrenmenin tam sırasıydı!..

Yavuz yatakta karısının gelişini bekliyordu. Merve ile bir an bakıştılar. Genç kız esnemesini örterek yatağa yanaştı. Elleri ile eteğini tuttu ve giysisini çıkarmaya çalıştı. Sarhoşken bunu yapmak çok zordu. Kıkırdayarak yatağa yuvarlandı. Adamın bacakları üzerine düşmüştü.

“Yardım etsene ya!” dedi sevimlice. “Giyerken bu kadar zorlanmamıştım!”

Genç adam uzanıp onu başından çıkarmasına yardım etti. Yeniden ayağa kalkan Merve elbiseyi kanepenin üzerine fırlatıp kocasına döndü. Onun bakışlarını fark edince de bir an duraladı. Sonra başını eğdi, kendi bedenine baktı. Oh! Bunlar da ne? Bu sivri şeyler göğüsleri miydi? Üstü çıplaktı... Üzerinde sadece seksi dantel külotu ile öylece duruyordu. Çıplak göğüslerinde gezinen bakışlar hızla içini ısıttı.

“Hay Allah!..” dedi şaşkın bir sersemlikle. “Çıplakmışım ben ya!” Güldü... Fazla aldırmadı. “Hadi öp bizi...” dedi ona. Örtüyü kaldırıp genç adamın kucağına oturdu. İki bacağı arasına kocasının bedenini hapsedmişti. Belini kıvrıp göğüslerini onun sıkıntılı dudaklarına uzattı. “Hadi öp... Hem beni hem de onları...”

Yavuz’un o anda erkek olarak harcadığı çabanın farkında değildi. Genç adam gözünün önündeki harika yuvarlaklardan dudaklarını kaçırdı. Onu kollarından tutup kendisinden biraz uzaklaştırdı.

“İnan bana... bunu yapmayı çok istiyorum ama yarın bunların hiç birini hatırlamayacaksın!” dedi sertçe. “Hatırlasan bile bana kızacaksın!”

“Beni istemiyor musun?” İnatçı Merve’nin parmakları, atletinin üst kısmında gözüken tüylerde gezinince, Yavuz iyice gerildi. Bu sersem kız fazla ileriye gidiyordu.

“İstiyorum... Ama böyle değil! Sen bu durumdayken değil!”

Merve uzanıp dudaklarını onunkine yapıştırdı. Niye itiraz ediyordu ki bu adam? İşte kendisini ona sunuyordu. Bu gece kadın olmayı arzuluyordu. İçinde kabaran isteğin artık tatmin edilmesi gerekiyordu.

“Ne varmış ki durumumda?” dedi onu öpmeye devam ederken. Parmakları atletini yukarıya sıyırmaya çalışıyordu. Beceremeyince ellerini kumaşın altına soktu. İki avucunu da onun sert göğsünde gezdirdi. “Bu gece sana hediyeni vereceğim...”

“Merve...”

“Şişşt! Kaslı olmanı artık seviyorum... Çok güzel... Sen beni beğenmiyor musun?” Doğrulup kocasının ellerini tuttu, göğüslerine kaydırды. Onları avuçlamasını sağladı. Kalçalarını da kıvrды. Kadınsı bir doğallıkla en uygun pozisyonu buldu. Bacaklarının arasındaki sert baskı hoşuna gitti. Gözlerini yumdu önce... Çok güzeldi... İki göğsünü birden tutan iri avuçlara yaslandı.

“Sarhoşsun!..” dedi genç adam.

“Hımm! Evet... Ama çok güzel!”

Yavuz dönüp onu yatağa yatırdı. Ağırlığını biraz üzerine vererek çırpınıp itiraz etmesine müsaade etmedi.

“Bak!” dedi zorlukla. “Yarın yine istersen, ayık kafayla sevişebiliriz... Ama ilk gecemizin böyle olmasını istemiyorum. Yarın her şeyi hatırlamanı istiyorum. Sarhoşluğundan faydalandığımı falan söylemen hiç hoşuma gitmez! Tamam mı? Yarın yeniden bu konuyu konuşuruz...”

Merve parmaklarını onun sert ama yakışıklı yüzünde gezdirdi. Yarı kapalı gözlerle kocasını süzüyordu.

“Ben şimdi istiyorum...” dedi çocukça. Başını tutup göğüslerine çekti. Göğüs ucunda onun ıslak ağzını hissedince, gözlerini yumdu ve göğsünü iyice dudaklarına bastırdı. “Bu gece istiyorum...” dedi inleyerek. “Al beni...”

Yavuz kendisini tutmanın sınırındaydı. Zorlukla dudaklarını karısının diri göğsünden çekti. Derin bir nefes aldı.

“Bu gece şanslı gecendesin! Seninle sevişmeyeceğim! Sana yaptıklarımı tek tek hatırlamanı istiyorum. Kendini bana sarhoş olmadan vermeni istiyorum. Şimdi sakın ol ve ben ayık olduğum için dua et!”

Dönüp başucundan lambayı kapadı. Sonra yatağa sırt üstü uzanıp karısını kollarının arasına aldı. İnce ama sıcak bedeni, hemen kendi bedenine dolanmıştı. Yumuşak bir hareketle yüzüne değen parlak saçları kenara çekti. Uzun saçlar yatağın her yerine dağılmıştı.

Karısının ince kolları kendisine sarılırken Merve’nin uykulu bir sesle konuştuğunu duydu. “Niye şimdi bir şeycikler yapmıyoruz?..” diye mırıldanmıştı kız. Dudakları farkında olmadan genç adamın göğsünü öptü. İnce parmakları da sevdiği gibi, kocasının yüzünü okşuyordu.

“Yarın...” diye homurdandı adam. “Eğer istersen?.. Yarın...”

10. BÖLÜM

Merve uyandığında, sırt üstü yattığını fark etti. Gözlerini açtı. Hemen boynunun dibinde kocasının başı vardı. Genç adam yüzünü Merve'nin ince boynuna gömmüştü ve hâlâ uyuyordu. Biraz dikkat edince, çıplak olduğunu anladı. Örtüyü hafif kaldırıp içine baktı. Çıplak göğüslerinden birisi Yavuz'un iri avucunun içinde kaybolmuştu. Alt tarafı göremiyordu ama eliyle kontrol edince üzerinde dantel iç çamaşırının olduğunu anladı. Dudaklarını ısırdı. Ne olmuştu ki?.. Hiçbir şey hatırlamıyordu.

Bedeninde bir farklılık hissetmiyordu ama acaba?..

Merve kıpırdanınca, Yavuz da kıpırdandı. Gözlerini araladı yavaşça. Karısının soru dolu bakışlarıyla karşılaştı. Gülümsedi. Genç karısının boynuna bir öpücük koyup biraz daha sokuldu. Isısını emercesine sokulmuştu ona. Eli bir süre göğsünü ve çevresini okşadı.

“Yavuz?..”

“Hımm?”

“Gece ne oldu?”

“Hatırlamıyor musun?” dedi genç adam hâlâ uykulu bir sesle.

“Ha.. Hayır!” diye kekeledi Merve.

“Yaşadığımız o harika seksi hatırlamıyor musun?”

“Hatırlamıyorum... Biz... Biz gerçekten... Yaptık mı?”

Genç adam alayla gülümsedi. “Evet... Çok güzeldi, değil mi?”

Merve öfkeyle onun göğsünü okşayan elini itirmeye çalıştı. Gözleri parlıyordu. “Nerden bileyim ben? Hatırlamıyorum ki? Sarhoştum... Başım da çok ağrıyor zaten!” Çırpınıp kurtulmaya

çalıştı. Telaşla yataktan çıktı. O kadar telaşlıydı ki, üzerinde sadece küçük bir parça kumaşla durduğunu bile unuttu. “Bana tecavüz mü ettin? Yoksa... ben de?..”

Genç adam alayla kolunu başının altına koyup doyasıya karısının çıplak bedenini seyretti. Onun bakışları karşısında Merve, çıplak olduğunu hatırladı ve hemen eliyle örtündü.

“Sana tecavüz falan etmedim... Ayrıca için rahat olsun! Sevişmedik de... Şaka yapıyordum. Gelir gelmez sızdın!” dedi Yavuz rahat bir tavırla. Mavi gözleri şimdi gülümseyerek bakıyordu.

Merve inanmazca onu süzdü. İçi biraz rahatlamıştı.

“Hiçbir şey hatırlamıyorum...” dedi şüpheyle. “Sadece arabaya bindiğimizi, senin bir polisle bir şeyler konuştuğunu hatırlıyorum. Peki, niye çıplağım?”

Adam omuz silkti. “Dedim ya, gelir gelmez sızdın. Pijamalarını giydiremedim.”

“Tabii sen de bu fırsatı kaçırmadın? Her yerimi ellemişsindir?”

Onun öfkeli haline gülümseyen adam, umursamazca bakıyordu. Gece Merve’nin ne kadar cömert ve arzulu olduğunu söylese, onun utancından mahvolacağını biliyordu. Bu yüzden gece olanları fazla anlatmamayı tercih etmişti.

“Hadi gel yanıma, yatalım!” dedi örtüyü düzelterek. “Daha saat çok erken! Biraz daha uyuyabiliriz!”

“Olmaz!” dedi Merve. “Bütün gece çıplak uyuduğuma inanamıyorum! Ben banyoya gidiyorum.”

Genç kız banyo yapıp hazırlandı. Saat hâlâ erkendi. Odaya geri döndüğünde, Yavuz’un yüzükoyun yattığını ve yeniden uykuya daldığını gördü. İçerisi sıcaktı. Kaloriferler iyi yanıyordu. Bu yüzden örtü sadece beline kadar örtülüydü. Geniş sırtına ve kaslı kollarına baktı. Gece olanları hatırlamaması kötüydü. Onun dediği kadar basit olmadığını biliyordu. Hatırlamadığı bir şeyler daha yapmış olmalıydı mutlaka... Bu adamı öyle iyi niyetli düşünemiyordu.

Sessizce giyinip kahvaltı hazırlamak için mutfağa gitti.

Çay demlenir demlenmez hemen bir bardağa koydu ve içmeye başladı. Bu alkol olayına kafası pek yatmamıştı. Baş ağrısına çayın iyi geleceğini umarak bir bardak daha çay içti. Bundan sonra içki içmemeye karar verdi. Alışık olmadığı için kolayca sarhoş olmuştu. Yavaş yavaş gölgede kalan şeyler de aklına gelmeye başladı. İlk aklına gelen şey, gece yarısı partide kocasından kendisini öpmesini istemesiydi. Bu hali aklına gelince, kıpkırmızı kesildi. Nasıl olmuştu da Yavuz’dan kendisini öpmesini istemişti? Ne utanç vericiydi!

Bir süre sonra yatak odasına beraber gidişlerini hatırladı. Hatırladığı şeyler arttıkça, utancı da artıyordu. Çıplak bir halde onun kucasına oturduğunu ve göğüslerini öpmesini istediğini hatırlayınca, eli titredi. Az kalsın bardağını yere düşürüyordu. Bir de zavallı adamın günahını almıştı. İstese gece kendisiyle sevişebilirdi ve Merve hiç karşı koymazdı. Üstelik sevişmesi için ona çanak bile tutmuştu. Kocasının kendisine direnerek karşı koyması ve sevişmemesi çok centilmence bir hareketti. Aptal kız! Bir de kalkınca zavallı adamı açıkça suçlamıştı. Ne aptaldı!

İçinden ona karşı bir ısı yayıldı.

Gece yaptıklarının hepsini hatırlamadığı için önce şanslıydı. Aksilik ya! Şimdi de hatırlamak istemedikçe, hepsi bir bir aklına geliyordu.

Az sonra kayınvalidesi de mutfığa girdi. O da çok iyi gözüküyordu ama Merve’ye göre nispeten iyiydi. İki de birbirlerinin haline bakıp kendilerini tutamadılar ve gülüştüler. Genç kız kayınvalidesine bir çay koyup yanına bıraktı. Daha yerine oturmamıştı ki Yavuz girdi mutfığa... Karısının hemen hemen her şeyi hatırladığından habersizdi. Mis gibi temizlenmiş, güzelce tıraş olmuştu. İki kadına inatmış gibi, çok dinç ve enerjik görünüyordu. İkisine de “Günaydın!” dedikten sonra tek tek yanaklarından öptü. Memnuniyetle kahvaltı masasına baktı. Her şey hazır ve çok güzeldi.

Genç adam o gün ikisini de alıp gezmeye çıkardı. Bir süre çarşıda alış veriş yaptılar. Tatil olduğu için her yer kalabalıktı. Uzaklarda bulutlar vardı ama İzmir’in merkezi güneşliydi. Nispeten sıcak ve güzel olan açık havada, Merve kocasının koluna

girmekten hoşlanmıştı. Onun kolunda yürürken, bazen diğer eliyle de kayın validesinin kolunu tutuyordu. Bazen iki kadın önden gidiyor, Yavuz isteksizce onların alışverişlerini izliyordu. Bir keresinde, yürüme anında elleri yan yana geldi. Yavuz karısının elini eline aldı ve merakla tepkisini bekledi. Dün geceden dolayı ona içi ısınan Merve, bu yakınlığa hiç sesini çıkarmadı. O da adamın elini sıkıca tuttu. Tıpkı âşıklar gibi el ele yürümek ayrıca zaten güzeldi. Bu pürüzsüz erkeksi parmakların vücudunda dolaştığı anları da iyi hatırlıyordu. Hem nasılsa gizleyecekleri bir şey kalmamıştı. Mutlaka bir gazetede ikisi arasındaki evliliği okuyup öğrenen birileri olacaktı.

Bir sürü şey alıp, akşam yemeğini de Kordon'da yediler. Aldıkları şeylerin arasında, Suat'ın kızına yaş günü için seçtikleri altın künye de vardı. Ayrıca Ayla Hanım, küçük kıza kendisi de bir hediye almıştı. Bu gece yaş günü olduğuna göre, eli boş gitmek doğru olmazdı.

Merve düğün gününden sonra ilk kez Sema'nın evine gidiyordu. Ufak tefek kadın onları sevgiyle karşıladı. Ev birkaç yakın dostun varlığı ile daha da şenlenmişti. Ebru ve Selim de oradaydı. Bir tanesi de ortak çocukluk arkadaşları, Avukat Sinan Bey'in oğlu Mustafa ve esmer karısı Ülkü'ydü. Onların da bir erkek ve bir kız çocukları vardı. Diğerlerinden sadece ikisini tanıyordu Merve. O da, basketbol maçı ve sonrasındaki yemektendi.

Eğlenceli geçen yaş günü partisinde, çocuklardan çok yetişkinler eğleniyordu. Suat'ın babası ve annesi ile Sinan Bey de oradaydı. Aralarındaki anlaşmayı tek bilen kişi olan tecrübeli avukat, sanki hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranıyordu. Sanki evlilikleri normal bir evlilikmiş gibi Merve'nin hatırını sormuş, onunla dostça konuşmuştu. Herkes kendi yaşlılarıyla da buluştuğu için, Ayla Hanım da hiç sıkılmamıştı.

Bir ara Selim elindeki bir gazeteyi salladı. Çok okunan bir gazetenin magazin ekiydi.

"Bu partiye iyi ki biz gitmemişiz..." dedi karısına şakayla. Gri gözlerinin içi gülüyordu. Keyifli bakışları Merve'yi hafifçe ürpertti. Neyi kastettiğini anlamıştı birden.

“Ne oldu ki?” diye sordu Suat.

Ebru da gazeteyi gülümseyerek kocasının elinden almıştı. Hızlıca göz attı elindekine. Yüzü daha da gülümser olmuştu.

Merve kadının elindeki gazeteye baktı. Tam görememişti ama ne olduğunu şimdi kesinlikle tahmin edebiliyordu. Hafifçe kızardı. İnşallah sarhoş olduğuyla ilgili bir haber değildi. Kesin sarhoş fotoğrafları çekilmişti ve herkese rezil olmuştu...

“Biz de gitseydik şimdi rezil olacaktık. Birisi çok güzelmış... Bak, gecenin en güzel kadını diyorlar...” dedi Selim bir resmi göstererek. Sonra Yavuz’a baktı. “Sizin gittiğiniz yılbaşı partisinde en güzel kadın kimmiş biliyor musun? Gazete yazıyor... Gördün mü?”

Genç adam omuz silkti. “Hayır, bugün gazete okumaya vakit bulamadım. Ayrıca benim için çok da önemli değil...”

“Fakat seni ilgilendiriyor Yavuz Bey!” dedi Ebru. “Karınız gecenin en güzel kadını seçilmiş. Bak...” Gazeteyi adama uzattı. Yavuz ilgisizce alırken, Merve utançtan kızarmıştı. Bu yüzden merak edip de bakmadı bile gazeteye... Bu muydu? O da sarhoşluğuyla ilgili bir şey zannetmişti? Gerçi bu da iyi sayılmazdı ama ya! “Giydiği kıyafetten taktığı takılara kadar puanlama yapmışlar. Hem fizik hem de yüz güzelliğinde zaten rakibi bile yokmuş...”

Beğeni dolu bakışları kızın kumaş pantolon ve ince bluzu ile bile harika görünen fiziğindeydi.

“Bunu biz de görebiliyoruz zaten!” dedi Selim yine iğnelercesine. Merve’nin kendisine biraz çekinik davrandığının farkındaydı. “O çirkin garson kıyafetleri içinde bir prensesin gizli olduğunu Ebru bir gün söylemişti de inanmamıştım...”

Merve biraz tersçe ona baktı. Sonra gülümsedi. “Ebru da bana senin lafını sakınmayacak kadar sorumsuz olduğunu söylemişti...” dedi sakince. “Ama ben ona inanmıştım!?”

Herkes gibi Selim de güldü. Evlilik Selim’i de değiştirmişti. Hele baba olacağını düşünmek, genç adamın sürekli neşeli olmasını sağlıyordu. “Kızma hemen... Ayrıca Yavuz da bana senin çok hızlı kızdığını söylemişti! Tam bir cadıymışsın! Sanırım

haklıymış!”

Herkes kendisine baktığı için utanan Merve, yerinden kalktı. “Ben gidip çay suyuna bakayım...” diye mırıldandı.

“Önce kahve içelim...” dedi Sema onunla birlikte ayağa kalkarak. “Çay da demlenir böylece...”

Mutfağa kaçarcasına geçtikten sonra derin bir nefes aldı. Bu gazeteciler de neden böyle saçma bir şeye gerek duymuşlardı ki? Orada kendisinden güzel onlarca kadın vardı. Çoğunun da gözleri yiyecekmiş gibi Yavuz’a bakarken, onları görmezden gelememişti.

Merve mutfağa kaçınca, Yavuz gazeteyi bir kenara attı. Yarı çatık kaşlarla Selim’e baktı. “Onu utandırdın!” dedi hafif bir azarlamayla. “Gazetelerin yazmasına gerek yoktu. Ben zaten onun oradaki en güzel kadın olduğunu biliyordum. Gitmeden önce bile farkındaydım. Hem ben onun için cadı falan demedim!”

“Biliyor musunuz?” diye keyifle mırıldandı Suat... “Yavuz Merve’yi ilk gördüğünde, güzel bile bulmadığını söylemişti!” dedi alayla. Arkadaşının kendisine ters ters bakmasına bile aldırmadı.

“Gerçekten çok şanslısın...” dedi Ülkü. “Doğru düzgün makyaj dahi yapmamış ama gerçekten de gördüğüm en güzel kadın... Bakalım doğum yapınca bu fiziğini koruyabilecek mi?”

Genç adamın gözü önüne karısının hamile hali gelince, farkında olmadan gülümsedi. Merve’ye hamilelik yakışacaktı. Ah, neler düşünüyordu. Sonra hemen kendisini topladı.

Bu hamilelik işi uzak bir ihtimaldi. Kendisi kesinlikle çocuk istemediği için, onu hamile bırakacak erkek kendisi olamazdı. Ayrılacakları kesindi. Ne zaman boşanacaklarını bilmiyordu ama yeniden özgür olmak hoşuna gidecekti. Hiçbir kadına uzun süre dayanamamıştı. Bu kadın Merve kadar güzel olsa bile... gerçek buydu.

Hayatını yine işiyle ve sevgilileri arasında geçirebilecekti. Eve geldiğinde onu bekleyen bir kadının olmaması... kendisini rahatlatıacaktı. Sabahları yaptıkları kahvaltılarını özlemeyeceğini düşünüyordu. Bazı akşamlar beraber yedikleri yemekleri... Seyrettikleri filmleri... Ve... Kollarında uyuyan mis kokulu narin

bedeni... Bunları özlemeyecekti... Bundan emindi...

İçini durduk yere saran sıkıntı yüzünden, huzuru kaçtı. Daha ayrılmaya niyeti yoktu ama genç karısını bir daha görememek fikri, şimdiden hoşuna gitmemişti. Her ne kadar özgür kalmayı arzuluyorsa da, bu özgürlük Merve'siz biraz tatsız gelmişti.

Az sonra kahvelerle birlikte iki kadın içeriye girdiler. Merve fincanları Sema'nın tuttuğu tepsiden alıp tek tek herkesin önüne koydu. Sonra gülümseyen bir suratla kocasının yanına oturdu. Kahvesinden bir yudum alırken, gözleri Selim'in üzerindeydi. Genç adam da yanındaki karısına aşk dolu gözlerle bakmayı bırakmış, kahve fincanını dudağına götürmüştü.

İlk yudumunu aldı ve... Gözleri hemen Merve'ye kaydı. Sonra da Sema'ya! Sema kendisiyle ilgilenmeden yanındakilerle bir şey konuşmaya başlamıştı. Selim yeniden Merve'ye baktı. Merve hafifçe kaşlarını kaldırdı. Gülümsüyordu.

"Afıyet olsun Selim... Beğendin mi? Ben kendi elimle yaptım?"

Genç adam da birden güldü. "Güzel!" dedi sadece. Sonra keyifle iri bir yudum daha aldı. Ne var ki yutması sanki biraz uzun sürmüştü. Bu sırada Yavuz da kahvesini dudağına götürdü. Bir yudum alıp kendisine bir şey anlatan Suat'ı dinlemeye devam etti. Sadece bir an irkilmışti. Başını çevirdi. Yanan koyu mavi gözleri bir an karısına döndü. Merve bu sefer de ona baktı.

"Sence nasıl olmuş kocacığım?" diye sordu masumca. "Selim pek beğendi. Kahve yapma konusunda pek yetenekli olmayabilirim. Neticede ben Suat'ın yanında çalışırken, kahve yapmıyordum. Sadece servis ediyordum. Biraz acemi olabilirim."

Adam yutkundu ama zorlukla gülümsemeyi becerebilmişti. "Bence de... çok güzel olmuş. Evde... yaptıklarından güzel!"

Merve neşeyle güldü. "İstersen hep böyle yaparım?.."

"Ben... Eee! Olur tabii! İyi olur..."

"Tamam, meraklanma! Kızgın ya da cadı olmadığım her zaman yaparım..." dedi Merve "Her zaman kızgın ve cadı değilim, değil mi?" derken masum gözleri parlıyordu.

“Kesinlikle!” dedi genç adam kahvesini hızlıca yutarak. Selim ile aynı anda boşalmış fincanları önlerindeki sehpaye bırakmışlardı. Fakat ikisi de birer su içtikten sonra birkaç saniye yalandılar. Merve hâlâ keyifle gülüyordu. Bu iki erkeğin kahvesine koyduğu tuzu bir inek yese iki saat su içerdi. İntikamını gayet tatlı... pardon, tuzlu bir yolla almıştı. Bir daha kendisi için ileri geri konuşmazlardı.

Selim kendisine garipçe bakan zeki karısı Ebru’nun kulağına dudaklarını yanaştırdı ve bir şeyler söyledi. Ebru bir an Merve’ye bakmış ve sonra şuh bir kahkaha atmıştı. Ona da hamilelik o kadar yakışmıştı ki, Merve’den çok farklı olan güzelliğiyle dikkat çekiciydi. Aradan bir dakika geçmesine rağmen Ebru hâlâ kendi kendisine gülümsüyordu. Böylece kocası Selim de herkesle uğraşılmayacağını öğrenmiş olmuştı!

Yavuz gecenin kalanında fazla konuşmadı. İttiği tuzlu kahveden sonra elindeki çaya cankurtaran gibi sarılmıştı. Ama akıllı hâlâ karısının güzelliği ve ondan ayrılma konusundaydı. Bir bebek olması ise ayrı bir meseleydi. Bebek olması ayrılmalarını zorlaştırırdı. Gözleri gece boyunca karısını süzdü. Güzelliğinden bile habersiz şu yaratık için çoğu erkek kim bilir neler vermezdi. Bedenen olmasa da ona sahip olduğunu bilmek, genç adamı rahatlatıyordu. Bir oyuncak bulmuş çocuk gibi, kendisine ait olmayan bu oyuncuğu sahiplenmişti ve geri vermeyi canı hiç istemiyordu.

Eve döndüklerinde, saat oldukça geç olmuştu. Tüm günün yorgunluğu ile kayınvalidesi ikisini de öperek odasına çekildi. Yavuz oturma odasına geçmiş, televizyon seyretmeye başlamıştı. Merve de gündüz kendisine aldıklarını poşetlerden çıkarmıştı ve gülümseyerek yeniden kocasına gösteriyordu. Gözlerini televizyondan ara sıra ayıran adam, karısının aldıklarını incelerken, fikir ileri sürme gereğini bile duymuyordu. Onun zevkine zaten güveniyordu.

“Güzel... Açık saçık olmasın da!” dedi bir ara alayla. “Dün gece çok seksiydin... Herkesin sana bakması hoşuma gitmedi... İnsanın genç ve güzel bir karısı olması başa dertmiş!”

Merve şaşkınca duraladı. Kaşlarını kaldırdı safça. “Benden

daha açık giyinenler vardı ama!” dedi kocasına. “Benim her yerim kapalıydı. Sadece göğüs oluğu biraz açtı, onu da saçlarımla ve şalımla örttüm. O yan masada sana bakıp duran esmer kadının memeleri neredeyse meydandaydı. Her göğsü benimkinin iki misliydi!”

“Dikkat etmedim! Sadece sana bakıyordum!”

Sesindeki şakacı ton yüzünden Merve güldü. “Yalancı!” dedi ona. “Neyse... Boşanınca nasılsa istediğin kadar iri göğüslü kadın bulabilirsin. Sinirin de geçti artık, değil mi? O söylediğin sözleri unutmuşundur her halde?”

Yavuz kollarını göğsünde kavuşturup yarı kısılmış gözlerle sordu. “Hangi sözlerimi?”

“Şey dedin ya?.. Hani artık... seks yapmak istediğinle ilgili olanlar? Kızgınlık anında söylenmiş...”

“Değil!..” diyerek onun sözünü kesti Yavuz. “O sıra kızgın olduğum doğru ama sözlerim de doğrudu. Sözlerimin arkasındayım. Bir haftanın bitmesine az kaldı. Artık sinirli değilim ve dün geceki partinin en güzel kadınıyla seks yapmayı şimdi daha çok istiyorum.”

Merve çaresizce baktı.

“Vazgeçmedin yani?”

“Sana boşuna ümitlenmemen gerektiğini söylemiştim. Seni istiyorum ve neye mal olursa olsun alacağım.” Gülümsediği için sesindeki gizli tehdit çok acııcı değildi. Gözleri hızla seksi bedeninde gezinmişti. Merve birkaç günü kaldığını ve adamı vaz geçiremezse gerçekten de istediğini elde edeceğini biliyordu.

“Sadece kendi istediklerini umursuyorsun!” dedi kocasına... Çaresizliği sesine de yansımıştı. Güzel gözleri üzgündü. “Benim isteklerimi hiç önemsemiyorsun! Ben zorla sevişmek istemiyorum... Seni beğeniyorum ama... henüz hazır değilim. Hiçbir erkeğe hazır değilim. Ne seninle ne de başkasıyla...”

Yavuz bir an durdu. Sonra ayağa kalktı. Karısının inatçı bakışlarına karşı onun bakışları daha da inatçıydı. “Sadece üç günün kaldı!” dedi sakince. “Üç gün içinde kendini hazır hissetsen iyi olur. Hadi şimdi yatalım, geç oldu. Yarın sabah erkenden bir

toplantım var.”

Birlikte odalarına çekildiklerinde, Merve hâlâ onu vazgeçirememenin endişesini yaşıyordu. Pijamasını giyip yatağın içine girdiğinde, Yavuz henüz banyodaydı. Sırt üstü yatarak onun gelmesini bekledi. Genç adam banyonun lambasını kapatarak içeriye girdi ve doğrudan yatağa yanaştı. Odanın lambasını da kapatıp, örtünün altına girdi. Sonra kolunu kaldırıp doğal bir tavırla karısının başını kendisine çekti. Merve de fazla üstelemeden kadınsı bir ihtiyaçla ona sokuldu. Başını göğsüne yaslayıp elini de geniş göğsüne götürdü. Onunla yatmaya alışıyordu artık. Vücudunun yanında bu koca bedeni hissetmeye alışmıştı. Omzunun rahatlığını arıyordu.

Yavuz onu kendisine çekip kollarıyla sıkıca sardı. Bir an sessizce durdular. Sonra Merve başını kaldırdı. Gece lambasının ışığında onun gözlerini görmeye çalıştı.

“Yarın Cumartesi... İşe gidecek misin?” diye sordu.

“Hımm... Ama uzun sürmez! Öğleden önce gelirim.” Uzanıp dudaklarına bir öpücük koydu. Merve de alışkanlıkla bu küçük öpücüğe karşılık verdi. Onun kendisini öpmesine bir türlü karşı koyamıyordu. Hoş, koysa bile adamın hiç umurunda değildi ki!

“Kahvaltı?..”

“Siz uyuyun! Kahvaltıya gerek yok. Annem de olduğu için sıkılmazsın nasılsa... İsterseniz yine alışverişe çıkarsınız...”

“Onun kalmasına izin verdiğin için teşekkürler!” dedi Merve hafif gülümseyerek. “O varken eğleniyorum. Gitmesini isteyeceksin diye ödüm koptu. O da çok mutlu baksana! Ona artık kötü davranmıyorsun...”

“Eğer gitmesini isteseydim...” dedi adam alaycı bir tonla. “Sana böyle sarılamazdım. Hemen kendi odana kaçardın.”

Merve güldü. Onun bu kadar fesat olabileceğine inanamıyordu.

“Gerçekten mi söylüyorsun? Benimle dalga geçmenden bıktım, haberin olsun!”

“Dalga geçen kim? Gerçi birkaç gün sonra hep burada

yatacağın ama... Olsun, vakit kaybetmek istemedim. Ayrıca tuzlu kahve içmekten nefret ederim! Ona iyi davranmazsam benden yine intikam almaya kalkabilirsin!”

Merve kıkırdadı. “Hak etmiştin ama?” Sonra biraz ciddileşti. “Artık... birlikte mi yatacağız?”

“Elbette... Karım olmayacak mısın? Bundan sonra hep sana böyle sarılarak uyumak istiyorum!”

“Boşanincaya kadar...” diye mırıldandı Merve.

“Hayır... Birbirimizden bıkcıncaya kadar... İlişkimiz diğer tüm ilişkiler gibi monotonlaşincaya kadar... Sana söyledim, boşansak bile seni bırakmayacaktım. Hangi aptal erkek senin kadar güzel bir kadını kolayca bırakır? Ben aptal olmadığımın eminim.”

“Ya çocuk?” Merve biraz doğrulup onun gözlerine baktı iyice. Artık karanlığa alıştığı için onun gözlerini daha iyi görüyordu. Kocasının gözlerinin bir an donuklaştığını fark etti.

“Ne olmuş çocuğa?” diye sordu Yavuz.

“Çocuk... yapacak mıyız?”

Genç adam kısıklı gözlerle karısını süzüyordu. “Çocuk istemiyorum...” dedi sakince. “Aramızdaki şey sadece cinsellik... Birbirimizle ilgili... Çocuk için ikimizin de yaşı daha erken! Ben çocuk falan istemiyorum...” Yine de bu kadar güzel bir kızıdan çocuğu olma fikri, her erkek için olağan üstü bir şeydi. Duraklayarak sordu. “Sen çocuk ister miydin?”

Merve başını yeniden onun omzuna yasladı. Şimdi gözleri gözükmüyordu. Yavuz onun mırıldandığını duydu.

“Hayır... Ben de istemem... Senin gibi düşünüyorum... Boşandığımızda bir pürüz olsun istemem. Daha okulum da var! Kaza ile hamile kalmamı engellersin, değil mi? Ben bu konuda biraz... bilgisizim.”

Genç adam gülümsedi. Bu kız gerçekten çok değişikti. Hem çok tatlıydı, hem de bazen çok inatçıydı. Onun yanında kendisini çok keyifli hissediyordu.

“Sevişeceğimiz fikrini kabullenmiş gibi gözüküyorsun?”

dedi alaycı bir tonla. “Baksana neler düşünmeye başlamışsın!”

“Ne yapayım?.. Çok inatçısın!” Sesi çocuksu ve çok sevimliydi.

“Peki niye bekliyoruz?.. Madem olacağını biliyorsun? Neden bu gece ilk tecrübemizi yaşıyoruz?”

Merve önce sesini çıkarmadı. Sonra yumuşak bir sesle reddetti. “Olmaz... Daha üç günüm var! Belki... vazgeçersin? Beklemek istiyorum!”

Genç adam onu çenesinden tutup yüzünü kendisine çevirdi. Gözleri karanlıkta bile parlıyordu. “Merve!” dedi sakince. “Vazgeçmeyeceğim... Seni gerçekten istiyorum. Şu anda bile kendimi zor tutuyorum. Bu işkenceyi bana niye yapıyorsun?”

Genç kız ona duru gözlerle bakıyordu.

“Sana işkence yapmıyorum! İşkence yapan sensin...” dedi kocasına yavaşça. “Korktuğumu görmüyor musun? Neden oluruna bırakmıyorsun? Bırak her şeyi, kendisi olsun! Beni zorlama! Biz gerçekten karı koca bile değiliz! Her şey bir oyun! Aramızda ne güzel bir anlaşma vardı. Bir iş anlaşması! Patron ve onun çalışanı...”

Yavuz sesini çıkarmadı. Bir süre kollarındaki güzel kadının dediklerini düşündü. Onu zorladığını biliyordu. Şu anda kendisini hiç de patron gibi hissetmiyordu. Onu ise hiç de işçisi gibi görmüyordu. Derin bir nefes aldı. Yanlış yaptığını biliyordu. Sevişmek için onu zorlaması yanlıştı. Elindeki evlilik silahını kullanması da yanlıştı. Hayatında ilk kez bir kadını bu kadar arzuluyordu. Üstelik bu kadın şimdi kollarının arasındaydı. Uzakta değildi.

11. BÖLÜM

İki gün çabucak geçti. Merve vaktinin çoğunu kayınvalidesi ile geçirdi. Geceleri çay içip televizyon seyrederken, gündüzleri kafalarına eseni yaptılar. Yavuz onlara pek karışmıyordu. Nedense karısına karşı da biraz mesafe koymuştu. Her zamanki gibi ciddiydi. Annesinin yanında eskisi gibi davranıyordu ama geceleri yatarken veya sabahları uyandıklarında, genç kızı daha az taciz ediyordu. Elleri en azından orasında burasında gezinmiyordu. Merve o konuşmalarından sonra adamın tavrındaki değişikliği elbette fark etmişti ama sevişmeleri için tanıdığı süre de hızla daraldığı için sesini çıkarmıyordu.

Pazartesi sabahı Yavuz onu yine okuluna kadar götürdü. Genç kız kayınvalidesi ile vedalaştı. İnmeden önce kocasının yanağına da göstermelik bir öpücük kondurup arabanın hareket etmesini bekledi. Araba hareket edince de gözden kaybolmasını beklemeden döndü, kampüsün kapısından içeriye girdi. Soğuk değildi ama gerçekten kapalı bir hava vardı. Bugün belki yağış yine başlardı.

Öğlene kadar dersleri çok yoğun değildi. Sınıf arkadaşlarının çoğu dersten çok kendisi ile ilgileniyorlardı. Bakışlarından her şey anlaşılıyordu. Gerçek meydana çıkmıştı. Ders arasında, sandalyesinde oturmuş beklerken birkaç kız yanaştı yanına...

“Merve?” dedi bir tanesi. “Artık güzelliğin de tescillenmiş!” dedi hafif gülerek. Biraz da kıskançlık tonu vardı sesinde.

“Anlamadım?” dedi genç kız. Umursamaz bir sakinlikle elindeki notlardan gözlerini kaldırdı.

“Gazeteler hep senden bahsediyordu? Hiç görmedin mi?”

“Görmedim Ayşe!” dedi Merve soğukça.

“Yılbaşı partisinin en güzel kadını diye boy boy resmini basmışlardı. Az kalsın seni tanıyamayacaktım. Gerçekten çok güzeldin. Altına ismini de yazmışlardı ama soyadın değişti...” Merve sakın bakışlarla oturmaya devam edince, kız üsteledi. “Sen gerçekten evlendin mi?”

Merve tepkisini elinden geldiğince olağana çevirmek istedi. Sakince başını salladı. Elinden daha fazlası gelmiyordu.

“Evet!”

“Gerçekten mi? Neden bizden gizledin?”

“Gizlemedim...” Ne diyecekti şimdi? Kendisini nasıl savunacaktı? “Siz zaten kocamı görmüş olmalısınız... Sabahları beni bırakıyor. Nasıl gizleyebilirim ki?”

“Gördük ama... Sadece sevgilin sanıyorduk... Kimisi de onun yanında çalıştığını falan söylüyordu... Demek parmağındaki yüzük bu yüzdendi? Demek o yakışıklı adam ile evlendin?” Bunu söyleyen Sevim isimli tombul kızdı.

“Evet... Biraz ani olduğu için de çok duyurmak istemedim. Gizlemedim ama... anlayın işte! Sanırım utandım.”

“Çok mu zengin?” Bir diğeri merakla kendisine bakıyordu. Merve tüm gözleri üzerinde hissedince huzursuzlandı.

“Durumu iyi... Fena değil sanırım.”

“Fena değil mi? Geceki bağış listesine göre en fazla ödemeyi o yapmış. Sen şimdi çok mu zengin oldun?”

Merve eliyle üzerindeki sade kıyafetleri işaret etti. “Öyle mi görünüyorum? Ben yine aynı benim. Bir şey değişmedi. En azından şimdilik! Yine okuyup hayatımı kurtarmak istiyorum. Kendi ayaklarımın üzerinde durmak istiyorum. Kocamın parası beni ilgilendirmiyor...”

“Saçma... Para önemli! Fakat o gerçekten de çok yakışıklı! Fiziği de çok güzel! Dağ gibi adam... Ona âşık mı oldun? O yüzden mi hemen evlendiniz? Yoksa para da bir etken mi?”

Merve yutkundu. Bunlar kendisini belli ki iyice sorguya çekeceklerdi

“Kızlar... Evlendim işte! Bunda büyütecek ne var ki?” diyerek konuyu kapatmaya çalıştı. “Çocuk değiliz. O hakikaten çok yakışıklı ve ben onu görür görmez âşık oldum. Parası olduğunu bile bilmiyordum. Evleninceye kadar da haberim yoktu.”

Son dediğine kimse inanmamış gözüküyordu. Merve’nin umurunda da değildi zaten. Asıl bomba yakında boşandıkları zaman patlayacaktı. İşte o zaman menfaatçi olduğunu düşüneceklerdi. Keşke Yavuz kendisini bu kadar aleni olarak ortaya çıkarmasaydı. Keşke herkes hâlâ sevgili olduklarını düşünseydi.

Öğle yemeği sırasında da uzaktan Serkan Hocasını gördü. Eğer Yavuz karşısına çıkmamış olsaydı belki de bu hoş adamla çıkmaya başlayacaktı. Belki de yılbaşını onunla geçirip ilişkilerini daha ileriye götüreceklerdi. Hocası kendisine doğru gelecek gibi olmuştu ama bir başka öğretmen onu durdurup bir şeyler konuşmaya başlamıştı. Bunu fırsat bilen Merve hemen oradan uzaklaştı. Şimdilik onunla ne konuşmak, ne de karşılaşmak istiyordu.

İki gün boyunca okuldaki herkesin gözleri kendi üzerindeydi. Belli ki çoğu kişi evlendiğini öğrenmişti. Bazen sorulara da maruz kalıyordu tabii. Neşe ve Gönül bile gazeteleri görmüştü. Merve onlara evlendiğinin ortaya çıktığını söyledi. Yine de anlaşmalarını kimsenin bilmemesi gerektiğini de hatırlattı.

Kocasının kendisine tanıdığı zamanın son gününde Yavuz evde değildi. Verdiği süre dolmuştu. Eve geldiğinde kalbi artık gümbür gümbür atıyordu. Onu evde görmeyince rahatlamıştı. Yemeğini çoğu zaman olduğu gibi tek başına yedi. Biraz televizyon seyretti. Saat geç olunca da odasına çıkıp banyoya girdi. Madem bu gece bir şeyler olacaktı... Ona tertemiz gitmek istiyordu. Güzelce duşunu alıp her yerini iyice sabunladı. Bakımlı bir kadın olduğu için zaten her yeri tertemizdi. Vücudunda bir tane bile istenmeyen tüy yoktu. Utanarak aynada kendisini süzmüştü. Çıplak bedenini bu gece bir başkasının daha göreceğini düşünmek içini ürpertmişti. En azından hâlâ görmediği kısımlarını!

Yatağına girdiğinde üzerinde yine de pijaması vardı. Madem Yavuz Bey kendisiyle sevişmek istiyordu, tatlıya erişmek

için jelatiniyle uğraşması gerekiyordu. Ona kolayca her şeyini vermek istemiyordu.

Gözleriyle duvardaki saate baktı. On ikiye geliyordu. Nerede kalmıştı bu adam? Böyle beklemek, nedense heyecanlanmasına sebep oluyordu. Elinde yeni başladığı romanı olduğu halde, on dakika daha bekledi. Okumaya çalışsa da dikkatini veremiyordu. Korkusu ve heyecanı bu arada midasını burkup duruyordu. Zaten yağmur da başlamıştı ve uzaklardan hırçın gök gürültüleri duyuluyordu. Tam da içinde bulunduğu karamsar ortama uygun bir havaydı. Daha mükemmel olamazdı. İçinden şimşeklerin ve gök gürültülerinin buraya kadar gelmemesi için dua etti. Zaten şimşeğe karşı olan çocuksu korkusu depreşmek üzereydi.

Kapıda bir hareket hissedince yavaşça başını kaldırdı. İri gözleriyle kapıya baktı. Yavuz sessizce gelmiş, kapının ağzında kendisini süzüyordu. Üzerinde hâlâ takım elbisesi vardı. Siyah saçları günün yorgunluğuyla biraz dağılmış, bir kısmı alnına dökülmüştü. Ciddi yüzünde ne bir gülümseme, ne de alaycı bir ifade vardı. Ne düşündüğünü anlamak mümkün değildi.

Genç kız kitabını kapatıp yavaşça kıyıya bıraktı. Her şeye hazır gözükiyordu. İlk gecesini yaşamaya hazır küçük bir bakireydi. Huzursuz ama kaderini kabullenmiş genç bir kız... Bakışlarını kocasına çevirip konuşmadan ilk hareketin ondan gelmesini bekledi.

“Lambanı yanık görünce... uyumadığını anladım!” diye mırıldandı Yavuz. O anda sesindeki tondan onun da huzursuz olduğunu anladı.

“Evet...” dedi kısık bir sesle. Niye uyumadığı belliydi. Neden kendisine işkence ediyordu ki?

Yavuz içeriye girip kıyıda ki kanepeye oturdu. Rahatça bacak bacak üstüne atıp karısının durgun yüzünü süzdü. Uzun, parlak, narin omuzlarını örten güzel saçlarına baktı. Sıkı sıkıya kapalı pijama düğmelerini, altından gözüken diri göğüslerini kısık gözlerle inceledi.

“Yarın bir iş için İstanbul’a gitmem gerekiyor. Sabah erkenden uçağa bineceğim için seni bilgilendirmek istedim.

Sanırım sen uyandığında ben çıkmış olurum...” diye mırıldandı.

Merve başını salladı. Bunu seviştikten sonra da söyleyebilirdi. Niye şimdi söylemek gereğini duymuştu ki?

“Ne zaman döneceksin?” diye sordu.

“Hafta sonu sanırım... Sen idare edebilir misin? İstersen kızlardan birisini veya ikisini de yanına çağırabilirsin? Okula da taksiyle gidersiniz... Biliyorsun, parası benden...” Şaka yapıyor gibiydi ama yüzü gülmüyordu.

Merve yutkundu. Neden geciktiriyordu şimdi bu adam? Konuşacağına bir an önce işini bitirseydi ya?

“Ben tek kalabilirim... Merak etmel!” dedi çocukça. “Sen de... kendine dikkat et!” Dudaklarını ısırıldı. Bunu niye söylemişti ki şimdi? Ama hakikaten onun da dikkatli olmasını istemişti. Bu yakışıklı adamın başına bir şey gelmesini istemediğini fark etti. Ona değer verdiğini kabul etti içinden.

Genç adam derin bir nefes aldı. Karısına cevap vermemişti. Sonra ani bir hareketle ayağa kalktı. “Peki...” dedi ayağa kalkarken. “Madem öyle... Beş gün sonra görüşürüz!”

Merve şok içindeydi. Onun kapıya doğru uzaklaşmasını izlerken şaşkınlıktan donup kalmıştı. Ne olmuştu şimdi? Gidiyor muydu? Ya sevişmeleri?.. Sevişmeyecekler miydi? Vaz mı geçmişti? Kendisini istemiyor muydu? Bu kadar da hazırlık yapmışken... Stres içinde beklerken...

“Yavuz...” diye farkında olmadan seslendi ona. Genç adam duraklayıp başını çevirdi. Ciddi yüzünden ne düşündüğünü anlamak mümkün değildi... Mavi gözleri sadece bakıyordu. Arzu, sevgi, öfke veya her hangi bir şey yoktu. “Gidiyor musun? Ben...” Kekeleyecekti neredeyse. “...ben hazırım...” diye sordu anlamsız, titrek bir sesle.

Elbette ki genç adam onun ne dediğini anlamıştı.

“Korkma... Seni dinlemeye karar verdim. Sen gerçekten hazır oluncaya kadar bekleyeceğim... Olmazsan da...” Omuz silkti. “Sanırım şansımı başka kadınlarda deneyeceğim... En iyisi bu!”

Merve’nin yüzü değişti. Başka kadın mı? Bu başka kadın lafı birden hiç hoşuna gitmemişti. Zorlukla sordu. “Başka kadınlar

mi?..” Kalbi inanılmaz sızlamıştı. Adeta bir bıçak saplanmıştı. Boğazında bir tıkanma hissetti. “Ama neden? Hazırım... dedim ya?”

Genç adam başını salladı iki yana...

“Hayır, değilsin. Hazır olsan anlardım... Sen sadece kaderini kabullenmiş bir çocuksun... Bu gece kendini vermeye hazırsın ama... beni ömür boyu pişmanlığa mahkum edeceksin. Şu gözlerindeki bakışı her zaman göreceğim. Masumiyetini aldığında bana kendi isteğinle, arzuyla sarılmanı istiyorum. Kaderini kabullenmiş şu halinle değil...”

Ama başka kadınlar?.. Neden başka kadınlar? Madem iki ay beklemişti? Neden kendisini hazır hissetmesi için bir şeyler yapmıyordu?

Merve cevap vermeyince adam kısaca “İyi geceler!” dedi ve odadan çıktı gitti. Arkasında bıraktığı karısının aklının ne kadar karışık olduğunun farkında bile değildi. Merve öylece kala kalmıştı. Dudakları titredi... Başını önüne eğdi. Memnundu... Sonunda kocası gerçekleri görmüştü. Beklemesi iyi olmuştu. Nihayet yine özgürdü. Gerçekten onun karısı olmaktan kurtulmuştu.

Peki başka kadınlar?..

Bu düşünce hiç hoşuna gitmedi. Erkek milleti işte! Hemen avunmak için çareyi başka kadınların kollarında arıyorlardı. Belki de bir kadın bulmuştu bile! Kendisi yerine sevip saracağı, sevişmemek için kendisi gibi sızlanmayan güzel bir kadın!

Öfkeyle üzerindeki örtüyü açıp ayaklarıyla ittirdi. Örtü yere düşmüştü. Bir de onun için hazırlanmıştı? Madem kendisiyle sevişmeyecekti, neden önceden haber vermemişti? Bütün günü stres içinde geçirmişti. Ne düşüncesiz bir adamdı bu böyle!

Gök gürültüleri iyice yaklaşmıştı. Kalkıp cama gitti. Oda lambasının ışığı içerisini yansıttığı için dışarıyı tam göremiyordu. O anda bir şimşek çaktı. İşte o anda her taraf aydınlandı. Bütün cadde gündüz gibi oldu. Ürken Merve hemen cam kıyısından ayrıldı. İki adım geriye çekilmişti. Ardından gelen gök gürültüsü henüz hafifti. Daha da korkunçları arkadan gelecek gibiydi.

Yatağına girdi. Yerdeki örtüsünü alıp kızgınca üzerini örttü. Lambasını kapatmıştı. Aşağıdan hiçbir tıkırtı gelmediğine göre kocası kendi odasına çekilmiş olmalıydı. Korkuyla gözlerini cama dikti. Şimşekler artmaya başlamıştı. Gürlemeler de hızını arttırmıştı. Bir dakika sonra, artık deli gibi bir yağmur, camlara vurup duruyordu. Dolu ile karışık yağdığı belliydi. Tıkırtılar oldukça sertti.

Yavuz uyumuş muydu acaba?

Yorgun görüldüğüne göre, her halde yatmadan önce bir banyo yapardı? Onun bu haline alışmıştı. Yorucu bir gün geçirmişse, önce duş alıp kendisine gelmeyi tercih ediyordu. Birlikte yattıkları zamanlarda onu gözlemlemek için fırsatı olmuştu. Şu anda yatmamışsa eğer, banyoda olmalıydı.

Yeni bir gök gürlemesi ile başına kadar çektiği örtüyü üzerinden attı. Bu şekilde uyuyamazdı. Korkuyordu. Yavuz da yoktu... Aşağıya inip televizyon seyretmeyi deneyebilirdi. Televizyonun sesini açarsa gürültüleri belki biraz bastırabilirdi. Şu çocuksu korkusundan nefret ediyordu. Kaç yaşına gelmişti, hâlâ korkuyordu. Bir an önce bu korkusunu yenmeliydi.

Yataktan çıkıp, yalınayak ve sessizce aşağıya indi. Oturma odasına doğru yönelecekken, duraklayarak başını çevirdi. Kocasının odasına baktı. Kapı aralıktı ve hem altından hem de kıyılarından ışık geliyordu. Daha yatmamıştı. Demek ki gerçekten de banyo yapmıştı? Kararsızca duraladı. Kendisi duraladığı anda, adamın yatak odasındaki lamba söndü. Şu anda yatağına giriyordu her halde?

Bu sefer korkunç bir şimşek ve hemen ardından yine korkunç bir gök gürültüsü patladı. Çok yakına yıldırım düşmüş olmalıydı. Korkuyla sıçradı. Allahım, ne korkunç bir gücü bu böyle! Kalp atışları hızlanmıştı. Kararını verip kocasının odasına yöneldi. Bu ahmak adam neden kendisiyle ilgilenmiyordu hiç?

Kapıyı çalmadan araladı... Çocuk gibi, korkulu bakan gözlerle, eşikte duraladı.

“Yavuz...” dedi ürkekçe...

Genç adam yatağına girmiş, örtüyü de beline kadar

çekmişti. Karısının sesini duyunca doğrulup lambayı yaktı. İkisi de bir an aydınlığa gözlerini alıştırmaya çalıştı. Yavuz'un nemli saçları dağınıktı. Taramadan yatmıştı.

“Ne oldu Merve?” diye sordu merakla...

“Ben... Korkuyorum...” dedi neredeyse hıçkırırcasına. Onun gözlerini üzerinde hissetti. İlgisizliği canını sıkıyordu zaten! “Korktuğumu biliyorsun!...” dedi onu suçlarcasına. “Neden benimle ilgilenmiyorsun? Umurunda değilim tabii, değil mi? Sen rahat rahat yat! Bu havada korkacağımı hiç düşünmedin mi?”

Mavi gözler kısıldı. Genç adam biraz daha doğruldu.

“Düşündüm ama...” Gözleri pijaması içinde inanılmaz güzel duran karısının narin bedenini süzdü. “Yanlış anlarsın diye...” Durakladı. “Hem de uyumuştundur dedim!”

“Uyumadım... Çok korkuyorum...” Sesi yalvarır gibiydi.

Korkunç bir şimşek daha odayı aydınlattı. Gök gürültüsünün tesiri bu sefer daha azdı. Genç adamın yatak odasının camları, sesi içeriye çok azaltarak alıyordu. Merve'nin odası ise sanki fırtınanın ortasında gibiydi.

“Yanlış anlamam...” diye fısıldadı iri gözlerinde bir yalvarışla...

“Merve...”

“Gerçekten anlamam!.. Sadece bu gece yanında yatmama izin ver.”

Genç adam gülümsedi. Örtüyü açtı. Üzerinde sadece iç çamaşırı vardı.

“İzne ihtiyacın yok!. Keşke her gece burada yatsan! Ama inatçısın, kabul etmiyorsun!”

Merve gülümsemeye çalıştı. Gök bir daha gürleyince, hemen aceleyle yatağa yanaştı. Çok düşünmeden içine daldı ve doğrudan kocasının kollarına bıraktı kendisini... Yüzünü geniş omuzlarına yaslarken elini göğsündeki tüylere gömdü. Titriyordu. Yavuz onun gerçekten korktuğunu anladı. Ellerini ince sırtında gezdirip teskin etmeye çalıştı. Nazik ve sevecendi.

“Korkma... Bir şey yok! Sadece şimşek ve gök gürültüsü...”

Beş dakika sonra geçer...”

Merve ona daha da sarıldı. Bacağını onun iki bacağı arasına soktu. Gözlerini yumdu. Birkaç dakika öylece kaldı. Evet... korkmuyordu şimdi. Onun kollarında hiç korkmuyordu. Belini sıkıca kavrayan elin baskısı kendisini rahatlatıyordu. Dudaklarını tenine dokundurdu. Tadını hissetti. Mis gibi kokusunu! Bir süre daha öylece kaldılar. İnce parmakları, farkında olmadan tüyleri okşuyordu. Bilemezdi ki bir erkek için çok tahrik edici bir hareket yapıyordu! Kocasının kokusunu zevkle içine çekti.

Şimdi korkusu yok olmuştu ama bu kalbi neden böyle deli gibiydi? Sanki... onun da kalbi hızla atıyordu.

“Çok güzel kokuyorsun...” diye fısıldadı adama.

“Normal... Yeni duş yaptım.” Genç adam dudaklarını karısının saçlarına dokundurdu. “Sen de çok güzel kokuyorsun!”

“Normal... Ben de yeni duş yaptım.” Utanarak başını kaldırdı ve gülümseyerek kocasının gözlerine baktı. “Şey yapacağız diye...”

“Ne?”

“Anla işte...”

Yavuz bir an sesini çıkarmadı. Ne demek istediğini zaten anlamıştı. Sonra “Öyle mi?” diye mırıldandı.

“Evet... Temiz olmak istedim...”

Genç adam onun davetkâr dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. Gülümsüyordu. “Sen zaten gördüğüm en temiz kadınsın. Her zaman mis gibi kokuyorsun. Saçların hep ipek gibi...”

Yeni bir şimşek çakınca birbirlerinin yüzlerini gündüz gibi gördüler. Merve kalp atışlarının neden sürekli hızlandığını anlamıyordu. Yine şimşek yüzünden miydi? Parmak uçlarını istemsizce onun göğsünde gezdirdi. Aldığı hazdan utandı. Bir erkeği böyle aleni okşamak kendi yapacağı şey değildi.

“Beni, güzel... buluyor musun?” diye sordu. Genç adamın sorusunun sebebinin bir an merak ettiğini hissetti. Niye sorduğunu kendisi de biliyordu.

“Evet... Hem de çok! Neden?”

“Hiç...” Birden kıpırdanıp kollarından kurtuldu. Bütün vücuduyla yavaşça onun bedeni üzerine çıktı. Ellerini omuzlarına dayarken, adamın kalçaları üzerine yerleşti. Yavuz şaşırmişti ve ne yaptığını anlamaya çalışıyordu. “Geçen hafta... Sarhoştum ya? Yılbaşı gecesi?..”

“Eee? Ne olmuş?”

“Sabah uyandığımda yaptıklarımı hatırlamıyordum. Senin yaptıklarını da...”

“Bir şey yapmadın. Hemen uyudun...”

“Yalancı... Ben sonradan her şeyi hatırladım.” Uzanıp onun dudaklarına kendi dudaklarını bıraktı. Şaşkın erkeksi dudaklarını öptü. “Bunu yapmanı istediğim hatırladım... Çok utanç verici...”

“Merve!..”

“Şşşt! Başka şeyler de hatırladım. Göğüslerimi öpmeni de istedim ama sen... centilmenlik gösterip öpmedin?..”

“Sarhoştun...”

“Çok tatlıydın...”

“Hayır... aptaldım!”

Genç kız onun sıkkın yüzüne baktı. Dudaklarını ısırıldı. Sonra elini kaldırıp pijamasının yakasına götürdü. Usulca pijamasının düğmelerini çözmeye başladı. Yavaşça bu düğmelerini çözerken utanmıyordu. Genç adamın kısılmış gözleri altında başından çıkarıp attı. İçinde her zamanki gibi başka bir şey yoktu. Çıplak göğüsleri ile öylece kaldı. Onun yakıcı gözlerinin bembeyaz ve nefis göğüslerine kayması ile içi ürperdi. Belini kıvrıp ileriye uzandı... Bir tanesinin ucunu onun dudaklarına yanaştırdı.

“Şimdi sarhoş değilim... İstersen... öpebilirsiniz!” dedi kısık bir sesle. Genç adamın nemli dudakları, usulca, zevkten sertleşen göğüs ucunu kavrayınca, hazla gözlerini yumdu. Bütün hayatı boyunca bu anı beklemiş gibiydi. Onun iri elleri kalçalarına kayınca kendisini iyice adama ait hissetti. Açık bacaklarının arasından onun heyecanlandığını hissedebiliyordu. Zevkle kalçalarını hareket ettirdi. İki göğsünde gezinen dudaklar, ateşini yayarak aldığı zevki arttırdı. Bir süre sonra Yavuz başını gömdüğü

göğüs oluğundan geri çekti.

“Sen ne yaptığını bilmiyorsun...” diyerek kendisini tutmaya çalışan bir sesle kızı uyardı.

“Hayır, biliyorum...” Biraz doğrulup yana kaydı ve ellerini geniş, tüylü göğsünde, dümdüz, kaslı karnında gezdirdi. Dudaklarını usulca göğsüne dokundurdu. Erkeksi tadını algıladı. Sonra dudaklarını geri çekti. Yüzünü süzdü. Parmakları utanmazca ve yavaşça adamın iç çamaşırı üzerinde dolaşıyordu. Onu ellemekten utanmıyordu. En hassas yerini okşamak çok doğal gelmişti. Onun bedeninin kasıldığını hissetti. Bir an bakıştıktan sonra isteksizce elini çekti ve kendisini yana atıp kocasına baktı. “Ben... daha fazla devam edemem... Bana yardım et...” dedi kısık bir sesle.

Genç adam dönüp karısının yüzüne, yatınca gerilen dik göğüslerine, ışıldayan beyaz vücuduna baktı. Sonra hiç acele etmeden pijamasının altını tuttu. Genç kızın bacaklarından sıyrıp yere attı. Parmaklarını usulca göğüslerinde, düz göbeğinde, siyah, seksi iç çamaşırının üzerinde gezdirdi. Merve gözlerini yummuş, kendisini tamamen teslim etmişti.

Uzun süre sıcak dudakların vücudunda gezinmesine izin verdi. Elleri siyah sık saçları zaman zaman kavırıyor ve sahibi şimdi hiç bilmediği şeyler yaşattığı için cezalandırırçasına sıkıyordu. Sabırlı eller iç çamaşırının kıyısına uzanınca, karşı koymadı. Uzun bacaklarından sıyrılıp atılan çamaşırın varlığı artık gereksiz kalmıştı.

Dudaklar bacaklarının kıyısından iç kısımlara kayınca ürperdi. Gözlerini yumup kendisini ona bıraktı. Artık vücudunun ön tarafında öpülmedik bir nokta kalmamıştı. Tutunacak bir şey bulamayınca, açık bacakları arasındaki saçları yakaladı yeniden...

“Yavuz...” diye inledi. Nasıl olduğunu bilmiyordu ama hazır olduğunu hissediyordu. Genç adam bu tip çağrılara alışık olmalıydı. Hayatında çok kadın olduğuna göre kadınların sesindeki titreşimleri rahatlıkla algılayabilirdi. Zaten en hassas yerleri, en fazla zevk veren kısımları da ustaca bulup öpüyor, çıldırtırçasına okuyordu.

Genç adam bir an duralayınca, Merve gözünü açtı ve onun

da iç çamaşırını çıkardığını fark etti. İri gövdesinin açık bacaklarının arasına kayması ile nefesini tuttu. Heyecanlıydı ama hiç korkmuyordu...

Yavuz karısının ilk tecrübesi olduğunu elbette biliyordu. Elinden geldiğince yavaş olmaya çalıştı. Vücutlarını ilk birleştirme aşamasında, karısının da hazır olduğunu görmek hoşuna gitti. İlk temas gerçekleştiğinde, Merve gözlerini yumdu. Daha fazlasını istediğini biliyordu artık. Sarhoş olmadığına memnundu. O anı iyice hatırlamak istiyordu. Kalçalarını biraz oynatarak ona yardımcı oldu. Yavuz da onun canını acıtmadan kalçalarının baskısını arttırdı. Sonunda ona sahip olduğunda, Merve sadece hazla karışık hafif bir acıyla inlemiş ve ince kollarını sırtına dolamıştı. Canını çok acıtmadığından emin olunca, hiç acele etmeden kalçalarını kıpırdattı. Acemi karısının da kendi kalçalarını oynatması bir erkek için gurur vericiydi.

“Merve...” diyerek adını fısıldadı. Bu anı o kadar beklemişti ki, acele edip hemen bitsin istemiyordu. Karısının harika bedenini kolları arasına aldı. Öpüp okşamaya devam ederek onu tahrik etmeyi sürdürdü. Çok uzun süre onun acemice ve aceleci tavırlarına engel oldu. Gereği kadar zevk verip, sonunu biraz daha uzatmaya çalıştı. Bu an için o kadar uzun süre beklemişti ki! Ta ki ikisinin de dayanacak gücü kalmayınca kadar... Hızlanan hareketleri, artık beklemeyi gereksiz kıldı. Küçük çığlıklarına engel olamayan Merve, sonunda onun sertleşen hareketlerinin verdiği hazla bağırdı... Kaç kere inlediğini, çığlık attığını ve çırpınarak adamın sırtını tırnakladığını hatırlamıyordu. Sadece olağanüstü bir şey yaşadığını biliyordu.

Ve aynı şey Yavuz için de geçerliydi.

Bir süre sonra Merve gözlerini zorlukla açtı... Nefesini düzenlemeye çalıştı. Az önce yaşadığı zevkin etkisi hâlâ bedenindeydi. Yaşadıklarına inanamıyordu. İlk sevişmesinde o kadar zevk almıştı ki, kolları arasına yığılan adamı hiç bırakmak istemiyordu. Daha devam etse, yine sonuna kadar gidebilirdi. Sonunda bacaklarını biraz gevşetti. Sımsıkı sardığı erkeksi kalçaları bıraktı. Terlemiş siyah saçları okşadı. Gülümsüyordu.

“Sana hazır olduğumu söylemiştim değil mi?” diye

fısıldadı. Çok yorulmuştu ve birden çok uykusu gelmişti. Gözlerini yumdu. Gök gürültülerinin uzaklaştığını bile fark etmedi... Zaten eskisi gibi korkmuyordu da... Güven içindeydi. Bu kollarda hangi kadın korkardı ki?

12. BÖLÜM

Merve kantinde otururken telefonu çaldı. Heyecanla zıpladı yerinden... Yanında oturan arkadaşlarını onda bir değişiklik olduğunu zaten fark etmişlerdi. Fakat heyecanı yine de dikkat çekiciydi. Merve telefonunu alıp arayanın numarasına baktı. Numaranın haricinde ekranda isim de yazıyordu. İçi rahatladı. Nihayet aramıştı...

“Yavuz?..” dedi yavaşça.

“Merhaba Merve... Benim...” diyen adamın sesi normaldi. Genç kadın, sabah uyandığında onu yatakta görememişti. Kocası çoktan gitmişti. Öyle yorgun ve aynı zamanda tatmin edilmiş bir haldeydi ki, çok uyumuştü ve derse geç kalmıştı. Onun gidişini bile fark etmemişti. İlk sevişmelerinden sonra sabaha karşı yeniden sevişmişlerdi. Sonra da uyumaları uzun sürmüştü. Büyük ihtimalle kocası hiç uyumadan uçağa yetişmişti. Fakat kendisi yorgunluktan uyuyup gitmişti.

“Vardın mı?”

“Evet... Çok oldu! Derstesindir diye aramadım... Şimdi öğle molasında mısın?”

“Evet... Kızlarla birlikteyiz. Bak, sana selam söylüyorlar...”

“Sen de söyle...”

İkisi de bir an durdular. Birbirlerine ne diyeceklerini bilemedikleri belliydi. Merve dudaklarını ısırđı. Dün gece yaptıkları hakkında nasıl konuşacaklarını bilmiyordu. Ne diyeceğini, nasıl davranacağını... Gece onun kollarındayken kolaydı. Kendi küçük inlemeleri hâlâ kulağındaydı. O zaman utanmamıştı ama şimdi utanıyordu. O özel anlar yaşanırken kendisini inanılmaz kadın hissetmişti. İlk tecrübesi umduğunun da ötesindeydi. Yavuz haftaların verdiği arzıyla kendisine sarılırken,

Merve de hiç bilmediği bir teslimiyetle onun yaptıklarına izin vermişti. Fakat şimdi... Ona karşı nasıl davranacağını bilmiyordu. İki ay içinde hiç tanımadığı bir erkeğin kollarına kendisini isteyerek bırakmıştı. İki ay önce bunu söyleseler, delice gülerdi.

“Dün gece...” diye başladı Yavuz... “...olanlar yüzünden...” Devam etmedi. Belli ki ne diyeceğini o da tam bilmiyordu.

Merve önce sesini çıkarmadı. Yerinden kalktı. Kızların meraklı bakışları altında kantinde biraz uzaklaştı. Daha sessiz bir kısma geçti. Sonra yavaşça sordu. “Evet?”

“Gitmeden konuşma imkânımız olmadı...”

“Olmadı...”

“Pişman mısın?”

Merve derin bir nefes aldı. Bu soru onun için önemli olmalıydı. Kendisi için de önemliydi. Fakat cevabını biliyordu.

“Merak etme! Pişman değilim...” dedi dürüstçe. “Ben istedim. Çok güzeldi. Sen... iyi bir aşıksın.” Onun huzursuzluğunu anlıyordu. “Seni suçladığımı falan düşünme!” diye ekledi. “Seni suçlamam için bir şey yapmadın ve... çok nazıktın.” Kızardı. Etrafına bakındı. Sesindeki utanma titreşimini anlayacağını biliyordu ama elinden gelen bir şey yoktu. “Öyle olmasaydın... İki kere sevişir miydim seninle?”

“Moralin bozuk değil yani?”

Genç kadın gülümsedi. “Merak etme kocacım...” dedi hafif bir alayla. “Bir gün nasılsa olacaktı... Kocamla olması daha doğru değil mi?”

“Evet ama?.. Neyse... Belki bana kırgınsındır diye üzüldüm... Seni meşgul etmeyeyim. Gelince görüşürüz...”

“Tamam! Güle güle...”

“Merve?..”

“Efendim?”

“Seni özledim... Hoşça kal!”

Telefon kapanınca genç kadın gülümseyerek masasına geri döndü. Tüm suratsızlığına rağmen ve tüm baskıcı kişiliğine rağmen... bu adam yine de hoş birisiydi. Bir hafta boyunca

kendisine işkence etmiş, fakat sonunda da yumuşayarak vaz geçmişti. En azından kendisine değer vermeye başladığını hissettiriyordu. Yerine oturduğunda arkadaşlarının meraklı bakışlarıyla karşılaştı. Gözlerini safça açarak onlara baktı. “Ne?”

“Bilmiyoruz...” dedi Neşe. “Bu gün sende bir gariplik var! Tam anlamadık. Hayal âleminde gibisin! Yavuz Bey arayınca da gözlerin parladı?”

“Öyle mi? Hiç farkında değilim.”

“Yapma kızım?! Biz bal gibi farkındayız. Belki de şehrin en yakışıklı adamıyla evlisin ve o sanki yokmuş gibi davranmaya çalışıyorsun. Fakat onun adı her geçtiğinde de yerinden zıplıyorsun. Gözlerin parlıyor...”

“Olabilir! Zaten size hâlâ kızgınlım. Serkan Hocaya evliliğimi anlatmanız hiç doğru değildi. Artık size sır vermeyeceğim!”

Gönül güldü. Heyecanla sokuldu. “Demek bir sır daha var? Neymiş, söyle bakalım?”

“Yok öyle bir şey!..”

“Hadi... Bizi kandırma! Seni iyi tanıyoruz... Ne oldu, söyle hadi?”

“Söyleyemem...” Kızarak başını başka yana çevirdi. Gözleri kendisini süzen birkaç genç erkeğe takıldı. Daha evvel onlara bu kadar dikkat etmezdi. Evlendikten sonra gerçekten de daha mı güzel olmuştu acaba? Fakat gözünü hangi erkeğe çevirse, iri, esmer bir adam gözünün önüne yerleşiyordu.

“Bana bak!..” dedi Neşe birden. Uzanıp onun elini tuttu ve hafifçe silkeledi. “Bana bak! Bırak başka yana bakmayı! Yoksa sen?..”

Merve onun soru dolu gözlerine baktı gülümseyerek. “Ne olmuş bana?”

“Sakın ona aşık olmayasın?..”

Merve sesini çıkarmadan durdu. Yeşil gözleri bir an parlamış ve sönmüştü. Neşe ve Gönül birbirlerine baktılar. Sonra Neşe yeni ve daha can alıcı bir soru sordu.

“Ve sen onunla... yattın mı yoksa?”

Merve daha da kızardı. Dudağını ısırıldı. Bunu gizleyebilir miydi? İki arkadaşı eninde sonunda bunu öğreneceklerdi. Üstelik dün gece yaşadıkları o kadar güzeldi ki, gizlemek istemiyordu. Kocasını hâlâ üzerinde hissediyordu.

“Sen onunla sevişmişsin!?” diye hayretle fısıldadı Neşe. Gönül’ün de gözleri kocaman olmuştu.

“Sizin yüzünüzden...” dedi Merve sahte bir öfkeyle.

“Biz ne yaptık ki kızım?”

“Siz Serkan Hocaya söyleyince, hoca da benim önümü kesti ve bir şeyler söyledi. Yanından uzaklaşmak isterken de engellemek için elimden tuttu. Yavuz da beni merak edince kampüse girmiş. Bizi el ele görünce çok kızdı. Sanırım onunla bir ilişki kurmak üzere olduğumu falan zannetti. Sonra artık kocalık haklarını kullanmak istediğini söyledi. Bana da bir hafta zaman verdi. Kendimi hazırlamam içinmiş...”

“Eee?” Gönül kaşlarını çatmıştı. “Zorla mı sevişti seninle?”

Merve derin bir nefes aldı. Sonra başını salladı iki yana.

“Hayır... Son güne kadar vazgeçmedi ama sonra... Ben istemeden bana dokunmayacağını söyleyip gitti. Dün gece biliyorsunuz hava çok kötüydü. Ben de korkunca onun odasına gittim. Önce sadece yanında yatmak istiyordum... Yani sanırım... Annesi bize geldiğinde mecburen beraber yattığımızı size söylemişim zaten. Onunla uyumak sıkıcı değil! Güven verici... Beni kollarına aldığında korkum hemen geçiverdi. Sonra ben...” Sustu. Daha fazla nasıl devam edebilirdi ki?

“Sonra ne oldu?..”

Merve omuz silktili. “Anlamadım... Sanırım onu ben ayarttım. Birden bütün bedenim kadın olduğumu haykırdı. Tüm istediğim bana daha fazla sarılmasıydı. Dün gece... hayatımda yaşadığım en harika geceydi.”

Masada derin bir sessizlik oldu. Sanki kafeteryanın da bütün sesi kesilmişti. Sanki herkes kendilerini daha iyi duymak için susmuştu.

“Peki...” dedi Neşe yavaşça. Gülmediği ve ciddi olduğu ender anlardan birisiydi. “Peki anlaşma? Evliliğiniz?.. Boşanacak mı yine de?”

Merve güzel kaşlarını hafif çattı. Gerçek belliydi.

“Sanırım! Evet!.. O konuda bir değişme yok.”

“Ne saçma!.. Niye seviştin ki onunla o zaman? Niye boşanacağın birisine bekâretini verdin?”

“Bilmiyorum... O anda... insan sağlıklı düşünemiyor. Size açıklayamam. O an... O an her şey önemsiz kalıyor. Sevişmekten başka bir şey düşünemiyorsunuz... Uykuda gibi... Bilinçsizce... Gerçekten de pişman değilim.”

Yine derin bir sessizlik oldu. Sonunda Gönül Merve’ye göz kırptı.

“Neyse... Hiç değilse hoşuna gitmiş. Ben de ilk tecrübemin seninki gibi güzel olmasını isterim. İnsanın sevdiği adamla sevişmesi güzel olmalı...”

Merve bu sefer kısık bir sesle itiraz etti. “Onu sevdiğimi söylemedim...”

“Ya ne?”

“Sadece cinsel çekicilik olduğunu düşünüyorum.”

“Hadi be!”

“Vallahi... Başka bir şey değil. O çok tecrübeli... Vücudu... çok güzel! Kesinlikle cinsel çekicilik... O da benim vücudumu istediğini açıkça söylemişti. Sadece iyi bir âşık...”

“Ve çok yakışıklı!”

“Ama bağımsız... Evlenmekten kurtulmak için benimle evlendi sadece! O tek kadına bağımlı olacak birisi değil. Bir gün benden bıkacak ve boşanma vaktinin geldiğine karar verecek. Gerçi, şu anda anlaşmamızın süresi doldu bile... Fakat o henüz erken olduğunu söyledi.”

“Boşanmak istemiyor mu?”

“Şimdilik istemiyormuş. Acelesi yok dedi.”

“Demek ki seninle olmaktan sıkılmamış. Kızım aklını

kullan. Madem evlisin, evliliğini sürdürmeye çalış. Boşanmak da neymiş? Senden daha güzelini mi bulacak?”

“Demesi kolay! Hangi şartlarda evlendiğimizi biliyorsunuz. İstemeyen bir adama zorla evlilik dayatılır mı? Doğrusu... benden nefret etmesini istemem.”

“Sen bilirsin ama yine de boşanmak için acele etme!” dedi Gönül. Sonra bir an durdu. Gözleri biraz kısıldı. “Dur bir dakika! Kızım sen bu işlerde acemisin? Korunmayı falan bilmezsin? Eminim o da korunmamıştır! Adamı ayarttığına göre! Ya hamile kalırsan?”

Merve utangaçça gülümsedi. Bu konuyu kendisi de düşünmüştü. “O kadar da bilgisiz değilim kızım. Biz de okuyoruz her halde! Bir iki güne kadar hastalanacağım. Çocuk olması imkânsız...”

“İyi hadi... Korktum bir an! Çocuk istemiyorsunuzdur her halde?”

“Yavuz istemediğini kesin bir dille söyledi. Ben de daha gençmişim zaten...”

“Ne demek gençmişim? Sana kalsa hamile kalacaksın yani?”

Merve kıkırdadı. Elini karnına götürdü. “Ne bileyim? Böyle... hani... hamile kadınlar görüyorum ya! Mesela Ebru... O gördüğüm en güzel kadın. Hamile olunca daha da güzelleşti. Ona çok yakışıyor. Bayılıyorum ona! Eskiden beri çocukları severim bilirsiniz. Hamile olsam hoşuma giderdi doğrusu!”

“Dur kızım saçmalama! Öyle hemen önüne ilk çıkan erkekten hamile kalıp hayatını boşa çevirme sakın? Daha çok gençsin. Ne erkekler çıkacak karşına!” Neşe hayretle bakıyordu Merve’ye!

“Biliyorum tabii! Hayal kurdum sadece... Siz saçmalıyorsunuz asıl! Daha okulum var! Niye hamile kalayım ki? Sadece düşüncesinin güzel olduğunu söylüyorum. Hem babası da çok yakışıklı... Çocuğumuz eminim güzel olurdu!”

“Doğru...” diye mırıldandı Gönül. “Olurdu... Aslında fena fikir değil. Eğer hamile kalırsan... senden boşanamaz. O zaman

da...”

Merve hemen onun sözünü kesti. Kaşları çatılmıştı bu sefer.

“Asla... Asla böyle bir şey yapmam! Adam zaten evlilikten öcü gibi bahsediyor. Bir de çocuk olursa artık benden ne kadar nefret eder bilemem. Adam çocukları sevmiyor kızım. Öyle bir şey yapmam!.. Yapamam!”

“Aman iyi... Sizin işiniz biraz karışık. Bana ne?”

Merve akşam eve gittiğinde kendisini meşgul etmek için çamaşırları yıkadı. Fazla bir şey yoktu zaten. Sonra albümleri karıştırdı. Evlilik albümüne baktı. Sonra Yavuz ile Akçay’da çekildikleri resimleri seyretti diz üstü bilgisayarından. Genç adam kendisine çok iyi bir laptop almıştı.

Resimleri seyrettikten sonra ani bir karar verdi.

Ertesi gün gitti bazı resimleri büyük boyda bastırdı. Kendisinin kocası ile olan nikâh resmini oturma odasının güzel bir kısmına koydu. Koca evde adam ile ilgili bir tek resim yoktu. Böyle şeylere değer vermediği belliydi. Sağa sola resimleri serpiştirdi. Boşanacak bile olsalar evde resimleri olsun istiyordu. Hiç değilse şimdi daha çok eve benziyordu. Boşandıktan sonra isterse kaldırıp atardı.

Memnuniyetle gülümsedi. Annesinin resimlerinden de koymuştu. Sadece babasının resmi yoktu. Bir gün bir tane kayınvalidesinden alıp diğerlerinin yanına koymalıydı. Kayınpederinin resmini Akçay’dayken görmüştü. O da oğlu gibi yakışıklı ve yapılıydı. Erken yaşta ölmesi kötü olmuştu. Yavuz’un çocuğu da büyük ihtimalle Yavuz’a benzeyecekti.

Hafta sonu, son derste, heyecanlanmasına engel olamadı. Bu gün Yavuz eve dönüyordu. Bu akşam kocasını yine görecekti ve ne diyeceğini tam bilmiyordu. Birkaç defa telefonla konuşmuşlardı ama özel konulara girmemişti. Genç adam sadece halini sorup sürekli dikkatli olması için onu uyarmıştı. Onun kendisi için endişelenmesi hoşuna gidiyordu. Karısının tek başına olması belli ki kocasını rahatsız etmişti. Bu adamın kendisine değer verdiğinin bir göstergesiydi ama fazla da ümitlenmek istemiyordu.

Suat'ın ilk gece dediklerini hatırlıyordu. Bu sadece sahiplenme içgüdüsünden gelen erkekçe bir tavır da olabilirdi.

Serkan Hocayı uzun süredir görmemişti. Bu hafta bir seminere gittiğini duymuştu çünkü yerine yardımcılarında birisi derse girmişti. Bu iyi olmuştu. Merve kafasının çok karışık olduğu şu anda onunla özel bir şeyler konuşmak istemiyordu.

Neşe ve Gönül ile birlikte okulun çıkışına doğru yürürken, karşısında kocasını görmeyi hiç beklemiyordu. Yanlarında sınıftan başka kızlar ve erkekler de vardı. Haftaya sınav haftası olduğu için konuşarak ilerliyorlardı.

Dışarıda onu görünce kalbi birden inanılmaz hızlandı. Arabasına yaslanmıştı ve etrafını süzüyordu. İlk kez kollarında kıvrandığı adamı uzaktan, alıcı gözle inceledi. İyi kesimli saçları hafif rüzgarda dağılmıştı ama daha genç bir hava vermişti. Köşeli çenesi ve sert bakışları ile ne kadar otoriter olduğu belli oluyordu. Yanık cildi uzaktan bile pırıl pırıldı. Atletik yapısını gizleyemeyen bir takım elbise vardı üzerinde. Kalın kaslı kolları takım elbisenin kıvrımlarından bile belliydi. Onlara tutunup adamı nasıl kendisine çektiğini hatırlayınca içi iyice bir garip oldu.

“Kocan gelmiş...” dedi kızlardan birisi. Beğeni dolu bakışları, genç adamın üzerindeydi. Evli olduğunu artık herkes bildiği için Merve sesini çıkarmadı. Gülümsemeye çalıştı. Yavuz da kendisini görmüş ve doğrulmuştu. Kısılmış gözlerle bakmasına rağmen dudaklarının kıyısında hafif bir kıvrılma mı vardı acaba?

“Sonra görüşürüz... Selam söyle!” diyen Neşe ve Gönül, gülümseyerek yollarına devam ettiler. Merve dönüp onun yanına gitti. Gelineye kadar Yavuz'un gözleri kendi üzerinden hiç ayrılmamıştı. Kendisine neden bu kadar dikkatle ve açıkça baktığını anlayamadı. Herkesin gözlerinin kendi üzerlerinde olduğunun farkında değil miydi?

Karşısında bir an durdu. Gözleri, koyu mavi gözlerdeydi. Gülümsedi. O kadar güzel gülümsedi ki başka bir erkek olsa dizlerinin üzerine çökerdi.

“Hoş geldin!..” dedi yavaşça. Kucağındaki kitapları ile parmak uçlarında yükseldi.

“Hoş bulduk!” diyen adamın kendisini hafifçe kollarından tutmasına ve dudağının kıyısından öpmesine izin verdi. Ne dudaktan, ne de yanaktan öpmüştü. Bu bile içini ürpertti.

“Çok bekledin mi?” diye sordu arabanın koltuğuna oturduğunda.

“Fazla değil... Senden önce birkaç arkadaşın daha çıktı. On dakika önce... Senin de geldiğini söylediler.”

“Neşe ile Gönül’ü bekledim. Burada olduğunu bilseydim, onları beklemezdim.”

“Mesele değil. Sanırım sınıf arkadaşların beni tanıyor artık? Okuldaki en güzel kızın kocası olduğum için çok şanslıyım...”

“Dalga geçme! Ne kadar yakışıklı olduğunu söyleyip duruyorlar. Eminim seninle konuşmak için bir fırsat bulduklarına sevinmişlerdir. Sınıfımızda güzel kız çok... Yüz versen senin için deli olurlardı.”

Genç adam başını çevirdi. Arabayı hareket ettirmişti. “Kıskanır mıydın?” diye sordu aniden.

Merve başını camdan dışarıya çevirdi. Omuz silkmışti bu arada.

“Neden kıskanayım?.. Bana ait değilsin ki? Başka kadınlarla daha rahat beraber olabilmek için benimle evlenmedin mi?” Yine de sesi biraz titremişti. Hissetmiş olabilir miydi acaba?

Adam gülümsedi. “Teorikte öyle ama?..” Durakladı. “Seninle evlendiğimizden beri hiçbir kadınla sevişmedim... Sanırım boşanıncaya kadar de sevişemeyeceğim. Hangi kadına baksam senin yüzünü görüyorum!”

Merve memnuniyetini gizlemek için elinden geleni yaptı. Yine de “Gerçekten mi?” diye soran sesinde, hafif bir mutluluk vardı. Başını çevirip kocasına baktı. Gözleri parlamıştı ve öyle güzeldi ki, bu güzelliği ile baktığı her erkeğin aklını başından alabilirdi. Kendisinin de aynı hissettiğini ona söyleyemezdi. Hangi erkeğe baksa, onun erkeksi yüzünü görüyordu. Televizyonda bir filmde öpüşen çiftler bile görse, hemen aklına onun kendisini öpüşü geliyordu.

“Evet...” diye mırıldandı Yavuz. Karısının güzel yüzüne bakmaktan kendisini alamıyordu. Beş gün içinde bu güzel kızı... Ama hayır, o artık çekici bir kadın olmuştu... Bu güzel kadını sürekli düşünmüştü. Ondan uzak kalmanın kendisine iyi geleceğini ummuştu ama faydasızdı. Önemli olan seks yapmak değildi. Şu anda yanında olması bile genç adama keyif veriyordu.

“Üzgünüm...” diye fısıldadı Merve. “Ama ben sana istediğini verdim. Öyle değil mi? Yani aklının benimle meşgul olmasını gerektirecek bir şey kalmadı...”

“Öyle mi düşünüyorsun?”

“Öyle değil mi?”

“Sana doydum mu sanıyorsun?”

“Ben...” Yutkundu. Doymak nasıl bir şeydi? Şu anda bile adamın çekiciliğinin farkındaydı ve kollarına atılmamak için kendisini zor tutuyordu. “...doymadın mı?” diye sordu çocukça.

“Elbette hayır... Şu anda bile aklımı başımdan alıyorsun...”

“Böyle konuşma...”

“Seni özledim...”

“Yavuz?..”

“Ne var bunda? Sen bir defa sevişeceğiz ve bitecek mi sanıyordun?”

“Evet... Öyle değil mi?”

Genç adam başını salladı iki yana. “Değil...”

Merve sesini çıkarmadı. Yolu seyretti. Eve vardıklarında, ona dokunmamaya çalışarak asansöre bindi. Kocasının kendisini seyretmesine aldırmamaya çalışıyordu. Kendi dairelerine girdiklerinde, kabanını çıkardı. Astığı esnada Yavuz kendisine sarıldı ve narin bedenini kendi bedenine çekti. Gövdesi ona yaslanan Merve, onun kendisini arzuya öpmesine sesini çıkarmadı. Beş günün verdiği hasretle öpüyor gibiydi. Merve de dudaklarını araladı ve bu öpüşe karşılık verdi. Ellerini geniş sırtına bastırdı. Farkında olmadan kalçalarını ona yasladı.

“Odamıza gidelim mi?..” diye sordu genç adam. “Seni çok özledim...”

Merve vicdanı sızlayarak sustu bir an. Sonra fısıldadı. “Gidemeyiz!”

“Merve, artık inat edecek ne var? Bırak artık şu mantıksız inadını! İkimiz de birbirimizi istiyoruz...” Sesi yumuşacıktı. Bu yüzden ona itiraz edemediği gibi, yalan da söyleyemedi.

“Evet ama...” Başını eğdi utanarak. “Anlasana! Ben hastalandım... Birkaç gün... sadece öpücükle idare edeceksin!”

Genç adam gülümsedi. Eğilip yeniden lezzetli dudaklarından öptü. “Anladım... Ben de korunmadık diye üzülüyordum...” diye mırıldandı. “Demek bu yüzden böyle rahattın? Ne yapalım... Beklerim biraz...” Eğilip yine ateşle öptü. Sonunda nefesi kesilen Merve, zorlukla elinden kurtuldu.

“Dur... Sana yemek hazırlayayım mı, dışarıya mı gideceksin?”

Genç adam omuz silkti. “Dışarıya niye gideyim? Karımla yalnız kalmak için günlerdir bekliyorum. Evde kalsam rahatsız olmazsın değil mi?”

Merve mutlulukla gülümsedi. Bu adama alışıyordu. Onun çekici varlığına alışıyordu. O suratsız ama yakışıklı yüzüne, ateşli öpüşlerine alışıyordu.

Yemeklerini yerken, elinde olmadan sordu.

“Çocuk istemediğini biliyorum... Ya kaza ile hamile kalsaydım... ne yapardın?” Sesi biraz tereddütlüydü.

“Kalmadığına göre sorun yok...” diye mırıldandı adam. Suyundan bir yudum alıp geriye yaslandı. “Bundan sonra dikkat edip hata yapmamamız yeterli. Bazen sen... bazen de ben!”

Genç kadın yine de ısrar etti.

“Ama ya kalsaydım?.. Boşanmamak için seni tuzağa düşürdüğümü mü hissederdin?”

Yavuz kaşlarını çatı. Gözleri karısının yüzünü süzüyordu. Onun ne gibi bir cevap beklediğini bilmiyordu.

“Belki...” diye mırıldandı. “Ama engel değil... Çocuğu aldırabilirdik! Sanırım sen de istemezdin, değil mi? Bu konuyu konuşmuştuk. Bilerek hamile kalmak gibi bir saçmalık yapmazsın

her halde?”

Merve gülümsemeye çalıştı. “Elbette yapmam! Zaten bir an önce boşanmamızın daha iyi olacağını düşünüyorum...”

Genç adam güldü. Başını salladı. “O kadar da değil! Daha sana yeni sahip oldum. Seninle seviştikten sonra arzumun biraz azalacağını düşünüyordum ama olmadı. Sürekli seni ve güzel vücudunu düşündüm. Aklım hep sendeydi. Yine öyle...”

“Sen isteyinceye kadar... evli kalacağız yani?”

“Boşanmak için niye bu kadar acele ediyorsun ki? Bir an önce nafakaya kavuşmak için mi? Sana istediğin her şeyi vereceğimi söylemiştim. Sözümün arkasındayım ama benim şimdilik hiç acelem yok!”

Merve gözlerini kaldırdı. İkisi bir an göz göze bakıştılar. Genç kadın biraz yaralanmıştı. Güzel kırmızı dudaklarını sıktı.

“Ben anlaşmamızın hâlâ geçerli olduğunu düşünüyorum. Yani şartlar bozulmadı. Senden ek hiç bir şey talep etmiyorum. Eskisi gibi devam edebiliriz. Seninle sevişmeyi isteyen bendim. Pişman da değilim. Kocam olduğuna göre... doğal bir şey yaptık. Fakat ne kadar çabuk bu evlilik biterse, bence o kadar iyi olacak!”

“Saçma! Ayrıldığımızda hakkın olan her şeyi alacaksın! Sebebini anlamasam da, benim kadını olman çok hoşuma gidiyor. Sana baktıkça, sana sahip olduğum için huzur duyuyorum. Başka bir erkeğin sana dokunabileceğini düşündükçe bile sinirleniyorum. Şu anda boşansak bile bunu kabul edemem. Henüz seni bırakmaya hazır değilim. Boşanma konusunu.. belki gelecek ay konuşabiliriz.”

Sesi sertti. Oldukça kararlıydı. Gerçekten de Merve’den ayrılmaya henüz hazır değildi. Daha evvel ayrılmanın eşiğinde bulunduğu hiçbir kadın için böyle hissetmemişti. Ondan ayrıldığı anda sanki yalnız kalacakmış gibi hissediyordu ve bu his hiç hoşuna gitmiyordu. Ayrıca boşandıklarında o sersem hocası ile bir ilişkiye başlayabilirdi ve bunu düşündükçe bile korkunç sinirleniyordu. Bu kadar güzel bir kadının uzun süre erkeklerden uzak kalması imkânsızdı. O loş kafeteryada o çirkin turuncu kıyafetlerle kendisini biraz sakınmıştı ama bir erkeğin onu fark

etmesi an meselesiydi. Şanslıydı... Kendisi fark etmişti.

Çaylarını içerken genç adam onu yanına çekti. Merve onun güvenli kolu altına yanaştı ve göğsüne yaslanarak birlikte film izledi. Hâlâ üzerinde duran kaliteli tıraş losyonu çok güzel kokuyordu. Başını ne zaman kaldırsa, genç adam hemen dudaklarına küçük bir öpücük kondurup hiçbir fırsatı kaçırmıyordu. Sonunda Merve kendisini kasmayı bıraktı. Huzurla ona sarıldı ve gecenin ilerlemesini bekledi.

Yavuz etrafa dağıtılmış aile fotoğraflarını da gördü ama bir şey demedi. Sadece kendisi ile karısının nikâh günü çekilmiş bir resmini alıp şöylece bir incelemiş, sonra yerine bırakmıştı.

Yatma vakti geldiğinde, Yavuz onun odasına gitmesine müsaade etmedi. Sadece geceliğini giyecek kadar ona zaman tanıdı. “Bu gece yalnız yatmak istemiyorum...” gibi sade bir ifade kullanmıştı.

Bütün gece onun kollarında uyuyan Merve, zaman zaman uyanıp yine ona sarılmayı ihmal etmedi. Onun kollarında uyumak güzeldi ve artık bu durum onu rahatsız ediyordu. Yavuz ile ilgili hisleri yüzünden korkuyordu. Onun yanındayken kalbinin pır pır etmesi hoşuna gitmiyordu. Yarın bir gün ayrılma zamanı geldiğinde ondan ayrılmak zor gelecekti.

Ertesi gün tatil olması sebebiyle Yavuz onu Akçay’a götürdü. Merve çok mutlu olmuştu. Hava güzel olduğu için iki kadını, ayrıca Yavuz’un teyzeleri de ziyarete gelmişti. Kalabalık ailenin içinde ilk günün nasıl geçtiğini anlamadı. Akşam yemeği de kalabalıktı. Merve onlardan birisi gibi hürmet görüyor ve dahası gerçekten seviliyordu. Çaylarını içerken hâlâ kocasının yanına oturması ve yeni evli gelinler gibi elini tutması biraz alay konusu oldu. İki ay olmasına rağmen birbirlerinden bıkmadıkları için biraz dalga geçmişlerdi. Kızaran Merve’ye rağmen Yavuz elini tutmaktan vazgeçmedi ve hafif gülümseyen yüzüyle teyzelerini azarlayıp kendi işlerine bakmalarını söyledi.

Bir diğer merak konusu da çocuk meselesiydi. Yavuz bu konuda da onları susturmuştu. Merve’nin okuduğunu ve okulu boyunca çocuk istemediklerini kesin bir dille belirtti. Merve de ona uymuş ve dediklerini onaylarcasına gülümsemişti.

Gece yataklarında yatarken genç adam dalgınca onun kolunu okşuyordu. Parmak uçları pürüzsüz kollarında geziniyordu. Karısı çoktan uyumuştı. Gözleri tavanda olan genç adam, boşanma aşamasını düşünmeye çalışıyordu. Bu kadar insan bu tatlı kadını böylesine severken, ondan boşanmasını nasıl açıklayacaktı? Aklına hiçbir fikir gelmiyordu. Üstelik Merve kendisine karşı onların yanında o kadar doğal ve ilgiliydi ki, anlaşıyoruz da ayrıldık demek çok inandırıcı olmayacaktı. Merve ile anlaşamayacak bir insan düşünemiyordu. Genç kadının damarına basılmadıkça inanılmaz tatlı ve iyiydi. Hamaratlığına ve çalışkanlığına zaten bir şey denemezdi. İzmir'deki evleri pırıl pırıl ve artık yaşanır olmuştu. Akşamları evde kalmak kendisine hiç de rahatsızlık vermiyordu.

Dudaklarını sıkarak gözlerini kaydırdı. Bir süre Merve'nin sivri çenesini, estetik yapılmış gibi duran biçimli burnunu, kırmızı dudaklarını süzdü. Yatağa yayılan saçlarının güzel kokusuna bedeninin kadınsı kokusu da karışmıştı. Seviştikleri gece o güzel bedeni öpüp okşamaktan hiç bıkmamıştı. Hayatında gördüğü en harika vücuda sahipti. Her santimini öpmek kendisine zevk vermişti. Onun kendisini kollarına bırakmasına şaşırmıştı ama aralarında geçen o özel anlara rağmen, hâlâ boşanma taraftarı olması da canını sıkıyordu. Evlilik düşmanı bir erkek olmasına rağmen kendisi bile bu evliliği öyle aceleyle bitirmek istemiyordu. Onun varlığından ve yakınlığından hoşlanıyordu. Merve'nin derdinin para olmadığını biliyordu.

Bu kadın neden kendisini terk etmek için böyle acele ediyordu ki?

Ona elinden geldiği kadar kötü davranmamaya çalışıyordu. Kalbini kırmamak için elinden geleni yapıyordu. Bazen nemrutluk ettiği oluyordu ama yine de bu kadına değer veriyordu. Üzülmesini istemiyordu. Sıkıntılı geçen çocukluğundan sonra anne sevgisini kendi annesiyle doldurmaya çalışmasına bile artık ses çıkarmıyordu. Fakat bu sevgi ileride başına dert açacak gibi gözüküyordu.

Sınav haftası olduğu için Akçay'dan İzmir'e erken döndüler. Merve birkaç gün boyunca geç saatlere kadar ders çalıştı.

Yavuz yatmaya gittiğinde bile onun kendi odasında çalıştığını biliyordu ve rahatsız etmemek için sesini çıkarmıyordu. Genç kadın çoğu zaman da kendi odasında uyuyordu. Bir gece yine sessizce kocasının odasına gelmiş ve kendiliğinden yatağa girmişti. Gülümseyerek kendisine sarılmış ve kedi gibi mırıldanarak vücuduna iyice dolanmıştı. Çok uykulu ve yorgun olduğu belliydi. Belki de uyku sersemi yolunu kaybetmişti. Hemen uykuya dalmıştı zaten...

Perşembe gecesı basketbol karşılaşmasına yine kendisiyle gelmişti ve maç boyunca heyecanla kendisine tezahürat yapmıştı. Bu sefer rakip takımı yenmişlerdi. Diğerleri biraz vakit geçirmek için merkeze inerken, Merve dersi olduğunu söyledi ve Yavuz ile eve dönmek istedi. Zaten Yavuz da bir duş alıp evde dinlenmek istiyordu. Ayak bileği burkularak biraz incinmişti.

Eve geldiklerinde Merve, onu merak ederek usulca sordu. “İyi misin?” Gözleri gerçekten de adamı merak ettiğini gösteriyordu.

“Evet... Bir duş alsam kendime gelirim her halde!” dedi.

“İyi... Duştan sonra bileğine krem sürerim. Tamam mı? Vücudun şimdi sıcak diye fazla ağrııyor ama daha sonra canın çok yanar!”

Yavuz gülümseyerek onu kendisine çekti. “Sen neler de biliyorsun böyle?” dedi burnunun ucunu öperek. Sonra küçük bir öpücük de dudaklarına koydu. “Merak etme! Alışkınım ben... Zaman zaman böyle kazalar olur.”

“Olsun... Banyodan sonra ovayım ben yine de!” Bir an durakladı. “Aslında jakuziyi doldurayım. Sen soyununcaya kadar dolar. Sıcak suyun içinde dinlenirsen daha da iyi gelir...”

Adam omuz silkti. “Peki, anne!” dedi şakadan.

“Dalga geçme! Yürü bakalım koca bebek...”

Merve onun banyosundaki jakuziyi doldurdu. Sıcaklığını kontrol ederken içeriye kocası girdi. Bir an başını çevirip ona baktı. Sonra gözlerini kaçırdı. Genç adam çıırılçıplaktı. Hemen yanında gayet rahat bir şekilde durunca, Merve doğruldu. Onun vücuduna bakmamaya çalışarak, gözlerine çevirdi iri gözlerini...

“Su hazır...” diye mırıldandı.

“İyi...” Genç adam yavaşça jakuzinin içine girdi. Su gerçekten iyi gelmişti. İçinin ısındığını hissetti. Yavaşça bir köşesine otururken, karısına göz kırptı. “Sen de gelmek istemez miydin?” diye sordu.

Genç kadın gülümseyerek kaşlarını kaldırdı. Bir an duralayıp düşündü. “Uslu duracak mısın?” diye sordu kocasına.

Genç adam hafifçe dudak kıvrıdı. “Sanmam!”

“Sınavım var?”

“Hadi gel...”

Merve kararsızca durakladı. Canı gitmek istiyordu. Diğer yandan mantığı yapmamasını söylüyordu. Fakat içindeki dürtü daha güçlüydü. Onun yanında olmak, yine kadınsı hisler tatmak istiyordu.

“Peki, çevir başını...” dedi zorla teslim olmuş gibi.

“Çevirmem... Seni seyretmek istiyorum.” İnâtçı sesi kararlı olduğunu gösteriyordu.

Merve sırtını ona döndü. Üzerindeki gömleğinin düğmelerini yavaşça çözdü. Onu çıkarıp kıyıya bıraktı. Pantolonunu da çıkardı ve kıyıya koyarken yan gözle kocasına baktı. Adam rahat bir tavırla kendisini seyrediyordu. Elini sutyeninin arkasına attı. Çıkardı. Göğüslerini eliyle örterek döndü. Adamın yakıcı bakışları üzerinde geziniyordu. Alaycı bir tavırla işaret etti.

“O ne olacak? Onu nasıl çıkaracaksın?” Gözleri beyaz iç çamaşırındaydı. Merve onun haklı olduğunu biliyordu. Yavaşça ellerini çekti. Göğüsleri çıldırtıcı bir biçimde meydanda kalmıştı.

Yavuz nefesini istemeden tuttu. O narin omuzların altındaki harika kıvrımları hayranlıkla seyretti. Bir roma dönemi Afrodite heykelinde bile bu kadar güzel bir kadın vücudu biçimlendirilmiş olamazdı. Gözlerini diri göğüslerinden alamıyordu. Genç kadın eğildi. Üzerindeki son parça iç çamaşırını da sıyrıp yere bıraktı. Doğrulduğunda, yanakları kızarmıştı.

Jakuziye yanaşıp ayağını içeriye attı. Diğer ayağını da

atarken kocası elini uzattı. Alaycı bakışlarına rağmen çok tatlı duruyordu. Merve elini onun iri eline koydu. Suyun içine girerken, diğerini de tuttu. Yavaşça onun yanına yere oturdu.

Bir süre sessizce, yan yana oturdular. Merve onun kolunun altına girmiş, gövdesini kaygan gövdesine yaslamıştı. Fokurdayan jakuzi çok keyifliydi. Gözlerini yummuş, o anın tadını çıkarıyordu. Sonra Yavuz mırıldandı.

“Kalk da seni sabunlayayım, ister misin?”

Merve gülümsedi. “Evet!”

Doğruldu... Ayağa kalktığı anda bu işin sonunun nereye gideceğini çok iyi biliyordu. Fakat o anda umursamıyordu.

Yavuz acele etmeden karısının her yerini sabunladı. Köpük içindeki bedenini yine kendi elleriyle duruladı. Avuçları okşarcasına omuzlarında, sırtında, kalçalarında gezindi. Göğüslerini duru suyla temizlerken, onları yumuşakça öpmekten geri kalmadı. Genç kadın adamın kafasını tutmuş, gözleri yumuk bir halde öpücüklerinin tadını çıkarıyordu. Böyle öpülmeyi özlemişti. O dudakların bedeninde gezinmesi kendisine inanılmaz bir haz veriyordu.

Sonra o da kocasının iri bedenini sabunlamaya başladı. Yavuz ayağa kalkmış, onun kendisini sabunlamasını izliyordu. Aydınlightta çok daha güçlü ve seksi duruyordu. Minik elleri onunki kadar kolayca tüm vücudunda gezinmiyordu. Ama onun da acelesi yoktu zaten. Elleri erkeksi kalçalarını okşarcasına ovarken, gözleriyle de kocasının vücudunu seyrediyordu. Daha evvel bir erkeğin en hassas yerlerine dokunabileceğine ihtimal bile vermezdi. Bundan zevk alacağını düşünemezdi. Onun için cinsellik, televizyonda gördüğü, genelde öpüşmeyle biten bir şeydi.

“Otur...” dedi kısık bir sesle. “Bileğini de ovayım...”

“Gerek yok... Çok iyi...”

“Hadi...”

Adam yeniden suyun içine oturunca, Merve onun açık bacakları arasına yerleşip, sırtını geniş göğsüne yasladı. Sağ ayağını kucağına çekip hafif hareketlerle bileğini ovmaya başladı. İri güçlü bileklerdi. Sonra parmaklarını sırf kastan oluşan

baldırlarına çıkardı. Yavuz da boş durmuyordu tabii. Arkadan dolanan iri eller göğüslerini avuçlayınca gözlerini yumdu. Neden ona karşı bu kadar hassastı ki?

“Yavuz?..” dedi bir süre sonra.

“Hımm?”

“Ben... iyileştim artık...”

Genç adam gülümsedi. Karısının boynuna bir öpücük kondurdu. “Fark ettim...” dedi alayla. Parmakları hâlâ usul usul vücudunda geziniyordu. “Sabırsızlanıyordum artık!”

Merve dizlerinin üzerinde doğrulup ona döndü. Bu seks olayını anlayamıyordu. Hep kendisine engel olacağını, kocasının kollarına atılmayacağını söyleyip duruyordu. Fakat şu anda en çok istediği şey onunla olmaktı. Ona yaklaştığı anda bütün düşündükleri aklından uçup gidiyordu.

“Bileğin... performansını engeller mi?” dedi çocukça ama meydan okuyan bir tavırla. Bakışları davetkârdı. Genç adam gülümsedi.

“Önce odamıza gidelim. Orada bakarız... Burada sevişmek hoşuma giderdi ama şimdi acele etmek istemiyorum. Senin tadını doyasıya çıkarmak istiyorum...”

Merve ona biraz daha sokuldu. “Sabah sınavıma yetişebilir miyim?”

Genç adam güldü. “İnşallah... Bileğime gelince... Sen üstte olursan, sanırım dayanabilirim...” Can yakan bakışlarına rağmen Merve de güldü. Dudaklarını uzattı. Bu adamı gerçekten de seviyordu...

13. BÖLÜM

Merve laptoptan sınav sonuçlarına bakıyordu. Yüzükoyun yerdeki halıya uzanmıştı. Dışarıdaki güneşli hava yüzünden, bilgisayarın ekranı biraz soluk gösteriyordu. Bu yüzden gözlerini kısmış, daha iyi görmeye çalışıyordu. Bir elinde de dondurması vardı. Üşenmemiş, çarşıdan dondurma külahı almış ve kutu içindeki hazır dondurmadan kocaman parçalarla içini doldurmuştu.

“Nasıl durum?”

Başını çevirdi. Gazetesini okuyan kocasına baktı. Genç adam bacak bacak üstüne atmış, yan gözle karısını süzüyordu. Öğlen güneşi başının üzerinden odaya dolmuştu. Simsiyah saçları daha da parlak ve koyu duruyordu. Kendisini süzen mavi gözler, ılıktı. Ona gülümsedi.

“Sınıfı geçtim... Hiç zayıfım yok. Karın artık üçüncü sınıf öğrencisi ve de sınıf birincisi...” dedi keyifle.

Yavuz gazeteyi bir kenara bıraktı. Kısılmış gözlerle başını salladı.

“Güzel... Aslında sana bir teklifim var. İngilizcenin çok iyi olduğunu biliyorum. Okul bittiği zaman öğretmenlik yerine bizim şirkette çevirmen olarak çalışabilirsin. O zamana dek de part time bize yardımcı olursun. Birçok yabancı ile görüşmelerimiz oluyor...” Göz kırptı. “İyi para veririm!”

Merve güldü.

“Bana torpil yapmıyorsun değil mi?”

“Asla...” Karısının esprisine elinde olmadan gülmüştü.

“Ama boşanınca bu çok garip olmayacak mı?”

Genç adam sıkıntıyla dudaklarını büzdü. Yine bu konu açıldığı için huzuru kaçmıştı. Merve her an bir açık kapı bulup

kaçacakmış gibi duruyordu.

“Bu konu üzerinde çok duruyorsun...” diye homurdandı.

Merve doğrulup halı üzerine oturdu bu sefer. İnce uzun bacaklarını önünde kavuşturmuştu. Saçları daha da uzamıştı ve neredeyse yere değiyordu. Her zamanki gibi parlak ve göz alıcıydı. Üzerindeki askılı sarı bluz, onun seksiliğine fazla bir artı getirmiyordu. Zaten her geçen gün daha da kadınsı ve seksi olmuştu.

“Daha ne kadar evli kalacağız, merak ediyorum? Gelecek ay dedin, aradan beş ay daha geçti. Yaz geldi... Okullar bu hafta kapanacak?..”

“Eee?..” Kaşlarını çattı. Neden sinirlendiğini anlamayan Yavuz, biraz kabaca sordu. “Boşanmak mı istiyorsun?”

“Kızma hemen... İstemiyorum tabii! Ama uzadıkça... her şey birbirine karışıyor. Sen... özgürlüğünü özlemedin mi?” Sesi çekinik ve meraklıydı. Bu nasıl bir soruydu? Yavuz da cevabı tam bilmiyordu ki... Kendisini hiç de hapis gibi hissetmeyen bir adam nasıl özgürlüğü özlerdi? Özgürlüğün tarifi değişmişti. Bu nefis yaratığın yanında bir gün bile baskı altında hissetmemiş, aksine her boş dakikasını onunla geçirmek için çıldırır olmuştu.

“Ben özgürüm zaten! Bu evlilik sayesinde annemin dırdırı yok oldu. Kafam rahat...” diye homurdandı. Biraz da umursamaz davranmaya çalışmıştı. Bu küçücük kadının elinde oyuncak mı oluyordu?

Merve biraz duruldu.

“Peki başka kadınlar?” diye sordu hafifçe. Sesi titremiştii biraz. “Evliyken... çapkınlık yapmak zor olmuyor mu?”

Yavuz umursamazca dudak kıvrıdı. Kızdığı zaman ve cinsel olarak uyarıldığı zaman koyulaşan gözleri, şimdi de iyice koyuydu.

“Çapkınlık yapan kim? Evlendiğimizden beri hiçbir kadına el sürmedim. Şimdilik tek kadın sensin...” dedi donukça. “Aylardır aynı yataкта yatıyoruz ama ben yine de sana sarılmaktan, seninle sevişmekten bıkmadım...”

“Hiç mi başka kadın olmadı? Gittiğin iş gezilerinde de

mi?” Sesi hem şaşkınlık, hem de ümit doluydu. Belli ki bu konu sürekli zeki beynini meşgul ediyordu.

“Merve...” Sesi sabırsızdı. “Bunu sorman bile saçma! Neredeyse her gece beraberiz. Neredeyse her gece sevişiyoruz. Sana karşı isteğimin azaldığını gördün mü hiç? Niye başka kadına bakayım? Ben ki, hayatımda bir tek kadınla bile iki aydan fazla beraber olamadım. Eğer başka kadın olsaydı veya senden bıkmış olsaydım... mutlaka haberin olurdu. Senden çoktan boşanırdım. Boşanmasam bile seni aldattığımı söylemekten çekinmezdim. Zaten evliliğimizin bizi bağlayıcı bir özelliği olmadığını ikimiz de biliyoruz. Evlenirken sana başka kadınların da olabileceğini söylemiştim. Sen de kabul etmiştin?”

“Evet... Etmiştim...” Yine de bu düşünce genç kadının hoşuna gitmiyordu. Sevdiği adamı başka kadınlarla düşünmek, yüreğini parçalıyordu. Fakat eninde sonunda bu olacaktı. Eninde sonunda Yavuz başka bir kadınla kendisini aldatacaktı. Bu aldatma bile sayılmazdı. Daha evliliklerinin en başında bile genç adam ilişkilerine devam edeceğini açıkça söylemişti. Yine de her fırsatta kendisiyle arzuyla sevişen, kollarında iken kadınca duygularla eridiği kocasını paylaşmak istemiyordu.

“Fakat şimdi o saçma sözlerimin arkasında değilim...” dedi Yavuz aniden. “İkimizin de özgür olduğunu söylemiştim ama sözümü geri alıyorum. Özellikle sana benden başkasının dokunmasına tahammül edebileceğimi sanmıyorum. Senin de bir başkasına! Öyle veya böyle karımsın ve evliliğimizin süresi konusunda bir sıkıntım yok. Acelem de yok. Patron ben olduğuma göre sen de bana uymak zorundasın.” Sesi biraz şakacıydı.

“Tamam da...”

“Şimdilik bir ay daha geçsin, düşünürüz. Seni öbür ay yanımda İngiltere’ye götürmek istiyorum. Orada bir hafta işim var. Dil tecrübeni de arttırırsın. Değişiklik olur. Gelirsin, değil mi?”

Bu güzel bir teklifti ama Merve’nin kafası hâlâ karışık. “Bilemiyorum...” diye mırıldandı. O çok sevdiği gözlerin içine baktı. Ona âşık olduğunu kabul ettiğinden beri bu hastalığının daha da artmaması için elinden geleni yapıyordu. Onunla beraber olduğu her gün adama daha da âşık oluyordu ve ayrılma acısına

dayanabilmek ileride çok zor olacaktı. “Birkaç gün izin ver... Düşünmeme müsaade et!”

“Pasaportunu çıkartmaları için talimat verdim bile... Düşünecek ne var?” Sesi itiraz kabul etmez bir tondaydı.

“Evet... Var... Ben artık... ne yapacağımı şaşırdım. Sonu belli olan bir evliliğimiz var! Ve sen!.. Sen üzerimde sürekli hak iddia ediyorsun! Seninle tamamen yabancı iki kişi olmamıza rağmen... benimle sevişmene de engel olamıyorum. Ayrılacağımızı bile bile seks isteğine karşı koyamıyorum. Evet, benim de hoşuma gidiyor! Ama bu... bu...” Sustu, çaresizce kekelemek duraklamasına sebep olmuştu. Sonra devam etti sıkıntıyla. “...bile bile lades demek! Bana yaptığın her şey normal gelmeye başladı. Öpmen... Okşaman... Her fırsatta benimle sevişmen... Üstelik sana karşılık veriyorum! Kendimi git gide senin karın gibi hissediyorum.”

Genç adam anlamayan gözlerle kendisini seyrediyordu. Sonra aniden doğruldu. Elini uzattı. “Hadi, kalk biraz dolaşalım... Hava güzel diye senin canın sıkılmış... Evden çıkıp biraz hava alalım... İstersen Ebru ile Selim’in kızları Dilara’yı görmeye gideriz? Hadi kalk!”

Merve ona derdini anlatamadığını biliyordu. Çaresizce elini tuttu. Ayağa kalktı. İnce beline dolanan eller bedenini sert gövdeye yapıştırmıştı. Dudaklarına uzanan dudaklara karşı koymadı. Gözlerini yumdu. Onun öpüşüne karşılık verdi. Öpüşmelerini o da seviyordu. Kalçalarında gezinen elleri seviyordu. Kollarının arasındaki geniş gövdeyi seviyordu.

“Şu an aklımda senden ayrılmak ile ilgili en ufak bir düşünce bile yok!..” diye mırıldandı Yavuz. Sesindeki haşın ton, yine de belli oluyordu. “Anlaşmamıza uymak istememe rağmen... hergün bundan vazgeçiyorum. Sen benimsin... Sana sahip olduğumu bilmek beni rahatlatıyor... Sana sevişmeyi öğretmek hoşuma gidiyor. Benden kurtulmak için bu kadar ecele etmen ise doğrusu biraz sinirimi bozuyor!”

“Ama iki ay diye başladık?..”

“Ayrılısak ne yapacaksın ki? Sana itici mi geliyorum?”

Merve gülümsedi. Güzel gözleri pırıl pırıldı. “Öyle olmadığını biliyorsun... Ama bir gün ilişkimiz bitti deyip beni kapı önüne koymandansa, hazırlıklı bir şekilde ayrılmamızı daha uygun buluyorum...”

Adam yüzünü karısının mis kokulu boynuna gömdü. Dudakları kadife gibi teninde gezdirdi. “Anladım...” diye mırıldandı o esnada. “Söz... Hemen ayrılmayı istemeyeceğim. Önceden haber vereceğim...”

“Ne kadar önceden?” Hafifçe inledi. Ne tatlı öpüyordu.

“Bilmem... Bir hafta yeter mi?” Kulak memesini yakalayıp hafifçe ısırdı. Merve kollarında hazla gerilince başını geriye atıp gülümsedi. “Dışarıya çıkmasak da... bir şeycikler mi yapsak?” dedi kıvılcımlı gözlerle.

Merve baygın gözlerini hemen açtı.

“Olmaz... Bütün gece doymak bilmedin zaten... Bu kadar enerjiyi nereden buluyorsun bilmiyorum? İş gezisine çıkmak sana yarıyor!”

“Seni özlüyorum! Hiçbir şey yapmasan, çıplak vücuduna bakmam bile yeterli...”

“Hevesini geceye sakla... Madem söyledin, beni dışarıya çıkar bakalım. Ayrıca alışveriş yapmamız da lazım. Alınacak bir sürü şey var.”

Genç adam isteksizce dudaklarını kıvrırdı.

“Tamam. Gidelim öyleyse... Üzerine bir şey alacak mısın?”

Merve geri çekilip askılı bluz içindeki bedenini kontrol etti. Her zamanki gibi iç çamaşırı giymediği için, sarı kumaşın altından seksi göğüsleri ve dik uçları gözüküyordu. Genelde kocası için böyle giyiniyordu. Onun kendisini rahatça elleyip okşayacağı şekilde olmasından keyif aldığını anlamıştı. Arsız elleri her an bluzunun içine girip göğüslerini okşamaktan hoşlanıyordu. Diğer yandan dışarı böyle çıksa Yavuz çıldırırdı her halde? Belli etmiyordu ama zaman zaman kıskançlığa benzer tavırlar sergiliyordu.

“Evet, alacağım...” Kışkırtıcı bir biçimde göğsünü gerdi.

“Göğüslerim sanki daha da büyüdü gibi, değil mi?” diye sordu. Onun yanan gözlerinin göğüslerinde gezinmesi hoşuna gidiyordu. “Eskiden bu kadar belli olmuyordu?”

Yavuz huzursuzca omuz silkti. O sivri dolgunluğa bakmak heyecanlanmasına sebep olmuştu. “Çok güzeller... Eğer onları gözümün önünden çekmezsen, başına geleceklere ben karışmam!” dedi yavaşça. Elleri onları tutmak için uzanınca Merve gülerken hemen yanından sıyrıldı ve uzaklaştı.

“Beş dakikada gelirim...” dedi keyifle. Kocasının hâlâ kendisini arzulaması hoşuna gidiyordu. Aylardır her fırsatta kendisiyle sevişen adamın bir süre sonra bıkağını düşünmüştü ama şimdilik öyle bir şey olmamıştı. Her sevişmelerinde sanki ilk kez birlikte oluyorlarmış gibi nazik ama ihtiraslıydı.

Tüm gün Konak Meydanı’nda aylak aylak gezdiler. Çok güzel ve sıcak bir gündü. Başına taktığı şapka bile genç kadının güzelliğini gizleyemiyordu. Kocasının kendisine sarılması üzerine Merve de elini onun beline dolamıştı. Birkaç şey alıp akşam yemeğini de Kordon’da yemek üzere arabaya bindiler. Oradan da duruma göre Ebru ve Selim’i ziyaret etmeyi planlıyorlardı. Önce bir markete gidip aylık alışverişlerini yaptılar. Genç adam artık bu alışverişlere karısı ile geliyor ve hiç mızıldanmadan ona yardım ediyordu. Hatta Merve bu alışverişlerin onun hoşuna gittiğinden bile şüpheleniyordu. Ev için yapılan bu işlemin de Yavuz için özel bir anlamı olabilir miydi acaba?

Yavuz yemek için onu Suat’ın yerine götürdü. Merve ilk kez eski çalıştığı yere götürülünce, biraz huzursuz oldu. Burada eski arkadaşlarının davranışlarından çekiniyordu.

Beklediği gibi olmadı. İçeriye girdiğinde, hemen turuncu kıyafetleri içindeki arkadaşlarının yanına gitti. Onlar da bir anda çevresini sarmıştı. Etrafta gezinen garson kızlar ise yeni olmalıydı. Arkadaşlarını tek tek öpen Merve, onların evlendiğini bildiğini anladı. Hepsi de bir ağızdan tebrik etmişlerdi. Gözü uzak köşede oturan kocasına kayan genç kadın bu evliliği doğruladı. Daha önce başka kadınlarla gördüğü bu yakışıklı adamın şimdi kendi kocası olduğuna inanmak zordu. Bir iki dakika onlarla konuşan Merve, işlerinden alıkoymamak için yanlarından ayrıldı. Gidip ilk gün

Yavuz ile evliliğini konuştukları masaya oturdu. Genç adam hafif bir tebessümle kendisine bakıyordu. Gerçekten de Yavuz son zamanlarda asık suratını tamamen terk etmeye başlamıştı.

“İyi akşamlar!” dedi Merve eski patronuna... Suat da yine ilk geceki gibi eski koltuğunda oturuyordu.

“Hoş geldin Merve. Arkadaşlarını özlemiş misin?” diye sordu adam gülümseyerek.

“Evet... Doğrusu özlemişim. Kaç ay oldu?”

“Doğru!..” diye mırıldandı Suat. “Evleneli neredeyse sekiz ay oldu... Hani iki üç ay sürecekti?” Alaycı bakışları arkadaşı Yavuz’un üstüne döndü.

Genç adam bir an karısına baktı. Boş boğazlı arkadaşının yine Merve’nin karışık olan aklını karıştırmasını istemiyordu. Sesini biraz sertleştirerek arkadaşını tersledi.

“Daha ikna edici olmak için evliliğimizi biraz uzatmaya karar verdik. İki ay içinde ayrılıydık, annem bize asla inanmazdı ve yine başımın etini yerdı.”

“Eee? Bu mudur yani? Sebep bu mu?”

Yavuz gözlerini kıstı. “Başka ne olacak ki?”

Suat Merve’ye baktı. Merve artık o kadar da çocuksu durmuyordu. Önceden de güzeldi ama şimdi daha da cazibeli olmuştu. Arkadaşının bu çekici kadına olan bakışları ise hiç de mesafeli değildi. Bu bakışları bir tek Selim’de görmüştü. Yavuz değişmişti. Zorunlu bir evlilik yapan o adamın yerinde şimdi halinden memnun birisi duruyordu.

“Bilmem... O halde yakında boşanmayı düşünüyorsunuz? Sekiz ay olduğuna göre?..” dedi ona çanak tutarcasına.

Yavuz dişlerini sıktı. Suat’ı severdi ama böyle konuşmasının sebebini anlamıyordu ve hoşuna da gitmiyordu.

Kocasının sinirlenmek üzere olduğunu fark eden Merve, yavaşça araya girdi. “Öbür aya düşünüyoruz...” diye hafif bir gülümsemeyle konuşup, Yavuz’un yerine cevap vermiş oldu. Genç adam karısına çevirdi bu sefer gözlerini... Hayretle ve öfkeyle! Genç kadının boşanmaya bu kadar hazır olması, Yavuz’un canını

fena halde sıkıyordu artık! Bütün siniri tepesine çıkmıştı. Bu evliliği planlayan kendisi olduğuna göre de, bitirecek olan yine kendisi olacaktı. İkisine de cevap vermemeyi tercih ederek öfkeyle menüyü eline aldı.

“Karnım acıktı... Ne var bugün özel menüde?” dedi sakin olmaya çalışarak... Oysa sinirliydi ve dişlerini sıktığı için yanak kasları oynayıp duruyordu.

Yemeklerini yerken Merve kocasının kızdığını anlamıştı. Bir süre sessizce ona eşlik etti. Bir süre sonra Suat kalkmış ve yanlarından ayrılmıştı. Yediği etin güzelliği ile pek ilgilenmeyen Yavuz’a bakıp sordu.

“Ne oldu? Canın niye sıkkın?”

“Yok bir şey!”

“Hadi... Artık tanıyorum seni! Ne oldu?”

“Başkalarının işlerime karışması hoşuma gitmiyor. Şu halimize bak! Annem karıştığı için evlenmek zorunda kaldık. Şimdi de Suat... Herkes kendi işine baksaydı ne güzel olurdu. Belki de şu anda ikimiz de bekâr olurduk!” Çatılı kaşlarla karısına bakıyordu.

Merve gözlerini kaçırdı. Doğru söylüyordu.

“Doğru...Belki de tanışmamış olurduk!..” diye mırıldandı usulca.

Yavuz gözlerini biraz daha kıstı. Bu nefis kadınla tanışmamış olmayı dilerdi gerçekten... Belki de ondan en kısa zamanda boşanmalıydı. Bir hastalık gibiydi. Sürekli kendi içine işliyordu. Onun güzel yüzü aklına gelmeden geçirdiği tek bir saati bile yoktu. Bu kadar süre geçmesine rağmen bu kadına bir türlü doyamıyordu. İçtikçe içilesi bir su gibiydi. Kana kana içtiğini zannettiği ateşli gecelerin sabahında bile onun varlığını daha çok arar olmuştu.

“Eninde sonunda seni görürdüm...” dedi ona.

“Öyle mi?”

“Evet...”

“Ne yapardın ki o zaman?”

“Şu ankinin aynısını... Belki evli olmazdık ama?.. Benim oluncaya kadar peşini bırakmazdım...”

Merve neşeyle güldü. Gözleri yeniden parlamıştı.

“Kendinden çok eminsin... Ben senin gibi adamlara bakmam bile!”

Yavuz kaşlarını kaldırdı. Siniri biraz geçer gibi olmuştu. Karısını sözlerinin anlamını merak etti. “Ben nasıl bir adamım ki?”

“Yakışıklı ve zengin olmanı kastetmiyorum... Bunlar her kadın için önemli özelliklerdir... Fakat sen tek kadınla yetinemeyen, onları av gibi düşünen, kadın avcısı bir erkeksin! Yakışıklılığını ve zenginliğini de bu iş için kullanınca benim için kötü bir bileşim oluyorsun!”

Genç adam çatalını bırakıp arkasına yaslandı. Bir an karısını süzdü. Merve onun bakışlarından biraz rahatsız oldu ve hafif kıpırdandı. Onu kızdırmak zaten çok kolaydı. Fakat sakince konuşuyorlardı. Kızacak bir şey yoktu ki! Erkekler genellikle kendisini ilgilendiren böyle konularda biraz alıngan oluyorlardı. Fakat kocası konuşmaya başladığında onun kızgın olmadığını anladı.

“Kadınları severim ama çok da peşlerinden koştuğumu söyleyemem. Ben sadece senin çok özel olduğunu düşünüyorum. Eğer seni normal koşullarda görmüş olsaydım, elde etmek için uğraşırdım, buna eminim...”

“Benden daha güzel kadınlar var. Beni özel yapan ne ki?”
Bunu sorarken cilveli değildi. Son derece saf bir şekilde sormuştu.

Yavuz karısının asil yüzünü, iri gözlerini süsleyen uzun kirpiklerini süzdü. İnatçı burnuna rağmen güzel biçimli dolgun dudakları, gülmeye hazır duruyordu. Şu anda bile o dudakları öpmek için içinde çılgınca bir arzu varken, özel olmasının sebebini nasıl açıklayabilirdi ki? Kendisi de tam ne olduğunu bilmiyordu. Aylar geçmesine rağmen boşanmak için çok isteksizdi. Aylardır aynı yatakta yatıyorlardı. Yakında ayrılacaklarmış gibi her fırsatta sevişiyorlardı. İş gezilerine bile gitmek istemiyordu. Sanki gitse onu hemen birisi kapacakmış gibi geliyordu. Özellikle o yakışıklı Serkan Hoca sinirini çok bozuyordu. Gururundan onunla ilgili soru

sormuyordu ama arada görüştüklerini biliyordu. Adam karısının öğretmeni olduğuna göre görüşmemeleri imkânsızdı zaten. Görüştüklerinde ne konuştuklarını bilmiyordu ama adamın karısına olan ilgisi kesindi. Dul bir kadın bile olsa, Merve her erkeğin hâlâ elde etmek isteyeceği bir kadın olacaktı.

Kendi kendine hep, boşandıktan sonra Merve'nin artık kendisini ilgilendirmeyeceğini söylüyordu. Bu teskin edici düşüncesine rağmen, içini saran keskin bir sızı vardı. Bu sızı midelerini burkuyordu. Artık kendi kadını olan bu küçük ve güzel yarattığı bırakmak şu anda uzak bir düşünceydi. Her ay evliliklerinin artık son olacağını kendine söylüyor, sonra da bu düşüncesinden vazgeçiyordu. Henüz ondan ayrılması için bir sebep yoktu ki?

Hayatının en rahat ve keyifli dönemini geçiriyordu. Merve evde her şeye hâkimdi. Evi mükemmel olmuştu. Oraya geldiğinde artık bir yuva hissi duyuyordu. Sağa sola serpiştirilmiş bir sürü küçük ve özel eşya, evi daha yaşanır yapmıştı. Bazı geceler Suat ve karısının haricinde bir iki arkadaşını daha evde ağırlamışlardı ve arkadaşları bundan çok memnun olmuştu. O tam bir ev kadınıydı. Mükemmel, pratik, temiz ve hoşgörülü... Onu bazen kızdırmaktan hoşlanıyordu ama kızmadığı zamanlarda Merve hep keyifli ve hayattan zevk almayı bilen birisiydi. Onun için gece ve gündüz mevhumu yoktu. Her zaman taze ve canlıydı. Yorgunluk bilmeden saatlerce alışveriş yapıp, sonra da hiçbir şey olmamış gibi hayata kaldığı yerden devam edebilirdi. Dersleri için çalışırken, seks için de kocasına vakit ayırmaktan yüksünmezdi.

Seks... Evet, seks!.. Her şey bir yana, hayatında gördüğü en harika vücuda sahip bu kadını saatlerce seyredebilirdi. İster giysili olsun, isterse çıplak, onu seyretmeyi seviyordu. Özellikle evde giyindiği ince ve seksi kıyafetleri ile kocasına bilerek bir göz ziyafeti çekiyordu. Bazen bunu ayrılmamak için bilerek yaptığını düşünüyordu ama konu boşanmaya gelince, hiç itirazsız buna hazır olması sinirini bozuyordu. Eğer Merve kendisinden hoşlanıyor olsaydı, ayrılmak istemezdi. Az önce dedikleri doğrudu belli ki! Kendisi gibi erkeklerden hoşlanmadığını belirtmişti. Buna rağmen sevişirken çok doğal ve âşık bir kadın gibiydi. Hiç değilse kendisiyle sevişmekten zevk aldığını bilmek biraz gururunu

okşuyordu.

Omuz silkti.

“Sebebini bilmiyorum... Merak da etmiyorum... Fakat ben boşanalım demedikçe benden boşanamayacağına emin ol... Süresini bile hiç bilmiyorum. Aslında... evli olmak... hoşuma gitmeye bile başladı!”

“Bunu evlilikten nefret eden adam mı söylüyor?” dedi Merve gülümseyerek. “Bence tek taraflı olarak anlaşmamızı bozuyorsun? Hem de aylardır!”

“Biliyorum... Konu sen olunca dediğim her şeyin tersini yapmaya alıştım...” Sesi bu yaptığına hiç de üzülmediğini gösteriyordu.

O gece gidip küçük Dilara’yı gördüler. Hem Selim hem de Ebru küçük kızlarına tapıyordu. Daha üç aylık olan bebek şimdi ele avuca gelmeye başlamıştı. O kadar güzel bir kızdı ki! Biraz da babasına benziyordu. Çocuklardan pek hoşlanmadığını her fırsatta söyleyen Yavuz ise, çocuğu nedense bir türlü kucağından bırakmamıştı. Onu gülümsetebilmek için birazcık ciddiyetini bozmuş, türlü şaklabanlık yapmıştı.

Ertesi gün adamın kollarında uyanan Merve, başı onun göğsündeyken bir gün önce dediklerini düşünüyordu. Sonra ani bir mide bulantısıyla irkildi. Önce yanlış algıladığını düşündü. Bulantı tekrarlayınca, sapsarı oldu. Adamı uyandırmadan kollarından sıyrıldı. Kendisini banyoya zor atıp aceleyle yüzünü soğuk suyla yıkadı. Su biraz iyi gelmişti. Elini çeşmeye atıp, avucundan kana kana su içti. Belki midesi düzelirdi.

Ne olduğunu elbette ki iyi biliyordu. Ondan sonraki günlerde bulantısı tekrarladı. Çoğu kadında olduğu gibi ağır değildi. Belli etmemeye çalışıyordu ama Yavuz bir gün onu sapsarı bir halde banyoda yakalamıştı. Ne olduğunu sormasına rağmen, Merve üşüttüğünü söyleyip gerçeği ondan saklamıştı.

Günler geçti ama hiçbir şey değişmedi. Emin olmak için yeterince beklemişti ama artık durumu kesinlik kazanmıştı. Gittiği doktor ona müjdeli haberi sakın bir suratla vermişti. Hamileydi! Bu olabilecek en harika ama en zamansız şeydi! Kocasının çocukları

pek sevmediğini biliyordu. Çocuk onun için evlilikte kısılma sebebiydi. Bir erkeği artık bağlanmaya zorlayan küçük yaratıklar. Ağlayıp sızlayıp rahatsız eden minik canavarlar. Gerçi arkadaşlarının çocuklarını kucakladığında eskisi kadar sıkıntılı değildi ama kendisini de kaç kere çocuk istemediği konusunda uyarmamış mıydı?

Bir gece çaylarını içerken artık buna bir çare bulması gerektiğini hisseden Merve, televizyonun sesini kısıp sevdiği adamın gözlerine baktı. Kendisindeki sorunu yakında gizleyemez olacaktı. Genç adam o gözlerdeki ifadeyi görünce, kaşlarını çatıp karısını süzdü. Ciddi bir şey söyleyeceğini anlamıştı.

“Yavuz?” diye fısıldadı Merve.

“Efendim?..

“Yavuz... Ben... boşanmak istiyorum!” dedi aniden. Bunu çok düşünmüştü.

Adam bir an sessiz kaldı. Sonra elindeki bardağı kıyıya bıraktı. “Anlamadım?” dedi donuk bir sesle.

“Anlamayacak bir şey yok! Boşanmak istiyorum...” İnatçı bir burun kaldırışla kocasına baktı.

“Neden?”

“İstiyorum işte! Üzgünüm ama... artık bu evliliği sürdürmek istemediğime karar verdim!” Sesi kararlı olmasına rağmen gözleri nemliydi. Genç adamın ifadesiz yüzünden bir şey anlamadığı için nasıl bir tepki göstereceğini merak ediyordu.

“Beni denemek için mi böyle davranıyorsun?”

“Elbette hayır... Fakat... Bu evlilik çok uzadı ve ben...”

“Evet... Sen?” Genç adamın sesinde şimdi de hafif bir sertlik vardı.

“E... Artık evli kalmak istemiyorum!”

“Anladım da neden?”

“Yavuz... Neden bana böyle davranıyorsun?” İri yeşil gözleri yalvarır gibiydi. “Süremizi çoktan aştık! Beni iki ay diye ikna etmiştin?.. Sekiz aydan fazla oldu! Seks yok dedin, yatağından çıktığım yok!”

“Sıkıldın mı benden?..”

“Sı... sıkılmak mı?” Kendisini zor topladı. Kekeleyişine engel olamadı yine de. “O...olabilir!”

Genç adam kaşlarını çatı. Yüzü asılmıştı. “Başka birisi mi var? Serkan Hoca mı?”

“Saçmalama lütfen! Boşandığımızda artık benimle kim ilgilenir? Yatmasaydık bile Serkan Hoca’ya bunu anlatamazdım. Evlendiğimizi herkes biliyor!” Derin bir nefes aldı. “Beni bu evliliğe iki ay için ikna ettin! Ben artık sözünü tutmanı istiyorum. Kendi hayatıma dönmek istiyorum!”

Genç adam dişlerini sıkarken sinirle ayağa kalktı. Yüzü gerçekten de kızgın olduğunu gösteriyordu. “Bu kadar boşanma meraklısı olmanı anlamıyorum! Sana istediğin her şeyi vereceğimi söylemiştim? Ha iki ay, ha beş ay! Ne fark eder?”

Merve ağlamamak için dudaklarını sıkı. Şimdi karnında olan bebeği ona söylemek istiyordu ama bu imkânsızdı. Söylediği anda adamın zaten boşama işlemini hızlandıracığından emindi. Genç kadının asıl korkusu, onun çocuğu aldırmasını istemesiydi. Yavuz’u kaybedecek olmak zaten acıydı. Fakat onun bebeğini asla kaybetmek istemiyordu. Bu bebeği düşünecek çok zamanı olmuştu. Kesinlikle emindi ki onun çocuğunu doğurmak, annelik yapmak istiyordu. Yavuz yakında durumunu kesin anlardı. O gerçekten zeki bir adamdı. Anladığı anda da aldırmasını isterdi. Fakat şu bir iki ay geçtikten sonra nasılsa kürtaj için geç olurdu. Ondan sonra ne olacağını bilmiyordu ama umurunda da değildi. Yavuz çocuğu istemese bile çok çalışır, bebeğine bakardı. Hem hesabında da yeterince para birikmişti! Bu para doğuma yeterdi de artardı bile.

“Bir gün bana... fazla alışmamam gerektiğini söylemiştin?” diye fısıldadı. Yavuz kaşları çatılı halde hâlâ önünde duruyordu. “Haklıydın! Bir anda birçok şeye kavuştum. Paraya! Bu eve! İyi bir aileye!”

“Sana!” da diyecekti ama sustu.

Kararlı gözleri kalktı. “Gerçekten de alışmaya başladım! Bana bunu yapmaya hakkın yok! Hem sen istemedikçe boşanmayacağımızı söylüyorsun... hem de elimdekileri bir gün

kaybedeceğimi bilerek bunu kabullenmemi bekliyorsun! Ben artık daha fazla böyle yaşayamam.”

“Merve?”

“Bir gün boşanacağız... değil mi?”

Genç adam huzursuzca kıpırdandı. “Evet... ama...”

“Ama ne? Evlilikten korkan bir adam... başka ne ister? Elbette boşanmak isteyeceksin! Benim yüzümden bu anlaşmalı evliliğe mecbur kaldın! Şimdilik benden memnunsun ama bıktığında ne olacak? Yatakta artık sana çekici gelmediğimde? Bana o zaman kapıyı gösterdiğinde hissedeceklerim?”

“Benden çok zengin bir kadın olarak ayrılacaksın!” dedi Yavuz sert bir sesle.

Merve acıyla güldü. Gözleri iyice sulanmıştı ama kendisini tuttu. “Evet... Bütün mesele bu değil mi? Para? Seninle para için evlendim! Ben para için kendisini satan fena bir kadını!”

“Ben öyle demedim! Aptallaşma!”

“Özür dilerim! Ama gerçek bu! Seninle de para için yattığımı düşündüğüne eminim!”

“Yatarsak servetimin çoğuna el koyacağın tehdidini hatırlıyorum elbette!” dedi adam inanılmaz bir katılıkla. Ama bunu söylerken kendisi bile acı duymuştu. İçini saran felaket hissini görmezden gelerek dişlerini sıktı. “Ama ne fark eder? Ben buna çoktan razı olmuştum zaten!”

Oysa Merve kalbinden bıçaklanmış gibiydi. Gözlerinden birer damla yaş kaydı. Buna rağmen gururlu bir tavırla ayağa kalktı. Sulu gözlerini kocasının katı yüzüne dikmişti. Yavuz onun çektiği acıyı ta yüreğinden hissetti. Farkında olmadan öne doğru bir adım attı. İçinden bildiği bütün küfürleri sayıyordu. Hepsisi de kendisineydi.

“Bak... Özür dilerim!”

“Dileme! Haklısın! Seni öyle tehdit ettim! Hepsisi doğru!” dedi içli bir sesle. “Ne kadar paragözüm... değil mi?”

“Geleceğini garantiye almak istemende bir kötülük yok!” Yavuz gittikçe battığını hissediyordu ama ağzından bir türlü güzel

sözler dökülmüyordu. Bunca yıldır kadınlardan istediğini almaya alışmış bir erkek olarak bu sefer elindekini kaybetmek üzere olduğuna hâlâ inanamıyordu. Kaç aydır bunun endişesini taşımıştı ve işte... sonunda Merve'yi kaybetmek üzereydi. Hem de iki kelimeyi bir araya getiremeyen aptal bir adam olduğu için!

Genç kadın gururlu bir tavırla başını kaldırdı. “Ama sana daha evvel de söylemiştim! Anlaşma şartlarımız hâlâ geçerli! Seviştik diye... senden ek hiçbir şey istemiyorum. İtiraf ediyorum ki ben de her anından zevk aldım. Sen iyi bir koca, harika bir âşkınsın! Bir gün gerçekten evlendiğinde, karını mutlu edeceksin! Her ne kadar evlilikten korksan da!”

Yavuz öfkeyle onun kollarını tuttu. Şimdi gözleri söyleyemediği şeylerin öfkesiyle yanıyordu. “Biz gerçekten evliyiz! Unuttun mu?” dedi sertçe. Onun canını acıttığına bile dikkat etmiyordu. Kelepçe gibi parmakları onu biraz sıkı tutmuştu.

“Sadece bir anlaşma!” diye itiraz etti Merve.

“Anlaşmanın canı cehenneme! Biz evliyiz Merve! Hem de aylardır! Sen karımsın ve ben aramızdaki bu... bu...”

“Anlaşma!” diye yineledi genç kadın tekrar!

“Birliktelik diyecektim! Ben bu birliktelikten... hiç rahatsız değilim! Senin de olmadığını biliyorum! Bir şeyin mi eksik? Bir ihtiyacın mı var? Bana söyleyemediğin bir şey mi var? İşte yapayım! Ne istersen! Hadi söyle! Şimdi söyle!”

“Sen benim istediğimi yapamazsın!” dedi genç kadın artık kollarının acıdığını fark ederek. “Ben bir kadınıam... Senden farklı şeyler istiyorum ve hissediyorum!”

Yavuz duraladı. Ellerin baskısını azalttı. “Ne istiyorsun peki?” dedi asık bir suratla. “Sonsuza kadar evli kalmamızı mı?”

“Üzgünüm... Sana söyledim. Ben bir kadınıam! Bu evliliğe alışmaya başladığımı gizleyecek değilim. Daha da sürmesini isterim. Senin için sonsuzluk kadar kötü olabilir. Benim için ise ömür boyu sürecek bir beraberlik! Ama bir gün ayrılacağımızı bilerek bunu nasıl yaparım? Devamı olmayan bir ilişkiyi kabul edemem artık! Ben de herkes gibi olmak istiyorum! Dilara gibi bir bebeğe sahip olmak istiyorum! Anne olmak istiyorum! Ama sen

çocuk ve evlilik konusunda benden çok farklı düşüncelere sahipsin! Sen düşünce olarak ne baba olmaya ne de koca olmaya hazırsın!”

Yavuz artık iyice surat asar olmuştu. Gerçekten de bunların hiç birine hazır değil miydi? Gözleri karısının sulu gözlerindeydi. Şu anda bile onu kollarına almak ve delicesine öpmek istiyordu. Bir anda onun bu kadar değişmesi ve baş kaldırması kafasını karıştırmıştı. Hatta öfkelenmişti.

“Peki, boşansak bile seni bırakacağımı nereden biliyorsun?”

Genç kadın şaşırmıştı. Garip bir bakışla adamın öfkeden yanan gözlerine baktı. “An...Anlamadım?”

“Elde ettiğim en güzel ve seksi kadını kolayca salıvereceğimi ne biliyorsun? Boşansak bile seni bırakmayacağımı daha evvel ifade etmiştim yanılmıyorsa?”

Merve şaşkınlıkla onu süzüyordu.

“Bunu yapmazsın!” dedi sonra yavaşça. “Sen gururlu bir erkeksin! Seni terk ettiğimi düşündüğün için asla peşimden gelmezsin. Hem eminim sen de rahatlayacaksın? Belki de bu evlilik sana da yük olmaya başlamıştır? Yeniden özgür olmak istemez misin?”

İster miydi? Özgür değil miydi peki?

İçinde yükselen erkeklik gururu ile ellerini çekti. Dişleri sıkılmış, gözleri kararlı hale gelmişti. “Gerçekten boşanmak istiyorsun yani?” diye son kez sordu. Kendi bilirdi! Madem gitmek istiyordu ona engel olmayacaktı. Etrafında kadın mı yoktu? Birkaç güne kalmaz istediği kadar kadın bulur, istediği gibi keyfini çıkarırdı. Evlilik meraklısı olmayan pek çok kadın vardı çevrede!

Merve derin bir nefes aldı. “Evet! Lütfen!”

“Aptalsın sen!” dedi yine acımasızca.

Genç kadının gözlerinden yine bir damla yaş kayd. Sevdigi adamın sertleşmiş suratına acıyla baktı. “Biliyorum!”

“Ne yapacaksın peki?”

Onun soğuk sesi üzerine Merve titredi. Bunu yapmak

zorundaydı. Bebeği için yapmalıydı. Onun ne kadar sevse de çocuğuna bir şans vermek zorundaydı. Az önceki konuşmalarında bile genç adam çocuk istediğine dair en ufak bir laf etmemişti. Ne kendisinden, ne de başkasından!

“Yarın sabah... buradan giderim!” dedi üzgünce. “Sana daha fazla yük olmak istemiyorum. Sen ne zaman istersen de boşanırız!”

“Avukata yarın talimat veririm!” dedi Yavuz katı bir sesle. “Uzatmasak iyi olur!”

“Evet... Elbette!”

“Serkan Hoca’n bu işe çok sevinecek!” dedi genç adam kıskançlıkla. “Seni teselli etmekten mutlu olur!” Gözleri yine de açlıkla karısının çıplak omuzlarında, askılı bluzunun altından gözükken dik göğüslerinde gezindi. Onlara başka bir erkeğin dokunabileceği aklına gelince birden çıldıracak gibi oldu. Öfkeyle geriye bir adım attı. Merve suskun kalmayı tercih etmişti. Bu aptal kadın neden birden bu kadar değişmişti ki? Daha birkaç gün öncesine kadar ne güzel hiçbir sorunları yoktu! Neden birden gerçek bir eş, anne olma özlemiyle dolmuştu? Yoksa başından beri öyleydi de kendisine rol mü yapmıştı?

Ama hayır! Karısının dürüst yüzüne bakınca, hiçbir şeyden olmasa da onun samimiyetinden emindi. Haftalarca kendisinden sakınmış, evliliklerini gerçek kılacak her şeyden kaçınmıştı. Hatta onu kendisi zorlamamış mıydı? Kahretsin! Bu kadını hâlâ her şeyden çok istiyordu! Ona sahip olmak için her şeyini verebilirdi!

“Kararın kesin mi?” diye sordu elinde olmadan.

Merve artık kararından emindi. Ona çocuğu söylese bile, bu isteksiz adam zorunlu olarak kendisiyle ömür boyu evli kalmayı kabul etse bile, asla mutlu olamayacaktı. Bunu ona yapamazdı. Kendisini sevmeyen, sevemeyen bir erkeğe bu fenalığı yapamazdı. Sevgisiz anlaşmalı bir evliliğe evet dediğinde böyle olacağını bilmiyordu. Bu kadar yakışıklı bir kocaya sahip olup da âşık olmayacağını düşünmek aptallıktı zaten! Keşke o da kendisine âşık olsaydı! Keşke çocuğu için en az kendisi kadar sevineceğini bilebilseydi.

“Kesin!” dedi yumuşakça.

Genç adam bir adım daha geriye gitti. Merve onun yüzündeki ifadeden emin değildi. Hem öfkeli gibi duruyordu hem de... O da biraz üzölmüş müydü yoksa? Gözlerinin içindeki acı mıydı? Saçmalıyordu. Olsa olsa artık özgür kalmanın verdiği bir rahatlık olmalıydı. En azından yakında özgür kalacaktı!

“Sen... boşanıncaya kadar bu evde kal!” dedi Yavuz sertçe. “Ama artık ben kalmasam daha iyi olur. Sanırım boşanma işlemi birkaç günde halledilebilir. Bunu ayarlayabilirim... Senin şimdilik bu evde kalmanı istiyorum. Sabah bir yere gitmene gerek yok. Ben başımın çaresine rahatça bakarım.”

“Seni evinden uzaklaştıramam!”

“Saçmalama! Burası senin de evin! Boşandıktan sonra da sana rahat edeceğin bir ev alacağım! Okuluna yakın olsun!” Derin bir nefes aldı. “Ama bu gece burada kalsam olur mu?”

Merve içi çekti. “Elbette! Ben... Ben eşyalarımı kendi odama çıkarırım!”

Yavuz’un kalbi buruldu. Daha evvel böyle şeyler hissedeceğini hiç tahmin etmezdi. Nefesini tutmuş, dudaklarını kilitlemişti. Karşısındaki olağanüstü güzellikteki kadına bakıyordu. Onu bir daha kollarına alamayacağını bilmek, gözlerinin arkasında ince bir sızının yayılmasına sebep olmuştu.

“Bu gece...” dedi sıkıntıyla. Kararsızdı... İşin aslı çekiniyordu. “Bu gece ayrı yatmasak?..” dedi zorlukla. “Madem son gecemiz? Son kez... birlikte olamaz mıyız?” Söylediklerine inanamıyordu. Bu çekiciliğinden bile haberi olmayan harika kadın, artık onda gurur falan bırakmamıştı!

Merve kendisini süzüyordu. Yavuz onun gözlerinden ne düşündüğünü anlayamadı. Kendisini reddedeceğini tahmin etti. Reddedilecek ve onu son kez kollarına alma şansını kaybedecekti! Genç kadının gözlerinden bir damla yaş daha süzöldü. O yaş öyle usulca kayarken, Yavuz’un da yüreğinde anlayamadığı yaralar açıyordu. Yumruklarını sıktı! Fakat Merve ağlasa bile kendisine sokulunca şaşırđı. Genç kadın iki adım öne çıkmış, sonra duraklamıştı. Aralarında sadece bir adımlık mesafe vardı.

“Bunu... çok isterim!” diye fısıldadı genç kadın. Ağlamaklı bir şekilde gülümsemeye çalışmıştı.

Yavuz derin bir rahatlamayla, tuttuğu nefesini saldı. En azından ona bu gece yine sahip olduğunu hissedebilecekti. Bir adım öne gidip aralarındaki mesafeyi kapattı. Parmak uçları istemsizce pürüzsüz yanağında, gözyaşlarının ıslattığı yüzeyde gezindi. Onları şefkatle sildi. İpek gibi saçlarını yanağından uzaklaştırıp narin bedenini kendisine çekti. Dudaklarını o çok sevdiği saçlara gömdü. Merve de kendisine sarılmış, kollarını sırtına dolamıştı. Şefkatle sarıldığı karısını hiç salmamacasına bir an kollarında tuttu genç adam. Gerçekten de hiç bırakmak istemiyordu.

Göğsüne yaslanmış yüzünü kaldırıp güzelliğini seyretti bir süre. Sonra yavaşça eğildi. Merve’nin üzüntüyle titreyen, aralık dudaklarına dokundurdu dudaklarını. Onun karşılık vermesi üzerine daha da sıkı sarıldı. Daha da ateşle öptü onu!

Kucaklayıp yatak odasına götürdüğünde, artık ayrılacaklarını unutmuş, yeniden ona olan arzusu canlanmıştı. Bütün giysilerini tek tek çıkardı. Askılı bluzunu çıkarıp attı önce. Altında kalan saydam askılı sutyeninin kopçasına uzandı. Merve de kendi gömleğinin düğmelerini çözüyordu. Küçük eller düğmeleri çözünce aceleyle iki yana sıyırdı. Gömlek yere düşerken, genç kadının da sutyeni omuzlarından aşağıya kaydı. Birkaç saniye sonra genç adamın atleti de çıkmış, çıplak göğüsleri birbirine yapışırken dudakları yine arzuyla kilitlenmişti.

Üzerlerindeki son şeyler de sıyrıldığında bir an birbirlerini süzdüler. Genç adamın elleri yavaşça göğüslerini kavradı. Merve de ona sokulup ellerini aşağıya indirdi. Genç adamın kalçalarından tutarken parmak uçlarında yükseldi. Sertleşmiş erkekliği en uygun pozisyona gelince hüzünlü bir şekilde gülümsedi. O da bu geceki beraberliklerinin son olacağını biliyor ve muhteşem olmasını istiyordu. Kendisini ona bastırdı. O zaten çok muhteşem bir erkekti!

Yavuz onu yatağa yatırdığında saçları nefis çiçekler gibi etrafa yayılmıştı. Kollarını iki yana açarak bekleyişle sevdiği erkeğe baktı. Gözleriyle utanmadan çıplak vücudunu seyrediyor ve

onun da seyretmesine müsaade ediyordu. Bir süre sonra üzerine uzanan adamı açıklıkla kendisine çekti. Bir daha onsuz nasıl yapacaktı?

Hemen hemen benzer bir şeyi de Yavuz düşünüyordu. Uzun süre onu öpüp okşadı. Dayanma noktalarının sonlarına doğru dudaklarını karısının göğüslerinden çekip dizlerinin üzerinde doğruldu. Elini yandaki çekmeceye attı. Merve onun ne yaptığına görmek için gözlerini açmıştı. Sonra onun korunmaya çalıştığını anlayarak gülümsedi. Elini uzatıp heybetle duran o sert şeye dokundu.

“Gerek yok!” diye fısıldayarak ona engel oldu. Nasılsa artık hamile kalması gibi bir derdi yoktu. Zaten hamileydi! Onu içinde tamamen kendi teniyle hissetmek istiyordu. Yavuz’un durakladığını fark edince, parmakları yumuşakça sertleşmiş erkekliğinin üzerinde gezindi. Bunu da bir daha yapamayacaktı. Bir daha ondan başka bir erkeği böyle okşayabileceğini sanmıyordu.

“Neden?” diye sordu Yavuz onun dokunuşlarıyla ürperirken.

“Gerek yok işte! Tehlike yok!” Bütün kıvrımlarını okşadıktan sonra isteksizce elini çekip mırıldandı. “Hadi, gel...”

Belki de psikolojikti ama bu seferki sevişmeleri inanılmaz güzeldi. Olağan üstüydü. Öyle güzeldi ki boşaldıktan sadece on dakika sonra yeni bir sevişmeye daha başlamışlardı. Merve elinden geleni yapıyor, son gecelerinin ikisi için de güzel olmasını sağlamaya çalışıyordu. Ve bazen altta bazen üstte, seviştiği adamın da kendisi gibi istekle uğraştığının farkındaydı. Hiç uyumadan, hiç konuşmadan birbirlerine sarılıp sabaha kadar yattılar. Başını kocasının geniş göğsüne yaslamış olan Merve, o an için hayatından çok memnundu ama sadece birkaç saat sonra ayrılacaklarını bilmenin üzüntüsünü yaşıyordu. Bunu kendisi istemişti. Fakat bebeği için mecburdu.

Artık gün ışımaya başlamıştı. Uykulu gözlerle başını kaldırıp Yavuz’a baktı. O da kendisini süzüyordu. Birkaç saniye bakiştikten sonra genç adam yuvarlanıp onun üzerine çıktı. Dudaklarını dudaklarına yapıştırırken bu sefer biraz öfkeyle sahip

oldu ona. Çok beklememiş, kendiliğinden aralanan bacakların arasına kolayca girivermişti. Merve onun son sevişmelerinde neden kızgın olduğunu biliyordu. Aldırmadan devam etmesini sağladı. İnmeleri kesik bağırışlara dönerken, orgazma doğru hızla yükseldi. Tırnaklarını zevkle sırtına geçirirken, onun adını bağırmamak için kendisini zor tuttu. Onu sevdiğini söylememek için elinden geleni yaptı.

Bu sefer uykuya yenik düştü. Göğsüne yıkılan adamı sımsıkı sarmıştı ama gözlerini açmakta zorlanıyordu. Nefesleri düzenlenirken uykunun sıcak karanlığına kaydı. Kollarındaki adamın siyah saçlarını okşayan parmakları gittikçe yavaşladı ve hareketsiz kaldı. Sonunda uyumuştı.

Yavuz bir süre dirseklerinin üzerinde, ağırlığını ona vermeden beklemiş, sonra kendisini saran incecik kollardan sıyrılmıştı. En az on dakika yatağın kıyısında oturup uyuyan güzeli seyretti. Terlemiş saçları her yere yayılmıştı. Harika göğüsleri derin soluklarla yükselip duruyordu. Onlara bir daha dokunamayacaktı! Bir daha bu harika göğüsleri öpüp sıcak kadınlığının içine giremeyecekti!

Aniden öfkelenip yataktan kalktı. Çıplak olarak banyoya gitti. Uzun süre duş aldıktan sonra sinirden yüzünü bir iki yerden keserek sonunda tıraşını tamamlayabildi. Giyinme aşamasının her dakikasında ise aynadan karısının hâlâ çıplak olan bedenini seyretti. Üşümediği belliydi. Örtmeye de eli gitmiyordu. Onu kaybetmeden önce elinden geldiği kadar çıplak bedenini hafızasına kazımaya çalışıyordu. Odadan çıkmadan önce yine uzun uzun seyretti onu. Bir bacağı kıvrırmıştı ve hafif yana açıktı. Gözleri tertemiz kadınlığına kaydığında yeniden heyecanlandığını hissetti! Ne biçim bir erkekti ki, gece boyunca defalarca sahip olduğu bir kadına hâlâ arzu duyabiliyordu? Bu kadın kendisinde bu arzuyu nasıl oluşturabiliyordu?

Üzerini yumuşakça örttü ama odadan çıkarken hâlâ öfkeliydi.

İş yerine vardığında, daha çok erkendi. Kimse gelmemişti. Sekreteri bile. Sonra etraf yavaş yavaş hareketlendi. Pazartesi gününün normal yoğunluğu başladı. Genç adam öğleden önce

girdiği toplantıya ise bir türlü dikkatini veremiyordu. Öfkesi azalmıştı. Öfkesi zaten karısına değildi ki! Tamamen kendisineydi. Konuşmaları boş gözlerle izlerken, ona olan düşkünlüğünün derecesini kavramaya başlamıştı.

Ne aptal bir adamdı!

Bu kesindi. Evlilikten korktuğunu sanmıştı bu güne kadar! Şimdi anlıyordu ki, bu korkuyu çoktan aşmıştı! Şimdi korktuğu tek şey ise onu kaybetmekti! O zaman zaman sakın olan, kızdığına ise gözleri öfkeyle parlayan dilberi bırakmaya hazır değildi. Ne bugün, ne de aylar sonra! O yüzden geciktirip durmuştu! Kahretsin! Nasıl da fark etmemişti? Aslında fark etmişti ama anlamazlıktan gelmişti.

Müdürlerden birisi yeni bir yatırım hakkında konuşurken, birden ayağa kalktı. Herkes şaşkınlıkla başını ona çevirmişti. Yavuz bunun farkında bile olmadı. Saatine baktı. On ikiye geliyordu. Merve şimdi uyanmış olmalıydı. Uyanmadıysa da onu öperek uyandırmayı hayal etti. Aklına gelen bu tatlı düşünce ile gülümsedi. Kendisine hâlâ şaşkınca bakan kadın ve erkek yöneticiler, bu önemli toplantıda onun bu garip hali karşısında irkilmişlerdi. Genç adam yanındaki yardımcısına döndü.

“Siz devam edin!” dedi sakince. “Benim çok önemli bir işim var!”

“Ama efendim? Sizin imzanız?”

“Önemli değil! Gelince atarım. Bugün gelebileceğim sanmıyorum... Gereken neyse yapın!”

Hiç cevap beklemeden odanın kapısına yürüdü. Herkesi garip bir merakla gerisinde bırakarak odadan çıktı. Arabasına binip eve gitmesi fazla vaktini almamıştı. Neredeyse bütün kuralları çiğnemişti. Boş gördüğü her kırmızı ışıktaki geçmişti. İki üç ufak kaza tehlikesi atlattığının farkında bile değildi. Tüm istediği bir an önce kadınına kavuşmak ve...

...Ve onu sevdiğini söyleyebilmektir!

14. BÖLÜM

Eve kısa bir sürede varmasına rağmen ona çok uzun gelmişti. Asansörde sıkıntı ve sabırsızlıkla parmaklarını kapıya vuruyordu. Evin kapısına gelip anahtarını çıkardı. Sessiz olmalıydı. Uyuyorsa eğer onu uyandırmamalıydı. Bugün okula gitmeyeceğini biliyordu. Bu hafta son haftasıydı. Dersler ve sınavlar bitmişti.

Kapının kilidi fazladan bir tur dönünce biraz şaşırdı. Çıkmadan önce kilitlemiş miydi acaba? İçeriye girdiğinde, tahmin ettiği gibi bir sessizlikle karşılaştı. Ceketini bir yere fırlatıp doğruca yatak odasına yöneldi. Onu öperek uyandıracak ve sevdiğini kulağına fısıldayacaktı. Elbette bu çok zor bir görevdi! Daha evvel hiçbir kadına onu sevdiğini söylememişti. Sevebileceği böyle mükemmel bir kadınla karşılaşmamıştı ki! Ama emindi ki onun çıplak vücuduna sarıldığında tüm cesareti yerine gelecekti.

Yatak odasına girdiğinde, beklemediği görüntü karşısında duraladı. Yatak yapılmıştı. Düzgün ve temizdi. İçeride de kimse yoktu. Merakla ellerini cebine sokup bir an etrafı süzdü. Sonra birkaç ufak tefek ayrıntıyı daha fark etti. Tuvalet masasının üzerinde ona ait hiçbir özel eşya yoktu. Ne bir parfüm ne de bir tarak... Endişeyle dolaba gitti. Uzun zamandır karısının kullandığı kısmın kapağını açınca bomboş olduğunu gördü. İçini yavaş yavaş bir endişe sarmaya başlamıştı.

Dönüp ceketini fırlattığı yere gitti. Ceketinin iç cebinden telefonunu çıkarıp onu yine bir kenara fırlattı. Endişesi kızgınlığa dönüşüyordu. Numaraları tuşlamadan önce kaşları çatılmıştı. Neredeydi? Neden böyle ortadan yok olmuştu. Sonra aklına üst kat geldi. Tabi ya! Kendi odasına taşınmış olmalıydı! Ne aptaldı! İçi biraz rahatlayarak merdivene yöneldi. Onun odasına çıktığında da aynı boşluğu görmek, dişlerini sıkmasına sebep olmuştu. Evet, hâlâ birkaç özel eşyası vardı ama bir kenarda duran valizi ve günlük

birçok giysisi yok olmuştu. Bu sefer iyice kızdı.

Onun numarasını çevirdi hızla. Sakin olmalıydı! Sakin olmalıydı! Tamam da sevdiği kadın ortada yokken bir erkek nasıl sakın olabilirdi?

“Alo?” Karşıdan onun güzel sesini duymak genç adamı rahatlatıyorsa da sesinin sertliğine engele olamadı!

“Merve! Hangi cehennemdesin?” diye sordu doğrudan. Genç kadın bir an için susup kalmıştı. Genç adam dışlerinin arasından tekrarladı. “Bana yerini söyle! Neredeysen gelip alacağım seni!”

“Yavuz?..”

“Yerini söyle!”

“Söyleyemem!”

“Aptallaşma kadın! Seni nasılsa bulurum! Bana yerini söyle? Daha konuşacağımız şeyler var!” Sesi yükselmişti şimdi. Onu bir an önce bulmak isteyen genç adam çaresiz hissediyordu kendisini.

“Hepsini... konuştuk!” dedi genç kadın ürkekçe.

“Konuşmadık! Hani boşanıncaya kadar bu evde kalacaktın? Neden gittin?”

“Ben öyle bir şey söylemedim! Hem gitmem daha iyiydi. O evde... seninle olan anılarımla... nasıl kalırdım? Bu sabah bile çok zor oldu!”

“Bak güzelim! Bu sabah ben de uzun uzun düşündüm. Sonunda haklı olduğuna karar verdim! Bu evliliği bozmanın anlamı yok! Devam ettirebiliriz. İstedğin kadar!”

“İs...İstedğim kadar mı?” diye hayretle kekeledi genç kadın.

“Evet! Ben halimden gerçekten memnunum. İstiyorsan evli kalalım? İtiraz etmeyeceğim. Annem de memnun olur hem! O seni seviyor!”

Karşı tarafta derin bir sessizlik oldu! Genç kadının ne düşündüğünü anlayamayan Yavuz, sinir ve endişe doluydu. Nihayet Merve konuştu. Sesi şimdi titrekti. Onun gözyaşlarının

aktığını hisseden Yavuz, irkildi.

“Evet... En azından... birisi beni seviyor! Bu çok güzel bir duygu. Ama üzgünüm... Seninle evli kalamam! Seni buna mahkûm edemem. Konuşacağımız her şeyi konuştuk Yavuz! Lütfen artık sadece dost kalmaya çalışalım. Sen... Sen her zaman benim için... özel bir insan olacaksın!”

Genç adam telefonun kapandığına inanamadan bir süre ekranına baktı. Sonra kızgınlıkla yine aradı karısını! Aptal adam! Onu kendisinin de sevdiğini söyleyememişti işte! Neden bu kadar ahmak? Ona değer verdiğini, sevdiği için evli kalmak istediğini nasıl ifade edecekti?

Merve çaldırmalarına cevap vermiyordu artık. Hatta telefonunu bile kapatmıştı. Şimdi kötü olmuştu işte! Ona erişemiyordu da! Neredeydi acaba?

Arabasına atlayıp deli gibi Neşe ve Gönül ile birlikte kaldığı eve gitti. Olsa olsa burada olurdu. Metruk evin merdivenlerini ikişer ikişer çıktı. Kapıyı çaldı ama açan Merve değil Gönül'dü. Saçı başı dağınık olan genç kızın evde spor yaptığı belli oluyordu.

“Merve burada mı?” diye kestirmeden sordu. Hatırını bile sormaya gerek görmemişti. Şaşırان Gönül başını salladı iki yana.

“Hayır! Burada değil!” dedi samimi bir saflıkla. “Buraya mı gelecekti?”

Onun yalan söylemediğini anlayan adam bir şeyler geveleyerek döndü. Gelirse eğer kendisini aramasını da tembih etmeyi unutmamıştı. Arabasına binip nerede olabileceğini düşünmeye başladı. Okulda olabilir miydi? Sanmıyordu! Yine de arabasını okula çevirdi. Bir yere park edip doğruca açık kapıdan içeriye girdi. Yürüyerek geçtiği ağaçlıklı yoldan çevresine bakınmayı da ihmal etmiyordu. Kantine girip etrafını süzdü. Kendisine ilgiyle bakan kızları ve merakla inceleyen erkekleri fark etmedi. Okul sonu diye zaten fazla kalabalık değildi. Bu yüzden gözü uzakta bir masada oturan Serkan Hoca'yı görmekte zorlanmadı.

Öfkeli adımlarla yanına yürüdü. Bu adama söyleyeceği

birkaç kelime vardı. Serkan Hoca da onun gelişini fark etmişti. Yerinden doğrulmamıştı ama duruşunu dikleştirmişti. Yanında da bir kaç öğretmen arkadaşı daha vardı.

“Ne işin var burada?” diye sordu Serkan Hoca sert bir sesle. “Öğrenci olmayanların bu kampüse girmeleri yasaktır!”

Genç adam onu duymazdan geldi. “Merve’yi bugün gördün mü hiç?” diye sordu kabaca.

“Merve’yi mi? Hayır! Görsem de seni ne ilgilendirir? Sana söylemek zorunda değilim! Uyduruk bir evliliğin uyduruk bir kahramanısın sen!”

Genç adam tehdit edercesine masaya doğru biraz eğildi. “Dinle beni ukala adam! Ayağını denk al! Evliliğimiz uyduruk değil! O benim karım. Sakın bunu unutarak bir yanlışa düşme! Seni bir daha onun çevresinde görürsem, ya da bilmediğim bir şekilde yakınlaştığını fark edersem, kafanı koparırım!”

İnce fizikli Serkan Hoca elinde olmadan ayağa fırladı. Gözleri öfkeyle parlıyordu. Yavuz’dan çok daha çelimsiz olduğuna aldırmadan göğsünden itmeye kalktı. Fakat bir anda ince bileği tutulmuş, kıvrılıvermiş ve sırt üstü masaya yapıştırılmıştı. Yavuz’un iri pençesi de adamın yakasını boğacak kadar sıkıyordu.

“Sakın bana bir şans daha verme dostum!” dedi neredeyse tıslayarak. Şimdi kantinde olan herkes hayretle olanları izliyordu. Kimse müdahale etmeye kalkışmamıştı. Yavuz o kadar iri ve engellenemez gibi duruyordu ki, sırtında bir sandalye bile kırılrsa büyük ihtimalle fark etmeyecekti. “Bana ve karıma bir daha dokunmaya kalkarsan, bu o ellerinle yapacağın son şey olur!”

“Bayım... Bayım! Serkan bey’i bırakın lütfen!” dedi bir erkek sesi. Genç adam umursamazca başını çevirdi. İki özel güvenlik görevlisi, elleri bellerindeki silahta, kendisini uyarırcasına bakıyorlardı.

Yavuz yine yumruğuyla nefes almasını güçleştirdiği Serkan Hoca’ya baktı. Sonra tiksinererek ittirdi onu. “Püh, Bey’miş. Pabucumun Bey’i...” Yine tehditle eğildi. “Beni anladın mı aslanım?” dedi sertçe. “Ben her zaman bu kadar konuşmam!”

“Bayım... bırakın onu yoksa fena olacak!”

Yavuz doğruldu. Elleri kirlenmiş gibi üzerine silip korumalara döndü. Fakat yanlış yapmıştı. Korumalar onun kolunu tutup oradan çekmek için bir hamle yaparken, Serkan Hoca da masanın üzerinden sendeleyerek kalkmıştı. O kadar kişinin içinde gururu incinen genç hoca ne yaptığını bilmeden yumruğunu savurdu. Yumruk Yavuz'un biraz kenara kaçmasıyla boynunun kıyısına geldi. O anda film koptu işte! Bir dakika içinde Serkan Hoca ve onu değil de Yavuz'u durdurmaya çalışan iki koruma yerlerdeydi. Öfkesini hâlâ alamayan Yavuz ise ellerini yumruk yapmış, etrafında sataşacak bir adam arıyordu. Oysa herkes geriye çekilmiş, kızlar bile korkudan çığlık atmayı kesmişti. Bulamayınca da kızgınlıkla bir masaya tekme attı.

Âşık olmak bir erkeği bu kadar çılgına çeviriyordu işte!

Çok değil, üç saat sonra karakolda, kendisine kötü kötü bakan polislerin önünde bir tutanağa imza atıyordu. Yumruklarının üstündeki kızarıklık hemen dikkati çekiyordu. Bu kızarıklığa alayla bakan birisi vardı yanında. Gözünün ucuyla onun gülümseyen gri gözlerine baktı. “Ne var?” dedi kabaca.

“Hiç!” dedi Selim. Dönüp polislerin bulunduğu karakol odasından çıktılar. “Bari güvenlik görevlilerini dövmeseydin?” diye keyifle güldü arkadaşı. “Allahtan kimse şikâyetçi olmadı. Serkan Hoca da ben biraz kendisiyle konuşunca şikâyetçi olmaktan vazgeçti. Sağduyulu bir adammış!”

“Eminim!” diye homurdandı Yavuz. Kapının ağzında kendilerini bekleyen arabaya doğru yürürken...

“Senin kırdığın burnunun dışında geri kalan yerlerini de benim kıracağımı söyleyince hemen affetti seni!”

Genç adam durup ona baktı. Birden sinir azalmıştı. Tanıdığı Selim gerçekten de böyle bir tehdidi gerçeğe çevirebilirdi.

“Merve’yi kaybettim Selim!” dedi yavaşça. “Onu gerçekten kaybettim. Bir aptal gibi davrandım!”

“Bu kesin!” dedi yanlarındaki aksi bir kadın sesi. Yavuz dönüp baktığında kucağında bebeği ile yine güzeller güzeli Ebru’yu gördü. Kadının güzel gözleri biraz soğuktu. Yavuz onu görmekten hoşlanmadı. Sivri dilli Ebru eğer gerçeği öğrendiyse

şimdi ağzına geleni söylemekten geri kalmayacaktı.

“Sen de mi buradasın?” dedi isteksizce.

“Elbette! Mecburen! Geçen sefer Selim iki adamı havuza atınca da sen bizim yanımızda olmuştun! Onu karakoldan sen çıkartmıştın. Fakat bence seni çıkarmamak lazımdı. Sen içeride kalmayı hak ediyorsun! Hem suçlusun hem de suçsuz üç adamı dövüyorsun! Neden? Elindeki en harika kadını kadını kolayca kaçırdığın için!”

“Ebru lütfen!” dedi Yavuz sabırlıca.

“Haklıyım ama değil mi? Aranızdaki evliliğin bir anlaşma sonucu olduğunu daha bugün öğrendim. Karakola düşmeseydin ne Selim ne de ben öğrenecektik! Doğrusu buna inanmadım. O kadın seni o kadar seviyor ki, inanmak istemedim.”

“O beni seviyor mu?”

“Bence evet! Ama yaptığın bu plan çok aptalcaymış! Anneni kandırmak için kalkıp dünya güzeli bir kadınla evlendin ha? Gülerim ben buna! Böyle bir plan olamaz! Hangi erkek o kadar güzel bir kadını görmezden gelebilir ki?”

“Zaten öyle oldu!” dedi genç adam pişmanca. “Ebru, ben onu seviyorum!”

“Bunu da biliyoruz! Ne safsın! Kaç haftadır ona anormal derecede düşkün olduğunun farkındayız. Başta da sevdiğini düşünmüştük ama son zamanlarda bu sevginin iyice arttığını zannetmeye başlamıştık. Ne bilelim bize numara yaptığınızı!”

“Numara değildi! Baştan belki evet ama... sonra... ben onsuz bir dakika bile geçirmek istememeye başladım.”

Ebru bir an onu ciddi ciddi süzdükten sonra aniden gülümsedi. Şimdi daha da güzel olmuştu. “Evet, bu duyguyu bilirim!” Gözleri sevgiyle kocasına kaydı bir an. “Ben de birileri için çok mücadele ettim. Bak şimdi! Yapacağın şey onu bulmak ve açıkça sevdiğini söylemek! İnan bana o kız sana deliler gibi âşık! Neden gittiğini bilmiyorum. Büyük ihtimalle onu rahatsız eden bir şey var. Ya söylediğin bir şeydir ya da yaptığın bir şey! Fakat konuşulursa halledilmeyecek bir şey olamaz!”

“Kahretsin! Ne dediğimi ne yaptığımı bilmiyorum. Onun

korktuğunu biliyorum sadece. Bir anda ayrılmaktan söz etmeye başladı. Hiçbir sebep yoktu. Daha evvel de birkaç dile getirmişti ama bu kadar ciddi değildi.” Gözleri Ebru’nun kucağındaki çocuğa kaydı. Minik kız sıcak havanın etkisiyle uyuyup duruyordu. “Geçen hafta birkaç kez kendisini kötü hissetmişti...” diye mırıldandı. Kaşları çatıldı. “Midesi bulanıyordu sanırım... Ve... Ve...”

Ebru gülümsedi.

“...Aman Allah’ım. Ve ondan sonra ayrılıktan söz etmeye başladı!” diye cümlesini tamamladı Yavuz.

“Hadi arabaya binip annemizi bulalım!” dedi anlayışla Ebru.

“Telefonu kapalı...” diye mırıldandı Yavuz. Gözleri ışıldamıştı ama çaresizlik de belini büküyordu. “Ona nasıl erişeceğiz? Yerini nasıl bulacağız?” Birden dikeldi. Aklına gelen bir düşünceyle Selim’e döndü. “Selim... Senin gizemli bir arkadaşın vardı! Neydi adı? Dodo mu? Bir iki kere karşılaşmıştık. Onun bu telefonu tespit edebileceğini biliyorum... Onu arayalım... Hemen! Kapalı olsa da o yerini bulur!”

Selim kolunu arkadaşının omzuna attı. “Hadi dostum!” dedi keyifli bir gülüşle. “Sana iyi haberim var. Ben Dodo’yu aramıştım zaten! Az önce Merve’nin yerini bildirdi.”

“Eğer bu kadar mutlu olmasaydım çenene bir yumruk atardım!” dedi Yavuz gözleri parlayarak. Aceleyle arabaya yönelen Yavuz’u, karı koca gülererek izliyorlardı. “Ne halt etmeye baştan söylemedin be adam? Burada vakit kaybediyorum. Karımı ve çocuğumu bulmam lazım benim!” diye homurdanıyordu bir yandan da.

Ebru o soğuk ifadesini bozup kocasına sıcak bir gülüş attı. “Erken söyledin! Ona biraz daha acı çektirmek lazımdı!” dedi. “Benim tatlı Merve’me böyle aptalca davrandığı için azıcık daha eziyet çektirebilirdik!”

“Merve o tuzlu kahveyi içirmeseydi eğer... dediğini yapabilirdim!” diye mırıldandı Selim.

“Seni gidi kinci!”

15. BÖLÜM

Merve yerinden kalkıp kahve fincanlarını topladı. Sessizce mutfağa götürdü. Hava kararmıştı artık. Fincanları yıkarken yan gözle yanındaki kadına baktı. “Anne!” dedi sevgiyle. “Gelecek mi dersin?”

Ayla Hanım gülümsedi. Başını salladı. “Oğlumu tanıyorsam eğer, gelir!”

“Ben... emin değilim. Keşke Ebru’nun planına uymasaydım! Buraya gelmemi o istedi. Dedğine göre beni arayacağı en son yer burasıymış! Beni gerçekten bulmak isterse... ne yapıp eder bulurmuş”

“Haklı!”

Merve gerçekten de endişeliydi. Güzel yeşil gözleri çekinikti. Fincanları durularken gözü yine saate kaydı. Kocasının bu saatten sonra geleceğini hiç sanmıyordu. “Evliliğimizin anlaşma sonucu olduğunu siz nereden biliyordunuz?”

“Ta en başından anlamıştım. Seni o nikâh salonunda görünce en az benim kadar şaşırdı. Şok olmuştu. Kondurmak istemiyordum ama zamanla tahmin ettim!”

“Üzülmediniz mi?”

“Ne münasebet!” dedi kadın sevgiyle. “Bana karşı davranışların çok hoşuma gitmişti. Senden iyi gelin mi bulacaktım? Anlaşmalı olması önemli değildi. Sonunda gerçekten evlenmişti ya! Benim için önemli olan buydu. Hiçbir erkek yatağında senin kadar güzel bir kadına karşı koyamazdı. Sonunda başının döneceğini biliyordum!”

“Ama dönmedi... O beni sadece cinsel olarak beğeniyor!” Yanakları kızarmıştı bunu açıklarken.

“Bu da önemli değil mi sence? Sana nasıl tutkuyla

baktığını görmemek için kör olmak lazım. Seni arzulaması gerçekten önemli... Belki de o seni sev..."

"Annel!" dedi sert bir ses arkalarından. İkisi birden başlarını çevirdi. Merve Yavuz'u görünce kalbi duracak gibi olmuştu. Açık bahçe kapısının önünde sessizce duruyordu. Hemen arkasında da birbirlerine sarılmış bir halde Ebru ve Selim vardı. Ebru'nun gülümseyen gözleri bebeğinin başı üzerinden Merve'ninkilerle kesişti.

"Annel!" dedi genç adam yine. "Kalanını da ben söylersem daha güzel olur sanırım!" Sesi yumuşamıştı.

Merve donmuş bir halde öylece duruyordu. Yavuz'un kendisini aradığına ve bulduğuna inanamıyordu. Adamın yanına gelmesini, kendisine sarılmasını, dudaklarına küçük bir öpücük kondurmasını bir sis perdesi arkasından seyretti sanki. Ağzından sadece bir tek "Geldin!" kelimesi döküldü.

"Elbette geldim! Sevdiğim kadını bırakacağımı nasıl düşündün?"

"Se...Sevdiğin kadın mı?"

Genç adam onu tutup mutfaktan çıkardı. Kimse onları takip etmemişti. Oturma odasına girdiklerinde genç adam bir koltuğa oturdu. Burada yalnızdılar. Onu yumuşakça çekip kucağına oturttu. Gülümseyen gözlerle yüzüne baktı.

"Beni niye terk ettin aşkım?"

"Öyle... olması gerekiyordu!"

"Beni nasıl çıldırttığının farkında mısın? Bugün hayatımın en berbat günüydü. Üç saatim karakolda geçti. Ve yine de hayatımın en güzel günüydü."

Merve biraz sinirli bir şekilde adamın yüzüne baktı. "Yavuz? Sen gerçekten benimle dalga mı geçiyorsun!?"

Genç adam onu iyice sardı. Merve karşı koyamadı. Yavuz hafifçe gülümseyerek o güzel dudakları yumuşakça öptü. On saniye sonra Merve artık kendisini tutamadan adama cevap vermeye başlamıştı. Ellerini omuzlarına dayadığı adamı kendisinden uzak tutmak istiyordu ama yapamıyordu. Yavuz dudaklarını geri çektiğinde, nefes nefese ve onun sevgisinden

perişan bir halde öylece kalakaldı.

“Seni seviyorum Merve... Seni çok seviyorum ve bundan da çok mutluyum... Sana olan ilgimin ve senin yanında mutlu olmamın sebebini çok geç anladım. Hep kendime sebebini sordum. Gerçi sensizliğin canımı acıtacağını keşfetmem zaten çok sürmemişti. Fakat cinsel ilgiyle karıştırdığımı itiraf ediyorum. Daha önce hiç âşık olmadığım için belirtileri çözmem çok zamanımı aldı... İşin doğrusu... sanırım ben seni o gece Suat'ın lokantasında sevmeye başlamıştım!”

“Yavuz... Yalvarırım bana şaka yapma!” diye inledi Merve... “Ben buna dayanmam! Benimle oyna!”

“Oynamıyorum aşkım... Her söylediğim gerçek! Sen her ayrılma konusunu açtığında nasıl sinirlendiğimi fark etmedin mi? Eve nasıl koş a koş a yanına geldiğimi ve artık yanından hiç ayrılmadığımı? Halbuki herkes görüyordu! Sürekli keyifli olmam?.. Gözlerimi senden alamamam?..”

“Ama... bazen rol yaptığını...”

“Asla rol değil... Seninle olduğumda çok mutluyum ve evliliğimizi kalıcı hale getirmek için elimden geleni yaptım. İlk iki ay çabucak bitince öyle şaşırdım ki, beni terk etmemen için boşanmanın lafını bile etmemeye çalıştım...”

“Sen evlilikten kaçıyordun?.. O yüzden anneni kandırmadık mı?”

“Başlangıçta evet! Ama koca olarak sana hiç rol yapmadım. Seni istediğimi hiçbir zaman gizlemedim...”

“Evli kalmayı istemiyordun?”

“Öyle sanıyordum. Bu sabaha kadar aptal gibi sana olan sevgimi fark edemedim. Sen hariç herkes fark etmiş oysa!”

“Ebru... buraya gelmem konusunda ısrar etti. Ne yapacağımı bilmiyordum durumu ona anlattım. O da evine çağırdı. Sen aradığında oradaydım.”

“O cadiya sorarım ben! Seni bana yollayacağına demek buraya gönderdi?” Dudaklarını karısının yanaklarında geziniyordu.

Merve gülümsedi. Kollarını sevdiği adamın boynuna

doladı. “Hayır! Önce eve dönmemi söyledi. Sonra senin beni sevmediğini söyleyince buraya gelmemi istedi. Dediğine göre beni gerçekten sevseymişsin ne yapıp eder, beni bulurmuşsun! Hayatta tahmin etmeyeceğin bu yerde bile!”

“Doğru! Telefonunu kapatmak iyi fikirdi ama! Epey oyaladı beni! Garip ki karısının yaptığı bu plandan Selim’in de haberi yokmuş. İnatla yerini gizledi soğuk cadı!”

“Öyle deme! O çok tatlı birisi!”

“Biliyorum...” Sevgiyle yine karısını öptü. “Ama senin kadar değil bir tanem! Bir daha bana böyle acı çektirme! Markete bile bensiz gitmeni istemiyorum artık! Sürekli gözümün önünde olmanı istiyorum. Seni o kadar seviyorum ki, izah etmekte bile zorlanıyorum...”

“Evlilikten korkmuyor musun artık?”

“Evlilik de neymiş? Ben nelere dayandım! Böyle zevkli şeylere mi dayanamayacağım?..”

Merve sessizce durdu bir an... Gözleri kocasının mavi gözlerindeydi. Gülümsemeye çalışıyordu. Genç adam onun tereddüdünü gördü.

“Ya... çocuk?”

Genç adam neşeyle güldü. İşte bu harikaydı. Onun öyle güldüğünü gören pek az kimse olmuştu. Asık suratlı Yavuz, mutlulukla gülüyordu.

“Bu da günümü güzelleştiren bir başka olay!” dedi genç adam sevgiyle. “Aşkım! İnan bana bugün bundan daha güzel bir haber alamazdım. Beni sevdiğin hariç! Çocuğumuzun olacağını niye söylemedin? Benden bu güzel haberi niye gizledin?”

“Ben... çocuk sevmediğini biliyorum. Nasıl oldu anlamadım. Korunuyorduk... Yine de... hamile kaldım! Gerçekten üzgünüm... Affet beni... Çocuk istemediğini...”

“Şişşt! Artık istiyorum... Hele senin çocuğun olursa dünyanın en mutlu erkeği olacağım. Beni bu yüzden terk etmeye kalkman hiç akıllıca değildi. Nasılsa öğrenirdim. Senin peşini bırakacağımı mı sanıyordun? Hiç kimse bu çocuğu benden fazla isteyemez.” Bir an anlayışla durakladı. “Fakat sen... eğer önce

okumak istiyorsan? Okurken bebeğe bakamam dersene?.. Aldırabiliriz?..”

“Aldırmak mı?” diye hayretle çığlık attı Merve. “Asla! Onu doğurmak istiyorum. O ikimizin çocuğu! Ben seni aylardır seviyorum. Sensiz bir hayat düşünemiyorum. Ama çocuğumuzu aldırarak da istemiyorum. Ona bir şans vermek için senden ayrılmayı bile göze almıştım. Beni sevdiğini bilmiyordum. Hiç tahmin edemedim...”

“Peki, ya gerçekten ayrılıydık? O zaman ne yapacaktın?”

“Onu aldırmamı istersin diye zaten korkuyordum. Yavuz!.. Seni çok seviyorum fakat... karnımda senin çocuğunun olması... harika bir şey! Onu asla aldırmazdım.”

“Doğurup büyütecektin yani?”

“Kızsan bile... Evet!”

“Bana söylemeden?”

“Kızma! Çocuk istemediğini kaç kere söyledin?”

“O senden önceydi! Kabul etmesem de ne zaman sana baksam, bir çocuğumuzun olmasının ne harika olacağını düşünüyordum. Aslında... Ebru ile Selim’in yeni doğmuş kızlarına bakarken bundan çoktan hoşlanmaya başlamıştım. Zaman zaman bir çocuğum olsa ne olur diye düşünüyordum. Kucağıma alıp denemeler yapıyordum. Fark etmedin mi hiç?”

“Ben... ben fark etmedim!”

“Benim kabahatim! Hiçbir zaman açık bir erkek olamadım. Ama bundan sonra sana karşı gerçekten açık olacağım. Bir daha seni kaybetmeyi göze alamam. Bu öğlen koş koş eve geldim ve seni bulamadım. Delireceğim sandım. Artık sensiz olamayacağımı kavradım. Sen de beni seviyorsan eğer, hayatımı sana ve çocuklarımıza adanmak niyetindeyim...”

Merve farkında olmadan kıkırdadı. “Çocuklarımız mı?”

“Evet... Kalabalık bir aile istiyorum. Haberin olsun. Hem çocuklarla ilgilenip hem de senin için yanıp tutuşan bir kocaya ömür boyu dayanabilir misin?”

Merve gülümseyerek dudaklarını ona uzattı. Gözleri

parlıyordu. “Hem de severek *Patron!* Sana istediği kadar çocuk vermek beni sevindirir.”

“Akıllıca...”

Birkaç küçük öpücükten sonra Merve iç çekti. “Hâlâ inanamıyorum?”

“Neye ?..”

“Beni sevdiğine! Öylesine... imkânsız gibi ki!”

“Aynı şey benim için de geçerli! Benim gibi erkeklerle ilgilenmediğini söylediğinde beynimden vurulmuşa döndüm. Birlikte olduğumuz sekiz ay çok güzeldi. Çok hızlı geçmişti. Ve bu sürede sana yakın olamadığım, seninle sevişemediğim, eve geç gelmek zorunda olduğum günler ise çok acıydı! Seni seviyorum... Çok garip değil mi? Seni gerçekten çok seviyorum Merve... Bunu anlatamam...”

Genç kadın kocasına sarılıp onu şakağından öptü.

“Ben de seni çok seviyorum. Seni dayanamayacağım kadar çok seviyorum... Ama seni zorlamak istememiştim. Bu çocuğu gerçekten doğurmamı istediğine emin misin?”

“Kesinlikle...”

“Ve beni hâlâ evinde istiyorsun... Öyle mi?”

“Kesinlikle!”

“Boşanmak da mı istemiyorsun?”

“Asla!” Karısını aşkla öptü. “Merve... Sen benim hayatımı değiştirdin. Seninle olmak benim için bir ödül... Seninle gerçekten kaderimiz birleşti ve ben bunu çok kısa zamanda anlamıştım! Bilirsin, hızlı karar veren bir adamımdır. O ilk gece kalçalarına bakarken, seni almam gerektiğini düşündüm!”

Merve güldü. “Kalçalarım mı?”

“Gördüklerimin içinde en güzelleri!”

“Ama yakında şişmanlayacağım...” diye itiraz etti genç kadın. “Gitgide tombullaşacağım?”

Adam gülümseyerek kırmızı dudaklara uzandı. Yeniden öpmeden önce mırıldandı. “Görmek eğlenceli olacak!..”

Merve öyle mutluydu ki, kalbi göğsüne sığmıyordu sanki... Gözleri mutluluktan sulanmıştı. Yavuz'un sevgisine sonunda sahip olduğuna inanamıyordu. Bir iki dakika sonra Yavuz başını geri çekti.

“Peki, sen söyle bakalım? Beni sevdiğini ne zaman fark ettin?”

“Ben... aslında... kendimi senden korumaya çalışıyordum. Fakat seninle o yağmurlu günde... Akçay'da dilek dilemiştim ya?”

“Evet... Ne dilemiştin?”

“Ben... evliliğimizin devam etmesini istedim! Sana âşık olmaya başladığımı anlamıştım. Senin beni bırakmamanı umdum hep... Beni sevebilmeni istedim. Fakat öylesine yakışıklı ve erişilmezdin ki hiç umudum yoktu. O dilek olayına inanmamayı tercih ettim. Bu yüzden böyle imkânsız bir şey diledim!”

Genç adam gülümsedi...

“Demek imkânsız değilmiş? Fakat beni ne kadar da sinir ettin! Boşanacaksın diye hep ödüm koptu. Bu aşk olayı gerçekten de benim yaşımda bir adama göre değil! Çok tehlikeli! Sen ayrılma lafını ettikçe kalp krizi geçirmediğime dua etmelisin! Aslında şansım olsaydı eğer, böylesine âşık olmak istemezdim. Böylesine çok seni sevmek istemezdim. Ah Merve... Sensiz bir dakika bile bana çok uzun geliyor. Sadece seks değil... Senin her şeyine tapıyorum. Neşene, hayat dolu olmana, insancılığına, samimiyetine... Karım olduğun için çok mutluyum!”

Merve dudaklarını uzattı. Gözleri parlıyordu. “Mutfaktakiler sabırsızlanmaya başlamadan, şimdilik biraz göster o zaman!” dedi cilveyle. “Ben de sana gece hamile bir kadının ne kadar seksi olabileceğini kanıtlayayım!”

Gülüşerek birbirlerine sarılırken, ikisinin de kalbi heyecanla çarpıyordu. Sanki yeni tanışmış gibiydiler. Belki de ilişkilerini böyle güzel yapan da buydu. Her dakika birbirlerine daha da bağlanmışlardı ve kabul etmeseler de sahte evlilik anlaşmaları içten bir beraberliğe dönüşmüştü.

* * * * * SON * * * * *